

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப தி ப் பு னை.

திருவாசகமானது வைதீக சைவசித்தாந்த தலைவர்களுல் வருளொருவராகிய ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசகவாமிகள் திருவாய் மலர்த்தருள, நடராஜப்பெருமான் திருக்கரத்தா லெழுதிய வேதா சாரமாகிய திருமுறை.

“ விளங்கிழை பகிராத மெய்யுடை முக்கட்
காரண னுரையெனு மாரண மொழியோ
வாதிரீர் பரவும வாதலு ரண்ணன்
மலாவாய்ப் பிறந்த வாசகத் தேனோ
யாதோ சிறந்த தென்குவி ராயின்
வேத மோதின் விழிநீர பெருக்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவாக காண்கிலேந்
திருவா சகமிங் கொருகா லோதிற
கருங்கன் மனமுங் கரைநதுகக் கண்க
டொடுமணற் கேணியிற் சுரந்தநீர பாய
மெய்மமயிர் பொடிப்ப னீதாவிநிர்ப் பெய்தி
யன்ப ராகுந ரன்றி

மன்பதை யுலகின் மற்றைய நிலரே.”

என்னும் மேதாவியா வானப்படி கருவகல் மனத்தினையுங் கனிவுறச்செய்யும் இததிருமுறையிலுள்ள நுண்ணிய கருத னுக்களை மெய்கண்ட சாததரம பதினான்குநிலை தோந்த சிவநேயச்செல்வர்களே யொருவாறுணராதுகொள்ளுவ தரி தாயின், மற்றையருணராரொன்பது சொல்லாமே யமையும் இவ்வுண்மை,

“பெருந்துறை புருந்து பேரின்ப வெள்ள
முழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சகமே
வாசக மதற்கு வாசசியந்
தூசக லலகுலவேய்த கோளிடத் தவனே.”

என்பதானே விளங்கும், அங்ஙனமாகவும், திருப்போரூரின் கண்ணே எழுந்தருளியிருந் திருவருட்பெருஞ்செல்வராகிய ஸ்ரீசிதம்பரசுவாமிகள் உரையெழுதவாரம்பித்தது உண்மைக் கருத்து விளங்காது நிறுத்தியிட்டனொன்பதும், இயற்றிய

மாசிரியராகிய திருத்தணிகை - விசாகப்பெருமானையரவர்களில் பாசரங்கடகுமாததீரம யெழுதிய வுரையெங்கும் பரவியிருக்கின்றமையும், பலருஞ் சொல்கை கேள்விப்படுகின்றோர், அவ்வன்னமானுல மறறை யாவரால முடியுமென்பது விவேகிகள் யோசிக்கத்தக்கவிஷயமே.

இத்திருமுறையிலுள்ள சிறுசிலசரித்திரங்கள் இக்காலத்தில் வழங்கும் பறபலபுராணங்களிலுள் காணப்படவில்லை. இவ்வன்னமாக இக்காலத்தில் இத்திருவாசகத்திலுள்ள பதிகங்களில் சிலவற்றை 1888 ஆஸ்தில் இராஜாவகத்தார் பரீட்சைக்குப் பாடமாக ஏற்படுத்தியுமிருகின்றனர். அவற்றினுக்கு உரையும் பல விததுவானவள் எழுதி வெளியிப்படுத்தியிருக்கின்றனர். சிலவருடங்கட்குமுன் சென்னையிற் பிரசித்திபெற்று இப்போது இலண்டனமாகரிவீருக்கும் ஸ்ரீரோப்பியரொருவர் இவ்வாறின் அநுமையினைத் தோந்து இவ்விஷயிலமொழி பெயர்த்து அச்சிட முயன்றுவருகின்றாரென்பதுமபலபதிகிரிகைகளாலும் பிரசித்தம். சில வருடங்களுக்குமுன் தென்னாட்டுப்புலவ ரொருவரித்திருமுறை முழுமைக்கு மோருறையெழுதி விசென்னையிற் பிரசித்தியுற்றிருக்க, காஞ்சிபுரம் - சபாபதிமுதலியார், புரசை - அஷ்டாவதானம் - சபாபதிமுதலியார், யாழ்ப்பாணத்துநலவூர் - ஆறுமுகநாவலர் முதலிய வித்தவசிரோமணிகள் சமூகம் கொண்டுவந்தனரென்பதும், இன்னமும் அவவுரை, நாவலரவர்கள் வள்ளலிருக்கின்றதென்பதும், பிரசித்தமே. அதுபோலவே மிகவும் கிஸ்பபட்டு எடுப்பதற்கும் படிப்பதற்குமே சாதியுப்பபடாத நிலைமையினை யுடையதோர் பிரம்மன்ருக கிடைக்க அதையான கண்ணுற்றுமளவில், அத்திருமுறைக்குப் பிரதிபதம்மைந்தவோருரையேறு மிருக்கில் மிகவும் பப்பனுடைக்காமெனக்கருதி யொருவாறு பதவுரையாத திருத்துவித்து அச்சிறபதிப்பித்தனன் சிலஞானபோதம், முதலிய அரிய பெரிய சாதிரங்களும ஊண்பாடையில் மொழிபெயரக்கப்பட்ட மைமுதலிய தற்கால நிலையையுள்ளபடி கவனிகும வித்துவ சிரோமணிகளும், இத்திருமுறையின்று ளமைந்தகிடக்கும், பிராகிருதம், தெசிமுதலிய சொற்களுக்குப் பிரதி பதங்கூடத் தெரியாமல் மயப்பெ மறறைபடும், இது விஷயமாகப் பெனபேரில் உள்ளபடியே குறைவையாது அவ்கிரித தேற்றுகொள்ளுவார்களென விருமபுகின்றனன் பி. இ.

❧ ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் ❧

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

அநாதிமுத்தசித்தருவாகிய முதற்கடவுள் சிவபெருமானு என்று ஆனமாக்கன துணிந்து வழிபட்டு உயர்ந்த நட்பு பல அறபுதங்களினாலே, சைவசமயத்தை தாழ்த்துநுளிய சமயாசாரியாக்கள் நால்வரில் ஸ்ரீமத மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருவாசகம், தமிழ்வேதமுடிபாகிய வுபநிடதமென்று உயர்ந்தோர் அனைவராலும்கொள்ளப்பெற்றுப் பாராயணஞ் செய்வோராககுப் பத்திரூனங்களை உண்டாக்குகின்றது. மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கும் சிவசேஷத்திரங்களை எல்லாவற்றினும் மாராழிமாசகதிலே திருவிழாநடத்தப்படுகின்றது. அவற்றுள் அச்சுவாமிகள் உபதேசம்பெற்ற திருப்பெருதுறையில் மாராழி ஆனி மாசங்களில் நடத்தப்படுகின்ற மகோற்சவங்களில் அவருக்கு இடபவாகன முதலிய எல்லாவாகனோற்சவங்களும் நடந்தேறிவருகின்றன.

இத்துணைப்பெருமையுடைய மாணிக்கவாசகமூர்த்திகள் செந்தமிழ்ப் பாண்டிவளநாட்டிலே, அரிமாததனபாண்டிய ராஜன்காலத்திலே, திருவாசலூரிலே, அமரத்தியொன்னும அந்தணர்குலத்திலே, சம்புபாதாசிரிதருக்கு மனைவியாராகிய சிவஞானவதியாரிடத்தே, அவதரித்தருளி வாதவூரர் என்கிற பிள்ளைதிருநாமம்பெற்றுப் பதினாறு பிராயத்துள்ளே வேதசிவாகமமுதலிய கலைகள் முற்றுவ கற்றுவலலராயினார்.

அவா குணதீசயங்களனைத்தும் மதுரை அரிமாததன பாண்டியன கேளவியுற்று உடனே வாதவூரரை எழுந்தருளச்

செய்து அவரது சற்குணங்களை நன்காராய்ந்து வியந்து மே
 லான சிறப்புகள் செய்து நென்னவன் பிரமராயனென்னும்
 பெயருங்கொடுத்தது தன்னிடத்தே முதனடிகிரியாராயிரு
 க்கக் கேட்டுக்கொண்டனன் அப்பெரியோன் சற்கியைநது
 அரசனுக்கு இனியராயும், சிவபகதி அடியாபக்திகளிற் சிறந்
 தவராயும், பெருஞ்செல்வத்தோடுகூடி வாழ்ந்திருக்கையில்
 இரத மண்ணுலகவின்பமும், அரத விண்ணுலகவின்பமும்
 அநிதநிபமென்கிறத்திபாநித்திய வஸ்துவிவேகம் தோன்றி,
 அவை வெறுக்கப்படமி நிகதிபமாகிய பேரின்ப வீட்டை
 தற்கு ஏதுவாகிய தத்துவஞானத்தை உபதேசிக்கவல்ல பர
 மாசாரியரைச் சரணடையவேண்டுமென்னும் வேட்கை மே
 லிட்டிருந்தனா. அங்ஙனமிருக்கையில் அரசன் கீழ்க்கடற்று
 மையிலே சென்று குதிரைகள் வாங்கிவருமபடி விடுப்ப
 அவர் அளவிறந்த பொற்குவைகளைக் கைக்கொண்டு
 நாலவகைச் சேனைகளும் சூழ்ந்துவரச் சென்று வழி
 நடுவிலே திருப்பெருந்துறை யென்னும் பதிகஞ்ச் சமீபித்
 தாரா. அப்போது படைத்தல காததல அழித்தல் மறைத்
 தல் அநளல் என்கிற ஐந்தொழி னடத்தும் பரமபதியாகிய
 சிவபெருமான், அவருடைய மலபரிபாகமும் இருவினையொப்
 பும சத்தநிபாதமும் நோக்கி, அவருக்கு அருள் செய்தற்பொ
 ருட்டித் திருப்பெருந்துறையில் குந்தமரத்தடியிலே தமது
 கணங்கள் மாணக்காய்ச் சூழ்ந்திருத்த, நடுவே தாம ஒரு
 ஞானசாரியராய்த் இருவருக்கொண்டு வீற்றிருந்தருளினர்.
 அம்முதன் மந்தரியார குருமர்த்தியைக் கண்டபொழுதே
 வெங்கொடுஞ்சூரக்தவெயிலிடைவருந்தியோன், தணமலர்
 த்தருவைத் தன்னெதிரா கண்டென, விரைநதுசெல்வேட்கை
 பொருத்தினராகி, அழலிடைபபட்ட மெழுகெனவுருகி, அழு
 தகண்ணுந் தொழுதகையும் உருகிய சிந்தையருமாகிச்
 சென்று திருவடிகளிலே வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, தேவரீர் அடி
 யேற்கு அருள்செயல் வேண்டுமென்றனா. அவரது அதிநீ
 விரபக்குவத்தைக்கண்ட பரமாசாரியரானவர் திருவருள் சுரந்த

ஞானதிசையுடையது பதி பசு பாசம என்னு முப்பொருள் களி னியல்புகளையும் ஐயெழுத்தடைவான முறைப்படி உபதேசித்தருளினர். அவ்வுபதேசப் பொருளை ஐயந்திரி பிளறி அங்கையி னெலவிக்கனிபோற் பெற்ற வாதவூரடி கள் சிவபெருமானிடத்து அன்புமேலிட்டு அற்புதமான ஞா னப் பாடல்சுழைப் பாடத்தொடங்கினா. அப்பாடல்களைக் கேட்டருளிய கடவுளானவர் திருவுணங்கனிகூர்ந்து அவரது திருவாய் மலரினின்றும் பிறந்த வாசகங்கள் மாணிக்கங்கள் போல் விளையேறப் பெற்றவைகளாக யிருந்தமையால் அவரு க்கு மாணிக்கவாசகர் என்னுந் திருநாமமளித்து அவரை அத்த லத்திலே வசிக்ருமபடிசுட்டளையிட்டு மறைந்தருளினர். பின்பு மாணிக்கவாசகர் குதிரை வாங்குதற்பொருட்டுக் கொணர்ந்த பொருண் முழுவதையும், அப்பதியிலே சிவாஸயத்திருப்ப ணியிலும், மறறும்பலவகையறங்களிலும் செலவுசெய்துவி ட்டு நிரதிசயானந்த நிட்டானுபூதியிலே சுகித்திருக்கையில், இதுவரையிலே குதிரை வாங்கக்கொண்டு வராமையுக்குக் கார ணம் என்னென்று அரசனிடத்திருந்து நிருபம் வந்தமையால் சிவசந்நிதியிலே போய்த் தொழுது நின்று எமது பரமபிதா வாகிய சிவபெருமானே! அடியேன இதற்குச் செய்யக்கட வது யாதென்று வினாவி, அதற்கு அசரீரீவாகாகக்கிடைத்த கடவுளுக்கதரப்படி மதுகைக்கு எழுந்தருளி, அரசனுக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாக இத்தனைநாளிலே உமக்குக் குதிரைகண் வருமென்று காலவரையறை கூறினா.

அரசன அந்நாளாவும் வரவு பார்த்திருந்து வராமையெ கண்டு கோபங்கொண்டு அவரை வருத்தி, முன் கொண்டு போன தன் பொருள்களையெல்லாம் வாங்கும்படி சேவகரை விட்டனன் அனபா அவ்வருத்தாபொறுது கூடவுளை நோக்கி முறையிட்டிடு புலம்பினர். அப்பொழுது எமதாண்டவர் காட்டிலே திரிகின்ற சிறிய நரித்திரள்களை நாட்டிலே திரி கின்ற பெரிய பரித்திரள்களாக்கி அரசனிடத்திலே செலுத்தி அவ்னைக கரைகாணாத களிப்புக்கடலுள் முழுகுவதிதாத் தந்

சு மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

தொண்டரைச் சிறைக்காவலினினும் விடுவித்தனா. அன்றிரவற்றோனே அப்பரித்திரங்களனைததும் நரித்திரங்களாய் முன்னுள்ள குகிகாருகுகும் ஊறுசெய்து பட்டணமெங்கும் பெரியதோ கூகருணுண்டாககித தம படிய இடங்களைச் சேருமபடி சிவபிரான் திருவுளஞ்செய்தனா. விடிந்த பின்பு, அரசன் அச்செய்திகேட்டுப்பெருங்கோபதகால விழுங்கப்பட்டவனாகி, மந்திரி தனை மாயவிததையினால் வஞ்சித்தானென்று சேவகனைவிடுதது முன்னையினும் அதிகமாக ஓறுகுகுமபடி செய்தான். அவ்வொறுவேதனை பொறுக்க மாட்டாத அன்பருக்கு இரங்கிக் கடவுளானவா வையையாற்றைப் பட்டணத்தினமீது பெருகிவரச்செய்து அவரது மகிமையை அரசனுக்கறிவித்தனா. பின்னா மாணிக்கவாசகர் தமது தொழின முறைமையைக் கைவிட்டுத் திருப்பெருந்துறைக்கு எழுந்தருளிச் சில திருப்பாடல்கள செய்து, மற்றுஞ் சிவஸ்தலங்கடோறுஞ் சென்று வணங்கிக்கொண்டு சிதம்பரமென்னு மகததாகிய சிவஸ்தலத்துக்கு வந்து நடேசனாத்தொழுது பலவகைப்பட்ட திருப்பாடல்களைத் திருவாய் மலாந்தருளிப், பின்பு வேத சிவாகம மாககத்துக்கு மாறுபட்ட புத்தரை வாதிட வென்று, ஓருமைப் பெண்ணைப் பேசுமபடி செய்து, சிலநாள அததலத்தில எழுந்தருளியிருந்தனர். அப்போது சிவபெருமான் ஓரந்தணராகி அவரிடத்திற் சென்று அவர் அததலத்தினும் மற்றும் பறபல சிவஸ்தலங்களிலுஞ் செய்தருளிப் திருப்பாடல்களையெல்லாம் திருவாசகமாகக் கூறவும், திருக்கோவையா பாடவும், கேட்டி அவர் திருவாய் மலாந்தவண்ணம் அவறறைத் தமது அருமைத் திருக்கூததால் எழுதி அப்புத்தகங்களில் அழகிய திருச்சிறும்பல முடையாளானை ஸச்சசாத்தும் வைத்து மறைத்தருளினா. அதன்பின்பு மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் சோதிமயமாக விளங்கிய சிதாகாசத்திலே கலந்தருளினா.

சரித்திரச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

திருவாசகச்சிறப்பு.

சிவபுராணம்.

தேசுறு மாணிக்கமெனச்சிறந்த திருவாசகத்திற்
பேசு திருச்சிவபுராணத்தகவறபெருமை சொலி
லீசர் தமக்கியலபான திருநாமமுதலெவையு
மாசறவேவாழ்கவெனவாழ்த்து கிணறவருட்குறிப்பாம். (க)

கீர்த்தித்திருவகவல்-திருவண்டிப்பதி

புகழ்பெருகுஞ்செயகையெலாமபுகல்கவெனாறருரு
கிசுழ்திருவண்டிப்பகுதி திருக்ககலசெப்பியது
தகுசிறுடிகிதி யொடுக்கஞ்சாற்ற திரோதமபொதுகா
யவமுறத்தோக திடலேயருளியநற்பொருளாகும். (உ)

போற்றித்திருவகவல்-திருச்சதகம்-நீத்தல்விண்ணப்பம்.

முதகிபெறுநெறியறியுமொழிபோற்றித் திருக்கவல
சத்தியஞானந்தருதே சிகாமோகஞ்சதகமதா
மிததையுலகினையகற்றிவிடாமலெனையாண்டருளென்
றத்தரறித்திடநீத்தலவிண்ணப்பமறைந்ததுவாம். (ங)

திருவெம்பாவை - திருவயிமாவை.

மலவீருன்றிறுநகாமனமன்னுபரிபாகருட்
செலமுழுகவருகவெனசெப்பிறுமெம்பாவை
நலமுறமந்தனாவடிவாயநாரணனகாண்பரியபத
நிலமதிவவந்தாள் கருணைநினைந்தாடலமமாவை. (ச)

திருப்பொற்குண்ணம் - திருக்கோத்துயிர்.

சத்திகளாற்றறுநாணபுவனபோக்ககடமை
யத்தனுகஞ்சுண்ணமவையாயிடிக்ககடவுதலே
யொத்ததிருச்சுண்ணமுயர் போதமொருவண்டாகச
சித்தவிகாரத்தாதுசெப்பிவிடலகோததுமபி (ரு)

திருந்தெள்ளேணம் - திருச்சாழல்

பொனஞாமெயயண்ணலருமபே'தவின் பமேமிகுந்து
தெனனாதென்னுவனவேசென்னேணங்கொட்டியதாம்
முன்றறையுமுண்ணாமுகையாமேடி
தன்னறபதிமுதன்மைசாறறியதாநதிருச்சாழல். (ஈ)

திருப்பூவல்லி - திருவுந்தியார்.

தேவறியாதசுவன்மேடியேயாண்டநல
மாவலொடுஞ்சொல்லிபடியாரொடுகூடிப்
பூவியாதுகொயதறிருப்பூவல்லியாமரசொ
பாவமுறுதீமையறப்பாடறிருவுந்தியதே. (எ)

திருத்தோணைக்கம் - திருப்பொன்னுசல்.

சித்தஞ்சிவமாகசெய்தனவேபுண்ணியமா
யத்தனசெயுங்குணைக்காராமையுணமிருநது
பொத்தியகைகொட்டிப்புழந்தேறேணைக்கமருட்
சத்தியிருந்தாடத்தாலாட்டலபொன்னுசல். (அ)

திருவண்ணைப்பத்து - துயிற்பத்து.

நேயமிருந்தநிலைகுலையக்கூடுதலை
யாயவருட்டாய்க்கங்கறைதலனைபபத்தாருந்
துயவருட்குயிலேசோதியெனைக்கூடுதற்குன்
வாயினுற்குவெனமுன்காழத்தலகுயிற்பத்தாமே. (க)

திருந்தசாங்கம் - திருப்பள்ளியெழுச்சி.

பேர்தாரோறுமலைபேணாதிபடைமுரசு
தார்கொடியெலாமரமருஞ்சாற்றறசாங்கமதா
மேர்மருவுதிருப்பள்ளியெழுச்சிபணிவிடைகேட்
டாவமுடனாண்டவரற்கனபுசெயுமியலபே. (க0)

கோயின்முத்ததிருப்பதிகம் - கோயிற்றிருப்பதிகம்

சேத்திலாப்பத்து - அடைக்கலப்பத்து.

கோயின்முத்ததிருப்பதிகஞ்சித்தம்பரத்திலருளடையுருநிப்பதாரு
மேயுன்கோயிற்பதிகம்பெருகுறைத்தேசிகாமோசமியம்பலாகு
மாயபசுபோதம்முறறுககெடவேண்டலேசெத்திலாப்பத்தாரு
மோதுவல்லாதனைகன்வந்தணுகாமலடைக்கலப்பத்துரைத்தாமே.

ஆகைப்பத்து - அநிசயப்பத்து.

சுருவியுறுமூனுடற்கணவாராமறிருவருளிறகலப்பதற்கே
யரன்முயைப்புகழ்தபெருகாவமொடுபாடுதலேயாசைப்பத்தாம
வெருவிமலததினைசசிலத்தொனருகமுடியர்குழாத்துடனேகூட்டும்
பரமருட்பெருமைமிகுதியைப்புகழ்தபாடலதிசயப்பத்தாமே. (கஉ)

திருவாசகச்சிறப்பு.

புணர்ச்சிப்பத்து - வாழாப்பத்து.

ஆண்டருருவைப்பிரியாதனைத் துபணிபுரித் துமிகுமன்போழின் பம், பூண்டுகிடக்கப்பெறுகின்ற கொடோலாவெனுமலிருப்பம்புணர் ச்சிப்பத்தாம், நீண்டவலசுகதினிநபநறென்றிலேனிலவவுடற்கனின் றுவாமேன, மாண்டருநின் பதரிழநீழ்வருசவருளபுரி யானுஞ்சொல வாழாப்பத்தே (க௩)

அநுப்பத்து - கிருங்கழக்துன்றப்பதிகம்.

சோதியருடசுடர்விளக்கேதையாப்பிறவிகடவவிதே தன்றன்சோ தம், காதரித்திருவிழைமழைததா லதொதுவெகைகேளெனுஞ்சொல ருடபத்தாக, நீதிமறைபறவுநருப்பெருந் துறையிறகுருவடிவாயநிசுழ நதகோலவ, காதலொடுவகாட்டினையெனுவகளிப்புப்பகாதறிருச சுழுகுன்றமே (க௪)

சுவாபத்து - பிரார்த்தனைப்பத்து.

இத்திரியவயமபக காதேயெதெது தாளுக்குமெழிலானந்தவ, சந்தமலிதிவலையுட சண்டேனென றுவைதுதைததலசண்டபத்தா, மந்தமிலாவானந்ததகலாமலெனையுத்தியாள்வாயென்று, சிநகை சலரதுதைத்ததுவேபிராத்தனைப்பத்தாயபுகலுஞ்செயகையாமே. (1)

துழைத்தபத்து - உயிருண்ணிப்பத்து.

இழைத்தேனிலவாக்கைபொறுத்தினிககணமும் பொறுக்கலே னெழையேனெ, குழைப்பதேன்பிழைபொறுத்தானெனவிரங்கிகட றுதலெகுழைத்தப்பத்தாக, தழைத்துவளர்பேரினைத்தாளுகியுரிதோ ன்றாததனைமையாததுன, பொழித்ததுநிறைவைப்பெறுதலுயிருண்ணி ப்பத்தாயினகுறைத்ததாமே (க௬)

அச்சப்பத்து - திருப்பாண்டிப்பதிகம்.

தரையிலவளர்வினாமுழுதும்வரினுஞ்சேன் சிவசமயத்தவஞ்சா ராதா, ரகுநினவரகாண்கின்மனமருசுமெனவிகழ்ந்துரைத்தலசப பத்தாம், புரவியினமேற்பாண்டியனமுன் வரும்பத்தனசயாம் பெறு மற்புதம்போலியாரும், விரவுமினகளைநமயாங்குறுதிசொலன்றிரு ப்பாண்டிவிருத்தாமே. (க௭)

பிடித்தபத்து - திருவேசறவு.

பிசுகபிறவித் துபொலாமொழித்தவழிபுத்துவமினகளித்தலாலே, பித் தறசுககென்பிடிக்கேறுண்ணையென்று துணிவுசெப்பல் பிடித்தப த்தாக, தகபரிபாய்கரிபையாங்குதல்போலெனைப்பெரிதாய்தகாகித தாடிக, பூக்கணம்வையத்தனையெனநிரகநிறுவேசறவென்றியமப லாமே. (க௮)

திருப்பலம்பல் - தலாப்பந்து

ககாருநருகும்பேரனபுனகழலிணைககேகறறுவின்மணம்போலென்றும், திருந்நுமவகையெனக்கருள்கவெனக்கேட்டறிருப்பலம்பலாருமுள்ளம், விரும்புசிவானந்தவெள்ளம்விழைந்துதிலலைநாயகனைமிகக்கொண்டாடி, நிரம்புமனைகளிரிசுத்தவீறுமாபபெருலாப்பத்தாய்நிழ்த்தலாமே. (கௌ)

அற்புதப்பந்து - சேன்னிப்பந்து

மாயவுருக்கொண்டிளத்தைமயக்குமின் னாகணவிலையுணமயகருவேறகிங்,காயுமறிவளித்தாளலகிசயமென்று னாததலநபுதபத்தாருந், தூவருட்டுருபத்தனைசுருட்டிதற்குப்பெற்றவியிசுகதனைநோக்கிசு, சேயமலர்ப்பத்தத்தருமயடியரெடுமவியந்நுணாததலசெண்ணிப்பத்தே.

திருவார்த்தை - எண்ணப்பதிகம்.

அறம்பெருகும்பெருந்திறையிற்றமையாண்ட செயன்முதலாயான்சீராட்டின, நிறமறிவாரொம்பிராணுவொனவுணாததறிருவாரத்தை யாகு, நிறம்பள்ளருமலாப்பொழிலுருழநதோங்குதிருத்திலலைமன்றுணரிமலனாகு, திறம்பெருகமினபருளெனறலெண்ணப்பத்தெனவுந்நிழ்த்தலாமே. (உக)

யாந்திணைப்பந்து - திருப்படையெழுச்சி

பொல்லாதபவத்தைவிட்டுச்சிவன கழந்தீழ்ப்புகுங்காலம்புணர்ந்ததெறகிங், கெல்லாருமவாருமெனக்கருணையிலைழைத்திடலயாததிணைப்பத்தாகு, மல்லாததூர், னமாயப்படைகள்விளையாமலருளவாளேந்தி, நல்லோர்களியாருமெமமோடெய்தமெனப் படையெழுச்சிநவிறலாகும். (உஉ)

திருவெண்பா - பண்டாயநாளிம்றை.

தொந்தமாமலமொறுத்துசசுகம்பெருக்கிப்பெருந்துறைவாழ்சோதியென்றன், சிந்தனையேழூராகக்கொண்டிருந்தாரொன னுறாததறிருவெண்பாவா, மெந்தைதிருப்பெருந்துறையையேதுநாமமோவாழ்வறறிடர்சோபாச, பந்தமறுத்திடுவொண்ப்பண்டாயநாளிம்றையும்பகார்த்தலாமே. (உரு)

திருப்படையாட்சி - ஆனந்தமலை - அச்சோப்பதிகம்.

வாகுதிருப்பெருந்துறையாரொழந்தருளப்பெறிலெல்லாவளங்கணமுறறு, மாருமெமக்கலலாததாகாதென்றியம்பல் படையாட்சியாகு, மோகமிருமடியரொடுகூடவிரும்பியதானந்தம்மாலொழியுமீசர், போகசுகமெனக்களித்தாராரொபுறுவா ரொணுமருமைபுகறலச்சோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இஃது திருப்பெருந்துறைப் புராணத்துட் கண்டது.

திருவாசகத் திருவுள்ளக்கிடை.

சிவபுராணம்=சிவனது அநாதி
முறைமையானபழமை, எ-து-
சிவனது அருவநிலைமை கூறு
தல்.

கீர்த்தித்திருவகவல்=சிவனதுதி
ருவருட்புகழ்ச்சி முறைமை.

திருவண்டப்பருதி=சிவனுடைய
துலருக்கும் ததை வியந்தது

போற்றித் திருவகவல்=சக்தி
னுற்பத்தி, எ-து-பிரபஞ்ச
த்தைத் தோற்றுவித்தல்

திருச்சுதகம்=பத்தி மைராக்ஷிய
விசித்திரம், எ-து-பத்தவ
கையாக நூட்சித்தமுறைமை.

க. மெய்யுணாதல் - தேகாவி
பிரபஞ்சவுணைக்கண்டு நீங்கல்

உ. அறிவுறுத்தல் - பொறியோ
டேகூட்டுதல், அருளதரிசனம்,

குருதரிசனம் ஈ சுட்டறுத்
தல் - தனசெயலறுத்தல், எ

ஆத்தமசுத்தி - ஊனுபவத்தமு
நதல், ஈ கைமமாறுகொடுத்

தல் - தனனைச் சிவனிடத்தி
லே கொடுத்தல், சு அனு

போச்சுத்தி - சுகமேலீடு. எ.

காருணியத்திரங்கல் - சிவனு
டைய வெற்றிப்பாட்டுறங்

கல். அ. ஆனந்தத்தமுநதல்.

க. ஆனந்தபரவசம். க0. ஆனந
தாதீதம்.

நீத்தல் விண்ணப்பம்=பிரபஞ்
சவவராககியம்.

திருவெம்பாவை=சத்தியைவிய
ந்தது, சத்திகளாலா - அம்பி

கை, கணம்பிகை, கௌரி, கௌ
கை, உமை, பராசத்தி, ஆதிச

த்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி,
வன ஒன்பதினமா.

திருவம்மாலை=ஆனந்தக்களிப்பு,
எ-து சுகமேலீடு

திருப்போற் சுண்ணம்=ஆனந்த
மனோலயம், எ-து-தானனறி

நிறமல.

திருக்கோத்தும்பி=சிவனோட
ககியம், எ-து-சிவனுடன இ

டைபுறாறு நிறமல,

திருந்தேள்ளேணம்=சிவனோட
டைவு, எ-து-சிவனுடனே செ

ன்று கூடுதல்.

திருநீரழல்=சிவனுடைய காரு
ணியம், எ-து-சிவனுடைய

அருட்சக்தி வீனையாட்டு.

திருப்பூவல்லி=மாயாவிசய நீக
ருதல், எ-து-மாயையினுடை

யபெலத்தை மறுத்தல்.

திருவுந்தியார்=ஞானவெற்றி அ
ருட்சத்தியினுடையசாமாததியம்.

திருந்தோனோக்கம் = பிரபஞ்ச
சுத்தி, எ-து-ஆன்மரக்கோச

சுத்திகரித்தல்.

திருப்போன்னாசல் = அருட்சுத
தி, எ-து-அருளோடு கூடுதல்.

அண்ணப்பத்து=ஆத்தம பூரண
ம், எ-து-ஆன்மா சிவனுட

னே நிறைதல்.

தயிற்பந்து = ஆத்தமவிசகம்,
எ-து-சிவனைக்கணமுறங்குதல்.

திருந்தகாங்கம் = அடிமைகொ
ண்ட முறைமை, எ-து-பத்த

டையாளம்.

திருப்பள்ளியெழச்சி=திரோதா
னசுத்தி, எ-து ஏகமாகியதிரோ

தாயிமறைப்பான மலம் நீக்கு
தல்.

கோயின் முத்த திருப்பதிகம்=
அநாதியாகிய சற்காரியம்.

கோயிற்நிநுப்பதிகம் = அனுபோ
சலிலக்கணம், எ - து - சிவா
னுபுதிக்கடையாளம்.

சேந்திலாப்பத்து = சிவானந்தம
வவறுக்கொணுமை, எ - து - சிவா
னந்தமணுகிசெய்கைப்படாமை
அடைக்கலப்பத்து = பகருவநி

ண்ணயம், எ - து - வித்துமது

சூரமுமப்பால் என்றல்

ஆசைப்பத்து ஆததமவிலக்கண

ம், எ - து - ஆனம் ரூபததையறிதல்.

அச்சியப்பத்து = முச்சியிலக்க

ணம், எ - து - மோட்சத்தி

னடையாளம்.

புனாச்சிப்பத்து = அந்நவீதவி

லக்கணம், எ - து - னுமலல்

இரணமெல்ல என்றல்

வாழாப்பத்து = முததியுபாயம்,

எ - து - பிரபஞ்சத்தைவட்டுப்பா

போகத்தைக்கூடுதற்குடாயம்.

அருட்பத்து = மகாமாயா சுத்தி,

எ - து - மாயைபைசு சுத்திபண

னுதல்.

நிருக்கழுத்திற்ப் பதிகம் = குரு

தரிசனம், எ - து - பிச்சுதலவகை

ட்டவிடம்.

கண்ணப்பத்து = நிருத்ததரிசனம்.

பிராந்திநனைப்பத்து = சதாமுத்

தி, எ - து - ஆனமாகக்ருக்கு மு

த்தி நிச்சயம் பண்ணுதல்.

குறழ்த்தப்பத்து = ஆததம நிவேத

னம், எ - து - தேவத்தோடே ஓன

றினது.

உயிருண்ணிப்பத்து = சிவானந்த

மேலிதவவ - து - கேயமேலிதவ

வரிசைப்பத்து = ஆனந்த முறுசல்,

எ - து - தேவத்திலே ஓனறுபட்டு

ச்செய்கை அமுத்தினது

நிருப்பாண்டிப் பதிகம் = சிவான

ந்தவிளைவு, எ - து - சுமேலி.

பிடித்தப்பத்து = முச்சிக்கல்

புனாததல், எ - து - மற்றுள்ள ஆ
னமாகக்ருக்கு முததியின்கு
த்தைச் சொல்லியது.

நிருவேசறவு = சுட்டறிவொழித

சல், எ - து - தனசெயலற நிறமல்.

நிருப்புலம்பல் = சிவானந்தமுதி

ரவு, எ - து - சிவானந்தம் பெற

விச்சை.

குலாப்பத்து = அனுபவமிடை

யிடுபடாமை, எ - து - விட்டுப்

பறமல் ஒரு தன்மையாயது

அற்புதப்பத்து = அனுபவம் ஆற

ருமை, எ - து - அனுபவமுற்றுத்

ல் பொருமை விடமுதல்.

சேனிப்பத்து = சிவவிளைவு,

எ - து - சிவனுக்கு நிச்சயப்படுதல்.

நிருவாரித்தை = அறிவித்ததபுறு

தல், எ - து - உன்னொன்றிப்பா

ததுவாகக் அறிமென்றது.

எண்ணப்பதிகம் = ஒழியாவின்

பத்தவகை, எ - து - தேகமுதலா

கிப ஆசையை யறத்தல்.

யாந்தினைப்பத்து = அனுபவாத்

த முனாததல், எ - து - அனுபவ

த்தி லத்தப்பட்டுப்போனது.

நிருப்படையெழுச்சி = பிரபஞ்ச

ப்பா, எ - து - மலவிளைவற்றது.

நிருவெண்பா = அணைந்தோத

னமை, எ - து - பரிசுவேதிபோல

என்றது.

பண்டாய நாளிமறை = அனுபவ

ததுக்கையின்மையுறத்தல்.

நிருப்படையாட்சி = சிவஉபாதி

யொழித்தல், எ - து - கிரியா ரூ

னியம்.

ஆனந்தமலை = சிவானுபவ விரு

பயம், எ - து - சிவானந்த மேலிட்டி

ல கிரியாசத்தி யழிவுறத்தல்.

அச்சோப்பதிகம் = அனுபவவழி

யறியாமை, எ - து - அனுபவத்

தநிச்சயம். நிருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்
ப தி க அ ட் ட வ வ ரி ன .

திருப் பாகுரத் தொலை	திருப்பதிகம்	திருந்தலம்.	பங்க இலக் கம்
க0	அசசப்பதது .	திருத்திலலை	நகூ
க	அசசேரப்படும . .	"	ரு02
க0	அடைக்கலப்பதது	திருப்பெருந்துறை.	நகூ
க0	அதிகயப்பதது... .	"	நகூ
க0	அருட்டதது . . .	"	நகூ
க0	அறப்புப்பதது	"	சகூ
க0	அண்ணப்பதது .	திருத்திலலை	ரு0
க	அணசப்பதது .	திருப்பெருந்துறை.	நகூ
எ	அணதமாலே	திருத்திலலை.	சகூ
க0	உயிரண்ணிப்பதது ...	திருப்பெருந்துறை	நகூ
க	உண்ணப்பததிகம்...	திருத்திலலை.	சகூ
க0	உண்டப்பதது . .	"	நகூ
க	கூத்தித்திருவகவல .	"	நகூ
க0	குயிறப்பதது ...	"	நகூ
க0	சலாப்பதது ...	"	சகூ
க	சுழைதததது . .	திருப்பெருந்துறை.	நகூ
க0	கோயின்மூத்ததிருப்பதிகம்	திருத்திலலை.	நகூ
க0	கோயிறற்றுப்பதிகம் . .	"	நகூ
க	சிவபுராணம் . .	"	க
க0	செத்திலாப்பதது ...	திருப்பெருந்துறை.	நகூ
க0	சென்னிப்பதது ...	"	சகூ
எ	திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம்	திருக்கழுக்குன்றம்.	நகூ
ரு0	திருக்கோத்தமபி .	திருத்திலலை.	ககூ
க0	திருச்சுதகம் — மெய்யுணா		
	தல . . .	திருப்பெருந்துறை.	க
க0	அறிவுதததல்	"	ககூ
க0	சுட்டமூத்தல . .	"	நகூ
க0	ஆத்தமசுத்தி .	"	நகூ
க0	கைம்மாறுகொடுத்தல் ...	"	சகூ
க0	அனுபோகசுத்தி ...	"	ரு0

திருப் பாசுரத் தொகை.	திருப்பதிகம்.	திருத்தலம்.	பக்க இலக்கம்.
க0	காருணியதிரங்கல் ...	திருப்பெருந்துறை.	௫௮
க0	ஆனந்தத்தழுந்தல்	"	௬௫
க0	ஆனந்தபரவசம்...	"	௭௩
க0	ஆனந்தாதீதம்	"	௮0
உ0	திருச்சாழல் ...	திருத்தில்லை.	௨0௬
க0	திருத்தகாங்கம் ..	"	௨௭௧
உ0.	திருத்தெள்ளேணம்	"	௧௯௬
க௪	திருத்தோனோககம்	"	௨௪௧
உ	திருப்படையெழுச்சி	"	௪௭௪
௮	திருப்படையாட்சி	"	௪௮௮
க0	திருப்பள்ளியெழுச்சி	திருப்பெருந்துறை.	௨௭௮
க0	திருப்பாண்டிப்பதிகம்	"	௪0௪
௩	திருப்புவம்பல்	திருவாரூர்.	௪௨௮
க௬	திருப்புவலவி ...	திருத்தில்லை.	௨௨0
உ0	திருப்பொற்குணம் ..	"	௧௬௭
௬	திருப்பொன்னாசல்	"	௨௫0
௧	திருவண்டப்பகுதி	"	௧௯
உ0	திருவம்மாளை ...	திருவண்ணாமலை.	௧௫0
க0	திருவாராதை	திருப்பெருந்துறை.	௪௫௨
க௯	திருவந்தியாரா ...	திருத்தில்லை.	௨௩௨
௧௧	திருவெண்பா ...	திருப்பெருந்துறை.	௪௭௬
உ0	திருவெம்பாவை	திருவண்ணாமலை.	௧௨௭
க0	திருவேசறவு	திருப்பெருந்துறை.	௪௨௧
௫0	நீத்தல்விண்ணப்பம்	உத்தரகோசமங்கை.	௯0
௭	பண்டாயநானமறை	திருப்பெருந்துறை.	௪௮௩
க0	பிடித்தபத்து	திருத்தோணிபுரம்.	௪௧௧
௧௧	பிரார்த்தனைப்பத்து	திருப்பெருந்துறை.	௩௭௨
க0	புணர்ச்சிப்பத்து	"	௩௩௪
௧	பொற்றித்திருவகவல்	திருத்தில்லை.	௩௨
க0	யாத்திரைப்பத்து	"	௪௬௭
க0	வாழாப்பத்து	திருப்பெருந்துறை.	௩௪௩

சீவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

தமிழ்வேதமாகிய
திருவாசகம்
மூலமும் உரையும்.

நூற்சிறப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழந்தளை நீக்கி
யல்லலயத் தானந்த மாக்கியதே - யெல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதலு றாங்கோன்
றிருவா சகமென்னுந் தேன்.

(இ - ள்.) எல்லை=(பிறவி) யெல்லையை, மருவா=அடையாத, நெறி=(வீட்டு) உழியை, அளிக்கும்=கொடுக்கின்ற, வாதலுர் எங்கோன்=திருவாதலுரின் கண் அவதரித்த எம் தலைவராகிய மாணிக்கவாசகச்சுவாமிகன் அருளிய, திருவாசகம் என்னும் தேன்=திருவாசகமென்கின்ற தேனானது, தொல்லை=பழமையாகிய, இரு=பெரிய, சூழும்=சூழ்ந்த, பிறவித்தளை=பிறவியாகிய பிணிப்பை, நீக்கி=நீங்குவித்து, அல்லல்=தன்பததை, அறுத்து=ஒழித்து, ஆனந்தம் ஆக்கியது=(எமக்குப்) பேரின்பத்தை யுண்டாக்கியது, எ - று.

(க - ளா.) பிறவி யெல்லையை வேரோடொழிக்கும் திருவாதலுரின் கண்ணவதரித்த வெமது தலைவராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகன் திருவாய்மலர்த்தருளிய திருவாசகமென்னுந் தேனானது, தன்னை யடைந்தவரின் ஆணவாதிமலக் குறும்புகளையு மதனாவருந் தன்பங்கனையும்மறவெ யொழித்து பேராணந்தத்தை வினைவிக்குமென்பது.
திருச்சிற்றம்பலம்.

- விண்ணினைநததுமண்ணினைநததுமிககாயவினனோளியா
யெண்ணிறந்தெலையிலாதானேநின்பெருஞ்சீர
2௫ பொலலாவினையேனபுகழுமாறெனறறிவேன்
புலலாகிப்பூடாய்ப்புழுவாய்நமமாகிப
பலவிருகமாகிபறவைபாய்ப்பாமபாகிக்
கலலாய்மனிதராய்ப்பெயாய்குணங்களாய்
வலலகரராகிமுனிவராய்தேவராய்ச்
௩௦ செலலாஅநிநறவித்தாவரசங்கமத்து
ஞெலலாபபிறப்பும்பிறத்தினைத்தேனெம்பெருமான
மெய்யேயுனபொன்னடிகள் கணடினறுவிடுற்றே
னுயயவெனனுள்ளத்துனோங்காரமாய்நின்ற
மெய்யாவிமலாவிடைப்பாகாவேதநக
௩௫ னையாவெனவோங்கியாழ்தகந்நறுண்ணியனோ
வெய்யாய்தணியாயிமமானனாமவிமலா
பொய்யாயினவெலலாம்போயகலவநதருளி
மெய்யுஞானமாகிமினாகின்றமெய்சகடரோ
யெஞ்ஞானபிலலாகேனினப்பெருமானே
௪௦ மஞ்ஞானகதனைநையகலவிகுநலநிறவே
யாககமளவிறுதியிலலாயனைததுளகு
மரகசுவாய்காப்பாயழிப்பாயருடருவாய்
போக்குவாயெனனைப்புகுவிப்பாயநின்றெழுமபி
னறறத்தினையாய்சேயாய்நணியானே
௪௫ மாற்றபனங்கழியநின்றமறையோனே
சுநதபாலகனனலொடுநெய்கலகாற்போலச்
சிறககடியாசுநதையுட்டேனூறிநின்ற
பிறகதபிறப்பறுககுமெங்களபெருமா
னிறங்கனோனாகதுடையாய்வினனோகனேத்த
௫௦ மறைத்திருந்தாயெம்பெருமான்வலனையேனறன்னை
மறைத்திடமுடியமாயவிருளை
பறமபாவமெனனுமருங்கவிற்றற்கட்டிப
புறந்தோலபோததெங்குமபுழுவழுக்குழடி
மலஞ்சோருமொன்பதுவாயிறகுழி
௫௫ மலங்கப்புலனைந்துமவஞ்சனையையசெய்ய
விலங்குமனதகாலநிமலாவுளசுகு
கலந்தவனபாகிக்கசின்னுள்ளருகு
நலந்தானிலாதசிறியேறகுநலநி
நிலந்தனமேலவநதருளின்கழலகள் காட்டி

- ௬௦ நாயிறகடையாயக்கிடந்தவழியேற்குத்
தாயிற்சிறத்தயாவானத்ததுவனே
மாசறறசோதிமலாநதமலாசசுடனோ
தேசனேதேனூமுதேசிவபுரனே
பாசமாம்பற்றறத்துப்பாரிகுமாரியனே
௬௧ நேசவருள்புரிந்துநெஞ்சிலவஞ்சகுகெடப்
பேராதுநின்றபெருங்கருணைப்பேராறே
யாராவமுதேயளவிலாப்பெமமானே
யோராதாருளத்தொலிக்குமொளியானே
நீராயுருக்கியென்னாருயிராயினிறுனே
௭௦ சின்பமுததுன்பமுமில்லாளேயுள்ளாளே
யன்பருககனபனையாவையுமாயலையுமாளு
சோதியனேதுனனிநுளேதோனாருப்பெருமைப்பனே
யாதியனையநதடுவாகியல்லாளே
யீர்த்தெண்ணையாடகொண்டவெந்தபெருமானே
௭௧ கூர்த்தமெய்நுஞானத்தாற்கொணடுணாவாதங்கருத்தி
னோக்கரியனோக்கேறுணுககரியுண்ணுணாவே
போக்குமவரவுபுணாவுமிலாபுணணியனே
காக்குமெங்காவலனேகாணபரியப்பேரொளியே
யாற்றின்பவெள்ளமேயத்தாமிககாய்கின்ற
௮௦ தோற்றச்சுடரொளியாய்ச்சொல்லாததுண்ணுணாவாய்
மாற்றமாமவையகத்தினவெவவேறேவந்தநிவாக
தேற்றனேதேற்றத்தெளிவேயென்சிறத்தையு
ன்றற்றனவுண்ணாமுதேயுடையானே
வேற்றுளிகாரவிடக்குடம்பினுட்குடப்ப
௮௧ வாற்றேனெமமையாவரனேயோவென்றென்று
போற்றிப்புகழ்க்கிருந்துபொய்கெட்டுமெய்பானா
மிடபுகுவந்ததுவினைப்பிறவிசாராமே
கள்ளப்பலககுரமபைகட்டழிககவல்லாளே
நள்ளிருளினட்டமபயினாருநாதனே
௯௦ தில்லையுட்கூத்தனெதென்பாணடிநாட்டாளே
யல்லற்பிறவியறுப்பாளேயோவென்று
சொல்லறகரியானேசொல்லித்திருவ்டிகழ்ச
சொல்லியபாட்டின்பொருளுணாநதுசொல்லுவா
செல்வாசிவபுரத்தினுள்ளாசிவனடிகழ்ப
௯௧ பலலோருமேத்தப்பபுனிந்து. நஞ்சீசிற்றம்பலம்.

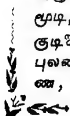
(இதன் பொருள்.)

நமச்சிவாய வாழ்க=ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம் வாழ்வதாக, நாதன தான் வாழ்க, (அப்பஞ்சாட்சரத் திருவுருவஞ் சூரதத்துவத்தின் முடிவில் விளங்கும்)=இறைவனது திருவடி வாழ்வதாக, இமை பொழுதும் என நெஞ்சில நீங்காதான தான் வாழ்க=இமைப்போதும் என மனத்தினின்றும் நீங்காதவனது திருவடி வாழ்வதாக, கோகழி ஆண்ட குருமணி தன் தான் வாழ்க=திருவாவடுதறையிலெழுந்தருளி எம்மை ஆண்டருளின பரமாதாரியரது திருவடி வாழ்வதாக, ஆகமம் ஆகி நின்று அண்ணிப்பான் தான் வாழ்க=ஆகமரூபமாகி நின்ற(அவ்வாகம முறைமையின் வழிபடுவோருக்கு) உடனே யதுகிரகிப்பவனுடைய இறைவனது திருவடி வாழ்வதாக, ஏகன அனேகன் இறைவன் அடி வாழ்க=ஒருருவனும பலவுருவனுமாகிய இறைவனது திருவடி வாழ்வதாக, வேகம கெடுத்த ஆண்ட வேந்தன் அடி வெலக=பிறவி வெப்பத்தை தணித்து எம்மை ஆண்டருளின முழுமுதற்கடவுளது திருவடி மேம்படுக, பிறப்பு அறுக்கும் பிஞ்சுநன் தன் பெய கழலகன் வெலக=பிறவித்தனையைச் சேதிகிற இறைவனது வீர கழலணிந்த திருவடிகள் மேம்படுக, புறத்தார்க்கு சேயோன் தன் பூ சழலகன் வெலக=தனை வணங்காத அயலார்க்கு தூரஸ்தனையிருப்பவனது தாமரைமலரபோலுந் திருவடிகள் மேம்படுக, காம் குவிவார உன் மகிழும் கோன கழலகன் வெலக=கை கடம்பப் பெற்றவரது மனம் மகிழும்படியான இறைவனது திருவடிகள் மேம்படுக, சிரம குவிவார ஒருகவிக்கும் சீரோன கழல வெலக=தலை வணங்கப்பெற்றவரை, உயர்ப்பண்ணுகிற சிறப்புடையவனது திருவடி மேம்படுக, ஈசன் அடிபோற்றி=ஈசனது திருவடிக்கு வணக்கம், எந்தை அடிபோற்றி=எந்தைதையினது திருவடிக்கு வணக்கம், தேசன் அடிபோற்றி=ஒளியுருவையுடையானது திருவடிக்கு வணக்கம், சிவன சேவடி போற்றி=சிவபிரானது திருவடிக்கு வணக்கம், நேயத்து ஏ நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி=பத்தரது அன்பின்கண் நிலைத்துநின்ற நிாமலனது திருவடிக்கு வணக்கம், மாயம் பிறப்பு அறுக்கும் மன் னன் அடிபோற்றி=மாயப்பிறவியை யொழிக்கின்ற அரசனது திருவடிக்கு வணக்கம், சோ ஆ பெருந்துறை நம் தேவன் அடி போற்றி=சிறப்புப்பொருத்திய திருப்பெருந்தறையின்கண் எழுந்தருளிய நம் முடைய கடவுளது திருவடிக்கு வணக்கம், ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி=வெறுக்காத இன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற மலைபோலும் கிருபையை யுடையவனுக்கு வணக்கம், சிவன் அவன் என் சிந்

கையுள் நின்ற அதனால்=சிவபெருமானாகிய அவன் என மனத்தில் நிலைபெற்றிருந்ததனால், அவன் அருளால் ஏ அவன் தான் வணங்கி=அவனுடை கிருபையினால் அவனுடைய திருவடியை வணங்கி, சிந்தை மகிழ் சிவபுராணம் தன்னை=மனம் மகிழும்படிச் சிவன்தனத்தியான பழமையை, முந்தை வினையுமுதம் ஓய யான் உரைப்பன்=முன்னைய வினையுமுதமையுடையான் சொல்லுவேன், கண்ணுதலான் தன் கருணை கண் காட்டி உந்து எய்தி=நுதல்விழியையுடைய சிவ பெருமான கிருபைகளை செய்ய வந்தடைந்த, கண்ணுதற்கு எட்டா எழிலா கழல் இறைஞ்சி=நினைத்தற்குக்கடாத அழகுராய் நத திருவடியை வணங்கி, விண்ணிறைந்தும்=விண்ணில நிறைந்தும், மண் நிறைந்தும்=மண்ணில நிறைந்தும், மிகையு=மேலாய், வினங்கு ஒளியாய்=வினங்குகின்ற கனிப் பிழம்பாய், என் இறந்து = அங்வு கடந்து, எல்ல இல்லானே = இன்ப வெகிலையிலாதவனே, நின் பெரும சோ=உன்னுடைய மிகச்சிறப்பை, பொல்லா வினையேன=கொடிய வினையையுடையானாகிய யான், புகழும் ஆறு ஒன்று அறிபோன்=புகழுகின்ற விதம் சிறிதும் அறிகிலேன், புல ஆகி=புலலாகியும், பூமி ஆய்=பூண்டாகியும், புழு ஆய்=புழுவாகியும், மரம் ஆகி=மரமாகியும், பல்விருகம் ஆகி=பல மிருகங்களாகியும், பறவை ஆய்=பறவையாகியும், பாம்பு ஆகி=பாம்பாகியும், கல் ஆய்=கல்லாகியும், மனிதர் ஆய்=மனிதராகியும், பேய் ஆய்=பேயாகியும், கணங்களை ஆய்=கணங்களாகியும், வல அசுரா ஆகி=வலிய அசுரராகியும், முனிவர் ஆய்=முனிவராகியும், தேவர் ஆய்=தேவராகியும், செல்லா அநிந்த=நடவாரின்ற, இ=இந்த, தாவர சங்கமத்தன=நிலையிற்பொருள் இயங்கியற்பொருள் என்னும் இருவகைப் பொருள்களுள்ளே, எல்லாப்பிறப்பும்பிறந்து=எல்லாப்பிறவிகளிலும் பிறந்து, இளைத்தேன்=மெலிவடைந்தேன், எம் பெருமான=எம்பெருமானே, இன்று=இப்பொழுது, மெய்யே=உண்மையாகவே, உன் பொன் அடிகள் கண்டு=உன் பொன்னடிகளைக்கண்டு, வீதி உறறேன்=வீட்டைந்தேன், உய்ய=நான் உய்யும்படி, என் உள்ளத்துள்=என் மனத்தில், ஒவகாரம் ஆய நின்ற=பிரணவவுருவாய் நின்ற, மெய்யா=மெய்யனே, விமலா=மலவிழுந்தனே, விடை பாகா=இடபவாதனே, தேதவன்=மறைவன், ஐயா என=ஐயனே என்று துதிக்க, ஒவதி=உயர்ந்து, ஆழ்ந்த அகன்ற=ஆழ்ந்து விசாலித்த, நுண்ணியனே=சூக்குடிவருவனே, வெய்யாய்=வெம்மையனே, தண்ணியாய்=தண்ணியனே,

இயமானன ஆமவிமலா=ஆன்மாவாக நின்ற விமலனே, பொய் ஆயின எல்லாம்=பொய்யானவை முழுதும், போய அகல=போய் ஒழிய, வந்தருளி=எழுந்தருளி, மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி=மெய்யறிவாகி, பிளிகின்ற=விளங்குகின்ற, மெய் சுடரோ=உண்மையொளியே, எஞ்ஞானம் இல்லாதேன்=சிறிதும் அறிவில்லாதேனுக்கு, இப்பப் பெருமானே=இன்பத்தைத் தருகிற இறைவனே, அஞ்ஞானம் தன்னை=அஞ்ஞானத்தை, அகல்விக்கும்=நீக்குகின்ற, நல் அறிவே=நல்ல ஞானமே, ஆககம் அளவு இறுதி இல்லாய்=தோற்றம் எல்லா முடிவு என்பவை யில்லாதவனே, அனைத்து உலகும்=எல்லாவுலகங்களையும், ஆக்குவாய்=படைப்பாய், காப்பாய்=இரட்சிப்பாய், அழிப்பாய்=சங்கரிப்பாய், அருள் தருவாய்=அருள்செய்வாய், போக்குவாய்=நீக்குவாய், என்னை=அடியேனே, நினதொழும் பில்=உனதொண்டில், புகுவிப்பாய்=புகுப்பண்ணுவாய், ஆறத்தில் நேரியாய்=உண்மையுடைய வழியில் செவ்வியனே, சேயாய்=தூரஸ்தனே, நணியானே=சமீபஸ்தனே, மாறறம் மனம் கழிய நின்ற=சொல்லுமனமும் கடந்துகின்ற, மறையானே=வேதியனே, கறந்தபால் கண்ண லொகி நெய் கலந்தால் போல=கறந்தபாலும் சாகக் களையும் நெய்யும் கூடினதுபோல, சிறந்த அடியா சித்தனையுள்=சிறந்த அபராதமனத்துள், தேன் ஊறி நின்ற=தேன்போலச்சுந்து நின்று, பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும்=பிறந்த பிறவிக்களையொழிக்கின்ற, எங்கள் பெருமான=எமபெருமானே, நிறங்களை ஓர் ஐந்து உடையாய்=ஒப்பற ஐந்துருவங்களை யுடையவனே, (ஐந்துருவமென்றது=சிருட்டியாதி பஞ்சகிர்த்தியத்தலைவர்களாய் நின்றமையை.) விண்ணோகன எத்த=தேவர்கள் துதிக்க, மறைத்து இருந்தாய்=அவர்களுக்கு ஒளித்திருந்தவனே, எம பெருமான=எமபெருமானே, வல்வினையேன் தன்னை=வலியவியனையை யுடையவனாகிய என்னை, மறைத்திடமுடிய=மறையும்படி மூடிக்கொண்ட, மாய இருளை=மாயாததகாரத்தை, அறம் பாவம் என்னும்=புண்ணியபாவங்கள் என்கின்ற, அரு கயிற்றால் கட்டி=அருமையாகிய கயிற்றால்கட்டி, புறம் தோள் போர்த்து=வெளியே தோலால்மூடி, எகரும் புழு அழுக்கு மூடி=எவ்விடத்தும்புழுக்கள் நெளிகின்ற மலத்தை மூடி, மலம் சோரும்=மலம் ஒழுகுகின்ற, ஒன்பது வாயில் குழிலை=ஒன்பது வாசலையுடைய குடிசையை, மலங்க்=குலையும்படி, புலன ஐதம்=ஐம்புலன்களும், வஞ்சனை செய்ய=வஞ்சனை பண்ண, விலங்கும் மனத்தால்=நீங்கின மனத்தினால், விமலா=விமல

னே, உனாகு=உன்பொருட்டி, கலந்த அன்பு ஆகி=பொருந்தின அன்பையுடையேனாய், உன் கசிக்த உருகும்=மனம் கசிக்த உருகினதே, நலம தான் இலாத=நன்மையல்லாத, சிறியேறகு=சிறியே னாககு, நல்கி=கிருப்பசெய்து, நிலம் தன் மேல் வந்தருளி=பூமியின் மேல் எழுந்தருளி, நீள கழல்கள காட்டி=நீண்ட திருவடிகளைக்காட்டி, நாயின கடையாய் கிடந்த அடியேறகு=நாயினும் கடையனாய்க்கிடந்த அடியேனாககு, தாயின் சிறந்த=தாயினும் சிறந்த, தயா ஆன = தயாளுவான, தத்துவனே=உண்மைப்பொருளே, மாசு அற்ற சோதி மலாந்த=களங்க மறற ஒளிவீரிக்த, மலர் சுடலோ=விரிதலையுடைய ஒளியே, தேசனே=ஒளியையுடையானே, தேனே=தேனே, ஆர் அமு தே=அரிய வமுதே, சிவபுரனே=சிவபுரதையுடையானே, பாசம ஆம் பறறு அமுதது=பாசமாகிய பறறைச்சேதித்தது, பாலிக்கும்=எ னனைத்தாகுகுகின்ற, ஆரியனே=வெதியனே, நேச அருள் புரிந்தது= அனபோதி அருள் செய்து, நெஞ்சில வஞ்சக கெட=என் மனத்தி ல் உள்ள வஞ்சகம் அழிய, பேராது நின்ற=பெயராமல் நின்ற, பெ ருங்கருணை=பெருங்கருணையாகிய, பேர் ஆறே=பெரிய நதியே, ஆரா அமுதே=தெவிட்டாத அமிர்தமே, அளவு இல்லா பெம்மானே =எல்லையிலாத பெருமானே, ஓராதார் உளளதது=ஆராயாதார் ம னத்தில், ஒளிகுமம்=மறைகின்ற, ஒளியானே=ஒளியையுடையா னே, நீராய உருக்கி=என் மனத்தை நீர் போல உருசப்பண்ணி, என் ஆர் உயிராய நின்றவனே=என் அரியவுயிராய் நின்றவனே, இனய மும் துன்பமும்=சுகமும் துக்கமும், இல்லானே=இல்லாதவனே, உள்ளானே=உள்ளவனே, அன்பருக்கு அன்பனே=அன்பாகளிடத்து அன்புளவனே, யாவையும் ஆய்=எல்லாப்பொருள்களும் ஆகி, அல் லையும் ஆய்=அல்லாதவனும் ஆகின்ற, சோதியனே=ஒளியை யுடையவனே, துன்னிருளே=மிகக் இருளாயிருப்பவனே, தோன்றா பெரு மையனே=புலப்படாத பெருமையை யுடையவனே, ஆகியனே=மூ தல்வனே, அந்தம் நடு ஆகி=முடிவும் நடுவும் ஆகி, அல்லானே= அனையல்லாத இருப்பவனே, என்னை ஈர்த்து ஆட் கொண்ட=என் னை இழுத்தது ஆட்கொண்டருளின, ஏறதை பெருமானே=எமது தந தையாகிய சிவபெருமானே, கூரத்த மெய ஞானத்தால்=மிகுந்த உண் மை ஞானத்தால், கொண்டு உணர்வாரதம கருத்தில=பெறறு அறி ப்பவருடைய மனத்தினாலும், நோக்கு அரிய=நோக்குதற்கு அரிதாகிய, நோக்கே=காட்சியே, துணுகு அரிய=துணுகுதற்கு அரிதாகிய, து ண் உணாவே=துணுணியவறியே, போகும் வரவும் புணாவும் இல்லா

புண்ணியனே=போதலும் வருதலும் நிறதலும் இவலாத புண்ணிய
 நே,காக்கும் எம் காவலனே=எமமைக் காப்பாற்றுகின்ற எமதுஇரட்
 சகனே,காண்பு அரிய போ ஒளியே=காணுகல் அருமையாகியபெரிய
 ஒளியே, ஆற்ற இன்பவெள்ளமே=மகாநதிபோன்ற இன்பப்பெருந்
 தே, அதநா=அததனே, மிககாய்=மேலோனே, நின்ற தோற்றச்
 சுடா ஒளிமாய்=நிலைபெற்ற தோற்றததையுடைய விளங்குகின்ற
 ஒளியாகியும், சொல்லாத துணை உணர்வு ஆய்=சொல்லப்படாத
 துட்பமாகிய அறிவாகியும், மாற்றம் ஆம் வையகத்தின்=மாறுபடு
 தலையுடைய வுலகத்தில், வெவ்வேறே=வந்து=வெவ்வேறாய் வந்து,
 அறிவு ஆம்=அறிவுருவாகிய, தேற்றனே=தேறுதலையுடையானே,
 தேற்றத் தெளிவே=தேறுதலின் தெளிவே, என் சிறதனையுள்
 ஊற்று ஆன=என மனத்தில் ஊற்றுப்போன்ற, உண் ஆர் அமு
 தே=பருகுதற்குரிய அரிய அமிாதமே, உடையானே=உடையவ
 னே, வேற்று விகாரம்=வெவ்வேறு விகாரங்களையுடைய, வீடகரு
 உடம்பினஉள் கிடப்ப ஆற்றேனே=மாயிச்சரீரத்தில்கிடக்கச்சகியேன்,
 எம் ஐயா=எம் ஐயனே, அரனே=அரனே, ஒ என்று என்று=ஒ
 என்று முறையிட்டு, போற்றி=வணங்கி, புழங்கி இருந்த=கீர்த
 தித்திருந்த, பொழுதெட்டு=பொய்யொழிந்த, மெய் ஆனா=அறி
 வுருவானவர்கள், மீட்டு இங்கு வந்து=மறுபடியும் இவவுலகில்
 வந்து, விளைப்பிறவி சாராமே=விளைப்பிறவியை யகையாமல், கன்
 னம்புலம் குரம்பை=வஞ்சகத்தையுடைய ஐம்புலன்களுக்கிடமாகிய
 உடம்பை, கட்டழிக வல்லானே=கட்டழிக வல்லவனே, நன் இரு
 ளில்=நடு இராத்திரியில், பயின்ற=மிருந்த, நடம் ஆடம்=நட
 னஞ்செய்கின்ற, நாசனே=இறைவனே, திலையுள் கூத்தனே=
 திருத்திலையில் நடப்பவனே, தென் பாண்டி நாட்டானே=தென்
 பாண்டிநாட்டையுடையவனே, அல்லல் பிறவி அறுப்பானே=துன்
 பப்பிறப்பை யறுப்பவனே, ஒ என்று=ஒவென்று முறையிட்டு,சொல
 லற்கு அரியனே சொல்லி=துதித்தற்கரியவனே துதித்து, திருவ
 டிககீழ் சொல்லிய பாட்டின=திருவடியினமீது பாடின பாட்டின்,
 பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்=பொருளையறிந்து அறிப்பவா,
 பல்லோரும் வதத=எல்லாரும் துதிச்ச, பணிந்து=வணங்கி, சிவ
 புரத்தினுன்னா=சிவசகரத்திலுள்ளவராய், சிவன அடிக்கீழ் செவ்வர்
 =சுவபெருமானது திருவடிகீழ் சென்று நிலைபெற்றவா, எ - ற்.

திருச்சிறநம்பலம்.

இரண்டாவது கீர்த்தித் திருவகவல்.

சிவனது திருவருட்புகழ்ச்சி முறைமை.

நிஸ்மண டிலவாசிரிமப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்

- தில்லைமுதாராடியதிருவடி
பலலுயிரொல்லாமயின்றனனாகி
யெண்ணிலபலகுணமெழிலபெறவிளங்கி
மண்ணுமவின்னுமவாடுநுலகுந்
- நு துனனியகலவிதோற்றியுழிசது
மென்னுடையிருளையேறததூரது
மடியாருள்ளதன்புமீதூரக
குடியாககொண்டகொளகயுஞ்சிறப்பு
மன்னுமாயலைகேந்திரமதனிற்
- க0 சொன்னவாகமநதோற்றுவித்தருளியுங்
கலலாடத்துக்கலங்குனிதருளி
நலலாளோடுநயப்புறவெய்தியும்
பஞ்சபள்ளியிற்பானமொழிதளநெடு
மெஞ்சாதீண்டுமின்னருள்வினை
- கரு கிராதவேடமொடுகஞ்சகவாயவள
விராவுகொங்கைநறடம்படிநதுங்
கேவேடராசுகுகெளிந்துபடுதது
மாவேட்டாகியவாகமமவாங்கியு
மற்றவைதமமைமகேந்திரத்திருந்
- 20 துற்றவைமமுகநககளாற்பணித்தருளியு
நந்தம்பாடியினுன்மறையோனா
யந்தமிலாரியனுயமாரதருளியும
வேறுவேறுருவுமனேறுவேறியறகையு
நூறுநூறுபிரமிபலபினதாகி
- 2ரு பேறுடையீசனிபபுவனியையுய்யக்
கூறுடைமங்கையுந்தானுமவந்தருளிக்
குதிரையைக்கொணடுகுடநாடதன்மிசைச்
சதூபடச்சாததாயதானெழுந்தருளியும்
வேலம்புத்தூவிட்டேறருளிக்

- ௩௦ கோலம்பொலிவு நாட்டியகொள்கையுந்
தர்ப்பணமதனிற்சாநதமபுததூர்
விற்பொருவேடறகீந்தவினோவு
மொக்கணியருளியமுழுத்தழனமேனி
சொக்தாசுக்காட்டியதொன்மையு
- ௩௧ மரியொடுபிரமற்களவறியொண்ணு
நரியைக்குதியாக்கியரன்மையு
மாணடுகொண்டருளவழகுறுதிருவடி
பாண்டியன்நனக்குப்பரிமாவிற்
றீனடுகனகமிசையப்பெறுஅ
- ௪௦ தாண்டானெங்கோனருளவழியிருப்பத்
தூண்டுசோகிதோற்றியதொன்மையு
மநதன்னாகியாண்டுகொண்டருளி
யிந்திரஞாலங்காட்டியவியலபு
மதுரைப்பெருநன்மாநகரிருந்து
- ௪௧ குதிரைச்சேவகனாகியகொள்கையு
மாங்கதுதன்னிலடியவட்காகப
பாங்காய்மணசுமநதருளிப்பரிசு
முததரகோசமங்கையுளிருந்து
வித்தகவேடங்காட்டியவியலபும்
- ௫௦ பூவணமதனிற்பொலிந்திருந்தருளித்
தூவணமேனிகாட்டியதொன்மையும
வாதவூரினிலவந்தினிதருளிப்
பாதசசிலம்பொலிகாட்டியபணபுந்
திருவாரப்பெருதுறைச்செலவனாகிக்
- ௫௧ கருவார்சோதியிற்கரந்தகள்ளமும
பூவலமதனிற்பொலிந்தினிதருளிப்
பாவநாசமாக்கியபரிசுந்
தண்ணீர்ப்பநதாசயம்பெறவைத்து
நன்னீரசேவகனாகியநன்மையும
- ௬௦ விருந்தினனாகிவெண்காடதனிற்
குருந்தின்கீழன்விறுந்தகொள்கையும
பட்டமங்கையிற்பாங்காயிருந்தங்
கட்டமாகித்தியருளியவதுவும்
வேடுவனாகிவேண்டுருக்கொண்டு
- ௬௧ காடதுதன்னிற்கரந்தகள்ளமு

- மெய்க்காட்டிட்டுவேண்டுருக்கொண்டு
தககாடுருவனாகியதன்மையு
மோரியூரினாகத்தினிதருளிப்
பாரிருமபாலகனாகியபரிசும்
எ0 பாணரீதன்னிலீண்டவிருந்துந்
தேவூர்த்தென்பாற்றிகழ்தருதியிற்
கோவார்கோலங்கொண்டகொள்கையுந்
தேனமாசோலைத்திருவாரூரின்
ஞானாதன்னைநல்கியநன்மையு
எரு மிடைமருத்தனிலீண்டவிருந்து
படிமப்பாதம்வைத்தவப்பரிசு
மேகம்பத்தினியலபாயிருந்து
பாகமபெண்ணோடாயினபரிசுந்
திருவாஞ்சியத்திற்சீர்பெறவிருந்து
அ0 மருவாரகுழலியோமெகிழ்ந்தவண்ணமுஞ்
சேவகனாகித்திண்சிலையேந்திப்
பாவகமபலபகாட்டியபரிசுந்
கடம்பூதன்னிலிடமபெறவிருந்து
மீங்கோய்மலையிலெழிலதுகாட்டியு
அரு மையாறதனில்சைவனாகியுந்
துருத்திதன்னிலருத்தியோடிருந்துந்
திருப்பனையூரில்விருப்பனாகியுந்
கழுமலமதனிற்காட்சிகொடுத்ததுந்
கழுக்குன்றதனில்வழுக்காதிருந்தும்
கூ0 புறமபயமதனிலறமபலவருனியுந்
குற்றாலத்துக்குறியாயிருந்து
மந்தமில்பெருமையழனுருக்கரந்து
சுந்தரவேடத்தொருமுதலுருவுகொண்
டிந்திரஞாலம்போலவந்தருளி
கூரு யெவ்வெவாதன்மையுந்தன்வயிற்படுத்தித்
தானேயாகியதயாபரனெமயிறை
சந்திரதிபத்துச்சாத்திரனாகி
யந்தரத்திழிந்துவந்தழகமாபாலையுட்
சுந்தரத்தன்மையொடுதுதைந்திருந்தருளியு
கூ0 உத்திரமாமலைமேகந்திரவெற்பு
னந்தமிலபெருமையருளுடையண்ண

- லெநதமையாண்டபரிசுதுபகரி
 னைறலதுவுடையழகமாதிருவுரு
 நீற்றுக்கோடிநிமிரதுகாட்டியு
 க00 மூனந்தனனையொருங்குடனறுகரு
 மானந்தமமேயாறுவாறியு
 மாதிறகூறுடைமாபபெருங்கருணைய
 னைதபபெருமபதைநவீனறுகறங்கவு
 மமூககடையாமலாணடுகொண்டருள்பவன
 கக0 கமூககடைதனனைக்கைக்கொண்டருளியு
 மூலமாகியமூமமலமறுக்குந்
 னூயமேனிசசுடாநடுசோதி
 காதலனாகுகமூநீர்மாலை
 யேனுடைததாகவெழிலபெறவணிந்து
 கக2 மரியொடுபிரமற்களவறிபாகவன்
 பரிமாவினமிசைப்பயினறவண்ணமு
 மீண்டுவாராவழியருள்புரிபவன
 பாண்டிநாடேபழமபதியாகவும
 பத்திசெய்யடியபாபரமபரததுய்ப்பவ
 க20 னுததரகோசமங்கையூராகவு
 மாதிமூர்ததிகட்கருளபுரிந்தருளிய
 தேவதேவனறிருபபெயராகவு
 மிருளகடிந்தருளியவின்பவூதி
 யருளியபெருமையருண்மலையாகவு
 க22 மெபபெருதன்மையுமெவ்வெவா திறமு
 மபபரிசுதனாலாணடுகொண்டருளி
 நாயினேனைநலமலிதிலலையுட்
 கோலமாசருபொதுவினிலவருகென
 வேலவெனனையீறடுகாழிததருளி
 க20 யன்றுடனசென்றவருளபெறுமடியவ
 ரொன்றவொன்றவுடனகலந்தருளியு
 மெய்தவநதிலாதாரொரியிறபாயவு
 மாலதுவாகியமகமெய்தியும
 பூதலமதனிற் புரணடுவீழ்ந்தலறியுங்
 க22 கால்விசைத்தோடிக்கடலபுகமணடி
 நாதநாதவென்றமூதரறிப
 பாதமெய்தினாபாதமெய்தவும

பதஞ்சலிக்கருளியபரமநாடகவென்
 றிதஞ்சலிப்பெய்தநின்றேங்கினநோங்கவு
 கசு0 மெழிலபெறுமிமயத்தியல்புடையம்பொற்
 பொலிதருபுலியூர்ப்பொதுவினிண்டநவில்
 கனிதருசெவ்வாயுமையொடுகளிக்
 கருளியதிருமுகத்தழகுறுசிறுகை
 யிறைவண்ணியவடிபவரோடும
 கசு1 பொலிதருபுலியூர்ப்புக்கினிதருளின
 னொலிதருகையையாகிழவோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(இதன் பொருள்.)

தில்லை மூதூர் ஆடிய திருவடி = தில்லையாகிய பழைய நகரில்
 பஞ்சகிருத்தியத் தாண்டவஞ்செய்தருளிய திருவடியானது, பல்
 உயிர் எல்லாம் பயின்றன ஆகி = பல உயிர்களில் எல்லாம் உறைந
 தவனாகி, எண்ணில் = அளவில்லாத, பலகுணம் = பலகுணங்களோடு,
 எழில்பெற வினங்கி = அழகுறவாய்க்க வினங்கி, மண்ணும் = மண்ணு
 லகும், விண்ணும் = விண்ணுலகும், வாறோ உலகும் = மற்றைய
 தேவருலகும், துன்னிய = பொருந்திய, கல்வி = கல்விகளை, தோற்
 றியும் = தோன்றலிதழும், அழித்தும் = அழித்தும், என்னுடை
 இருளை = என்னுடைய அஞ்ஞான இருளை, ஏற துறத்தும் = முழு
 தும் ஒழித்தும், அடியார் உள்ளத்து = அடியாருடைய உள்ளத்தில,
 அன்பு = அன்பானது, மீதூர் = அதிகரிக்க, குடி ஆக கொண்ட =
 குடியிருப்பாக்ககொண்ட, கொங்கையும் = முறைமையும், சிறப்
 பும் = சிறப்பும், மன்னும் மாமலை மகேந்திரம் அதனில் = நிலை
 பெற்றபெரியமகேந்திரமலையதனில், சொன்ன ஆகமம் = சொல்லிய
 ஆகமத்தை, தோற்றுவித்தருளியும் = வெளிப்படுத்தியும், கல்லாட
 த்து இனிது = கல்லாடமெனனும் திருப்பதியில் இனிதாக, கல்லா
 ளோடு = உமாதேவியோடு, நயப்புறம் = யாவரும் விருமபும்படி, கலந்
 தருளி = ஒருமிக்க, எய்தியும் = எழுந்தருளியிருந்தும், பஞ்சப்பள்ளி
 யில் = பஞ்சப்பள்ளியென்னும் திருப்பதியில், பால்மொழிதன்னொ
 டும் = பாலபோன்ற மொழியையுடையவனாகிய உமாதேவியோடும்,
 எஞ்சாது = குறையாமல், என்மும் = மிகுந்த, இன் அருள் வீணத்
 தம் = இனிய அருள் செய்தும், கிராதவேடரோடு = வேடவேடத்
 தோடு, கஞ்சகவாயவன் = முருகமயூர்ப்போன்ற அதரத்தை யுடைய
 உமாதேவியின், விராவு = நெருங்கின, நல் = அழகான, கொங்கைத்

தடம்படித்தும்=தனதடத்தில் மூழ்கியும், கேவேடர் ஆகி=வலைய
 ராகி, கௌரதபடுத்தும்=கௌர்த்துமீன்பிடித்தும், மா வேட்டு
 ஆகிய ஆமம வாககியும்=பெருமைவாய்ந்த விருப்பத்தினையுடைய
 ஆமக்களை கடலினின்றும் கவர்ந்தம், மற்றும்=பின்னும், அவை
 தம்மை=அவ்வாகமங்களை, மகேந்திரத்து இருநது=மகேந்திரமலையி
 லிருந்து, உற்ற ஐம் முகங்களால்=பொருந்திய பஞ்சமுகங்களாலும்,
 பணிததருளியும்=உபதேசித தருளியும், நகதம்பாடியில் = நந்தம்
 பாடி யென்னும் திருப்பதியில், நான்மறையோனாய்=வேதியனாய்,
 அந்தம் இல=முடிவற்ற, ஆரியனாய் அமாந்தருளியும்=ஆச்சாரிய
 னாய் எழுந்தருளியும், வேறு வேறு உருவும்=கெவவேறுருபங்களும்,
 வேறு வேறு இபறையும்=கெவ்வேறு குணங்களும், தூறு தூறு
 ஆயிரம் இயல்பினதாகி=தூறு இலட்சம் வகையினையுடையதாகி, ஏறு
 உடை ஈசன்=இடபவாகனதையுடைய சாலேஸ்வரன், இ புவனி
 உய்ய=இப்பிரபஞ்சத்தை யுய்விக்கும்பொருட்டு, கூறு உடை மங்
 கையும்=தனது இடபாகதையுடைய உமாதேவியாரும், தானும்=
 தானுமாக, வந்தருளி=எழுந்தருளி, குடநாடு அதன் மிசை=மேல்
 நாட்டிலிருந்து, குதிரையைக்கொண்டு=குதிரைகளைக்கொண்டு, சதா
 பட=அழகு பொருந்த, சாததாய்=குதிரைவீரனாய், தான் எழுந்தரு
 ளியும், தானே எழுந்தருளிவர்தம், வேலம்புத்தூர்=வேலம்புத்தூ
 ரென்னும் திருப்பதியில், ஏறு விட்டருளி=எழுது விடுத்தருளி
 யும், கோலம்=தன் திருக்கோலத்தை, பொலிவு=பொலிவாக, காட்
 டிய கொள்ளையும்=காண்பித்த கோட்பாடும, சாந்தம் புத்தூர்=
 சாந்தம்புத்தூரில், வில் பொரு வேடறகு=வில்லினால் போசெய்
 கின்ற ஒரு வேடனுக்கு, தாபபணமதனிவ=கண்ணாடியில், ஈத=
 காட்சிக்கொடுத்த, வீளைவும்=பயனும, மொக்கணி அருளிய=தோற்
 பையை யருள, முழுததழல மேனி=மிக்க நெருப்புருவத்தை,
 சொக்கதாக காட்டிய தொன்மையும்=அழகாக காட்டிய பழமை
 யும், அரியொடு பிரமற்கு=திருமாலொடு பிரமனுக்கும், அளவு
 அறிய ஒண்ணான்=அளவு அறியப்படாதவனாகிய சிவபெருமான,
 கரியை குதிரையாககிய நன்மையும்=கரிகளைக் குதிரைகளாகச்செ
 ய்த நன்மையும், ஆண்டு கொண்டருள=ஆட்கொண்டருள, அழகு
 உற திருவடி=அழகு மிகுந்த திருவடி, பாண்டியன் தனக்கு =
 பாண்டியனுக்கு, பரிமாவில்=குதியாயின்பொருட்டு, தீண்டு கன
 கம்=வைக்கப்பட்ட பொன், இசையப்பெருநு=கிடைக்கப்பெரு
 மல், ஆண்டான என்கோன=ஆண்டவனாகிய எமபிறைவனது, அருள்

வழி இருப்பது=அருள் வழியியை நாடி இருக்க, துணை சோதி= மிக்க ஒளி, தோற்றிய தொன்மையும்=வெளிப்பட்ட பழமையும், அந்தணன் ஆகி=வேதியனாகி, ஆண்டு கொண்டருளி=ஆட்கொண்டருளி, இத்திரஞாலம் காட்டிய இயல்பும்=இந்திரஜாலத்தை தோற்றுவித்த வியற்கையும், மதுரைப் பெரு நன் மா நகர் இருந்து=மதுரையாகிய பெரிய நல்ல பெருமைவாய்ந்த நகரத்திலிருந்து, குதிரைச் சேவகன் ஆகிய கொண்கையும்=குதிரை வீரனாய்வந்த கோடபாடும், ஆங்கு தன்னில்=அந்த மதுரைநகரத்தில், அடியவட்கு ஆக=அடியவனாகிய செம்மனச்செல்வியின்பொருட்டு, பாகைய மணசுமந்தருளிய பரிசும்=முறையாக மணசுமந்தருளிய விதமும், உத்தரகோச மங்கையுள் இருந்தது=திருவுத்தரகோசமங்கையிலிருந்து, வித்தக வேடம் காட்டிய இயல்பும்=நான்வடிவைக காட்டிய இயற்கையும், பூவணம் அதனில் பொலிந்து இருந்தருளி=திருப்பூவணத்தில் விளங்கியிருந்தருளி, துவண்ணம் மேனி காட்டிய தொன்மையும்=பரிசுத்தமாகிய அழகிய திருமேனியைக் காட்டிய பழமையும், வாதாபூரீனில் இனிது வந்தருளி=திருவாதபூரீனில் இனிதாகவுந்தருளி, பாத்தசிலம்பு ஒலிகாட்டிய பண்பும்=பாத்தசிலம்போசையை காட்டிய குணமும், திரு ஆ பெருந்துறை செல்வன ஆகி=அழகு நிறைந்த பெருந்துறைக்கிறைவனாகி, கரு ஆ சோதியில் கரத்த கன்னமும்=மேனமை பொருந்திய ஒளியில் மறைந்தவஞ்சகமும், பூவலம் அதனில் இனிது பொலிந்தருளி=திருப்பூவலத்தில் இனிதாக விளங்கியருளி, பாவம் நாசம் ஆக்கிய பண்பும்=பாவத்தைக் கெடுத்த விதமும், தண்ணீர்ப்பத்தல் சயம்பெறவைத்து=தண்ணீர்ப்பத்தல் வெற்றியுண்டாகவைத்து, நல் நீர் சேவகன் ஆகிய நன்மையும்=நல்லநீர்ச் சேவகனாயிருந்த நன்மையும், விருந்தினன் ஆகி=விருந்தாளியாகி, வெண்காடு அதனில்=திருவெண்காட்டில், குருந்தினகீழ்=குருந்த மரத்தின் அடியில், அன்று இருந்த கொண்கையும்=அன்று வீற்றிருந்த கோலத்தையும், பட்டமங்கையில்=திருப்பட்ட மங்கையில், பாகைய இருந்தது=அழகாயிருந்து, அங்கு=அவ்விடத்தில், அட்டமாசுத்தி=அட்டமாசுத்திகளை, அருளிய அதவும்=அருளிய அவ்விதமும், வேடுவன் ஆகி=வேடுவனாய்வந்து, வேண்டு உரு கொண்டு=வேண்டும் வடிவைக்கொண்டு, காடது தன்னில்=காட்டில், கரத்த கன்னமும்=ஒளித்த வஞ்சகமும், மெய்காட்டிட்டு=புறங்காட்டி, வேண்டு உரு கொண்டு=வேண்டும் வடிவைக்கொண்டு, தக்கான் ஒருவன் ஆகிய தன்மையும்=மேனமையுடைய ஒருவனாகிய தன்மையும், ஒளி ஊரின்=ஒளியூரில், உகந்து

இனிது அருளி=இனிதாக எழுந்தருளி, பா இரும் பாலகன் ஆகிய பரிசும=பூமியில் சிறு குழவியாகிய தன்மையும், பாண்டு தன்னில்=பாணரேில், ஈண்ட இருந்தம்=மிகவிருந்தும், தேவூ தென்பால்=தேவூருக்குத் தென்திசையில், திகழ் தரு தீவில்=வினவருகின்ற தீவில், கோ ஆர் கோலம் கொண்ட கொண்கையும்=அரசகோலங்கொண்ட கோட்பாடும், தேன அம்ர் சோலை=தேன்பொருந்திய மலாச்சோலை சூழ்த்த, திருவாருரில்=திருவாருரில், ஞானத்தன்னை நலகிய நன்மையும்=ஞானத்தை யருளிய நன்மையும், இடைமருது அதனில் = திருவிடைமருதூரில், ஈண்ட இருந்து=மிகவிருது, படிம்பாதம் வைத்த அப்பரிசு=பரிசுததமான திருவடியை வைத்த அத்ததன்மையும், ஏதம்பததில் இயல்பாய் இருந்து=திருகேசமபத்தில் இயற்கையாய்ருது, பாசம பெண்ணேடி ஆயின பரிசு=பெண்பாகமான தன்மையும், திருவாஞ்சியத்தில சோபெற இருந்து=திருவாஞ்சியத்தில் சிறப்புப்பொருந்த எழுந்தருளி, மரு ஆ குழலியோடு=மணம் நிறைந்த கூடதலையுடைய உமாதேவியோடு, மகிழ்த்த வண்ணமும்=மகிழ்திருந்த விதமும், சேவகன் ஆகி=வீரனாகி, தின் வலை எந்தி=வலிய வில்லைத்தாங்கி, பல பல பாவகம் காட்டிய பரிசும=பலபல திருமேனி காட்டிய தன்மையும், கடம்பூரத்தன்னில்=திருக்கடம்பூரில், இடம்பெற இருந்தம்=இடமுண்டாகவிருந்தும், ஈவகோயமலையில்=திருவீங்கோய மலையில், எழில் அது காட்டியும்=அழகு காட்டியும், ஐயாறு அதனில்=திருவை யாற்றில், சைவன் ஆகியும்=சைவனாய்வந்தும், தருத்தித்தன்னில்=திருத்தருத்தியென்னுத திருப்பதியில், அருத்தியோடு இருந்தம்=விருப்பத்தோடிருந்தும், திருப்பனையூரில் = திருப்பனையூரில், விருப்பன் ஆகியும்=விருப்பமுடையனாயிருந்தும், கழுமலம் அதனில்=சோகாழியில், காட்சிகொடுத்தும்=தரிசனாதந்தும், கழுக்குன்று அதனில்=திருக்கழுக்குன்றில், வழுக்காது இருந்தம்=தவறாதிருந்தும், புறம் பயம் அதனில்=திருப்புறம்பயத்தில, அறம் பல அருளியும்=பல தருமங்களை அருள் செய்தும், குற்றலத்தது = திருக்குற்றலத்தது, குறியாய் இருந்தம்=அடையாளமாயிருந்தும், அகதம் இல பெருமை=முடிவிலலாத பெருமையையுடைய, அழல் உரு கார்து=கெருப்புருவத்தை மறைத்து, சுந்தர வேடத்து=அழகிய வேஷத்தை யுடைய, ஒரு முதல் உரு கொண்டு=ஒப்பற்ற முதற்பொருளின் உருவங்கொண்டு, இத்திர ஞாலம்போல வந்து அருளி=இதிர ஞாலம்போல எழுந்தருளி, எ எவா தன்மையும் = எல்லார்

ருணமும், தன் வயின் படுத்த=தன்னிடத்து அடக்கி, தானே ஆகிய
 =தானொருவனே முழுமுதற் கடவுளாகிய, தாயாபரன் = தயாளு
 வாய், எம் இறை = எம் தலைவனாய், சந்திரதிபத்து = சந்திரதிப
 மென்னுந் திருப்பதியில், சாதிரான ஆகி = சாஸ்திரபோதகனாகி,
 அந்தரத்தில் இழிந்துவந்து = ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிவந்து,
 அழகு அமரபாலையுள் = அழகுவாய்ந்த பாலேநிலத்தில், சுரதாத்
 தன்மையொடு = அழகிய திருக்கோலத்தோடு, துணைத்திருந்தருளியு
 மும் = பொருந்தியிருந்தருளியும், மந்திரம் ஆம்மலை = இரட்சியதா
 னமாகிய பெரியமலையென்கிற, மகேந்திரவெறபன் = மகேந்திர
 மலையையுடையவன், அந்தம் இல் பெருமை அருள் உடை அண்
 ணல் = முடிவற்ற பெருமையையும் அருளையுமுடைய பெரியோன்,
 எந்தமை ஆண்ட பரிசுது பகரின = எம்மை யாண்டருளிய தன்மை
 யைச்சொல்லின், ஆறறல் அது உடை = வல்லமையையுடைய, அழகு
 அமா திரு உரு = அழகமைந்த திருமேனியில், நீறுகோடி நிமிர்ந்து
 காட்டியும் = திருவெண்ணீற்றுக்கொடியை உயரத்திக்குட்டியும்,
 ஊனம் தன்னை = பிறவித்துன்பத்தை, ஒருங்குடன் அறுக்கும் = ஒரு
 நகே சேதிககிற, ஆனந்தம் ஏ = இன்பமே, ஆறுஆக அருளியும் = நெறி
 யாகவருளிச்செய்தும், மாதின் கூறு உடை = உமாதேவியின் பாகத்
 தையுடைய, மா பெரும் கருணையன் = மிகவும் பெருங்கருணையு
 டையவன், நாதம்பெரும் பறை = நாதமாகிய பெரியபறை, கவினறு
 கறங்கவும் = முழங்கியொலிக்கவும், அழகு அடையாமல் = அன்பர்
 மனங்கனங்கமடையாமல், ஆண்டுகொண்டு அருள்பவன் = ஆட்கொண்
 டருளவோன், கழுக்கடை தன்னை = குலாயுத்தனை, கைக்கொண்டு அரு
 ளியும் = கைப்பிடித்தருளியும், மூலம் ஆகிய = காரணமாகிய, மும்மலம்
 அறுக்கும் = மும்மலனைச் சேதிககிற, தூய மேனி = பரிசுத்தமாகிய
 திருமேனியில், சுடா விடுசோதி = ஒளி வீசுகின்ற சோதி, காதலன்
 ஆகி = அன்பரிடத்து அன்புடையனாகி, கழுநீர் மலை = செங்கழுநீர்
 மலர்மலையை, எல் உடைததாக = பொருத்தமுண்டத்தாக, ஏழில் பெற
 அனாதம் = அழகுபெறாத தரித்தும, அரியொடு பிரமற்கு = திருமா
 லுக்கும் பிரமனுக்கும், அளவு அறியாதவன் = எல்லையறியப்படாத
 வன், பரி மாவின் மிசை = குதியாயினமீது, பயின்ற வண்ணமும் =
 ஏறின்த விதமும், மீண்டு வாரா வழி = மீண்டும் பிறவிக்கு வாராத
 முத்கிநெறியை, அருள் புரிபவன் = அன்பர்க்கு அருள்செய்பவன், பா
 ணடி காடே = பாண்டிவனநாடே, பழம் பதியாகவும் = பழய இடமாக
 வும், பத்தி செய் அடியனை = அன்புசெய்கின்ற அடியவரை, பரம்பர
 தது உய்ப்பவன் = மிகவும் மேலான முத்தியுலகத்தில் வைப்பவன்,

உதரகோசமககை=திரு உதரகோசமககையானது, ஊர் ஆகவும்=
 திருப்பதியாகவும், ஆதி மூர்த்திக்கு=முதன்மையான மூலமூர்த்தி
 க்கு, அருள் புரிந்தருளிய=திருவருள செய்தருளிய, தேவதேவன்
 மகாதேவனது, திருப்பெயர் ஆகவும்=திருநாமம் ஆகவும், இருள்
 கடிந்து அருளிய=அஞ்ஞான விருளை நீக்கியருளின, இன்ப ஊராகி=
 ஆனந்தவாகனன, அருளிய பெருமை=அருள்செய்தபெருமை, அருள்
 மலையாகவும்=அருள் மலையாகவும், எம்பெருதன்மையும்=எப்படிப்
 பட்ட பெருந்தன்மையையும், எ எவர் திறமுய=எவ்வகைப்பட்ட
 திறத்தினையும், அ பரிசு அதனால்=அவ்வகைத்தன்மைகளால், ஆண்டு
 கொண்டு அருளி=ஆட்கொண்டருளி, காயினேன் ஐ=நாய்போலவே
 னை, நலம்மலிதில்லையுள்=நன்மை மிகுந்த தில்லையுள், கோலம் ஆர
 தரு=அழகு நிறைந்த, பொதுவினில் வருத என=அம்பலத்தில் வரு
 கடுவனது, எல்=பொருந்த, என்னை=அடியேனை, ராகு ஒழித்து
 அருளி=இவ்விடத்தினிதரும் ஒழித்தருளி, அன்று உடன சென்ற
 =அன்று தன்னோடுகூடப்போன, அருள்பெறும் அடியவா=அருள்
 பெற்ற அடியாரா, ஒன்ற ஒன்ற=பொருத்தப் பொருத்த, உடன் கலந்து
 அருளியும்=அவரோடுகலந்தருளியும், எய்த வந்துஇலாதா=தன்னை
 க்கலக்கவராதவா, எரியில் பாயவும்=தீயில குதிககவும், மாலது ஆகி=
 ஆசை கொண்டு, மயக்கம் எய்தியும்=மயக்கமடைந்தும், பூதராமஅதனி
 ல=பூமியில், புரண்டிவீழ்ந்து அலரியும்=புரண்டி வீழ்ந்தலரியும், கால்
 விசைத்து ஒடி=காலால்வேகவகொண்டு ஒடி, கடல் புக் மண்டி=
 கடலில் விழுகெருகி, நாநாத என்று=நாதனை நாதனை என்று,
 அழுது அறறி=அழுது கத்தி, பாதம் எய்தினர்=திருவடிமைய
 டைந்தவர்கள், பாதம் எய்தவும்=திருவடிமைய யடைவவும், பதஞ்
 சலிக்கு அருளிய=பதஞ்சலி முனிவருக்கு அருள் செய்த, பரம நா
 டக என்று=மேலான கடத்தனை என்று, இதம் சலிப்பு எய்த நிள்
 று=இதயம் வருந்த நின்று, எங்கினா எங்கவும்=எங்கினவா எங்கா
 நிற்பவும், எழில் பெற்று இமயத்து இயல்பு உடை=அழகு பெற்ற
 இமயமலையின் தன்மைவாய்ந்த, அம் பொன் பொலிதரு=அழகிய
 ஸ்வாணமயமாய் விளங்குகின்ற, புலியூர் பொதுவினில்=தில்லையம்
 பலத்தினில், நடம் கவில=நடனஞ்செய்த, கனி தரு செவ்வாய்=
 கொவ்வைக்கனிபோன்ற சிவந்த வாயினையுடைய, உமையொடு=
 உமாதேவியோடு, காளிக்கு=காளிகுக்கும், அருளிய=அருள்செய்த,
 திருமுகத்து=திருமுகத்தில், அழகு உறு சிறு நகை=அழகாகிய
 புனநகையையுடைய, இறைவன்=எம்பெருமான், ஈண்டிய=தன்
 திருவடிமைய சரணாகக்கொண்ட, அடியவரோடும்=தொண்டர்களுட

னே, ஒலிதரு=ஒலிகினை, கயிலை=கயிலாயமலையில், உயர்=உயர்ந்த, கிழவோன்=பழையோன், பொலிதரு புலியூர்=விளங்குகின்ற புலியூரில், புகரு=எழுந்தருளி, இனிது அருளினன்=இனிதாக அருள்செய்தனன், எ - று.

திருச்சிறம்பலம்.

மூன்றாவது

திருவண்டப்பகுதி.

சிவனது தூலகுக்குமத்தை வியந்தது.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

திருச்சிறம்பலம்.

அண்டப்பகுதியினுண்டைப்பிறக்க
மளப்பருந்தன்மைவளப்பெருங்காட்சி
யொன்றனுக்கொன்றுநின்றெழிலபகரி
னூற்றொருகோடியின்மேற்படவிரிந்தன
வினனுழைகதிரின்முன்னனுப்புரையச்
சிறியலாகப்பெரியோன்றெரியின
வேதியுன்றொகையொடுமாலவனமிகுதியுந்
தோற்றமுஞ்சிறப்புமீற்றொடுபுணரிய
மாபபேருழியுநீக்கமுநிலையுந்
க0 குக்கமொடுதூலத்துச்சூறைமாருதத்
தெறியதுவளியின்
கொட்கப்பெயாக்குங்குழகன்முழுவதும்
படைப்போற்படைக்குமபழையோன்படைத்தவை
காப்போறகாக்குங்கடவுள்காப்பவை
க10 கரப்போன்கரப்பவைகருதாக்க
கருத்துடைககடவுடருததகு
மறுவகைச்சமயத்தறுவகையோர்க்கும்
வீடுபேறாய்நின்றவிண்ணோப்பகுதி
கீடம்புரையுங்கிழவோனாடொறு
உ0 மருக்கனிற்சோதியமைத்தோன்றிருத்தகு
மதியிற்றண்மைவைத்தோன்றினடிற்ற

- நீயின்வெம்மைசெய்தோனபொய்தீர
வானிற்கலப்புவைத்தோனமேதரு
காவினூக்ககண்டோனிழறிகழ்
- 2௫ நீரினசுவைநிகழ்த்தோனவெளிப்பட
மணணிற்றிண்மைவத்தேகானென்றென்
றெனைபபலோடிபனைப்பலபிறவு
மனைத்தனைதவ்வயினடைததோனல்தான்று
முனனேன்காணகமுழுதோன்காண்க
- ௩0 தன்னேரிலலொன்றுனேகாண்க
வேனத்தொல்லெயிறணிந்தோன்காண்க
காணபபுலியுரிபயோன்காண்க
நீற்றோன்காண்கநினைதொறுநினைதொறு
மாற்றேன்காண்கவாதோன்கெடுவே
- ௩௫ னினனிசைவீணையினைசந்தோன்காண்க
வன்னதொனறவ்வயினறிந்தோன்காண்க
பரமன்காண்கபழையோன்காண்க
பிரமனமீல்காண்பபெரிபோன்காண்க
வற்புதன்காண்கவநேகன்காண்க
- ௪0 சொற்பதங்கடந்ததொல்லோன்காண்க
சித்தமுஞ்செல்லாச்சேடசியன்காண்க
பத்திவலையிற்படுவோன்காண்க
வொருவனென்னுமொருவன்காண்க
விரிபொழினமுழுதாய்விரிந்தோன்காண்க
- ௪௫ வனுத்தருந்தன்மையிலையோன்காண்க
வினைபபருமபெருமையிலேசன்காண்க
வரியதிலரியவரியோன்காண்க
மருவியெப்பொருளும்வளாப்போன்காண்க
நூலுணர்வுணராறுண்ணியோன்காண்க
- ௫0 மேலொடுகிழாய்விரிந்தோன்காண்க
வந்தமுமாதியுமகன்றோன்காண்க
பந்தமுமவீடும்படைப்போன்காண்க
நிற்பதுஞ்செவ்வதுமாநோன்காண்க
கற்பமுமிறுதியுங்கண்டோன்காண்க
- ௫௫ யாவருமபெறவுறுமீசன்காண்க
தேவருமறியாச்சிவனேகாண்க
பெண்ணுணவியெனும்பெற்றியன்காண்க

- கண்ணாவி யானுங்கண்டேன்காண்க
வருணனிசாகுமமுதேகாண்க
கூ0 கருணையினபெருமைகண்டேன்காண்க
புவனியிற்சேவடிநீணமுன்னகாண்க
சிவனெனயானுநதேறினன்காண்க
வவனெனையாடகொண்டருளினன்காண்க
குவினேககண்ணிகுறன்காண்க
கூடு வவளுநதானுமுடனேகாண்க
பரமானந்தப்பழங்கடலதுவே
கருமா முகிவிறறேனறித்
நருவாரபெருநதுறைவரையிலேறித்
திருத்தகுமின நெளிதிசைதிசைவிரிய
எ0 வைமபுலப்பநதனைவாளரவிரிய
வெநதுபாக்கோடைமாத்தலைகரப்ப
நீடுழிற்றேனறிவாளொளிமிளிர்
வெநதம்பிறவியிறகோபயிகுத்து
முரசெறிநதுமாபபெருங்கருணையினமுழங்கிப்
எடு பூப்புரையஞ்சலிகாந்தளகாட்ட
வெஞ்சாவினன்னுணுண்டுளிகொளளச்
செஞ்சுடர்வெள்ளநதிசைதிசைதெவிட்ட,வளையுறக்
கேதக்குட்டங்கையறவேவாங்கி
யிருமுச்சமயதெகாருபேய்ததேரினை
அ0 நீரநசைதரவருநெடுங்கணமான்கணந்
தவபபெருவாயிடைப்பருகிதளர்வொடு
மவபபெருந்தாபநீங்காதசைநதன
வாயிடைவானப்பேரியாற்றகவயிற்
பாய்நதெழுந்தினப்பபெருஞ்சுழிகொழித்துச்
அடி சுழித்தெம்பநதமாக்காரபொருதலைத்திழ்த்
துழுழோங்கியநங்க
ளிருவினைமாமரம்வோபறித்தெழுந
துருவவருணீரோட்டாவருவரைச்
சந்தினவானசிறைகடடிமட்டவிழ்
கூ0 ஓவறிமலாக்குளவாய்கோலிறிறையகன்
மாபபுரைக்காரசேர்வண்டுடைக்குளத்தின்
மீக்கொளமேனமேன்மகீழ்தவினோக்கி

- யருச்சனைவயலுளன்புவித்திட்டுத்
தொண்டவுழுவாராத் தந்த
கூறு வண்டத்தருமபெறன்மேகன்வாழ்க
கருமபணக்கச்சைக்கடவுள்வாழ்க
வருந்தவாக்கருளுமாதிவாழ்க
வசசந்தாமிர்த்தசேவகன்வாழ்க
நிச்சலுமிர்த்தாட்கொள்வோனவாழ்க
க00 சூழிருநதுன்பந்துடைப்போன்வாழ்க
வெய்தினாக்காரமுதளிப்போன்வாழ்க
கூரிருட்குத்தொடுகுனிப்போன்வாழ்க
பேரமைத்தோளிகாதலன்வாழ்க
வேதிலாக்கேதிலெம்மிறைவனவாழ்க
க0௫ காதலர்க்கெய்ப்பினிலவைப்பு வாழ்க
நச்சரவாட்டியநம்பனபோற்றி
பிச்செமையேற்றியபெரியோன்போற்றி
நீறறொடுதோற்றவலலோன்போற்றி, நாதறிசை
நடப்பனநடாஅயக்கிடப்பனகிடாஅய்
கக0 நிற்பனநிழீஇச்
சொற்பதங்கடந்ததொல்லோ
னுள்ளதனாசசியிற்கொள்ளவுமபடாஅன
கணமுதற்புலனாக்காட்சியுமில்லோன்
விண்முதற்பூதம்வெளிப்படவகுத்தோன்
கக௫ பூவினாற்றமபோன்றுயாந்தெங்கு
மொழிவறநிறைநதுமேவியபெருமை
யினறெனக்கெளிவாதருளி
யழிதருமாக்கையொழியச்செய்த, வொண்பொரு
ளினறெனக்கெளிவாதிருந்தனன்போற்றி
க௨0 யளிதருமாக்கைசெய்தோனபோற்றி
பூற்றிநுந்துள்ளங்கனிப்போனபோற்றி
யாற்றாவின்பமலாநதலைசெய்யப
போற்றுவாக்கையைப்பொறுததல்புகலேன்
மரகதக்குவாஅன்மாமணிப்பிறகக
க௨௫ மினனொளிகொண்டபொனனொளிகழத்
திசைமுகனசெனறுதேடினாக்கொளிகது
முறையுளியொற்றிமுயன்றவர்க்கொளிகது

- மொற்றுமைகொண்டுநோக்குமுள்ளத்
துறறவாவருந்தவுறைப்பவாக்கொளித்து
௧௩௦ மறைத்திறநோகுவநுநினாகொளித்து
மித்தநதிரத்திற்காண்டுபொன்றிருந்தோக
கத்தநதிரத்தினவவையினொளித்து
முனிவறநோக்கினினிவரக்கெளவி
யாடுணனத்தோன்றியலியென்பபெயர்ந்து
௧௩௫ வாணுதற்பெண்ணெனவொளித்துஞ்சேணவயி
னைமபுலனசெலவிடுததருவனாதொறுமபோய்த்
துற்றவைதுறந்தவெற்றுயிராக்கை
யருந்தவரகாட்சியுட்டிருந்தவொளித்து
மொன்றுண்டிலையென்றறிவொளித்தும்
௧௪௦ பண்டேபாரொறுமின்றேபயிரொறு
மொளிகுஞ்சோரனைக்கண்டன
மாமினாமினான்மலாப்பிணையலிற்
ருடனையிடுமின
சுற்றுமினசூழ்மினருடர்மின்விடேனமின
௧௪௫ பற்றுமினென்றவர்பற்றுமுறறொளித்துத்
தன்னேரிலேலான்ருனையானதனமை
யென்னேரனையோகேட்கவந்தியம்பி
யறைகூளியாட்கொண்டருளி
மறையோரதோலங்காட்டியருளது
௧௫௦ முனையாவனபென்புருகவோலமிட்
டலைகடற்றியாயினுர்த்தாததோங்கித்
தலைதடுமாறுவீழ்ந்துபுரண்டலறிப
பித்தரினமயங்கிமசுதரின்மதித்து
நாட்டவாமருளவுருகேட்டவாவியப்பவங்
௧௫௫ கடக்களிறேற்றத்ததப்பெருமத்ததி
னறமேனாகவவயவஞ்சுவைதரு
கோற்றேன்கொண்டுசெய்தன
னேற்றாமூதாரொழினகையெரியின்
வீழ்வித்தாங்கன
௧௬௦ றருட்பெருந்தீயினடியோமடிக்குடி
லொருத்தருமவழாமையொடிகுணன்
றடகையினெலலிக்களியெனக்காயினன்

- சொல்லுவதறிபேனவாழிமுறையோ
தரியேனாயேன்றானைச்செய்தது
ககூடு தெரியேனாவாசெததேனடியேற்
கருளியதறியேனபருகியுமாரோன
விழுங்கியுமொல்லகில்லேன்
செழுநதண்பாற்கடற்றிணைபூனாவித்
துவாககடனள் ளுநீருள்ளகந்ததுமப
- கஎ0 வாக்கிறந்தமுதமயிராககாரேறுந
தேக்கிடசெய்தனன்கொடியேனானறழை
குரம்பைதோறுநாயுடலகத்தே
குரமபைகொணடினறேனபாய்ததிரமபிய
வற்புதமானவமுததாராக
- கஎடு னெற்புத்துணைதொறுமேற்றினுருகுவ
துள்ளங்கொண்டோருருசசெய்தாகுகெனக்
கள் ளுருக்கையமைக்கனனெள்ளிய
கனனறகனிதோகளிநெனககடைமுறை
யென்னையுமிருப்பதாகுகினென்னிற
- கஅ0 கருணைவான்றேன்கலகக
வருளொபெராவமுதாகுகினன்
பிரமனமாலையாபபெற்றியோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(இதன் பொருள்.)

அண்டம்புகியின் = அண்டப்பகுப்பினையுடைய, உண்டை
பிறக்கம் = பூகோளத்தின் விளக்கம், அளப்பு அரும தன்மை = அளத்
தற்கரிய தன்மையையுடைய, வளம்பெருங்காட்சி = வளமாகிய பெ
ருங்காட்சியையுடையது, ஒன்றனுக்கு ஒன்று = ஒன்றுக்கொன்று,
நின்ற வழிபகரின் = நின்ற அழகைச் சொல்லுமிடத்து, தூற்று ஒரு
கோடியின் = தூறுகோடியினும், மேற்படவிரிந்தன = மேற்பட்டு விரி
ந்தன, இவ்வுழைகத்திரின் = வீட்டில் துழைகின்ற சூரியகிரணத்தில்,
தன் அணு புனைய = நெருங்கிய அணுக்களை நிகாக்க, சிறிய ஆசு =
சிறியனவாக, பெரியோன் = பெரியவரு யிருப்பவன், தெரியின் =
ஆராயுமிடத்து, வேதியன தொகையொடு = பிரமன தொகுதியொடு,
மாலவன் மிகுதியும் = திருமாலின் ஏறமும், தோற்றமும் சிறப்பும் =
உற்பத்தியும் மேன்மையும், ஈறறொடு புணரிய = இறுதியுடைய,
மா பெரு ணழியும் = மிகப்பெரிய ஆழிக்காலமும், நீக்கமும் நிலை

யும்=அழிவும் இருப்பும், சூக்குமம் ஒடு தூலத்து=சூகசூகத்தோடு தூலசரீரத்தை, சூற மாருதத்து எறியது வளியில்=சூறைக்காற்று வீசுவதில், கொட்க=சுழல, பெயாகும்=நிலை பெயாக்கின்ற, குழகன்=அழகன், முழுவதும்=முழுதும், படைப்போன் படைக்கும் பழையோன்=பிரமணைப்படைக்கின்ற பழையவன், படைத்தவை காப்போன் காக்கும் கடவுள்=படைக்கப்பட்ட பொருள்களை காப்போனாகிய திருமலை காக்கின்ற கடவுள், காப்பவை கரப்போன்=காக்கப்பட்ட பொருள்களைச் சங்கரிப்பவன், கரப்பவை கருதா கருத்து உடை கடவுள்=சங்கரிக்கப் பட்டவற்றை நினைத்த கருத்தை யுடைய கடவுள், திரு தகும்=அழகு பொருந்திய, அறுவகைச்சமயத்து=அறுவகைப்பட்ட சமயத்தையுடைய, அறுவகையோக்கும்=அறுவகைப்பட்ட சமயத்தவாகும், வீடுபெறும்பின்ற=மூத்திப்பேருய நின்ற, விண்ணோபகுதி கீடம புனாயும்=தேவாபகுப்புப் புழக்களை நிகாக்கின்ற, கிழவோன்=பெரியோன், நாள்தொறும்=தினந்தோறும், அருக்கனில் சோதியமைத்தோன்=சூரியனில் ஒளியையமைத்தோன், திருதகும் தியில் தண்மைவைத்தோன்=அழகுபொருந்திய சந்திரனில் குளிரச்சியை வைத்தவன், திண்திறல் தியின் வெம்மை செய்தோன்=வலிய வெற்றியையுடைய நெருப்பில் வெப்பத்தையுண்டாக்கினவன், பொயதிராவானில் கலப்பு வைத்தோன்=உண்மையாகிய ஆகாயத்தில் வியாபிசுருந்தன்மையை யமைத்தோன், மேதகுகாலில் ஊக்கமகண்டோன்=மேன்மைபொருந்திய காற்றில் வேகத்தை வைத்தவன், நிழல்திகழ்நீரில் இன்சுவை நிகழ்ந்தோன்=குளிர்ச்சி பொருந்திய நீரினிடத்து இனிய சுவையை வைத்தவன், வெளிபடமண்ணில் திண்மை வைத்தோன்=வெளிப்படையாக மண்ணினிடத்து திடத்தை யமைத்தவன், என்று என்று=என்று சொல்லி, எனை பல கோடி எனை பல பிறவும்=எதனைப் பலகோடியாகிய எதனைப் பலவாகிய பிறபொருள்களையும், அனைத்து அனைத்து அவ்வயின் அடைத்தோன்=அவ்வளவு அவ்வளவாக அவ்வவ்விடங்களில் அடைத்துவைத்தவன், அஃது ஆன்று=அதுவன்றி, முன்னோன்காண்க=முன்னவன் காண்க, முழுதோன் காண்க=முழுதும் உடையவன் காண்க, தன் நோ இல்லோன் தானே காண்க=தனக்கு நிகரில்லாதவன் தானே காண்க, தொல்=பழமையாகிய, ஏனம் எயிறு அணிந்தோன் காண்க=பன்றியின்பல்லை அணிந்தவன் காண்க, காணம்=காட்டில் வாழுகின்ற, புலிஉரி=புலித்தோலை, அனையோன் காண்க=

அரையிலுதித்தவன் காண்க, நீற்றோனகாண்க==திருகெண்ணீற்றற
யுடையவன் காண்க, நினைதொறும் நினைகொறும்==நினைக்குந்தொ
றும் நினைக்குந்தொறும், ஆற்றேன் காண்க==சுகியென்காண்க, அந்
தொ கெடுவேன==ஐயோகெடுவேன, இன் இசை வீணையில் இசைந
தோனகாண்க==இனிய வேசையையுடைய வீணையில் இசைநத
வன் காண்க, அன்னது ஒன்று==தப்படிப்பட்ட தாகிய ஒன்றை,
அவ்வயின் அறிந்தோன் காண்க==அவ்விடத்து அறிந்தவன் காண்க,
பரமன் காண்க==மேலோன் காண்க, பழையோன் காண்க==பழைய
வன் காண்க, பிரமன்மால் காண்க==பிரமனும் திருமாலும் காண்வொ
ண்ணுத, பெரியோன் காண்க==பெரியவன் காண்க, அற்புதன்
காண்க==அசுசரியகரணகாண்க, அநேகனகாண்க==அநேகவுருவாயிருப்
பவன் காண்க, சொல் பதம் கடந்த==சொல்லளவைகடந்த, தொல்
லோன்காண்க==பழையோன் காண்க, சித்தமும் செல்லா==மனமும்
சென்றுபற்றாத, சேட்சியன் காண்க==தூரத்தனகாண்க, பக்திவிலை
யில் படுவோன் காண்க==பக்தியாகிப் வலையில் அகப்படுவோனகா
ண்க, ஒருவன் என்னும் ஒருவனகாண்க==ஒப்பற்றவன் என்னும் ஒரு
வன் காண்க, விரி பொழில் முழுதாய விரிந்தோனகாண்க==விரிந்த
உலகமுழுதுமாகி பிரிந்தவன் காண்க, அணு தரும் தன்மையில்==
அணுப்போன்ற தன்மையினையுடைய, ஐயோன் காண்க==அழகன்
காண்க, இணைப்பு அரு பெருமையில்==இணையற்ற பெருமையையு
டைய, சசனகாண்க==சச்சுரன்காண்க, அரியதில் அரிய==அரியபொ
ருளிலும் அரியபொருளாகிய, அரியோன் காண்க==அரிபவன்காண்க,
மருவி==பொருத்தி, எ பொருளும்==எந்தப்பொருளையும், ளளப்போ
ன்காண்க==உளப்பலன் காண்க, தூலஉணர்வு உணரா==தூலநிகர
உணரப்படாத, ஸுண்ணியோனகாண்க==நுண்மையன் காண்க, மே
லொடுகீழாய் விரிந்தோன் காண்க==மேலோடு கீழுமாகி விரிந்தவன்
காண்க, அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க==முடிவும் முத
லும் நீங்கிவன காண்க, பகதமும் வீடும படைப்போன் காண்க==
கட்டிம வீடும உண்டாகருவோன் காண்க, நிறபதும் செல்வதும்
ஆனோன் காண்க==அசரமும் சரமும் ஆனவன் காண்க, கற்பமும்
இறதியும் கண்டோன் காண்க==கற்பத்தையும் அதன் முடிவையும்
கண்டவன் காண்க, யாகரும் பெற உறும==எல்லாரும் அடையும்
பொருட்டு எழுந்தருளுகின்ற, சசன காண்க==சச்சுரன் காண்க,
தேவரும் அரியா==தேவரும் அறியவொண்ணாத, சிவனே காண்க==
சிவபெருமானே காண்க, பெண் ஆண் அலி என்னும் பெற்றியன்

காணக=பெரு ஆண பேடு என்னும் தன்மையன் காணக, கண
 னால் யானும் கண்டேன் காணக=கண்ணால் நானும் கண்டேன்
 காணக, அருள் நனி சுரக்கும் அமுதே காணக=அருள் மிகவும் சுரக
 கின்ற அமிர்தமே காணக, கருணையின் பெருமைகண்டேன் காணக=
 கருணை வடிவாகிய நினைது ஏற்றத்தைக கண்டேன் காணக, புவனி
 யில் சேவடி நீணடினன காணக=பூமியில் திருமடிபடச செய்தான
 காணக, சிவன் என=சிவபிரான் என்று, யானும் தேறினன் காணக=
 நானும் தெளிந்தேன் காணக, அவன் என்னை ஆட்கொண்டு அருளி
 னன் காணக=அவன் என்னை அடிமைகொண்டருளினன் காணக,
 குவளை கண்ணி கூற்றை காணக=நீல மலாபேரலும் கண்களையுடைய
 வளாகிய உமாதேவியின் பாசனை காணக, அவளும் தானும் உடனே
 காணக=அத்தகைய உமாதேவியாரும் தானாகிய இறைவனும் உட
 னே காண்க, பரமானந்தப் பழங்கடலதுவே=மேலான பழைய இன்
 பக கடலென்னும் அதவே, கருமாமுசிலின் தோன்றி=கரிய பெ
 ரிய மேகம்போலத் தோன்றி, திரு ஆர பெருகதுறைவனாய்வறி=
 அழகு பொருந்திய திருப்பெருகதுறை யென்னும் மலைத்தேறி,
 திரு தரும=அழகு பொருந்திய, மின்பெருளி திசை திசை விரிய=
 ஒளியாகிய மின்னல் திசைகளை தோறும் பரவ, ஐம்புலன பர
 தனை = ஐம்புலன்களின் கட்டாகிய, காளைஅவு இரிய=ஒளி
 பொருந்திய பாம்புகள் பயந்தோட, வெம் தயா கோடை மா
 தலை சுரப்ப=வெவ்விய தனபமாகிய வெயில் தனபெரிய தலை
 யைக்காட்டாது மறைய, நீடு எழில் தோன்றி வான் ஒளி மிளிர்=
 மிகக் அழகுவாய்ந்த தோன்றிகள வான்போலும் ஒளி பிரசுரிகை,
 எம் தம் பிறவியின் கோபம் மிகுத்து=எமது பிறவியாகிய கோபப்
 பூச்சி அதிகரித்த, மா பெருங்கருணையின் முரசு எறிந்த முழங்கி=
 மிகப்பெரிய கருணையாகிய முரசு ஒலித்து முழங்கி, பூ புரை அஞ்
 சலில் காந்தன் காட்ட=தாமரை மலாபோன்ற கை குவித்தலாகிய
 காந்தன் தோன்ற, எஞ்சா இன அருள் துண்துளி கொண=குறை
 யாத இளைய அருளாகிய துணணிப துளிகள் உண்டாக, செம் சுடர்
 வெள்ளம் திசை திசை தெவிட்ட=செவ்விய ஒளிப்பெருகு திக
 குக்கள்தோறும் நிறைந்த மேலிட, வரை உற=மலையையடைய,
 தேக்குட்டம் கையற=துன்பமாகிய குளம் கரை அழிய, ஓங்கி=
 உயர்ந்து, இரு முச்சமயத்து ஒருபேயத்தேர்னை=அறு சமயமா
 கிய ஒப்பற்ற காலவநீரை, நீர்நகை தரவரும்=நீர் வேட்கையுண்
 டாகவந்த, நெடுங்கண மான் கணம்=நெடிய கண்களாகிய மான்

கூட்டம், தவப்பெரு வாயிடை பருகித் தவமாகிய பெரிய வாயி
 னால் பருகி, தனாகொடும் அவப்பெருநதாபம் நீங்காது அசைந
 தன் தளாசனியோடும் வீணாகிய பெரு வெப்பம் நீங்காது துவண்
 டன, ஆயிடை அவ்விடத்து, வானம் போ ஆறு அகம் வயின்
 வானமாகிய பெரிய ஈரநதின் உள்ளிடத்தில், பாயந்து எழுந்த
 பாய்ந்து ஒங்கி, இனபம் பெரும் சுழி கொழித்தது சுழித்து இன்
 பமாகிய பெரிய சுழி கொழித்தது சுழித்து, எம் பந்தம் மாகணா
 பொருது அலைத்து இடித்து எழுந்து பந்தமாகிய பெரிய கரையை
 மோதி அலைத்திடித்து, ஈழ ஈழ ஒங்கிய முறைமுறையாய் விருத
 தியுடைந்த, நங்கன் எம்முடைய, இருவினை மா மரம் நலவினை
 தீவினையாகிய பெரிய மரத்தை, வோபறித்து எழுந்து வேரோடு
 பறித்துக் கொண்டெழுத்து, உருவ அருள் நீர் ஒட்டா முழுதம்
 அருளாகிய நீரைச் செலுத்தி, அருவணா சந்தின் வான் சிறைகட்டி
 அரியமலைச்சந்தின் பெரியகரையைக் கட்டி, மட்டு அவிழ் தேன
 விரிகின்ற, வெறி மலா குளம் வாய கோலி மண்மலாக குளங்களி
 னிடங்களை வளைத்து, நிறை அகில் மா புதை கணா சோ நிறை
 யாகிய அகலின் புதைகளை சேருமபடியான, வண்டு உடை குளத்தின்
 மீ கொள் வண்டுகளையுடைய குளத்தின்மேற கொள்ள, மேன்
 மேன் மகிழ்தலின் கோக்கி மேலும் மேலும் மகிழ்தலைப் பார்த்து,
 தொண்ட உழவர் தொண்டராகிய உழவர்கள், ஆர உண்ண,
 தந்த அருள் செய்த, அண்டத்து பரமாகாயத்திலுள்ள, அரும்
 பெறல் பெறத்தக்கரிய, மேகன் வாழ் மேகம்போல்பவன் வாழ்க,
 கரும் பணம் கச்சை கடவுள் வாழ் கரியப்படப்பாமாகிய கச்சையை
 யுடைய கடவுள் வாழ்க, அரும் தகாக்கு அருளும் ஆதி வாழ்க அரிய
 தவத்தினாக்கு அருள்கின்ற முசல்வனை வாழ்க, அச்சம் தவிர்த்த சேவ
 கன் வாழ்க பிறவியச்சத்தை நீக்கின சேவகன் வாழ்க, நிச்சலும் ஈ
 த்து ஆட்கொள்வோன் வாழ்க தினந்தோறும் எம்மை வலியவிழுத்து
 ஆட்கொள்பவன் வாழ்க, சூழ் இரும் துன்பம் துடைப்போன் வாழ்க
 எம்மை வளைத்து கொள்கின்ற பெருந்துன்பத்தை நீக்குவோன் வா
 ழ்க, எய்தினர்க்கு ஆர அமுது அளிப்போன் வாழ்க தன்னை அடைந்
 தவர்க்கு அரிய அமிரதத்தைத் தருவோன் வாழ்க, கூர் இருள்கூத்
 தொடு குளிப்போன் வாழ்க மிகுந்த இருளில் கூத்தொடு நடிப்
 போன் வாழ்க, பேர் அமை தோளி காதலன் வாழ்க பெரிய மூலகில்
 போலும் தோள்களையுடைய உமாதேவிக்கு அன்பன் வாழ்க, ஏதி
 லாக்கு ஏதில் எம் இறைவன் வாழ்க அயலார்க்கு அயலவரையி

ருக்கிற எம் தலைவன வாழ்க, காத்தலாககு எயப்பினில் வைப்பு வாழ்க=அனபாககு இளைத்தகாலத்தில் நிதிபோலபவன வாழ்க, நச்சு அரவு ஆட்டிய நம்பனபோற்றி=நஞ்சையுடைய பாம்பை யாட்டு வோன எம்மால் வணங்கப்படுவன, எம்மை பிச்சு ஏற்றியபெரியோன் போற்றி=எம்மைப் பித்தேற்றின பெரியவன எம்மால் வணங்கப்படுவன, நீற்றொத்தோற்றவல்லோன போற்றி=திருவெண்ணிறொடு தோற்றவல்லவன எம்மால் வணங்கப்படுவன, நாற்றிசை=கானகு திக்கிலும், நடப்பன நடாஅய=நடப்பவற்றை நடத்தி, கிடப்பன கிடாஅய=கிடப்பவற்றை கிடத்தி, நிற்பன நிநீஇ=நிற்பவற்றை நிறுத்தி, சொல்பதம் கடந்த சொல்லோன=சொல்லனவைக்கடந்த பழையோன, உள்ளத்து உணர்ச்சியின கொள்ளவும் படான்=மனவுணர்ச்சியால் கொள்ளவும்படாதவன, கணமுதல் புலனால் காட்சியும் இல்லோன=கணமுசலாகிய புலன்களுக்குக் காணவும் படாதவன, விண்முதல் பூசமவெளிப்பட னருத்தோன=ஆகாய முதலிய பஞ்சபூதங்களை வெளியாகப்படாததவன், பூவில் நாதறம்போன்ற மலரின்மணம்போன்று, உயாநது=ஒருகி, எங்கும்=எவ்விடத்தும், ஒழிவு அற நிறைத்து=நீக்கமில்லாமல் நிறைந்து, மேவிய பெருமை=பொருத்திய பெருமை, இனற=இப்பொழுது, எனக்கு=அடியேனுக்கு, எளிவந்து அருளி=எளியனாவந் தருள் செய்து, அழிதரும் ஆகை ஒழியச்செய்த=அழிகின்ற இவவுடம்பை ஒழியப்பண்ணின, ஒன்பொருள்=ஒப்பமாகிய பொருள், இன்று எனக்கு எளிவந்திருந்தனன் போற்றி=இன்று எனக்கு எளியனாகவந்திருந்தனன் (அவன எம்மால்) போற்றப்படுவன், அளிதரும் ஆகை செய்தோன் போற்றி=கனிந்தழிகின்ற வுடம்பைப் படைத்தோன் போற்றி, ஊற்றிருந்த உளனம் களிப்போன் போற்றி=ஊறியிருந்து மனமகிழ்வோன்போற்றி, ஆற்ற இனபம்=சகியாத இனபம், அலர்ந்து=பரவி, அலை செய்ய=அலைத்தலைசெய்ய, போற்ற ஆக்கையை=விரும்பவொண்ணாத வுடம்பை, பொருத்தல் புகலேன்=தாங்குவதைக்குறித்த சொல்லமாட்டேன், மரத்தம் குவால் மா மணி பிறக்கம்=மரத்தத்திரளும் மாணிக்க ஒளியும், இன ஒளிகொண்ட பொன் ஒளிதழை=இனிய ஒளியைக்கொண்ட பொன்னினொளி விளங்க, திசைமுகன சென்று தேடினாககு ஒளித்தும=போய்த தேடின பிரமனுக்கு மறைத்தும், முறையுளி ஒற்றி முயன்றவாக்கு ஒளித்தும்=முறைமையாக அடுத்தமுயன்றவாக்கு மறைத்தும், ஒற்றுமைகொண்டு நோக்கு உளதது=ஒருமைப்பாடு கொண்டிருக்கின்ற மனத்தை

யுடைய, உற்றவா வருந்த உறைப்பவாக்கு ஒளிததும்=உற்றவா வருந்தத்தாகவுவாக்கு மறைததும், மறை திறம் நோக்கி வருந்தினாக்கு ஒளிததும்=வேத வொழுங்கத்தை நோக்கி வருந்தினாக்கு மறைததும், இ தந்திரத்தின் காணடும் என்று இருந்தோர்க்கு = இந்த வுபாயத்தால் காண்போமென நிருந்தவாக்கு, அ தந்திரத்தின் அவ வயின் ஒளிததும்=அந்த வுபாயத்தாக்கும் அவவிடத்து மறைததும், முனிவு அற நோக்கி=கோவமில்லாமல நோக்கி, நனிவாக கெளவி= மிகுதிபாகப்பற்றி, ஆண எனத் தோன்றி=ஆணபோலத் தோன்றி, அவி என பெயாந்து=அலிபோல நிலை பெயாந்து, வாள் துதல் பெண என ஒளிததும்=ஒளியுள்ள நெற்றியையுடைய பெணபோல மறைததும், சேண வயின்=நூரத்தில, ஐம்புலன் செல்லவீடுதது= ஐம்புலன்களைப் போகவீட்டு, அருகணா தொறும்போய்=அரிய மலைகள் தோறும் சென்று, துற்றவை துறந்த=பொருந்தினவற்றை விட்ட, வெறு உயிர் ஆகை=வெற்றியிரோடு கூடிய உடம்பையுடைய, அருந்தவா காட்சியுள்=அரிய தவத்தினா நோக்குகும், திருந்த ஒளிததும்=திருந்தமாக மறைததும், ஒன்று=ஒரு பொருள், உண்டு இல்லை என்ற அறிவு ஒளிததும்=உண்டு இல்லையென்று பிரமித்த அறிவுக்கு மறைத்தும், பண்டு ஏ பயில தொறும் இன்று ஏ பயில தொறும்=முன்னே பழகூ தோறும் இப்பொழுது பழகூதோறும், ஒளிக்கும் சோரனை=மறைகிறத்களானை, கண்டனம்=கண்டோம், ஆர் மின் ஆர் மின்=ஆரவாரியுங்கள் ஆரவாரியுங்கள், நான் மலா பிணையலினை=புதிய மலா மால்களால், தான் தனை யீடுமின்=திருவடிவையக கட்டுங்கள், சுற்றமின்=சுற்றங்கள், சூழமின்=சூழங்கள், தொடாமின்=தொடருங்கள், வீடேன் மின்=விடாதேயுங்கள், பற்றுமின்=பற்றுங்கள், என்றவா=என்றவாகளது, பற்று=பற்றுதற்கு, முற்று ஒளிததம்=முழுதம் ஒளிததும், தன்நேர் இல்லோன=தனக்கு நிகர்ல்லாதவன், தானே ஆன தன்மை=தானையாகிய தன்மையை, என கோ அனைபோர கேட்க=என்போலவாரா கேட்கும்படி, வந்து இயம்பி=வந்து சொல்லி, அறை கூவி=பொர அழைத்த, ஆட்கொண்டு அருளி=அடிமைகொண்டருளி, மறையோ கோலம் காட்டி அருளும்=வேதியா கோலத்தைக் காட்டியருந்தலும், உளையா=உளையது, அன்பு எனபு உருக ஒலமிட்டு=அன்பிலு எனபுருக முறையிட்டு, அலை கடல தினாயின்=அசையாநின்ற கடலலைகள் போல, ஆர்த்து ஆர்த்து=இடையருது ஆரவாரித்தது, ஒவகி=மேலெழுந்த, தலை தடுமாறு வீழ்ந்து=தலை தடுமாறி வீழ்ந்து, புரண்டு

அலறி=புரண்டு அறந்றி, பித்தரின் மயங்கி=பித்தர்போல மயங்கி, மதநரின் மதித்து=உமைத்தர்போல மதித்து, நாட்டவர் மருளவும்=நாட்டார் மருட்சிக்கொள்ளவும், கேட்டவர் வியப்பவும்=கேட்டவா வியப்புகொள்ளவும், கடம களிறு எறு ஆ=மதயானை மதித்த இட பம் இவைபோல, தடம் பெரு மதத்தின்=நிஃப் பெரிய மதத்தால், ஆற்றேன ஆக=தரியேனாக, அவயவம்=உறுப்புகள், சுனைதரு கோல தேன கொண்டு செயதனை=சுனையுள்ள கோற்றேறால் செய யப்பட்டவன், ஏறறா=பகைவருடைய, மூதூர்=பழைய ஊரை, வழில் நகை எரியின் வீழ்விதது=அழகிய நகையாகிய நெருப்பினால் அழித்தது, ஆவகன்=அவவிடத்தே, அருள் பெரும் தீயின்=அருளா கிய பெரு நெருப்பில், அடியோம் அடி குழல்=அடியோங்களுடைய அடிமைக்குட்ப்பத்தில், ஒருத்தரும் வழாமை ஒகிகினன்=ஒருத்த ரும் தவறாமல் ஒகிகிகிட்டுமெனின், எனக்கு=அடியேனுக்கு, தட ம டையின் நெல்லி களி ஆயினன்=பெரிய டையிலுள்ள நெல்லிக் களிபோன்றிருந்தான, சொல்லுவது அறியேன்=இதைக்குறித்ததுச் சொல்லுதலற்றியன, வாழி முறையோ = வாழ்கல முறையோ, நாயேன தரியேன=நாயினேன ஆற்றேன், தான் எனனை செய் தது தெரியேன=தான் எனனைச் செய்தவிதத்தைத் தெரிந்திலேன், ஆவா செத்தேன=ஐயோ செத்தேன், அடியேற்கு அருளியது அறி யேன் = அடியேனுக்கு அருளசெய்ததை அறியேன், பருகியும் ஆரேன=பருகியும் தெவிட்டேன், விழுங்கியும் ஒல்லகில்லேன்= விழுங்கியும் ஆற்றேன், செழு தண பால கடல் திரை புரைவித்து= செழுமையாகிய குளிராத பாறகடலின் அலைனை நிகாவித்து, உவாகடல்=பூரணசுக்திரோதயகாலத்திற பெருகும் கடலின், நன் னும் நீர்=பொருந்திய நீர்போல, உள் அகம் ததுமப=மனத்தினுள் னே ததம்புசுலுண்டாக, வாகு இறந்த அமுதம்=சொல்லிறந்த அமுதமானது, மயிர காலதோறும்=மயிரக்காலகாலதோறும், தேக கிடச செயதான்=நிறையச செய்தனன், கொடியேன்=கொடிய னேன், ஊன தழை=மாமிசம் செழித்த, குரம்பைதோறும்=உடம் புள்ள தோறும், நாய் உடல் அகத்தே=நாயுடலின் கண்ணே, குரம் பைப் கொண்டு=உடம்பு கொண்டு இன தேன் பாய்கதி=இனிய தே னைப் பாய்ச்சி, நிரம்பிய=நிறைந்த, அற்புதமான=ஆச்சரியமான, அமுத தானாகள்=அமிரத தானாகள், ஏறபு துளைதோறும்=எலும் புத துளைகள் தோறும், ஏறநின்ன=ஏறப் பண்ணினன், உருகுவது உன்னம் கொண்டு=உருகுவதாகிய, ஒரு மனத்தைக்கொண்டு, ஓ

உரு செய்து கரு = ஒரு உருவமைத்தாற்போல, எனக்கு = அடியே
னுக்கு, அள உளறு ஆசை அமைத்தனன் = அன்றாடம்பை அமைத்
தனன், கன என கனிதேர் கன்று என = இனிதாகிய கனியைத்தேடி
கிற யானைப் பால, கடைமுறை = இறுதியில், எனையும் இருப்பது
ஆககினை = எனையும் இருப்பதாகச் செய்தருளினன், என இல் =
என்னுள்ளே, கருனை வானதேன கலக்க = அருளாகிய பெருந்தேன
பாயும்படி, அருனொடு = அருனொடொழுகுநாளி, பரா அமுது ஆககி
னன் = மேலான உமிர்தமாகிக்கொண்டனன், பிரமன மால் அறி
யா பெற்றியோன = பிரமனும் திருநாறும் தேடியும் அறியாத தன்
மையுள்ளவன், எ - று.

திருச்சிற்றப் பலம்.

நான்காவது

போற்றித்திருவகவல்.

சுகத்தினுற்பத்தி.

நிலைமணடிலவாசிரியப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நானமுகனமுதலாவானவர்தொழுதெழு
வீரடியாலேழுவுலகளுநது
நாற்றிசைமுனிவருமைமபுலனமலரப
போற்றிசெயகதிமுடித்திருநெடுமாலன
நூற்றமுடியறியுமாதாவதனிற
கடுமுரணேனமாகிமுனகூந
தேழ்தலமுருவவிடநதுபினெய்த்
நூழிமுதலவசயசயவெனறு
வழுத்தியுங்காணுமலரடியிணைகள்
க0 வழுதுதற்கெளிதாய்வாகடலுலகினில
யானைமுதலாவெறுமபீரூய
ஆனமிலியோனியினுளவினைபிழைத்து
மாணுடப்பிறப்பினுண்மாதாவுதரத்
தினமிலகிருமிசெருவினிலபிழைத்து

கடு மொருமதித்தான்றியினிருமையிற் பிழைத்து
மிருமதிவினாவொருமையிற் பிழைத்து
மூடமதிதன்னுளம்மதம்பிழைத்து
மீரிருதிங்களிற் பேரிருள்பிழைத்து
மஞ்சுதிங்களின் முஞ்சுதல்பிழைத்து

௨௦ மாறுதிங்களினூறலாபிழைத்து
மேழுதிங்களிற்றூழ்பிழைத்து
மெட்டுத்திங்களிற்கட்டமூபிழைத்து
மொனபதில்வருதருதுனபமூபிழைத்துந்
தக்கதசமதிதாயொடுதானபடு

௨௧ துக்கசாகரத்துயரிடைப்பிழைத்து
மாண்குகடோறுமடைநதவககலை
யீண்டியுமிருத்தியுமெனைப்பலபிழைத்துங்
காலமலமொடுகடுமபகற்பசிநிசி
வேலைநித்திரையாததிரைபிழைத்துங்

௩௦ கருங்குழற்செவ்வாய்வெண்ணைக்காராயி
லொருங்கியசாயனெருங்கியுண்மதாத்துக்
கச்சறநிமிர்ந்துகதித்துமுன்பனைத்
தெய்த்திடைவருந்தவெழுந்துபுடைபரந்
தீர்க்கிடைபோகாவிளமுலைமாதாதந்

௩௧ கூடத்தநயனக்கொள்ளையிறபிழைத்தும்
பித்தவுலகாபெருந்துறைப்பரப்பினுண்
மத்தக்களிற்றெனுமவாவிடைப்பிழைத்துங்
கல்வியென்னுமபல்கடறபிழைத்துஞ்
செல்லவென்னுமல்லிற் பிழைத்து

௪௦ நல்குரவென்னுநதொல்லிடம்பிழைத்தும்
புல்வரம்பாயபலதுறைபிழைத்துந்
தெய்வமென்பதோர்சித்தமுண்டாகி
முனிவிலாததோர்பொருளதுகருது
மாறுகோடிமாயாசத்திகள்

௪௧ வேறுவேறுதம்மாயைகடொடங்கின
வாத்தமாநூயலவர்கூடி
நாத்திகம்பேசினாத்தமூம்பேறினர்
சுற்றமென்னுந்தொல்பசக்குழாங்கள்
பற்றியழைத்துப்பதறினர்பெருகவும்

- ௫௦ விரதமேபரமாகவேதியருஞ்
சரதமாகவேசாதிரங்காட்டினர்
சமயவாதிகடத்தமதங்ளே
யமைவதாகவரற்றிமலைதனா
மிண்டியமாயாவாதமென்னுஞ்
- ௫௧ சண்டமாருதஞ்சுழித்தடித்தாஅர்த
துலோகாயதனெனுமொண்டிறம்பின்
கலாபேதத்தகமெவிடமெய்தி
யதிற்பெருமாயையெனைப்பலசூழவுந்
தபபாமேதாம்பிடித்ததுசலியாத
- ௬௦ தழலதுகண்டமெழுகதுபோலத்
தொழுதுளமுருகியழுதுடலகம்பித
தாடியுமலறியும்பாடியுமபரவியுந்
கொடியுமபேதையுங்கொண்டதுவிடாதெனும்
படியேயாகுகில்லிடையறாவன்பிற
- ௬௧ பசுமரத்தாணியறைந்தாற்போலக்
கசிவதுபெருகுககடலெனமறுகி
யகங்குழைந்தனாகுலமாயமெய்விதிர்த்துச்
சுகம்பேயெனறுதமமைச்சிரிப்ப
நாணதுவொழிந்தநாடவாபழித்துரை
- ௭௦ பூணதுவாகக்கோணுதலின்றிச
சதுரிழந்தறிமாலகொணமசாருங்
கதியதுபரமாவதிசயமாகக்
கற்றாமனமெனக்கதறியும்பதறியு
மற்றோதெய்வங்கனவினுநினையா
- ௭௧ தருபரத்தொருவனவனியிலவந்து
குருபரனாகியருளியபெருமையைச்
சிறுமையென்றிகழாதேதிருவடியிணையைப்
பிறிவினையறியாநிழல்துபோல
முன்பின்னாகிமுனியாதத்திசை
- ௮௦ யென்புரைந்துருகிகெக்குகெககேவகி
யன்பெனுமாறுசரையதுபுள்ள
நனபுலனொன்றிநாதவென்றரற்றி
யுரைதமொறியுரோமஞ்சிலிர்ப்பக்
கரமலர்மொட்டித்திரதயமலாக்

- ௮௫ கண்களிகூர நுண்ணியருமபச்
சோயாவனபினைநாடொறுத்தழைப்பவர்
தாயேயாகிவளர்த்தனைபோற்றி
மெய்தருவேதியனாகிவினைகெடக்
கைதரவல்லகடவுள்போற்றி
- ௯௦ யாடகமதுரையரசேபோற்றி
கூடலிலங்குகுருமணிபோற்றி
தென்றிலைமனநினுளாடிபோற்றி
யினநெனக்காரமுதானுய்போற்றி
மூவாநான்மறைமுதலவாபோற்றி
- ௯௫ சேவராவெல்கொடிசசிவனேபோற்றி
மின்னொருருவவிகிரதாபோற்றி
கன்னொருரித்தகனியேபோற்றி
காவாய்கனகக்குன்றேபோற்றி
யாவாவென்றனகருளாப்போற்றி
- ௧௦௦ படைப்பாய்காப்பாயதுடைப்பாய்போற்றி
யிடணைக்களையுமெந்தாய்போற்றி
யீசபோற்றியிறைவபோற்றி
தேசப்பளிங்கின்றிரளேபோற்றி
யனாசேபோற்றியமுதேபோற்றி
- ௧௦௫ விராசேர்சரணவிகிரதாபோற்றி
வேதிபோற்றிவிமலாபோற்றி
யாதிபோற்றியறிவேபோற்றி
கதியேபோற்றிகனியேபோற்றி
நதிசேர்செஞ்சடைநம்பாபோற்றி
- ௧௧௦ யுடையாய்போற்றியுணர்வேபோற்றி
கடையேனடிமைகண்டாய்போற்றி
யையாபோற்றியனுவேபோற்றி
சைவாபோற்றிதலைவாபோற்றி
குறியேபோற்றிகுணமேபோற்றி
- ௧௧௫ நெறியேபோற்றிநினைவேபோற்றி
வானோர்க்கரியமருந்தேபோற்றி
யேனோக்கெளியவிழைவாபோற்றி
மூவேழ்சுற்றமுரணுறுநரகிடை
யாமாமேயருளரசேபோற்றி
- ௧௨௦ தோழாபோற்றிதுணைவாபோற்றி

- வாழ்வேபோற்றியென்னைப்பேபோற்றி
 முததாபோற்றிமுதல்வாபோற்றி
 பததாபோற்றியரணேபோற்றி
 யுரையுணர்விறந்தவொருவபோற்றி
 ௧௨௫ விரிகடலுலகின்வினாவேபோற்றி
 யருமையிலெளியவழகேபோற்றி
 கருமுகிலாகியகண்ணேபோற்றி
 மன்னியதிருவருண்மையேபோற்றி
 யென்னையுமொருவனாகியிருங்கழற்
 ௧௩௦ சென்னியில்வைத்தசேவகபோற்றி
 தொழுதகைதுன்பதுடைப்பாய்போற்றி
 யழிவிலாவானந்தவாரிபோற்றி
 யழிவதுமாவதுங்கடந்தாய்போற்றி
 முழுவதுமிறந்தமுதல்வாபோற்றி
 ௧௩௫ மானோரோக்கிமணாளபோற்றி
 வானகத்தமராதாயேபோற்றி
 பாரிடைபைந்தாய்ப்பரந்தாய்போற்றி
 நீரிடைநான்காய்கிழந்தாய்போற்றி
 தீயிடைமூன்றாய்த் திகழந்தாய்போற்றி
 ௧௪௦ வளியிடைபிரண்டாயமகிழந்தாய்போற்றி
 வெளியிடைபொன்றாய்வினைந்தாய்போற்றி
 யளிபவருள்ளத்தமுதேபோற்றி
 கனவிலுந்தேவாக்கரியாய்போற்றி
 நனவிலுநாயேற்கருளினைபோற்றி
 ௧௪௫ பிடைமருதுறையுமெந்தாய்போற்றி
 சடையிடைக்கங்கைதரித்தாய்போற்றி
 யாருமார்தவரசேபோற்றி
 சீராதிருவைவாறுபோற்றி
 வண்ணமையெமமண்ணோபோற்றி
 ௧௫௦ கண்ணாரமுதக்கடலேபோற்றி
 யேகமபத்துறையெந்தாய்போற்றி
 பாகமபெண்ணுருவானாய்போற்றி
 பராய்த்துறைமேவியபரணேபோற்றி
 சிராப்பள்ளிமேவியசிவனேபோற்றி
 ௧௫௫ மற்றோர்பற்றிங்கறியேன்போற்றி
 குற்றலத்தெங்குத்தாய்போற்றி

- கோகழிமேவியகோவேபோற்றி
யீங்கோய்மலையெமெந்தாய்போற்றி
பாங்கார்பழனத்தழகாபோற்றி
- ௧௬௦ கடமபூமேவியவிடங்காபோற்றி
யடைந்தவர்க்கருளுமப்பாபோற்றி
யித்திதன்னினகீழிருமூவர்க்
கததிகருளியவரசேபோற்றி
தென்னுடையசிவனேபோற்றி
- ௧௬௧ யெந்நாட்டவர்க்குமிறைவாபோற்றி
யேனக்குருளேக்கருளினைபோற்றி
மானக்கயிலைமலையாப்போற்றி
யருளிடவேண்டுமமமான் போற்றி
யிருள்கெடவருளுமிறைவாபோற்றி
- ௧௭௦ தளாந்தேனடியேன்றமியேன்போற்றி
களங்கொளக்கருதவருளாய்போற்றி
யஞ்சேலென்றிங்கருளாய்போற்றி
நஞ்சேயமுதாநயநதாய்போற்றி
யத்தாபோற்றியையாபோற்றி
- ௧௭௧ நித்தாபோற்றிநிமலாபோற்றி
பத்தாபோற்றிபவனேபோற்றி
பெரியாய்போற்றிபிரானேபோற்றி
யரியாய்போற்றியமலாபோற்றி
மறையோர்கோலநெறியேபோற்றி
- ௧௮௦ முறையோதரியேன்முதலவாபோற்றி
யுறவேபோற்றியுயிரோபோற்றி
சிறவேபோற்றிசிவமேபோற்றி
மஞ்சாபோற்றிமணாளாபோற்றி
பஞ்சேரடியாள்பகாபோற்றி
- ௧௮௧ வலநதேனையேனடியெனபோற்றி
யிலங்குசுடரொம்மீசாபோற்றி
கவைத்தலைமேவியகண்ணேபோற்றி
குவைப்பதிமவிந்தகோவேபோற்றி
மலைநாடுடையமன்னேபோற்றி
- ௧௯௦ கலையாரரிகேசரியாய்போற்றி
திருக்கழுக்குன்றிற்செல்வாபோற்றி

- பொருப்பமாபூவணத்தரனேபோற்றி
 யருவமுமுருவமுமானுப்போற்றி
 மருவியகருணைமலையேபோற்றி
 ௧௯௫ துரியமுமிறந்தசுடரோபோற்றி
 தெரிவரிதாகியதெளிவேபோற்றி
 தோளாமுத்தச்சுடரோபோற்றி
 யாளானவர்கட்கன்பாபோற்றி
 யாராவமுதேயருளேபோற்றி
 ௨௦௦ பேராயிரமுடைபபெமமான்போற்றி
 தாளியறுகின்றாராய்போற்றி
 நீளொனியாகியநிருததாபோற்றி
 சந்தனச்சாந்தின்சுந்தரபோற்றி
 சிந்தனைக்கரியசிவமேபோற்றி
 ௨௦௫ மந்திரமாமலையையோற்றி
 யெந்தமையுய்யக்கொள்வாய்போற்றி
 புலிமுலைபுலவாய்க்கருளினேபோற்றி
 யலைகடன்மீமிசைநடந்தாய்போற்றி
 கருங்குருவிக்கன் றருளினேபோற்றி
 ௨௧௦ யிரும்புலனபுலரவிசைந்தனைபோற்றி
 படியுறப்பயின்றபாவகபோற்றி
 யடியொருநெடுவீரூனுப்போற்றி
 நரகொடுசுவர்க்கநானிலம்புகாமற்
 பரகதிபாணடியற்கருளினேபோற்றி
 ௨௧௫ யொழிவறநிறைந்தவொருவபோற்றி
 செழுமலாச்சிவபுரத்தரசேபோற்றி
 கழுநீர்மலைக்கடவுளபோற்றி
 தொழுவார்மையறுணிப்பாய்போற்றி
 பிழைப்புவாய்ப்பொன்றறியாநாயேன்
 ௨௨௦ குழைத்தசொன்மலைகொண்டருள்போற்றி
 புரம்பலவெரித்தபுராணபோற்றி
 பரம்பராஞ்சோதிபரனேபோற்றி
 போற்றிபோற்றிபுயங்கபெருமான்
 போற்றிபோற்றிபுராணகாரண
 ௨௨௫ போற்றிபோற்றிசயசயபோற்றி.

(இதன் பொருள்.)

நான்முகன் முதலா—பிரமன் முதலாக, வானவர் தொழுது ஏழ்—
தேவர்கள் தொழுது ஏழா நிறக, ஈர் அடியாலே—இரண்டு திருவடி-
யாலே, மூ உலகு அளந்து—மூன்றுலகங்களையும் அளந்து, நால்நிசை-
முனிவரும்—நான்கு திகிலுள்ள முனிவர்களும், ஐம்புலன மலர—
ஐம்புலன்களும் மகிழும்படி, போற்றிசெய்—வணங்குகின்ற, சதிர்-
முடி—ஒளி பொருந்திய திருமுடியையுடைய, திரு நெடுமால்—அழ-
கிய நெடுமால், அன்று—அந்நாளில், அடிமுடி அறியும்—அடிமுடிகளை
யறியவேண்டுமென்கிற, ஆதரவு'அதனில்—விருப்பத்தால், கடுமுரண்
எனம் ஆகி—வேகமும் வலியுமுள்ள பனறியாகி, முன் லைந்து—முன்
வந்து, ஏழ் தலம் உருவ இடந்த—எழுலகங்களும் ஊடுருவும்படி
தோண்டி, பின் எய்தது—பின்னே இளைத்து, ஊழி முதல்வ—ஊழி
முதல்வனே, சய சய என்று—வெலக வெல்கவென்று, வழந்தியும்—
துதித்தும், காணு மலர் அடி இணைகள்—காணப்பெறாத தாமரை மலர்
போலுத திருவடியிணைகள், வழக்கு தற்கு எளிதாய்—துதித்தறகெளி-
தாகி, வாகடல் உலகினில்—நெடிய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்தில்,
ஆனை முதலா—யானை முதலாக, ஏறம்பு ஈறு ஆய—ஏறம்பு இறுதியா-
கிய, ஊனம் இல யோனியினுள்—ஊனமில்லாத யோனிபேதங்களில்,
வினைபிழைத்த—நல் வினையால் தப்பி, மாநாடும் பிறப்பின் உள்—மனி-
தப்பிறப்பில், மாதா உதரத்து—தாயின வயிற்றில், ஈனம் இல் கருமி-
ச்செருவினில் பிழைத்தும்—நிறைந்த புழுகளின் போருக்குத் தப்பி-
யும், ஒரு மதிதானறியின இருமையில பிழைத்தும்—ஒரு மாசத்-
தின் கழிவின மிகுதியில் தப்பியும், இருமதி விளைவின் ஒருமையில்
பிழைத்தும்—இரண்டுமாசத்தின நிகழ்ச்சியின் ஒருமைப்பாட்டில்
தப்பியும், மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்—மூன்றுமாதத்தி-
ன் அந்த மதப்பெருக்குக்குத் தப்பியும், ஈர் இரு திங்களில் போ இருள்
பிழைத்தும்—நான்கா மாசத்தில பெரிய இருளுக்குத் தப்பியும்,
அஞ்சு திங்களில் முஞ்சதல் பிழைத்தும்—ஐந்தா மாசத்தில் முதிர்-
தலுக்குத் தப்பியும், ஆறு திங்களின் ஊறு அலா பிழைத்தும்—ஆறு
மாசத்தில் மிகுகின்ற துன்பத்துக்குத் தப்பியும், ஏழு திங்களில் தாழ்
புவி பிழைத்தும்—எழாமாசத்தில் பெரிய வுலகத்தில் பிழைத்தும்
எட்டு திங்களில் எட்டமும் பிழைத்தும்—எட்டாமாசத்தில் கஷ்ட-
த்தைத் தப்பியும், ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்—
ஒன்பதாமாசத்தில் வருகிற துன்பத்துக்குத் தப்பியும், தக்க தச-
மதி—தருகியாகிய பத்தா மாசத்தில், தாயொடு தான் படுங்—

தாயேரிதோன்படுகிற, தங்க சாகரத்துயர் இடை பிழைத்தும்=தன் பக்கடலின் தன்பத்துக்குத் தப்பியும், ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்த அகாலை=கருடங்கெல்லாம் அடைந்த அக்காலத்தில், ஈண்டியும் இருததியும் = கெருங்கியும் இருததியும், எனை பல பிழைத்தும்=எனையபல தன்பங்களுக்குத் தப்பியும், காலமலமொடு=காலையில் மலவுபாடியோடு, கெம்பகல்=கமேபகலில், பசி=பசியும், நிசி கேலை=இரங்காலத்தில், நித்தினா=தூக்கமும் ஆகிய, யாததிரா பிழைத்தும்=யாத்தினாயில் தப்பியும், கரும் குழல்=கரிய கூத்தலையும், செவ்வாய்=செவ்வாயினையும், வெள்ளை=வெள்ளிய நகையினையும், கார் மயில் ஒருககிய சாயல்=கார்காலத்து மயில்போலும் சாயலையும், நெருங்கி=நெருக்கமாகி, உள் மதர்த்து=உள்ளேமதர்த்து, கச்ச அற நிரிந்து=கச்ச அற்றொழியுமபடி அண்ணந்து, கிற்றித்து=ஒளிபெற்று, முன்பணைத்து=முன்னே பருதது, இடை வய்த்து வருந்த எழுத்து=இடையினேத்து வருந்தும்படி எழுத்து, புடை பர்த்து=பகைகளில்பாவி, ஈர்க்கு இடைபோகா=ஈர்க்கும் இடையே துழையப்பெருத, இளமுலை=இளமுலைகளையும் உடைய, மாதா=மாதருடைய, கூர்த்த=கூர்மையாகிய, நயரக்கொள்ளையில் பிழைத்தும்=சண்களின் மிகுதிக்குத் தப்பியும், பித்தவுலகர்=பித்த உலகினாது, பெருத்துறைபாப்பினுள்=பெரிய வலகப்பாப்பில், மத்தக்களிது என்னும்=மதயானையென்று சொல்லத்தக்க, அவா இடை பிழைத்தும்=ஆசைக்குத் தப்பியும், கல்வியெனும்=கல்வியென்கிற, பல்சடல் பிழைத்தும்=பல சடலுக்குத்தப்பியும், செல்வம் என்னும்=செல்வமென்கிற, அல்லலில் பிழைத்தும்=தன்பத்துக்குத் தப்பியும், கல்குரவு என்னும்=தரித்திர மென்கிற, தொல் விடம் பிழைத்தும்=பழைய விஷத்துக்குத் தப்பியும், புல்வரம்பு ஆய=புல் எல்லையாகிய, பல துறை பிழைத்தும்=பல துறைகளுக்குத் தப்பியும், தெய்வம் என்பது=தெய்வமென்பதாகிய, ஓர் சித்தம் உண்டாகி=ஒரு நினைப்புண்டாகி, முனிவு இலாதது=வெறுப்பில் லாததாகிய, ஓர் பொருள் கருதலும்=ஒரு பொருளை நினைத்தலும் ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்=ஆறுகிய கோடியையுடைய மாயா சத்திகள், வேறு வேறு தம்மாயகன தொடங்கினா=வேறு வேறுகிய தமது மாயைனைச் செய்யத்தொடங்கினார்கள், ஆத்தமாநா=ஆப்தரானவர்களும், அயலவர்=அயலாரும், கூடி=கூலத்து, காத்திகம் பேசி=காஸ்திகத்தைப்பேசி, நா தழும்பு ஏறினர்=காவில் தழும்பேறப் பெற்றார்கள், சுற்றம் என்னும்=உறவினர் என்கிற, தொல்=பழமை

யாகிய, பசுகுழாநகன்=பசுகூட்டங்கள், பற்றி அழைத்து=பின் பற்றி அழைத்து, பதறினா பெருகவும்=பதறிப்பெருகவும், விரதமே பரம ஆக=விரதத்தையே மேன்மையாக, வேதியுரும=மறையோ ரும், சரதம் ஆக=உண்மையாக, சாத்திரம் காட்டினா=சாத்திரத் தைக் காட்டினார்கள், சமயவாதின=சமயவாதிகளெல்லாம், தமதம் மதங்களில் அமைவதாக=தங்கள் தங்கள் மதங்களில் அமைந்திருப் பதாக, அரற்றி மலைதனா=அரற்றிப் போசெய்தார்கள், மிண்டிய மாயா வாதம் என்னும்=நெருங்கிய மாயாவாதமென்கிற, சண்டமாரு தம்=பெருவகாற்றானது, சுழித்து அடித்து ஆர்த்து=சுழித்தெறிந்து ஆரவாரித்து, உலோகாயதன் என்னும்=லோகாயதனென்கிற, ஒன் திறல் பாம்பின்=ஒள்ளிய வெறியுள்ள பாம்பின், கலா பேதத்த= சாஸ்திரபேதத்தையுடைய, கடு விடம் எய்தி=கடிய விஷமானதுவந து, அதில=அதிலே, பெரு மாயை=பெரிய மாயை, எனை பல குழ வும்=எனனைப் பலபடியாகச் சூழ்ந்துகொள்ளவும், தப்பாமே=தவ றாமல், தாம் பிடித்தது=தாம் பிடித்ததை, சலியா=சலித்துவிடா மல், தழல கண்ட மெழுகுபோல=நெருப்பைக்கண்ட மெழுகு போல, தொழுது உள்ளம் உருகி=வணங்கி மனமுருகி, அழுது உடல கம்பித்து=அழுது உடல நடுங்கி, ஆடியும்=ஆடுதல் செய் தும், அலறியும்=அலறுதல் செய்தும், பாடியும்=பாடுதல் செய்தும், பரவியும்=வழிபட்டும், கொடிதும் பேதையும்=பேயும் பேதையும், கொண்டது விடாது என்னும் படியே ஆகி = கொண்டதை விடாது என்கிறபடியேயாகி, நல்=நல்ல, இடை அற அன்பின்= இடையறாத அன்பினால், பசுமரத்து=பசுமைமரத்தில், ஆணி அறை நதால் போல=ஆணி அடித்தாறபோல, கசிவு பெருகி=கசிதல் பெ ருகி, கடல என மறுகி=கடல்போல மயங்கி, அகம் குழைத்து= மனங்குழைத்து, அதுகுலமாய் மெய் விதித்து=அதுகூலமாகச் சரீரம் நடுங்கி, சகம் பேய் என்று தமமை சிரிப்ப=உலகமானது பேயென்று தமமை நோக்கிச் சிரிக்க, நாண் ஒழிந்து=நாணம் நீங்கி, நாடவா பழித்து உரை=நாட்டா பழித்துச் சொல்லுஞ் சொற்கள், பூண் ஆக=ஆபரணமாக, கோணுதல் இன்றி=கோணவில்லாமல், சதா இழந்து=சதாநா மறந்து, அறிமால் கொண்டு சாரும்=அறியும் மயக்கங்கொண்டு அடையத் தருத, கதி யது=கதியே, பரம அதி சயமாக=மேலான அதிசயமாக, கற்ற மனம் என=கற்றவின் மனம்போல, கதரியம் பதீறியும் = கூவியும் நடுங்கியும், மற்று

ஓர் தெய்வம்=வேறொரு தெய்வத்தை, கனவிலும் நினையாது=கன
 விலும் நினையாமல், அருபாது ஒருவன்=அரிய மேலோன் ஒரு
 வன், அவனியில் வாது=பூமியில் வாது, குரு பரன் ஆகி=ஆசாரிய
 சிறேஷ்டனாகி, அருளிய பெருமையை=அருளின் பெருமையை,
 சிறுமை என்று இகழாதே=சிறுமையென்று இகழாமல், திருவடி
 இணை=திருவடி யிணையையும், பிறிவினை அறியா நிழல்போல=
 பிரிவறியாத நிழல்போல, முன பின் ஆகி முனியாது=முன் பின்
 றாய் வெறுகலாமல், அ தினை=அததினையில், என்பு நாது
 உருகி=எறுபு நாதுருகி, நெக்கு நெக்கு ஏகி=நெகிழ்ந்து நெ
 கிழ்ந்து அழுது, அன்பு என்னும் ஆறு=அன்பென்னும் நதியானது,
 கனா புரள=கனா கடக்க, நன புலன் ஒன்றி=நல்ல புலன்கள்
 ஒருமைப்பட்டு, நாது என்று அரற்றி = நாதுமெய்ன் றரற்றி,
 உரை தமொறி=சொற்கள் தமொறி, உரோமம் சிலாப்ப=மயிர
 சிலாகக், கரமலா மொட்டிதது=கைமலர் குவித்து, திருதயம்
 மலர்=இதய மலர் விரிய, கண் களிகூர=கண்கள் களிப்பு மிகவும்,
 நுண் துளி அருமப=நுண்ணிய துளிகள் அருமபவும், சாயா
 ஆன்பினை=கெடாத அன்பை, நான்தொறும் தழைப்பவா=தினந
 தோறும் வளாப்பவர்களுக்கு, தாயே ஆகி வளாததனை=தாயா
 கியே வளாததாய், போற்றி=போற்றி, மெயதரு வேதியனை ஆகி=
 உண்மையான மறையோனாகி, வினை கெட=வினைகள் அழியும்படி,
 கை தர வல்ல கடவுள்=கை கொடுக்க வல்ல கடவுளே, போற்றி=
 போற்றி, ஆடகம்=பொன்மயமாயிருக்கிற, மதுரை அரேசே=மது
 ரைக்கரசனே, போற்றி=போற்றி, கூடல இலங்கு=கூடற்பதியில்
 விளங்குகின்ற, குருமணி போற்றி=குருமணியே போற்றி, தென
 திலலைமனறின் உள=தென்திலலையமலத்தில், ஆடி=ஆடுவோனே,
 போற்றி=போற்றி, இன்று எனக்கு ஆர் அழுது ஆறும்=இன்று
 எனக்கு அறிய அழிதமாயினாய், போற்றி=போற்றி, மூவா=கெ
 டாத, நானமறை முதலவா=நான்கு வேதங்களுக்கு முதலவனே,
 போற்றி=போற்றி, சே ஆர்=இடபவுருப்பொருந்திய, வெல கொடி
 =வெற்றிக்கொடியையுடைய, சிவனே=சிவபிரானே, போற்றி=
 போற்றி, மின் ஆர் உருவம் விகிர்தா=மின்னுதல் பொருந்திய
 உருவத்தையுடைய வேறுபாட்டோடு கூடினவனே, போற்றி =
 போற்றி, கல் நா உரித்த கனியே=கல்லில் நா உரித்த கனியே,
 போற்றி=போற்றி, காவாய கனகம் குன்றே=காததருளாய் பொன்

மலையே, போற்றி==போற்றி, ஆவா==ஐயோ, என்னைக்கு அரு
ளாய==எனக்கருளுசெய்யாய, போற்றி==போற்றி, படைப்பாய==
படைப்பவனே, காப்பாய==காப்பவனே, துடைப்பாய==தகுகிறிப்ப
வனே, போற்றி==போற்றி, இடனா களையும் எந்தாய==துன்பத்தை
வேறுகுகிற எமது தந்தையே, போற்றி==போற்றி, ஈச==ஈச
னே, போற்றி==போற்றி, இறைவ==இறைவனே, போற்றி==போ
ற்றி, தேசம்==ஒளி பொருந்திய, பளிங்கின திரளே==பளிங்கின்
திரட்சியே, போற்றி==போற்றி, அனாசே==அரசனே, போற்றி==
போற்றி, அமுதே==அமிரதமே, போற்றி==போற்றி, வினாசோ சர
ணம் விகாசா==மணம் பொருந்திய திருவடியை யுடைய விதி வியா
பகனே, போற்றி==போற்றி, கேதி==வேதியனே, போற்றி==போற்
றி, விமலா==விமலனே, போற்றி==போற்றி, ஆதி போற்றி==முதல
வனே போற்றி, அறிவே==உணாவே, போற்றி==போற்றி, கதியே
போற்றி==கதியே போற்றி, கனியே போற்றி==சனியே போற்றி,
நதிசோ செம் சடை==சங்கையாறு தங்கிய செருசடையை யுடைய,
நம்பா==நம்பனே, போற்றி==போற்றி, உடையாய போற்றி==உடை
யவனே போற்றி, உணாவே போற்றி==உணாவோனே போற்றி,
கடையேன==கடையனேன, உன் அடிமை==உன் தொண்டன்,
போற்றி==போற்றி, ஐயா==ஐயனே, போற்றி==போற்றி, அணுவே==
அணு ரூபமே, போற்றி==போற்றி, சைவா==சைவனே, போற்றி==
போற்றி, தலைவா==தலைவனே, போற்றி==போற்றி, குறியே போ
ற்றி==குறியே போற்றி, குணமே போற்றி==குணமே போற்றி,
நெறியே==நல் வழியே, போற்றி==போற்றி, நினைவே==எண்
ணமே, போற்றி==போற்றி, ஷாநோக்கு அரிமாருந்தே==தேவா
களுக்கும் அரிதாகிய அமிரதமே, போற்றி==போற்றி, எனோ
க்கு==மற்றையாக்கு, எளிய இறைவா==எளிதான இறைவனே,
போற்றி==போற்றி, மூவேழ் சுற்றம்==மூவேழ் தலைமுறைச் சுற்
றத்தாரா, முரண உறு நாகிடை==வலிய நாகத்தில், ஆழாமே==
ஆழ்து போகாமல், அருள==அருள செய்சு, அரசே==அரசனே,
போற்றி==போற்றி, தோழா==தோழனே, போற்றி==போற்றி, து
ணைவா==துணைவனே, போற்றி==போற்றி, வாழுவே==வாழ்க்கையே,
போற்றி==போற்றி, என் வைப்பே==என் நிதியே, போற்றி==போ
ற்றி, முதலா==முதலனே, போற்றி==போற்றி, முதலவா==முதல்
வனே, போற்றி==போற்றி, அத்தா==அத்தனே, போற்றி==போற்றி,

அரணே போற்றி=சிவனே போற்றி, உரை உணர்வு இறந்த=சொல்லையும் அறிவையும் கடந்த, ஒருவ=ஒருவனே, போற்றி=போற்றி, விரி கடல உலகின்=விரிந்த கடல்கூழ்ந்த உலகத்தின், வினைவே=பயனே, போற்றி=போற்றி, அருமையில் எளிய ஆழகே=அருமையிலலாத எளிய ஆழகே, போற்றி=போற்றி, கருமுகில் ஆகிய கண்ணை=சரிய மேகம்போன்ற ஆகாரமே, போற்றி=போற்றி, மன்றிய=நிலப்பெற்ற, திருவருள மலையே=திருவருளாகிய மலையே போற்றி=போற்றி, என்னையும் ஒருவன் ஆக்கி=என்னையும் ஒரு அடியவனாகக், இந்நூல்=பெருமையாகிய திருவடிமை, சென்னியில் வைத்த=எந்தலையில் வைத்த, சேவக=சேவகனே, போற்றி=போற்றி, தொழுதகை=வணங்கின வுடனே, துன்பம் தடைபடாய்=துன்பங்களை நீங்குவோனே, போற்றி=போற்றி, அழிவிலா=அழிவிலாத, ஆந்தவாரி=இன்பக் கடலே, போற்றி=போற்றி, அழிவதும் ஆவதும்=அழிவதும் பிறப்பதும் ஆனவைகளை, கடந்தாய்=கடந்தவனே, போற்றி=போற்றி, முழுவதும் இறந்த முதல்வா=எல்லாம் கடந்தமுதலவனே, போற்றி=போற்றி, மான் நோ நோககி=மானை நிகாதத நோககதையுடைய உமாதேவியின், மன்னா=மணவாளனே, போற்றி=போற்றி, வானகத்து=விண்ணுலகத்துள்ள, அமர தாடே=தேவர்களுக்கு தாயே, போற்றி=போற்றி, பா இடை ஐந்தாய பரந்தாய=பூமியில் ஐந்தாயப் பரவி யிருப்பவனே, போற்றி=போற்றி, நீரிடை நான்காய நித்தந்தாய்=நீரில் நான்காயிருப்பவனே, போற்றி=போற்றி, தீயிடை மூன்றாய திசுந்தாய்=மெருப்பில் மூன்றாய விளங்கினவனே, போற்றி=போற்றி, வளியிடை இரண்டாய் மகிழந்தாய் = காற்றில் இரண்டாகி மகிழ்ந்தவனே, போற்றி = போற்றி, வெளியிடை ஒன்றாயவினந்தாய = ஆகாயத்தில் ஒன்றாகத்தோன்றினவனே, போற்றி = போற்றி, அளிப்பவா உள்ளத்து அமுதே = கனிபவருடைய மனத்தில் அமிரதாயிருப்பவனே, போற்றி = போற்றி, கனவிலும்=சொப்பனத்திலும், தேவாக்கு அரியாய=தேவாட்கு அரியவனே, போற்றி=போற்றி, நாடேற்கு நனவிலும் அருளினை=சாக்கிரத்திலும் அடியேனுக்கு அருள செய்தனே, போற்றி=போற்றி, இடை மருத உறையும் எந்தாய்=திருவிடைமருதாரில் வாசம் பண்ணுகிற எந்தையே, போற்றி=போற்றி, சடையிடைசங்கை தரித்தாய் = சடையில சங்கையைத்தாங்கினவனே, போற்றி=போற்றி, ஆரூ அமர்ந்த

அரசே=திருவாரூரில் அமாகதருளின அரசனே, போற்றி=போற்றி,
 சோ ஆ திருவையாறு=சிறப்பு பொருந்திய திருவையாற்றில் உள்ள
 வனே, போற்றி=போற்றி, அண்ணாமலை எம் அண்ணா=திரு அண்ணா
 லையிலுள்ள எம் தந்தையே, போற்றி = போற்றி, கண ஆ அமுதம்
 கடலே=பெருமையுள்ள அமிர்த சாக்ரமே, போற்றி=போற்றி, எகம்
 பத்து உறை=திருவேகம்பத்தில் வாழ்கின்ற, எந்தாய்=எந்தையே,
 போற்றி=போற்றி, பாகம் பெண உரு ஆனாய்=பாகம் பெண்ணுரு
 வானவனே, போற்றி=போற்றி, பராயத்துறை மேவிய பரணே=
 திருப்பராயத்துறையிற பொருந்திய மேலோனே, போற்றி=போ
 ற்றி, சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே=திருச்சிராப்பள்ளியில் எழுந்தரு
 ளிய சிவபிரானே, போற்றி=போற்றி, இவரு மறு ஓர் பற்று அறி
 யேன=இவ்விடத்து வேறொரு பறறையும் அறிந்திலேன், போ
 ற்றி=போற்றி, குறளுதது=திருக்குற்றலத்தில எழுந்தருளிய,
 எம் கூததா = எம் கூததனே, போற்றி=போற்றி, கோகழி
 மேவிய=திருவாவடுதறையிற பொருந்திய, கோவே=இறைவனே,
 போற்றி=போற்றி, ராவ கோய மலை=திரு வீங்கோய் மலையில
 வாழ்கின்ற, எம் எந்தாய்=எம் தந்தையே, போற்றி=போற்றி, பா
 நகு ஆர் பழனத்து=அழகுநிறைந்த திருப்பழனத்திலுள்ள, அழகா=
 அழகனே, போற்றி=போற்றி, கடம்பூர் மேவிய விடங்கா=திருக்க
 டம்பூரில் எழுந்தருளிய அழகனே, போற்றி=போற்றி, அடைந்த
 வாக்கு அருளும் அயயா=அடுத்தவாக்கு அருளசெய்கின்ற அப்பனே,
 போற்றி=போற்றி, இத்தி தன்னினகீழ்=துவாமரம் பத்தினுள் ஒன்
 றுகிய இத்திமரத்தினகீழ், இருமூவாக்கு=அறுவருக்கும், அத்திக்கு
 =யானைக்கும், அருளிய=அருளசெய்த, அரசே=அரசனே, போற்றி
 =போற்றி, தென்னாடு உடைய சிவனே=தென்னாட்டையுடைய சிவ
 பிரானே, போற்றி=போற்றி, என்னாட்டவாக்கும இறைவா=எந்த நாட்
 டாக்கும் இறைவனே, போற்றி=போற்றி, எனக்குருளைக்கு அரு
 ளினே=பன்றிகுட்டிக் கருளினவனே, போற்றி=போற்றி, மானக
 தயிலைமையாய்=பெரிய கைலாயமலையை யுடையவனே, போற்றி=
 போற்றி, அருளிடவேண்டும் அம்மான்=அருள செய்வேண்டும்
 அம்மானே, போற்றி=போற்றி, இருளசெட அருளும் இறைவா=
 அஞ்ஞான இருள அழியுமபடி அருள செய்கிற இறைவனே, போற்றி
 =போற்றி, தளாகதேன் அடியேன் தமியேன்=தளாச்செயடைந்
 தேன் அடியேன் தனியேன், போற்றி = போற்றி, களங்கொள்க

கருத அருளாய்=கள்ளஞ்செய்ய நினைக்கும்படி அருளாதவனே, போ
 றறி=போற்றி, அஞ்சேல னெற இங்கு அருளாய்=அஞ்சாதேயெ
 னறு இவ்விடத்தருளசெய்யவேண்டும், போற்றி=போற்றி, நஞ்சே
 அமுதாய நயந்தாய்=நஞ்சையே அமுதமாக விருமபினவனே, போ
 றறி=போற்றி, அததா=அததனே, போற்றி= போற்றி, ஐயா=
 ஐயனே, போற்றி=போற்றி, நித்தா=நித்தனே, போற்றி=போற்றி,
 நிமலா=நிாமலனே, போற்றி=போற்றி, பததா=பததனே, போற்றி
 =போற்றி, பவனே=சிவனே, போற்றி=போற்றி, பெரியாய்=பெ
 ரியானே, போற்றி=போற்றி, பிரானே=உபகாரகனே, போற்றி=
 போற்றி, அரியாய்=அரியவனே, போற்றி=போற்றி, அமலா=அம
 லனே, போற்றி=போற்றி, மறையோ கோலம் நெறியே=வேத
 றகளில் வல்லவாகரு அழகிய நெறியா யிருப்பவனே, போற்றி
 =போற்றி, முறையோ தரியேன முதல்வா = முறையோ ஆற்
 ரேன முதலவனே, போற்றி=போற்றி, உறவே=சுறறமே, போ
 றறி=போற்றி, உயிரோ = பிராணனே, போற்றி = போற்றி, சிற
 வே=சிறப்பே, போற்றி = போற்றி, சிவமே = சிவபெருமானே,
 போற்றி=போற்றி, மஞ்சா=அழகனே, போற்றி=போற்றி, பண
 ளா=மணவாளனே, போற்றி=போற்றி, பஞ்ச ஏர் அடியான் பங்
 கா=பஞ்சுட்டிய அழகிய பாத்தகனையுடைய உமாதேவி பாகனே
 போற்றி=போற்றி, அலந்தேன நாயேன் அடியேன=வருகதினென்
 நாயடியேன், போற்றி=போற்றி, இலங்கு சுடா எம் ஈசா=விளங்கு
 கின்ற ஓளியையுடைய எமமீசனே, போற்றி=போற்றி, கவைதலை
 மேவிய கண்ணே = கவைதலையிற பொருந்திய பெருமையே,
 போற்றி=போற்றி, குவைப்பதி மலிந்த கோவே=குவைப்பதியிற
 பொருந்திய இறைவனே, போற்றி=போற்றி, மலைநாடு உடைய மன்
 னே=மலைநாட்டையுடைய மன்னனே, போற்றி=போற்றி, கலை
 ஆ அரி கேசரியாய்=கலைகள் நிறைந்த படைவா சிவகமே, போற்றி
 =போற்றி, திருக்கழுக்குன்றிற் செலவா=திருக்கழுக்குன்றிலுள்ள
 செல்வனே, போற்றி=போற்றி, பொருப்பு அமா பூவணத்து அர
 னே=மலைகளமைந்த திருப்பூவணத்திலுள்ள அரனே, போற்றி=
 போற்றி, அருவமும் உருவமும் ஆனம்=அருவமும் உருவமும் ஆன
 வனே, போற்றி=போற்றி, மருவிய கருணை மலையே=பொருந்திய
 அருள்மலையே, போற்றி=போற்றி, துரியமும் இறந்தசுடரே=துரிய
 பதத்தையும் கடந்த சோதியே, போற்றி=போற்றி, தெரிவு அரிது

ஆகிய தெளிவே=தெரிதல அருமையாகிய தெளிவே, போற்றி=போற்றி, தோளா முதத கூடோ=தொளைக்காத முழு முததின் சோதியே, போற்றி=போற்றி, ஆளானவாகட்டு அனபா=அடிமையானவாககு அன்பனே, போற்றி=போற்றி, ஆரா அருதே=தெவிட்டாத அமிரதமே, அருளே=திரு அருளே, போற்றி=போற்றி, போ ஆயிரம் உடை பெம்மான்=ஆயிரம் பெயர்களுடைய பெருமானே, போற்றி=போற்றி, தாளி அழகின் தாராய்=தாளியழகின் மாலை யைத்தரித்தவனே, போற்றி=போற்றி, நீள ஒளி ஆகிய நிருத்தா=பேரொளியாகிய கூத்தனே, போற்றி=போற்றி, சந்தன சாந்தின் சந்தா=சந்தனம் விபூதி என்பவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகனே, போற்றி=போற்றி, சிந்தனைக்கு அரிய சிவமே=நினைத்தற்கரிய சிவமே, போற்றி=போற்றி, மந்திரம் மாமலை மேயாய்=வீடாகப்பெரிய னைலமலையைப் பொருத்தினவனே, போற்றி=போற்றி, எம் தம்மை உய்யக் கொளவாய்=எம்மை உய்யக் கொள்வோனே, போற்றி=போற்றி, புலி மூல புலவாய்ககு அருளினை=புலி மூலையை மாணுக்கு அருளினவனே, போற்றி=போற்றி, அலை கடல் மீயிசை நடந்தாய்=அசையா நின்று கடலின்மேல் நடந்தவனே, போற்றி=போற்றி, கருவ குருவிக்கு அன்று அருளினை=கரிக குருவிக்கு அன்று அருள் செய்தவனே, போற்றி=போற்றி, இரும புலன புலர இசைந்தனை=பெரிய புலன்கள் அறும்படி இருந்தவனே, போற்றி=போற்றி, படி உற பயின்ற பாவக=பூமியில் மிஷும் பயின்ற பரிசுத்தனே, போற்றி=போற்றி, அடி யொடு நடு ஈறு ஆனாய்=அடியொடு நடுவும் இறுதியும் ஆனவனே, போற்றி=போற்றி, நடுகாடு சுவாகம் நால நிலம் புகாமல்=நாகம் சுவாகம் பூமி என்பவற்றில் பிரவேசியாமல், பரகதி பாண்டியற்கு அருளினை=பரகதியைப் பாண்டியனுக்கு அருள் செய்தவனே, போற்றி=போற்றி, ஒழிவு அற நிறைந்த ஒருவ=நீக்கமற நிறைந்த ஒருவனே, போற்றி=போற்றி, செழு மலா சிவபுரத்து அரசே=செழு மலாகளையுடைய சிவபுரத்துக்கு அரசனே, போற்றி=போற்றி, சமு நீர் மால் கடவுள்=சமுநீர் மாலையை யணிந்த கடவுளே, போற்றி=போற்றி, தொழுவார மையல துணிப்பாய்=உணங்குவோருடைய மயக்கத்தை அறுப்பவனே, போற்றி=போற்றி, பிழைப்பு வாய்ப்பு ஒன்று அறியா நாயேன்=பிழைத்தல் பேறா என்பவற்றைச் சிறிதும் அறியாத நாயினேனது, குழைத்த சொல் மால்=மனவ குழைத்து சொன்ன சொல்மாலையை, கொண்டருள்=

சுவி திருவாசகம் மூலமும் உரையும்.

கொண்டருள வேணமே, போற்றி=போற்றி, புரம் பல எரிதத=திரி
புரங்களை யெரிதத, புராண=பழையோனே, போற்றி=போற்றி,
பரம் பரம சோதி பரனே=மேலான ஒளியையுடைய மேலோனே,
போற்றி=போற்றி, போற்றி=போற்றி, போற்றி=போற்றி, புயக
ஃப் பெருமான=புயங்கப் பெருமானே, போற்றி போற்றி=போற்றி
போற்றி, புராண காரண=புராதனமாகிய மூல காரணனே, போற்றி
போற்றி=போற்றி போற்றி, சய சய=வெற்றி யுண்டாக வெற்றி
யுண்டாக, போற்றி=போற்றி, ஏ - று.

திருச்சிற்றடபலம்.

திருச்சதகம்.

பத்திரைவிராக்சிய விரிததிரா

திருப்பெருந்துறையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

மெய்யுணர்தல்.

ட்டளைக்கவித்துறை.

நீருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தானரும்பிவிதிாவிதிா துனவிராயார்கழற்கென்
கைதானறலைவததுககண்ணீர்ததுமபிவெதுமபியுள்ளம்
பொய்தான்றவிராதுன்னைப்போற்றிசயசயபோற்றியென்னும்
கைதானெகிழவிடேனுடையாயெனனைக்கண்டுக்கொள்ளே.

பதவுரை.

உடையாய - உடையவனே, உன் - உனது, வினாஆர் - மனம
நிறைந்த, கழற்கு - திருவடியைப் பெறுமபொருட்டு, என் - எனனு
டைய, மெய் அரும்பி - உடல்பொடித்தது, விரிவிதிாத்தது - நடு
நடுங்கி, கைதலைவதது - கைகளைச்சிரமேல் வைத்தது, கண்ணீர்
ததுமபி - கண்களில் நீர்நிரம்பி, வெதும்பி - வாடி, உளளம் - மன
மானது, பொய்தவிர்ந்து - பொய்யொழுக்கத்தினினுநீங்கி, உன்
னை - உன்னை, போற்றி - போற்றி, சயசயபோற்றி - சயசயபோ
ற்றி, எனனும் - என்று வழிபடுகின்ற, கை - ஒழுக்கத்தை, நெகிழவி
டேன் - (அடியேன்) நழுவிவிடேன் (ஆகையால்), என்னை - எனது
நிலைமையை, கண்டு - நோக்கி, கொள் - (என்னை) ஏற்றுக்கொடல்
வேண்டும், எ - று.

கருத்துரை.

உடையவனே! மண்ணிறைந்த உனது இருமடியைப்பெறும் பொருட்டி, என மொழிமுதலிய முக்கரணங்களுக்கும் உன்னை வழிபடுகிற சோவிலேன், ஆகலால் உனது நிலைமையை நோக்கி, என்னை மேற்கூறு கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பதை

விசேடப் பணம்

[illegible]

முதலியனவுமுடையான என்பது போதரும் போதரவே என்னுண்மை நிலையையும் நீயறிதியென்றாயிற்று விடேனென்பதற்கு எழுவாயாகிய நான் என்பது வருவிக்கப்பட்டது சயசய என்பது வெலக வெலக என்னும் பொருளது இறைவனே உடையாய் என்றதனால் தம்மை உடைமை யென்றருமாயினர் உணவினாயார் கற்றகு என்றது ஆனமாகளுக்கு இறைவன் திருவடியே புக்கிடம் தலாடுனனாக “இதுமானதிருப்பனகொடேலா, ரசனபலகலா செண்ணப்பட்டுசி, திறுமானே” தி தன சேகடிக்கழ்ச சென்றங், சிறுபாத்தருப்பனகொலோ” என்றறொடக்கத்தன்மும் இக்கருத்துடையனவே.

கொள்ளென்புநதரனமாலயன்வாழ்வுகுழிகெடினும்
நள்ளேனின் கடியாரொட்டல்லானரகம்புகினும்
எள்ளேனநிருவருளாரேயிடுபபபெறினினறவும்
உள்ளேனபிறதெயவமுனனையல்லாதெயராதாமனே.

(ப-னா) இறைவா - இறைவனே, எங்கள் உததமனே-எங்கள் உததமனே, திருவருளாலே இருக்கப்படுகின்றான் உன் திருநடுநோடு கூடியிருக்கப்பெறுவேனாயின், புரந்தரனமால் அயலகாடிய - இநதிரன் திருமால் பிரமன் என்பவர்களுடைய வாழ்வையும், கொள்ளேன் - (ஒரு பொருளாக எனமனப்பதல்) கொள்ளேன், குடிக்கெடினும் - என் குடிக்கெட்டாலும், நின்று அடியாரொடு அல்லால் - உன் தொண்டரோடு கூடுவதன்றி, நள்ளேன் - (பிறரோடு) கூடேன் நரகம்புகினும் - நரகத்தில் புகப்பெறினும், எள்ளேன் - அண்ணையேனே, உன்னை அல்லாத - உன்னைநினைத்தவன்றி, பிறதெயவம் - வேறு தெயவங்களை, உள்ளேன் - நினையேன், என்று

(க-னா) இறைவனே! உததமனே! யான் உன் திருவருளோடு கூடியிருக்கப்பெறுவேனாயின், அத்திருவருட் பேற்றின்பலத்தால் இநதிரன் முதலானாது பெருவாழ்வையும்தியேன். என குடிக்கெட்டாலும் உன் தொண்டரோடன்றி வேறொருவரோடுகூடேன். நரகம்புகப்பெறினும் அண்ணையேனே. உன்னைநினைத்தவன்றிப்பிறதெயவங்களை நினையேன் என்பது.

(வி - னா) இறைவன் - தலைவன் (இறைமைத்தன்மையுள்ளவன். அதாவது இயங்குதினை நிலைத்தினை என்னும் இருவகையுமாகியும் தோற்றிக்காததழித்தது திரோபவிப்பிதது அதுகிரகிக்க

வல்லனும் தநானொருமுதறபொருளா யிருததல்) உததமன - பெரியோன. உத-தமன் - எனநிரண்டு சொல்லாகப்பிரித்துத் தாண்டப்பட்ட தமததையுடையவன் எனப்பொருள்கூறுவாவதுதூலா. உத - தாண்டிதல், தமன இருளையுடையவன் தமம் - இருள். தமததைக்கடந்தவன் என்றபடி, அதுவது மூலப்பகுதியாகிய இருளேக்கடந்தவன் எனக்கொள்க. புரந்தரன் மால் அயன்வாழ்வு எனபதனீற்றில் உயாவு சிறப்பும்மைதொகுத்தல். இநதிரனமுதலிய இறையவா வாழ்வையும் மதியேன என்கையால் மறையாவாழ்வை மதியாமை சொல்லாமேயமையும் குடிக்கெடினும் நாகம்புகினும் எனபவற்றீற்றுமைகளை இழிவுசிறப்பு. திருவருட்பேற்றின் அருமைதோனறத, “திருவருளாலே யிருக்கப்பெறின” என்றா. காயமும் வாககும் மனத்தின வழியவாகலான, “உள்ளேன பிரதெய்வம்” என மனத்தின ரெழிலைக்கூறினா. கூறினானும் இனமபற்றிக் காயத்தால் வணங்கேன், வாககினால் வாழத்தேன, என்பனவுங்கொள்க. குடி - குடும்பம் (கமிசம்.) (உ)

உததமனததனுடையானடியேநினைந்துருகி
மத்தமனத்தொடுமாவிலெனெனமனநினைவில
ஒத்தனவொத்தனசொல்லிடவூரா திரிந்தெவரும்
தத்தமனத்தனபேசவெஞ்ஞானறுகொலசாவதுவே.

(ப - னா) உததமன் - உததமனும், அததன் - அததனும், (ஆகிய)உடையான் - உடையவனது, அடியே - திருவடியையே, நினைந்துருகி - மனத்தால் நினைந்துருகி, மத்தமனத்தொடு - உனமத்தன்கொண்டமனத்ததுடன், இவன்மால் என்ன - இவன் மயக்கங்கொண்டவன் என்று, மனநினைவில் ஒத்தன ஒத்தன - மனக்கருத்தில் தோன்றின தோன்றினவற்றை, சொல்லிட - கண்டோசொல்லவும், ஊராஊா திரிந்த - ஊராகனதோறும் திரிந்தது, எவரும் - அவ்வூர்களிலுள்ள எல்லாரும், தத்தமனத்தனபேச - தத்தமனத்திற ரேன்நினவற்றைச் சொல்லவும், சாவது - (அவற்றைக்கேட்டு) யானிறக்கப்பெறுவது, எஞ்ஞானறுகொல - எந்நாளோ (அறியேன்.) - என்று.

(க - னா) உத்தமனும் அததனுமாகிய உடையவனது திருவடியையே நினைந்துருகி, உனமத்தன்கொண்ட மனத்தோடு, இவன்பித்தனென்று உலகத்தா சொல்லக்கேட்டு நான செயலற்றிருப்பது எந்நாளோ என்பது.

(வி - னா) அததன் - எல்லாவுயிரகளுக்கும் தந்தை. அததம்-
பொருளனைகொண்டு எல்லாப்பொருள்களையுமுடையவன் எனினும்,
சகலவேதாகம்பொருளாயிருப்பவன் எனினும், அததம் - பொருளனைகொண்டு
எனைக்குப் பொற்குணவாயிருப்பவன் எனினும்பொருள்தம். அடியே
என்ற தேற்றேகாரம் மேற்பாட்டில் “உன் விரை யாகழறகு” என்றைதவறபுறுதகவநதது நினைநது என்னுது நினை
நதுருகியென்றதறகேறப மததமனம் என்றா. மால்-மயக்கம் இது
மயக்கமுடையவனை யுணர்த்தியது. மயக்கமுடையவன் - பித்தன்.
மனநினைவிலொத்தன் வொத்தனசொல்லிட என்றது- தமமூரவாபே
சும பேச்சை. தத்தமனத்தன் பேசஎன்றது - பிறவூகனதோறுமுள்
ளா பேசும்பேச்சை. சாதலாவது - செயலற்றிருத்தல். (ங.)

சாவமுனனாட்டகனவேளவித்தகாதினறுநஞ்சமஞ்சி
யாவவெநதாயென்றவிதாவிடுநமமவரவரே
மூவரென்றேயெம்பிரானொடுமெண்ணிவிண்ணுண்டிமண்மேல்
தேவொன்றேயிறுமாநதென்னபாவநதிரிதவவோ.

(ப - னா) முனநான்-முற்காலத்தில், தக்கன-தக்கன், சாவ -
இறக்க, வேள்வித்தகா தின்று - அவனசெய்த யாகததகையுண்டு,
நஞ்சம்அஞ்சி - (பாறகடலிற்பிறந்த) விஷத்தககஞ்சி, ஆவ-ஐயோ,
எநதாய் என்று - எமக்குத் தந்தையேயென்று, அவிதாஇடும - முறை
யிட்ட, நமமவரவரே - நமாதாமோ, எம்பிரானொடும - எம்பெரு
மானோடும், மூவா என்று எண்ணி - மூவா என்று எண்ணப்பட்டு,
விண்ணுண்டு - தத்தமகருரிய விண்ணுலககளை யாண்டு, மண்மேல்-
மண்ணுலகத்தினும், தேவா என்று - தேவர்கள் என்று சொல்லப்ப
ட்டு, இறுமாநது - இறுமாப்படைந்து, திரி - திரிகின்ற, தவா-தலை
வாகள், என்னபாவம் - இது என்னபாவம், எ-று.

(க - னா) முற்காலத்தில் தக்கன இறக்க, அவன் செய்த யா
கத்தகையுண்டு, பாறகடலிற நேன்றின நஞ்சையஞ்சி, எந்தையே!
என்று முறையிட்ட நமமவர்களதாமோ, எம்பிரானொடு மூவா என்று
எண்ணப்பட்டு, தத்தமகருரிய விண்ணுலககளை யாண்டு, மண்ணு
லகத்தினும் தேவரென்று சொல்லப்பட்டு இறுமாப்படைந்து திரி
கின்ற தலைமைப்பாடுடையவர்கள், இச்சென்னபாவம் என்பது.

(வி - னா.) தக்கனவேள்வி முனனான் சாவன நிறுத்தி, தக்க
னும் அவனாவ செய்யப்பட்ட யாகமும் முற்காலத்தில் அழிய எனப்

பொருளுகூறினு மமையும் தகா என்பது, இவரு ஆகி என்னுந் தன் பொருளோ யுணர்த்தாது பசுவை யுணர்த்திறா. வேளவித்தகா-யாக பசு நஞ்சும அஞ்சி என்பதற்கு-நஞ்சுததையஞ்சி, நஞ்சுததுக்கஞ்சி என்றிரண்டனுருபும நான்கனுருபும விரித்துணர்த்துக கோடலமையும். ஆவ-இரங்கக் குறிப்புச்சொல் அவிதாஇடிதல-முறையிடுதல நம் மவரவரே-என்பதில ஈறறேகாரம் இழிவைச் சிறப்பிக்கவந்த வினா. மூவரென்றே யெம்பிராஹெடுமெண்ணி என்றகுறிப்பால், நம்மவ ரவா, திரிதவா, என்றது-பிரமன் விட்டுணு என்பவர்களை. விண் என்றது - விண்ணுலகங்களுக்காயிறா இது இடவாருபெயர் அவுலகங்கள் சத்தியலோகம் முசலியன் இறுமாததல - அகங்கரித்தல. வேளவித் தகாதின்று என்றது - யாபசுவை அவிசுடனுண்ட தைக்குறித்தது. (௪)

தவமேபுரிந்திலன் றணமலரிடமுட்டாதி னைஞ்செலா
அவமேபிறந்தவருளினையேனுனககன்பருளளாம
சிவமேபெறுந்திருவெய்திறறிலேனின றிருவடிககாம
பவமேயருளுகண்டாயடியேற்கெம்பரம்பரனே.

(ப-னா) பரம்பரனே = கடவுளே, அவமேபிறந்த - வீணாகவே பிறந்த, அருவினையேன-தொலைத்தற்கரிதாகிய தீவ்னையையுடையே னாகிய நான், தவமபுரிந்திலன் - தவஞ்செய்திலேன், முட்டாது- குறையாமல், தணமலரிட்டு-தண்ணியமலர்களால் உன்னை அருச்சி தது, இறைஞ்சேன்-வணங்குகேன், உனக்கு அன்பாஉளஆம் - உன்னிடத்தன்பு செய்யும் அடியாராடு கலத்தலாகிய, சிவமேபெறுமதிரு- மங்களகரதையுடைய செலவத்தை, எய்திறறிலேன் - அடைந்திலேன் (இனியாயினும்) அடியேற்கு-தொண்டனேனுக்கு, நின்திரு வடிககு ஆம் பவமே - உன்திருவடிக் காளாதற்குரிய பிறப்பையே, அருள-நீ அருளசெய்யவேண்டும், எ - று.

(க - னா) தவமுதல்பவற்றைச் செயயாமைக்குரிய பயனில பிறவ்பிறந்தே ஞாதலால் இனியாயினும் உன் திருவடிக் கன்புசெய்த ர்குரிய பிறவியை அடியேனுக்கு அருள செயயவேண்டும் என்பது.

(வி - னா) தவமாவது-மனம்பொறிவழியே செல்லாது நின்ற ம்பொருட்டு, விரதங்களான உண்டிசுருக்கல், கோடைக்காலத்து வெ யில் நிலைநிறைவு, மாரிக்காலத்தும் பனிக்காலத்தும் நீரில் நிலைநிற்

றல் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றால் தம்முயிர்க்குள் வாருக துன்பங்களைப் பொறுத்தது பிறவுயிர்களைக் காத்தல். இதனை “உறறநோய நோனறலுயிர்க்குறுகண செயயாமை அறறே தவத்திற் குரு” எனனுந்நிருக்குறளாணுணாக. தணனெறது, சாதிசயடை. முட்டாது மலரிடுதலாவது, சங்கதபிததுககொண்ட தொகையிற் குறையாசனவும மாசறறனவும் ஆகிய மலாகளால் அருசசித்தல். முட்டாது இறைஞ்சலாவது, விதிப்படி எட்டுறப்பும் நிலந்தோய வீழந்து வணங்கல் அனபருள்ளாம சிவமேபெறாந் திருவெய்தலாவது, அடியார நடுவுளிருத்தலாகிய மங்களகரத்தையுடைய பெருஞ் செல்வத்தை யடைதல் கவம முதலியவற்றைச் செய்யாமைமால அவமேபிறந்த அருவியையேன எனறா. பரமபரன-தொன்றுதொட்டுள்ளோன், மிக்கமேன்மையுடையோன் எனினுமமையும் (ஞ)

பரந்துபலலாய்மலரிட்டுமுட்டாதடியேயிறைஞ்சி இரந்தவெல்லாமெமககேபெறலர்மெனனுமனபருள்ளம் கரந்துநிலலாக்கள்வனோநினறனவாசுழறகனபெனக்கு நிரந்தரமாயருளாய்நிலையெததமுழுவதுமே.

(ப - நா) பரந்து - பரமபி, பல் - பலவாகிய, ஆயமலா-ஆராயந்தெடுத்த மலர்களைக்கொண்டு, இட்டு-அருசசித்தது, அடியே-உன் திருவடியையே, முட்டாது இறைஞ்சி-விதிமுறையிற் குறையாமல் வணங்கி, இரந்த எல்லாம் - வேண்டிவன வெல்லாம், பெறல்-பெறுதல், எமக்குஆம் - எமக்குக்கடும், என்னும் - என்கிற, அன்பா - அன்பரது, உளளம் - மனத்தில், கரந்துநிலலா-மறைந்து நிலலாத, கள்வனே - கள்வா, முழுவதும்-என்வாணன் முழுதும், நினையே தத, உனனைத்ததுகிக, நினறன் - உன்னுடைய, வாகுழறகு-நெடிய கழலையணிந்த திருவடிக்கு, நிரந்தரமாய - எப்பொழுதும், அன்பு-அன்புசெய்தலை, எனக்கு - அடியேனுக்கும், அருளாய - அருள்புரிவாயாக, எ -று.

(க - நா) அன்பருளளது வெளிப்பட்டு நிற்பாயாதலால் எனக்கும் உன் திருவடிக் கன்புசெய்யக கருணைபுரிய வேண்டும் என்பது.

(வி - நா) பரந்தல் - பரம்பிறற்றல். ஆயமலாஎன்றது* “எடுதது—ஆகமமே” என்றபடியே மலர்களுள் நிஷேதிகப்பட்ட மலா

* புடபவ்வி கரு - வது செய்யுள்.

களைநீக்கிக் கொள்ளப்பட்டனவும் * “வில்வமுடன கொன்றைமலர்
சங்கரற்கு நேயம்” என்றபடி இறைவனதுளததுக்குவப்பா யிருப்ப
வைமாயிய மலர்களை. அன்பருள்ளங் கர்த்துநிலலா என்றமையால்,
அன்பரல்லாதா ருள்ளததிற் கர்த்து நிறைவ பெறப்படு மாதலாலும்,
அன்பருள்ளதது வெளிப்பட்டு நிறைவும் அன்பரல்லாதா ருள்ளதது
மறைந்து நிறைவுமாயிய இரண்டிதனமையுண்மையானும், கள்
வனே யென்றா. துதித்தற்கு அன்புகாரணமாதலால் “நினைந்
வராகழற்கன பெனக்கு நிரந்தரமாயருளாய நினைவேதத முழுவ
துமே” என்றும், முழுவதும் என்றதற்கேறப் நிரந்தரமாய் என்றும்
திருவாயமலராதருளினா. சுழல் - ஆடவா கொடையாலும் வீரத
தாலும் காலிலணியும்பூண். இறைவனுக்கு அருட்கொடையும், அகித
தாணப் பல் பிறவித்தொகையாகிய பகையைவென்று! ஆட்கோடலா
கிய வீரமுங்கொள்க. அன்பருள்ளங்கர்த்து நில்லாது வெளிப்பட்
டுநிறைவனதலாலும் அன்பிருந்தால் என்னுள்ளததம் நீ வெளிப்ப
ட்டு நிற்பாயென்பதும் தோன்ற, “அன்பருள்ளங்கர்த்துநில்லாக் கள்
வனே, நினைவவாகழற்க கன்பெனக்கு நிரந்தரமாயருளாய” என்
றார். எனக்கு எனபதனீற்றில் இழிவு சிறப்புமமை தொக்கது.
முழுவதுங்கண்டவனைப்படைத்தான்முடிசாய்த்துமுனனாள்
செழுமலர்கொண்டெங்குநதேடவப்பாலனிப்பாலெம்பிரான
கமுதொடுகாட்டிடைநாடகமாடிக்கதியிலியாய
உழுவையினரேலுடுத்துனமத்தமேலகொண்டுழிதருமே.

(ப - நா) முழுவதும் - எல்லாப் பொருள்களையும், கண்ட
வனை - சிருட்டி செய்தவனாகிய பிரமனையும், படைத்தான - தன்
உருக்கமலத்ததுத தோற்றவித்த திருமால், முன்னான் - முற்காலத்
தில், முடிசாய்தது - தலையைவளைத்தது, செழுமலர்கொண்டு - செழு
மையாகிய மலர்களைக் கைக்கொண்டு, எங்குமதேட - எவவிடத்தும்
தேடாநிற்க, அப்பாலன் - அப்பாலாயிருந்தவனாகிய, எம்பிரான் -
எம்பெருமான், இப்பால் - இவ்விடத்தில, காட்டிடை - மயானத்
தில், கழுதொடு - பேய்களோடு, நாடகம் ஆடி - கூத்தாடி, கதிஇலி
யாய் - ஆதரவில்லாதவனாய், உழுவையினதோல்உடுத்தது - புலித்
தோலைத்தரித்தது, உன்மத்தம மேலகொண்டு - உன்மத்தத்தை மேற்
கொண்டு, உழிதரும் - திரியாநிற்பன, ஏ - இஃதோ வியப்பிருந்த
வாறென்னை, ஏ - று.

* புட்பவிதி ௨௭ - வது செய்யுள்.

(க - னா) திருமால் மலர்களைக்கொண்டு தேடியும் அறியவொண்ணாதவன், மயானத்தில் பேய்களோடு நடித்துத் திரிகின்றான், இதென்ன வியப்பு என்பது

(வி - னா) முழுவதும் என்றது சராசராத மகமாகிய உயிர் முதலானவற்றை காண்டல்-சிருஷ்டித்தல் முழுதும் கண்டவனை என்பதனிற்றில் உயாவு சிறப்புமமை தொகுத்தல் ஈற்றேகாரம் வியப்பினைகண்டத இடைச்சொல். வியப்புக்குக் காரணம் திருமால் தேட மறைந்திருந்தவன், இவ்வுலகத்துச் சிறுமனிதா காணக்காட்டிடைக் கழுதொடு நடித்தல் பட்டாடை முதலிய உடையனல்லாமையென்றி, தூலாடையுமுடையனல்லாநாய் புவித்தோலையுடையவனுயிருத்தலால், “கதியிலியாயுமுடையின்றோ லுதிதுன்மத்த மேல்கொண்டுழிதருமே” என்றா உன்மத்தமேற்கொண்டவனாதலானதே சர்வ சிருஷ்டிகளாகிய பிரமனையுந் தன னுநதிகமலத்துத் தோற்றுவித்த பெரியோனாகிய திருமாலருச்சிக்கத் தேட மறைந்து, இவ்விடத்துச் சிறுமானிடா காணுமபடி காட்டிடைக் கழுதோடாடுவது. இங்காடு, சுடுகாடு என்னும் இரண்டு மடங்க்க் காட்டிடை என்றா.

(எ)

உழிதருகாலுங்கனலுமபுனலொடுமண்ணுமவிண்ணும்
இழிதருகாலமெக்காலமவருவதுவந்ததற்பின
உழிதருகாலத்தவுன்னடியேனசெய்தவலவினையைக்
கழிதருகாலமுமாயவைகாததெமமைக்காப்பவனே.

(ப - னா) உழிதருகாலம் - உழலாநின்ற காரதம், கனலும் - நெருப்பும், புனலொடு - நீரோடு, மண்ணும் - விண்ணும் - பூமியும் ஆகாயமும், இழிதருகாலம் - அழிகின்ற சாவசங்காரகாலம், எக்காலம் வருவது - எந்நான் உண்டாவது, வந்ததற்பின் - அது உண்டானபின்னும், உழிதருகாலத்த-நிலைத்திருக்கிற காலத்துவந்தையுடையவனே, தருகாலமுமாய் - உண்டாகப்பட்ட காலத்துவருமாகி, அவைகாதது - அவற்றைக்காதது, எம்மை காப்பவனே - எம்மையும் காப்பவனே, உன் அடியேன் செய்த - உன் தொண்டனேன்செய்த, வல்வினையை - வலியவினைப்பயன்களை, கழிதரு - கழித்தருளல்வேண்டி, எ - று.

(க - னா) பிரபஞ்சத் தோற்றவொடுக்கங்களுக்கு முன்னும் பின்னு முன்னவனாகிய உனக்கு என் வல்வினையைக் கழித்து என்னைக்காத்தருளல் அரிதன்றென்பது

(வி - னா) காற்றுககுச் சலந்தாமமும், சதாநதி யென்னும் பெயரும் உண்மையால், உழிதருகால், என்றா. கணலுந்தொழி லுடையதைக் கணல என்றது முதனிலைத்தொழி லாகுபெயர். ஐம்பெரும்பூதங்களைக் கூறவே அவற்றாலாகிய சராசராத்தமகமான பிரபஞ்சமெல்லாம் அடங்கு மாதலாலும், இவையழியுங்காலம் சாவ சுகாரகாலமாத்தலாலும், அது வந்தபின்னும் உளநாயிருக்கிற கால தத்துவத்தையும் நியமித்திருப்பவன் இறைவனாதலாலும், “உழிதரு காலும்—காலத்த” என்றா. உழிதருகால் அத் த என்பதற்கு, நிலை பெற்றிருக்குந் திருவடிவையுடைய அத்தனே என்றும் பொருள் கூறலாம். சுழிதரு என்பது ஒருசொல். இதற்குப் பகுதி சுழிதா. பிரபஞ்சத் தோற்றத்திற்கு முன்னும், அதன் ஒடுக்கத்திற்குப் பின் னும், இறைவனுள்ளதலால் இவ்வாறு கூறலாயிற்று. “மூப்பானினை யவன் முனைவன் பின்னவன்” என்பது திருக்கோவையார். (அ)

பவனெம்பிரானபனிமாமதிக்கண்ணிவிண்ணோபெருமான சிவனெம்பிரானென்னையாண்டுகொண்டானெனசிறுமைகண்டும் அவனெம்பிரானென்னநானடியேனென்னவிப்பரிசே புவனெம்பிரானறெரியுமபரிசாவதியுமபுகவே.

(ப - னா.) பவன் எம்பிரான் - பவன் என்னுந் திருநாமத்தையுடைய எம்பிரான். பனிமாமதிக்கண்ணி - குளிர்தழுகிடாகிய கலை மாலையையணிந்த, விண்ணோ பெருமான - தேவாபெருமான், சிவன் எம்பிரான் - சிவன் என்னுந் திருநாமத்தையுடைய எம்பிரான், புவன், எம்பிரான் - புவனாகிய எம்பிரான், என் சிறுமைகண்டும்-என் இழிவையுறிந்தும், அவன் எம்பிரான் என்ன - கண்டோர் அவன் எம்மிறைவனெனவும், நான் அடியேன் என்ன - நான் அடியவன் என்னவும், என்னை ஆண்டுகொண்டான் - என்னை ஆண்டுகொண்டருளினான், இப்பரிசு - இந்தப்பரிசாரத்தை, தெரியும் பரிசுஆவது - தெரிந்துகொள்ளும் வழியாவதனை, இயம்புக - சொல்லுக, ஏ-று.

(க - னா.) எல்லாப்பொருள்களுக்கு முதற்காரணனாய்த் தேவ ர்பெருமானாயிருப்பவன், என்சிறுமை கருதாது என்னை ஆட்கொண்டமைக்குக் காரணமாதோ நீவிர் கூறுவீராயின் என்பது.

(வி - னா) பவன் - எல்லாப் பொருள்களுக்கும் பிறப்பிடமாயுள்ளவன். சிவன் - மங்களகரன், புவன்-ஸ்வயம்பு, தானேயுண்டா

யிருப்பவன் - இதுவேயுமன்றி எக்காலத்தும் குன்றாத பொலிவையுடையவன் எனவும், எல்லாவற்றையும்தேன்றுவிப்போன் எனவும் கூறுவா மதி, இவ்விடத்து ஒரு கலையாகிய திணைக்காயிற்று இறைவன் திருமுடிமே லணியப்பட்டிருப்ப ததுவேயாதலால். இது, “தாரென்ன வோருக்குச் சடைமுடிமேற நனித்திணைகள் வைத்த, காரென்ன வாருங்கறைமிடற் றம்பலவன்” எனனுந் திருக்கோவையாருநாயானும் இனிது விளங்கும். மதி, மலாமாலேபோல வளைந்திருந்தலால் கண்ணியென்றா. விண்ணோ பெருமான ஒருசொல். இயம்புக என்பது - வியங்கோளாதலால் நீவிர சொல்லுக என அறிஞரை நோக்கிக் கூறினதாகக்கொள்க பிரான்-உபகாரசீவன். சீலம்-குணம், உபகாரகுணம் இவ்விடத்தெனெனின, எல்லாப்பொருள்கட்கும் பிறப்பிடமாயிருத்தலும் சிறுமை கணமே ஆட்கோடலுமாம். (க)

புகவேதகேனுனக்கன பருள்யானென்பொல்லாமணியே தகவேயெனைபுனக்காடகொண்டதனமையெப்புன மையனா மிகவேயுயர்த்திவிண்ணோரைப்பணித்தியண்ணாவமுதே நகவேதகுடெம்பிரானெனனைநீசெய்தநாடகமே.

(ப - ணா.) என் பொல்லாமணியே - என் பொள்ளாமணியே, யான் - நான், உனக்கு அன்பாஉன் - உன்னிடத் தனபுசெய்வாராகிய அடியாராடுவே, புகவே தகேன் - நுழையவே தகுதியில்லேன், என்னை - அததன்மையனாகிய என்னை, உனக்கு ஆட்கொண்ட தன்மை - உனக்கு அடிமைகொண்ட தன்மை, தகவே-தகுதியோ, (அன்றுஆயினும் நீசந்திரனாதலால்,) எப்புனமையனா - எத்தனைடபுலியோனாயும், மிகவே உயரத்தி - மிகவும் உயரச்செய்கின்றன, விண்ணோரைப் பணித்தி - (மேன்மையுடையோராகிய) தேவனாயும் தாழ்த்துகின்றன, அண்ணா-அத்தனை, அமுதே-அமிர்தமே, எம்பிரானே - எம்பிரானே, என்னை நீசெய்த நாடகம் - என்னை நீசெய்த கூத்து, நகவேதகும் - நகைத்தற்கே தகுதியாயிருக்கின்றது, எ-று.

(க - ணா) இறைவனே, உன்னன்பா குழாத்திடைப் புகவுந் தகுதியில்லாத என்னை நீயே யாட்கொண்டவாறறை நோக்கின் நகுந் தகுதியாயிராநின்றது என்பது.

(வி - ணா.) பொள்ளல் - தொளைத்தல், பொள்ளாமணி - தொளைக்காதமணி, (முழுமணி) இது வடநூலார் மதம்பற்றி பொல்லா

மணியென வந்தது. மணியென்பது - நவமணிகட்டும் பொதுவாயினும் இவகு மாணிக்கத்தை யுணர்த்திறது. “குளாமணி யும்பாக காயவன” எனனுந் திருக்கோவையார் - சௌ - ம செய்யுளுரையில் மணியென்பதற்கு மாணிக்கம் எனப் பொருள் கூறியிருத்தல்காண்க. மணி முனருளையில முடிந்தாளலாம்படி எளிதாயிருத்தலபோலத் தம க்கு மிகவும் எண்மையனா யிருத்தலால் இறைவனை மணியெனார். புகவே எனப்பதில் ஏகாரம் இழிவு சிறப்பும்மைப்பொருள் குறித்து வந்தது. அன்றி இகழ்ச்சிகுறிப் புணர்த்தவந்ததெனினும் பொருள்தும், தகவேயென்பதில் ஏகாரம் தேற்றமெனினும் அமையும். அண்ணா அமுதே எனப்பதற்கு, சாரதற்கரிய அமுதமே யென்றலுமாம். தாழ்ந்ததை யுயர்த்தலும் உயர்ந்ததைத் தாழ்த்தலும் இறைவனது சுதந்திர குணத்தினாலப்பென்க. அங்ஙனமாயினும் தம்மைத் தாழ்ந்தாரிற் றாழ்ந்தாராக மதித்து “நகவேதகு மெம்பிரானெனனை நீசெயத் நாடகமே” என்றார். (ஃ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அ நி வு று த் த ல்.

சரவுகொச்சக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நாடகத்தானுன்னடியார்போனடி தானாடுவே
வீடகத்தேபுகுந்திவானமிகப்பெரிதுமவினாகின்றேன்
ஆடகச்சோமணிகஞ்ஞேயிடையறாவன புனகுகென்
னாடகத்தேநின்றுருந்தநதருளெமமுடையானே.

(ப - வா) நான் - நான், நாடகத்தால் - கடத்தாட்டால், உன் அடியார்போல் - உன்மெய்ததொண்டா போல், நடுவே - அவா களுக்கிடையே, நடித்து - நடநஞ்செய்து, வீடு அகத்தே புகுந்திவான் - முத்தியுலகத்திற் புகுதற்கு, மிகப்பெரிதும வினாகின்றேன் - மிகப்பெரிதாகவும் விளையாடுகின்றேன், (ஆதலால்) சோ - சிறப்பு வாய்ந்த, ஆடககுகன்றே - பொனமலையே, மணிகுகுன்றே - மாணிக்க மலையே, எம உடையானே - எம்மை உடையவனே, உனக்கு - உன் னிடத்து, இடையறா அன்பு - இடையறாத அன்பு, என் அகத்துடு-

என் மனத்தாடு, நின்ற - நிலைத்துநின்ற, (அதனால்) உருக - என் மன முருகும் வண்ணம், தந்தருள் - கிருபைசெய்தருள்வாயாக, எ - று,

(க - னா) யான் உன்னிடத்தன்பிலேனயிருந்தும், உன்மெய் யன்பாபோல நடித்து முத்தியுலகிற புகவினாகின்றேன், அதற்கேற்ப இனியேனும் உன்னிடத்தன்பு செயதலை எனக்கருளபுரியவேண்டும் எனபது.

(வி - னா) நாடகத்தால் எனபதற்கு நாட்டினுள் என்றாய்ப் பினும் பொருந்தும் நாடு - உலகம் எனக்கொள்க நடித்தல் - அபிநயித்தல். புகுந்நிடுவான என்பதில், வான் வினையெச்சவிருதி. குன்றே எனபதை ஆடகத்தோடும் மணியோடும் இயைத்துக்கொள்க. ஆடகம், நால்வகைப்பொன்னுள்ளுன்று. நால்வகைப் பொன்னாவன - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புநதம் என்பன. மணி - இவகு மாணிக்கத்தை யுணர்த்திறது. என் ஊடகத்து என்பதனை என அகத்தாடு என மாறுக. வீட்டகத்தே யெனற்பாலது, வீடகத்தே யென நின்றது “காடகம் புகுவாக்கே யோடுமென் மனனே காண்” என்பதுபோல (கக)

யானே துமபிறப்பஞ்சேனிறப்பதனுககென கடவேன வாநேயும்பெறிலவேண்டேன்மண்ணுளவான்மதித்துமிரேன தேனேயுமலாகக்கொன்றைச்சிவனெயெம்பெருமானெம் மாநேயுனனருள்பெறுநாளென்றென்றேவருந்துவனே.

(ப - னா.) யான் - நான், ஏதும் - சிறிதும், பிறப்பு அஞ்சேன - பிறவியை யஞ்சேன, இறப்பதனுக்கு - இறப்புக்கு, என கடவேன - என செய்யக்கூடவேன், வாநேயும் பெறில் வேண்டேன் - விண்ணுலகத்தாட்சியையும் பெறலாயிருப்பின் விரும்பேன், மண்ணுளவான் - மண்ணுலகத்தையான், மதித்தும் இரேன் - நினைத்துமிரான், தேன ஏயும் - தேன பொருந்திய, மலாக்கொன்றை - கொன்றைமலா மாலையைத்தரித்த, சிவனே - சிவபெருமானே, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, எம்மானே - எம்பெரியோனே, உன் அருள் பெறும் நாள் - உன் திருவருளைப் பெறுங்காலம், என்றே என்று - எக்காலமோ வென்று, வருந்துவன் - வருந்துவேன், எ - று.

(க - னா.) யான் பிறப்புததுன்பத்தினை யஞ்சேன் - இறப்புத்துன்பத்தினுக் கென்செய்யக் கடவேன், மண்ணுலக வாட்சியை

யும் விண்ணுலக வாட்செய்யும் மதியேன். உன் திருவருட்குரித தாகுங்கால மெககாலமோ வென்று வருந்தா நின்றேன். ஆதலால் என் பிறப்பிறப்புகளை யொழித்தருளவேண்டு மென்பது.

(வி - னா) பிறப்புத்துன்பத்தினும் இறப்புத்துன்பம் மிக்க தாதலால் “யானேதும் பிறப்பஞ்சேனிற் பதனுக் கென்கடவேன்” என்றா. அது, “இந்த மாவிறப்பிற்றன்பம் பவத்துன்பத் தெண்ணீடககே” என்பதனால் இனிது விளங்கும். எம்மான் என்பதில் மான் என்பது மஹான் என்னும் வடமொழிச்சொல். என்று என்றே யென்பதை என்றே யென்று என மாறுக. என்றே யென்னும் ஏகாரம் ஐயம். (கஉ)

வருந்துவனினமலாப்பாதமவைகாண்பானுயடியேன
இருந்தாலமலாபுனையேனேத்தேனத்தமபேறப்
பொருந்தியபொற்சிலைகுனித்தாயருளமுதமுரியாயேல்
வருந்துவனற்றமியேன்மற்றெனனேநானுமாறே.

(ப - னா) வருந்துவன்-வருந்துதலொன்றையே செய்யாநின்றேன், நின்மலாப்பாதம் அவைகாண்பான் - உன் தாமரைமலாபோலும் பாதங்களாகிய அவற்றைக் காணும்பொருட்டு, நாய் அடியேன்-நாய்போலும் அடியேனேன், இருந்தம் - வருந்தியிருந்தவாதிருந்தம், நல்மலாபுனையேன் - நன்மையாகிய மலாகளைச் சூட்டேன், நா தழும்பு ஏற - நாவில்தழும்புண்டாகும்படி, எத்தேன் - உன்னைத் துதியேன், பொருந்திய - உன் கைக்கிசைந்த, பொன்கிலை குனித்தாய் - பொன்னாலியன்ற வில்லைபோலத்தவனே, அருள அமுதம் புரியாயேல் - உன் திருவருளாகிய அமிரதத்தைக் கிருபைசெய்யாயாயின, நல்தமியேன்-மிகவும் தமியேனேன், வருந்துவன் - வருந்துவேன், (அவ்வளவேயன்றி) நான் ஆம் ஆறு - நான் உனக்குரியனும் வகை, மற்று என - வேறுயாது, எ - று.

(க - னா.) தமியேன் உன் மலாப்பாதங்காண்டற்கு மலர் சூட்டுதல் செய்யேன், நாத்தழும்புபடத் துதியேன், இது காரணமாக நீ உன்னருளமுதத்தைக் கிருபைசெய்யாயாயின, நான் வருந்துதலேயன்றி உன்காளாம் வகை மற்றியாது என்பது.

(வி - னா) மலாப்பாதம் எனப்பில், மலா தாமரைமலருக்காயிற்று, பாதத்துக்கு உவம மாவததுவே யாதலால், “பொன்வண்ண

மெவ்வண்ண மவ்வண்ணமேனி” “பொன்னாமேனியனே” “பொன பணை தன்னவினே” என்கிறபடியே பொன்மேனியனாதலால் பொற்சிலை குனிததலே பொருத்தமுடைததென்பாரா “பொருத்திய பொற்சிலை குனிததாய்” என்றா. நல்தமியேன என்பதில் நன்மை மிகுதிக்காயிற்று. (௧௩)

ஆமாறுன றிருவடிக்கேயகநகுழையேனபுருகேன்
பூமாலைபுனைநதேததேனபுகழ்ந்துனாயேனபுதேதேனிர
கோமானின றிருக்கோயிறுகேன்மெழுதேனகூத்தாடேன
சாமாறேவினாகினறேனசதூர லேசாராவானே.

(ப - ணா.) சதூரலே சாவானே - அறிஞாது சதூர்ப்பாட்டி
னால் அடையப்படுவோனே, உன் திருவடிகளே ஆம்ஆறு - உன் திரு
வடிகளே ஆனாமவண்ணம், அகம குழையேன - மனநகுழையேன்,
அன்பு உருகேன் - அன்பினால் உருகேன், பூமாலை புனைநது ஏத
தேன் - பூமாலையசகூட்டித் ததியேன, புகழ்நது உனாயேன் -
புகழ்நது சொல்லேன், புததேனிர கோமான - தேவாபெருமானாகிய,
நின் - உனது, திருக்கோயில் - திருக்கோயிலே, துனேன - திருவலகு
செய்யேன, மெழுதேன - மெழுதகூலைச் செய்யேன், கூத்தாடேன -
கூத்தாடலைச் செய்யேன், (மற்று நான் செய்வது என்னெனின்)
சாம்ஆறே - இறக்குமவழியிலே, வினாகின்றேன் - துரிதப்படுகின்
றேன், எ - று.

(க - ணா) அறிஞா அறிவுக்குப் புலப்படுவோனே, உன் திரு
வடிக்கு ஆனாமபடி அகநகுழைதல முதலாயின செய்யேன் ஆயினும்
இந்த மண்ணுலகவாழ்வையொழித்த உன் திருவடியைப்பெற வினா
யானினறேன். உன் திருவுளமீரநகி என குழையை முடித்தருள
வேண்டும் என்பது.

(வி - ணா) சதூர் - சதூர்ப்பாடு, அது இவ்விடத்து அறிவுக்
காயிற்று. குழைதல் - இளகுதல். உருகுதல் - நீர்போலக்கரைதல்.
புனைதல் - அலங்கரித்தல் எனினுமனையும். ஏததல் - பாட்டால் துதி
தல். புகழ்ந்துனாததல் - சொல்லாற் புகழ்தல். புததேனிர - தேவா.
துகல் - அலகிடல் (விளக்கல்). மெழுதல் - கோமயத்தால் நிலத்தைப்
பூசுதல். சாமாறு என்பதில் சாதல் - உடம்பைவிட்டு நீங்குதல்.
சாமாறுவினாதலிற் பயன யாதெனின் இறைவன் திருவடியடை
தல் பயன்என்க. திருவடிப்பேறறுககுத தடையாயிருப்பது உடம்
பாதலால் சாமாறே வினாகின்றேன் என்றா. (௧௪)

வானுகிமண்ணுகிவளியாகியொளியாகி
 ஊனுகியுயிராகியுண்மையுமாயினமையுமாய்க்
 கோனுகியானெனதெனறவரவரைக்கூத்தாட்டு
 வானுகிநின்றாயெயென்சொல்லிவாழ்த்துவனே.

(ப - னா.) வான்ஆகி - ஆகாயமாகி, மண்ஆகி - நிலமாகி, வளி
 ஆகி - காற்றாகி, ஒளிஆகி - ஒளியுடைப் பொருள்களாகி, ஊன்ஆகி -
 உடம்பாகி, உயிர்ஆகி - ஆணமாவாகி, உண்மையும் ஆய - மெய்யுமாகி,
 இன்மையும்ஆய் - பொய்யுமாகி, கோனஆகி - தலைவனாகி, அவர
 வரை - அவ்வவர்களை, யான எனது என்று கூததாட்டிவான் ஆகி -
 யான் எனது என்று கூததாடச்செய்பவனாகி, நின்றாயை - நின்ற
 வுள்ளை, என்சொல்லி வாழ்த்துவன் - நான் யாதுசொல்லித் துதிப்
 பேன, எ - று.

(க - னா) வான்முதலாகிய எல்லாப் பொருள்களுமாகியும்,
 அவற்றது உண்மையின்மைகளாகியும், அவற்றை யியக்கடுவானாகி
 யும் நிற்கும் தலைவனாகிய உனனை யாதுசொல்லி வாழ்த்துவேன் என்
 பது.

(வி - னா) ஒளியென்றது சூரியன சந்திரன் அககிளி என
 னும் ஒளியுடைப்பொருள்கள் மூன்றையும் உணர்த்தும். வானாகி
 மண்ணாகி என முதலிறுதிகளைக் கூறவே இடையிலுள்ளவை யடங்கு
 மாதலாலும், வான் மண் என்பவற்றோடு வளியொளிகளையும் கூற
 லால் இனமபற்றி நீரும அடங்குமாதலாலும், அட்டமூர்த்தமாய நின்
 றாயையெனவும், அவற்றது உண்மையின்மைகளுமாய் நின்றாயை
 எனவும் பொருள்கூறுக. ஒரு பொருளை யிவ்வாறு பலபொருள்க
 ளாய் நின்றல் கூடுமோடுவெனின், மேலகோனுகியானென தென்றவ
 ரவரைக் கூததாட்டிவானாகி நின்றாயையென, இறைவனது சுதந்திர
 தத்துவத்தைக் கூறலால் கூடுமென்க. சுதந்திரத்துவம் - தன்வயத்த
 னாதல். அவரவரை என வ்யாதினையைக்கூறலால் அஃறிணையுங்
 கொள்ளப்படும். (கரு)

வாழ்த்துவதுமவானவாகடாம்வாழ்வானமனநின்பால்
 தாழ்த்துவதுநதாமுயாநதுதமமையெல்லாந்தொழுவெண்டிச
 சூழ்த்துமதுகரமுநதாரோயைநாயடியேன
 பாழ்த்தபிறபறுததிடுவான்யானுமுன்னைப்பரவுவனே.

(ப - னா.) மதுகரம் - வண்டிகள், சூழ்த்தி - சூழ்ந்த, முரலும் - சததிகின்ற, தாரோபை - கொடிநைமாலையைத் தரித்தவுனையே, வானவர்கள் - தேவர்கள், வாழ்த்துவதம் - துதிப்பதம், தாம்வாழ்வான் - தாம் வாழும்பொருட்டே, நிற்பால் - உன்னிடத்தில், மனம் தாழ்த்துவதம் - மனம் பதியச்செய்வதம், தாம்உயர்ந்து - தாம் உயர்வடைந்து, தம்மை - தங்களை, எல்லாம் - யாவரும், தொழுவேண்டி - தொழவிரும்பியே, நாயடியேன் யானும் - நாயடியேனாகிய நானும், பாழ்த்தபிறப்பு அறுத்திடுவான் - பாழாகிய பிறவித்தனையைச் சேதிக்கும்பொருட்டு, உனனையே பரவுவன் - உன்னையே துதியாநின்றேன், எ - று

(க - னா.) தேவர்கள் தாம் உயர்ந்து, தம்மை யாவரும் தொழவிரும்பி, உனனையே வழிபடுகிறார்களாயினும் பிறவித்தனையை யறுத்துக்கொள்ள விரும்பி உன்னை வழிபடுகின்றேன் என்பது.

(வி - னா.) வானவா - விண்ணுலகத்தாரா, அவர் இத்திரன் முதலியோர். வாழ்தல் - செல்வப்பெருக்கோடிருத்தல். தாழ்த்துதல் - அழுத்துதல். சூழ்த்தி எனறது சூழ்த்து என வலித்தல் பெற்றது. தேனை யீட்டுவதாதலால் வண்டிக்கு மதுகரம் என்னும் பெயருண்டாயிற்று. மது - தேன், கரம் - செய்வது (சாட்டுவது.) எனவே தேனைச் சேர்த்தென்பது பொருள். அறுத்திடுவான் என்றதற்கேற்பப் பிறப்பைத்தனையென றுணாக்கலாபிறறு (கக)

பரவுவாரிமையோர்கள் பாடுவனநாலவேதம்
குரவுவார்குழன்மடவாள் கூறுடையாளொருபாகம்
விரவுவாரமெய்யன்பினடியார்கணமேனமேன
அரவுவார்கழலிணைகளகாண்பாரோவரியானே.

(ப - னா.) அரியானே - அரியவனே, உன் - உன்னுடைய, அரவு - அராவீச்செய்யப்பட்ட, வாசுதல் இணைகள் - கெடியவீரகசுழலையணிந்த இரண்டு திருவடிகளையும், இமையோர்கள் - தேவர்கள், பரவுவார் - வழிபடாநிற்பார்கள், நால்வேதம் - நான்குவேதங்களும், பாடுவன் - பாடாநிற்பன், குரவு - குராமலையானிந்த, வார் - கெடிய, குழல் - கூந்தலையுடைய, மடவாள் - உமாதேவி, ஒருபாகம் - ஒருபாகத்தை, கூறு உடையான் - தனபங்காக வுடையவனாயிருக்கின்றான், மெய்யன்பின் அடியார்கள் - மெய்யன்பினையுடைய அடியார்

கன், மேன்மேல் - மேலும் மேலும், விரவுவா - கூட்டற கூடினவர்
கனாய், காண்பார் - தரிசியாறிதராகன, எ - று.

(க - னா) அரியவனே, உன அருமை கருதி, தேவப்பரவுகின்ற
னா. வேதங்கள் பாடாநிறை உமாதேவி ஒருபாகத்தமர்ந்து நீங்கா
திருக்கிறைநன். மெய்யன்பா கூடித்தரிசியாநின்றன். யான் ஒன்
றஞ் செய்திலேன். எனனை உன பெருங்கருணையால் அடிமைகொள்
ளவேண்டும் எனபது.

(வி, - னா) அரியான்-மனோவாக்குககாயங்களுக கெட்டாதவன்.
அரவு சாதியடை. இமையாதவனா இமையோர் என்றது மங்கலம்.
வேதங்கள் அளவில்லன வாயினும் பயிற்சி மிகுதிபற்றி நாலவேதம்
என்றா. நால்வேதம் பாடுதலாவது மறநெல்லாத தேவரினும் மிக
கோனெனப் புழத்தல். மடவான் - மடப்பத்தை யுடையவன். மடப்
பம் - இளமை, அனறிப் பெண்குணம் நான்கனுள் ஒன்று என்றலும்
பொருந்தும். கூறுடையா னொருபாகம் என மேல்வருதலால், குரவு
வார் குழன்மடவான் என்பது உமாதேவிக் காயிற்று. குரவுநறுமணம்
எளிதும் பொருந்தும். ஒருபாகம் என்றது இடப்பாகத்தை. மேன்
மேல் - மிகுதியாக. ஒ - அசைநிலை, விளியென்றலும் பொருந்தும்.
இமையோர் முதலாயினோ உன் சமூகிணைகள் காண்பாரோ, மெய்
யன்பினடியாகன் விரவுவா என்றியைத்துக்கூறினுமாம் (கஎ)

அரியானேயாவர்க்குமமபரவாவமபலத்தெம
பெரியானேசிறியேனையாட்கொண்டபெயகழற்கீழ்
விரையார்ந்தமலாநூவேன்விபந்தலநேனயந்துருகேன்
தரியேனானுமாரெனசாவேனானசாவேனே.

(ப - னா) யாவாக்கும் அரியானே - யாவருக்கும் அரியவனே,
அம்பரவா - சிதாசாசத்தை யுடையவனே, அம்பலத்து எம்பெரியா
னே - பொன்னம்பலத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் பெரியோனே, சிறி
யேனை-சிறுமையுடையேனே, ஆட்கொண்ட - அடிமைகொண்ட, பெய்
சுழல் கீழ்-கீழ்க்கழலியணிந்த திருவடியில், வினாஆந்த-மணமமைத்த,
மலா-மலாகளை, நூவேன - அருச்சியேன, வியந்து அலநேன் - அதிக
யிததுஅலநேன், நயந்து உருகேன் - விரும்பியுருகேன், தரியேன் -
தரித்திரேன், (இங்ஙனம் ஒன்றஞ் செய்யாதநான்) ஆம் ஆறென் - உன
க்கு ஆனாகும் வகையாது, (ஒன்றுமில்ல மற்ற நான் செய்யக்கிடந்

ததயாதெனின்) நான சாவேன் சாவேன் - நான் இறந்துபடுவேன் இறந்துபடுவேன், எ - று.

(க - ணா) இறைவனே, சிறியேனை யாட்கொண்ட உன் திருவடிகளை யாச்சித்தல் முதலியன செய்தய்யும் வழியறிவாதயிர் வாழ்தலினும் நான் இறத்தலே தருதியுடைத்தென்பது.

(வி - ணா.) இறைவன் யாவருக்கும் அரியவனாய்ச் சிதாகாயத்தி லுறைபவனாயினும், எம்போலியா வழிபட் டியும்பொருட்டுத் திவ்வையம்பலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்றான் என்பார அம்பரவா என்றதை யடுத்து அம்பலத் தெம்பெரியானே யென்றா. இங்ஙனம் பெரியான சிறியேனை யாட்கொண்டமைகுறித்து, அவன் திருவடியை மலாகளைக்கொண்டருச்சித்தலமுதலியவற்றைச் செய்திலேனே யென்றிருவாராய், சிறியேனையாட்கொண்ட பெய்கழறகீழ் வினாயார்ந்த மலானுவேன வியந்தலறேன் நயந்தருகேன என்றும், இங்ஙனம் உய்யுமாறு காணாத நான் உயிர்வாழ்தலினும் சாவதே தருதியுடைத்தென்றற்குத் தரியேன சாவேனான சாவேனே என்றும் கூறினார். பெய்கழற் கீழ்என்பதில் கீழ்எழ்னுருபு. (கஅ)

வேனிலவேனமலாககணைக்குமவெண்ணகைச்செவ்வாயககரிய பானலார்கண்ணியாக்குமபதைத்தருகுமபாழ்நெஞ்சே ஊனெலாநின்றருகப்புருந்தாண்டானினுபோய வாணுளான் காணய்நீ மாளாவாழ்கின்றாயே.

(ப - ணா.) வேனிலவேன் - வசந்தகால மனமதனுடைய, மலாகணைசுகம் - புதுப பாணங்களுக்கும், வெள்ளகை - வெள்ளிய நகையினையும், செவ்வாய - செவந்த வாயினையும், கரியபானல் ஆகண்ணியாக்கும் - கருங்குவளை மலர்போன்ற கண்களையும் உடைய மங்கையாகும், பதைத்த உருகும-பதறியருகாகின்ற, பாழ்நெஞ்சே- பாழ்மனமே. ஊன்எல்லாம் நின்று உருக - உடம்பு முழுதும் உருகி நிற்கும்படி, புருந்துஆண்டான் - தானே வந்து அன்று ஆட்கொண்ட இறைவன், இன்றுபோய் - இன்று நம்மை நீங்கிச் சென்று, வான்உளான் - ஆகாயத்தில் மறைந்தானான், காணய் நீ - அவனைக் காணாதாயாகிய நீ, மாளா - இறவாது, வாழ்கின்றாயே - உயிர் வாழா நின்றனையே, எ - று.

(க - னா) மனமே மலாசகணைகளும் மங்கையாக்கும் பதைத தருகுகின்ற நீ இறைவன் பிரிவுக்குப் பதைத தருகி விரந்தாயில்லை யாதலால் நீ பயனிலியாதி பென்பது.

(வி - னா.) மன்மதனுக்கு வசந்தகாலம் மிகச் சிறத்ததாதலால் வேனில்வேன் என்றா. மனமதன்கணை ஐந்தாதலால் மலாக்கணை என்பதில் கணை பால் பராவஹிணைப்பெயா. கணை ஐந்தாவன - தாமரைமலர், மாமலர், அசோகமலர், மூல்லைமலர், நீலமலர் என்பன. (நீலம் - சுருங்குவனை) இக்கணை ஐந்தினையும் முறையே உன்மததம், மதநம், சம்மோகம், சந்தாபம், வசிகரணம் என்பா வடநூலார். இவை யெய்தற்குரிய இடங்களாவன முறையே நெஞ்சு, தனம், விழிகள், சிரம், குய்யம் என்பன. இவை செய்யும் அவத்தைகளாவன - முறையே நினைப்புண்டாதல், பசலைபோத்தல், உணவு வெறுததல், கிடததல், இறததல் என்பன. இவற்றை முறையே சுப்பிரயோகம், வப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம் என்பர் வடநூலார், இன்னும் இவற்றின் விரிவெல்லாம் மதஞாசமங்களிற் காண்க. நகை - பல, வாய - இதழ், பாழ் என்றது பயனின்மையை, நின்று உருக என்பதனை உருகி நிற்க எனமாறுக. இன்றுபோய வாணுளான என்றமையால், ஆண்டது அன்று என்பது பெறப்பட்டது. அது திருப்பெருந்தறையிற் குருந்தமரநீழலிற் குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளி யாட்கொண்ட நான். ஊனெலாம் நின்றருகப் புகுந்தாண்ட பெருங்கருணை யானனது பிரிவுக்கிறந்து படாது உயிர வாழ்கின்றனையே என்றறகு காணு நீ மாளா வாழ்கின்றனையே என்றா இறைவனைக் காணு தயிரவாழ்தலால் பாழ்நெஞ்சே என்றா. வாணுளாளுதல் இறைவன் ஆகாயத்தில் மறைந்ததைக் குறித்தது. மாளாது என்பது மாளா என ஈறு தொகுத்தலாயிற்று. (கக)

வாழ்ச்சுளையவாழாத நெஞ்சமேவல்வினைப்பட்
டாழ்கினறையாழாமற்காப்பானையெத்தாதே
சூழ்கின்றாய்கேடுனைசுஞ்சொல்கின்றேனபலகாலும்
வீழ்கின்றாய்நீயவலக்கடலாயவெள்ளாததே.

(ப - னா) வாழ்கின்றாய் - பயன்று வாழ்வு வாழ்கின்றனை, வாழாத - பயன்று வாழ்வுபெற்று வாழாத, நெஞ்சமே - மனமே, வல்வினைப்பட்டு - வலியவினைகடவி லகப்பட்டு, ஆழாமல் - அழந்

தாமல், காப்பாணை - கம்மையெடுத்துக் காப்பவனாகிய இறைவனை, ஏத்தாதே - ததியாதே, ஆழ்கின்றாய் - அழுந்தா நின்றனை, நீ உனக்கு கேடு சூழ்கின்றாய் - நீயே உனக்குக் கேடு சூழ்கின்றனை, பலகாலும் சொல்கின்றேன் - பலதரமும் இடித்துச் சொல்லாநின்றேன், (சொல்லியும் நீ என வழிவராமல்) அவலம்கடல் ஆயவென்னதது - துன்பக் கடலாகிய பெருவென்னததில், நீ வீழ்கின்றாய் - நீ விழாநின்றனை, (உனதன்மை யிருந்தவாறென்னை.) எ - று.

(க - னா) மனமே யான் வற்புறுத்திச் சொல்லியும். இறைவனை யேததி யுய்யாமல் உனக்கு நீயே கேடுசூழ்ந்து துன்பக்கடல்களில் வீழ்ந்தழுநதனின்றனை. உன்பேதைமைக்கு யானென் செய்குவேன என்பது.

(வி - னா) ஆழ்கின்றாய் ஆழாமல் என்னும் வினைகளுக்கேற்ப வலவினையைக்கடலாககி யுரைக்கப்பட்டது. கேடு சூழ்தல் - கேடடைய வெண்ணுதல், வெள்ளம் - பெருககு கடல எனலேயமையசாயிருக்க, வெள்ளம் எனவுக கூறியது துன்ப மிகுதியை விளக்கற்கென்க. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்

சு ட் ட று த் த ல்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவீருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெள்ளந்தாழ்விரிசடையாய்விடையாய்விண்ணோ
பெருமானேயெனக்கேட்டுவேட்டநெஞ்சாய்ப்
பள்ளநாழுறுபுனலிற்கீழ்மேலாகப்
பதைத்தருகுமவாநிற்கவென்னையாண்டாய்க்
குள்ளநாணின் முசுசியளவுநெஞ்சா
யுருகாதாஹுடம்பெல்லாங்கண்ணாயண்ண
வெள்ளநானபாயாதானெஞ்சங்கல்லாம
கண்ணிணையுமரமாந்திவினையினேற்கே.

(ப - னா) வெள்ளம் தாழ் - கங்கைதங்கிய, விரிசடையாய் - பரந்தசடையை யுடையவனே, விடையாய - இடபவாகனத்தையுடையவனே, விண்ணோ பெருமானே - 'தேவர்கோமானே, எனக்கேட்டு - என்றுபிறாசொல்லக் (கேட்டு,) வேட்ட நெஞ்சு ஆய் - விரும்பின நெஞ்சுடையதாகி, பன்னம் தாமுறு புனவின - பன்னத்தில் வினாந்தோ மித்தவகுகிற நீர்போல, கீழ்மேல் ஆக - கீழுதுமேலதாகி, பணைத்து உருகு மவாநிற்க - பணைத்துருகுமோ நிற்க, என்னை ஆண்டாய்க்கு - என்னையாண்டருளின உனபொருட்டு, உள்ளகதான நின்று - உள்ளங்கால்முதல், உச்சி அளவும் - உச்சி வரைசுகும், நெஞ்சு ஆய் - நெஞ்சாக்ககொண்டு, உருகாதால் - உருகாமையாலும், உடம்பு எல்லாம் - உடம்பு முழுதும், கண் ஆய் - கண்களாக்ககொண்டு, அண்ணை - கிட்டவொண்ணை, வெள்ளம் பாயாதால் - வெள்ளம் பாயாமையாலும், தீவினையினேறகு - தீவினையையுடையேனுக்கு, நெஞ்சம் கல ஆம் - மனம் கலவேயாகும், கண் இணையும் - இருகண்களும், மரம் ஆம் - மரமேயாகும், எ - று.

(க - னா) மெய்யடியாரா நிற்க என்னை வலிந்தாண்ட உன் பெருங்கருணையைக் குறித்து மனமுருகேன் கண்ணீர் பெருக்கேன, இது எனதீவினைப்பயன என்பது.

(வி - னா.) வெள்ளம் - நீர்ப்பெருக்கு, அது தாழ்விரிசடையாய் என்றமையால் கங்கைக்காயிற்று. பகீரதன் கபிலமகாமுனிவரது கோபத்தினால் நீறுபட்ட, தன் மூதாதைகளை நற்கதியிலுய்க்க நினைத்து தேவலோகத்திலுள்ள கங்கையைப் பூலோகத்திற்கு வரும் பழக கங்கையைக்குறித்துத் தவஞ்செய்தான், அப்பொழுது அந்த மகானதி தான் பூலோகத்துக்கு வரும்போது தன் வேகத்தைத் தாங்கவல்லா ரொருவரை நியமித்துக்கொண்டால் தான் வருவதாயொப்புக்கொள்ள, அப்பொழுது பகீரதன் உருத்திரமூர்த்தியைக் குறித்தத் தவஞ்செய்து அவரது அறுக்கிரகம் பெற்றுக் கங்கையைப் பிராந்திக்க, கங்கை மிகுவேகமாய் பூமிக்குவரும்போது உருத்திரமூர்த்தி அக்கங்கையைத் தன்னருகில்வரச் செய்து தமது சடாமருட்டத்தில் அடக்கிவைத்திருந்து, சிலநாள் கழிந்தபிறகு பகீரதன் பிராந்திக்கத் தன் திருமுடியினின்றும் ஏழுதுளிகளை நிலத்தில் விடுத்தான். அந்தத் துளிகள் விழுந்த இடம் பிந்து சரசு எனப்படும், அதினின்றே கங்கராகிபெருகும் என்பது புராணகதையாதலால் வெள்

ளந்தாழ்விரிசடையாய் என்றும், சடைக்குவிரியென்னும் அடைக்கல
 தெதோதியது அததன்மையதாகிய ஆகாய கங்கையடங்குதறகுரிய
 இடமுடைத்தென்பதை விளக்குதற்கெனக். வெள்ளந்தாழ்விரிசடை
 யாய், விடையாய், விண்ணோ பெருமானே என்று பிறாசொல்லக்
 கேட்டலும் மனம் பதைத்தருகும் மெய்யடியார நிறக், ஒன்றுக்கும்
 பற்றுதலிரியேனை யாண்டருளின உன் பெருங்கருணையைக் குறித்து
 உள்ளங்காலமுதல் உச்சியளவும் நெஞ்சமாகப் பெற்றருகவேண்டும்,
 உடம்பெல்லாங்கண்களாகப்பெற்று நீராப்பெருக்கவேண்டும், அங்ங
 னஞ் செய்யாமையால் எனமனங் கலலானியனறது, என் கண்ணினை
 மரத்தானியன்றன எனபா, “வெள்ளந்தாழ்விரிசடையாய் விடை
 யாய் விண்ணோ பெருமானே யெனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
 பள்ளந்தாமுறுபுனலிற் கீழ்மேலாகப்பதைத் தருகமவர் நிற்க வென்
 னையாண்டாய்குள்ளந் தானின்றுச்சியளவு நெஞ்சாயுருகாதா லுடம்
 பெல்லாங்கண்ணையண்ணு வெள்ளந்தான பாயாதானெஞ்சங் கல்லாங்
 கண்ணினையுமரமாந்தி வினையினேறகே” எனாரர். உருகாதல் நெஞ்
 சங் கல்லாம், வெள்ளம் பாயாதல் கண்ணினை மரமாம் என வியை
 கக். அண்ணு என்பதை விளியாக்கி அததா எனப் பொருள் கூற
 லுமாம் (உக)

வினையிலேகிடந்தேனைபுருந்துநின்று

போதுநானவினைக்கேடனென்பாய்போல

இனையானென நுனனையறிவித்தெனனை

யாட்கொண்டெம்பிரானையுக்கிருமபின்பாவை

யனையநான்பாடேனின்றோடேனாதோ

வலறிடேனுலறிடேனாவிசோரோன்

முனைவனெழுறையோநானானவாறு

முடிவறியேன்முதலந்தமாயினனே.

(ப - னா.) வினையிலே கிடந்தேனை - வினையிற் கிடந்தேன்
 பொருட்டு, புருந்துநின்று - வலிய வந்துநின்று, போது - வா, நான்
 வினைக்கேடன் - நான் வினைகளைக் கெடுப்பவை, என்பாய்போல -
 என்று சொல்லுவாய்போல, நான் இனையன் எனறு - நான் இதன்
 மையனென்று, உன்னை அறிவித்தது - உன்னை யுணர்வித்தது, என்னை
 ஆட்கொண்டு - எனனை யடிமைகொண்டு, எம்பிரான ஆனாய்க்கு -

எமயிறைவனாகிய வுனபொருட்டு, இருமபின்பாவை அனையநான் - இருப்புப்பாவையை நிகாதத நான், பாடேன் - பாடுதல் செய்யேன், நின்று ஆடேன் - நின்று ஆடுதல் செய்யேன், அநதோ - ஐயோ, அலறிடேன் - அலறேன், உலறிடேன் - காயேன், ஆவிசோரோன் - உயிர் தளளோன், முனைவனே - கடவுளே, முதல் அந்தம் ஆயினானே - ஆதியும் அந்தமும் ஆனவனே, முறையோ - முறையோ, நான் ஆன ஆறு முடிவு அறியேன் - நான் உண்டானவாறும் முடிவும் அறியேன் எ - று.

(க - ணா) வலிடப்புகுந்து என்னையு முன்னையுமெனக் கறி வித்தது என்னை யடிமைகொண்ட வுன்னைக்குறித்தப் பாடுதல் முதலாயின செய்யேன், நான் ஆமாறும் அழியுமாறும் அறியேன். உனக் கே யபயம் என்பது.

(வி - ணா) இனையனானே னுன்னையறிவித்தது என்பதற்கு நான் இததன்மையனென றறிவித்தது, உன்னையு மறிவித்தது எனப் பொருள்கூறலுமாம் இரும்பின் பாவை - இருமபிற்றை செய்யப் பட்ட பாவை, உலறுதல் - காய்தல் (வறுறுதல்) முனைவன் என்பதற்கு முன்னானே என்பது பொருள். எல்லாப் பொருள்களுக்கும் முன்னுமிருத்தல் பின்னுமிருத்தல் எனனு மிருதனமையு முன்னாதலால் முதலந்தமாயினானே யென்றா. (உஉ)

ஆயநான்மறையவனுநீயேயாத

லறிநதியானியாவரினுங்கடையனாய

நாயினேனாதலையுநோககிக்கண்டு

நாதனேநானுனககோரணபனெனபே

னாயினேனாதலாலாணமிகொண்டா

யடியாராதாமிலலையேயன்றிமற்றோ

பேயனேனிதுதானின்பெருமையன்றே

யெமபெருமாதென்சொல்லிப்பேசுகேனே.

(ப - ணா.) ஆப - அறிஞரால் ஆராயப்பட்ட, மறையவனும் - வேதங்களும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டவனும், நீயே ஆதல் அறிந்த - நீயேயாதலை யுணர்ந்த, யான் - நான், யாவரினும் கடையன் ஆய - எல்லாரினும் கடையனாகிய, நாயினேன் ஆதலையும் - நாய்போலவே

ஞாதலையும், நோக்கி கண்டு - நன்றாயறிந்து, நாதனே - இறைவனே, நான் - நானும், உனக்கு ஞா அபைபன என்பேன் ஆயினேன் - உனக்கோ அபைபன என்று சொல்வேனானே, ஆதலால் - ஆகையால், ஆண்டுகொண்டாய - எனனை ஆண்டுகொண்டருளினே, (நீயாட்கொள்ள,) ஞர் பேபனேன் அனறி - ஒப்பற்ற பேயினேனல்லது, மறது அடியாராதாம் இலலைபே - வேறு அடியாராகளிலையோ, இது - (அடியாரிருக்க எனனை யாண்டருளின) இது, நினைபெருமை அனறே - உன் பெருந்தன்மையன்றே, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, என சொல்லி பேசுகேன் - உனனை யாத சொல்லிப் புகழ்வேன, எ - று

(க - ஞா) சதாவேதப் பிரதிபாததியனாகிய பெரியோன் நீ யாதலையும், யாவரினுங் கடையனாகிய சிறியன நாஞாதலையும் நன்றாயறிந்து, உனக்கு நானும் அடியன் என்றேஞ்சலால் ஆண்டுகொண்டருளினே, அவ்வளவையன்றி உனக்கு அடியாரிலலாக குறையா லன்று, இது உன பெருமைக்கியலபாம். உன பெருநீர்மையைக் குறித்து நான் எனசொல்லிப் புகழ்வேன என்பது.

(வி - ஞா.) நான்மறையவன் - பிரமன் எனப் பொருள்கோ டல் ஒருவாற்றானும் பொருந்தாமை யாய்நதுணாக. மறை அலகில லனவாகவும், நான்மறை யென்றது - இவ்வுலகத்துப் பெரும்பாலும் பயின்றவருதல் நோக்கி. மறை என்பதற்கு அந்நணரல்லாத மறையோராக குறித்தன்றென மறுக்கப்பட்டது என்றும், அறமுதலிய நாற்பொருளும் மறைநதுகிறதற கிடனாயிருப்பது என்றும், பொருள்கூறுவா.

(௨௩)

பேசிறுமீசனே யெந்தாயெந்தை

பெருமானேயென்றென்றேபேசிப்பேசிப்
பூசிறுனறிருநீறேநிறையப்பூசிப்

போற்றியெம்பெருமானேயெனறுபினறு

நேசத்தாற்பிறப்பிறப்பைக்கடந்தாதமமை

யாண்டானையவாவெள்ளக்களவனேனை

மாசற்றமணிக்குனறேயெந்தாயந்தோ

வெனனைநீயாட்கொண்டவண்ணந்தானே.

(ப - ஞா.) தாம் பேசில் - தாம் சொன்னால், ஈசனே - ஈசனே, எந்தாய் - கடவுளே, எந்தை பெருமானே - எந்தையாகிய பெரு

மானே, எனறுஎன்றே பேசிப்பேசி - என்றென்றே சொல்லிச் சொல்லி, பூசில் - பூசினால், திருநீறே - திருவெண்ணீரையே, நிறையப்பூசி - சாவாகமும் உத்தாளனஞ்செய்து, எம்பெருமானே போற்றி என்று - எம்பெருமானே நினை வணங்குகிறேனென்று, பிள்ளைநேசத்தால் - பிறகிடாது அன்பினால், பிறப்பு இறப்பை கடந்தாராதமமை - பிறப்பிறப்புக்களைக்கடந்தவர்களை, ஆண்டானே - ஆண்டருளினவனே, அவாவென்னம் - ஆசைப் பெருக்கதையுடைய, கள்வனேனே - களவனாகிய என்னை, மாசுஅற்ற - குற்றமற்ற, மணிக் குன்றே - மாணிக்கமலையே, எந்தாய் - எந்தையே, நீ ஆட்கொண்ட வண்ணம் என்னை - நீ அடிமைகொண்டதன்மை என்னை, அநதோ - அதிசயம், எ - று.

(க - னா) இறைவனே, அன்பளையாளு மியல்பினனாகிய நீ அன்பனல்லாத என்னை யாண்டருளினது வியக்கரு தகுதியுடையதென்பது.

(வி - னா.) ஈசன் - ஐசுவரியத்தை யுடையவன், ஐசுவரிய மாவது எல்லாவலகங்களையுந் தன்னுடைமையாகப் படைத்தது அவற்றிற்குத் தான் உடையவனாயிருத்தல். பின்றல் - பிறகிடல் (பிற்படல்). அன்பே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு பிறப்பிறப்புக்களைக் கடந்தவராதலால் நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தாரா என்றார். அன்புப் பெருக்கையுடையவனா யாண்டருள மியல்புடையனாகிய நீ ஆசைப்பெருக்கை யுடையவனாகிய என்னை யாண்டருளினது வியக்கத் தக்கதென்பார, நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தாராதமமையாண்டானே அவாவென்னக் களவனேனே நீ யாட்கொண்ட வண்ணம் என்னை என்றார். அநதோ - அதிசய விரககச்சொல். (உச)

வண்ணந்தான்சேயதன்றுவெளிதேயன்ற

நேகனேகனணுவணுவிலிறந்தாயென்றங்

கெண்ணந்தானறமொறியிமையோகூட்ட

மெய்துமாறறியாதவெந்தாயுன்றன்

வண்ணந்தானதுகாட்டிவடிவுகாட்டி

மலாககழலகனவைகாட்டிவழியற்றேனைத்

திண்ணந்தானபிறவாமற்காத்தாட்கொண்டா

யெம்பெருமானெனசொல்லிச்சிந்திக்கேனே.

(ப - னா) நாயினேன - நாயேனது, நிரதனை - நினைப்பை, நினக்குஆகி - உனக்குரியதாகச்செய்து, கண்ணினை - இருகண்களும், நின் திருப்பாதப்போதுக்கு ஆகி - உன் திருவடிமலருக குரியனவாகச்செய்து, வந்தனையும் அமலாகக்கே ஆகி - வணக்கத்தையும் அமமலாகக்கே உரியதாகச்செய்து, வாகு - வாகுகினை, உன்மணிவாராததைக்கு ஆகி - உன் திருவாராததைக்கு உரியதாகச்செய்து, ஐம்புலனகள் ஆர - ஐம்புலனகளாலும் துகருமபடி, வந்தனை - எழுந்தருளினையாகி, அட்கொண்டு - அடிமைகொண்டு, உன்னேபுகுந்த - மனத்தாளே துழைந்த, விசை - விதத்தையையுடைய, மால் - பழமையாகிய, பெரு - பெரிய, அமுதமகடலே - அமிரதசாகரமே, மலையே - பொறகுன்றமே, செந்தாமரைக்காடு அனைய - செந்தாமரைக்காட்டை நிகாத்த, மேனி - திருமேனியையுடைய, தனி சுடரே - ஒப்பற்ற ஒளியே, இரண்டும இல - இரண்டுமற்ற, இ - இந்த, தனியனேற்கு - தனியேனுக்கு, உனனை தந்தனை - உன்னைத்தந்தாய், ஸ - இதென்ன வியப்பு, ௭1 - ௨.

(க - னா) இறைவனே, இருமையும்றியாத என மனமுதலிய வற்றையுனக்கேயாககி எனனை யடிமைகொண்ட உன் பெருநகருனையை யென்னென்று புழுவேன என்பது.

(வி - னா) சிந்தனை நின்றனக்காககி என்பதற்கு, என் மனமுனையே நினைக்குமபடி செய்து என்றும், கண்ணினை நின் திருப்பாதப்போதுக்காககி என்பதற்கு, என்னிரண்டு கண்களும் உன் திருவடியையே நோக்கச்செய்து என்றும், வந்தனையு மம்மலர்க்கேயாககி என்பதற்கு, அத்திருவடியையே நான் வணங்கச்செய்து என்றும், வாகுள மணிவாராததைக்காககி என்பதற்கு, வாய் உன் திருவாராதையைப் பேசச்செய்து என்றும் பொருள்கொள்க. புலன் என்றது, பொறியை. ஐம்புலனகளாவன மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, எனபன இவை துகாதலாவது, இவையையாதிற்கும் இறைவனையே விடயமாகி யின்புறுதல். (அதாவது தீண்டலாலும், சுவைத்தலாலும், காண்டலாலும், கந்தித்தலாலும், கேட்டலாலும் இன்புறுதல்.) வாய் என்றது நாவை. வந்தனை - முற்றெச்சம். விததை, விச்சையென்றாயிற்று. இறைவன் திருமேனி பொன்னினை நிகர்க்குமாதலால் மலையென்றது - பொன்மலையை. அமுதக்கடல் நாவொன்றற்கே யினிமைப்பயக்கும். இது ஐம்பொறிகளுக்கும் மனத்துக்கும் இனி

மையாதலால் அமுதக்கடலே யெனனாது மாலமுதப் பெருங்கடலே யென்றா. பெரு இரண்டும் அமுதக்கடற்கு விசேடணம். மால்அமுதம் என்பவற்றை மலைக்கும் விசேடணமாக்கி அமுதமலையேயெனினும் பொருட்தம். எனனை பொருட்தமாறெனின், இறைவன் திருமேனிமுழுதும் திருவெண்ணீற்றான மறைக்கப்பட்டு வெண்மையாகிய அமுதத்தா னியன்றதோர் மலையெனத் தோன்றுதலால் பொருட்தமெனக், கடல மலைகள் யாவும் அழியுங்காலத்தும் அழியாமை யால் அமுதக்கடலே அமுதமலையே என்றா எனினுமமையும். அமுதம் - அழியாதது (இறவாதது.) செந்தாமரை என்றது - செந்தாமரை மலரை. இறைவன் திருமேனி செந்தாமரை மலாத்கிரை போறலால் செந்தாமரைக்காடனைய மேனிஎன்றா. அன்றித் திருமுகம், திருவாய், திருக்கைமுதலிய வுற்புக்கள் பலவும் செந்தாமரைமலர் பூத தாற்போன றொளி. தலால் இவ்வனங் கூறினதாகக் கோடலுமமையும். சோமஞரியாக்கிரிகளாகிய முசுடாகளினும் மிகு வின்னாகு வோளுதலாலதனிச்சுடரே யென்றா இரண்டும் என்றது இம்மை மறுமைகளை தனியனேற்கு என்பதில தனிமை இழிவினாவினை யினமையை உணர்த்தினின்றது ஏ - வியப்பினகணவந்தது, அறப் பெரியோனாகிய இறைவன் அறச்சிறியேனாகிய எனக்குத் தன்னை முறையாட்டாகுகிணை, இஃதோர் வியப்பிருந்தவாறெனனையென்பதை யுட்கொண்டிற்றதலான.

(௨௬)

தனியனேனபெருமபிறவிப்பெளவததெவவத

தடந்தினாயாலெற்றுண்டுபறறெனநின்றிக்

கனியைநோதுவாவாயாரென்னுங்காலாற

கலக்குண்டுசொமவானசுறவினவாய்ப்பட்

டினியென்னேயுய்யுமாறெனநெனநெண்ணி

யஞ்செழுத்தினபுணைபிடித்துக்கிடக்கின்றேனை

முனைவனெழுதலந்தமில்லாமலலற்

கரைகாட்டியாட்கொண்டாயமுடாக்குளறகே.

(ப - னா.) தனியனேன - தனியேனாகி, பிறவி பெரு பெளவதத - பிறவியாகிய பெருங்கடலில் வீழ்ந்தது, எவ்வம் - துன்பங்க ளாகிய, தடந்தினாயால் - பேரலைகளால், எற்றண்டு - ஏறியுண்டு, பறறென்று இனநி - ஆதாரம் சிறிதுமினநி, கனியைநோ - கொவ்

வைக்கனியை நிகாதத, துவாவாபார என்னும் காலால் - பவனவாயா ராகிய மாதொன்றிற் காற்றால், கலக்குண்டு - கலக்கப்பட்டு, காமம் - காமமாகிய, வான - பெரிய, சுறவின்வாயப்பட்டு - சுறவின்வாயிற் சிகி, உய்யும் ஆறு - உயிர்பிழைக்கும் வழி, இனிஎன்னேனென்று என்றஎண்ணி - இனியாதோவென்று பலகாலும் எண்ணி, அஞ்ச எழுத்தின் புணைபிடித்தது - ஐந்தெழுத்தாகிய புணை யைப்பற்றி, கிடக்கின்றேன் - செயலற்றுக் கிடவாநின்றேன், முனைவனே - கடவுளே, மூர்க்கனேறகு - இவனம் மூர்க்கனாகிய எனக்கு, முதல் அந்தம் இல்லா - முதலீறுகளில்லாத, மல்லல - ஊம்பொருந்திய, கணாகாட்டி - (முத்திக்) கணாயக்காட்டி, ஆட்கொண்டாய் - அடிமைகொண்டனே. ஏ - இஃதோ வியப்பிருந்தவாறென்றே, ஏ - து.

(க - ணா.) தனியையப் பிறவிப் பெருங்கடலில் வீழ்ந்து, பலவகைத் துன்பங்களாகிய அலைகளால் எறியப்பட்டு, மற்றொன்று மின்றி, மாதா என்னும் பெருங்காற்றாற் கலங்கி, காமமாகிய பெருஞ் சுறவின் வாயிற்சிகி, இனி உய்யும்வழி யாதென்று சிந்தித்துத் தெளிந்து, உன் ஐந்தெழுத்தாகிய புணையைப்பற்றிக் கிடக்கின்ற என்னை முத்தியானிய கணாயிலேற்றி ஆட்கொண்டனையே, இஃதோ வியப்பிருந்தவாறென்றே யென்பது.

(வி - ணா.) பிறவிதோறும் தாம் செய்தவினைக் கீடாய்வந்துற தாய்தகையாதியா அவ்வுடனீக்கத்தில் விட்டொழிதலால் தனியனேன என்றா. தனியனேன என்பதனை, முற்றெச்சமாகக் கொள்க. கடத்தலரிதாதலநோக்கி பெரும பிறவிப் பெளவம் என்றார். “பிறவிப் பெருங்கடனீந்தவா நீந்தா நிறைவடைச்சோதா” எனப் பிறா கூறுதலுநகரண்க. என்னுதல் - ஆலோசித்தல். இவ் வனம் தனியனாதலே எவ்வதனினா முசலியவற்றால் ஏற்றுண்ணல் முதலிய துன்பங்களுக்காக் காரணமென்க. புணைபிடித்தக கிடக்கின்றேனே என்ற சொல்லாற்றல் செயலறு திவையுணாததிரின்றது. அஞ்செழுத்தின் புணை என்பதில், இன் அவ்வழிச்சாரியை. புணை, மாகலம், (தெம்பம்.) மரமுசலியவற்றானியன்ற புணையைப் பிறரெல்லாம் பற்ற, நான் எழுத்தானியன்ற புணையைப்பற்றினேன் எனத் தமக்கு ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தின்கண்ணதாகிய மனவறுதியை வெளி விட்டருளினவாறு காண்க. வாசீசா இவ்வெழுத்துப் புணையைப்பற்றி உவர்க்கடல் பவக்கடல் இரண்டினையுந் கடந்தமைநோக்கி,

தாம் பவக்கடலொன்றினை கடத்தல் எளிதெனத் துணிந்து பற்றி
னாபோலும். முதல் அநதமில்லாமல்லற் கனாயெனறது முத்தியை,
அதற்கு முதலநதமில்லாமையாவது தோற்றக்கேடுகளில்லாமை. ஈற
நேகாரம் வியப்பின்கண் வருதது. கிடக்கின்றேனை யென்பதில், ஐ
சாரியை. (உஎ)

கேட்டாருமறியாதான்கேடொன்றில்லான
கிளையிலானகேளாதேயெல்லாங்கேட்டான
நாட்டாரகன்விழித்திருப்பஞாலத்துள்ளே
நாயினுக்கு சுதவிசிடடுநாயினேற்கே
காட்டாதனவெல்லாங்காட்டிப்பினனும்
கேளாதனவெல்லாங்கேட்பித்தெனனை
மீட்டேயும்பிறவாமற்காத்தாட்கொண்டான்
எம்பெருமானசெய்திட்டவிச்சைதானே.

(ப - னா.) ஆரும்கேட்டு அறியாதான் - யாவராலும் கேட்டறி
யப்படாதவன, கேடுஒன்று இல்லான் - அழிவு சிறிதுமில்லாதவன்,
கிளையிலான - உறவில்லாதவன், கேளாதே எல்லாம் கேட்டான் -
கேளாமலே யெல்லாவற்றையுங் கேட்டவன், நாட்டாரகன் விழித்
திருப்ப - நாட்டிலுள்ளவா விழித்திருக்க, ஞாலத்துள்ளே - உலகத்
தில், நாயினுக்கு தவிசு இட்டு - நாய்க்கு ஆசநமிட்டு, நாயினேற்கு -
நாயினேனுக்கு, காட்டாதன எல்லாங்காட்டி - காட்டவொண்ணாத
வற்றையெல்லாங் காட்டி, பினனும் - மேலும், கேளாதன எல்லாம்
கேட்பித்தது - கேட்காதன யாவையும் கேட்பித்தது, எனனை - என்னை,
மீட்டேயும் பிறவாமல் - மீட்டும் பிறவாமல், காத்தது ஆட்கொண்
டான் - தடுத்தாண்டான், (இது) எம்பெருமான செய்திட்ட - எம்
பெருமான் செய்த, விச்சைதான் - ஒருவிதையேயாம், எ - று.

(க - னா.) ஒருவரானுங் கேட்டறியப்படாதவனும், தனக்
கொரு கேடில்லாதவனும், உறவில்லாதவனும், கேளாமலே யெல்
லாம் கேட்டவனும் ஆகிய எம்பெருமான் என் சிறுமை நோக்காது,
நாய்க்குத் தவிசிட்டாற்போலத் தன்னருகிருத்திக் காட்டற்கரிய தன்
னுணமைநிலையைக் காட்டி, யான் ஒருஞானனுங் கேளாத வேத்சிவா
கமாதிகளி னுட்பொருள்களை யெல்லாங் கேட்பித்தது, மீட்டும் பிற
வாமல் என்னைத் தடுத்தாட்கொண்டான், இஃதோ வித்தையையா
மென்பதாம்.

(வி - னா) கேட்டாருமறிபாதான எனபதற்குக் கேட்டினை யுடைய எல்லாராலும் அறியப்படாதவன் என்றுலாததலும் பொருந் தும். கேடு - அழிவு, இறைவன் தன்னுண்மைநிலை முதலியவற் றைக்காட்டி, வேதசிவாகமாதிகளின் பொருள்களையெல்லாங் கேட் பித்து, மீட்டும் பிறவாமல தமமைத தடுத்தாட்கொண்டமையால், காட்டாதனவெல்லாங்காட்டிப் பின்னுள்கேளாதனவெல்லாங் கேட் பித்தென்றே மீட்டேயும் பிறவாமற் காததாட்கொண்டான் என றா. நாயினுக்குத் தவிசிட்டு என்றது உடையவனாகிய இறைவ னது பெருமையையும் உடைமையாகிய தமது சிறுமையையும் உணர்த்தற்கென்க.

(உஅ)

விசசைதானிதுவொப்பதுண்டோகேட்கின்

மிகுகாதலடியாதமமடியனாகுகி

யசசநதிர்த்தாட்கொண்டானமுதமுறி

யகநெகவேபுகுநதாண்டானன்புகூ

வச்சனாணபெண்ணலியாகாசமாசி

யாழலாயநதமாயப்பானின்ற

செசசைமாமலாபுளையுமேனியெங்குள

சிவபெருமானெம்பெருமானேவாகோவே.

(ப - னா) அச்சை - (எமது) தந்தையும், ஆண பெண் அலி ஆகாசமஆகி - ஆண பெண்பேடு ஆகாயம் எனபவைகளாகி, ஆம்அழல் ஆய் - நிறைந்த நெருப்பாகி, அநதமஆய - இவையாவுக்கும் முடிவா கி, அப்பால்நின்ற - அசறகும் அப்பாறபட்டுநின்ற, மா - அழகாகிய, செச்சைமலா புளையும் - செசசைமலனாகிகாதத, மேனி - திருமே னியையுடைய, எங்குள சிவபெருமான் - எங்குள சிவபெருமானும், எம்பெருமான் - எம்பெருமானும், தேவாகோ - தேவாபெருமானும் ஆகிய இறைவன், மிகுகாதல் - மிகக் அன்பினையுடைய, அடியா தம் அடியனஆகி - தன்னடியார்க் கடியனாகி, அச்சம் தீர்த்து - பயத்தைத் தவிர்த்து, ஆட்கொண்டான் - எனனைத் தடுத்தாட் கொண்டவனாய், அமுதம் ஊறி - அமிரதம் ஈரநது, அகம்நெக - மனம் நெகிழவும், அன்புகூ - அன்புமிகவும், புகுநது ஆண்டான் - வலியவந தாண்டருளினன், கேட்கின் - கேட்குமிடத்து, இது ஒப் பது - இதனை நிகாப்பதாகிய, விசசையுண்டோ - விததையொன்றுள தோ, எ - று.

(க ளா) ஆண், பெண், அலி, என்னும் உருவங்களை யிசந்தவ றும், பஞ்சபூதவடிவனும், அவற்றின் முடிவிடமாகிய மூலப்பகுதியாய், அதனையும் கடந்துகின்ற சிவபெருமான், ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறி யேனைதனனடியனாகிப்பிறவிததுபததினின றும் நீக்கி ஆட்கொ ண்டருளி யெனமனமுருகும்படி அச்சுன்னேபுகுநது நிலபெற்றிரு ந்தான். இதுபோன்ற வித்தையொன் றுலகத்திலுண்டோ வென் பது.

(வி - ளா) விச்சைதானிது வொப்பதுண்டோ? கேட்கின் என் றது, இதுனை நிகாப்பதாகிய வித்தையொன் றுண்டாகக் கட்டிலு லறியாமையேயன்றிச் செவிப்புலனா கேட்டுமறியோம என்றபடி. அச்சம் என்றது, பிறப்பிறப்பு முதலியவற்றிற் கஞ்சுதலை. மிகு காத லடியா - பேரன்பினையுடைய அடியாள் (மெய்யடியார்.) ஒரு பொ ருள் கிடைப்பின் அதனை முதலில் அடுத்தவர்க்குதவி, அதன்பிறகு தானாகாவது பெருந்தகையாக கியல்பாதல்போல, இறைவன எனனை முந்தித் தன் அடியார்க்கடியனாகிப் பிறகு தனக்காட்கொண்டான் என்பா, “மிகுகாதலடியா தம்மடியனாகி அச்சந்தீர்த்தாட்கொண் டா னமுதமுறியகருகவே புகுந்தாண்டா னன்புகூர்” என்றும் “மிகுகாதலடியார்க்குத் தமக்கும் பொருத்தமுண்டாக, அமுதமுறி யகருகவே புகுந்தாண்டானன்புகூர்” எனறும், அருளிச்செய்தனர். இவ்வாறே பிறுண்டும் “தனசீரடியார் குலமபணிகொள்ள வெனைக்கொ டுத்தோன” எனக் கூறுதல்காண்க. அந்தம் என்றது முடிவிடம். அது இங்கு மூலப்பகுதியை யுணர்த்திற்று. அப்பால் என்றது - அப்பகுதிக்கப்புறத்ததாகிய முத்தியுலகினை. நின்ற என்றது, இறை வனது நிலபேற்றை யுணர்த்தற்கு. இறைவனது நிலபேற்றானே அம்முத்தியுலகிற்கும் நிலபேறுகொண்க. செச்சைமலர் - வெட்சிம லர், அனறி செச்சைமாமலர் என இரண்டாகப்பிரித்து செச்சைமல னாயும் செந்தாமரைமலையும்கோடலும் பொருந்தும். செச்சை - செஞ்சுந்தருமாம். மா - பெருமை, “பூவிற்குத் தாமரையே” என் கிறபடி மலர்களுட் பெருமைவாய்ந்ததாதலால் மாமலர் என்றது தூ மரைக்காயிற்று எனக்கொண்டு, செச்சையையும் செந்தாமரையையும் நிகர்த்த திருமேனியென்க. உசு - ம் பாடல் செந்தாமரைக் காடனையமேனி என்றதற்கும் இதற்கும் பொருத்த முண்மை யறிக.

தேவாகோலறியாததேவதேவன்

செழுமபொழில்கள் பயந்துகாத்தழிக்குமற்றை
மூவர்கோனாய்நின்றமுதலவனமூாததி

மூதாதைமாதானும்பாகத்தெந்தை
யாவாகோனென்னையுமவந்தாண்டுகொண்டான்
யாமராக்குவகுடியல்லோம்யாதுமஞ்சோ
மேவினோமவனடியாரடியாரோடு
மேன்மேலுங்குடைந்தாடிபாடுவோமே.

(ப - னா) தேவாகோ அறியாத - தேவர்கட்காசனாகிய இத்திரனும் அறியாத, தேவதேவன் - தேவர்களுக்குத் தேவன், செழு பொழில்கள் - செழுமையாகிய உலகங்களை, பயந்து - படைத்து, காத்து - காப்பாற்றி, அழிக்கும் - சங்கரிக்கிற, மறறை - மறையோராகிய, மூவா கோன் ஆய நின்ற - மூவாக்கும் தலைவனாகி நின்ற, முதல்வன் - ஆதிபுருடன், மூாததி - அட்டமூர்த்தமாயிருப்பவன், மூதாதை - யாவாக்கும் பாட்டன், மாதுஆளும் - உமாதேவியாரால் ஆளப்பட்ட, பாகத்து - பங்கினையுடைய, எந்தை - எமது தந்தை, யாவாகோன் - எல்லார்களுக்காலவன், (இத்தன்மையன்) வந்து - எழுந்தருளி, என்னையும் - நாயினேனையும், ஆண்டுகொண்டான் - ஆண்டுகொண்டருளினன், (ஆதலால் இனி) யாம்-நாம், ஆர்க்கும் - எவர்க்கும், குடிஅல்லோம் - குடிகள் அல்லோம், யாதுமஅஞ்சோம் - எதனையும் அஞ்சோம், அவன் அடியார் அடியாரோடு - அவனது அடியார்க்கடியாரோடு, மேவினோம் - கூடினோம், மேன்மேலும் - மேலுமேலும், குடைந்து - கவிரது, ஆடிஆடுவோம் - பலகாலும் ஆடுவோம், எ - று

(க - னா.) இறைவன் தானே எழுந்தருளி என் கிறுமைநோக்காது என்னைத் தடுத்தாட்கொண்டமையால் இனி நாம் யார்க்கும் குடிகளல்லோம், எதற்கும் அஞ்சோம், அவனடியாரடியாரோடு கூடினோம், மேன்மேலும் குடைந்தாடுவோம் எனபது.

(வி - னா.) மூவர் என்றது பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன் என்பவர்களை. மூாததி - மூர்த்தத்தையுடையவன், மூர்த்தம் - உருவம். அட்டமூர்த்தம் நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், சந்தி

ரன், சூரியன், ஆன்மா என்பன. பாகம் என்றது இடப்பாகத்தை. யாதும் என்பதற்குச் சிறிதும் எனப் பொருள்கூற்றும்மையும், குடைந்தாடியாடுதல் - வீணாதாடுதல். (௩௦)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆ த் து ம சு த் தி.

அதாவது அநுபவத்தழுந்தல்.

அறச்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆடுகின்றிலைகூத்துடையானகழற்கன்பிலையென்புருகிப் பாடுகின்றிலைபதைப்பதுஞ்செய்க்கலைபணிகலைபாதமலர் சூடுகின்றிலைசூட்டுகின்றதுமிலைதுணையிடுபிணநெஞ்சே. தேடுகின்றிலைதெருவுதோறலநிலைசெய்வதொன்றறியேனே.

(ப - னா.) துணையிலி - ஒப்பிலியாகிய, பிணம் நெஞ்சே - பேய்போலும் மனமே, கூத்து ஆடுகின்றிலை - கூத்தாடுகின்றிலை, உடையான் கழற்கு - உடையவனது திருவடிக்கு, அன்பு இலை அன்பு செய்கின்றிலை, என்பு உருகி பாடுகின்றிலை - என்புருகிப்பாடும் செய்கின்றிலை, பதைப்பதும் செய்கிலை - பதைத்தலும் செய்கின்றிலை, பணிகிலை - வணங்குகின்றிலை, பாதமலர் - திருவடிமலரை, சூடுகின்றிலை - சரிக்கின்றிலை, சூட்டுகின்றதும் இலை - சூட்டுவதும் செய்கின்றிலை, தேடுகின்றிலை - தேடுவதும் செய்கின்றிலை, தெருவுதோறு அலநிலை - தெருக்கள் தோறும் நின்று அலறுகின்றிலை, (நீ இத்தன்மையை யாதலால்) செய்வது - செய்யக்கடவதாகிய, ஒன்று - ஒருபாயத்தையும், அறியேன் - யான் அறிந்திலேன், எ - று.

(க - னா.) நெஞ்சே, உடையவனது திருவடிக்கு அன்பு செய்கின்றிலை, அவ்வன்பின்மேலீட்டால் கூத்தாடுதல் முதலியவையுஞ் செய்கின்றிலை, நீ யிவ்வாறான பின்பு யான் செய்யும்வகை பொன்றும் அறிந்திலேன் என்பது.

(வி - னா.) ஆடுதல முதலிய காரியங்கள் நிகழ்தற்கு அன்பு காரணமாதலால் அதனை முன் வைக்கவேண்டி யிருக்க, ஆடுகின்றிலை யென முறகுகறினது செய்யுள் நடையாதலாலென்க. பாதமலா சூடு கின்றிலை என்பதற்குத் திருவடியில் அன்பரிட்ட மலனைச் சூடுகின ரிலை யெனவும், திருவடி மலரில் மலனைச் சூட்டுதல் பொருத்த முடைமையின், அடுத்தச் சூட்டுகின்றது மிலையெனவும் கூறாக. பிணநெஞ்சேயென மேல்கூந்தமையால் துணையிலி யென்றது இழிவி னால் ஒப்பினமையைக் குறித்தது. பிணநெஞ்சே யென்றது பய னின்மையைக் குறித்தது. (க.க)

அறிவிலாதவெனைப்புருந்தாணுகொண்டறிவதையருளிமே னெறியெலாமபுலமாக்கியவெனதையைப்பருந்தையாறுபாபனைப பிறிவிலாதவின்னருள்கள்பெற்றிருந்தமாராறுதிபிணநெஞ்சே கிறியெலாமிகக்கிழப்படுத்தாய்கெடுத்தாயென்னைக்கெடுமாறே.

(ப - னா.) பிணம் நெஞ்சே - பேய மனமே, அறிவு இல்லாத - அறிவற்ற,என்னை - என்னை,புருந்த ஆண்டு கொண்டு - எழுந்தருளி வந்தாண்டு கொண்டு, அறிவதை அருளி - அறிவை அருள் செய்து, மேல் நெறி எல்லாம் - மேலாகிய வழிகளை யெல்லாம், புலம் ஆக் கிய - புலப்படுத்தின, எந்தையை - எமது தந்தையை, பருதனை அறுப்பானே - பிறவித்தனையைச் சேதிப்பவனை, பிறிவு இல்லாத - நீக்கமில்லாத, இன் அருள்கள் பெற்றிருந்தும் - இனிய அருள் களைப் பெற்றிருந்தும், மாறாதி - மாறுபடா நின்றனை, கிறி எல் லாம் மிக - பொய்நெறிகள் மிகாநிற்க, என்னை கீழ் படுத்தாய் - என்னைத் தாழ்வு படுத்தினை, கெடும ஆறு கெடுத்தாய - யான கெடும வண்ணம் கெடுத்தனை, எ - று.

(க - னா) நெஞ்சே, அறிவிலாத என்னைத் தானே வலிய வந்தாட்கொண்டதனையும்,எந்தையாகியகிபெருமான் பலவகையாக அருள் செய்ததனையும்,சிறிதும்நினையாதுமாறுபடுகின்றனை யாதலால் என்னைக் கெடுத்தே விட்டனை யென்பது.

(வி - னா.) மேல்நெறி யெனறது முதநெறியை. புலமாகரு தல் - உணர்த்துதல். கிறி - பொய் கிறியெலா மிக என்றமையால் மெய்யெலாம் தாழ்வென்றும் பொருள் போதரும். கெடுமாறு கெடுத்த

லாவது, கெடுத்தற்குரிய வுபாயததாற் கெடுத்தல். என்னைக் கெடுத்தல் உனக்குந் கெடுதியா மென்பதைக் குறித்திலை யாதலால், பபனிலியாதி யென்றற்குப் பிண்ணெஞ்சே யென்றருளினா. (௩௨)

மாறிநின்றெனைககெடக்கிடநதனையெயமமதிவிலிமடநெஞ்சே தேறுகினறிலமினியுனைச்சிக்கெனச்சிவனவன் றிரடோன்மே னீறுநின்றதுகண்டனையா யினுநெககிலையிக்காயங் கீறுகினறிலகெடுவதுனபரிசுதுகேட்கவுங்கிலலேனே.

(ப - னா.) எம்மதிவிலி - எமது அறிவிலியாகிய, மடநெஞ்சே - அறியாமையையுடைய மனமே, என்னை மாறிநின்று - என்னை மாறுபட்டுநின்று, கெட - யான கெட, கிடநது - சுமமாவிருகது, அனையை - அததனமையையாயினே, (ஆதலால்) இனி - இனி, உன்னை - உன்னை, சிககென - உறுதியாக, தேறுகின்றிலம் - தெளிகின்றிலம், சிவன அவன - சிவபெருமானாகிய அவனது, திரள்தோன்மேல் - திரண்டபுயங்களின்மீது, நீறுநின்றது - திருவெண்ணீற்றுந்ததனை, கண்டனையு - கண்டனம், இன்னும் நெககிலை - இன்னம் மனமுருகினையிலை, இ காயம் கீறு கின்றிலை - இகத வுடம்பைப் பிணக்கின்றிலை, உன் பரிசு இது - உன் தன்மையாகிய இது, கெடுவது - கெடுத்தற்குரியது, (அதை) கேட்கவும் கில்லேன் - கேட்கவும் சம்மதியேன், எ - று.

(க - னா) அறிவில்லாத நெஞ்சே என்னை யிவ்வாறு செய்த வுன் வரலாற்றை யுறுதியாகத் தெளிந்திலேன் என்பது.

(வி - னா.) கிடந்தனையைத் தேறுகின்றிலம் என இயைப்பினும் பொருத்தம். சிவபெருமானது திரடோளும் நீற்றழகும் எத்தகையானாயும் கண்கவர் வனப்பினவாதலால் அவற்றைக் கண்டிருத்தும் மனமுருகாமலும் இக்காயததைக் கீறாமலுமிருந்தனை, உன் தன்மை கெடுத்தற்கேயுரியது, அதனைக் கேட்கவும் சகியேன் என்றற்குச் "சிவனவன் றிரடோன் மே னீறுகின்றது கண்டனையாயினு நெககிலையிக்காயங், கீறுகின்றிலை கெடுவதுன் பரிசுதுகேட்கவுங்கிலலேன்" என்றருளினா. மதியிலி யென்பது நெஞ்சோடியையும். கில் ஆற்றற் பொருண்மையாதலால் கேட்டிச் சகிக்குமாற்றலிலேன் என்றுங் கூறலமையும். (௩௩)

கிற்றவாமன்மேகெடுவாயுடையானடிநாயேனை
விற்தெலாமிகவாள்வதற்குரியவனவிராமலர்த்திருப்பாத
முற்றிலாவிளத்தளிர் பிரிநதிருந்துநீயுண்டனவெல்லாமுன்
அற்றவாறுநின்னறிவுநின்பெருமையுமளவறுக்கில்லேனே.

(ப - னா.) கிற்று - வேண்டுகிறதெல்லாம், அவாம் - ஆசைப்
படுகிற, மனமே - கொஞ்சே, கெடுவாய் - கெடுவாயாக, அடியையே
னை உடைபான் - அடியையேனை யுடையவன், எல்லாம் விற்து - எல்
லாவகையாலும் விற்து, மிக - மிகுதியாக, ஆள்வதற்கு என்னையா
ண்டருளுதற்கு, உரியவன் - உரிமையுடையவன், (அவ்விறைவனுது)
விராமலர் - மணம்பொருந்திய தாமனாமலர்போன்ற, திருப்பாதம் -
திருவடியாகிய, முற்றிலா இளந்தளிர் - முகிராத இளந்தளினை, பிரிந்
திருந்து - நீங்கியிருந்து, நீ உண்டன எல்லாம் - நீ துகார்தனயா
வும், முன் அற்ற ஆறும் - முன்னரே அற்றொழிந்த விதத்தையும், நின்
அறிவும் - உன்னறியையும், நிற்பெருமையும் - உன் பெருமையையு
ம், அளவறுக்கில்லேன் - அளவுபடுத்தும் ஆற்றவிலேன், எ - று.

(க - னா) மனமே, இறைவனுது திருவடியைப் பிரிந்து நீது
கூத்த விடய வினபங்கனையும் உன் அறிவுமுதலியவற்றையும் அளவு
செய்கிலென் என்பது.

வி - னா) கெடுவாய் - வியப்பின்கண் வந்தமுன்னிலையசை
யிடைச்சொல், கிரய விகிரயங்களைச் செய்தற்குரியவன் என்றற்கு
விற்தெலா மிக வான்வதற்குரியவன் என்றருளினர். இளந்தளிர்
என்றலே யமைவதாயிருக்க, முற்றிலா என்றது மிகவும் இளந்தளிர்
என்றற்கு. அளவு - எல்லை. (௩௯)

அளவறுப்பதற்கரியவனிமையவாக்கடியவர்க்கெளியானங்
கனவறுத்துநின்றாண்டமைகருத்தினுட்கசுந்துணாநகிருத்தேயு
முன்னுறுத்துநின்றினைந்துளம்பெருங்கனன் செய்ததுமில்லெஞ்சே
பளகறுத்துடைபான் கழலபணிந்திலைபாகதிபுகுவானே.

(ப - னா.) இமையவர்க்கு - தேவர்களுக்கு, அளவறுப்பதற்கு -
அளவுபடுத்தற்கு, அரியவன் - அருமையானவன் - அடியவாக்குளரி
யான் அடியவர்க் கெளிதானவன், (அவன்) நம் களவு அறுத்தது

நின்று - நமது கனவுமார்த்ததைச் சேதித்து நின்று, ஆண்டமை - ஆண்டருளின படியை, கருத்தினுள் - கருத்தினுள்ளே, கசிந்த உணர்ந்திருந்தேயும் - கசிந்தறிந்திருந்தும், உன் - உன்னையாகிய குற்றங்களை, கறுத்து - கோவித்து, உன்னை நினைத்து - உன் நிலைமையைச் சிந்தித்து. உனம் - தனதுருவனதில், பெருகான் செய்ததும் இல்லை - பெருவஞ்சகம் செய்ததாயில்லை, (இங்ஙனமாக) பாகிபுருவான் - பாகிபிற புரும்பொருட்டு, பளகுஅறுத்து - குற்றங்களை யொழித்து, உடையான்சுழல் - உடையான திருவடிமைய, பணிநிலை - வணங்கினாயில்லை, எ - று.

(க - னா.) நெஞ்சே, தேவர்களுக்கும் அரியனாகிய இறைவன் நம்மையோ பொருளாகிய யாட்கொண்டருளி னமையுச் சிந்தித்து, உன் குற்றங்களைக்கிப் பாகியடைதற்கு உடையவன் திருவடிபுப் பணிந்தனாயில்லை, உன் மன்மையிருந்தவாமெனனை யென்பது.

(வி - னா.) கனவு - கண்னம். கறுத்தல் - கெடுத்தல். பளகு குற்றம். புருவான் என்பதில வான் எதிர்கால வினையெச்சவிகுதி.

புருவதாவதும்போதாவதில்லதும்பொன்னகர்புகப்போதற் குருவதாவதுமெந்தையெம்பிரானென்னையாண்டவன்சுழற்கன்பு நெருவதாவதுநித்தலுமமுதொடுதேனொடுபால்கட்டி மிருவதாவதுமின்றெனின்மற்றிதற்கென்செய்கேன்வினையேனே.

(ப - னா.) புருவதாவதம் - புருவதாயிருப்பதம், போதாவு இல்லதம் - மீண்டிருந்த லிலலாததம், பொனகர் - சிவலோகமே, புகப்போதற்கு - (அதைப்)பெறுமாறு செல்வதற்கு, உருவதாவதம் - மனம்குழுவதாதலும், எந்தை - எமது தந்தை, எம்பிரான் - எம்பெருமான், என்னை ஆண்டவன் - என்னை யாண்டருளினவன், (அவனது) சுழற்கு - திருவடிக்கு, அன்பு நெருவதாவதம் - அன்பினை கெளித் ததாலும், நித்தலும் - நாந்தோறும், அமுதொடுதேனொடு - அமிர தத்தோடும் தேனோடும், பால்கட்டி - பால்கட்டியினும், மிருவதாவ தம் - சுவையால் மேற்படுவதாலும், இன்றுஎனில் - இல்லையாயின், இதற்கு - இதற்கு, வினையேன் - தீவினையை யுடையேன், என் செய்கேன் - யாதுசெய்வேன், எ - று.

(க - னா.) நெஞ்சே, போகருவாவற்ற முத்தியுலகத்திற் புருதற்கு இறைவன் திருவடிக்கு அன்புசெய்தல் முதலிய குணங்கள் உன்னிடத்திலையாயின யானெவ்வாறுய்வேன் என்பது.

(வி - னா.) புருவது - போதல். போதாவு - மீளல். பொன் - அழகு. செபுரத்தின் மிக்க அழகுளதொன்றின்மையின் அதனைப் பொன்னகர் எனறருளினா. நெஞ்சே, உன்னைத் திருத்தவலியிலேன் என்பா “இதற்கென்செய்கேன்” எனறருளினா. வினையேன எனறது திவினையுடையேன் என்றபடி. (௩௬)

வினையென்போதுடையார்பிறாருடையானடிநாபேனைத் தினையின்பாகமுமபிரிவது திருக்குறிப்பன நுமற்றதனாலே முனைவன்பாதநம்மலர்பிரித்திருந்துநான் முட்டிலேன்றலைகிறேனினையன்பாவனையிருமபுகன்மனஞ்செவியின்னதென்றறியேனே.

(ப - னா.) என்போல் - என்னைப்போல், வினை உடையா - திவினையுடையவா, பிறாஅர் - பிறா யாருளா, உடையான் - உடையவன், அடிநாயேனை - அடிநாயினேனை, தினையின்பாகமும் - தினை யனவும், பிரிவது - நீங்குவது, திருக்குறிப்பு அன்று - திருக்குறிப்பன்றாகும், அதனாலே - அதினாலே, முனைவன் பாதம் - இறைவனது திருவடியாகிய, நல்லா பிரித்திருந்தும் - நல்லமலரை நீங்கி யிருந்தும், நான் முட்டிலேன் - நான் (துண் முதலியவற்றில்) முட்டிக்கொன்னகிலேன், தலைகிறேன் - தலையைப் பிளந்து கொள்ளேன், இனையன் - இத்தனமையேனாகிய என்னுடைய, பாவனை - சித்தனை, இரும்பு - இரும்பாகும், மனம் கல - மனங்கல்லாகும், செவி இன்னதென்று அறியேன் - காது இன்னதென்று சொல்ல அறியேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனது திருவடியைப் பிரித்திருத்தலாற்றாது முட்டிதல் தலைகிறதல் முதலியன செய்திலேன். ஆகலால் என் பாவ வினை முதலியன இருமபு முதலியவற்றை நிகாக்குமென்பது.

(வி - னா.) ஆர் என்ற வினா எதிர்மறையாய் ஒருவருமில்லையென்பதை யுணர்த்தியது. தினையென்பது சிறுமைக்குக் காட்டுமோரணவை. முனைவன் - முன்னேன். திருவடி பிறவிப்பெருங்கடனீர்த்ததற்கு மரக்கலம் போறலால் பாதநம்மலா என்றருளினா. (௩௭)

ஏனையாவருமெய்திடலுற்றுமற்றினனதென்றறியாத
தேனையானெயைக்கருமபினிநேறலைச்சிலையெனசிலலோக
கோனையானனோககிதன்கூறனைக்குறுகிலேனெடுங்கால
மூனையானிருந்தோமபுகினறென்கெடுவேனுயிரோயாதே.

(ப - னா.) ஏனையாவரும் - மற்றையோர் எல்லாரும், எய்தி
டல் உற்று - அடையத தொடங்கி, இன்னது என்று அறியாத -
இனனதென்றுணராத, தேனை - தேனை, ஆன நெய்யை - பசுவின்
நெய்யை, கரும்பின் இன் தேறலை - கருமபின் இனிமையான
சாற்றை, சிலனை - சிலபெருமானை, என் சிலலோக கோனை -
என் சிலலோகததரசனை, மான் அன்ன - பெண் மானின் நோக்கம்
போன்ற, நோக்கி - திருநோக்கத்தையுடையவளாகிய உமாதேவியி
ன், கூற்றை - பங்களை, குறுகிலேன் - அணுகிலேன், யான் - நான்,
நெடுங்காலம் இருந்தது, ஊனை - உடம்பை, ஒம்புகின்றேன் - வளாக
கின்றேன், கெடுவேன் - கெடுவேனாகிய எனது, உயிர் - உயிரானது,
ஒயாதே - ஒழியாதோ, எ - று.

(க - னா.) இறைவனை யடையாது இப்பொய்யுடலைக காத்தி
ருந்தேன். இப்படிப் பயனிலியாகிய என்னுயிரழியாதோ என்பது

(வி - னா.) ஏனையாவரும் என்றது - பிரமன் இத்திரனமுத
லிய தேவர்களை. தேனும் கரும்பின்றேறலும் நாவிற்குச் சுவையுடைய
தலன்றி, உடம்பிலுள்ள சத்த தாதுக்களுக்கும் உறுதியுடையதலுடைய
நெய்போலச் சிறந்த தன்மையின், அதனை நடுநாயகமாய வைத்தருளி
னர். மான் என்றது - மாளேகச்சதை. கூற்றன் எனற்பாலது கூற
ன்ன என நின்றது. ஊன் - தசை, அது இவ்விடத்து மிகுதிபற்றி
உடம்புக்காயிற்று. (ந - னு)

ஒய்விலாதனவுவமனிலிறநதனவொண்மலர்த்தாடநது
நாயிலாகியகுலத்தினுங்கடைப்படுமெனனைநனனெறிகாட்டித
தாயிலாகியவினனருள்புரிந்தவெனறலைவனைநனிகாணேன்
றியில்வீழ்கிலேன்றின்வனையுருள்கிலேன்செழுங்கடல்புகுவேனே.

(ப - னா.) ஒய்வு இலாதன - அழியாதனவும், உவமனில் இறந்
தன - உவமைப் பொருள்களினின்று நீங்கினவும் ஆகிய, ஒன் - ஒட்ப
மாகிய, மலர் - தாமரை மலர்போன்ற, தான் - திருவடிகளை, தந்து -

கொடுத்த, நாயில ஆகிய குலத்தினும் - நாய்ச்சாதிவீனும், கடைப் படும் - கடையாகின்ற, என்னை - அடியேனுக்கு, நல் நெறிகாட்டி - நல்வழிகாட்டி, தாயில ஆகிய - தாய்போன்ற, இன் அருள் புரிந்த - இனிய அருள்செய்த, என் தலைவனை நனி காணேன் - என் இறைவனை மிகவும் காண்கிலேன், தீயில் வீழ்கிலேன் - நெருப்பில் வீழ்கிலேன், திணவனா உருங்கிலேன் - வலியமலையினின்றும் உருங்கிலேன், செழு கடல் புகுவேனே - செழுமையாகிய கடலிலாயினும் வீழ்வேனோ, அதவஞ் செயேன், ஏ - து.

(க - னா) அழிவு உவமைகளில்லாதனவாகிய தன் திருவடிகளை யருளசெய்து, நாயினுங் கடைப்பட்ட என்னை நன்னெறிகாட்டி ஆண்டருளி, தாயினுமிக்க அருள்செய்த இறைவனைக்காணாத நான் தீப்பாய்தல் முதலிய செய்திலேன, என் மனவலியுந்தவாறென்னை யென்பது.

(வி - னா.) ஓயவிலா தனதான், உவமனிலிறந்தனதான் என இயைக்க. நாயிலாகிய குலம் என்றது, நாயக்குலம் என்றபடி. என்னை - யென்னும் இரண்டனுருபு நான்கனுருபாய் அருள்புரிந்த என்னும் வினையொண்டது. (ந.க)

வேனில்வேள்களைகிழித்திட மதிசுடுமதுதனைநினையாதே
மானிலாவியநோக்கியாபடிநிடைமத்திடுதயிராகித்
தேனிலாவியதிருவருள்புரிந்தவென சிவனகர்புகப்போகே
ஊனிலாவியையோமபுகதற்பொருட்டினுமுண்டெதிருந்தேனே.

(ப - னா.) வேனில் வேள்களை - வேனிற்காலத்து மன்மதனுடைய பாணங்கள், கிழித்திட - உடம்பு முழுதும் நெனையாநிற்க, மதி சுடுமது தன்னை - சந்திரன் சுவைதையும், நினையாதே - சுகதியாமலே, மான் நிலாவிய - மானின் பார்வைபோன்று, விளங்குகின்ற, நோக்கியர் - பார்வையையுடையவராகிய மாதரது, படிநிடை - வஞ்சவொழுக்கத்தில், மத்து இடுதயிர் ஆகி - மத்திட்டுக் கடையப் படும் தயிர்போல மனம்சுழன்று, தேன் நிலாவிய - தேனின் இனிய தன்மை நிலைத்த, திருவருள் புரிந்த - திருவருள் செய்த, என் சிவன் - என் சிவபெருமானது, நகர் - சிவபுரத்தில், புகப்போகேன் - புகப்போகின்றிலேனாகி, ஊனில் ஆவியை - உடம்பினுள் உயிரை, ஓம்புதற்பொருட்டு - வளர்த்தற்பொருட்டு, இன்னும் - இன்ன

மும், உண்டு உடுத்த இருந்தேன் - உண்டும் உடுத்தும் இருந்தேன், எ - று.

(க - னா.) மாதா மயக்கத்தில் அகப்பட்டுமுன்ற என்னை யாட்கொண்டருளின இறைவனது சிவபுரத்தை யடையேனாக, உடலுயர்களை யோம்புதற்பொருட்டு இன்னும் உண்டும் உடுத்தும் இருந்தேன் எனபது.

(வி - னா.) படி - பொய, வஞ்சம் மததிதயிராகி என்றது, மனச்சுழற்சிக் கெடுத்துக் காட்டுவதோருவமை. எல்லார்க்கு மினிமை பயத்தலால் திருவருளைத் “தேனிலாவியதிருவருள்” என்றருளினர். போகேன் என்னும் முறறெச்சம், உண்டுமததிருந்தேன் என்னும் வினையொண்டது (௪௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைம்மாறுகொடுத்தல்.

அதாவது தன்னைச் சிவனிடத்திலே கொடுத்தல்

க வி வி ரு த த ம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருகையானையொத்திருந்தென னுளக
கருவையான் கண்டிலேன கண்டதெவ்வமே
வருகவேன றுபணித்தனைவா னுளோர்க்
கொருவனாகிற்றிலேன்கிற்பனுண்ணவே.

(ப - னா.) என்னுள் இருகையானையை ஒத்திருந்த - என்மனத்தில் நீ இருகையானையை யொத்திருந்தும், அகருவை - அந்தமேன்மையை, யான் கண்டிலேன் - நான் அறித்திலேன், கண்டது - (மற்றுநான்கண்டது யாதெனின்,) எவ்வுமே - துன்பமே, வான் உளோர்க்கு ஒருவனே - விண்ணோராகிய தேவர்களுக்குள் ஒப்பற்றவனே, வருக என்று - வருவாயாகவென்று, பணித்தனை - கட்டளை

யிட்டருளினை சிற்பன உண்ணகிற்றிலேன - சதரப்பாடுடையனாகி
அந்த அதுபவகததை துசரப்பெற்றிலேன், எ - று.

(க - னா) ி லேன மனத்தி லெழுந்தருளியிருத்தம் நான்
துன்பமதுபவியா பிறற்றகிரங்கி வருகவென்று பணித்தருளினை, அந்
தசுகாதுபவத்தை துசரகிலேன என்கது.

(வி - னா) இறைவன பாதுடச்சட்டையைச் சாததியெழுந்தரு
ளின குழமுதத்தை நினையாநின்று, இருகையானையை யென்
றருளினா. எவயம - குறை அது குறைதற்குக் காரணமாகிய துன்
பத்துக்காமிற்று பணித்தல - கட்டளையிடுதல் (சுக)

உண்டொரொண்பொருளென்றுணர்வாக்கெலாம்
பெண்டிராணவியெனறறியொண்கிலை
தொண்டனேறருளாவாவத்துதோன்றிய
கண்டுகண்டிலேனெனனகண்மாயமே.

(ப - னா) ஓ ஒண்பொருள் - ஒருஒட்பமாகியபொருள், உண்டு
என்று - உள்தென்று, உணாவாககு எல்லாம் - அறிவொக்கெல்
லாம், பெண்டிர் ஆண அவி என்று - பெண் ஆண அவிபென்று,
அறிய ஒண்கிலை - உண்டொண்ணுதின்றிலை, தொண்டனேற்கு -
அடியனேனுக்கு, உள்ள ஆறு - உள்ளபடி, வருதுதோன்றிய - வருது
காட்சிகொடுத்தன, கண்டம - கண்டம், கண்டிலேன - கண்டிலே
னென, (இது) என்னகண்மாயமே - என்னகண்மாமமோ, எ - று.

(க - னா) மேலானொரு ளொன்றுண்டென்றுணர்ந்தார்ச்
சும் அறிதற்கரிய நீ பெனக்குளனவாறு வருது காட்சி கொடுத்தனை.
அநவனவ காட்சிகொடுத்த வுனைக்கண்டும், காணேறும் மயங்கா
நின்றேன், இது என்ன கண்மாயம் என்பது.

(வி - னா) ஒண்பொருள் - சிறந்தபொருள், அவி - பேடு. உள்
ளவாறு என்பது சறுதொகுத்தது. கண்மாயம் - கண்காடு வித்தை
(கண்ணெழைக்கும் வித்தை) (சஉ)

மேலைவானவரும்மறிபாததோர்

கோலமேயெனையாடகொண்டகூத்தனை

ஞாலமேவிசாபேயிவைவருதுபோங்

காலமேயுனையென்றுகொலகாண்பதே.

(ப - னா) மேலேவானாரும் அறியாதது - மேன்மையுள்ள தேவர்களும் அறிபாததாகிய, ஓர் கோலமே - ஒப்பற்ற கோலமே, என்னை ஆட்கொண்ட கூத்தனை - என்னை யாட்கொண்டருளின கூத்தப்பிரானே, ஞாலம் விசுடி இவை - மண் விண் என்னும் இவையாவும், வந்துபோம் - தோற்றி யொடுங்குகின்ற, காலமே - காலரூபமாயிருப்பவனே, உன்னை - (இதனைமையாகிய) உன்னை, காண்பது - யான் காணப்பெறுவது, என்று கொல் - எந்நாளோ, எ - று.

(க - னா) மேன்மையாகிய தேவர்களும் அறியவொண்ணாத கடவுளே, உன்னை நான் காணப் பெறுவது எந்நாளோ என்பது.

(வி - னா) மேலேவானவா என்றது மக்கள் முதலியோரினுஞ் சிறந்தாராதல நோக்கி மேலேவானவா - மேலுலகத்துள்ள தேவா என்றலுமாம். வானவா என்பதிலு வான் மேன்மையெனவும், விண் எனவும் பொருள்கொண்டு, மேன்மையுடையா எனவும் விண்ணுலகத்திலுள்ளார எனவும் கூறுக மேலேவானவா - சாமாநிய தேவர் களினுஞ் சிறந்த தேவராகிய பிரம் விட்டுணுகள் என்றலு மொன்று. மேலேவானவா - மேலிருப்பதாகிய விண்ணுலகத்தரீ எனவும், மேலே முற்காலத்தில் எனவும் கூறலுமாம் கோலம் - உருவம். ஐம்பெரும் பூதங்களுள் முதலிறுதிசுளாகிய மண் விண்வினைக கூறவே இடையன் வாகிய நீர் கெருப்பு வாயுக்களும் அடங்குமாதலால், “ஞாலமே விசுடி” என்றருளினா. என்று எனவே யமைவதாயிருக்க, கொல் எனமேலுங் கூறல காண்டற கருமை தோன்றற்கென்க.(சுரு)

காணலாமபரமேகட்குநர்கதோர

வாணிலாப்பொருளையிகொரபாப்பெனப்

பாணனேனபடிற்றுககையவிட்டுனைப்

பூணுமாறறியேனபுலனபோற்றியே.

(ப - னா) கட்டு - கண்ணுக்கு, காணல்ஐம் - காணலாகி ன்ற, பரமே - பரம்பொருளே, கட்டு இறத்தது - கண்ணுக்குக் காணலாகாத, ஓர் - ஒப்பற்ற, வான் நிலா பொருளே - ஒளிநிலப்பெற்ற பொருளே, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், ஓர் பாப்பு என - ஒருபறவைக குஞ்சுபோல, பாழ்நனை - பாழ்நனாகிய நான், படிது ஆக்கையை விட்டு - பொய்யுடம்பை விட்டு, புலன்போற்றி - ஐம்பொறிகளைத்

தடுத்த, உன்னை பூணுமஆறு - (மெய்யாகிய) உன்னை யடையும் வழியை, அறியேன் - அறிந்திலேன், எ - று.

(க - னா.) கட்புலனுலறியப் படுத்தும் அறியப்படாமையுமாகிய இருதன்மையுமுள்ள இறைவனே, அடியேன இந்தப் பொய்யுடம்பைவிட்டு உன்னை யடையும் வழியை யறிந்திலேன என்பது.

(வி - னா.) கட்டு என்பதனை காணலாம் என்பதனோடும் இறந்தது என்பதனோடும் இயைக்க. பாப்பு - பறவைகளுக்கு. இது தனக்குப் பறக்கும்பருவம் வருதலும் கூட்டைவிட்டு மேலிடத்திற் பறத்தல்போல, யானும் இந்த வுடம்பைவிட்டு மேலிடத்தானாகிய வுன்னையடைய வகையிலேன் என்றற்கு, “இங்கொர் பாப்பெனப் பாணனென்படிற் ருக்கையைவிட்டுனைப் பூணுமாறியேன” என்றருளினர். அம்பலவாணன், குன்றவாணன் என்பவற்றில் வாழ்நான் என்பது வாணன் என நின்றாற்போல, பாழ்நன் பாணன் என நின்றது. படிற்றுகையை விட்டு என்றதனால் உன்னையெனபதற்கு மெய்யாகிய வுன்னையெனப் பொருளுகைகப்பட்டது. ஆகை - ஆக்கப்பட்டது. படிற்றுகை யென்பதற்கு, பொய் வஞ்சம் என்பவற்றாலாக்கப்பட்டது எனப் பொருள்கூறுக. (௪௪)

போற்றியென்றமபுரணமெபுகழ்ந்துநின்
றூற்றன்மிக்கவன்பாலழைக்கின்றிலே
னேற்றுவந்தெதிராதாமரைததாளுநாங்
கூற்றமன்னதொகொள்கையெனகொள்கையே.

(ப - னா) போற்றி என்றும் - போற்றியென்று சொல்லியும், புரண்டும்-புரண்டும்,புகழ்ந்தும் - புகழ்ந்து உரைத்தும்,நின்று - நின்று, ஆற்றல் மிக்க அன்பாய் - கவிமிகுந்த அன்பினால், அழைக்கின்றிலேன் - அழையாநின்றிலேன, என்கொள்கை - எனதுகொள்கையானது, எதிரா ஏற்று வந்து - எதிராததுவந்து, தாமரைதான் உறும் - தாமரை மலர்போலத் திருவடியையடைந்த, கூற்றம் அன்னது - யமனை நிகர்த்ததாகிய,தொகொள்கை - ஓர் கோட்பாடேயாம், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன்னை அன்பினால் அழையேறியினேன், இயமனைத திருவடியால் திருத்திக்கொண்டாற்போல உன்னையும் திருத்திக்கோடல்வேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) ஆற்றன்மிக்க அனபு - ஒருவரானும் சலிப்பிக்க
வொண்ணாத அன்பு. தாமரைமுதலாகுபெயா. கூறறம் - கூறுபடுத்
தல் (பிரித்தல்) உடலுயிர்களைப்பிரிப்பவனாதலால் இயமனுக்கு இப்
பெயா உண்டாயிற்று. (சுடு)

கொள்ளுங்கில்லெனையனபரிற்கூய்ப்பணி
கள்ளுமவண்டுமருமலர்க்கொன்றையா
னள்ளுங்கீழுளுமேலுளுமயாவுளு
மெள்ளுமெண்ணெயும்போனினறவெநதையே.

(ப - னா) கள்ளும் - தேனும், வண்டும் - வண்டுகளும், அரு -
நீங்காத, கொன்றைமலரான் - கொன்றைமலராமாலையை யுடையவ
னாகி, நள்ளும் - நடுவினும், கீழுளும் - முதலினும், மேலுளும் - இறுதி
யினும், யாவுளும் - எல்லாவுயிர்களுள்ளும், எள்ளும் - எண்ணெயும்
போல் - என்னையும் எண்ணெயையும்போல, நினற - வியாபித்துநின்ற,
எந்தையே - எமது தந்தையே, கொள்ளும் கிலெனே - உன்னையறிந்
துகொள்ளும் ஆற்றவில்லாத என்னையும், அன்பரின - உன்மெய்யடி
யாராப்போல, கூய்ப்பணி - கூவிக்கொண்டு பணிததருள்வாயாக,
எ - று.

(க - னா) கொன்றை மலர்மாலையுடையவனே, எள்ளும் எண்
னெயும்போல எல்லாப்பொருள்களினும் நீக்கமின்றி நிறைந்திருப்ப
வனே, உன்னையறிந்ததையும் வழி யறியாத என்னையும், உன் அன்
பராப்போலக கூவிப்பணித்துக்கொண்டருளல வேண்டும் என்பது.

(வி - னா) கொன்றைமலரான் என்றபாலது மலர்க்கொன்
றையான் எனமுன பிள்ளாக மாறிநின்றது. மலர்க்கொன்றையான்,
எந்தை, எனபவற்றை எழுவாயும் பயனிலையுமாக்கியுரைத்ததுக்கோட
லுமாம். இதில் பணியென்பதனைப் பெயரெச்சமாக்கி கொன்றை
யான்என்னும் பெயரோடு முடிக்க. நன் - நடு. (சுசு)

எந்தையாயெமபிரான்மற்றுமியரவாக்குந
தந்தைதாய்தம்பிரான் நனக்கஃதிலான
முந்தியென்னுள்புகுந்தனன்யாவருள்
சின்றையாலுமறிவருஞ்செல்வனே.

(ப - னா) யாவரும் - எல்லாரும், சிந்தையாலும் - மனத்தாலும், அறிவு அரு செவ்வன் - அறிதல் அருமையாகிய செவ்வன், எந்தை ஆம் - எமது தந்தையாகி, எம்பிரான ஆம் - எம்பெருமானாகி, மற்றம் யாவாக்கும் தந்தை தாய ஆகி - மற்றுமுள்ள எல்லாருக்குத் தந்தை தாயாகி, சம்பிரான ஆய - சம்பிரானாகி, தனக்கு அஃது இலான் - தனக்கு அது இல்லாதவனாகிப் இறைவன், முகநி - முற்பட்டு, என உன் புகுந்தனை - என் மனத்திற் புகுந்தான், எ - று.

(க - னா) யாவரும் மனத்தாலும் அறிய வொண்ணாத கடவுள், என் மனத்திற் புகுந்தனை இது என்னலிப்பது என்பது

(வி - னா) காயர் வாசு என்பவற்றானே யன்றி எனப் பொருளபடுதலால், சிந்தையாலும் என்ற வம்மை இறந்ததழீஇயது அஃது என்றது, தந்தை தாய முதலியோடையடைத்தாத் தரன்மையை. தனக்காட்படுக தன்மையெனக் குண்டாவதன் முன்னம் என் மனத்திற் புகுந்தான் என்றற்கு, “முதலியென்னுள் புகுந்தனை” என்றருளினா. இது “உட்படயான பொழில்” என்னும் திருக்கோவையார் செய்யுளில், “எய்து முன்னொருமுடையான்” என்பதற்குவாகக்கப்பட்ட வுண்மையால் இஃது விளங்குக. (சுஎ)

செவ்வநெருவின்றிவி னீணோபுழுபு

புல்வரம்பினிறியாக்குமரும்பொரு

எல்லையில்லும்கழலகண்டமபிரிந்தனை

கல்வகைமனத்தேன்பட்டகட்டமே.

(ப - னா.) செவ்வம் - செவ்வமும், நெருவு - வறமையும், இன்றி - இல்லாமல், விண்ணோ - தேவான்றும், புழு புல் - பழுவுப் புல்லுமாகிய, வரம்பு இன்றி - எல்லையில்லாமல், எல்லை இல் கழல்கண்டும் - மேன்மைக்கார எல்லையில்லாத திருவடிபைக கண்டும், பிரிந்தனை - நீங்கினன், கல்வகை மனத்தேன பட்ட - கல்லினினமாகிய மனத்தினையுடைபேன அடைந்த, கட்டமே - கட்டகாலந்தானே, எ - று.

(க - னா.) மேன்மைக்கார எல்லையில்லாத இறைவனடியைக் கண்டும் அதனைப் பிரிந்தேன, இது என் செட்ட காலமோ என்பது.

(வி - னா) கழல் - அடி. யார்க்கும் என்ற வம்மை முற்றம்மை “யார்க்கு மரும்பொருள் எல்லையில் கழல் கண்டும் பிரிந்த

மையால், “கல்வகை மனத்தேன்பட்ட கட்டமே” என்றருளினர். வகை என்றது, இங்கு இனத்தை. கல்வகை மனத்தேன். வன்மையாற் கல்லிகர்த்த மனத்தினேன் என்றவாறு. கட்டம் - துன்பமுமாம். (சஅ)

கட்டறுத்தெனையாண்டுகண்ணாரநீ
றிட்டவன்பொடியாவருங்காணவே
பட்டி மண்டபமேற்றினையேற்றினை
யெட்டிளேடிசாண்டுமமறியேனையே.

(ப - னா.) கட்டு அறுத்தது - பிறவிதனையைச் சேதித்து, என்னை ஆண்டு - என்னை யாண்டருளி, நீறு இட்ட - திருவெண்ணீற்றை யணிந்த, அன்பரோடு - அன்பர்களோடு, யாவரும் - எல்லாரும், கண் ஆர காண - கண்ணாக்காணும்படி, பட்டி - கன்வளைய், எட்டிளேடி இரண்டும் அறியேனை - எட்டோடு இரண்டினையும் அறியாத என்னை, மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை - உன் திருவோலக்க மண்டபத்தில் ஏறச்செய்தனை ஏறச்செய்தனை, ஏ - இஃதென்ன வியப்பு, ஏ - று.

(க - னா.) எட்டிரண்டறியாத கன்வளைய என்னை, உன் மெய்யடியா முதலினராகிய எல்லாரும் காணும்படி யாண்டருளி உன் திருவோலக்க மண்டபத்தி லேறச்செய்தருளினே. இஃதென்ன வியப்பு எனபது.

(வி - னா.) கட்டு - பிறவிதனை. கண்ணார ஆண்டு என்றியைத்து, கண்ணோக்கத்தா லாண்டருளி பென்றுணாப்பினுமாம். இதனைச் சட்சித்தையென்பர். அன்பா யாவாகும் நீறு சிறந்த சின்னமாதலால் நீறிட்ட அன்பா என்றருளினா. பட்டி - இடம். பட்டி மண்டபம், இடமகன்ற மண்டபம். பட்டி எனபதற்கு நாய எனவும் பொருள் கூறுதலுண்டு, அது நாய் சிவிகை யேற்றுவித்த” என்பதனோ டொருபுடை யொத்திருத்தலானென்க. எட்டு இரண்டு என்றது அகர உகரங்களை. மறைப்பொருளானவாகிய இவற்றின் விளிவெல்லாம் குருமுகத்தா னுணர்ந்தமைக. (சக)

அறிவனையமுதேயடிநாயினே
னறிவனாகக்கொண்டோவெனையாண்டது
வறிவிலாமையனறேகண்டதாண்டநா
ளறிவனோவல்லனோவருளீசனே.

(ப - னா.) அறிவ்னே - அறிவுருவனே, அமுதே - அமிர்தமே
அடிநாயினேன் - உன் திருவடிக்கீழ் நாய்போல்வேன், அறிவன
ஆக கொண்டோ - அறிவுடையவனாகக்கொண்டோ, என்னை ஆண்டது - என்னையாண்டருளினது, அன்றே கண்டது - அந்நாளே நீ
கண்டது, அறிவிலாமை - அறியாமையே, ஆண்டநான் - என்னை
யாண்டருளின நாளில, அறிவனே - நான் அறிவுடையேனே, அவ்
லனே - அறிவிலேனே, ஈசனே - பெருஞ்செல்வனே, அருள் - அருள்
செய்வாயாச, எ - று.

(க - னா.) நான் உணக்கடிமைப்பட்ட காலத்தில் எனக்கிருந்
தது அறியாமையே, அங்ஙனமாக என்னை அறிவுடையவனாகக்
கொண்டோ நீ யாண்டருளினது என்பது.

(வி - னா.) ஞானமயனாதலால் அறிவனே என்றும், அன்
பாக்கு அமுதமபோல்பவ னாதலால் அமுதே என்றும் அருளிச்செய்
தனா. அநிததானாயும் அழிவிலிசனாககித தானும் அழிவிலியா
யிருத்தலால் அமுது என்றார் எனினும் பொருந்தும். (100)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அநுபோகசுத்தி.

அதாவது சுக்மேலீடு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈசனையென்னெமமானெயெந்தைபெருமானென்பிறவி
நாசனேநானயாதுமொன்றல்லாப்பொல்லாநாயான
நீசனேனையாண்டாய்க்குறினைக்கமாட்டேன்கண்டாயே
தேசனேயமபலவனேசெய்வதொன்றும்றியேனே.

(ப - னா.) ஈசனே - செல்வப்பெருக்கையுடையவனே, என் எம்மானே - என் எம்பெருமானே, எத்தை பெருமான் - எமது தந்தையாகிய பெருமானே, என் பிறவி ஈசனே - என் பிறவியை நசிக்கச் செய்வோனே, நான் - யான், யாதும் ஒன்று அல்லா - ஒரு பெருநுமல்லாத, நாயான் - நாய்போன்ற, நீசனேனே - நீசனாகிய என்னை, ஆண்டாய்க்கு - ஆண்டருளின உன்னைக் குறித்து, நினைக்கமாட்டேன் - சிந்திக்கமாட்டேன், தேசனே - ஒளியுருவனே, அம்பலவனே - அம்பலத்தையுடையவனே, செய்வது - செய்யக்கடவதை, ஒன்றும் அறியேன் - சிறிதும் அறியமாட்டேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, என் பிறவி நசிக்கும்படி என்னை யாண்டருளின உன்னைக் குறித்துச் சிந்தியேன், செய்யக்கடவதையும் அறியேன என்பது.

(வி - னா.) ஈசன - பெருஞ் செல்வத்தையுடையவன். (எல்லாப்பொருள்களையும் தனக்குடைமையாக வுடையவன்) தேச - ஒளி.

செய்வதறியாச்சிறுநாயேன்செம்பொற்பாதமலாகாண்பொய்யர்பெறும்பேறத்தனையும்பெறுதற்குரியேன்பொய்யிலாமெய்யாவெறியார்மலர்ப்பாதமேலக்கண்டிங்கேட்டிருந்தும்பொய்யனேனானுண்டுதிவகிருப்பதானேனபோரோறே.

(ப - னா.) செய்வது அறியா - செய்வதறகுரியதை அறியாத, சிறு நாயேன - சிறு நாயினேன், செம்பொன் - செம்பொனபோன்ற, பாத மலர் - உன் திருவடித்தாமரை மலரை, காண - காணாத, பொய்யா - பொய்யாகன், பெறும்பேறு அதனையும் - அடையும் பேறுகளை மெயலாம், பெறுதற்கு உரியேன் - அடைதற்குரியேனாகி, பொய் இல்லா - பொய்யற்ற, மெய்யா - மெய்யினா, வெறி ஆ - மணம் நிறைந்த, மலர் பாதம் - தாமரைமலர்போலும் (உன்) திருவடியை, மேலக்கண்டும் - அடையக்கண்டும், கேட்டிருந்தும் - கேள்விப்பட்டிருந்தும், பொய்யனேன் நான் - பொய்யினேனாகிய நான், உண்டு உடுத்த - உண்டும் உடுத்தும், இவகு இருப்பதானேன் - இவ்வுலகத்தில் இருக்கலாயினேன், போர ஏறே - போரில் ஆண்சிறகம்போல் பவனே, எ - று.

(க - னா.) செய்ய வடுப்பதிது வென்றறியாத நாயேன உன் திருவடியைக்காணாத பொய்யா பெறும் பேறெல்லாம் பெறுதற்குரிய

யேனாகி, உன் மெய்யன்பா உன் திருவடியை யடையக்கண்டும் கேட்டும், அத்நையடைய முயலாது பொய்யனும் உண்டிடுத்துக் காலங்கழிக்கின்றேன என்பது.

(வி - னா.) செய்வதறியா என்றாரேனும் செய்வதன் தவிர வதமறியா எனப்பொருள் கொள்க. சிறு நாயேன் - சிறுமையை யுடைய நாயினேன். செம்பொற்பாத மலர் என்றது எய்தற்கருமை நோக்கி, பொய்யா பெறும் பேறு என்றது துன்பத்தை. (௫௨)

போரோறேறின்பொன்னகாவாய்நீபோந்தருளியிருணீக்கி
வாரோறிளமெனமுலையாளோடுடனவந்தருளவருள்பெற்ற
சீரோறடியாரின்பாதஞ்சேரக்கண்டிங்கண்கெட்ட
ஆரோறாயிங்குழலவேனோகொடியேனுயிரதாணுலவாதே.

(ப - னா.) போர் ஏறே-போரேற போல்பவனே, தின்பொன்
நகாவாய் - உன்பொன்னகாரினின்றும், நீ போந்து அருளி - நீ
யெழுந்தருளி, இருள் நீக்கி - மனத்திருளை நீக்கி, வார் ஏறு - வார
ணியப்பெற்ற, இளமெல் முலையாளோடு உடன் - இளமையாகிய
மெல்லிய தனக்களையுடையவளாகிய உமாதேவியோடுகூட, வந்து
அருள் - வந்து அருள்செய்ய, அருள்பெற்ற - உன் திருவருள்பெற்ற,
சீர ஏறு அடியார் - சிறப்பு மிகுந்ததொண்டா, நிற்பாதம் சேரக்கண்
டும் - உன் திருவடியை அடையக்கண்டும், கொடியேன் உயிர் உல
வாது - கொடியேன உயிரழியாமல், கண்கெட்ட ஊர் ஏறு ஆய் -
கண்ணிழந்த ஊர்ப்பன்றி போன்று, இங்கு உழல்வேனோ - இவ்வுல
கத்தில் சுழலாநிற்பேனோ, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, நீ உன் சிவபுரத்தினின்றும் எம்பி
ராட்டியோடும் இவ்விடத் தெழுந்தருளி, அருள்செய்யப்பெற்ற உன்
அன்பர் உன் திருவடியை யடையக்கண்டும், கண்கெட்ட ஊர்ப்
பன்றிபோன்று இவ்விடத் துழலாநிற்பேனோ, இத்தன்மையேனது
உயிர் நீங்காதோ என்பது.

(வி - னா.) பொன்னகா - அழகாகியநகர். இதில் சிறந்தழகி
தானகர் ஒன்றினமையால், பொன்னகா என்றருளினார். பொன்
னகாவாய் என்பதில் வாய் நீங்கப் பொருளதாகிய ஐந்தனுருபாகக்
கொன்னப்பட்டது. அருளுருவாகிய பிராட்டியோடு கூடாவழி

அருள்செய்தவியலாமையால் “வாரேறினமென் முலையானோடுன் வந்தருள்” என்றருளினா. அருள்பெற்ற சிரேஷ்டியார் என்றமையால், சிரேஷ்டத்துக்குக் காரணம் அருளென்றதாயிற்று. ஊரேறு என் றொழியாது கண்டெட்ட என விசேடணங்கொடுத்தது மிகவும் தம்மையிழித்தற்கென்க. ஊரேறு என்றதில் ஏறு-இடபம்எனினும் பொருத்தம். (௫௩)

உலவாக்காலந்தவமெய்தியுறுப்பும்வெறுத்திவருளைக்காண்பான் பலமாமுனிவாநனிவாடப்பாவியேனைப்பணிகொண்டாய் மலமாகஞாமபையிதுமாய்க்கமாட்டேன்மணியேயுனைக்காண்பா னலவாநிறகுமன்பிலேனென்கொண்டெழுதேனெமமானே.

(ப - னா.) உலவாகாலம் - ஒழியாதகாலம், தவம் எய்தி - தவத் தை மேற்கொண்டு, உறுப்பும்வெறுத்தது - உடம்பையும் வெறுத்து, இங்கு உனனை காண்பான் - இவ்வுலகத்தில் உனனைக் காணும்பொரு ட்டு, பலமாமுனிவா - பலராகிய பெரியமுனிவர், நனிவாட - மிகவும் வாடாநிற்க, பாவியேனை - பாவியாகிய என்னை, பணிகொண்டாய் - ஏவல்கொண்டாய், மணிபே - மாணிக்கமே, உன்னைக்காண்பான் - உனனைக்காணும்பொருட்டு, மா - பெரிய; மலம் குரம்பை - மலக் கூடாகிய, இது - இசை, மாய்க்கமாட்டேன் - ஒழிக்கமாட்டேன், அலவாநிற்கும் - துன்புறு நிற்கிற, அன்பு இலேன - அன்பற்றே னாகிய நான், என்கொண்டு எழுகேன் - யாதுகொண்டு உயர்வேன், எம்மானே - எம்பெரியோனே, எ - று.

(க - னா.) அளவில்லாத காலம் உடம்பையும் வெறுத்துத் தவம்புரிந்த பலமுனிவரும் வாடாநிற்க, பாவியாகிய என்னைப்பணி கொண்டனை, அங்ஙனமாகவும், இந்த மலவுடம்பை யொழிக்க முயலேன், உன்கண் அன்பில்லாத நான் ஏதனைக்கொண்டியேவென் என்பது.

(வி - னா) உலவுதல் - ஒழிதல், (கெடுதல்). உறுப்பு இங்கு உடம்புக்காயிற்று. இதனைவெறுத்தலாவது “என்பெழுந்தியங்கும் யாக்கையர்” என்றவாறே உடம்பை யொறுத்தல். “சுடச்சுடரும் பொன் போ லொளிவிடுத்துணபஞ் சுடச்சுடசோறகிற்பவர்க்கு” என் பது திருக்குறள். உறுப்பும் என்பது வீடு பேற்றுக்குத் துணைக்காரண மாதற் சிறப்புறோக்கி யாதலால் உம்மை உயர்வு சிறப்பு. ஏனையவர்

றைவெறுத்தலே யன்றி யெனப்பொருள்படவால் இறத்தது தழீஇ யதுநாம். அல்வாநிற்றல் - அங்கலாய்த்தல், துன்புறல். (௧௪)

மாளேர்நோக்கியுமையாள் பங்காவந்திங்காடகொண்ட தேனேயமுதேதருமபினறெளிவேசிவனெதென நிலலைக் கோனேயுனறன் றிருக்குறிபபுககடுவாராநின்கழல்கூட ஆனாபுழுக்கடிதுகாத்திங்கிருபபதானே னுடையானே.

(ப - னா.) மான்னோநோக்கி - மானினது நோக்கத்தை நிகர் த்த நோக்கத்தை யுடையானாகிய, உமைவாள் பங்கா - உமாதேவி பாகனே, இங்குவந்த ஆட்கொண்ட - இங்கு எழுந்தருளி அடிமை கொண்ட, தேனே - தேறலே, அமுதே - அமிாதமே, கரும்பின் தெளிவே - கருப்பஞ்சாற்றின் தெளிவே, சிவனே - சிவபெருமானே, தென் தில்லைக கோனே - தென்தில்லைக கதிபனே, உன் திருகருறிப் புகடுவாரா - உன் திருக்குறிப்பைப் பெறுவோர், நின் கழல்கூட - உன் திருவடிவையச் சேரானிற்க, (நான்) ஊன்ஆர் - தசைநிறைந்த, புழுக்கடுஇது - புழுக்கடாகிய இதனை, காத்தது - வளாதது, இங்கு இருப்பது ஆனேன - இவ்விடத்தில் இருக்கலாயினேன், உடையானே - உடையவனே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன் திருவுளப்பாங்காத வொழுகும் அன்பர் உன் திருவடியை யடையாநிற்க, நான் இந்தப் புழுக்கூட் டைக் காத்திருக்கின்றேன் எனபது.

(வி - னா.) வந்த இங்கு ஆட்கொண்ட என்றமையால், தடுத தாட்கொண்டமை பெறப்பட்டது. தேன் கரும்பின் றெளிவு என பவற்றிடையே அமுதுவைத்தருளினர் கிறப்பு நோக்கி. (௧௫)

உடையானேநின்றனையுள்கியுள்ளமுருகும்புடையாத லுடையாருடையாய்நின்பாதஞ்சேரககணடிகூர்நாயிற் கடையானேனஞ்சருகாதேன்கல்லாமனதேதென்ககியாதேன் முடையார்புழுக்கடிதுகாத்திங்கிருப்பதாகமுடித்தாயே.

(ப - னா.) உடையானே - உடையவனே, நின்றனைஉள்கி ன்னை நினைத்து, உன்னம் உருகும் - மனமுருகா நின்ற, பெருக

காதல் உடையார் - பேரன்பினையுடையார், உடையார் - அடிமை கொண்டவனாகிய, நிற்பாதம் - உன் திருவடியை, சேர கண்டு அடையக்கண்டும், இங்கு - இவ்விடத்தில், ஊர் நாயின் - ஊர் நாயினும், கடை ஆனேன - கடைப்பட்டவனும், நெஞ்சு உருகாதேன - மனமுருகாதவனும், கல் ஆம்மனத்தேன - கல்லு நிகர்த்த மனதையுடையவனும், கசியாதேன் - மனங்கலாயாதவனுமாகிய நான், முடைஆ - புலால்நாற்றம் நிறைந்த, புழுக்கூடு இது புழுக்கூடாகிய இதனை, காத்து - வளர்த்து, இவ்வுருப்பதாக முடித்தாய் - இவ்விடத்தில் இருப்பதாக முடிவுசெய்தாய், எ - று.

(க - ணா.) உடையவனே, உன்னை நினைந்துருகும் அன்பர் உன் திருவடியைச் சேரக்கண்டும், நான் இந்தப் புழுக்கூட்டைக் காத்திருப்பதாக முடிவுசெய்தாய், என்பாவமிருந்த வாறென்னை யென்பது.

(வி - ணா.) உன்கல் - நினைதல். காதல் - அன்பு. கல்லா மனத்தேன என்பதற்குக் கற்றறிலிலலாத மனத்தையுடையேன் என்றதைதலு மொன்று. முடை - முடைநாற்றம். (தூக்கந்தம்.)

முடித்தவாறுமென்றனக்கேதக்கதேமுன்னடியாரைப் பிடித்தவாறுஞ்சேராமற்சோரனெனினகொருத்தியாய் துடித்தவாறுந்துகினிறையேசோர்ந்தவாறுமுகநகுறுவோர் பொடித்தவாறுயிவையுணர்ந்துகேடெனநனக்கேழுந்தேனே.

(ப - ணா.) முடித்தவாறும் - முடித்தவிதமும், என்றனக்கு தக்கதே - எனக்குத் தகுந்ததே, முன் - முன்னே, அடியாரை - உன் அடியாரை, பிடித்தவாறும் சேராமல் - பறறினவிதமும் என்கூடாமல், சோரனேன் - கள்ளனாகிய நான், இங்கு - இவ்விடத்தில், ஒருத்தியாய் துடித்தவாறும் - ஒருத்தியின்வாய் பதைத்தவிதமும், துதில் இறை சோர்ந்தவாறும் - ஆடை சிறிது நெகிழ்ந்தவிதமும், முகம் குறுவோ பொடித்தவாறும் - முகத்தில் சிறிய வெயாவை அரும்பின விதமும் ஆகிய, இவை உணர்ந்து - இவற்றைக்கண்டு, என்றனக்கே கேடுகுழந்தேன் - எனக்கே கேட்டினைச்செய்துகொண்டேன், எ - று.

(க - ணா.) நீ முடித்தவிதம் எனக்குத் தக்கதே, நான் உன் அடியாரைப் பற்றாதுவிட்டதனால், என்னை மாயையாகிய பெண் வருத்த, எனக்கு நானே கேடுகுழந்தேன் என்பது.

(வி - னா.) “முன்னடியாபப் பிடித்தவாறு” என்றது திருப் பெருத்தறையில் அடியாண யடைந்ததைக் குறித்தது. அவர்கள் மறைதலும் மாயை தம்மை வருத்தினமைதோன்ற இவ்வாறு கூறியருளினர். வாய் என்றது அதரத்தை “வாய்பவனந்துடிக்கின்றவா” எனபது திருக்கோவையார். வாய்துடித்தல் முதலிய குறிகள் காம மிகுதியாலுண்டாவன. (௫௭)

தேனைப்பாலைக்கன்னலின்றெளியையொளியைத்தெளிந்தார்த
மூனையுருக்குமுடையாணையுமபராணைவமபனே
னானின்னடியேனீயென்னையாண்டாயென்றலடியேற்குத்
தானுஞ்சிரித்தேயருளலாந்தன்மையாமெனதன்மையே.

(ப - னா.) தேனை - தேறலை, பாலை - பாலை, கன்னலிந்தெளியை - கருப்பஞ்சாற்றின் தெளியை, ஒளியை - பிரகாசத்தை, தெளிந்தார் - தெளிந்தவரது, ஊனையுருக்கும் - உடலையுருக்குகின்ற, உடையாணை - உடையவனை, உம்பராணை - சிதாகாயததையுடையவனை, வம்பனேன் - துட்டனாகிய நான், நான் நின் அடியேன் - நான் உன் அடியேன், நீ என்னை ஆண்டாய் - நீ யென்னையாண்டவன், என்றால் - என்றுசொன்னால், என் தன்மை - என தன்மையானது, அடியேற்குத்தானும் - அடியேனுக்கும், சிரித்தே அருளலாம் தன்மை ஆம் - சிரித்தே அருள்செய்யலாகும் தன்மையதாம், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, நீ மிகவும் எளிதாக என்னையாட்கொண்டருளலாம், என்பது.

(வி - னா.) “தேனைப்பாலைக்கன்னலின்றெளியையொளியைத்தெளிந்தார்தம் ஊனையுருக்கும்” என்றதற்கேற்ப, “உடையாணை” என்றருளினர், உம்பர்-மேலிடம். (௫௮)

தன்மைபிறசாலறியாததலைவாபொல்லாநாயான
புன்மையேனையாணடையாபுறமேபோகவிடுவாயோ
வென்னைநோக்குவாயாரேயெனனொசெய்க்கெனம்பெருமான்
பொன்னேதிகழுந்திருமேனியெந்தாயெங்குப்புகுவேனே.

(ப - னா.) பிறரால் அறியாததன்மை - (அன்பரானன்றி) பிறரால் அறியப்படாததன்மையையுடைய, தலைவா - தலைவனே, பொல்

லா நாய் ஆன - பொல்லாதநாய்போன்ற, புனமையேனை - இழிவுடையேனாகிய என்னை, ஆண்டு - ஆண்டருளி, ஐயா - ஐயனே, புறமே போகவிடுவாயோ - புறத்தே செல்லவிடுவாயோ, என்னை நோக்குவார் யா - என்னை நோக்குவோராவா, நான் என செய்கேன் - நான் யாதுசெயவேன், எம்பெருமான - எம்பெருமானே, பொனதிகழும் - பொன்போலப் பிரகாசிக்கிற, திரு மேனி - திருமேனியையுடைய, எந்தாய் - எந்தையே, எங்கு புகுவேன் - எவ்விடத்தில் அடைக்கலம் புகுவேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, புனமையையுடையேனை ஆண்டருளிப் புறத்தே போகவிடுகியோ, நீயே யவ்வாறு செய்யின், யான் என் செய்வேன், எங்குப் புகுவேன், என்னை நோக்குவோர் யா எனபது.

(வி - னா.) தன்மை - குணம், சபாவம். ஆனாதுபுறம் போகவிடுதலியையும் ஆண்டுபுறம் போகவிடுதலியையாது என்றற்கு, “ஆண்டையாபுறமே போகவிடுவாயோ” என்றருளினார். (௫௬)

புகுவேனெனதேநின்பாதமபோற்றுமடியாருணனின் நகுவேன்பண்டுதோனோக்கிரணமில்லாநாயினே நெருமனபில்லைநினைக்காணநீயாண்டருளவடியேனுந் தருவனெயென்றனமையெயெந்தாயநதோ தரியேனே.

(ப - னா.) எனதே நின பாதம் புகுவேன் - எனதேயாகிய உன் திருவடியில் அடைக்கலம் புகுவேன், போற்றும் - வணங்குகிற, அடியாருள் நின்று - அடியார நடுவில் நின்று, பண்டுதோள் நோக்கி - பழமையாகிய தோள்களைப் பார்த்து, நாணம் இல்லா நாயினேன் - நாணமற்ற நாயினேன், நகுவேன் - சிரிப்பேன், நினை காண - உன்னைக் காணுதற்கு, நெரும அன்பு இல்லை - மன முருகாநின்ற அன்பு இல்லை, நீ ஆண்டருள் - நீ யாண்டருளுதற்கு, அடியேனும் தருவனே - அடியேனும் தருவேனோ, என தன்மையே - இது என்ன தன்மையோ, எந்தாய் - எந்தையே, அநதோ - ஐயோ, தரியேன் - தரிக்கமாட்டேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன்திருவடியை அடைகின்றேன், உன்னைக்காண்பதற்கு அன்புடையேனலவேன, ஆயினும் நீ யாண்டருளத் தகுதியுடையேனோ, எந்தாய், இவகுத்தரித்திரேன என்பது.

(வி - னா.) பண்டு - முனனே, யெனினுமாம். தரித்தல சகித்தல். (௫௭)

திருச்சிற்றம்பலம்.

காருணியத்திரங்கல்.

அதாவது சிவனுடைய வெற்றிப்பாட்டிரங்கல்.

அறுசேகரழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

நிருச்சிற்றம்பலம்.

தரிககிலேன காயவாழ்க்கைசங்கராபோற்றிவான
விருத்தனேபோற்றியெங்கள்விடலையேபோற்றியொபபி
லொருத்தனேபோற்றியும்பாதமபிரானபோற்றிதிலலை
நிருத்தனேபோற்றியெங்கணின்மலாபோற்றிபோற்றி.

(ப - னா.) காயவாழ்க்கை - உடம்போடுகூடி வாழும் வாழ்வை,
தரிககிலேன - தான்குகில்லேன், சங்கரா - சங்கரனே, போற்றி -
உனக்கு நமஸ்காரம், வான விருத்தனே போற்றி - சிதாகாயத்தில் வா
ழ்கின்ற பழையோனே உனக்கு நமஸ்காரம், எங்கள் விடலையே
போற்றி - எங்கள் துண்ணியனே உனக்கு நமஸ்காரம், ஒப்பு இல
ஒருத்தனே போற்றி - நிகரற்ற ஒருவனே உனக்கு நமஸ்காரம், உம்
பா தம்பிரான் போற்றி - தேவா பிரானே உனக்கு நமஸ்காரம்,
தில்லை நிருத்தனே போற்றி - தில்லையில் நடநஞ்செய்வோனே
உனக்கு நமஸ்காரம், எங்கள் நின்மலா போற்றி போற்றி - எங்கள்
நிராமலனே உனக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, இந்த வுடம்போடுகூடி வாழும் வாழ்க்
கையை யொழித்தருள்வேண்டும், இதன்பொருட்டு உன்னை வணங்கு
கின்றேன் எனபது.

(வி - னா.) சங்கரன் - சுகததைசெய்பவன். சம் - சுகம்,
கரன் - செய்பவன். நிருத்தம் - கூத்து. நின்மலன் - மலரகிதன்.

போற்றியோநமச்சிவாயபுயங்கனே மயங்குகின்றேன்
போற்றியோநமச்சிவாயபுகலிடம்பிறிதொன றிலலை
போற்றியோநமச்சிவாயபுறமெனைப்போக்கலகண்டாய்
போற்றியோநமச்சிவாயசயசயபோற்றிபோற்றி.

(ப - னா) புயங்கனே மயங்குகின்றேன் - பாம்பணியையுடை,
யவனே மயங்கா நின்றேன், ஓ நமச்சிவாய - ஓ நமச்சிவாயனே
போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், புகல் இடம் பிறிது ஒன்று இல்லை -
நான் சாண்புகுதற்குரிய இடம் வேறொன்றில்லை, ஓ நமச்சிவாய -
ஓ நமச்சிவாயனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், என்னை புறம
போக்கல் - என்னைப் புறத்தே போகவிடாதே, ஓ நமச்சிவாய -
ஓ நமச்சிவாயனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், ஓ நமச்சிவாய -
ஓ நமச்சிவாயனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், சய சய - உனக்கு
வெற்றியுண்டாக வெற்றியுண்டாக, போற்றி போற்றி - உனக்கு
நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், எ - று.

(க - னா) இறைவனே, மயங்குகின்றேன், உன்னை யன்றி
வேறு புகலிடமில்லை, ஆதலால் என்னைக் கைவிடாது காததருள்
வேண்டிமெ என்பது.

(வி - னா) புயங்கம் - பாம்பு புயங்கம் - கூடது என்றும்
பொருள்படலால் புயங்கமென்னும் கூடதையுடையவனே யென்
றலுமாம். (சுஉ)

போற்றியெனபோலும்பொய்யாதமமையாட்கொள்ளும்வள்ளல்
போற்றினின்பாதம்போற்றிநாதனேபோற்றிபோற்றி
போற்றினினகருணைவெள்ளப்புகழ்மதுபபுவனநீரீதிக
காற்றியமாரனவானமிருசுடர்க்கடவுளானே.

(ப - னா.) என போலும் - என்னைப் போன்ற, பொய்யா
தம்மை - பொய்யானே, ஆட்கொள்ளும் - அடிமை கொள்ளுகின்ற,
வள்ளல் - வள்ளலே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், நின் பாதம் -
உன் திருவடிகளுக்கு, போற்றி போற்றி - நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்,
நாதனே - தலைவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், நின் கருணை
வெள்ளம் புதுமது போற்றி - உனது கருணைப் பெருக்காகிய புதிய

தேனுக்கு நமஸ்காரம், புவனம் - மண், நீர் - நீர், தீ - நெருப்பு, காற்று - வாயு, இயமானன் - உயிர், வானம் - ஆகாயம், இருசுடா இருசுடாகள், (இவையாவும் நின்ற) கடவுளானே - தேவனே; போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், ஏ - று.

(க - ண) எனபோலும் பொய்யனையும் ஆட்கொள்ளும் வள்ளலே, அட்டமூர்த்தமுமா யிருப்பவனே, உனக்கு நமஸ்காரம் என்பது.

(வி - ண) உள்ள - வளையாது கொடுப்போன். இறைவன் மெய்யனா யாட்கொள்ளாதலே யன்றிப் பொய்யனையும் வளையாது ஆட்கொள்வோனாதலால் வள்ளல் என்றார். வளைதல் - நீக்கல்.

கடவுளேபோற்றியெனனைக்கண்டுகொண்டருளுபோற்றி
- விடவுளேயுருக்கியென்னையாண்டிடவேண்டிமபோற்றி
யுடவிதுகளைந்திட்டொல்லையும்பாதநதருளுபோற்றி
சடையுளேகங்கைவைத்தசங்கராபோற்றிபோற்றி.

(ப - ண.) கடவுளே போற்றி - கடவுளே உனக்கு நமஸ்காரம், எனனை கண்டு கொண்டு அருள் போற்றி - என நிலைமையைக் கண்டு அருள் செய்வாயாக உனக்கு நமஸ்காரம், விட உன் உருக்கி - நெகிழ்வடையும்படி மனத்தை யுருகச்செய்து, என்னை ஆண்டிட வேண்டும் - என்னை ஆண்டருளவேண்டும், போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், உடல் இது களைந்திட்டு - இந்த வுடம்பைக் கழித்திட்டு, ஒல்ல - விரைவாக, உம்பர் - மேலிடமாகிய முத்தியுலகத்தை, தந்தருள் - கொடுத்தருள்வாயாக, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், சடை உன் - சடையில், கங்கை வைத்த - கங்கையை யமைத்த, சங்கரா - சங்கரனே, போற்றி போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், ஏ - று.

(க - ண) கடவுளே, இந்த வுடம்பின் தொடர்பை நீக்கி எனக்கு முத்தியைத் தந்தருளவேண்டிம என்பது.

(வி - ண.) கடவுள் - எல்லாவற்றையும் கடந்தவன், உடல் இது - உடலாகிய இது. உம்பர் - மேலிடம். அது முத்தியுலகத்தைக் குறித்தது (சுச)

சங்கராபோற்றிமற்றோசரணிலேன்போற்றிகோஸப்
பொங்கராவல்குற்செவ்வாய்வெண்ணைக்கரியவாட்கள்
மங்கையோரபங்கபோற்றிமால்விடையூர்திபோற்றி
யிககிவாழ்வாற்றகிலலேனெமபிரானிழித்திடேனே

(ப - னா) சங்கரா சங்கரனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்கா
ரம், மற்ற ஓர சரண் இலேன் - வேறொருபுகலிடமுடையேனல்
லேன், போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், கோலம் - அழகாகிய,
பொங்கு அரா - சேறுகின்ற பாம்பின் படம்போன்ற, அல்குல் - அல்
குலையும், செவ்வாய் - சிவந்த அதரத்தையும், வெள்ளை - வெள்ளிய
பற்களையும், கரிய வான் கண் - கருமையாகிய வான்போன்ற கண்களையும்
உடைய, மங்கை - மங்கைப்பருவத்தினளாகிய உமாதேவியை,
ஓர பங்க - ஒருபாகத்தி லமைத்தவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்கா
ரம், மால் விடை ஊர்தி - பெரிய இடபவாகனத்தை யூர்வோனே,
போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், இங்கு - இவ்வுலகத்தில், இ வாழ்வு -
இந்தப் பொய்வாழ்க்கையை, ஆற்றகிலேன் - சகிக்கிலேனாகி, எம்
பிரான - எம்பிரானே, இழித்திடேன - தாழ்வுபடுத்தினேன், ஏ-று.

(க - னா.) இறைவனே, உன்னைப்பற்றி வேறோ புகலிட
மில்லை, அதுவேயுமன்றி இந்தவுடம்போடு கூடிவாரும் வாழ்க்கையைச்
சகிக்கிலேன், ஆதலால் என்னைக் கைவிடேல் என்பது.

(வி - னா.) பொங்குகல் - சிறுதல், பொலிதல் எனினுமாம்.
இழிதல் - வெறுத்தல். அரா - பாம்பு, இது அகின்படத்துக்கா
யிற்று. (௬௫)

இழித்தனனென்னையானேயெம்பிரான்போற்றிபோற்றி
பழித்திலேனுன்னையெனையாளுடைபபாதம்போற்றி
பிழைத்தவைபொறுகையெல்லாமபெரியவர்கடமைபோற்றி
யொழித்திடிவ்வாழ்வுபோற்றியும்பர்நாட்டெம்பிரானே.

(ப - னா) என்னை யானே இழித்தனன் - என்னை நானே
யிழிவுபடுத்தினேன், எம்பிரான - எம்பிரானே, போற்றி போற்றி -
உனக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம், உன்னை பழித்திலேன் - உன்னை
நிந்தித்திலேன், என்னை ஆள் உடை பாதம் - என்னை அடிமையாகவு

டைய திருவடிக்கு, போற்றி - நமஸ்காரம், பிழைதலை எல்லாம் - சிறியவா செய்த பிழைகளையெல்லாம், பொறுக்கை - பொறுத்துக்கொள்ளுதல், பெரியவா கடமை - பெரியவரதுகடமையாம், போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், உம்பா நாட்டு - மேலுலகத்தையுடைய, எம்பிரானே - எம்பெருமானே, இவாழ்வு ஒழித்திடு - இந்தவாழ்வை ஒழித்தருள்வாயாக, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், எ - று

(க - னா.) இறைவனே, என்னை யானே யிழித்தவன்றி உன்னை நிக் தித்திலேன், சிறியோர் பிழைத்தவற்றைப் பெரியோர் பொறுத்தல் கடமை யாதலால், என் பிழைகளைப் பொறுத்தது, இந்தப்பொயவாழ்வை யொழித்தருளவேண்டும் என்பது

(வி - னா) என் தீவினையைக் குறித்து என்னையானே நிக் திப்பதன்றி உன்னை நிக் தித்திலேன் என்பார் “இழித்தன என்னை யானே, பழித்திலே னுன்னை” என்றருளினார். பொறுக்கையெல்லாம் பெரியவாகடமை யெனறதனால் பிழைத்தவை யென்பதற்குக் கருத்தா சிறியோர் என்பது பெறப்பட்டது (கூகூ)

எம்பிரானபோற்றிவானத்தவரவரேறுபோற்றி
கொம்பராமருங்குனமங்கைகூறவெண்ணீர்போற்றி
செம்பிரானபோற்றிதில்லைத்திருச்சிற்றம்பலவபோற்றி
யும்பராபோற்றியென்னையாளுடையொருவபோற்றி.

(ப - னா.) எம்பிரான் போற்றி - எம்பிரானே உனக்கு நமஸ்காரம், வானத்து - விண்ணாட்டிலுள்ள, அவர் அவர் - அந்நதததேவர்களுக்கு, ஏறு - ஆண்டிவகம்போல்பவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், கொம்பா - பூங்கொம்புபோன்ற, ஆ - காண்பதற்கரிதாகிய, மருங்குல் - இடையையுடைய, மங்கை - உமாத்தேவியை, கூற - ஒருபாசத்திலுடையவனே, வென் நீற - திருவெண்ணீர் ன்றையுடையவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், செம்மை பிரான் போற்றி - செம்மையாகிய பிரானே உனக்கு நமஸ்காரம், தில்லை திருச்சிற்றம்பலம் - தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்தை யுடையவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், உம்பரா - மேலாகிய முத்தியுலகத்தை யுடையவனே, என்னை ஆள் உடை - என்னை அடிமையாக வுடைய, ஒருவ ஒப்பற்றவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், எ - று.

(க - ணா.) தேவ தேவனே, உமாதேவியிபங்கனே, திருவெண்ணீற்றைய யுடையவனே, செவந்த திருமேனியை யுடையவனே திருசசிற்றம்பலதையுடையவனே, முத்தியுலகத்தை யுடையவனே, என்னை யடிமையாக வுடையவனே, உனக்கு நமஸ்காரம் எனபது.

(வி - ணா.) ஏறு - சிறந்தவன் என்னும் பொருளது, கொம்பு கொம்பா எனப் போலியாயிற்று. செம்பிரான் - செவந்த திருமேனியை யுடையவன், செவ்விய உபகாரகுணமும்னவன் எனினுமாம். உடைய எனபது ஈறுதொகுததலாய் உடை என நின்றது. (௯௭)

ஒருவனேபோற்றியொப்பிலப்பனேபோற்றிவானோ
குருவனேபோற்றியெங்கள் கோமளக்கொழுநதுபோற்றி
வருகவென நென்னைநின்பால்வாங்கிடவேண்டுமேபோற்றி
தருகநின்பாதம்போற்றிதமியனே நனிமைதீர்த்தே.

(ப - ணா) ஒருவனே - ஒப்பற்றவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், ஒப்பு இல அப்பனே - நிகரிலலாத அப்பனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், வானோ குருவனே - தேவர்களுக்குக் குருவானவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், எங்கள் - எங்களுடைய, கோமளம் கொழுநது - இளஞ்செவ்வியை யுடைய கொழுந்தே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், வருக என்று - வருவாயாகவென்று, என்னை - எனனை, நின்பால் - உன்னிடத்துக்கு, வாங்கிட வேண்டும் - அழைத்துக்கொள்ளவேண்டும், போற்றி - நமஸ்காரம், தமியனே - தமியேனது, தனிமை தீர்த்து - தனித்தன்மையை நீக்கி, நின்பாதம் தருக - உன் திருவடியைத் தருவாயாக, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், எ - று.

(க - ணா) இறைவனே, என்னை உன்னிடத்துக்கழைத்து உன் திருவடியை யெனக்குத் தந்தருளவேண்டும் என்பது.

(வி - ணா.) இறைவன் என்று மழியாத் தன்னை யாதலால் ஒப்பிலப்பனே பெனநருளினர். வாகுதல - வளைத்தல் என்றலுமாம். தனிமை - தனியே யிருக்குந் தன்மை. அதனைத் தீர்த்தலாவது அடியா குழாத்துட்புகவிடல். (௯௮)

தீர்த்தவன்பாயவன்பர்க்கவரினுமன்பபோற்றி
பேர்ந்துமென்பொய்மையாடகொண்டருளிமெபெருமைபோற்றி
வாரந்தநஞ்சயின்றுவாஜோக்கமுதமீவள்ளல்போற்றி
யாரந்தநின்பாதநாயேற்கருளிடவேண்டிமபோற்றி.

(ப - னா.) தீர்த்த - (இருவகைப்பற்றினையும்) விட்ட, அன்பு
ஆய அனபாக்கு - அன்புருவமாகிய அன்பருக்கு, அவரினும் அன்ப -
அவரினும் அன்புன்னவனே, போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், என்
பொய்மை பேர்ந்தும் - என் பொய்மை நிலைபெயரவும், ஆட்கொண்டு
அருளிமெ - அடிமை கொண்டருள்கின்ற, பெருமை - உன் பெரு
மைக்கு, போற்றி - நமஸ்காரம், வாரந்த நஞ்ச - பெரிதாயெழுந்த
நஞ்சை, அயின்று - உண்டு, வாஜோக்கு - தேவர்களுக்கு, அமுதம்
ஈ - அமிரதத்தைக் கொடுத்த, வள்ளல் - வள்ளலே, போற்றி - உனக்கு
நமஸ்காரம், ஐரந்த நின பாதம் - எங்கும் நிறைந்த உனது திரு
வடியை, நாயேற்கு அருளிடவேண்டும் - காயினேனுக்கு அருள்
செய்யவேண்டும், போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், எ - று,

(க - னா.) அன்பரிடத்து மிகுந்த அன்புடையவனே, என்
பொய்ம்மை நீங்க எனனை ஆண்டருளினவனே, விடததையுண்டு
தேவர்களுக்கு அமிரதத்தைக் கொடுத்தவனே, உன் திருவடியை
அடியேனுக்குத் தந்தருளவேண்டும், உனக்கு நமஸ்காரம் என்பது.

(வி - னா.) தீர்த்த அன்பு பேரன்பு எனினும் பொருந்தும்,
பேர்ந்து பேர என்பதன் திரிபு. அயிலல் - உண்ணல். தீமைபயக்
கும் நஞ்சைத்தானுண்டு நன்மைபயக்கும் அமிரதத்தைத் தேவர்களுக்
குக் கொடுத்ததனால் வள்ளல் என்றருளினா. (௬௬)

போற்றியிபபுவனநீர்தீக்காலொடுவானமாளாய்
போற்றியெவ்வுயிராக்குநதோற்றமாகிரீதோற்றமில்லாய
போற்றியெல்லாவுயிராகமுற்றியீரின்மையாளாய்
போற்றியைம்புலன்கணின்னைப்புணாகிலாப்புணாக்கையானே.

(ப - னா.) இப்புலனம் - இந்தமண், நீர் - நீர், தீ - நெருப்பு,
காலொடு - காற்றுடன், வானம் ஆளாய் - ஆகாயமும் ஆனவனே,
போற்றி - உனக்கு நமஸ்காரம், எவ்வுயிராகும் - எவ்வகையாகிய

உயிர்கட்கும், தோற்றம் ஆகி - பிறப்பிடமாகி, நீ தோற்றம் இல்லாய் - நீ பிறத்தல் இல்லாதவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், எல்லாவுயிர்க்கும் - எல்லாவுயிர்களுக்கும், ஈறு ஆய் - முடிவிடமாகி, ஈறு இன்மை ஆனாய் - முடிவின்மையுமாயினவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், ஐம்புலன்கள் - ஐம்புலன்களும், நினை புணாகிலா - உன்னை யடையாத, புணர்க்கையானே - தத்திரத்தையுடையவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், எ - று.

(க - னா.) பஞ்சபூதங்களா யிருப்பவனே, எல்லாவுயிர்க்கும் பிறப்பிடமாகியும் உனக்குப் பிறப்பிடமில்லாதவனே, எல்லாவுயிர்க்கும் இறுதியும் இறுதியின்மையுமானவனே, ஐம்புலன்கள் தொடராத தத்திரத்தையுடையவனே, உனக்கு நமஸ்காரம் என்பது.

(வி - னா.) இறைவன் எல்லாவுயிர்க்கும் காரணனாயிருத்தலன்றித் தனக்கொரு காரணனையுடைய எல்லாமையால், “எவ்வுயிர்க்குந் தோற்றமாகி நீ தோற்றமில்லாய்” என்றருளினா. ஈறுயின்மையாதலாவது, எல்லாவுயிரும் முடியத்தான் முடியாகிருத்தலும், அவை தோன்றுதற்குக் காரணமாயிருத்தலும். ஐம்புலன் என்றது ஐம்புலவாசையை. அவற்றை வியல்பாகவே வென்றிருப்பவனாதலால், “ஐம்புலன்கள் புணர்கிலாப் புணர்க்கையானே” என்றருளினார். (எ௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தத்தமுந்தல்.

எழுதிர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புணர்ப்பதொக்கவெந்தையென்னையாண்டுபூணோக்கினாய்
புணர்ப்பதன்றிதென்றபோதுநின்னொடென்னொடென்னிதாம்
புணர்ப்பதாகவன்றிதாகவன்புநின்கழற்கணே
புணர்ப்பதாகவங்குளபுங்கமானபோகமே.

(ப - னா.) புணர்ப்பது ஒக்க - (ஆண்டவனோடு மாறுகொண்டு திரிகின்ற அடிமைபானவனை அந்த ஆண்டவன் சதுர்வீத உபாயம்

களினாலும் தன்னடிமை யென்று தன்னோடும்) கூட்டிக்கொள்வதை நிகர்க்க, என்னை - (திருவடிககருகராகிய மெய்யடியாரா குணங்கள் ஒன்று மில்லாதவனாய்க் காமவெருளி மயக்கங்களினால் பிரபஞ்சத்தை மெய்யென்று கருதிச் சமூகினர) என்னை, எந்தை - எந்தையே, ஆண்டு - கருணையால் ஆசாரியமூர்த்தமா யெழுந்தருளியுந்து தமிழ் தாட்டுகொண்டு, பூணோக்கினாய் - மெய்யடியாரான் மேல்வைக்கும் கிருபானோக்கத்தை அடியேன் போதத்துக்குள்ளும் புறனுமாய் அழுந்தவைத்து அருளிச்செய்தாய், இது - (அரிபிரமாதிகட்கும் கிடையாத) இந்தக் கிருபானோக்கம், புணர்ப்பது அன்று என்ற போது - (ஒன்றுக்கும் பற்றாத எனக்கு) கிடையாத அனமென்று கிருபையின் அருமையை யறிந்தபோது, நின்னொடு என்னொடு எனனிது ஆம் புணர்ப்பு அது ஆக - என்னதாகி யிருந்த சகச்சமல மொன்றும் நின்னோடும் என்னை யிரண்டற்ற அத்துவிதமாய்க் கூட்டுவதாகவும், அன்று இது ஆக அனபு நின் கழல்கண வ புணர்ப்பதாக - மூன்யான் எனதாய் நிறை பிரபஞ்சமான இது இப்போது யான் எனது அன்றாகவும் இப்பிரபஞ்சத்தின் மேனின்ற அனபுசுவாமிகன் திருவடிககண்ணேமீளாது நிற்பதாகவும் ஆயின, அங்கணுள் புறகம் ஆன போகமே - அழகிய கண்ணாளா, அரிபிரமாதிபோகங்களையும் கடந்திருப்பதான சிவநாத போகமே, இந்தக் காரணியத்துக்கு நாயேனல் கைம்மாறும் உண்டுகோலோ, எ - று

(க - னா.) ஆண்டவன் தன்னோடு மாறுகொண்டு திரிகின்ற அடிமையைச் சதாவிதவுபாயங்களாலும் தன்னடிமையென்று தன்னோடு கூட்டிக்கொள்வது போல, மெய்யடியாரா குணங்களொன்று மில்லாத என்னை ஆசாரிய மூர்த்தமாயெழுந்தருளித் தமிழ்தாட்டுகொண்டு, மெய்யடியார மீது வைக்கும் கிருபானோக்கத்தை அடியேன் போதத்துக்குள்ளும் புறனுமாகவைத்தருளினே, பிரமாதிகட்கும் அரிதான் இக்கிருபானோக்கம் அடியேனுக்குக் கிடையாதலரிதென்று அதன் அருமை யறிந்தபோது, எனதாயிருந்த சகச்சமல மொன்றும் என்னை நின்னோடு இரண்டறக் கூட்டுவதாகவும், இப்பிரபஞ்சத்தின்மேனின்ற அனபு இறைவன் திருவடிககண் மீளாது நிற்பதாகவும் ஆயின, அழகிய கண்ணாளா, அரிபிரமாதி போகங்களையும் கடந்திருப்பதான சிவநாத போகமே, இந்தக்காரணியத்துக்கு நாயேனல் செய்யப்படுவதாகிய கைம்மாறும் உண்டோ என்பது.

(வி - னா.) ஆண்டு பூணோக்கினாய் என்றமையான் புணர்ப்பது ஒக்க என்ற உவமைக்கு ஆண்டவன் அடிமை வருவிக்கப்பட்ட

டன பூணோக்குதல் - போதம் பந்தயாது வைத்தனோககம். கிருபையின் அருமையை யறிந்தபோது தற்செயல் முழுது மிறந்த சிவத்தோடு அத்துவிதமானபடியினாலே நினனொடும் என்னைப் புணாபபதாக என்றார். எனனொடும் என்ற மூன்றனுருபை என்னை யென்னும் இரண்டனுருபாகக்கொள்க. உமமைகளும் ஆயின என்னும் ஆக்கமும் தொக்குநின்றன. (எச)

போகம்வேண்டிவேண்டிலேனபுரந்தராதியின்பமு
மேகநின்கழலிணையலாதிவேனெனெ மபிரா
னாகம்விண்டுகம்பமவநதுகுஞ்சியஞ்சலிககணே
யாகவென்கைகண்கடாராயாறதாகவையனே.

(ப - னா.) புரந்தரன ஆதி இன்பமும் - இந்திரன் முதலியோருடைய இன்பங்களையும், போகம் வேண்டிவேண்டிலேன் - அதுபவிககவெண்ணி விரும்பினேனில்ல, (மற்றென்னெனின்) என்எம்பிரான் - என் எம்பிரானே, ஏகம் - ஒப்பற்ற, நின் - உன்னுடைய, கழல் இணை அல்லாது - திருவடித்துணையையனறி, இவேன் - வேறென்றையும் உடையேனல்லேன், ஐயனே - எந்தையே, ஆகம விண்டு கம்பம் வந்து-சரீரம்பிளந்த நடுக்கமுண்டாகி, என்னை - என்னைகள், குஞ்சி அஞ்சலிககண்ணே ஆக - சிரமேல் அஞ்சலி செய்தலின்கண்ணையாகுக, கண்கள் தாணா ஆறதாக - கண்களில் நீர்ததாராகள் யாராய்ப்பெருகுக, எ - று.

(க - னா) ஐயனே, இந்திராதிபோகங்களையும் விரும்பிலேன், உன் திருவடியையனறி மற்றொபற்றிலேன், என்னைகள் உன்னை அஞ்சலிககவும் என்கண்களில் ஆந்தபாஷ்பம் ஆறாய்ப்பெருகவும் வேண்டிம எனபது.

(வி - னா.) போகம் - அதுபவம். ஏகம் - தனிமை. அது ஒப்பின்மைக்காயிற்று. ஆகம் - மராபு எனினுமாம். கம்பம் - நடுக்கம், குஞ்சி - குடும்பி, அது அந்நையுடைய சித்தத்துக்காயிற்று. அஞ்சலிகும்பிடல். தாணா - நீரொழுக்கு. (எஉ)

ஐயநின்னதலலதிலலைமற்றொபற்றுவஞ்சனேன
பொய்கலந்ததல்லதில்லைபொய்மையேனெனெ மபிரான்
மைகலநதகண்ணிபங்கவநதுநின்கழற்கணே
மெய்கலந்தவன்பரன்பெனக்குமாகவேண்டுமே.

(ப - னா.) ஐய - ஐயனே, நினைது அல்லது - உனதுபற்றே யன்றி, மறறோர்பற்று - வேறொருபற்று, இல்லை - இல்லை, வஞ்ச னேன் - வஞ்சகனாகிய நான், பொய்மையேன் - பொய்யினேன், பொய் கலந்த தல்லது - பொய் என்னிடத்திற்கோந்திருந்ததேயன்றி இல்லை - (மெய்சேர்த்தது) இல்லை, என் எம்பிரான் - என் எம்பிரா னே, மை கலந்த கண்ணி பங்க - மைசோந்த கண்களையுடையளாகிய உமாதேவிபாகனே, வந்து நின் கழல்கண்ணே மெய் கலந்த - வந்து உன் திருவடியின்கண்ணே உண்மையாய்க் கலந்த, அன்பர் - அன்ப ரது, அன்பு - அன்பு, எனக்கும் ஆக வேண்டும் - எனக்கும் உண் டாகவேண்டும், எ - று.

(க - னா.) ஐயனே, உன்னையன்றி வேறொரு பற்றிலேன, யான் முழுப்பொய்யனானும், உன் திருவடியையடைந்த மெய்யன் பரது அன்புபோன்ற, அன்பு எனக்கு முண்டாகும்படி அருள் புரிய வேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) பற்று - தஞ்சம், (ஆதாரம்). பொய்கலந்ததல்ல தில்லை பொய்மையேன் என்றருளினா, முழுப்பொய்யன் என் றறகு. மை - அஞ்சாம், கருமை. மெய்கலந்த அன்பா - மெய்யோடு கூடிய அன்பா, (மெய்யன்பினையுடையார்) எனினுமாம். (எஉ)

வேண்டுமினிகழற்கணன்புபொய்மைதீர்த்துமெய்மையே யாண்டுகொண்டிருநாயினேனையாவவென்றருளநீ பூண்டுகொண்டடியனேனும்போற்றிபோற்றியென்றுமென்று மாண்டுமாண்டிவருதுவருதுமன்னநின்வணங்கவே.

(ப - னா.) அடியனேனும் - அடியேனும், பூண்டுகொண்டு - உன் திருத்தொண்டினமேற் கொண்டு, போற்றி போற்றி என்றும் - நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் என்றும், என்றும் - எக்காலத்தும், மாண்டு மாண்டு வகுது வந்து - இறந்தும் பிறந்தும், மன்ன - இறைவனே, நின்வணங்க - உன்னை வணங்க, நின் கழற்கண் அன்பு வேண்டும் - உன் திருவடியின் கண்ணே அன்புசெய்தல் என்னாஸ் விரும்பப்படும், (ஆதலால்) நீ - நீ, நாயினேனை - நாயேனை, பொய்மை தீர்த்து - பொ ய்நெறியினின்று நீக்கி, மெய்மையே - உண்மையாகவே, ஆண்டு கொண்டு - என்னை அடிமையாகக் கொண்டு, ஆவ என்று - ஐயோ வென்று என் பேதைமை முதலியவற்றுக்கு இரங்கி, அருள் - அருள் செய்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, நான் பிறத்திறத்தழன்றுலும், உன் திருத்தொண்டி செய்யும்படி எனக் கருண்புரியவேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) நின்வணங்க - நின்கழற்கணம்புவேண்டும். ஆவ இரக்கக்குறிப்பு. அருளு எனபதில் உகரம் சாரியை. மன்ன - நிலை பெற எளினுமாம். நின்வணங்க - நின்னைவணங்க என இரண்ட னுருபு விரித்துரைத்துக்கொண்க. (எசு)

வணங்குகுநினைமெண்ணும்விண்ணுமவேதநானருமோலமிட்
மெண்குநின்னையெய்தறுற்றுமற்றொருண்மையின்மையின்
வணங்கியாம்விடேங்குநென்னவந்துநின்றருளுதற்
கிணங்குகொங்கைமங்கைபங்கவென்கொலோநினைப்பதே,

(ப - னா.) இணங்கு கொங்கை மங்கை பங்க - நெருங்கின கொங்கைகளையுடைய உமாதேவிபாகனே, மண்ணும் விண்ணும் - மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும், நின்னை வணங்கும் - உன்னை வணங்குகிறதும், வேதம் நானகும் - நான்கு வேதங்களும், நின்னை எய்தல் உற்று - உன்னையறியத் தொடங்கி, (அறிய லொண்ணுமையால்) ஒலம்இட்டு உணவகும் - முறைவிட்டு மெலிபா நிற்கும், மற்ற ஓர் உண்மை இன்றையின் - (உன்னையன்றி) வேறொரு மெய்ப்பொருள் இல்லாமையால், யாம் - நாககன், வணங்கி விடேங்கன் என்ன - வணங்கிவிடோ மென்று சொல்ல, வந்து நின்று, எமக்கெதிரே வந்து நின்று, அருளுதற்கு - கருணைசெய்தற்கு, என் கொல் நினைப்பது - நீ திருவுளம் பற்றுவது எனேனோ, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, மண்ணும் விண்ணும் உன்னைவணங்குகிறதும். நான்குவேதங்களும் உன்னையறியவலுற்று, அறிபவொண்ணுமையால் மெலியாநிற்கும், அங்கனமாக, யாம் உன்னைவணங்கிவிடோமென்றலும் எமக்கெதிரில் வந்து எமக்கருள்செய்யக்காரணம் யாது என்பது.

(வி - னா.) மண் விண் என்றது இடவாகு பெயராய் அவற்றிலுள்ளனா யுணர்த்திற்று. அவராவார் மககளும் தேவரும். எய்தல் - அறிதல். உணமைப்பொருளை உண்மையென்றது பண்பாகுபெயர் உணங்குதல் - வாடுதல் எனினுமாம். இணங்குதல் - இவ்விடத்த நெருங்குதல் என்னும் பொருளது. (எடு)

நினைப்பதாக சிந்தை செல்லுமெல்லையேயவாக்கினும்
நினைத்தனையுமாவதில்லை சொல்லலாவதேட்பவே
யனைத்துலகுமாயநின்னையெம்புலனகன்காண்கிலா
வெனைதெனைத்தெப்புறததெந்தைபாதமெய்தவே

(ப - னா.) சிந்தை - என்மனம், நினைப்பதாக - செல்லும் -
நினைப்பதாக எழாநிற்கும், வாககினால் - நாவினால், எல்லை - எய் சொல்
லல் - வரம்பு உண்டாகச் சொல்லுதல், நினைத்தனையும - ஆவதில்லை -
கினையளவும் பொருத்ததில்லை, அனைத்து உலகும் - எல்லாவலகங்
களும், கேட்ப - உன்பெருமையைக் கேட்பனவாயிராநின்றன,
ஆவ - ஆகா, ஆய நின்னை - அப்படிப்பட்டவீனனை, ஐம்புலன்கள்
காண்கிலா - ஐம்புலன்களும் காண்கின்றிலை, (அங்ஙனமாக) எந்தை
பாதம் எய்த - எந்தையாகிய உன் திருவடியையடைய, எனைத்து
எனைத்தது - அது எவ்வெவ்வளவினது, எழுந்தது - எவ்விடத்
தது, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, மனோவாச்சுக்களுக்கும் எட்டாமலி
ருக்கிற உன் திருவடியை யான் காணும்வகை யாது என்பது.

(வி - னா.) எய்தல் - உண்டாதல், தனை - அளவு, எல்லை -
வரம்பு. (எசு)

எய்தலாவதென்றுநினையெம்பிரானிவ்வஞ்சனேற்
ருய்தலாவதுன்கணன்றிமற்றொருண்மையின்மையிற்
பைதலாவதென்றுபாதுகாதிரங்குபாவியேற்
கிதலாதுநின்கொணன்றும்வண்ணமில்லையேசனே.

(ப - னா.) நின்னை - உன்னை, எய்தலாவது - அடைதலாவது,
என்று - எந்நான், எம்பிரான் - எம் பெருமானே, இவஞ்சனேற்கு -
இந்தவஞ்சகனாகிய எனக்கு, உய்தலாவது - உஜ்ஜீவித்தலாவது,
உன் கண் அன்றி - உன்னிடத்தன்றி, மற்று ஒர் உண்மை இன்மை
யின் - வேறோர் உண்மைப்பொருள் இல்லாமையால், பைதல் - ஆவ
தென்று - துன்பமுண்டாமென்று, பாதுகாத்து - காப்பாற்றி, இரங்
கு - இரங்கியருள்வாயாக, பாவியேற்கு - பாவியேனாக, சுதஅலாது -
இதுவன்றி, நின்கண் - உன்னிடத்தில், ஒன்றும் வண்ணம் இல்லை -
சேரும்வகையிலை, ஈசனே - பெருஞ்செல்வனே, எ - று.

(க - னா.) ஈசனே யான் உன்னையடைவது எந்நாளோ, எனக்கு உன்னையன்றி வேறு புதலிலலாமையால், என் துன்பத்தைக்கண் டிரங்கிப் பாதுகாக்கவேண்டும், இங்ஙனம் நீயே யாட்கொண்டருளி னன்றி, உன்னை யணுகுமவகையில்லையென்பது.

(வி - னா.) எய்தல் - பெறுதல். உய்தல் - பிறைத்தல். பை தல் - துன்பம். பாதுகாத்தல் - ஒருசொல். ஒன்றுதல் - சோதல். (எ) எ

ஈசனேநீயலலதில்லையிங்குமங்குமென்பதும்
பேசினொருபேதமினமைபேதையேனெனெம்பிரா
னீசனேனையாண்டுகொண்டநினமலாவொரின்னலாற்
றேசனேயொராதேவருணமைசிறந்தியாதுசிறதையே.

(ப - னா.) ஈசனே - ஈசனே, நீ யல்லது - நீயன்றி, இங்கும் அங்கும் - இவ்விடத்தும் அவ்விடத்தும், இல்லை யென்பதும் - இல்லை யென்பதையும், பேதையேன - பேதையாகிய நான், ஓர் பேதம் இன்மை - ஒரு வேறுபாடின்றி, பேசினேன - சொன்னேன், என் எம்பிரான் - என எம்பிரானே, நீசனேனே - நீசனாகிய என்னை, ஆண்டு கொண்ட - ஆண்டு கொண்டருளின, நின்மலா - நின்மலனே, தேசனே - ஒளியருவனே, ஓர் நின் அலால் - ஒப்பற்ற நின்னை யன்றி, ஓர் தேவர் உண்மை - ஒரு தேவரது உண்மையையும், சிறதை சிறதி யாது - என்மனம் சிறத்திகாது, எ - று.

(க - னா.) ஈசனே, இசத்தினும் பரத்தினும் நீயன்றியே ரொரு தலைவன் இல்லை யென்பதை வேற்றுமையினறிப் பேசினேன், என் மனம் உன்னையன்றி வேறொரு தெய்வத்தைச் சித்தி யாது என்பது.

(வி - னா.) இங்கு - இவ்வுலகம். அங்கு - அவ்வுலகம். எம் பிரான் - ஒருசொல். நீசன் - ஈசன். தேசம் - ஒளி. தேசன் ஒளியையுடையவன். (எ) எ

சிறந்தசெய்கைகேள்விவாக்குச்சீரிலைமபுலன்களான்
முந்தையானகாலநின்னையெய்திடாதமுடக்கனேன்
வெந்தையாவிமுந்திலேனெனுள்ளம்வெள்கிண்குலே
னெந்தையாயநின்னையினமெய்தஹற்றிருப்பனே.

(ப - னா.) சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்கு சிர் இல் ஐம்பு
லன்களால் - மனனம் பண்ணுதலாலும் கேட்டலாலும் பேசலாலும்
சிறப்பிலலாத ஐம்புலன்களாலும், முந்தை ஆன காலம் - முற்காலத்
தில், நின்னை - உன்னை, எய்திடாத - அடையாத, மூர்க்கானேன் -
மூர்க்கனாகிய நான், ஐயா - ஐயனே, வெந்து விழுந்திலேன் ,
வெந்து விழுந்திலேன், என் உள்ளம் வெங்கி - என்மனம் நாணி-
விழ்ந்திலேன் - கெஞ்ச வெடித்திலேன், எந்தை ஆய நின்னை -
எம்த தந்தையாகிய உன்னை, இன்னம் - இன்னமும், எய்தல் உற்று
இருப்பன் - அடைய வுத்தேசத்திருக்கின்றேன், ஏ - று.

(க - னா.) முற்காலத்து உன்னைச் சிந்தித்தல் முதலியசெய்து
அடையப்பெறாத மூர்க்கனாகிய நான், வெந்தொழிந்திலேன், கெஞ்ச
வெடித்திலேன், இங்ஙனமாகியும் இன்னமும் உன்னையடைய முயலா
நின்றேன் என்பது.

(வி - னா.) ஆல் என்பதனை சிந்தை முதலியவற்றிற்றிற்
கூட்டுக. முந்தை - முன். உள்ளம் வெங்கி என்றதை யடுத்து
விண்டிலேன் என்றமையால் கெஞ்ச வருவித்துணைக்கப்பட்டது.
எய்தலுற்றிருப்பனே என்பதற்கு, கிடைக்கப் பெறவேனோ என்
றுரைத்தலுமாம். (எக்)

இருப்புநெஞ்சவஞ்சனேனையாண்டுகொண்டநின்னதாட்
கருப்புமட்டுவாய்மடுத்தெனைக்கலந்துபோகவு
நெருப்புமுண்டியானுமுண்டிருந்ததுண்டதாயினும்
விருப்புமுண்டிநின்கணெனகணென்பதென்னவிச்சையே.

(ப - னா.) 'இருப்பு நெஞ்சம் - இருப்பு போன்ற வன்மனத்
தையுடைய, வஞ்சனேனை - வஞ்சனாகிய என்னை, ஆண்டுகொண்ட -
ஆண்டருளின, நின்ன - உன்னுடைய, தான் - திருவடியாகிய, கருப்
புமட்டு - கருப்பஞ்சாறு, வாய்மடுத்த - வாய்மடுக்கப்பட்டு, என்னை
தலந்துபோகவும் - என்னைக்கூடிப்பிரியவும், நெருப்பும் உண்டு -
நெருப்புமுண்டு, யானும் உண்டு - நானும் உண்டு, அது இருந்தது
உண்டு ஆயினும் - அது இருந்தது உண்டு ஆனாலும், என்னை -
என்னிடத்தில், நின்கண் - உன்னிடத்துச் செய்யவேண்டிய, விருப்
பும் உண்டு என்பது - அன்பும் உண்டென்பது, என்னவிச்சை -
என்னவித்தை, ஏ - று.

(க - ணா.) இரும்புபோலும் வலிய மனத்தினையுடைய நான், என்னை யாண்டருளின உன் திருவடிமையப் பிரிந்தும், தீப்பாய்தல் செய்து மடிந்தொழிந்திலேன், இததனமையேனாகிய என்னிடத்து உன்னிடத்துச் செய்யவேண்டிய அன்பிருப்பது என்ன வியப்பு என்பது.

(வி - ணா) இரும்பு கரும்பு எப்பன, இருப்பு கருப்பு என வலிததல் பெற்றன. இருப்பு கெஞ்சம் என்றதனால் இரும்பின் தருமமாகிய வனமை நெஞ்சுகருக கொள்ளப்பட்டது. “நெருப்பு முண்டியானு முண்டிருத்ததுண்ட தாயினும்” என்றதனால், தீயில் வீழ்ந்திலேன் எனக் குறிப்பித்தாராயிற்று. இவ்வமைமாகிய என்னிடத்து உன்மீது செய்யவேண்டிய அன்பிருத்தல் அதிசயம் என்பாரா “விருப்புமுண்டு நினகணெனக் கணென்பதென்ன விச்சை” என்றருளினர்.

திருசுகிறற்பலம்.

ஆநந்தபரவசம்.

கவிநிலைத்துறை.

திருச்சீற்றம்பலம்.

விச்சக்கேடுபொய்க்காகாதென்றிங்கெனைவைத்தா
யிச்சைக்காநுரெல்லாருமவநுனாள்சோந்தா
ரசுத்தாலேயாழ்ந்திடுகின்றேனாருரெம
பிச்சைத்தேவாவென்னாசெய்கேனபேசாயே.

(ப - ணா.) விச்சக்கேடு - வித்தின் அழிவு, பொய்க்கு ஆகாது என்று - மித்தைக்கு ஆகாது என்று, இவரு - இவ்வுலகத்தில், என்னை வைத்தாய் - என்னை வைத்தனை, இச்சைக்கு - உன்னன்புக்கு, ஆனால் எல்லாரும் - உரியராநுரெல்லாரும், வந்து உன் தாள் சேர்ந்தார் - வந்து உன் திருவடியை யடைந்தார்கள், அச்சத்தாலே ஆழ்ந்திடுகின்றேன் - பயமாகிய கடலிலே மூழ்கா கின்றேன், ஆனால் - திருவாரூரிலெழுந்தருளி யிருக்கிற, எம் பிச்சை தேவா - எம்மால் விரும்பப்படும் பிஷாடனத திருக்கோலங்கொண்டருளிய தேவனே,

(க - னா) அந்நான் உன்னைக்கண்ட நான் இந்நான் உன்னைக் காணும்வழியைக் கண்டிலேன், யான் என்கொண்டு நடுமுவேன் என்பது.

(வி - னா.) அந்நாட் கண்டேனும் காணுமாறு காணேன் என்றது “உணர்நதா க குணர்வரியோன்” என்றதைத் திருவுளத்தடைத்து. அன்றி அடியாரோடு வெளிப்பட்டு மறைந்ததைத் திருவுளத்தடைத் தெளினுமாம். பாணே னைபதைப் பாழினே என்பதன் சிதைவாகக்கொள்க. நான், “தாயிற் சிறத்தன்று நான்” எனவும், “நாணுடைமை மாந்தா சிறப்பு” எனவும், “அணியன்றோ நாணுடைமை” எனவும், “நாணுலயினைத் துறப்பருயிப்பொருட்டா ணுண்டிறுவா நாணுப்பவா” எனவும், பலவீடத்தும் சிறப்பித்துக் கூறப்படுதலால், “ஏணை” என்றருளினா. செத்தே போயினேன் என்பது இரக்கக் குறிப்புச்சொல் (அசு)

மானோநோக்கியுடையாள் பங்காமறையீற்றியாமறையோனே தேனையமுதேசுந்தைக்கரியாய்சிறியேனபிழைபொறுக்குங் கோனேசிறிதேகொடுமைபறைந்தேனசிவமாநகர்குறுகப் போனாடியுரையானுமபொய்யும்புறமேபோந்தோமே.

(ப - னா.) மான் நோ நோக்கி - மானினது நோக்கம்போன்ற நோக்கத்தையுடையானாகிய, உடையான் - பல்லாயிரகோடி. யண்டங்களையும் ஆட்கொண்டருளிய உமாதேவியாரது, பங்கா - பாகத்தையுடையவனே, மறை ஈறு - வேத முடிவும், அறியா - அறியவொண்ணாத, மறையோனே - அந்தணனே, தேனே - தேனே, அமுதே - அமுதமே, சிந்தைக்கு அரியாய - மனத்துக்கும் அரியவனே, சிறியேன் பிழைபொறுக்கும் கோனே - சிறியேனுடைய குற்றங்களைப் பொறுக்கின்ற இறைவனே, சிறிதே கொடுமை பறைந்தேன் - கொஞ்சமாகக் கொடுமை பேசினேன், அடியா - உன் அடியவா, மா சிவநகர குறுக போனார் - பெருமையுள்ள சிவபுரத்தை அணுகச்சென்றார்கள், யானும் பொய்யும் - நானும் பொய்யும், புறமே போந்தோம் - வெளியானோம், ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன்னடியா சிவபுரம்புக, யானும் பொய்யும் புறமானோம் என்பது.

(வி - னா.) மறை ஈறு அறியா என்பதற்கு, வேதமும் முடிவறியாத எனினுமாம். பறைதல் - சொல்லல். தாம் சிவமாநகர்

குறகப்போகாத புறம்போந்தாற்போலப் பொய்யும் போந்தமை தோன்ற, “யானும் பொய்யும் புறமே போந்தோம்” என்றருளினது ஏற்றுக்கொள்ள, சிவமாநகர, பொய் ஈடையாடாமெய்யேகடையாடு மிடமாதலானென்க யானும் பொய்யும் புறமே போந்தோம் என்றித் திருப்பாட்டினும் வருக திருப்பாட்டினும் கூறியது “விச்சக் கேடு பொய்க்காகாதென் நிற்கெனே வைத்தாய” என்றதை வலியுறுத்தற்கு.

(அரு)

புறமேபோந்தோம்பொய்யும்யானுமெய்யன்பு
பெறவேவல்லேனலலாவண்ணமபெற்றேன்யா
னறவேநினைச்சேர்ந்தவடியாமற்றொன்றறியாதா
சிறவேசெய்துவழிவந்துசிவனேநின்றான்சேர்ந்தாரே.

(ப - னா.) பொய்யும் யானும் புறமே போந்தோம் - பொய்யும் நானும் புறமாகேனும், யான் - நான், மெய்யன்பு பெறவல்லேன் அல்லா வண்ணம் - மெய்யன்பு பெற வல்லேனல்லாத தன்மையை, பெற்றேன் - அடைந்தேன், சிவனே - சிவபெருமானே, அற - மிகுதியாக, நினை சேர்ந்த அடியா - உன்னை யடைந்த அடியார்கள், மற்ற ஒன்று அறியாதார் - வேறொன்றையும் அறியாதவராய், சிறவு செய்து - சிறத்தலைச் செய்து, வழி வந்து - தெரியானே வந்து, நின் தான் சேர்ந்தார் - உன் திருவடியை அடைந்தார்கள், ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, பொய்யும் யானும் புறம்போந்தோம், மெய்யடியார் உன் திருவடியை யடைந்தார் என்பது.

(வி - னா) அற என்பதற்குப் பிறவித் தொடர்பு அற்றொழிய என்னுமாம். சிறவு செய்து - சிறத்தலைச் செய்து (சிறந்து), சிறவு - சிறத்தல், வழிவராவழித் தான்சேர்தலருமைதோன்ற, “வழி வந்து சிவனே நின்றான் சேர்ந்தார்” என்றருளினர்.

(அக)

தாராயுடையாயடியேற்குன்றாளிணையன்பு
போராவலகம்புக்காரடியார்புறமேபோந்தேன்யா
னாராமலைக்கக்குருட்டாமலைத்திங்குன்றாளிணையன்புக்
காராயடியேனயலேமயல்கொண்டழுகேனே.

(ப - னா.) உடையாய் - உடையானே, அடியேற்கு - அடியேனுக்கு, உன் தான் இணை அன்பு தாராய் - உன் திருவடித்துணைக்கு

அன்பு செய்தலாகிய பேற்றைக் கொடுத்தருளாய், -போரா உலகம் - புத வொண்ணாத முத்தியுலகத்தில், அடியார புகார் - அடியவர்கள் புகுத்தார்கள், யான - நானொருவன, புறமே போந்தேன் - புறமாயினேன், ஊர் ஆ மலைக்க - ஊரிலுள்ளபசுக்கள் போசெய்ய, குருட்டு ஆ மலைத்தாங்கு - குருட்டுப் பசுவும் போசெய்தாறபோல, உன் தான் இனை அன்புசகு - உன் திருவடியினைக்கஞ்சு செயயவேண்டிய அன்பு செய்கைசகு, ஆராய் - யார்கி, அடியேன - அடியனேன், அயலே - அயலிலே, மயல்கொண்டு அழுதேன் - மயக்கங்கொண்டு அழுதேன், எ - று.

(க - னா) இறைவனே, அடியேன உன் திருவடிக் கன்பு செய்யச் செய்தருள்வாயாக, அடியார முத்தியுலகமபு, யான புறம் போந்தேன். ஊர்ப்பசுக்கள் போரக குருடப்பசுவும் பொருத்தல போல, அன்பா உனதிரவடிக் கன்புசெய்ய, யானும் யாவனாகி அன்புசெய்ய விரும்பி மெழுவது என்பது.

(வி - னா) ஊர் ஆ - ஊர்ப்பசு, குருட்டு ஆ - குருட்டுப்பசு, ஆராய் என்றது என்ன விரிமையுடையேனாகி யென்றபடி. (அஎ)

அழுகேனின் பாலன்பாமனமாயழல்சோந்த
மெழுகேயன்னாமினனாபொனனாகழல்கண்ணி
தொழுதேயுன்னைத்தொடாநதாரோடுநதொடராதே
பழுதேபிறந்தேனென்கொண்டினைப்பணிதேகனே.

(ப - னா.) அழுகேன - அழுவேன, நின்பால் அன்பு ஆம் மனம் ஆய் - உன்னிடத்தி அன்புள்ள மனத்தினையுடையவராய், அழல்சோந்த மெழுகே அன்னார் - நெருப்பைச்சோந்த மெழுக்கையே திகர்த்தவராய், மின ஆர் - மின்னுதல அமைந்த, பொன ஆர் கழல் கண்டு - பொன்னினுற செய்யப்பட்ட அரியகழலை யணிந்த திரு வடியைக்கண்டு, தொழுது - வணங்கி, உன்னை தொடாநதாரோடும் - உன்னைத் தொடாந்தவர கிர அடியவரோடும், தொடராதே - தொடராமல், பழுதே பிறந்தேன் - வீணாகே பிற தேன், என்கொண்டு - யாதுகொண்டு, உன்னை பணினை - உன்னை வணங்குவேன், எ - று.

(க - னா) இறைவனே, அழல்கசாந்த மெழுகுபோலுருகும் மெய்யடியார உன்னைத்தொழுது தொடாந்தார், உன்னிடத்தி அன பிழ்வாத நான் என்கொண்டு உன்னைப்பணிவேன என்பது.

(வி - னா.) தொடாதல் - பின்பற்றிச்சேறல். அவ்வாறு பின்பற்றிச் சேறலின்மையால் பழுதே பிறந்தேன எனத் தம்மையிழித்துக்கூறினா அனபிலலாமையால் “என கொண்கினைப் பணிசேன்” எனறருளினா. (அஅ)

பணிவார்பிணிதீர்த்தருளிப்பழையவடியார்க்குன்னணியாரபாதங்கொடுத்தியதுவுமரிந்தனறாறறிணியாரமூலகிலனையேன்வினையைப்பொடியார்க்கித்தணியாரபாதம்வந்தொல்லைத்தாராய்பொய்தீர்மெய்யானே.

(ப - னா.) பணிவார - வணங்குகின்றவராகிய அடியார்களுடைய, பணி தீர்த்து அருளி - பிறவிப் பிணியை நீக்கியருளி, பழைய அடியார்க்கு - உன பழவடியார்க்கு, உன - உனது, அணி ஆர் பாதம் - அழகுபொருந்திய திருவடியை, கொடுத்தி - கொடுத்தருள்கிறாய், அதுவும் - அதுவும், அரிது என்றால் - அருமையானால், திணி ஆர் - வலிமை பொருந்திய, மூலகில் அனையேன் - மூலகிலை நிகர்ப்பேனாகிய எனது, வினையை - வினைகளே, பொடி ஆககி - நீறு செய்து, ஒல்லை வந்து - வினாவாக வந்து, தணி ஆர் பாதம் தாராய் - தட்பமமைந்த திருவடியைத் தருவாயாக, பொய் தீர் மெய்யானே - பொய்யொழிந்த மெய்யனே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, அடியவரது பிறவிப்பிணியை நீக்கியருளி உன் திருவடியைத்தன தருளுவது அருமையாயின், மனக்கோட்டத்தை யுடையேனது வினைகளைப் பொடியாககி உன் திருவடியைத் தந்தருள்வது அருமையே, ஆயினும் எனக்கு வேறு புகலிடமின்மையால் என்னைத் திருத்தி யாட்கொள்வது உனக்குத் தகுதியா மென்பது.

(வி - னா.) மூலகிலனையேன் என்றது மனக்கோட்டத்தால். மூத்தாபக் கோடையால் வருந்தினார்க்கு நிழலைச் செய்தலால் திருவடியைத் “தணியார் பாதம்” என்றருளினார். பொய்தீர் மெய் - பொய் கலவாத மெய். (அஅ)

யானேபொய்யென்னெஞ்சம்பொய்யென்னன்புமபொய்யானால்வினையேனமுதா லுனைப்பெறலாமே
தேனையமுதேகரும்பின்றெளிவேதித்திக்கு
மானையருளாயடியேனுனைவந்துறுமாறே.

(ப - னா) யான் பொய் - நான் பொய், என் நெஞ்சும் பொய் -
என் மனமும் பொய், என் அன்பும் பொய் - என அன்பும் பொய்,
ஆனல் - ஆயின், வினையேன் - வினையினேன், அமுதால் - அமுத
லைச் செய்தால், உன்னை பெறல் ஆமே - உன்னை யடையலாகுமோ,
தேனே - தேனே, அமுதே - அமிரதமே, கரும்பின தெளிவே - கருப்
பஞ் சாற்றின் தெளிவே, தித்திக்கும் - இனிகின்ற, மாணே - பெரி
யோனே, அடியேன் - அடியனேன், உன்னை வந்து உறும் ஆறு -
உன்னை வந்தடையும் வழியை, அருளாய் - அருள்புகாயாக, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, யானும் என்மன முதலியவும் பொய்
யாயின், உன்னை யெங்ஙனம் பெறுவேன், நான் உன்னைப் பெறும்
வழியை எனக்கு அருள் செய்யவேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) மான - மகான், (பெரியான்) இது மஹான் என்
னும் வடமொழிச் சிதைவு. (கூ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆநந்தாதீதம்.

என்சொக்கழிநெடிமடியாசிரியவிருத்தம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாறிலாதமாகருணைவெள்ளமே
வந்துமுந்தினின்மலாகொடானினை
வேறிலாப்பதப்பரிசுபெற்றநின்
மெய்மையன்பருன்மெய்மைமேவினா
ரிலாதரீயெளியையாகிவந்
தொளிசெய்மாறுடமாகநோக்கியுந்
திலாதநெஞ்சுடையநாயினேன்
கடையனாயினேன்பட்டகீழ்மையே.

(ப - னா.) மாறு இல்லாத - ஒருகாலத்தும் மாறுபடுதலில்
லாத, மாகருணைவெள்ளமே - பெருங்கருணைக்கடலே, முந்திவந்து -
முற்பட்டுவந்து, நல் - அழகாகிய, மலர்கொள் - தாமரைமலரின்

தன்மையைக்கொண்ட, தான் இணை - திருவடித்துணையினின்றும், வேறு இல்லா - வேறுதலில்லாத, பதப்பரிசுபெற்ற - பக்குவம் அடைந்த, நின் - உன்னுடைய, மெய்மை அன்பா - மெய்யடியார்கன், உன் மெய்மை மேவினா - உனது உண்மை நிலையையடைந்தார்கன், ஈறு இல்லாத நீ - முடிவில்லாத நீ, ஒளி செய மா துடமாக - ஒளியைச்செய்கிற மாறுடவுருவாக, எளியை ஆகி வந்து - எளியையாய் எழுந்தருளி, நோக்கியும் - கடைக்கிததும், கீறு இல்லாத - பிளந்தலில்லாத, நெஞ்சு உடைய - நெஞ்சினையுடைய, நாயினேன் - நாயேன், கடையன் ஆயினேன் - கடையனானேன், (இங்ஙனம் நான் கடையனாதற்குக் காரணம்) பட்ட கீழ்மையே - என்னிடத்துண்டாகிய தீவினையானோ, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன் மெய்யடியார் முந்திவந்து உன் திருவடிக்கன்புசெய்து உன் மெய்நிலையை யடைந்தார்கன், முடிவற்றபெரியோனாகிய நீ எளியனாகி வந்து என்னைக்கடைக்கணிததும் மனமுருகாத நான் கடைப்பட்டேன், இது என் தீவினையாயினோ என்பது.

(வி - னா.) இறுதிக்காலத்து மாறுபடும் எனைய கடல்கள் போலாது என்றும் ஒருதன்மையாய் நிலநிற்கும் அருட்கடலாதலால் “மாறிலாதமாக்கருணை வெள்ளமே” என்றருளினர். “எளியையாகி வந்தொளியெய் மாறுடமாகநோக்கியும்” என்றது திருப்பெருந்துரையில் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளின வாலாற்றைக் குறித்தது. (கூ)

மையிலங்குநற்கண்ணிபங்கனே

வந்தெனைப்பணிகொண்டபின்மழக

கையிலங்குபொற்கிண்ணமென்றலா

லரியையென்றுனைக்கருதுகின்றிலேன

மெய்யிலங்குவெண்ணீற்றுமேனியாய்

மெய்மையன்பருன் மெய்மைமேவினா

பொய்யிலங்கனைப்புருகவிட்டுநீ

போவதோசொலாயபொருத்தமாவதே.

(ப - னா.) மையிலங்கும் - கருமையாக விளங்குகின்ற, நல் - அழகாகிய, கண்ணி - கண்களையுடையளாகிய உமாதேவியை, பங்க - இடப்பாகத்திலுடையவனே, வந்து - நீயே வலியவந்து, என்னை பணிகொண்ட பின் - என்னை யடிமைகொண்ட பின்பு, மழம் கை

இலங்கு - மென்மையாகிய கையினிடத்தில் விளங்குகின்ற, பொன்
கிண்ணம் என்று அல்லால் - எளிதாகிய பொற்கிண்ணம்போல நினைத்
ததே யன்றி, அரியை என்று - அருமையுடையா யென்று, உன்னை
சுருதுகின்றிலேன் - உன்னை நினைக்கின்றிலேன், மெய் இலங்கு -
உண்மை விளங்குகின்ற, வெண்மை நீறு - திருவெண்ணீர் நிறை உணி
ந்த, மேனியாய் - திருமேனியையுடையகனே, மெய்மை அன்பர் -
மெய்யடியார்கள், உன் மெய்மை மேவினா - உன் உண்மை நிலையை
அடைந்தார்கள், என்னை - அடியேனை, பொய்யில் - பொய்யாகிய
உலகத்தில், புருத விட்டு - துழைய விட்டு, நீ போகதோ - நீபோ
வதுதானோ, பொருத்தம் ஆவது - தகுதியாவது, சொல்லாய் - சொல்
வாயாக, எ - று.

(க - ணா.) இறைவனே, நீ எழுந்தருளி என்னைப் பணி கொ
ண்ட பிறகு, உன்னை எளியையாய் நினைத்ததன்றி அரியையாய்
நினைத்தேனில்லை, ஆயினும் உன் மெய்யனபா உன் உண்மை நிலையை
அடைய, நானொருவனுமே இவ்வுலகத்தில் தங்கி யிருக்கவிட்டு
நீபோவது உனக்குத் தகுதியாமோ என்பது.

(வி - ணா.) மை - அஞ்சனம் எனினுமாம். 'விந்து என்றத
னால் நீயே கவியவந்து எனக்கூறலாயிற்று, ஒரு அரியபொருள் எண்
மையிற் கிடைப்பின் அதனைக் கரதலாமலகம் (கையினெல்லிக்கனி)
என்பதபோலக் கையிலங்கு பொற்கிண்ண மென்றருளினா. பொய்
என்றது பொய்யாகிய உலகத்தை. அங்கு - அசை. (கூஉ)

பொருத்தமின மையேன்பொய்மையுண்மையேன்

போதவென்றெனைப்புரிந்துநோக்கவும்

வருத்தமின்மையேன்வஞ்சமுண்மையேன்

மாண்டிலேன்மலர்க்கமலபாதனே

யரத்தமேனியாயருள்செயன்பரு

நீயுமங்கெழுந்தருளியிங்கெனை

யிருத்தினுய்முறையோவெனெமபிரான்

வம்பனேன்வினைக்கிறுதியில்லையே.

(ப - ணா.) பொருத்தம் இன்மையேன் - தகுதியின்மையேன்,
பொய்மை உண்மையேன் - பொய்யையுடையேன், என்னை - என்னை,
போத என்று - வருக என்று, புரிந்து நோக்கவும் - நீ விரும்பி
நோக்கவும், வருத்தம் இன்மையேன் - வருத்தமில்லாதேன், வஞ்சம் :

உண்மையேன் - வஞ்சகமுடையேன், மாண்டிலேன் - இறந்திலேன், கமல மலர் பாதனே - தாமரை மலர்போன்ற திருவடியையுடையவனே, அரத்தம மேனியாய் - செவ்வரத்தமலர்போலுஞ்செவந்த திருமேனியையுடையவனே, அருள் செய் அன்பரும் - உன்னால் அருள் செய்ப்பட்ட அன்பர்களும், நீயும் - நீயும், அங்கு எழுந்தருளி - அவ்விடத்தே யெழுந்தருளி, என்னை - அடியேனே, இங்கு இருத்தினாய் - இவ்விடத்தே யிருத்திவைத்தாய், முறையோ - (இப்படி செய்தல் உனக்கு) முறைமைதானோ, என் எம்பிரான் - என் எம்பெருமானே, வம்பனேன் வினைக்கு - வீணனேன் வினைக்கு, இறுதி யில்லையே - முடிவுக்காலம் இல்லையோ, எ - று.

(க - னா.) பொய்யனாகிய என்னை நீ விரும்பி நோக்கவும் வஞ்சனேன் வருந்தி மாண்டிலேன். இறைவனே, உன் அன்பரும் நீயும் சிவபுரத்துக் கெழுந்தருளி, என்னை இவ்வுலகத்தில் இருத்தாதல் முறைமையாமோ என்பது.

(வி - னா.) பொருத்தம் - இணக்கம் எனினுமாம். போத என்பது புகுத என்பதன் மருஉ. புரிதல் - விரும்புதல். வருத்தம் - அதுதாபம். மலராக் கமலம் - மலாதலையுடைய கமலம் எனினும் பொருந்தும். தேவர் முனிவா முதலியோர்க்கும் எட்டெதற்கரியதும், உயர்வுக்கோரெல்ல யில்லாததும் ஆதலால் சிவபுரத்தை, அங்கு எனச் சேய்மைச் சட்டார் சட்டியருளினா.

(கஉ)

இல்லைநின்கழற்கன்பதென்கணை

யேலமேலுநற்குழவிபங்கனே

கலலைமென்கணியாக்குமவிச்செகொண்

டென்னைநின்கழற்கன்பனாககினை

யெல்லையிலைநின்கருணையெம்பிரா

னேதுகொண்டிரானேதுசெய்யினும

வலலையெயனக்கின்னுமுன் கழல்

காட்டிமிட்கவும்மறுவில்வானனே.

(ப - னா.) நின் கழற்கு - உன் திருவடிக்கு, அன்பு - அன்பு செய்தல், என் கண் இல்லை - என்னிடத்தில் இல்லை, ஏலம் ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து பொருந்திய, கல் - அழகாகிய, குழவி - கூந்தலையுடையவனாகிய உமாதேவியின், பங்க - பாகனே, கல்லை - கல்லினை,

மெல்கனி ஆகரும் - மெல்லிக கனியாககிய, விச்சைகொண்டு - வித
தையைக்கொண்டு, என்னை - அடியேனை, நின் கழற்கு அன்பன் ஆக
கினாய் - உன் திருவடிகு அன்புடையவனாகச் செய்தாய், நின்
கருணை - உன் கருணைக்கு, எல்லை இல்லை - அளவு இல்லை, எம்பி
ரான் - எம்பிரானே, ஏது கொண்டு - ஏதனைக்கொண்டு, நான் ஏது
செய்யினும் - நான் ஏதனைசெய்தாலும், மறு இல் - குற்றமற்ற,
வானனை - முததியுலகையுடையவனே, இன்னும் - இன்னமும்,
எனக்கு - அடியேனாகு, உன் கழல் காட்டி மீட்கவும் வல்லேயே -
உன் திருவடியைக் காட்டி மீட்கவுந்தக்க சத்திமாநாகவே யிருக
கின்றனை, ஏ - று.

(க - னா) இறைவனே, எனக்கு உன் திருவடிக்கண் அன்பில்
லையாகவும், கல்லைசுழைத்த வித்தையைக்கொண்டு எனனை உன்
திருவடிகு அன்புக்கினாய், ஆதலால் உன் கருணைக்களவில்லை
யென்பது.

(வி - னா.) கல்லைமென் கனியாக்கும் விச்சை - கல்லைக்கு
ழைக்கும் வித்தை. அது மேருமலையை வில்லாக வளைத்தது.
“தெவ்வணா மெய்யரிசாய சிலையாண்டென்னை யாண்டுகொண்ட
செவ்வணா மேனியன்” என்றது உம் இக்கருத்தினதே. ஏதுகொண்டு
நானேது செய்யினும் என்றது, மன முதலாகிய கருவிகளைக்கொண்டு
என்ன தீமை செய்தாலும் என்றபடி. மீட்டல் - அத்தீமையினின்
றும் திருப்புதல்.

(கூச)

வானநாடருமறியொணாதநீ

மறையிலீறுமுனரொடரொணாதநீ

யேனைநாடருதெரியொணாதநீ

யெனனையினனிதரயாண்டுகொண்டவா

ஆனைநாடகமாடுவித்தவா

வுருகிராணைப்பருகவைத்தவா

ஞானநாடகமாடுவித்தவா

நைவவையகத்துடையவிச்சையே.

(ப - னா.) வானநாடரும் - விண்ணுலகத்தாரும், அறியொ
ணாதநீ - அறியவொண்ணாதநீ, மறையின் - வேதத்தின், ஈறும் முன்-
அத்தமும் ஆகியும், தொடர் ஒண்ணாதநீ - தொடரவொண்ணாதநீ,

என நாடரும் - மற்றையுலகத்தாரும், தெரி யொணாத நீ - அறிய
வொண்ணாத நீ, என்னை - அடியேனை, இன்னிதாய் - இனிதாக,
ஆண்டு கொண்ட ஆறு - ஆண்டுகொண்ட வண்ணமும், ஊனை நாட
கம் ஆடு வித்த ஆறு - இந்த வுடம்பை நாடகமாட்டின வண்ணமும்,
நான் உருகி - நான் மனமுருகி, உன்னை பருக வைத்தவா - உன்னைப்
பருகச் செய்த வண்ணமும், ஞான நாடகம் ஆடு வித்தவா - ஞானநா
டகம் ஆடுவித்த வண்ணமும், வையகத்துடைய இச்சை - உலகஆசை,
நாய - எனக்கு ஒழியவேயாகும், எ - று.

(க - னா) இறைவனே, தேவா முதலாயினோர்க்கு அரியை
யாகிய நீ, அடியேனை யாட்கோடல் முதலாயின வற்றை நோக்கின்
எனக்கு இதை உலகவிச்சை யொழிதற்கே யென்பது.

(வி - னா.) வானநாடா எனத் தேவனா முற்கூறியது சிறப்பு
நோக்கி யென்க. என்னாடர் என்றது பூதலம் பாதலம் என்பவற்றி
லுள்ளாரா. நாடகம் - நடநம். பருகுதல் - நுகாதல். வையகத்
துடை அவிச்சை யெனப் பிரித்து, உலகின் அஞ்ஞானம் என்று
ரைத்தலுமாம். (கூடு)

விச்சதன்றியேவினாவுசெய்குவாய்

விண்ணுமண்ணகமுமுதுமயாவையும

வைச்சவாங்குவாய்வஞ்சகப்பெரும

புலையனேனையுன்கோயில்வாயிலிற்

பிச்சுகுகினுய்பெரியவன்பருங்

சூரியனாகுகினுய்தாமவளாத்தேதார்

நச்சுமாமரமாயினுங்கொலரா.

நாணுமங்கனையுடையநாதனே.

(ப - னா.) விண்ணும் - விண்ணுலகத்தையும், மண் அகம் முழு
தும் - மண்ணுலக முழுதையும், யாவையும் - மற்றெல்லாவற்றையும்,
விச்ச இன்றியே - வித்தில்லாமலே, வினாவு செய்குவாய் - படைப்
பாய், வைச்ச வாங்குவாய் - காத்து அழிப்பாய், வஞ்சகம் - வஞ்ச
த்தையுடைய, பெரும்புலையனேனே - பெரும்புலையனாகிய என்னை,
உன் கோயில்வாயிலில் - உன் கோயிலின்கண் திரிகின்ற, பிச்சன்
ஆக்கினும் - பித்தனாக்கி விட்டாய், பெரிய அன்பருக்கு உரியன ஆக்
கினும் - பேரன்பினராகிய உன்னடியார்த் சூரியனாகச் செய்தாய்,
தாம் வளர்த்தது - தாம் பாதுகாத்தது, ஓர் - ஒப்பற்ற, மா - பெரிய,

நச்சு மரம் ஆயினும் - விஷத்தன்மையுடைய மரமே யானாலும், கொல்லார் - (உலகத்தார் அதனை) அழிக்கமாட்டார்கள், உடைய நாதனே - என்னை அடிமையாகவுடைய இறைவனே, நானும் அங்கனே - நானும் அவ்வாறே உன்னாலே காக்கப்படுந் தன்மையேன், ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, எல்லாவுலகங்களையும் வித்தின்றிப் படைத்துக் காத்து அழிப்பவனே, என்னை உன் கோயில்வாயிலிற் பித்தனாகி, உன் அன்பரது திருத்தொண்டிற்கும், உரியேனாகச்செய்தனை உலகத்தார் எட்டிமார்த்தையும் வெட்டார், அடியேனும் உனக்கு அத்தன்மையனே என்பது.

(வி - னா.) விச்சு - வித்து. வைச்சு - வைத்து. வைத்தல் - நிலைபெறுத்தல். வாங்குதல் - அழித்தல். தாம் வளர்த்ததோ நச்சு மாமரமாயினுங்கொலார் எனபதற்கு எழுவாயாகிய உலகத்தார் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. நஞ்சு - விடம். அது நச்சு என வலித்தல் பெற்றது. நச்சுமாமரம் - எட்டிமரம். (கூசு)

உடையநாதனேபோற்றிநின்னலாற்
பற்றுமற்றெனக்காவதொன்றினி
யுடையனேபணிபோற்றியும்பராச்
தம்பராபராபோற்றியாரினுங்
கடையனாயினேன்போற்றியென்பெருங்
கருணையாளனேபோற்றியெனனைநின்
னடியனாக்கினுய்போற்றியாநீயு
மந்தமாயினுய்போற்றியப்பனே.

(ப - னா) உடையநாதனே - என்மையானுடைய இறைவனே போற்றி - நமஸ்காரம், நின் அலலால் - உன்னையன்றி, எனக்கு - அடியேனுக்கு, இனி - இனி, ஆவது ஒன்று பற்று - ஆவதாகிய ஒரு பற்றினை, உடையனே - உடையேனே, பணி - கட்டியிட்டருள், போற்றி - நமஸ்காரம், உம்பரார் தம் - தேவர்களுடைய, பராபரா பராபரனே, போற்றி - நமஸ்காரம், யாரினும் கடையன் ஆயினேன் எல்லாரினும் கடையனானேன், போற்றி - நமஸ்காரம், என் பெருங் கருணையானனே - என பெருங்கருணையாளர், போற்றி - நமஸ்காரம், என்னை நின் அடியன் ஆக்கினாய் - என்னை உன்னடியவனாகச் செய்தாய், போற்றி - நமஸ்காரம், ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாய் - முதலும்

இறுதியுமாகும், அப்பனே - எமது தந்தையே, போற்றி - கமஸ்சாரம், எ - று.

(க - ணா.) இறைவனே, உன்னையன்றி யெனக்கு வேரோர் பற்றில்லை, உனக்கு கமஸ்காமஞ் செய்கிறேன், என்னைக் காத்தருளல் வேண்டும் என்பது.

(வி - ணா.) உடைய எனப் பொதுப்படக் கூறலால் எல்லா வற்றையுமுடைய எனப்பொருள் கொள்க. கருணையானன் - கருணையைவாளுதலுடையான் என்றபடி. (கௌ)

அப்பனே யெனக்கமுதனேயா

நநதனேயகநெகவள் னுறுதே

னெப்பனேயுனக்குரியவன்பரி

லுரியனாயுண்பபருகநின் றதோ

துப்பனேசுடாமுடியனே துணை

யாளனேதொழுமபாளரெய்ப்பினில

வைப்பனேயெனைவைப்பதோசொலாய்

நையவைவகத்தெங்கண்மன்னனே.

(ப - ணா.) எனக்கு அப்பனே - எனக்குத் தந்தையே, அமுதனே - அமிர்தம் போல்பவனே, ஆரந்தனே - ஆரத்தத்தையுடையவனே, அகம் நெக - மனம் நெகிழும்படி, அன் ஊறு தேன் ஒப்பனே - செலிதளுக்குச் சுரக்கின்ற தேனை நிகர்ப்பவனே, உனக்கு உரிய அன்பரில் - உனக்கு அருகராகிய அன்பணாப்போல, உரியன் ஆய் - உரியவனாகி, உன்னை பருக - உன்னைப் பருகும் வண்ணம், நின்றது - நின்றதாகிய, ஓ - ஒரு, துப்பனே - அறிவுருவனே, சுடர் முடியனே - ஒளி பொருந்திய முடியையுடையவனே, துணை ஆனனே - துணையாயிருப்பவனே, தொழும்புஆனா - தொண்டர்களுககு, எய்ப்பினில் - இளைத்தகாலத்தில், வைப்பனே - நிட்சேபம்போல்பவனே, எங்கள் மன்னனே - எங்கள் வேரதனே, நைய-வருந்தும்படி, என்னை - அடியேனே, வைவகத்து - உலகத்தில், வைப்பதோ - வைப்பது தருதியோ, சொல்லாய் - சொல்வாயாக, எ - று.

(க - ணா.) இறைவனே, என்னை இவ்வுலகத்தில் வைத்து வருத்தவது உன.பெருமைக்குத் தகுதியோ என்பது.

(வி - ணா.) வன் ஊறு எனப்பிரித்து வனமாகச் சுரக்கின்ற என்றலுமாம். துப்பன் உணவாயிருப்பவன் எனினுமாம். துணை

யானன் எனப் பொதுப்படக்கூறலால் எல்லாவுயிர்களுக்கும் துணையாயிருப்பவன் எனக்கொள்க வைப்பு - சேமப்பொருள் (புதையல்).

மன்னவெம்பிரானவருகவென்னெனை
மா லுநான் முகத்தொருவன்யாரினு
முன்னவெம்பிரான்வருகவென்னெனை
முழுதுமயாவையுமிறுதியுற்றநாட்
பின்னவெம்பிரான்வருகவென்னெனைப்
பெய்கழற்கணன்பாபெனாவினாற்
பன்னவெம்பிரானவருகவென்னெனைப்
பாவநாசநிஞ்சோகன்பாடவே.

(ப - ணா.) எம்பிரான் - எம்பிரானே, மன்ன - நிலைபெற்றிருக்க, என்னை வருக என் - என்னை வருகவென்பாய், மாலும் நான் முகத்த ஒருவனும், திருமாலும் நான்கு திருமுருகங்களையுடைய ஒப்பற்றவனாகிய பிரமனும், யாரினும் - மற்றுமுள்ள எல்லாரினும், முன்ன - முன்னேனே, எம்பிரான் - எம்பிரானே, என்னை வருக என் - என்னைவருக வென்பாய், முழுதும் யாவையும் - எல்லாப்பொருள்களும், இறுதி உற்ற நான் - முடிவையடைந்தகாலத்தில், பின்ன - பின்னவனாயிருப்பவனே, எம்பிரான் - எம்பிரானே, என்னைவருக என் - என்னைவருக வென்பாய், பெய்கழல்கண் அனபு ஆய் - வீரகசுழலணிந்த திருவடிக்கண் அன்புடையேனாய், என்காவினாற் பன்ன - என்காவினாற் புகழவும், எம்பிரான் - எம்பிரானே, பாவநாச - பாவநாசனே, நிஞ்சோகன்பாட - உன் பெருமைகளைப்புகழ்ந்து பாடவும், என்னை வருக என் - என்னைவருக வென்பாய், எ - று.

(க - ணா.) எம்பிரானே, உன்புகழ்களைப்பாடுதற்கு என்னைவருகவென்றருள் செய்தல் வேண்டும் என்பது.

(வி - ணா.) மன்ன - தலைவனே எனினுமாம். முன்ன பின்ன என்றது முன்னும் பின்னு முன்னவன் என்றற்கு, "மூப்பானினையவன் முன்னவன் பின்னவன்" என்பதூஉம் இக்கருத்திற் பற்றிவரத்தது. பன்னுதல் - பலகாற்சொல்லல் (புகழ்தல்). (கூக)

பாடவேண்டுநான்போற்றிநின்னையே
பாடினாரைநன்குருகெக்குருகெ
காடவேண்டுநான்போற்றியமபலத
தாடுநினைகழற்போதுநாயினேன

கூடவேண்டுநானபோற்றியிப்புருக்
கூடுநீக்கெனைப்போற்றிபொய்யெலாம்
வீடவேண்டுநானபோற்றிவீடுதந
தருளுபோற்றிநின்மெய்யாமெய்யனே.

(ப - னா.) நான் - அடியேன, நினைனையே - உனனையே, பாட
வேண்டும் - பாடுதல்வேண்டும், போற்றி - நமஸ்காரம், நான் - அடி
யேன, பாடி - பாடுதல்செய்து, நைநது நைநது உருகி - மனம் நைநது
நைநதுருகி, நெக்கு நெக்கு - நெகிழ்ந்த நெகிழ்ந்தது, ஆடவேண்டும் -
ஆடுதல் வேண்டும், போற்றி - நமஸ்காரம், நாயினேன நான் - நாயி
னேனாகிய அடியேன, அம்பலத்தது ஆடும - அம்பலத்தில நடிக்கின்ற -
நின்கழல்போது - உன் திருவடித் தாமரைமலரை, கூடவேண்டும் -
சேரவேண்டும், போற்றி - நமஸ்காரம், என்னை - அடியேனை, இ
ப்புரு கூடு நீக்கு-இந்தப் புழுக்கூட்டினின்றும் நீக்குவாயாக, போற்றி-
நமஸ்காரம், நான் - அடியேன், பொய் எல்லாம் - பொய்களெல்லா
வற்றையும், வீடவேண்டும் - விடவேண்டும், போற்றி - நமஸ்காரம்,
நின்மெய்யா மெய்யனே - உன் மெய்யன்பாக்கு மெய்யன்பனே,வீடு
தந்தருள் - முததியைக்கொடுத்தருள்வாயாக, போற்றி - உனக்கு
நமஸ்காரம், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே யான் உன்னைப்பாடுதல் முதலாயின
செய்தல்வேண்டும், நீ இந்த வுடமபையொழித்தது வீடுதந்தருளல்வே
ண்டும், உனக்கு நமஸ்காரம் என்பது.

(வி - னா) நைந்த நைந்து - மிகுதியாக நைந்தது. நெக்கு
நெக்கு - மிகவும் நெகிழ்ந்து. புழுக்கூடு என்றது உடம்பை. விட
வேண்டும் என்பது விடவேண்டும் என நீண்டது. வீடு - முத்தி.
(மோகூம்) (க00)

திருச்சிற்றம்பலம்

நீத்தல்விண்ணப்பம்.

பிரபஞ்சவைவராக்கியம்.

உத்தரகோசமங்கையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

சுட்டளைக்கலித்துறை.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

கடையவனேனைக்கருணையினற்கலந்தாணம்கொண்ட
விடையவனேவிட்டிடிதிகண்டாய்விற்றல்வேங்கைபினறே
ஹுடையவனேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
சுடையவனேதளாந்தேனெம்பிரானெனைத்தாங்கிக்கொள்ளே.

(ப - னா) கடையவனேனை - கடையேனை, கருணையினல் -
பெருவகருணையால், கலந்த - வலிபவந்தடைந்து, ஆண்டு கொண்ட-
ஆண்டுகொண்டருளின, விடையவனே - இடபவாகனனே, விட்டி-
டிதி - என்னை விட்டுவிடுகின்றாயோ, விற்றல் - வலியையுடைய, வேங-
கையின் தோல் - புலித்தோலாகிய, உடையவனே - ஆடையைத்
தரித்தவனே, மன்னும் - நிலபெற்ற, உத்தரகோசமங்கைக்கு - திரு-
வுத்தரகோசமங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, சடையவனே - சடா-
மருடதையுடையவனே, தளாந்தேன - சோராதேன், எம்பிரான் -
எம்பிரானே, என்னைத் தாங்கிக் கொள் - என்னைப் பொறுத்துக்
கொள்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) கடையேனைத்தடுத்தாட்கொண்ட சிவபெருமானே,
என்னை விட்டு விடுகின்றாயோ, விட்டு விட்டால் என்னைத் தாங்கிக்
கொள்வோர் இல்லாமைமால் என்னை நீயே தாங்கிக்கொள்ளவேண்-
டும் என்பது.

(வி - னா) வேங்கையின் தோல் உடையவனே என்பதற்கு
புலித்தோலையுடையவனே யென்றதும் பொருத்தம். உத்தரகோச

மங்கை ஓர் திருப்பதி. கடையேனைக் கருணையினு லாண்டுகொண் டனை யன்றே அத்தன்மையையாகிய உனக்குத் தளர்ந்த என்னைத் தாங்கிக் கோடலுங்கடமையா மென்பா “கருணையினுற் கலந்தாண்டு கொண்ட விடையவனே, தளர்த்தேன் என்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே” என்றா. அரசு - பண்பாடு பெயர். (உ)

கொள்ளேர்பிளவகலாத் தடங் கொங்கையாகொவ்வைச் செவ்வாய் விள்ளேனென்னுமவிடுதி கண்டாய்நினவிழுத்தொழுமபி னுள்ளேன் புறமலலேனுத்தரகோசமங்கைக்கரசே கள்ளேனொழியவுங்கண்டிகொண்டாண்டதெக்காரணமே.

(ப - னா.) கொள்ளேர் பிளவு அகலா - கொள்ளின அழகாகிய பிளவளவும் நீங்காத, தடம் கொங்கையா - மலேபோலும் தனங்களை யுடையராகிய மாதரது, கொவ்வை செவ்வாய் - கோவைக்கனிபோ லும் செவப்பாகிய அதரத்தை, விள்ளேன் எனினும் - நான் விட்டு நீங்கேனாயினும், விடுதி - என்னைவிட்டு விடுகின்றாயோ, நின் - உனது, விழு தொழும்பின் உள்ளேன் - மேலாகிய திருத்தொண்டிலுள்ளேன், புறம் அல்லேன் - புறத்தினே னல்லேன், உத்தரகோசமங்கைக்கு - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, கள்ளேன் ஒழியவும் - கள்வனாகிய நான் உன்னைவிட்டு நீங்கவும், கண்டு கொண்டு - எனது நிலைமையைக்கண்டுகொண்டு, ஆண்டது - என்னை யாண்டருளினது, எ காரணமே - எந்தக் காரணத்தினாலோ (அறியேன்), எ - று.

(க - னா.) திருவுத்தரகோச மங்கைக்கரசனே, நான் மாதா மயக்கத்தி லகப்பட்டுழல்வேனாயினும் என்னை விட்டு விடுதல் உனக் குத் தகுதியன்று என்பது.

(வி - னா.) கொள்ளேர் பிளவகலாத தடங்கொங்கையர் என்றது, மிகவும் நெருங்கின தனங்கலையுடையவர் என்றபடி. தடம் கொங்கை, பெரிய கொங்கை யென்னுமாம். கொவ்வை முதலாகு பெயர். செவ்வாய் என்றதற் கேற்பக் கொவ்வை யென்பதற்கு அதன் கனியெனக் கொள்ளலாயிற்று. கள்ளேன் - பொய்யனாகிய நான் எனினுமமையும். (உ)

காருறுகண்ணியரைமபுலனாற்றங்கரைமரமாய்
வேருறுவேனைவிடுதிகண்டாய்விளங்குத்திருவா
ருருறைவாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
வாருறுபூண்முலையாள் பங்கடுவென்னைவளர்ப்பவனே.

(ப - வா.) கார உறு கண்ணியா - கருமை மிகுந்த கண்
கனையுடையராகிய மாதரது, ஐம்புலன் - ஐம்புலவிற்பங்கள் என்
கிற, ஆற்றங்கரை மரமாய் - ஆற்றங்கரை மரமாகி, வேர் உறுவேளை -
வேருணுகிற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடுகிறாயோ, விளங்கும் - பிர
காசிக்கிற, திருவாரூர் உறைவாய் - திருவாரூரில் வசிப்பவனே, மன
னாம - நிலைபெற்ற, உத்தரகோச மங்கைக்கு - திருவுத்தரகோச மங
கைக்கு, அரசே - அரசனே, வார உறு - சச்சு அணியப்பெற்ற,
பூண் - ஆபரணங்களுகி கூடிய, முலையான - தனக்கான யுடையவ
ளாகிய உமாதேவியின், பங்க - பாகனே, என்னை வளர்ப்பவனே -
என்னைப் பாதுகாப்பவனே, எ - று

(க - னா.) மாதரது இன்பத்தை விரும்பி, ஆற்றங்கரை மரம்
போன்ற நிலையற்றழல்வேளுயினும், என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத்
தகுதியின்றென்பது

(வி - னா) கார உறு - அழகுமிகுந்த என்றலுமாம். உறுதல்
பொருத்ததலுமாம். ஆற்றங்கரை மரதகிறகு எஞ்ஞான்றும் அபா
யமே யாதல்போல, மாதாமயககத்திற் சிக்கி யுழல்வேளுகிய எனக்
கும் அபாயமே யுளதாமென்பா, “காருறுகண்ணியனாம்புலனற்றங்
கரைமரமாய்” என்றருளினா. “கண்டுகேட்டுண்டுயிற் துறறியு
மைம்புலனும் ஒண்டொடிசண்ணே யுள“என்பது திருக்குறள். வார்-
சச்சு. “என்னை வளர்ப்பவனே” என்றமையால், என்னைக் கைவிடு
தல் உனக்குத் தகுதியின்றென்பது போதரும். என்னை வளராததல்
எமதன்னையாகிய உமாதேவியாரோடு கூடி யல்லது இயை யாதென்
பா, “காருறுபூண்முலையான்பங்கவென்னைவளர்ப்பவனே” என்றா.

வளர்கின்ற நின்கருணைக்கையில் வாங்கவுநீங்கியிப்பான்
மிளர்கின்ற வென்னைவிடுதி கண்டாய்வெண்மதிக்கொழுந்தான்
ரொளிரகின்ற நீண்முடியுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
தெளிகின்ற பொன்னுமின னும்மனன தோற்றச்செழுஞ்சுடரோ.

(ப - னா.) வளர்கின்ற - விர்த்தி யடைகிற, நின் - உனது,
கருணை கையில் - கிருபையாகிய கையால், வாங்கவும் - வளைக்கவும்,
நீங்கி - விலகி, இப்பால் - இவ்விடத்தில், மிளர்கின்ற என்னை -

விளங்குகிற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடுகிறாயோ, வெள் - வெண்மையாகிய, மதிக்கொழுந்து ஒன்று - ஒரினம்பிறையானது, ஒளிக்கின்ற - விளங்குகின்ற, நீன்முடி - நீண்ட சடைமுடியையுடைய, உத்தரகோச மங்கைக்கு - திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு, அசே - அசனே, தெளிகின்ற பொன்னும மின்னும் அன்ன - தெளியா நின்ற பொன்னையும் மின்னையும் நிகர்த்த, தோற்றம் - காட்சியையுடைய, செழுஞ்சுடரே - செழுமையாகிய சோதியே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உனது பெருங்கருணையாகிய கையால் என்னை வளைக்கவும் அகப்படாது விலகி இந்தப் பொய்யுலகில் உழலா நின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியின்றென்பது.

(வி - னா.) இறைவனது கருணை எஞ்ஞான்றும் குறையாது மேன்மேலும் அபிவிருத்தியடைந்து வருதலால் “கனர்கின்ற நின் கருணை” என்றார். வளர்கின்ற கருணை யாதலால் பெருங்கருணை பென்றாகக் கப்பட்டது. வாங்குதல் - வளைத்தல். இப்பால் - இப்பிரபஞ்சப்பகுதியில், பால் - பகுதி. மதிக்கொழுந்தொன்று என்ற தனால்தான் ஒரு கலையாகிய திங்கள் எனக்கொண்ட. நீன்முடி அசேன வியையும். தெளிகின்ற பொன் - உருகிக்கண்விட்டாமென்பான். மேனியென்னதை தோற்றம் என்றமையால், பொன்னைத் திருமேனிற்கும், மின்னை வீழ்சடைக்கும் உவமையாகக்கொள்க. “பொன்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மேனிபொலிந்திலங்கு, மின்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ணம் வீழ்சடை” என்றார் சேரமான்பெருமானாயினும். (ச)

செழிகின்ற தீப்புருவிட்டி. ஸிற்சிண்மொழியாரிற் பன்னாள் விழுகின்ற வென்னைவிடுதி கண்டாய் வெறிவாயறுகா லுழுகின்ற பூமுடியுத்தரகோசமங்கைக்கரசே வழிநின்ற நின்னருளாரமுதூட்டமறுத்தனனே.

(ப - னா.) செழிகின்ற - விர்த்தியடையாநிற்கிற, தீ - செருப்பில், புகு - விழுகின்ற, விட்டிலின் - விட்டிற் பறவைப்போல, சில் மொழியாரில் - சின்மொழியாராகிய மாதர்மயக்கத்தில், பல் காள் - பலதினமும், விழுகின்ற - விழாநின்ற, என்னை - அடியேனே, விடுதி - விட்டுவிடுகிறாயோ, வெறிவாய் - மனம் பொருத்திய, அறுகால் - வண்டிகள், உழுகின்ற - உழாநின்ற, பூ - மலரையணிந்த, முடி - திருமுடி

யையுடைய, உத்தரகோச மங்கைக்கு - திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, வழி நின்று - வழியில் நின்று, நின் அருள் - உன்னருளாகிய, ஆர்அமுது - அரிய அமிரசத்தை, ஊட்ட - நீ யுண்பிகை, மறுத்தனன் - யான்மறுத்தேன, ஏ-என்றிவினை வலியிருந்தவாறென்ன வியப்பு, ஏ - று.

(க - னா.) தீயில்வீழ்த்தழிகின்ற விட்டில்போல மாதர்மயக்கில் வீழ்த்தழிகின்ற என்னைக கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்றென்பது.

(வி - னா) செழித்தல் - வளர்தல். விட்டில் - விளக்கில்வந்து விழும் ஓர பறவை விசேடம், இது உருவத்தால் நசிப்பது. சின்மொழி - நிரம்பாமொழி. வெறி - மணம், கன் எனினுமாம். வண்டு ஆறுகாலுடையதாதலால் அதனை அறுகாலென்றா. பூ எனப்பொதுப்படக் கூறினாரெனும் இறைவற்குக் கொன்றைமலர் விருப்பமாதலால் அதனையேதொன்க. “வில்வமுடன கொன்றைமலர் சங்கரற்கு நேயம்” எனப்பதுபுட்பவிதி. வெறிவாய்ப்பூ அறுகாலுமுகின்றபூ எனவியைக்க. வழி - செட்ப்புகும்வழி. அமுதுட்டமறுப்பாருண்டோ, அங்ஙனமாக, நான் மறுத்தது என் தீவினைவலியானதே யென்பா, “நின்னருளாரமுதுட்ட மறுத்தனனே” என்றார், ஏ - வியப்பின் கண்வந்தது. மறுத்தல் - தடுத்தல். (டு)

மறுத்தனன்யானுன்னருளரியாமையிலெனமணியே
வெறுத்தெனைநீவிட்டிடுதி கண்டாய்வினையின்றொகுதி
யொறுத்தெனையாண்டு கொளுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
பொறுப்பரன்றேபெரியோசிறுநாய்கடம்பொய்யினையே.

(ப - னா.) யான் - நான், உன் அருள் - உன் திருவருளை, அறியாமையில் - அறியாமையால் மறுத்தனன் - மறுத்தேன, என்மணியே - என் மாணிக்கமே, நீஎன்னை வெறுத்து - நீ அடியேனை வெறுத்து, விட்டிடுதி - விட்டுவிடுகிறாயோ, வினையின் தொகுதி ஒறுத்து - வினைத்தீரனை அழித்து, என்னை ஆண்டு கொள் - என்னை யாண்டுகொண்டருளவேண்டும், உத்தரகோச மங்கைக்கு - திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, பெரியோர்-மேலோர், சிறுநாய்கன் பொய்யினை - சிறிய நாய்போல் பவர்களது குற்றத்தை, பொறுப்பா - பொறுத்துக்கொள்வர், ஏ - று.

(க - னர்) எனது அறியாமையால் உணனருளமுதததைத் தடுத்தேனாயினும் என்னைக்கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதி யன்று, சிறியோர் செய்யுங் குற்றங்களைப் பெரியோர் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் தகுதியென்பது.

(வி - னா.) அறியாமை - அஞ்ஞானம். வெறுத்தல் - கோபித்தல். என்வினைக்கோரவ தியின்றென்பாரா “வினையினரெருகுதி” என்றார். பொய் யென்றது இவ்விடத்துக் குற்றத்தக்காயிற்று. அன்று, ஏ இரண்டும் அசைகள். அன்றே - அல்லவா எனினும் பொருத்தம்.

பொய்யவனேனைப்பொருளெனவாண்டொன்றபொத்திக்கொண்ட மெய்யவனே விட்டிடுதிகண்டாய்விடமுண்மிடற்று மையவனே மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே செய்யவனே சிவனே சிறியேன பவநதீர்ப்பவனே.

(ப - னா) பொய்யவனேனை - பொய்யனாகிய என்னை, பொருள் என ஆண்டு - ஒருபொருளாகக் கருதியாண்டருளி, ஒன்று பொத்திக்கொண்ட - ஒருபொருளை மறைத்துக் கொண்ட, மெய்யவனே - மெய்யனே, விட்டிடுதி - விட்டு விடுகிறாயோ, விடம் உண் மிடற்று - நஞ்சுண்ட கண்டத்தில், மையவனே - கருமையையுடையவனே, மன்னும் - நிலைபெற்ற, உத்தரகோசமங்கைக்கு - திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, செய்யவனே - செய்மையையுடையவனே, சிவனே - சிவபெருமானே, சிறியேன் பவந தீர்ப்பவனே - சிறியேனது பாவங்களை நீக்குவோனே, ஏ - று.

(க - னா.) பொய்யனாகிய என்னையோர் பொருளாகக் காட்டி கொண்ட மெய்யனே, என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியின்றென்பது.

(வி - னா.) ஒன்று என்றது முதத்திபை. மிடறு - கழுத்து. மை - கருமை. பவந - பிறவியெனினுமாம். (எ)

தீரக்கின்றவாறென பிழையுநின் சீரருளென்கொலென்று வோக்கின்றவெனனை விடுதிகண்டாய்விடவாராவெருவ வாரக்கின்றதார்விடையுத்தரகோசமங்கைக்கரசே யீரக்கின்றவஞ்சொடச்சமவியையேனையிருதலையே.

(ப - னா.) என் பிழையை - என்குற்றங்களை, நின் னோ அருள் - உன் பேருணானது, தீர்க்கின்ற ஆறு என என்று - நீக்கும் வகையா தென்று, வேர்க்கின்ற என்னை - மனம புழுங்குகின்ற என்னை, விடுதி - விட்டு விடுகிறாயோ, விரவா வெருவ - பகைவர் அஞ்சும் படி, ஆரக்கின்ற - ஒலிக்கின்ற, தார் - கிண்கிணிமாலையைத் தரித்த, விடை - இடபவாகநதையுடைய, உத்தரகோசமங்கைக்கு - திரு ஷத்தரகோசமங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, அஞ்சொடி அச்சம் - ஐம் புலவாசைகளோடு அச்சமும், வினையேனை - தீவினையையுடையேனை, இருதலை-இரண்டு பக்கத்திலும், ஈர்க்கின்ற - இழுக்கின்றன, எ - று.

(க - னா.) எம்மிறைவனே, என குற்றங்களை உன் திருவருள் நீக்குவதெவ்வாறென்று கோர்க்கின்ற என்னைக் கைவிடத்ல் உனக்குத் தகுதியன்று, ஐம்புலவாசையும் அச்சமும் என்னை யிரண்டு பக்கத்திலும் இழுக்கின்றன என்பது.

(வி - னா.) வேர்த்தல் - மனம புழுங்கல், வெயர்த்தல் எனி னுமாம். விரவா - கலவாதவா. (பகைவர்), வெருவுதல் - அஞ்சு தல். ஆர்த்தல் - ஆரவாரித்தல் தார் - கிண்கிணிமலை. இது இடபத்துக்குச் சிறந்த பூணுதலால் "தார்விடை" என்றார். தார்விடை அரசே என வியைக்க. அஞ்சு - ஐந்து, (ஐம்புலவாசை). அஞ் சொடச்சம் இருதலையும் இழுத்தற்குக் காரணம் என் வினை யென் பார், "ஈர்க்கின்ற வஞ்சொடச்சம் வினையேனை யிருதலையே" என்றார்.

இருதலைக்கொள்ளியினுள்ளெழும்பொத்துநினைப்பிரிந்த
விரிதலையேனைவிடுதிகண்டாய்விபனமுவுலகுக்
கொருதலைவாமனனுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
பொருதலைமூவிலைவேல்வலனேநதிபொவிபவனே.

(ப - னா.) இருதலைக் கொள்ளியினுள் - இருதலைக்கொள்ளியினுள் அகப்பட்ட, எழும்பு ஒத்து - எழும்பை நிகர்த்த, நினை பி ரித்த - உன்னை நீங்கின, விரி தலையேனை - விரிதலையேனாகிய என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், விபன் - பெருமையமைந்த, மூன்று உலகுக்கு - மூன்று லோகங்களுக்கும், ஒருதலைவர் - ஒப்பற்ற முதல் வனே, மன்னும் - நிலபெற்ற, உத்தரகோசமங்கைக்கு - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, பொரு பொருகின்ற,

தலை - தனியையும், மூன்று இலை - மூன்றிலைகளையும் உடைய, வேல் - வேற்படையை, உலன் ஏந்தி - வலக்கையில் தாங்கி, பொலி பவனே - விளங்குவோனே, ஏ - று

(க - ணா) இறைவனே, இருதலைக்கொள்ளிகளுள்ளே அசப்பட்டு வருகதுகின்ற ஏறம்புபோல, உண்ணப்பிரிந்து வருந்துகின்ற என்னைக ளைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியுண்டெனபது.

(வி - ணா) இருதலைக்கொள்ளி - இரண்டுபக்கத்திலும் எரி கின்ற கொள்ளி விரிதலையேனே என்றது அலங்கோலப்பட்டவ னாகிய என்னை பென்றபடி. பொருதல் - போசெய்தல். வலன் என்றது வலகையை, ஏந்துதற்குரிய ததுவாகலான். (கூ)

பொலிகின்ற நின்ற றுள்புகுதப்பெற்றுக்கையைப்போக்கப்பெற்று மெலிகின்ற வெண்ணைவிடுதிகண்டாயளிதோவிளரி யொலிநின்ற பூம்பொழிலுத்தரகோசமங்கைக்கரசே வலிநின்ற திண்சிலையாலெரிததாய்புரமாறுபட்டே.

(ப - ணா.) பொலிகின்ற - விளங்குகின்ற, நின்றான் - உன் திருவடியில், புகுத பெற்று - சாண்டையப்பெற்று, ஆக்கையை போக்க பெற்று - உடம்பைப் போக்கப்பெற்று, மெலிகின்ற என்னை - இளைக்கின்ற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடுகிறாயோ, அளி - வண்டுகள், தோ - தோரது பாடுகின்ற, விளரி ஒலி சினற - விளரிப்பண்ணின் ஒலி நிலைபெற்ற, பூம்பொழில் - பூஞ்சோலை சூழ்ந்த, உத்தரகோச மங்கைக்கு - திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, வலி நின்ற - வலிநிலைபெற்ற, திண்சிலையால் - வலிதாகிய விலலினால், புரம் - மூப்புரங்களை, மாறுபட்டு - பதைத்து, எரித்தாய - நீறு செய் தவனே, ஏ - று.

(க - ணா) இறைவனே, உன் திருவடியை யடைந்தும், இவ்வு டம்பெடுத்ததனா லடைதற்பாலதாய பயனைப் பெறுது, வீணிக் கால வகழியா நின்று மெலிகின்ற என்னைக கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதி யுண்டெனபது.

(வி - ணா.) ஆக்கையைப் போக்கப் பெறுதலாவது - உடம்பின் பயனடையாது வீணிலே காலங்கழித்தல். அளி - வண்டு. விளரி - ஓர் பண். ஏழிசையினொன்று என்றலுமாம். அது கேஞ்சிற் பிறப்பது. மேருமலையே வில்லாதலால் "வலிநின்ற திண்சிலை" என்றார். (கௌ)

மாறுபட்டஞ்சென்னைவஞ்சிப்பயானுன்மணிமலாத்தாள
வேறுபட்டேனைநிடுதிகண்டாய்வினையேன்மனத்தே
யூறுமட்டேமன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
நீறுபட்டேயொளிகாட்டுமபொனமேனிநெடுந்தகையே.

(ப - னா.) அஞ்ச - பஞ்சேந்திரியங்கள், மாறுபட்டு - பதைத்து, என்னைவஞ்சிப்ப - என்னை வஞ்சித்தலால், உன் - உனது, மணி - அழகாகிய, பலாதாள் - தாமரைமலர்போலுத்திருவடிகளுக்கு, வேறுபட்டேனை - வேறுபட்ட என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், வினையேன் மனத்து - தீவினையை யுடையேனாகிய என் மனத்தில், ஊறும் - சுரக்கின்ற, மட்டே - தேனே, மன்னும் - நிலைபெற்ற, உத்தரகோசமங்கைக்கு - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, நீறுபட்டு - திருவெண்ணீறு அணியப்பெற்று, ஒளிகாட்டும் - ஒளியைச்செய்கிற, பொன் மேனி - பொன்போலும் திருமேனியையுடைய, நெடுந்தகையே - பெருந்தகையே, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, பஞ்சேந்திரியங்கள் என்னை வஞ்சித்தலால் உன் திருவடிகளைப் பிரிந்தேன், ஆயினும் என்னைகளைவிடிலு உனக்குத்தகுதியெனவென்பது.

(வி - னா.) வஞ்சித்தலாவது - இன்பஞ்செய்வதுபோல விடயங்களை நுகர்வித்துப் பிறவித்துன்பத்தக் காளாக்குதல். வேறுபடுதல் - பிரிதல். நெடுந்தகை - அனமொழித்தொகை, பெருங்குணத்தினன் என்பது பொருள். (சுக்)

நெடுந்தகைநீயென்னையாட்கொள்ளயானெம்புலன்கன்கொண்டு
விடுந்தகைநீனைவிடுதிகண்டாய்வினையாவெருவ
வடுந்தகைவேல்வல்லவுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
கடுந்தகையேனுண்ணுந்தெண்ணீறுமுதப்பெருங்கடலே.

(ப - னா.) நெடுந்தகை நீ - பெருந்தகையாகிய நீ, என்னை ஆட்கொள்ள - என்னை அடிமைகொள்ள, ஐம்புலன்கள் கொண்டு - ஐம்புலன்களால், விடும் - உன்னை விட்டு நீங்குகின்ற, தகையேனை - தன்மையையுடையேனை, விடுதி - விட்டு விடப்போகிறாய், விரவாவெருவ - பணைவர் அஞ்ச, அடிம - அவர்களைக்கொல்லுகின்ற, தகை - பெருமையையுடைய, வேல் வல்ல - வேற்போரில் வல்ல, உத்தர

கோசமங்கைக்கு அரசே - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு அரசனே, கடம் தகையேன் - கடுங்குணத்தினேன், உண்ணும்-உண்ணுகின்ற, தென் நீர் - தெனிகாசிய நீர்மை யடைந்த, பெரு - பெரிய, அமுதக்கடலே - அமிரதசாகரமே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, நீ யெனைத நடுததாட்கொள்ளவும், யான் ஐம்புலவாசையால் உன்னை விட்டு நீங்கு மியல்பினேன் ஆயினும், என்னைக் கைவிடுதல உனக்குத் தகுதியுண்டென்பது.

(வி - னா.) ஐம்புலனைகள் என்றது ஐம்புலவாசைகளை. தகை - தன்மை (குணம்). விரவார் - பகைவார். அடுதல் - கொல்லுதல். கடுந் தகை - தீசுருணம். (கஉ)

கடலினுணர்நக்கியாங்குன்கருணைகடலினுள்ளம்
விடலரியேனைவிடுதிகண்டாய்விடலில்லடியா
ருடலில்மேமனனுமுத்தரகோசமங்கைககரசே
மடலினமட்டேமணியேயமுதேயென்மதுவெள்ளமே.

(ப - னா) கடலினுள் - கடலில், நாய் நக்கியாங்கு - நாய் நக்கின் அதன்மைபோல், உன் கருணைகடலின் - உன் கருணைக கடலில், உள்ளம் - மனம், விடல் அரியேனை - விடுதலரிதாகிய என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், விடல் இல் அடியார் - விடு தலில்லாத அடியாரது, உடல் - உடம்பாகிய, இல்லமே - வீட்டின் கண்ணே, மன்னும் - நிலைபெற்ற, உத்தரகோசமங்கைக்கு அரசே - திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு அரசனே, மடலில் மட்டே - பூவிதழ்த் தேனே, மணியே - மாணிக்கமே, அமுதே - அமிரதமே, என மது வெள்ளமே - என் மதுபெருக்கே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே! கடலில் நாய் நக்குவதுபோல், உன் கருணைக்கடலில் மனம் அமுர்த்தாத என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியுண்டென்பது.

(வி - னா.) நக்கியாங்கு - நக்கிய ஆங்கு என்றதில் அகரம் தொகுத்தல். விடலரியேன் - விடுதலில்லாதேன். உடல் - இங்கு மனத்தைக் குறித்தது. மன்னும் அரசேயென வியையும், தம்மைப் பித்தேற்றலால் மதுவெள்ளமே என்றார். மது - கண். (கங.)

வெள்ளததுணவற்றியாங்குனனருள்பெற்றுத்தன்பதின் றும்
விள்ளக்கிலேனைவிடுதிகண்டாய்விரும்பும்மடியா
ருள்ளத்துள்ளாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
கள்ளத்துளேற்கருளாய்களியாதகனியினேயே.

(ப - னா.) வெள்ளததுன் - நீர்ப்பெருக்கில் நிறை, நாவற்றி
யாங்கு - நாவறண்டாறபோல, உன் அருள் பெற்று - உன் திருவரு
ளைப்பெற்றும், துன்பத்து - துன்பத்தினின்றும், இனறும் விள்ளக்கி
லேனை - இப்போதும் நீங்காத என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகி
றாய், விரும்பும் அடியார் - விரும்புகிற அடியாரது, உள்ளதது உள்
ளாய் - மனத்திலுள்ளவனே, மன்னும் - நிலைபெற்ற, உத்தரகோச
மங்கைக்கு அரசே - திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு அரசனே, கள்ளத
து உள்ளேற்கு - கள்ளவழியிலிருப்பவனாகிய எனக்கு, களியாத களி
யினை - என்றாக கண்டறியாத பெருங்களிப்பை, அருளாய - அருள்
செய்வாய, ஏ - று.

(க் - னா.) நீர்ப்பெருக்கில்நின்றும்நாவறண்டவன்போல, உன்
னருளைப்பெற்றிருந்தும், துன்பத்தினினைநீங்காத என்னைக கை
விடுதல் உனக்குத தகுதியன்று, எஞ்ஞானறும் நான் கண்டறியாத
பெருங்களிப்பைத் தந்தருளவேண்டு மென்பது.

(வி - னா.) நாவற்றியாங்கு - நாவற்றிய ஆங்கு, இதில் அக
ரம் தொகுததல். கள்ளத்துளேற்கு, என்பதற்கு கள்ளமனத்தை
யுடையேனுக்கு என்றலும் பொருளதும். (கச)

கனிவந்தசிறதையொடுக்கழல்கண்டுங்கலநதுறவே
வெளிவந்திலேனைவிடுதிகண்டாய்மெய்ச்சுடருக்கெலலா
மொளிவந்தபூங்கழலுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
யெளிவந்தவெநதைபிரானென்னையாருடையென்னப்பனே.

(ப - னா) கனிவந்த சிந்தையொடு - களிப்புப் பொருந்திய
மனத்தோடு, உன் கழல் கண்டும் - உன் திருவடியைக் கண்டும், கலந்
தற - கலக்க, வெளி வந்திலேனை - வெளிப்பட்டு வராதவனாகிய
என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், மெய் சுடருக்கு எல்லாம் -
உண்மையாகிய ஒளிப்பொருள்க எல்லாவற்றினும், ஒளி வந்த - ஒளி

பொருந்திய, பூ கழல் - பொலிவாகிய திருவடிமையுடைய, உததர கோசமங்கைக்கு - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, எளி வந்த - எளிதாயெழுந்தருளின, எந்தை பிரான் - எந்தை பிரானே, என்னை ஆன் உடை - எனனை அடிமையாகவுடைய, என் அப்பனே - என் தகையே, எ - று.

(க - னா.) உன திருவடியைக் கண்டிருந்தும் அதனையுடைய வெளிவந்திலாத என்னைக் கைவிடுதல் தருகியன்று என்பது.

(வி - னா.) மெய்ச்சுடா என்றது சோமஞரியாகநிகளை. பூ கழல் எனபதற்குத் தாமமாமலாபோன்ற திருவடியெனினுமாம்.

எனனையப்பாவஞ்சுலென்பவரினறிநின்றெய்த்தலைந்தேன் மின்னையொப்பாயவிட்டிடுதிகண்டாயுவமிக்கினமெய்யே யுன்னையொப்பாயமன்னுமுததரகோசமங்கைக்கரசே யன்னையொப்பாயெனக்கததெனொப்பாயென்னருமபொருளே.

(ப - னா.) என்னை - அடியேனே, அப்பா அஞ்சல் என்பவன் இன்றி நின்று - அப்பா அஞ்சற்க எனது சொல்லுவாரில்லாது நின்று, எய்தது அலைத்தேன் - மெலித்தலைத்தேன், மின்னை ஒப்பாய் - மின்னை நிகர்த்தவனே, விட்டிடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், உவமிக்கின் - உவமித்தால், மெய்யே - உண்மையாகவே, உன்னை ஒப்பாய் - உன்னையே நிகர்த்தவனே, மன்னும் - நிலபெற்ற, உததரகோசமங்கைக்கு - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, எனக்கு - அடியேனுக்கு, அன்னை ஒப்பாய் - தாயை நிகர்ப்பவனே, அதன் ஒப்பாய் - தந்தையை நிகர்ப்பவனே, என் அரும் பொருளே - என் அருமைப் பொருளே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, என்னை அஞ்சுலென்பவரின்றி யினைத் தலைந்தேன் ஆதலால் என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தருகியன் மெனபது.

(வி - னா.) உவமிக்கின் - உவமித்துச் சொல்லின். உன்னை யொப்பாய் என்றது உன்னை நீயே நிகர்த்தி யென்றபடி. ஆன்மாத் தனக்கு அழியாத் தந்தை தாயாவான் இறைவனானால் “அன்னை யொப்பாயெனக் கத்தெனொப்பாய்” என்றார். (கசு)

பொருளேதமியேன்புகவிடமேநின்புகழிகழ்வாரா
வெருளேயெனைவிட்டிடுதிகண்டாய்மெய்மையார்விழுங்கு
மருளேயணிபொழிலுத்தரகோசமங்கைக்கரசே
யிருளேவெளியேயிகபரமாகியிருந்தவனே.

(ப - னா.) பொருளே - பொருளே, தமியேன் புதல் இடமே-
தமியேன் சரண்புகுதற்குரிய இடமே, நின் புதல் இசுழ்வார் - உன்
புகழை யிசுழ்பவாகு, வெருளே - அச்சவடிவா யிருப்பவனே, என
னைவிட்டிடுதி - என்னைவிட்டுவிடப்போகிறாய், மெய்மையார்விழுவ்
கும் - மெய்யன்பா விழுவதுகிற, அருளே - அருளுருவமே, அணி
பொழில் - அழகிய சோலைசூழ்ச்ச, உத்தரகோச மங்கைக்கு - திரு
வுத்தரகோச மங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, இருளே - இருட்டே,
வெளியே - ஒளியே, இசும பரம் ஆகி இருப்பவனே - இம்மை மறு
மைகளாகி யிருப்பவனே, எ - று.

(க - னா) எனக்கு உண்மைப் பொருளாயும் புகலிடமாயும்
இருக்கின்ற இறைவனே, என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்
றென்பது.

(வி - னா) பொருள - மெய். அப்பாமுதலாயினான விழுந்
தல் பற்றி “மெய்மையார் விழுகுமருளே” என்றா. அறியாதாக
கிருளாயும் அறிந்தவாக கொளியாயும் இருத்தலால் “இருளேவெளி
யே” என்றா. வெளி - ஒளி, இசும - இமமை. பரம் - மறுமை. (கஎ)

இருநெனையாண்டுகொள்விற்துகொளொற்றிவையென் னினல்
விருந்தினனேனைவிடுதிகண்டாய்மிக்கநஞ்சமுதா [லால்
வருந்தினனே மன்னுமுத்தரகோச மங்கைக்கரசே
மருந்தினனேபிறவிபிணிபபட்டுமடங்கினர்க்கே.

(ப - னா.) இருந்து - எழுந்தருளியிருந்து, என்னை - அடி
யேனை, ஆண்டுகொள் - ஆண்டுகொளவாய், விற்துகொள் - விற்துக்
கொளவாய், ஒற்றிவை - ஒற்றிவைத்ததுக்கொளவாய், என்னின் அல்
லால் - என்று சொல்வதல்லது வேறு எனசெய்கேன், விருந்தின
னேனை - உணக் கயலாளுகிய என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகி
றாய், மிக நஞ்சு - மிகுதியாகிய நஞ்சை, அமுது ஆ - அமிர்தமாக,
அருந்தினனே - உண்டவனே, மன்னும் - நிலபெற்ற, உத்தரகோச

மங்கைக்கு - திருவுத்தரகோச மங்கைக்கு, அரசே - அரசனே, பிற விப்பிணிப்பட்டு மடங்கினாகு - பிறவியாகிய நோயிறிசுக்கி மூடங்கி கிடந்தவாகு, மருந்தினனே - மருந்தாயிருப்பவனே, எ - று.

(க - னா) இறைவனே! என்னை யாண்டருள, விற்றக்கொள், ஒற்றிவை, என்பேனன்றி கேறு யாதுசெய்யக்கடவேன. இத்தன் மையேனைக கைவிடுதல் தகுதியுண்டென்பது.

(வி - னா.) ஒற்றி வைத்தல் - அடைமானம் வைத்தல். விருந்தினன் - புதியன் (அயலான்) (௩௮)

மடங்குவெனவால்வினைககாட்டடைநின்மன்னருட்டிகொளுவும் விடங்குவென்றனைவிடுதிகண்டாயெனபிறவியையே ரொடுங்களைந்தாண்டுகொளுத்தரகோசமங்கைக்கரசே கொடுங்கறிகருணாநீதிதஞ்சுவிரதநாய்வஞ்சிக்கொம்பினையே.

(ப - னா.) மடங்க - மடியும்படி, என் வல்லினைக்காட்டை - என வலியவினையாகிய காட்டை, நின் மன அருள் - உனது நிலை பெற்ற அருளாகிய, திகொளுவும் - நெருப்பினாலெரிகின்ற, விடங்க - அழகனே, என்றனை விடுதி - என்னை விட்டுவிடப்போகிறாய், என் பிறவியை - என் பிறவிக்காட்டை, கேரொடும் களைந்து - வேரோடுகளைந்து, ஆண்டு கொள் - ஆண்டு கொள்வாயாக, உத்தரகோசமங்கைக்கு அரசே - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு அரசனே, கொடுமகரி குன்று உரித்து - கொடுமையாகிய யானையென்கிற குன்றினை உரித்து, வஞ்சி கொம்பினை - வஞ்சிக் கொம்புபோன்ற உமாசேவியை, அஞ்சு வித்தாய் - வெருவச் செய்தவனே, எ - று.

(க - னா.) என் வலிய வினையாகிய காட்டை உன்னருளாகிய தீயினாலெரித்தவனே, என்னைக் கைவிடுதல் தகுதியுண்டென்பது.

(வி - னா) விடங்கம் - அழகு, விடங்கன் - அழகன். கறிக் குன்று - மலைபோலும் யானை, (கஜாசுரன்). கொலை முதலியன கண்டால் அஞ்சுதல் மாசாக்கியல் பாதலால், “கொடுங்கறிகருணாநீதி தஞ்சுவித்தாய் வஞ்சிக்கொம்பினையே” என்றார்.

கொம்பரில்லாக்கொடிபோலலமந்தனன்கோமளமே வெம்புகின்றேனைவிடுதிகண்டாய்விண்ணாநண்ணுகில்லா வும்புருள்ளாய்மன்னுமுத்தரகோசமங்கைக்கரசே யமபரமேநிலனையனல்காரொடப்பானவனே.

(ப - னா.) கொம்பர் இல்லா - கொள் கொம்பிலலாத, கொடி போல் - கொடியைப்பேர்ல, அலமந்தனன் - சுழன்றேன், கோம ளமே - கோமளரூபியே, வெம்புகின்றேனை - வெதும்புகின்றவனாகிய எனனை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், விண்ணா - விண்ணுலகத்தாராகிய தேவரும், நண்ணுகில்லா - அடையப் பெறாத, உம்பா உள்ளாய் - மேலுலகத்திலுள்ளவனே, மன்னும் - நிலைபெற்ற, உததரகோசமங்கைக்கு அரசே - திருவுததரகோசமங்கைக்கு அரசனே, அம்பரமே - ஆகாயமே, நிலனே - நிலமே, அனல காலொடு - நெருப்பு காற்று என்பவைகளோடு, அப்பு ஆனவனே - நீரும் ஆனவனே, எ - று.

(க - னா) கொள் கொம்பில்லாத கொடிபோலச் சுழன்றேன், இறைவனே, நீயென்னைக் கைவிடுதல் தருதியனறென்பது.

(வி - னா) கொம்பு - கொம்பா எனப்போலியாயிற்று. அலமந்தனன் என்பதற்குப் பகுதி, அலமா. கோமளம் - இளமைச் செவ்வி, இவரு அதனையுடையவனுக் காயிற்று. உம்பா - எனறது முத்தியுலகை. (20)

ஆனைவெம்போரிற்றுறுந்தூறெனப்புலனாலையுபுண்
டேனையெதாய்விட்டிடுதிகண்டாய்வினையேனமனததுத்
தேனையுமபாலையுங்கன் னையுமமுதத்தையுமொத
தூனையுபெனபினையுமமுருக்காநின்றவொண்ணையனே.

(ப - னா.) ஆனை வெம் போரில் - யானையின் கொடிய போரி னிடையே யகப்பட்ட, குறும் தூறு என - சிறுதுறுபோல, புலனால் - புலன்களால், அலைப்பு உண்டேனை - அலைப்புண்டவனாகிய எனனை, எந்தாய் - எந்தையே, விட்டிடுதி - விட்டுவிடப் போகிறாய், வினையேன் மனதது - வினையினேனது மனத்தில், தேனையும் பாலையும் கன்னலையும் அமுதத்தையும் ஒத்து - தேனினையும் பாலினையும் சருக்கரையையும் அமிரத்தையும் நிகாத்தது, ஊனையும் என்பினையும் உருக்காநின்ற - உடலினையும் எலும்பினையும் உருகச்செய்கிற, ஒண்மையனே - ஒட்பத்தையுடையானே, எ - று.

(க - னா.) யானையின் கொடிய போரில் சிறுதுறுபோல, ஐம் புலவாசையால் வருந்தின என்னைக் கைவிடுதல் தருதியனறென்பது.

(வி - னா.) குறந்தூறு - சிறுசெடி. அலைப்புண்ணல் - வருத்தல். ஊன், தசையெனினுமாம். (21)

ஒண்மையனே திருநீறறையுததுளித்தொளிமிளிரும்
வெண்மையனேவிட்டிடுதிகண்டாயமெய்யடியவாகட
கண்மையனேயென்றுஞ்சேயாய்பிறர்க்கறிதறகரிதாம்
பெண்மையனேதொன்மையாண்மையன்யலிப்பெற்றியனே

(ப - னா.) ஒண்மையனே - ஒட்பமுடையவனே, திருநீறறையுததுளித்தது - திருவெண்ணீறறைப்பூசி, ஒளிமிளிரும் - ஒளிவிளங்குகின்ற, வெண்மையனே - வெண்மையையுடையானே, விட்டிடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், அடியவாட்கு - மெய்யடியார்க்கு, அண்மையனே - சமீபமாயிருப்பவனே, பிறர்க்கு - மற்றையோர்க்கு, என்றும் சேயாய் - எககாலத்தும் தூமாயிருப்பவனே, அறிதற்கு அரிது ஆம் பெண்மையனே - ஒருவராலும் அறிதற்கரிதாகிய பெண்மையை யுடையானே, தொன்மை ஆண்மையனே - பழமையாகிய ஆண்மையை யுடையானே, அலி பெற்றியனே - அலித்தனமையை யுடையானே, எ - று.

(க - னா.) ஒட்பம் முதலியவற்றையுடையவனே, எனைகவைவிடுதல் தகுதியுடையவனே.

(வி - னா.) செம்மையாகிய திருமேனியையுடையான எனபததோன்ற “திருநீறறையுததுளித்தொளிமிளிரும் வெண்மையனே” என்றார். சேயமை - தூரம் (உஉ)

பெற்றதுகொண்டுபிழையேபெருகக்கருகருமனபின்
வெற்றடியேனைவிடுதிகண்டாய்விடிலோகெடுவேன்
மற்றடியேன்றனைத்தாங்குநரிலையெனவாழ்முதலே
யுற்றடியேனமிகத்தேறிநின்றேனெனகருள்ளவனே.

(ப - னா.) பெற்றது கொண்டு - பெற்றதையேபற்றி, பிழையேபெருக்கி - குற்றதையே பெருக்கச்செய்து, கருகருமனபின் - கருகப்பட்டு அன்பினையுடைய, வெற்றடியேனை - வெறுமையாகிய அடியேனை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், விடிலோ - விட்டுவிட்டாலோ, கெடுவேன் - அழிவேன், அடியேனறனை அடியேனை, தாங்குநர் - தாங்குவோர், மற்று இல்லை - வேறில்லை, என்வாழ்முதலே - என்வாழ்க்கைக்கு முதற்காரணமே, எனக்கு உள்வனே - எனக்குள்ளிருப்பவனே, உற்று - உன்னையடைந்து, மிகத்தேறிநின்றேன் - மிகவும் தெளிந்து நின்றேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, பெற்றதைக்கொண்டு பிழைபெருக்கி அன்பிலிபாய்த் திரிகின்றேன் ஆயினும் என்னைத் தாவருவோர் வேறொருவரின்மையால் நீ பென்னைக் கைவிடுதல் தகுதியின்றென்பது.

(வி - னா.) பெற்றது - பெறப்பட்டதாகிய உடம்பு. பிழை - பாகம். அடிமைத்தனமில்லேனெனப்பா வெற்றடியேன் என்றா. மற்றபிறிதென்னும் பொருளில். கருதது, வாழ் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். (உரு)

உள்ளனவேநிற்கவிலலனவேசெய்யுமையற்றுமனி
வெள்ளனவேனைவிடுதிசண்டாய்வியனமாத் தடக்கைப்
பொள்ளனவேமுத்துரியாய்புலனினகட்போதலொட்டா
மெள்ளனவேமொய்க்குருெய்க்குடநதன்னையெறுபெனவே.

(ப - னா.) உள்ளனவே நிற்க - மெய்யாயினவே நிற்க, இவ்
வனவே செய்யும் - பொய்யாயினவற்றையே செய்கின்ற, மையல் -
மயக்கமாகிய, துழனிவென்னன் - ஒலியையுடைய பெருக்கில் விழுந்
தலானடி, அல்லேனை - உனக்குரியனல்லாத என்னை, விடுதி - விட்டு
விடப்போகிறாய், வியன் - பெரிய, மா - அழகிய, தடக்கை - நீண்ட
தாதிக்கையில், பொன்னல் - தொனையையுடைய, நல்வேழத்து - சிற
ந்தயானையின், உரியாய் - தோலையுடையவனே, புலன் - ஐம்புலன்
கள், நின் கண் போதல் ஒட்டா - உன்னிடத்துச் செல்லுதற்கிணங்
காமல், நெய் குடம் தனனை ஏறுமபு என - நெய்க்குடத்தை யெறுமபு
மொய்த்தல்போல, மெள்ளனமொய்க்கும் - (என்னைப்) பையமொ
ய்க்கும், எ - று.

(க - னா.) மெய்யிருக்கப் பொய்யைச்செய்கின்ற அறிவிலியா
கிப என்னைக்கைவிடுதல் உனக்குத்தகுதியின்றென்பது

(வி - னா.) என்றும் அழியாமையால் மெய்யை உள்ளன என்
றும், அழிகேயுரு வாதலால் பொய்யை இல்லன என்றும் கூறினார்.
உள்ளனத்துக்குத் துழனிசாதியடை. அல் - இருள் ஆதலால்,
அல்லேனை எனபதற்கு அஞ்ஞானவிருளையுடையேனை என்றுணாத்
தலும்பொருந்தும். உரிக்கப்படுவதனை உரியெனறது முதனிலைத்
தொழிலாகு பெயர். (உரு)

எறும்பிடைநாங்குமெனப்புலனூலரிப்புண்டலந்த
வெறுந்தமியேனைவிடுதிகண்டாய்வெய்யகற்றெடுங்க
வுறுங்கடிப்போதவையேயுணர்வுற்றவருமபருமபர்
பெறும்பதமேயடியார்பெயராதபெருமையனே.

(ப - ணா) பெயராத் பெருமையனே - நிலைபெயராத பெரு
மையையுடையவனே, எறும்பு இடை - எறும்பினிடையே யகப்
பட்ட, நாங்குழ் என - நாகப்பூச்சி அரிப்புண்ணல்போல, புலனூல் -
ஐம்புலன்களால், அரிப்புண்ணு - அரிக்கப்பட்டு, அலந்த - வருத்தின,
வெறுந்தமியேனை - வெறுமையாகிய தமியேனை, விடுதி - விட்டு
விடப்போகிறாய், வெய்ய கூற்று ஒடுங்க - கொடிய யமன் ஒடுங்கும்
படி, உறும் - அவன்மேற் சென்ற, கடிப்போது அவையே - மணம்
பொருங்கிய தாமரைமலர்களாகிய அவற்றையே, உணர்வுற்றவா -
அறியலுற்றவர், உம்பா உம்பர் பெறும் பதம் ஏய் - தேவாக்கும்
மேலாகப்பெற்ற பதத்தை யடைந்த, அடியா - அடியவனோ, எ - று.

(க - ணா.) இறைவனே, உன்னை யறிந்துயாந்த பதமபெற்ற
வர் உன்னடியவனோ, அவனும் அறியும் அறிவில்லாசநான ஐம்பு
லன்களினிடையே யகப்பட்டு, எறும்பினிடையே யகப்பட்டு வருந
துகின்ற நாகப்பூச்சிபோல வருந்தினேன, என்னைக கைவிடுதல்
உனக்குத் தகுதியன்றென்பது.

(வி - ணா.) நாங்குழ் - நாகப்பூச்சி, இணைப்புநாசம் என்பது
முண்டு. அரிப்புண்ணல் - அரிக்கப்படுதல். அலந்தல் - வருத்த
தல். “வெய்யகூற்றெடுங்க வுறுங்கடிப்போது” என்றது திரு
வடிவை. கடி - மணம், போது - மலர் “வெய்யகூற்றெடுங்க
வுறும்” என்ற குறிப்பால் கடிப்போது திருவடிக்காயிற்று. (உரு)

பெருநீரத்சிறுமீன்றுவண்டாங்குநினைப்பிரிந்த
வெருநீர் நமையேனைவிடுதிகண்டாய்சியன கங்கைபொங்கி
வருநீர்மடுவண்மலைச்சிறுதோணிவடிவின்வெள்ளைக்
குருநீர்மதிபொதியுஞ்சடைவானகொழுமணியே.

(ப - ணா.) பெருநீர் அற - மிகுந்த நீரானது வறறிப்போக,
சிறுமீன் துவண்டாங்கு - சிறுமீன்சன் வாடினாற்போல, நின்னை

பிரிந்த - உணவைவிட்டு நீங்கின, வெரு நீர்மை யேனை - அஞ்சுத
லாகிய குணத்தையுடையவனாகிய என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்
போகிறாய், வியன் - பெரிதாகிய, கனகை - கனகையில், வருநீர் மடு
வுள் - பெருகுகின்ற நீராயுடைய மடுவின்கண், மலை - தடுமாறுதலை
யுடைய, சிறு தோணி வடிவின் - சிறிய மரக்கலத்தின் உருவம்
போல, வெள்ளை குரு நீர் - வெண்ணிறமாகிய நீர்மை யமைந்த, மதி -
பிறைச்சந்திரன், பொதியும் - தவழ்கின்ற, சடை - சடாபாரத்தை
யுடைய, வானம் - பரமாகாயத்திலுள்ள, கொழுமணியே - செழுமை
யாகிய மாணிக்கமே, ஏ - று

(க - ணா) இறைவனே ! மிகுந்த நீராப்பிரிந்த மீன்காடுதல்
போல, உன்னைப் பிரிந்த நான் வாடா நின்றேன், என்னைக் கைவிடு
தல் உனக்குத் தகுதியுண்டென்பது.

(வி - ணா.) துவண்ட ஆங்கு துவண்டாங்கு என நின்றது.
வெருவும் நீர்மை வெரு நீர்மையெதை தொகுத்தது. மலை - முத
னிலைத் தொழிற்பெயர் வடிவின் என்பதில் இன் ஐந்தனுருபு.
இது ஒப்புப்பொருளது. (உசு)

கொழுமணியோநகையாரகொங்கைக்குன்றிடைச்சென்றுகுன்றி
விழுமடியேனைவிடுதிகண்டாய்மெய்முழுதுவகம்பித்
தழுமடியாரிடையாரத்துவைத்தாடகொண்டருளியென்னைக்
கழுமணியேயினனுக்காட்டுகண்டாய்நின்புலனகழலே

(ப - ணா.) கொழுமணி - செழுமையாகிய முத்துப்போன்ற,
ஏ - அழகாகிய, நகையார் - பல்லினை யுடையவராகிய மாதரது,
கொங்கை குன்றிடை - தனங்களாகிய இரண்டு குன்றுகளின் நடு
வில், சென்று - போய், குன்றிவிழும - மெலிந்த விழுகின்ற, மடி
யேனை - சோம்பலையுடைய என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகி
றாய், மெய்முழுது - உடல் முழுது, கம்பித்த - நடுங்கப் பெற்று,
அழும் - அழுகின்ற, அடியார் இடை - அடியார் நடுவே, என்னை
ஆத்துவைத்த - என்னைப் பொருத்திவைத்து, ஆட்கொண்டருளி -
அடிமைகொண்டருளி, கழுமணியே - கழுவின மாணிக்கமே, இன்
னும் - இன்னமும், உன்புலனகழல் - உனது ஞான சாதனமாகிய
திருவடிபய, காட்டு - காட்டுவாயாக, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே! மாதர் மயக்கத்திற் சிக்கி வருந்துகின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்று. உன் அடியார நடுவில் என்னைச் சேர்த்து உன் திருவடியைக் காட்டல் வேண்டும் என்பது

(வி - னா.) நனைக் குவமையாகப் புணாகப்பட்டமையால் மணியெனபது முத்தையுணாதிறது. கம்பித்தல - நடுகல். ஞானத்தைத் தருதலால் திருவடியைப் புலன்கழல் எனரா. புலன - ஞானம். (உஎ)

புலனகடினைகப்பிக்கயானுநதிகைத்திங்கொபொயந்நெறிக்கே விலங்குகினைறேனைவிடுதிகண்டாய்விண்ணுமண்ணுமெல்லாக் கலங்கமுநரீநஞ்சமுதுசெய்தாய்கருணாகரனே துலங்குகினைறேனடியேனுடையாயெனறொழுதுலமே.

(ப - னா.) புலன்கள் - ஐம்புலன்களும், திகைப்பிக்க திகைக்கச்செய்ய, யானும் திகைத்தது - நானுந்திகைத்தது, இங்கு இவ்விடத்தில, ஓர் - ஒப்பற்ற, பொய் நெறிக்கே - பொய்வழியிலே, விலங்குகினைறேனை - உன்னைவிட்டு விலகித்திரிகின்ற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், விண்ணும் மண்ணும் எல்லாம் விண்ணுலகத்தாரும் மண்ணுலகத்தாரும் ஆகிய எல்லாரும், கலங்க கலங்கிநிற்க, (அவர்களுக்கு இரங்கி) முநரீ - பாறகடலிற் பிறந்த, நஞ்ச - நஞ்சினே, அமுதுசெய்தாய் - அமுது தெய்தருளினவனே, கருணாகரனே - கருணைக்கு ஆரமாயிருப்பவனே, அடியேன் துலங்குகின்றேன் - அடியேன் கலங்குகின்றேன், உடையாய் - எம்மை யுடையவனே, என தொழுதுலமே - என வேதிகனே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே! ஐம்புலன்களால் திகைத்துக் கலங்காநின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்று என்பது.

(வி - னா.) திகைப்பித்தல் - பிரமிக்கப்பண்ணுதல். விலங்கல் - விலகல். முநரீ - மூன்றுரீர். அவை ஆற்று ரீர் வேற்று ரீர் ஊற்று ரீர் என்பன. இவற்றை யுடைத்தாசலால் கடல் முநரீர் எனப்படும். முன்னீர் எனப்பாட மோதி முற்பட்ட ரீர் எனக் கூறலுமுண்டு. துலங்கல் துலங்கல் என வந்தது ஏதனை யின்பப் பொருட்டு. (உ௮)

குலங்களைத் தாய்களைத் தாயென்னைக்குறமங்கொற்றச்சிலையாம்
விலங்கென்றாய்விட்டிடுகிண்டாய்பொன்னின்மின்னுகொன்றை
பலங்கலந்தாமனாமேனியப்பாவொப்பிலாதவனே
மலங்களைத் தாற்சுழல்வனறயிரிறபொருமத்துறவே.

(ப - னா.) குலங்களைத்தாய் - இனமில்லாதவனே, என்னை குற்
றங்களைத்தாய் - என்னைக் குற்றத்தினினைநீக்கினவனே, விலங்கல் -
மேருமலையானது, கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, சிலையும் - வில்
லாகப்பெற்ற, எந்தாய் - எந்தையே, விட்டிடுகி - விட்டுவிடப்போ
கிறாய், பொன்னினிமின்னு - பொனபோலமின்னுகின்ற, கொன்
றை அலங்கல் - கொன்றைமலா மலைதரித்த, அம் - அழகாகிய,
தாமனா - செந்தாமனா மலாபோன்ற, மேனி - திருமேனியையு
டைய, அப்பா - அப்பனே, ஒப்பு இலலாதவனே - ஒப்பற்றவனே,
பொருமத்து உறு - கலக்குகிற மத்தப்படுதலால், தயிரின் - (கலங்
குகின்ற) தயிர்போல, மலங்கன் ஐந்தால் - பஞ்சமலங்களால், சுழல்
வன் - கலங்கிச் சுழல்வேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே ! பஞ்சமலங்களால் மத்திட்ட தயிர்
போலக் கலங்காதினறேன, என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத்தகுதி
யன்றென்பது.

(வி - னா.) விலங்கல் - மலை. அது கொற்றச்சிலையாம் விலங்
கல் என்றமையால் மேருமலையாகுறித்தது. மேனியென்றமையால்
தாமனா யென்றது செந்தாமனாமலனாக குறித்தது. மலங்கன் ஐந்
தாவன, ஆணவம், கன்மம், மாயை - வையிர்த்தவ்யம் திரோதாயி
என்பன. (உக்)

மத்துறுதண்டயிரிற்புலன்றீக்கதுவக்கலங்கி
வித்துறுவேணவிடுதிகண்டாய்வெண்டலைமலைச்சிக்
கொத்துறுபோதுமிலைந்துகுடாடு,டுமலைசுற்றித்
தத்துறுநீறுடனாச்செஞ்சாந்தணிச்சசையனே.

(ப - னா.) மத்து உறு - மததுப்பட்ட, தண் தயிரின் - குளிர்
ந்ததயிர்போல, புலனதீத்துவ - புலன்களாகிய நெருப்புப்பற்ற,
கலங்கி - கலக்கமடைந்து, வித்து உறுவேண - (கலக்கத்துக்கு)
விதையாயிருக்கிற என்னை, விடுகி - விட்டுவிடப்போகிறாய், வெந்த

லைமிலைச்சி - வெள்ளியதலைமாலையைத் தரித்து, கொத்து உறுபோது
மிலைந்து - கொத்தாகிய கொன்றைமலரை யணிந்து, நெடு குடா
மாலையுற்றி - நீண்டகுடாமாலையைச்சுற்றி, தத்து உறு நீறுடன் - பா
விய திருவெண்ணீரோடு, ஆர - பொருந்த, செஞ்சாந்து அணி -
செஞ்சந்தமணிந்த, சச்சையனே - சாரபூதனே, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே! மத்திட்ட தயிர்போலப் புலனாகிய
திப்பறமக கலவகாரினர என்னாக கைவிடுதல் உனக்குத் தருகியன்
றென்பது.

(வி - னா.) சுதுவல் - பற்றல். சந்தை - சாரம், அதுவித்தை
விச்சை யெனநின்றாற போலச்சச்சை யென நின்றது. சாந்து -
சந்தனம். (௩௦)

சச்சையனெமிக்தண்புனல்விண்காணிலநெருப்பாம
விச்சையனெவிட்டிடுதிகண்டாய்வெளியாய்கரியாய்
பச்சையனெசெய்யமேனியனையொண்படவரவக்
கச்சையனெகடந்தாய்தடந்தாளவடற்கரியே.

(ப - னா.) சச்சையனே - சததையாயிருப்பவனே, மிக்க -
மிகுந்த, தண் புனல் - குளிர்ந்த நீரும், விண் - ஆகாயமும், கால் -
காற்றும், நிலம் - பூமியும், நெருப்பு - தீயும், ஆம் - ஆகிய, விச்சை
யனே - வித்தையையுடையவனே, விட்டிடுதி - விட்டுவிடப்போகி
றாய், வெளியாய் - வெண்மையனே, கரியாய் - கரியவனே, பச்சை
யனே - பசியவனே, செய்ய மேனியனே - செம்மையாகிய திரு
மேனியை யுடையவனே, ஒன்படம் அரவம் - ஒன்பமாகிய படத்தை
யுடைய பாய்பாகிய, கச்சையனே - சச்சையையுடையவனே, தடம்
தான் - பெரிய காங்கையுடைய, அடல் கரி - வலியுள்ள யானையை,
கடந்தாய் - வென்றவனே, ஏ - று

(க - னா.) வலிய தாங்கையுடைய யானையை வென்ற இறை
வனே, என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தருகியன்றென்பது.

(வி - னா.) சச்சை - நன்மையெனினும் பொருந்தும். பஞ்ச
பூதங்களாதலும் வெளியுறாதலும் கரியுறாதலும் பசியுறாதலும் செம்
மையுறாதலும் வியப்புக்குக் காரணமாதலால் இலீதோர் வித்தையா
மென்பார் விச்சையனே யென்றார். (௩௧)

அடற்கரிபோலேம்புலன களுக்கஞ்சியழித்தவெனனை
விடற்கரியாய்விட்டிடுதிகண்டாய்விழுததொண்டாககலலாற்
றொடற்கரியாய்கடாமாமணியேசுமிதிச்சுழலக
கடற்கரிதாயெழுநஞ்சமுதாககுங்கறைக்கண்டனே.

(ப - னா.) அடல் கரிபோல - வலிபொருந்திய யானையை
நிகர்க்கின்ற, ஐம்புலனகளுக்கு அஞ்சி - ஐம்புலன்களுக்குப்பயந்து,
அழிந்த என்னை - நசித்த என்னை, விடறகு அரியாய் - விடுதற்கரிய
வனே, விட்டிடுதி - விட்டுவிடப்போகிராய், விழு - மேலாகிய,
தொண்டர்க்கு அல்லால் - தொழுமபர்க்கல்லாது, தொடற்கு அரி
யாய் (மற்றையாககு) தீண்டுதற்கும் அருமையானவனே, சுடா மாம
ணியே - ஓளியாற் பெரிய மாணிக்கமே, சுடுதி சுழல - சுடுகின்ற
நெருப்பானது சுழலாநிற்க, கடற்கு - கடலின்கண், அரிதாய்
எழும் - அருமையாயுண்டாகிய, நஞ்சு - நஞ்சை, அமுது ஆகும் -
அமுதாக்கிய, கறைக்கண்டனே - விஷக்கண்டனே, எ - று

(க - னா.) இறைவனே ! வலிய யானைபோன்ற ஐம்புலன்களுக்கஞ்சி யழியாநின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியுள்
றென்பது.

(வி - னா.) போல் ஐம்புலன்கள் வினைத்தொகை நிலைத்
தொடா. அழிதல் - மனங்குன்றுதல். தொண்டாககல்லால் என்
றமையால் தொடற்கரிதாதல் மற்றையர்க் கென்பது பெறப்பட்டது.
சுடுதி என்றது வடவைத்தீயை. கடற்கு என்னும் நான்காவது ஏழா
வதன் பொருளில் வந்தது. அரிதாதல் - இறைவனன்றி எனையா
அணுகுதற்கும் ஒண்ணுமை. கறை - விடம், கருநிறம் எனினுமாம்.

கண்டதுசெய்துகருணை மட்டுப்பருகிக்களித்தது
மிண்டுகின்றேனை விடுதிகண்டாய்நின் விரைமலர்த்தாள
பண்டுதந்தாற்போற்பணித்துப்பணிசெயக்கூவித்தென்னைக்
கொண்டெனெநதாய்களையாய்களையாயகுதுகுதுப்பே.

(ப - னா.) கண்டது செயது - கண்டதைச் செய்து, கருணை
மட்டு - உன் கருணையாகிய தேனை, பருகிகளித்த - பருகிக்களிப்
படைந்த, மிண்டுகின்றேனை - மதத்துத் திரிகின்ற என்னை, விடுதி -
விட்டுவிடப்போகிராய், நின் - உனது, விரை - மனமமைந்த, மலர் -

தாமரைமலர் போன்ற, தான் - திருவடிமைய, பண்டு - முன்னே, தந்தாற்போல் - கொடுத்தருளிந் போல, பணித்த - கொடுத்தருளி, பணிசெய்ய - உன் குற்றேவல் செய்ப, கூவித்து - கூவுவித்து, என்னை கொண்டு - என்னை யேற்றுக்கொண்டு, என் எந்தாய் - என் எந்தையே, களை ஆய - அயர்வாகிய, குதுகுதுப்பு - வெதுவெதுப்பை, களையாய் - களைவாயாக, எ - று.

(க - னா) இறைவனே! கண்டதைச்செய்து உன் கருணையாகிய தேனைப் பருகி மதததுத் திரிநின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்று, முன்னே உன் திருவடிமையத் தந்தாற்போல இன்றும் தந்தருளி, உன் குற்றேவலுக் காளாக்கிக்கொள்ளல்வேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) கண்டது செய்து என்றது மனமபோன வாறே செய்து என்றபடி. மிண்டுதல் - மதததல். கூவுவித்து என்பது கூவித்து என நின்றது. களை - விடாய் எனினுமாம். (ந.ந)

குதுகுதுப்பின்றிநின்றெனகுறிப்பேசெய்துநின்ற குறிப்பில் விதுவிதுப்பேனைவிடுதிகண்டாய்வினாயார்நதிநிய மதுமதுப்போன்றெனனைவாழைப்பழத்தினமனங்கனிவித தெதிராவதெப்போதுபயிலவிக் கயிலைப்பரமபரனே.

(ப - னா) குதுகுதுப்பு இன்றி நின்ற - வெதுவெதுப்பில் லாமல் நின்ற, என்குறிப்பே செய்து - என எண்ணத்தையே செய்து, நின்றகுறிப்பில் - உன் எண்ணத்திற்கு, விதுவிதுப்பேனை - ஆசைப்படுகின்ற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், வினா ஆகது - மணம்பொருத்தி, இனிய - இனிமையாகிய, மது மதுபோன்று - மிக்க தேன்போன்று, என்னை - அடியேனை, வாழைப்பழத்தின் - வாழைக் கனிபோல, மணம் கனிவித்து - மனதைக் குழைத்து, எதிர்வது - சந்திப்பது, எப்போது - எக்காலம், பயில் - சொல்வாயாக, வி - அறிவுருவமாகிய, கயிலை - திருக்கயிலையத்தி லெழுந்தருளிய, பரம்பரனே - கட்டவுளே, எ - று.

(க - னா.) திருக்கயிலையத் திறைவனே! அஞ்சாமல் என் எண்ணத்தையே செய்து உன் எண்ணத்திற்கு ஆசைப்படுகிற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்று, அடியேன் மனதைக் குழைத்து நீ வந்து எதிர்ப்படுவது எகாலமோ என்பது.

(வி - னா) குறிப்பு - நினைப்பு. விதப்பு - விருப்பம். மது
மது என்ற அடுக்கு மிகுதியாகிய தேன் என்றபடி. வாழைப்பழத்
தின் - வாழைப்பழத்தினும் எனினுமாம். எதிர்தல் - சந்தித்தல்.

பரம்பரனேநின்பழவடியாரொடுமெனப்படி-று
விருமபரனேவிட்டிடுதிகண்டாய்மெனமுயற்கறையி
னரும்பரனோவைத்தணிந்தாய்பிறவியைவாயரவம்
பொருமபெருமான்வினையேனமனமஞ்சிப்பொதுமபுறவே.

(ப - னா.) பரம்பரனே - கடவுளே, நின் பழ அடியாரொடும் -
உன் பழைய அடியார்களோடும், என படி-று - என பொய்யொழுக்
கத்தையும், விரும்பு - விரும்புகின்ற, அரனே - ஹரனே, விட்டி-
டுதி - விட்டுவிடப்போகியும், மெல் - மெனமையாகிய, முயற்கறையி-
யின் அரும்பு - மதிக்கொழுந்தையும், அர - பாம்பையும், நோ-
வைத்து அணிந்தாய் - சரியாகவைத்துத் தரித்தவனே, பெருமான்
பெருமானே, வினையேன் - தீவினையையுடையேனது, மனம் - மன-
மானது, அஞ்சி - பயந்து, பொதும்பு உற - பொந்தையுடையும்
வண்ணம், பிறவி - பிறவியாகிய, ஐவாய் அரவம் - ஐந்தலைப்பாம்பு,
பொரும் - (என்னுடன்) போசெய்யா நின்றது, எ - று.

(க - னா.) கடவுளே, பிறவியாகிய ஐவாயரவம் நானஞ்சும்
வண்ணம் சிறு நின்றது, என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்
றென்பது.

(வி - னா) படி-று - வஞ்சம் எனினுமாம். முயற்கறையின்
அரும்பு - பிறைச்சந்திரன். அரா - பாம்பு. இது அர எனக் குறு
கிற்று. ஐவாய் அரவம், ஐந்தலைநாகம் பொதும்பு - பொந்து. (௩௫)

பொதும்புறுதிப்போற்புகைத்தெரியப்பலன் லீக்கதுவ
வெதும்புறுவேணைவிடுதிகண்டாய்விரையார்நறவந
ததும்புநதாரத்திறுரமபயின் றுமநதமமுரல்வண்
டதும்புங்கொழுந்தேனுவிர்சடைவானத்தடலணாசே.

(ப - னா.) பொதும்பு உறு - பொந்தினையடைந்த, திபோல் -
நெருப்புப்போல, புகைந்த எரி - புகைத்தெரிகின்ற, அ - அந்த,
புலன் தீகதுவ - புலன்களாகிய நெருப்புப் பற்றுதலால், வெதும்

புறவென - வெப்பமடைகின்ற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிராய், வினா ஆ - மணம் நிறைந்த, நறவும் ததும்பு - தேன் ததும்புகின்ற, மந்தாரத்தில் - மந்தார விருக்கத்தில், தாரம்பலின்று - வல்லிசைபழகி, மந்தம் முரல் - மந்தமாகச் சத்திக்கிற, வண்டு - வண்டிகள், அதும்பும் - அழுந்துகின்ற, கொழுதேன - செழுமையாகிய தேனோடுகூடி, அவிர - பிரகாசிக்கிற, சடை - சடாபாரதையுடைய, வானத்து - பாமாகாயத்திலுள்ள, அடல் அனாசே - வலிமைமிக்க அரசனே, எ - று.

(க - னா.) சிதாகாயத்திலுள்ள இறைவனே, புலன்களாகிய தீப்பற்றுதலால் வெதும்புகின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உணக்குத தருதியன்று என்பது.

(வி - னா.) பொதும்பு - மரப்பொருது. புலன - ஐம்புலன். நறவும் - தேன். மந்தாரம் - தேவதரு ஐந்தனுள் ஒன்று. தாரம் - வல்லிசை. முரலுதல் - சத்தித்தல். அதும்பல் - அழுந்தல். (நக)

அனாசேயறியாச்சிறியேன்பிழைக்கஞ்சலென்னினல்லால வினாசேர்முடியாய்விடுகண்டாய்வெண்ணகைக்கருங்கட்டி னாசேர்மடநதைமணந்ததிருப்பொற்பதப்புயங்கா வனாசோர்தடர்ந்தென்னவல்வினைதாம்வந்தடாவனவே.

(ப - னா.) அனாசே - அரசனே, அறியா - (செய்தல்தவிர்தல்) அறியாத, சிறியேன - சிறியேனது, பிழைக்கு - குற்றங்களுக்கு, அஞ்சல் எனனின் அல்லால் - அஞ்சறக என்று நீ சொல்லினல்லது, (ழிவறு கதியில்லை) வினாசேர் - மணம் பொருந்திய, முடியாய் - முடியையுடையவனே, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிராய், வெள்ககை - வெள்ளிய நகையினையும், கருங்கண் - கரியகண்ணையு முடைய, தினாசேர் மடநதை - கங்காதேவி, மணந்த - தழுவின, திரு பொற்பதம் - அழகிய பொன்போலும் திருமேனி யழகையுடைய, புயங்கா - புயங்கனே, வனாசேர்ந்த அடர்ந்தென்ன - (இரண்டு) மலைகளுகிய வருத்திறை போல, வல்வினை வந்து அடர்வன - வலிய இருவினைகள் வந்து என்னை வருத்துகின்றன, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, வலிய வினைகள் மலைகன்போல வந்தடாராகின்றன, என்னைக் கைவிடுதல் உணக்குத தருதியன்றென்பது.

(வி - னா) நகையென்றது பலலை. திரை - அலை. திரைதலை யுடையது. இது முதனிலைதொழி லாகுபெயர். மடந்தை - மடப் பதையுடையவன். மணத்தல் - கலத்தல். வரை - மலை. தாம் - அசை.

அடாபுலனான்றிற் பிரிந்தஞ்சியஞ்சொனல்லாரவாதம்
விடாவிடலேனைவிடுதிகண்டாய்விரிந்தேயெரியுஞ்
சுடரணையாயசுகொட்டரசேதொழுமபாககமுதே
தொடாவரியாயதமியேனறணிநீக்குநதனிததுணையே.

(பி - னா.) அடாபுலனாவ - வருத்துகின்ற புலன்களாலே, நிற்பிரிந்து - உண்பைபிரிந்து, அஞ்சி - பயந்து, அம்சொல்லல்லார் - அழகிய சொல்லினையுடைய மாதராகிய, அவர் - அவரது, விடா - பிளப்பை, விடலேனை - விடுதலில்லாத எனனை, விடுதி - விட்டு விடப்போகிறாய், விரிந்து எரியும் - விரிந்தெரியாநின்ற, சுடா அணையாய - நெருப்பை நிகாப்பவனே, சுடுகாட்டு அரசே - மயானவேந்தனே, தொழுமபாக்கு அமுதே - தொண்டாக்கு அமிர்தமே, தொடாவு அரியாய - தொடாதற்கு அரியவனே, தமியேன் தனிநீக்கும் - தமியேனது தனிமையை நீக்குகின்ற, தனிதுணையே - ஒப்பற்றதுணையே, எ - று.

(க - னா) இறைவனே; புலன்களுக்கஞ்சி உண்பைப் பிரிந்து மாதர்மயக்கி லமுத்தி வருந்தாநின்ற என்னைக கைவிடுதல் தகுதியன் றென்பது.

(வி - னா) அடாசல - நெருக்குதல் எனினுமாம். விடர் - பிளப்பு இது பெண்குறியைக்குறிக்கும். விடர் - காடு எனக்கொண்டு மாதா கூட்டமாகிய காட்டை விடுதலிலேன் எனினுமாம். (ந.அ)

தனித்துணைநீநிற்கயானறருக்கித்தலையாண்டநத
வினைத்துணையேனைவிடுதிகண்டாய்வினையேனுடைய
மனத்துணையெயன்றன்வாழ்முதலேயெனக்கெய்ப்பில்வைப்பே
தினைத்துணையேனுமப்பொறேன்றுயராககையின்றின்வலையே

(ப - னா) தனிததுணை நீ நிற்க - ஒப்பற்றதுணையாகிய நீ யிருக்க, யான் - நான், தருக்கி - செருக்கடைந்து, தலையால் நடத்த - தலையாலே நடந்த, வினைத்துணையேனை - வினையாகிய துணையை

யுடையவனாகிப் என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், வினையே லுடைய - வியையேனது, மனத்தினையே - மனத்துக்குத்தினையே, என வாழ்முதலே - எனவாழ்வுக்குக் காரணமே, எனக்கு எய்ப்பில் வைப்பே - எனக்கு இளைத்தகாலத்தில் நிதியாயிருப்பவனே, தயா தன்பங்களுக்கு ஆகாரமாகிய, ஆகையின் - உடம்பாகிய, தின்வலை- தின்னியவலைப் பிணிபபை, தினைத்துணையேனும் பொறேன் தினையளவாயினும் ஆறேன், ஏ - று.

க - னா.) துன்பங்களுக்கேதுவாகிய இவ்வுடம்பைப் பொறுத்தலாற்றேன், என்னைகளைவிடுதல் உனக்குத்தகுதியெனப்பது.

(வி - னா.) தருக்குதல் - செருக்குதல், தலையாண்டநத என்றது தலைகீழாக நடந்த என்றபடி. மனத்துணை - உட்குணை. வினைத் துணையேன என்றது வினைபையே துணையாகவுடையேன என்றபடி. ஆகையின் தின்வலை என்பதில் இன அவவழிச்சாரியை. “புணாப் போனிலனும்விசம்புமபொருப்புந்தன்பூங்கழலின், துணாப்போதெனக்கணியாசுருதொலலோன” என்னுந் திருக்கோவையார் - க௭-வது செய்யுளில், “பூங்கழலின் துணாப்போது” என்பதற்கு வரைந்திருக்குமுறையினுமாகாண்க. (நகூ)

வலைத்தலைமானன நோக்கியானோக்கினவலையிற்பட்டு மலைத்தலைத்தேனைவிடுதிகண்டாய்வெனமதியினுற்றைக் கலைத்தலையாய்கருணாகரனேகயிலாயமென்னு மலைத்தலைவாமலையாண்மணவாளவெனவாழ்முதலே.

(ப - னா.) வலைத்தலை - வலையினிடத் தகப்பட்ட, மான்று - மான்போன்ற, நோக்கியா - கண்களையுடையவராகிய மாதரது, நோக்கின - பார்வையாகிய, வலையில் பட்டு - வலையிற்சிக்கி, மலைத்து அலைத்தேனை - பிரமித்து அலைந்த என்னை, விடுதி - விட்டு விடப்போகிறாய், வென்மதியின் - வெள்ளியசக்திரனது, ஒற்றைக் கலை - ஒற்றைக்கலையைத்தரித்த, தலையாய் - சிரத்தையுடையவனே, கருணாகரனே - கருணைக்குப் பிறப்பிடமாயிருப்பவனே, கயிலாயம் என்னும் - கயிலாயமென்கிற, மலைத்தலைவா - மலைக்குத்தலைவனே, மலையான் மணவாள - மலைமகனாகிய உமாதேவிக்கு மணனனே, என் வாழ்முதலே - என்வாழ்வுக்குமூலமே, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, வலையிற்பட்ட மான்போன்ற பார்வையையுடைய மாதா வேட்கையால் வருந்தாநின்ற என்னைகைவிட தல உனக்குத்தகுதியன்றென்பது.

(வி - னா.) வலைத்தலை என்பதில் தலை ஏழனுருபு. நோக்கின் என்பதில் இன்மேற்செய்யுளிற்போல அல்வழிச்சாரியை. மிலைத தல் - பிரமித்தல். கருணாகரன் என்பதை கருணா ஆகான் எனப்பிரிக்க. ஆகாரம் - பிறப்பிடம். (சு௦)

முதலைச்செவ்வாய்ச்சியர்வேட்கைவெந்நீரிற்கடிப்பமுழ்கி விதலைச்செய்வேளை விடுதிகண்டாய்விடக்கூன் மிடைந்த சிதலைச்செய்காயம்பொறேனசிவனே முறையோ முறையோ திதலைச்செய்பூண்முலைமங்கைபங்காவென்சிவகதியே.

(ப - னா.) செவ்வாய்ச்சியா - செவந்த அதரததையுடைய ராகிய மாதரென்கிற, முதலை - முதலையானது, வேட்கை - ஆவா மீதுண்டாகிற விருப்பமென்கிற, வெந்நீரில் - வெம்மையாகிய நீரின் கண்ணின் று, கடிப்ப - கவ்வுதலால், முழ்கி - முழுதி, விதலை செய வேளை - நடுககஞ்செய்கிற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், விடக்கு ஊன் மிடைந்த - தசையும் நிணமும் நெருங்கிய, சிதலைச் செய்காயம் - நோய்களுண்டாதற்கிடமாகிய உடம்பை, பொறேன - பொறுக்கமாட்டேன், சிவனே - சிவபெருமானே, முறையோ முறையோ - (உனக்கு) முறையோ முறையோ, திதலைசெய் - தேமல் படாந்த, பூண் முலை - ஆபரணமணிந்த தனங்கையுடைய, மங்கை - மங்கையாகிய உமாதேவியின், பங்கா - பாகனே, என் சிவகதியே எனது நற்சதியே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, நோய்க்கிடமாகிய இவ்வுடம்பைச் சுமத்தலாற்றேன், மாதர் மயக்கத்திற்கிண்கி நடுங்காநின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்றென்பது.

(வி - னா.) வெந்நீர் - கொடுமையாகிய குணம் எனினுமாம். விதலை - நடுககம். விதலைச் செய்தல் - நடுக்குதல் என ஒரு சொல்லாகக்கொள்க. சிதலை - நோய். திதலை - தேமல். திதலைச்செய் என்பதில் செய்தல் படர்தல் என்னும் பொருளது. செவ்வாய்ச்சியா வேட்கை முதலை வெந்நீரிற்கடிப்ப என நிறுத்திமாதா வேட்கையாகிய முதலை கோவத்தோடு கடிப்ப என்னுணர்த்தலுமாம். முழ்கி என்றது குடும்பமாகிய மடுவில் அமுர்தியென்றபடி. (சு௧)

கதியடியேற்குன்கழறநருளவுமுன் கழியா
விதியடியேனைவிடுதிகண்டாய்வெண்டலைமுழையிற்
பதியுடைவாளரப்பாரத்திறைபைத்துச்சுருங்கவஞ்சி
மதிநெடுநீரிற் குளித்தொளிக்குஞ்சடைமன்னவனே.

(ப - னா.) அடியேற்கு கதி - அடியேனுக்குப் புகலிடமாகிய, உன் கழல் தந்தருளவும் - உன் திருவடியைத் தந்தருள்செய்யவும், ஊன் கழியா விதி - உடம்பு ஒழியாமையாகிய விதியையுடைய, அடியேனை - அடியனேனை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிரும், வென் தலை முழையிற் - வெள்ளிய தலையாகிய வளையில், பதி உடை - பொருத்துதலையுடைய, வான் அர - ஒளியையுடைய பாம்பானது, பார்த்து - நோக்கி, இறை பைத்து சுருங்க - சிறிது படம்விரித்துச் சுருங்கிவிட, மதி - பிறைச்சந்திரன், அஞ்சி - பயந்து, நெடுநீரில் குளித்து ஒளிக்கும் - பெருநீரில் முழுகி ஒளித்தற்கிடமாகிய, சடை - சடாபாரதையுடைய, மன்னவனே - வேந்தனே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன் திருவடியாகிய புகலிடம் எனக் குண்டாயிருந்தும் இவ்வுடம்பின் தொடர்பு என்னேவிட்டு நீங்க வில்லை, ஆதலால் என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்றென்பது.

(வி - னா.) கதி - ஆதரவு எனினுமாம். விதி - ஊழ். சந்திரன் பாம்பைக் கண்டஞ்சுதல் இயல்பாதலால், “வெண்டலை முழையிற் பதியுடை வாளரப்பாரத்திறைபைத்துச் சுருங்கவஞ்சி மதிநெடுநீரிற்குளித் தொளிக்குஞ் சடைமன்னவனே” என்றா. பாம்பு இறைவனணிந்திருக்கும் பாம்பு. அரா என்னும் குறிபதன் கீழா அரா எனக்குறுகி நின்றது. இக்குறுக்கத்தோடு உகாமேற்ற அரவு எனவும் வரும். பைத்து - பை என்னும் பெயரடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம். இது சுருங்கவென்னும் வினைகொண்டது. அஞ்சுதல் - விழுகுமென்றஞ்சுதல். பைத்துச்சுருங்குதல் ஏற்றகெனின இறைவற்கஞ்சி யென்க. (சஉ)

மன்னவனையொன்றுமாறியாச்சிறியேன் மகிழ்ச்சி
மின்னவனேவிடடிடுதிகண்டாய்மிக்கவேதமெய்நனூல்
சொன்னவனேசொற்கழிந்தவனேகழியாதொழுமபர்
முன்னவனேபின்னுமானவனேயிமமுமுழையுமே.

(ப - னா.) மன்னவனே - வேந்தனே, ஒன்றும் - சிறிதும், மாறு அறியா - கைம்மாறு செய்ய அறியாத, சிறியேன் - சிறியனேனது, மகிழ்ச்சி - சந்தோடவடிவாகிய, மின்னவனே - மின்கொடிபோன்ற உமாதேவியை யுடையவனே, விட்டிடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், மிக - மிகுந்த, வேதம்மெய்தூல் - வேதமாகியமெய்தூலினாலே, சொன்னவனே - சொல்லப்பட்டவனே, சொல்சுழிந்தவனே, சொல்லைச்சுடந்தவனே, சுழியாதொழும்பா - நீங்காததொண்டருக்குமுனைவனே - எதிர நிற்பவனே, பின்னும் - மேலும், இம்முழுதையும் ஆனவனே - இத்தமுழுதும் ஆயினவனே ஏ - று.

(க - னா.) வேதங்களால் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட இறைவனே, நீ செய்த நன்றிகளுக்குக் கைம்மாறு செய்ய அறியாத என்னைக்காவிர்தல் உனக்குத் தகுதிபனறென்பது.

(வி - னா) ஒன்றும் ஆறு அறியா எனப்பிரித்த உன்னையடையும் வழியறியாத என்றுணாததலும் பொருந்தும். மகிழ்ச்சிமின்றாது ஆகச்சுருபியென்றபடி வேதமெய்தூல் எனபதற்கு வேதங்களுட உண்மை தூல்களும் எனினுமாம். சொன்னவன் - சொல்லப்பட்டவன். அன்றிவேதமெய்தூலைச் சொன்னவன் என்றலும் பொருந்தும். (சுங்)

முழுதாயிலவேற்கண்ணியபொன்னுமூரித்தழனமுழுகும்
சுழுதனையேனைவிடுதிகண்டாய்நின்வெறிமலாததா
டொழுதுசெலவானதொழும்பரிர்கூட்டிடுசோத்தெம்பிரான்
முதுசெயலேனைவிடேலுடையாயுனைபபாடுவனே.

ப - னா) முழுது அயிலவேல் - முழுக்கூமையையுடைய வேற்படை போன்ற, கண்ணியா எனனும் - கண்ணையுடைய மாதர் எவ்வித, மூரிதழல் முழுகும் - பெருநெருப்பில் முழுதுகின்ற, விழுது அனையேனை - வெண்ணெய்போல்வேனை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிய, நின் - உனது, வெறி - மணம்பொருந்திய, மலர் - சாமண மலர்போன்ற, தான் - திருவடியை, தொழுது செல்வான் - (நான்) வணங்கிச் செல்லும்பொருட்டு, நல தொழும்பரில் கூட்டிடு - நல்ல தொண்டரோடு (என்னைச்) சோதது விடுவாயாக, எம்பிரான் - எம்பிரானே, சோதது - (உனக்கு) அஞ்சலிசெய்கிறேன், பழுத செய்வேனை - குற்றம் செய்கிறவனாகிய என்னை, விடேல் - விடுதல் செய்

யற்கு, உடையாய் - உடையவனே, உண்ணப்பாடுவன் - உண்ணப் பாடுவேன், எ - று.

(க - னா) இறைவனே, உன் திருவடியைத் தொழும்பொருட்டு உன் தொண்டரோடு கூட்டவேண்டும், உனக்கு நமஸ்காரம், என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்று, என்பது

(வி - னா.) அயில் - கூர்மை. முழுது அயில் - மிகு கூர்மை. மகளினாககாணின் ஆடவா உருகுதல இயற்கை யாதலால் மாததைத் தழலாக்கியும் தம்மை வெண்ணெ யாக்கியும் கூறினர், சோததம் - இழிந்தாா செய்யும் அஞ்சலி, அது சோதது எனக் கடைக்குறைந்து நின்றது. (சுச)

பாடிற்றிலேனபணியேன்மணிநீயொளித்தாய்க்குப்பச்சுன் வீடிற்றிலேனைவிடுதிகண்டாய்வியநதாங்கலறித் தேடிற்றிலேன்சிவனெவ்வீடததானெவர்கண்டனொன் றோடிற்றிலேனகிடந்துள்ளுருகேனினறுழைத்தனனே.

(ப - னா) மணி நீ ஒளித்தாய்க்கு - மணிபோன்று மறைந்த வுன்பொருட்டு, பாடிற்றிலேன் - பாடுகிலேன், பணியேன் - வணங் கேன், பச்சுன் வீடிற்றிலேனை - பச்சைத்தசையுருவாகிய உடம்பை விட்டு நீங்காத என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், வியந்து - வியப்படைந்து, ஆங்கு - அவ்விடத்தே, அலறி தேடிற்றிலேன் - அலறித் தேடுகிலேன், சிவன் - சிவபெருமான், எவ்விடத்தான் - எவ்விடத்திலுள்ளான், எவர் கண்டனா - யாவா பார்த்தவா, என்று - என்று வினாவா நின்று, ஒடிற்றிலேன் - ஒடுகிலேன், கிடந்து - விழுந்து, உன் உருகேன் - மனமுருகேன், நின்று உழைத்தனன் - நின்று வருந்தினேன், எ - று,

(க - னா.) இறைவனே, உன்னைத் தேடுதல் முதலாயின செய்யாது நின்று வருந்தா நின்றேன, உன்னைப் பாடுதல் பணிதல் முதலியவுஞ் செய்கிலேன், ஆயினும் என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியின்றென்பது.

(வி - னா) மணி நீ பொளித்தாய்க்கு என்றது இறைவன் திருப்பெருந்துறையில் தம்மைவிட்டு மறைந்ததைக் குறித்தது.

உழைதருநோக்கியர்கொங்கைப்பலாப்பழத்தியினொப்பாய்
விழைதருவேளைவிடுதிகண்டாய்விடினவேலைநஞ்சுண்
மழைதருகண்டனகுணமிலிமானிடன்றேய்மதியன்
பழைதருமாபரனென்றென்றறைவன்பழிப்பிணையே.

(ப - னா.) உழைதரு நோக்கிபா - மான்போலும் பாவையை
யுடையவராகிய மாதரது, கொங்கை - தனங்கனாகிய, பலாப்பழத்து
பலாககளியில், ஈயின ஒப்பாய் - ஈக்கு நிகராகி, விழைதருவேளை
இச்சிக்குற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், விடின - விடு
வையாயின், வேலை நஞ்சு உண் - கடல் விடமுண்ட, மழைதரு கண்
டன் - மழைதரு கண்டதை யுடையவன், குணம் இலி - குணமில்
லாதவன், மானிடன் - மானிடன், தேய்மதியன் - குறைமதியன்,
பழைதரு மாபரன் - பழமையாகிய மாபரன், என்று என்று - என்று
என்று, பழிப்பினை - உன் பழிப்புக்களை, அறைவன் - எடுத்துச்
சொல்லுவேன், எ - று.

(க - னா) மாதரது கொங்கையாகிய பலாப்பழத்தி லொட்டிக்
கொண்ட ஈயை நிகரத்த வுருந்தாரின்ற என்னைக் கைவிடுதல் உனக்
குத் தருதியன்று, கைவிடின், உன்னைப் பழிப்பேன் என்பது.

(வி - னா.) உழை - மான். தரு - உவமைக்கண் வந்தது.
விழைதரு ஒரு சொல். பருதி விழைதா. வேலை - கடல், மழைதரு
கண்டன் - நீல மேகம்போலுங் கண்டத்தையுடையவன். குணம்
இலி - நற்குணமில்லாதவன், நிர்க்குணன். மானிடன் - மனிதன்,
மானையிடப்பகததி லுடையவன். தேய்மதியன் - குறைந்த அறி
வையுடையவன், தேய்ந்த பிறைமதியைத் தரித்தவன். பழைதரு
மாபரன் - பழமையாகிய உமாதேவியின் பகைத்தான், பழமையாகிய
பெரிய மேலோன். (சுசு)

பழிப்பினின்பாதப்பழந்தொழும்பெய்திழிப்பழித்து
விழித்திருநதேனைவிடுதிகண்டாய்வெண்மணிப்பணிலங்
கொழித்துமந்தாரமந்தானிநுநுதுமபந்தப்பெருமை
தழிச்சிசுறரீரிற்பிறைக்கலஞ்சோதருநாரவனே.

(ப - னா.) பழிப்பு இல - பழிப்பற்ற, நின்பாதம் - உன் திரு
வடியின், பழந்தொழும்பு எய்தி - பழந்தொண்டினையடைந்து, விழ

ப்பழித்து - மிகநிந்தித்து, விழித்திருந்தேனை - விழித்திருந்தவனாகிய என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், வெண்மணி - முத்தைத்தருகிற, பணிலம் - சங்குனை, கொழித்து - ஒதுக்கி, மந்தாரம் - மந்தாரமலர்களை, மந்தாகினி - ஆகாயகங்கையானது, தந்தும் - தள்ளுகின்ற, பந்தப்பெருமைதழி - அழகின்பெருமையைக்கொண்ட, சிறைநீரில் - தடுக்கப்பட்ட நீரில், பிறைககலம் சேர்தரு - பிறையாகிய தோணிசோதற் கிடமாகிய, தாரவனே - கொணறைமாலையையுடையவனே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, குற்றமற்ற உன் திருவடித்தொண்டைநிந்தித்து விழித்திருந்தவனாகிய என்னைக்கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியின்றென்பது.

(வி - னா.) விழித்திருத்தல் - வெருண்டு நோக்குதல். வெண்மணிபணிலம் - வெண்மணியையும் சங்கையும் எனினுமாம். பந்தம் - அழகு. சிறைநீர் - தடுக்கப்பட்டநீர். (சுஎ)

தாரகைபோலுநதலைத்தலைமாலேத்தழலரப்பூண்
வீரவென்றன்னைவிடுதிகண்டாய்விடிவென்னைபிக்கா
ராரடியானென்னினுத்தரகோசமங்கைக்கரசின்
சீரடியாரடியானென்றுநின்னைச்சிரிப்பிப்பனே.

(ப - னா) தாரகைபோலும் - உடுக்கள்போலும், தலை - தலையில், தலைமலை - சிரமாலையோடு, தழல் அரபூண் - நெருப்புமிழ்கின்ற பாம்பையும் அணிகின்ற, வீர - வீரனே, என்றன்னை - என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், விடில் - விட்டால், மிக்கார் - மேலோர், என்னை - என்னேநோக்கி, ஆ அடியான்என்னின் - யாருடைய அடியான் என்றுகேட்டால், உத்தரகோசமங்கைக்கு அரசின் - திருவுத்தரகோசமங்கைக்கு வேந்தனாகிய சிவபிரானது, சீரடியார் - சிறப்பையுடைய அடியாருக்கு, அடியான் என்று - அடியவனென்றுசொல்லி, நின்னை சிரிப்பிப்பன் - உன்னை நகைப்பிப்பேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியன்று, கைவிடின், என்னை நோக்கி, நீ யாருடைய அடியவனென்று கேட்போர்க்கு, திருவுத்தரகோசமங்கைக் கரசனது அடியானென்று விடை தந்து, உன்னைச் சிரிக்கப்பண்ணுவன் என்பது.

(வி - னா.) தாரகை - ககததிரம். தழல் என்பதை வினைத் தொகையாகித்தழல்கின்ற என்றலுமாம். (சஅ)

சிரிப்பிப்பன்சிறம்பிழைப்பைத்தொழும்பையுமீசற்கென்று விரிப்பிப்பனெண்ணைவிடுதிகண்டாய்விடினவெங்கரிபி னுரிப்பிச்சன்றோலுடைப்பிச்சனஞ்சுண்பிச்சனூர்ச்சுகோட் டெரிப்பிச்சனெண்ணையுமாளுடைப்பிச்சனென்றேகவனே.

(ப - னா.) சிறும் பிழைப்பை - வெறுக்கின்ற பிழைப்பை, சிரிப்பிப்பன் - நகைப்பிப்பேன், தொழும்பையும் - என் தொண்டி னையும், ஈசற்கு என்று விரிப்பிப்பன் - ஈசனுக்கென்றே விரிப்பிப் பேன், என்னை விடுதி - என்னை விட்டுவிடப்போகிறாய், விடின - விட்டால், வெங்கரியின் உரிப்பிச்சன் - கொடிய யானைத்தோலையுடைய பித்தன், தோல்உடைப் பிச்சன் - தோலாடையையுடைய பித்தன், நஞ்சு ஊண் பிச்சன் - நஞ்சாகிய உணவையுடைய பித்தன், ஊர்ச்சுகோட்டு எரிப்பிச்சன் - ஊர்ச்சுகோட்டு நெருப்போடாடு கின்ற பித்தன், என்னையும் ஆண்டடை பிச்சன் - என்னையும் அடிமை யாகவுடைய பித்தன், என்று எசுவன் - என்று கைவேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, வெறுத்தற்குரிய இவ்வாழ்க்கையை பிழைத்து உன் தொண்டை விருத்திசெய்வேன், என்னைக் கைவிடு தல் உனக்குத் தகுதியின்றென்பது.

(வி - னா.) சிறுதல் - கோவித்தல் எனினுமாம். தொழும்பு - தொண்டு, கரி - யானை, உடை - ஆடை, என்னையும் என்றவும்மை இழிவு சிறப்பு, இறந்தது தழீ இயது எனினுமாம். எசுதல் - வைதல்.

ஏசினும்யானுன்னையேத்தினுமென்பிழைக்கேருழைநது வேசறுவேனைவிடுதிகண்டாய்செம்பவளவெற்பிற் றேகடையாயென்னையாளுடையாய்சிற்பிராக்கிரங்கிற் காய்சினவால்முண்டாயமுதுண்ணக்கடையவனே.

(ப - னா.) யான் - நான், உன்னை ஏசினும் - உன்னை வைதா லும், ஏத்தினும் - துதித்தாலும், என் பிழைக்கே - என் குற்றத்தின் பொருட்டே, குழைத்து - மனங்குழைத்து, வேசறுவேனை - துக்கிற் கின்ற என்னை, விடுதி - விட்டுவிடப்போகிறாய், செம்பவள வெற்

பின் - செம்பவள மலைபோல, தேச உடையாய் - ஒளியையுடைய
வனே, என்னை ஆன் உடையாய் - என்னை ஆளாகவுடையவனே,
கடையவன் - கடைந்தவன், அமுது உண்ண - அமிர்ந்ததையுண்ண,
சிறு உயிர்க்கு இரங்கி - சிற்றயிரகளுக்கிரங்கி, காய்சினம் - கடி
கின்ற சினத்தையுடைய, ஆலம் உண்டாய் - நஞ்சைப் பருகின
வனே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, நான் உன்னைப் புகழினும் இகழி
னும் என் குற்றத்தின் பொருட்டே பிரங்கித் தன்புறா கின்றேன்
என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தகுதியுண்டென்பது.

(வி - னா.) வேசுறாதல் - துக்கித்தல். கடையவன் - கடைந்
தவன், (திருமால்) சிற்றயிர் என்றது மற்றைத் தேவாகரர்களை,
சினவாலம் இலக்கணை, ஆலம் - நஞ்சு, தேச - ஒளி, வெற்பு - மலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவைக்கருத்துவருமாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆடிமாதமுதல் மார்கழிமாதம்வரைக்கும் இரவும், நைமாதமு
தல் ஆனிமாதம்வரைக்கும் பகலுமாகத் தேவர்களுக் கொருகாளா
கும், சங்கரகாலத்துக்கும் சிருட்டிகாலததும் பிரமாணமாக இந்த
ஆடிமாதமும் பிரிந்துகடக்கும். மார்கழிமாதம் உதயகாலமாய்ச் சிருட்
டிக்சேதுவாயிருக்கும்.

பிரபஞ்சசிருட்டியைத் திருவுளத்தடைத்து வயித்தவசத்தியைச்
சிருட்டிக்கத் தொடங்கும் அவதரம் திருப்பள்ளியெழுச்சி யென
வழங்கும்.

இனி அந்தச்சுத்தமாயை நாதவிந்துக்களாகவும், சாதாக்கியமாக
வும், மகேசுரமாகவும், சுத்தவித்தையாகவும், அஞ்சுதலமாயிருக்கும்,
நாதவிந்துக்களாகிய தலங்களிலேபரமும், பனாயும், அகிட்டிக்குஞ்
சாதாக்கியமாகிய தலத்திலே சதாசிவமூர்த்தி யெழுத்தருளியிருப்பர்.
போகாங்கங்களாகிய அணுசதாசிவர் சேவிக்கவும், இதின் கீழே

நகரற்கு திட்டாநமாகிய மகேசுரதலத்திலே அநந்தாதி அட்டவிததி
 யேசுரர் சேவிக்கவும், இதின்கிழே உருத்திரர்க் கதிட்டாநமாகிய சுத்த
 விததியாதலத்திலே மந்திரேசுரர் சேவிக்கவும், இப்படி பிரபஞ்ச
 அதுககிரககாரியமாகப் பராசததியிற்றோன்றிய ஞானக்கிரியைகள்
 ஒத்த இச்சையே திருமேனியான சதாசிவமூர்த்தி திருவருளால் அநந்
 மகேசுவர தத்துவத்திலே சததிமண்டலத்திலிருநத மனோனமணி
 சத்தியைப் பிரேரிகக, அந்தச்சத்தி சாவபூததமனியைச் சிருட்டிகக,
 அந்தச்சர்வபூததமனிபெலப் பிரமதனியைப் பிரேரிகக, அந்தச்சத்தி
 பெலவிகரணியைப் பிரேரிகக, அந்தச்சத்திகாளியைப் பிரேரிகக, அந்
 தச்சத்தி இரவுததியைப் பிரேரிகக, அந்தச்சத்திசேட்டையைப் பிரே
 ரிகக, அந்தச்சத்திவாழையைப் பிரேரிகக, இப்படி பிரேரியாநிற்க
 நவசத்திகள் பிரேரகத்தினால் மாயையை அகிட்டித்திருக்கிற அநந்த
 தேவராலே அசுத்தமாயை காரியப்பட்டுப் பிருதுவி முடிவான பிரபஞ்
 சகாரியம் நடவாரிற்கும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவை.

சத்தியைவியந்தது.

சத்திகளாவாரீ :—அம்பிகை, சுணம்பிகை, கௌரி, கங்கை, உமை, பராசத்தி, ஆகிசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி, என ஒன்பதின்மா.

திருவண்ணாமலையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

வெண்டளையான் வந்த இயற்றரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ்

சோதியையாம்பாடக்கேட்டேயும்வாட்டடங்கண்
மாதேவளருதியோவன் செவியோநின்செவிதான்

மாதேவன்வாகழல்கள்வாழ்த்தியவாழ்த்தொளிபோய்
வீதிவாய்க்கேட்டலுமேவிம்மிவிமமிமெய்மமறந்து

போதாமனியின்மேனின் துமபுரண்டிங்ங
னேதேனுமாகார்கிடந்தாளென்னேயென்னே
யீதேயெந்தோழிபரிசேலோரெம்பாவாய்.

(ப - வா) மாதே - பெண்ணே, ஆதியும் அந்தமும் இல்லா முதலும் இறுதியும் இல்லாத, அரும்பெருஞ்சோதியை - அருமைபா கிய பெருஞ்சுடரை, யாம்பாடக்கேட்டேயும் - யாம்பாடக்கேட்டும், வான் - வான்போன்ற, தடம் - பெரிய, கண்வளருதியோ - கண்வளர் கின்றனையோ, நின்செவி - உன்செவி, வன்செவியோ - வலிவசெ வியோ, மாதேவன் - மகாதேவனது, வார்வழல்கள் - நீண்ட வீரக் கழல யணிந்த திருவடியை, வாழ்த்திய வாழ்த்து - துதித்த துதியின், ஒலி - ஒசையானது, போய் - சென்று, வீதிவாய் கேட்டலும் செருக்களில் கேட்டலும், விம்மி விம்மி - அமுதமுது, மெய்மறந்து

உடல் மறந்த, பேசுது ஆர் - மலாகன் நிறைந்த, அமளியின்மேல்
நின்றும் - படுக்கையின்மேல் நின்றும், புரண்டு - உருண்டு, இங்ஙன் -
இப்படி, ஏதேனும் ஆகான் கிடந்தான் - யாதொருபொருளாயினு
மாகாமற் கிடந்தான், என்னே என்னே - என்னை என்னை, எம்
தோழி பரிசுநதே - எம் தோழியது தன்மை இதுவோ, ஏ - று.

(க - ணா.) இது மனோன்மணி பென்னுஞ் சத்தியின் திரு
வாக்காய்ச் சர்வபூத தமனியை யுணர்த்துகின்றது.

(வி - ணா.) இறைவன் தோற்றக்கேடில்லாத பேரொளியுரு
வினனாதனால் “ஆதியு மந்தமு மில்லாவரும் பெருஞ்சோதி”
என்றார். வான் ஒளி பெனினுமமையும். கண்வளர்தல் - நிதகினை
செய்தல். வன்செவியென்றது செவிட்டுச்செவியென்றபடி. போதா
ரமளி - பூம்பள்ளி, (புஷ்பசயநம்) போது - புஷ்பம். அமளி - சயநம்.
ஏலோரெம்பாவாய் - பாத பூததி (அடிநிறை) (க)

பாசமபரஞ்சோதிக்கனபாயிராப்பகனும்

பேசும்போதெப்போதிப்போதாரமளிககே

நேசமுமவைத்தனையோநேரிழையாய்நேரிழையீர்

சீசியிவையுஞ்சிலவோவியையாடி

யேசுமிடம்தோவின்னோகளேத்துதற்குக்

கூசுமலாப்பாதந்தத்தருளவாதருளுந்

தேசன்சிலலோகன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்து

ளீசனூர்க்கனபாராயாமாரோலோரொம்பாவாய்.

(ப - ணா.) நேரிழையாய் - பெண்ணே, பரஞ்சோதிக்கு -
பரஞ்சுடராகிய சிலபெருமானுக்கு, பாசம அன்பு ஆய் - ஆசை
வன்புகளை யுடையோமாகி, இராபகல் - இரவும் பகலும், நாம் பேசும்
போது - நாம் புகழுங்காலம், எப்போது - எககாலம், இ - இந்த,
போது ஆர் அமளிககே - மலர்ப்பள்ளிககே, நேசமும் வைத்தனையோ -
வீருப்பத்தையும் வைத்தாயோ, நேரிழையீர் - பெண்களே,
சீசீ - சைசை, இவையும் சிலவோ - இவையும் கொஞ்சமோ, வியை
யாடி ஏசும் இடம் ஈதோ - வியையாடிவையுமிடம் இதுதானோ, வின்
னோர்கன் - தேவர்களும், ஏத்துதற்கு கூசும் - (துதிப்புதற்குக்) கூசு
கிற, மலர்பாதம் - தாமரை மலர்போலுந் திருவடியை, தந்தருள

(எமக்குக்) கொடுத்தருள, வந்தருளும் - எழுந்தருளிய, தேசன் - ஒளி யருவனும், சிவலோகன் - சிவபுரத்தானும் ஆகிய, தில்லைசிறறம் பலத்தன் ஈசனுக்கு - தில்லை சிறறம்பலத்திலுள்ள சிவபெருமா னுக்கு, அன்பு ஆர் - அன்பு பொருந்திய, யாம் ஆர் - நாம் யாவர், (நீர் அறியீர்) ஏ - று.

(க - னா.) இது சாவபூததமனியென்னுஞ் சத்தியினை திருவாக காய்ப் பெலப்பிரமதனியென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகின்றது.

(வி - னா.) பாசம் அன்பு என்றது மிக்க அனபென்றபடி. அமளிக்கே நேசமும் வைத்தனையோ என்றதனால் அமளி யொழிந்த ஏனையவற்றில் நேசம் வைத்தில யென்றதாயிற்று. நேரிழை - செப் பமாகிய ஆபரணத்தை யணிந்தவன். இது அன்மொழித்தொகை. நேரிழையீர் என்றது அயலிலுள்ள பெண்களே. விண்ணோகன் ஏத துதற்குக் கூசு மலாப்பாதம் என்றமையால் திருவடியின் பெருமை குறிக்கப்படுகின்றது. தேச - 'ஒளி, பரஞ்சோதிக்கென்பாய்' என் றும் பாடம். என்பாய என்பதற்கு எலும்புருவாகி யென்பது பொருள். நேரிழையாய் என்றது பெலப்பிரமதனியை. நேரிழையீர் என்றது அவள் திருவாக்காய் சாவபூததமனியென்னுஞ் சத்தியையும் அவளோடு வந்தானாயும் குறித்தது. (உ)

முத்தனனவெண்ணகையாய்முனவநதெதிருமுநதென்

னத்தனனந்தனமுதனென்றள்ளுறித்

தித்திக்கப்பேசுவாய்வநதுனகடைதிறவாய்

பத்துடையீர்சன்பழவடியீர்பாங்குடையீர்

புத்தடியோம்புன்மைதீர்த்தாட்கொண்டாற்பொலலாதோ

வெத்தோரின்னன்புடைமையெல்லோமறியோமோ

சித்தமழகியார்பாடாரோநஞ்சிவனை

பித்தனையும்வேண்டுமெமக்கேலோமொமபாவாய்.

(ப - னா.) முத்த அன்ன - முததபபோன்ற, வெண்கலை யாய் - வெணிய நகையினை யுடையவளே, முன்வந்து எதிர் எழுந்து - முன்னேவந்து இதிரே எழுந்தரின்று, என அததன் - என் தந்தை, ஆநத்தன் - இன்பவடிவன், அமுதன் - அமிர்தம் போல்பவன், என்று - என்று துதித்து, அன்னறி - வாய்றி, தித்

திக்கப்பேசுவாய - இனிச்சப பேசுவாய், வந்துஉன் கடை திறவாய் - வந்து உன் கதவைத்திறவாய், பதது உடையீர் - பத்தியையுடையீர், ஈசன் பழவடியீர் - ஈசனுகுப பழமையாகிய அடியீர், பாங்கு உடையீர் - உரிமை யுடையீர், புத்தடியோம் - புதிய அடியேமுடைய, புன்மை தீர்த்து - இழிவை நீக்கி, ஆட்கொண்டால் - அடிமை கொண்டால், பொல்லாதோ - தீமையோ, எத்தோ - யாதோ, நின் அன்புடைமை - உன் அன்புடைமையை, எல்லோம் அறியோமோ - யாங்கள் எல்லாரும் அறியோமோ, சித்தம் அழகியார - மனச் செம்மையையுடையார், நம சிவனை பாடாரோ - நமது சிவபிரானைப் பாடாரோ, எமக்கு - நமக்கு, இத்தனையும் வேண்டும் - இவ்வளவும் வேண்டும், ஏ - று.

(க - னா.) இது பெலப்பிரமதனி யென்னும் சததியின் திருவாசகாய் பெலவிகரணி யென்னும் சததியை உணர்த்துகின்றது.

(வி - னா.) நனை - பல். கடை - கதவு. பதது - பற்று. புதுமை அடியோம் - புத்தடியோம் என நின்றது. எத்தோ - எற்றோ. (எத்தன்மையதோ). கடைதிறவாய என்றது பெலவிகரணியை நோக்கிப் பெலப்பிரமதனி யென்னும் சததி கூறியது. பததுடையீர், பழவடியீர், பாங்குடையீர், என்பன அவன் திருவாசகாய் பெலவிகரணி யென்னுஞ் சததியையும் அவனோடு வந்தாராயும் நோக்கிக் கூறியது. (ங)

ஒண்ணித்திலகையாயின்னம்புலாந்தின்றோ
வண்ணக்களிமொழியாரெல்லாரும்வந்தாரோ
வெண்ணிக்கொடுள்ளவாசொல்லுகோமவ்வளவுந்
கண்ணைத்துயின்றவமேகாலததைப்போககாதே
விண்ணுகொருமருகதைவேதவிழுப்பொருளாக்
கண்ணுகினியாணைப்பாடிக்ககிநதுள்ள
முண்ணெக்குரின் றுருகயாயாட்டோநீயேவத்
தேண்ணிகுருறையிற்றுயிலேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னா.) ஒன் - ஒப்பமாகிய, நித்திலம் - முததுப்போன்ற, நகையாய - நகையினையுடையாளே, இன்னம் - இன்னமும், புலாந தின்றோ - விடாததிலையோ, உண்ணம் - அழகிய, களிமொழியா

ரெல்லாரும் - கிளிமொழியையுடைய பெண்கள் எல்லாரும், வந்தாரோ - வந்தனரோ, எண்ணிக்கொடு - எண்ணிக்கொண்டு, உள்ள ஆறு - உள்ளபடி, செல்லுசோம - செல்லுவோம், அவ்வளவும் - அது வரையும், கண்ணைத்தயின்று - கண்ணுறங்கி, அகமே - வீணே, காலத்தைப்போகாதே - காலமகழிக்காதே, விண்ணுக்கு - தேவர்களுக்கு, ஒரு மருகதை - ஒப்பற்ற அமிரதம்போலப்பவனை, வேதம் - வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற, விழுப்பொருளை - மேலானபொருளை, கண்ணுக்கு இனியானே - கண்களுக்கு இனிமையா யிருப்பவனை, பாடி - தோத்திரமபண்ணி, உள்ளமகசிந்து - மனம்குழைந்து, உன் நெக்கு - உள்ளேநெகிழ்ந்து, நின்று உருக - நின்றருகுதற்கு, யாம் மாட்டோம் - யாம் வல்லமல்லோம், நீயேவந்த - நீயேவந்திருந்து, எண்ணி - தொகைசெய்து, குறையில் - குறைந்தால், துயில் - கண்ணுறங்கு, ஏ - து.

(க - னா) இது பெலவிகரணி யென்னும் சத்தியின் திருவாகாய் காளியென்னும் சத்தியை யுணர்த்துகின்றது.

(வி - னா) இன்னம் புலாந்தினரே என்பது பெலவிகரணியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாகு. எல்லாரும் வந்தாரோ என்பது காளியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்கு எண்ணிக்கொடு என்பது முதல்குறையிறறையில் எனனுமளவும் பெலவிகரணியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாகு. புலாதல் - விடிதல். வண்ணம் - நிறமெனினுமாம். குறையிறறையில் என்றமையால் குறையாமையால் நீ எழுத்திருப்பாயாக என்றதாயிற்று.

(ச)

மாலறியாநான் முகனுமகாணுமலையினைநாம்

போலறிவோமென்றுள்ளபொக்கங்களைப்பேசும்

பாலூறுதேனவாய்ப்படிநீகடைதிறவாய்

ஞாலமேவிண்ணேபிறவேயறிவரியான்

கோலமுநமமையாட்கொண்டருளிக்கோதாட்டுஞ்

சீலமும்பாடிச்சிவனேசிவனெயென

ரோலமிடினுணராயுண்ராய்கா

ணேலக்குழவிபரிசேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னா.) மால் அறியாநான் முகனும் காணுமலையினை - திருமாலும் நான் முகனும் காணவொண்ணாத மலையினை, நாம் அறிவோம்

என்று - யாம அறிவோ மென்று, உன்ன பொக்கங்களை பேசும் -
உன்ன பொய்களையே பேசுகிற, பால் ஊறு - பால் சுரக்கிற, தேன்
வாய் - தேன்போலும் வாயினையுடைய, படிநீ - வஞ்சகியே, கடை
திறவாய் - கதவைத்திறவாய், ஞாலமே - பூமியும், விண்ணே - ஆகா
யமும், பிறவே - மற்றுள்ளனவும், அறிவு அரியான - அறிதற் கரு
மையானவனது, கோலமும் - திருக்கோலத்தையும், நம்மை - எம்
மை, ஆட்கொண்டருளி - அடிமைகொண்டருளி, கோதாட்டும் -
சீராட்டுகின்ற, சிலமும் - பெருங்குணத்தையும், பாடி - புகழ்ந்து
பாடி, சிவனே சிவனே என்று - சிவனே சிவனே பென்று, ஒலமிடி
னும் - முறையிட்டாலும், உணராய் உணராய் - தெளியாய் தெளி
யாய், ஏலம் - மயிர்ச்சாந்தணிந்த, குழலி - கூந்தலை யுடையாய்,
பரிசு - உன் தன்மை யிருந்தவா றிதுவோ, எ - று.

(க - னா) இதுகளியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய் இர
வுத்திரி பென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகின்றது.

(வி - னா.) மாலறியாமலை - காண்முகனும் காணாமலை என
இவைகக, இது பிரமன மாலறியாப் பெற்றித்தாய நெருப்புப்
பொருப்பாய் நிமிர்ந்த வரலாற்றைக் குறித்தது. படிநீ - வஞ்சனை.
கோலமும் சிலமும் பாடி என்றியைகக. (டு)

மானேநென்னலைநானைவநதுங்களை

நானேயெழுப்புவனென்றலுநாணமே

போனதிசைபகராயின்னமபுலாநதினேரு

வானேநிலனேபிறவேயறிவரியான்

ருனேவந்தெமமைத்தலையளித்தாட்கொண்டருளும்

வானவராகழல்பாடிவந்தோர்க்குன்வாய்திறவா

யூனேயுருகாயுனக்கேயுறுமெமகரு

மேனோக்குந்தங்கோனைப்பாடேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னா.) மானே - பெண்ணே, நீ - நீ, நென்னல்வந்து -
கேற்றவந்து, நானே உங்களை நானே எழுப்புவன் - நானே உங்களை
நானே தயிலுணர்த்தவேன், என்றலும் - என்றவுடன், நாணமே -
நாணமல், போனதிசை பகராய் - போன திசையைச் சொல்லாய்,
இன்னம் புலாந்தினேரு - இன்னமும் விடிந்ததில்லையோ, வானே -

ஆசாயமும், நிலனே - பூமியும், பிறவே - மற்றன்னவும், அறிவு அரியான் - அறிதற்கருமையானவன், தானேவந்து - தானே வலிய வந்து, எம்மை - எங்களை, தலைபளித்தது - கிருபை செய்தது, ஆட் கொண்டருளும் - அடிமைகொண்டருள்கின்ற, வான் - மேனமையுள்ள, வாகழல் - நீண்டவீரக்கழலை யணிந்த திருவடியை, பாடி - புகழ்ந்துபாடி, வந்தோர்க்கு - வந்தவர்க்கு, உனவாய் திறவாய் - உனவாய் திறவாதிருக்கிறாய், ஊன் உருகாய் - உடலுருகாதிருக்கிறாய், உனக்கே உறும் - (இது) உனக்கே தரும், எமக்கும் என்னோக்கும் தன்கோனை - எமக்கும் மற்றையோர்க்கும் தலைவனாயிருப்பவனை, பாடு - பாடுவாயாக, எ - று.

(க - னா.) இது இரவுத்திரியென்னுஞ் சததியின் திருவாகாய் சேட்டையென்னுஞ் சததியை யுணர்த்துகின்றது.

(வி - னா.) மானே என்றது மானினது நோக்கம்போலும் நோக்கத்தை யுடையாளே என்றபடி நென்னல் - முன்னோன். இது நென்னலையென ஐரார்ச்சாரியை பெற்று நின்றது. உனக்கே உறும் என்றமையால் எமக்குததகாது என்றதாயிற்று. (சு)

அன்னையிவையுஞ்சிலவோபலவமா
ருன்னறகரியானொருவனிருஞ்சீரான்
சினனங்கள்கேட்பச்சிவனெனறேவாய்திறப்பாய்
தென்னவென்னமுன்னந்தீசோமெழுகொப்பா
யென்னையெனனரையனின்னமுதென்றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள்வெவ்வேறுயின்னந்துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப்பேதையாபோல்வாளாகிடத்தியா
லென்னேதுயிலினபரிசேலோமொபாவாய்.

(ப - னா.) அன்னே - தாயே, இவையும் சிலவே - இவையும் சிலவாமோ, பல அமரர் - அநேக தேவர்கள், உன்னற்கு அரியான் - நினைததற்கும் அரியவன், ஒருவன் - ஒப்பற்றவன், இரு சீரான் - பெருஞ் சிறப்பமைந்தவன், (அவனது) சினனங்கள் கேட்பதிருச்சினனங்கள் கேட்க, சிவனெனறே வாய்திறப்பாய் - சிவ பிரானே யென்று வாய்திறப்பாய், தென்னு என்னு முன்னம் - தென்னனே என்னு முன்னே, தீசோ மெழுகு ஒப்பாய் - நெருப்

பைச்சோந்த மெழுகுபோலவாய, என் ஆனை - என யானை, என்
அனாயன் - என் அரண, இன அமுது - இனிப் அமிர்தம், என்று -
என்று, எல்லோமும் - யாம் எல்லோமும், வெவ்வேறுபட சொன்
னோம் - தனித்தனியே சொல்லிஞ்ஞம், கேன - கேட்பாராக, இன
னம் துயிலுதியோ - (கேட்டு) இன்னமுமஉறகுகின்றனையோ, வல்
நெஞ்சம் - உலிய மனதையுடைய, பேபையாபோல - தறிவிலலா
தார்போல, வானாகிடத்தி - சுமமாகிடக்கின்றனை, ஆல் ஆசசரியம்,
துயிலின் பரிசு எனனை - தூக்கத்தின் தனமை இருந்தபடி
யாதோ, எ - று.

(க - னா.) இது சேட்டையென்னுஞ் சத்தியின் திருவாகாய்
வாமையென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகின்றது.

(வி - னா.) உன்னற்கு எபைதனீற்றில் இறத்தது தழீஇய
எச்சவும்மை தொகுத்தல். சின்னங்கன கேட்பச் சிவனென்று வாய
திறத்தலும், தென்னு வென்னு முன்னம் தீசோ மெருகொத்தலும்
ஆகிய குணங்களை உடைய உனக்கு யாமெல்லாரும் என்னுனை என
னரையன் இன்னமுது என்று தனித்தனி சொல்லக்கேடமெ கண்
ணுறங்குதல் தகாதென்றதாயிற்று. (எ)

கோழிசிலம்பசசில்மபுங்குருகெங்கு

மேழிலியம்பவியமபுமவெணசங்கெங்குரு

கேழிலபரஞ்சோதிக்கேழிலபரங்கருணை

கேழிலவிமுப்பொருள்களபாடினோமகேட்டிலையோ
வாழியீதென்னவுறக்கமோவாயதிறவா

யாழியானபுடைமையாமாறுயிவ்வாரோ

ஆழிமுதலவனாய்நின்றவொருவனை

யேழைபங்காளையேபாடேலோரம்பாவாய்.

(ப - னா) கோழி சிலம்ப - சேவல்கள்கூட, சிலம்பும் - சத
திகிற, குஞ்சு - பறவைகள், எங்கும் - எவ்விடத்தும், ஏழில் - ஏழி
சைபோல, இயம்ப - சத்திக்க, வெணசங்கு - வெள்ளியசங்கங்கள்,
எங்கும் - எவ்விடத்தும், இயம்பும் - சத்திக்கும், சேழ்இல - ஒப்பில
லாத, பரஞ்சோதி - பேரொளிய கிய சிவபெருமானது, சேழ்இல
பரங்கருணை - ஒப்பற்றபெருங்கருணைபாடிய, சேழ்இல் விழுப்பொரு

ன்கள் - உவமையிலலாதமேலான பொருள்களைக்குறித்து, பாடினோம் - பாடுதல்செய்தோம், கேட்டிலையோ - நீ கேட்டாயில்லையோ, வாழி - நீ வாழ்வாயாக, ஈது என்ன உறக்கமோ - இது என்ன தூக்கமோ, வாய்திறவாய - வாய்திறக்கின்றிலை, ஆழிபான் - சககரத்தையுடைய திருமாலினது, அன்புடைமை ஆமாதும் - அன்புடைத்தாதலும், இவ்வாறே - இப்படிதானே, ஊழிமுதல்வளையினத ஒருவனை - பர பஞ்சததுக்குத சிலவளையின்ற ஒப்பற்றவனை, எழைபங்காளனை - எழைகள் பங்கிலிருப்பவனை, பாடி - பாடுவாயாக, ஏ - று,

(க - ளா) இது வாமையென்னும் சத்தியின் திருவாக்காய்ச் சுத்தமாயையைப் பிரேரிக்வித அனாத தேவரை ஆசரித்த அப்பால் பிரிகுதியில் விஞாதியான ஆனமத்ததும நடத்தறபொருட்டு விட்டுணுவினிடத்தில அகிட்டிக்வித சிவசத்தியைநோக்கி “ஆழியானன் புடைமையமாறு மிவ்வாறே” என்று பிரேரித்ததாகக் கருதியது. ஆக இப்படிநவசத்திகளகூடி விசுவகாரியம் பண்ணுகிறதே பாட்டாகப் பாடியபடி.

(வி - ளை) கோழியென்னும் பொதுப்பெயர் இவ்விடத்து சேவையுணாததிறு. ஏழில எஃபதில இல ஒப்புப்பொருட்டாகிய ஐந்தனுருபு. ஊழி - பிரபஞ்சம். (அ)

முன்னைப்பழம்பொருட்டுமுன்னைப்பழம்பொருளே

பின்னைப்புதுமைக்குடபோத்துமப்பெற்றியனே

யுன்னைப்பிரானாகப்பெற்றவுனசேடியோ

முன்னடியா தாள்பணிவோமாங்கவாககேபாங்காவோ
மன்னவையெங்கணவராவாவருந்து

சொன்னபரிசேதொழுமபாய்ப்பணிசெய்வோ

மின்னவகையெமக்கெங்கோனலகுதியே

லென்னகுறையுமிலோமேலோமொமாவாய்.

(ப - ளா) முன்னை பழம்பொருட்டும் - அநாதியா யுள்ள வாகளுக்கும், முன்னைப் பழம்பொருளே - அநாதியாயிருக்கும் பொருளே, பின்னை புதுமைக்கும் - பின்புள்ள அதுபவிசுளுக்கும், போத்தும் அப்பெற்றியனே - மீட்டும் அததன்மையை யுடையவனே, உன்னை பிரானாகப்பெற்ற - உன்னைத் தலைவனாகப் பெற்ற, உனசா அடியோம் - உன் சிறப்புள்ள அடியோம், உன் அடியா

தான் பணிவோம் - உன் தொண்டர் திருவடிகளை வணங்குவோம், அவர்களை பாங்கு ஆவோம் - அவர்களுக்கே உரியராவோம், அன்னவரே எம் கணவராவார் - அவர்களே எமக்கு கொழுநராவார், அவர் உந்தசொன்னபரிசே - அவர் விருப்பிச்சொன்ன வண்ணமே, தொழுமு ஆய் பணிசெய்வோம் - தொண்டராகி எவல் செய்வோம், எங்கோன - எம்மிறைவனே, எமக்கு - எங்களுக்கு, இன்னவகை நல்குதியேல் - இவ்விதமாகக் கிருபைசெய்வையாயின், என்னகுறையுமில்லாம் - யாதொருகுறைபாடும் உடையோமல்லோம், எ - று.

(க - னா.) இது அநாதியா யுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் அநாதியாயுள்ளவனுமாய், அனுபவிப்பவர்களுக்கு மேன்மேலும் புதுமை கொடுக்கும் ஆணத்ததைக் கொடுப்போனுமாயிருக்கிற உன்னடியார் அடிபணிதலும், அவர்களை ஆசரித்தலும், அவர்களே பாததாவாக அங்கீகரித்தலும், அவரேவற்பணிச்சுத்தலும், யாங்களுரிமையாயிரதமுறைமை ஒழியாவண்ணம் பிரசுதித்தருளில் ஒரு குறைபாடுமில்லாமென்று நவசத்திசுந் தம்மிறசொல்லியது. உன்னடியார் என்றது விஞ்ஞானகலரில் மலபகருவராய் அணுசதாசிவரென்னும் போபெற்றிருப்பார ஒருவசையும், அதிகாரமலததுடனே கூடிய அனந்தத்தி யட்டவித்தியேசுர ரென்னும் போபெற்றிருப்பார ஒருவசையும், ஆணவமலசகிதராய்ச் சததகோடி மகாமந்திரேசுரரென்று போபெற்றிருப்பார ஒருவசையும் ஆக விஞ்ஞானகலர் மூன்றுவகை ஆம் இனி நினைநினாயாக அணு சதாசிவா தான்பணிவோம், அட்டவித்தியேசுராகும் பாங்காவோம், சததகோடி மகாமந்திரேசுர ரெங்களுக்குப் பாததாக்கனாவாகன். “சொன்னபரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்,” என்பது அவர்களேவலால் அசுத்தமாயையைப் பிறையா நிறபோம், எ - று.

(வி - னா.) பெற்றி - தன்மை. உன்னடியார் தான்பணிதல் முசலிபவறறை எமக்கு கிருபைசெய்வையாயின் எமக்கு யாதொரு குறைவுமில்லை என்றமையால் கருபைசெய்யாயாயின் குறைவுடையாம் என்றதாயிற்று, (க)

பாதாளமேழினுங்கீழ்சொற்கழிவுபாதமலர்

போதாரபுனைமுடியுமெல்லாபபொருண்முடிவே

பேதையொருபாற்றிருமேனியொன்றல்லன்

வேதமுதலகிண்ணோருமண்ணுந்துதித்தாலு

மோதவுலவாவொருதோழனொண்டருளன

கோதிலகுலத்தான் றன்கோயிற் பிண்பிள்ளைகா
ளேதவனூரோதவன்பேராருற்றாராயலா
ரோதவனைப்பாடுமபரிசேலோரொம்பாவாய்.

(ப - னா.) பாதமலா - திருவடித்தாமரைமலா, பாதானம் ஏழி
னுங்கீழ் - பாதலம் ஏழினுகும கீழாய், சொல்கழிவு - சொல்லுக்கு
அளவுபடாததாய் இருக்கும், போது ஆர புனைமுடியும் - மலராந்த
அலங்கரிக்கப்பட்ட திருமுடியும், ஏல்லாப்பொருள்முடிவு - மேலான
பொருள்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாய் முடிவிடமாயிருக்கும், திரு
மேனியொருபால்பேதை - திருமேனியின் ஒருபக்கத்தில் உமாதேவி
வீற்றிருப்பன், ஒன்று அல்லன் - தானே ஒருவடிவா யிருப்பவனுமல
லன், வேதமுதல் - வேதமுதலாக, விண்ணோரும் மண்ணும் - விண்
னுலகத்தாரும் மண்ணுலகத்தாரும், துதித்தாலும் - தோததிரஞ்செய்
தாலும். ஒத உலகா - சொல்லமுடியாத, ஒரு தோழன் - ஒப்பற
நண்பன், தொண்டர் உன்ன் - அடியவா உன்னத்திலிருப்பவன்,
கோது இல்குலத்த - குற்றமில்லாத மேனமையின்புடைய, அரன
தன் - சிவபெருமானது, கோயில் - ஆலயத்திலுள்ள, பிண்பிள்ளை
கான் - பெண்பிள்ளைகள், அவன் ஊர எது - அவன் திருப்பதி
யாது, அவன் போ ஏது - அவன் திருநாமம் யாது, உறறா ஆர் -
அவனுக்கு உறவினா யாவா, அயலார் ஆ - அவனுக்கு அன்னி
யர் யாவர், அவனைப் பாடும பரிசு எது - அவனைப் பாடுமவிதம்
யாது எ - று.

(க - னா.) “பாதானமேழினுங் கீழ்சொற்கழிவுபாதமலா”என்
பது, என்பது தூழுவிரம் யோசனையான பூயியின் கனத்துக்கும் சிவ
நூனமன்றியே தவசுபண்ணுகிறவர்கள் சென்றிருக்கும் இடமாகிய
கனிட்ட பாதானத்துக்கும் அதின் கீழே உண்டாகிய அகரகண்டம்,
சாப்பகண்டம், இராக்கதகண்டம் இப்படி ஒவ்வொன்று மும்மூன்று
கண்டமாய் ஆடகேசராக்குப் புவனமுமாயிருக்கிற ஏழுபாதானத்துக்
கும், அதின்கீழாகவுருவம் கும்பீபாகம் அவிசிகம என்று சொல்லப்ப
ட்ட மயிராசநாக மூன்றும் இவையுட்படப் பதினமூன்று நாகம்
ஒரு அடுக்காகவும், பத்து நாகம் ஒரு அடுக்காகவும், ஒன்பது நாகம் ஒரு
அடுக்காகவும், ஆக முப்பத்திரண்டு நாகமும் இவாகளைச் சூழ்ந்த
சேவித்திருக்கிற தூற்றெட்டு நாகமுமாக தூற்றுநாற்பது நாகமும்

கூர்மாண்ட தேவரென்னும உருத்திராக்குப் புவனமா யிருக்கப்பட்ட நாக புவனங்களுக்கும் கீழ்க்காலாக்கினி உருத்திராபுவனம் பதினேழு கோடியோசனையாய் அண்டகடாகமூடப்பட்ட புவனமாயிருக்கும், இப்படி சொல்லப்பட்ட பிரமாண்டமுதலாக அண்டங்களனைத்தாகும் ஆகாரபூதமாய்ச் சிவசத்தியான ஆகாரசத்திக்கும் அப்பாற் சிவனுடைய பூரணத்தககுன் எல்லைப்படுத்தி இன்னமட்டென்று சொல்லுதற்கு முடியாததலால் சொற்கழிவாயிருக்கப்பட்டது மலர் போன்ற சீபாதமாகையாலும்,

“போதா புனைமுடியுமெல்லாப் பொருண்முடிவே” என்பது, இனிப்பிருதிவி யண்டமுன் சொன்ன அண்டகடாகமுதல் ஐம்பது கோடி யோசனையுட்பட மேற்புலலோக முதல் சிவலோக மளவாக ஏழுலோகமுமேல் அண்டகடாகமுட்பட ஐம்பதுகோடி யோசனையுமாகப் பிரமாண்டம் நூறுகோடியோசனை, அதற்குமேல் அதிற்பதினமடங்கு அப்பு அண்டம், அதற்குமேல் அதிற்பதின் மடங்கு தேயு அண்டம், அதற்குமேல் பதின்மடங்கு வாயு அண்டம், அதற்குமேல் பதின்மடங்கு ஆகாச அண்டம், அதற்குமேல் பதின்மடங்கு மன அண்டம், அதற்குமேல் பதின்மடங்கு புத்தி அண்டம், அதற்குமேல் பதின்மடங்கு ஆங்கார அண்டம், அதற்குமேல் பதின்மடங்கு குண அண்டம், அதின்மேல் நூறுமடங்கு அராகவண்டம், அதின்மேல் நூறுமடங்கு விததை அண்டம், அதின்மேல் நூறுமடங்கு கலை யண்டம், அதின்மேல் நூறுமடங்கு நியதி அண்டம், அதின்மேல் நூறுமடங்கு கால அண்டம், அதின்மேல் ஆயிரமடங்கு அசுத்த மாயை, அதின்மேல் பதினாயிர மடங்கு சுத்தமாயையிற் சுத்த வித்தை, அதற்குமேல் பதினாயிரமடங்கு மகேசுவரம், அதற்குமேல் சாதாக்கியம், அதற்குமேல் பரவிந்து, அதற்குமேல் பரநாதம், அப்பால் சிவனுடைய பூரணம் அளவு எல்லைப்படாததலால், எல்லாப் பொருளுக்கு முடிவுமாயிருப்பது திருமுடியாதலால், சிவபாதமுத் திருமுடியுமொருவாகும் அளவுபடுத்த முடியாததலாலும்,

“பேதையொருபாற் திருமேனியொன்றல்லன்” என்பது, முன் சொல்லப்பட்ட லோகங்களிடத்தும் அதற்குமேலுங் கீழுஞ் சத்தி சிவான்மகபூரணமாக விருக்கையாலே ஒருவடிவாய் எகதேசியுமாயிரான் ஆதலாலும், “வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுத் துதித்தாலுமோதவுலவாவொருதோழன் றெண்டருளன்” என்பது, சதர்வேதங்களும் பிரம விட்டுணுக்களாகிய தேவர்களும் பூமியிலுள்ளவா

களும் அளவற்றதோத்திரம் பண்ணினாலும் அந்தத் தோத்திரத்தினு
லின்னமட்டுன்று அளவுபடுத்த முடியாமல் முனசொன்ன தேவர்
கள் திரட்சியாகிய வீட்டங்கள் தோன்றலுள் சாதிரங்களைக் கிளறித்
கிளறிப் பலபடப்பன்னியுத் தெரியாதவஸ்துவை, “கோதில்குலத்த
ரன்றன்கோயிற் பிணுப்பின்னாகான்” என்பது, உபாதிருனியனாய்
நிரமலனாய் அனென்னுத் திருநாமததையுடையவனுமா யிருக்கிற
சிவனுக்கு ஆலயமான சுத்தமாயையிற் சுத்தவிததையிலிருந்து தம்
பிராணா பணிவிடையாகப் பிரபஞ்சகாரியததைப் பண்ணுமவா
வாமைமுதலாகிய சிவசத்திகள்

“ஏதவனுரேதவனபே நானுறாராயலாரேதவனைப்பாடும் பரி
சேலோரெம்பாவாய்” என்பது, இப்படியே யுணர்தார்க்கும் உணர்
வரியோனாகிய சிவபெருமானுக்கு ஊர் ஏது, போ ஏது, உறவா, அடு
ததோரா, இடைகடனென்று மிலலாமையாலிந்த முறைமையுடைய
சிவபெருமானைப்பாடுமவண்ண மெவவண்ணமோ தோழிஎன்றவாறு.

(வி - னா.) வேதமுதல் - வேதமுதல்வன எனினுமாம், உலத்
தல் - செடுத்தல். தொண்டருளன் - தொண்டனாயுடையவன எனி
னுமாம். (40)

மொய்யாதடம்பொய்கைபுகுமுருகேகொன்னக
கையாற்குடைநதுகுடைநதுனகழலபாடி
யையாவழியடியோமொழ்ந்தோங்காணாழலபோற
செய்யாவெண்ணீரடிசெல்வாசிறுமருங்குள
மையாதடங்கணமடநதைமணவாளா
வையாநீயாடகொண்டருளமவினையாடி
னுய்வாகளுய்யுமவகையெலலாமுய்ந்தொழிந்தோ
மெய்யாமற்காபபாயெமையேலோரொம்பாவாய்.

(ப - னா) மொய் ஆர - வண்டுகள் நிறைந்த, தடம்பொய்கை
புக்கு - பெரிய பொய்கையிற புருந்த, முகோ என்ன - முகேசென்
னுமபடி, கையால் குடைந்த குடைந்த - கையால் நீரை முகந்து
முகந்து, உனகழல்பாடி - உன திருவடியைப் புகழ்ந்துபாடி, ஐயா -
ஐயனே, வழி அடியோம் - பரம்பனாயாகிய அடியோம், வாழ்ந்
தோம் - வாழ்த்தனம், ஆர் அழல்போல - நிறைந்த நெருப்புப்போல,

செய்யா - செந்நிற முடையானே, வெள் நீறு ஆடி - திருவெண்ணீர்
 திற் குளிப்பவனே, செலவா - ஈசனே, சிறுமருகவுல் - சிற்றிடைபைய
 யும், மைஆர் தடமண் - அஞ்சுநம பொருந்திய பெரிய கண்களையும்
 உடைய, மடநதை - உமாதேவியார்க்கு, மணவானா - நாயகனே,
 ஐபா - அழகனே, நீ ஆட்கொண்டருளும் - நீ யடிமைகொண்டருளு
 கின்ற, வீனையாட்டின - திருவீனையாட்டினால், உய்வாகன் - உய்
 பவாகனாகிய அடியார், உய்யும்வகையெல்லாம் - உய்யுமவித மெல்லா
 வற்றாலும், உயர்ச்சொழிகதோம் - உயர்துவிட்டோம், எய்யாமல் -
 இளைக்காதபடி, எமமைக் காப்பாய் - என்களைக் காத்தருள்வாயாக
 எ - று

(க - னா.) கடவுளே, பெரிய பொய்கையில் மூழ்கி, உன்,
 திருவடியைத் துதித்து உயர்தோம், என்களைக் காத்தருளவேண்டி
 மென்பது.

(வி - னா) ஐயா இரண்டனுள் முன்னையதில் ஐதலைமை,
 பின்னையதில் ஐ அழகு முகோ - ஒவிககுறிப்பு செய்யா எனபதில்
 செமமை பகுதி. மடநதை - மடப்பததை யுடையவன். எய்ததல்
 இளைத்தல், (கக)

ஆர்த்தபிறவித்துயாகெடநாமாத்தாடுந்

தீர்த்தனறிலலைச்சிற்றம்பலத்தேதீயாடுந்

கூத்தனிவ்வா னுங்குவலயமுமெல்லோமும்

காத்துமபடைத்துங்கரந்துமவினையாடி

வார்த்தையும்பேசிவளைசிலம்பவார்கலை

ளாரபரவஞ்செய்வணிசுழனமேல்வண்டார்ப்பப்

பூத்திகழுமபொய்கைகுடைந்துடையான்பொற்பாத

மேத்தியிருஞ்சுனைநீராலோமொமபாவாய்.

(ப - னா.) ஆர்த்த - நம்மைப் பிணித்த, பிறவித்துயாகெட
 பிறவித்துன்பம் அழியும்படி, நாம் ஆர்த்த ஆடும் - நாம் ஆரவாரித்
 தாடுகின்ற, தீர்த்தன் - பரிசுத்தன், நல் - அழகாகிய, தில்லைச்சிற்
 ரம்பலத்தே - தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில், தீ ஆடும் - அழலோடாடு
 கின்ற, கூத்தன் - கூத்தினையுடையவன், இ - இந்த, காணும் -
 விண்ணுலகத்தாரும், குவலயமும் - மண்ணுலகத்தாருமாகிய, எல்லோ
 மும் - நம்மெல்லாரையும், காத்தும் - காத்தருளியும், படைத்தும் -

படைத்தருளியும், கரகதம் - சங்கரித்தருளியும், வீணையாடி - திரு வீணையாடல்செய்து, வாரத்தையும் பேசி - வராததையும் சொல்லி, வளை சிலம்ப - வளை யொலிக்கவும், வாகலைகள் ஆரப்பு அரவம் செய்ய - கெடிய ஆடைகள் ஆரவாரித்தலாகிய சத்தத்தைச் செய்யவும், அணிசூழல்மேல்வண்டு ஆர்ப்ப - அழகாகிய கூத்தவின் மீது வண்டிகள் சத்திக்கவும், பூதிகமும், பொய்கை - மலர்கள் விளங்கும் பொய்கையில், குடைந்து - முழுதி, உடையான் - உடையவனது, பொன்பாதம் - பொன்போலும் திருவடிமைய, ஏத்தி - துதித்த, இரு - பெரிய, சுனை நீர் - சுனைநீரில், ஆடு - ஆடுவாயாக, ஏ -று.

(க - ண) நமது பிறவித்துன்பம் ஒழியும்படி பெரிய சுனை நீரில் மூழ்குவாயாக என்பது.

(வி - ண) ஆரத்தல் பிணித்தல், வான - வானிலுன்னார். குவ லயம் - பூமண்டலம். கு - பூமி, வலயம் - மண்டலம். கரத்தல் - மறைத்தல், அது இவ்விடத்துச் சங்கரித்தலுக்காயிற்று. வளை - வளையல், சிலம்புதல் - சத்தித்தல், அரவம் - சத்தம், பூதிகமும் என்றமையால் மலரின் மிகுதி தோன்றுகின்றது. (கஉ)

பைங்குவளைக்காமலராற்செங்கமலப்பைம்போதா
லங்கங்குருகினத்தாற்பினனுமரவத்தாற்
றங்கண்மலங்கழுவுவாவதுசார்தலினை
லெங்கள்பிராட்டியுமென்கோனும்போன்றிசைநத
பொங்குமுகிற்புகப்பாய்ந்துபாய்நதுஞ்
சங்கஞ்சிலமபச்சிலமபுகலதாபபக்
கொங்கைகள்பொங்கக்குடையுமபுனலபொங்கப்
பங்கயப்பூம்புனலபாய்நதாலேலோமொமபாவாய்.

(ப - ண.) பை - பசிய, குவளை - குவளையின், கார் மலரால் - கருமையாகிய மலர்களாலும், பை - பசுமையாகிய, செவ்வெலப்போ தால் - செந்தாமரைமலர்களாலும், அங்கம் குருகு இதைதால் - அடை யானமாகிய குருகுக்கூட்டத்தாலும், பின்னும் அரவத்தால் - மேலும் அரவத்தாலும், தங்கன் மலம் கழுவுவா வந்து சாரதலினால் - தமது மலங்களைப்போகருவோ வது சேர்தலாலும், எகைப் பிராட்டியும் - எம் பெருமாட்டியையும், எம் கோனும் - எம் பெருமானையும்,

போன்று - நிகாதது, இசைந்த - நெருங்கிய, பொங்கும் மடுவில் - பொருகுகின்ற மடுவிலே, புசுப்பாய்ந்து யாய்ந்து - புகும்படி தாலித் தாலி, நம் சங்கம் சிலம்ப - நமது சங்கவளையல் சததிக்வும், சிலம்பு கலந்த ஆர்ப்ப - காறசிலம்புகள் கலந்தொலிக்கவும், கொங்கைகள் பொங்க - தனங்கள் பூரிக்கவும், குடையும் புனைபொங்க - முழு குடின்ற நீர் பொங்குவா, பங்கயப்பூ - தாமரைமலர்கள் நிறைந்த, புனல் - நீரில், பாய்ந்து ஆடு - பாய்ந்து ஆடுவாயாக, ஏ - று.

(க - ணா) குவளை மலா முதலியவற்றை யுடைத்தாதலால் பிராட்டியும் பிரானும்போன்ற பொய்கையில் சங்கவளையல் முதலானவை சததிகைப் புகுந்து நீராடுவாயாக என்பது.

(வி - ணா.) மடுவில் குவளைமலருணமையால் பிராட்டிபோன்றும், செகதாமரை மலருண்மையால் பிரான்போன்றும், அம்மடு இருநதது. குருகு - வளையல், பறவை. அரவம் - பாம்பு, சததம். மலம் மும்மலம், அழககு. இவற்றை முறையே பிராட்டி பிரான் இருவருக்கும் மடுவிற்கும் கொண்க. (கங)

காதார்குழையாடப்பைமபூண்கலனாடக்
கோதைகுழலாடவண்டினகுழாமாடச்
சீதப்புனலாடிசுகிறமபலம்பாடி
வேதப்பொருளபாடியப்பொருளரமாபாடிச்
சோதிதிறம்பாடிச்சூழ்கொனதைத்தார்பாடி
யாதிதிறம்பாடியந்தமாமாபாடிப்
பேதித்தநம்மைவளர்த்தேடுத்தபெய்வளைதன்
பாதத்திறம்பாடியாடேலோ ரொம்பாவாய்.

(ப - ணா) காத ஆர் குழை ஆட - காதிலுள்ள குழைகள் அசையவும், பைம்பொன் கலன் ஆட - பசிய பொனரூபரணங்கள் அசையவும், கோதைகுழலாட - பூமாலையைணிந்த கூந்தல் அசையவும், வண்டின் குழாம் ஆட - வண்டின்கூட்டம் அசையவும், சீதப்புனல் ஆடி - குளிர்ச்சியாகிய நீரில்முழுதி, சிறறம்பலம்பாடி - திருச்சிறறம்பலத்தைப்பாடி, வேதப்பொருள்பாடி - வேதப்பொருளாகிய சில பிராணிப்பாடி, அப்பொருள் ஆம் ஆறுபாடி - அப்பொருள் கமக்காம் வண்ணமும்பாடி, சோதிதிறம்பாடி, பூஞ்சோதியின் தன்மையைப்

பாடி, சூழ்கொன்றைததாபாடி - வளைந்த கொன்றைமலர் மாலையை
ப்பாடி, ஆதி திறம்பாடி - முதலின் தன்மையைப்பாடி, அந்தம் ஆம்
ஆறுபாடி - முடிவாகும் வண்ணமும்பாடி, பேதித்த - கேறுபடுத்தி,
நம்மைவளர்த்தது எடுத்த - எம்மை வளர்த்தெடுத்த, பெய்களைதன் -
உமாதேவியின், பாதத்திறம்பாடி - திருவடியின் தன்மையைப்பாடி,
ஆடு - ஆடுவாயாக, எ - று.

(க - னா.) குழைமுதலியவும் அசையாநிற்க நீராடிப்பிரான் பிரா
ட்டி என்னும் இருவரையும் தேரத்திரம் பண்ணுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) குழை - குண்டலம் - கலன் - ஆபரணம். கோதை -
பூமாலை. குழாம் - கூட்டம், சீதம் - குளிர்ச்சி, புனல் - நீர், பெய்
வளை - இடப்பட்ட வளையலையுடையவள் இது வினைத்தொகைப்புற
த்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. திறம் - தன்மை. (கச)

ஒரொருகாலெம்பெருமானென்றெனநேரநம்பெருமான்

சீரொருகாலவாயோவாள்சித்தங்களிகூர

நீரொருகாலோவாநெடுநதாக்கண்பணிப்பப்

பாரொருகாலவந்தனையாள்விண்ணோரைத்தான்பணியாள்

பேரையற்கிங்கனேபித்தொருவராமாறு

மாரொருவரிவ்வண்ணமாடகொள்ளுமவித்தகாதாள்

வாருருவப்பூணமுலையீர்வாபாரநாமபாடி.

யேருருவப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னா) ஒரொருகால் - ஒரோவொருகாலத்தில், எம்பெரு
மான் என்று என்றே - எம்பெருமானே யென்று பலதரஞ்சொல்லி,
நம்பெருமான் சீர் - நம்பெருமானது சிறப்பை, ஒருகால் - ஒருக்கா
லும், வாய் ஓவான் - வாயினீங்காள், சித்தம் - களிகூர - மனம் - களிப்பு.
மிகும்படி, கண் - கண்கண், ஒருகால் ஓவா - ஒருக்காலும் நீங்காமல்,
நெடுந்தாணா நீர் - நெடிபதாணாகளிகிய நீரை, பணிப்ப - துளிக்க,
பாடி - பூமியில், ஒருகால் - ஒருக்காலே, வந்தனையான் - வந்தாற்
போல்பவன், விண்ணோரை பணியான் - தேவர்களையும் வணங்கான்,
பேர் அனையற்கு - பெரியவேந்தனுக்கு, இவ்வன் - இப்படி, ஒருவர்
பித்த ஆம் ஆறும் - ஒருவர் பித்தராம் வண்ணமும், இவ்வண்ணம் -
இப்படி யாரொருவர் உள். ஆட்கொள்ளும் வித்தகர் தான் - அடிமை

கொள்ளும் ஞானவுருவினாகிய சிவபிரானது திருவடியை, வார் உருவம் - சச்சணியப்பெற்று அழகமைந்த, பூண்முலையீர் - ஆபரணந்தகைய கொங்கைகளையுடையீர், நாம் வாயாரப்பாடி - நாம்வாயாரப் புகழ்ந்த, வா உருவம் - அழகுருவமாகிய, பூ-பொலிவாகிய, புனல்பாய்ந்து ஆடு - நீரிற் பாய்ந்தாடுவதாக, ஏ - று.

(க - னா) ஒரோவொரு காலத்தில் எம்பெருமானே யென்று இறைவனது பெரும்புகழைச் சிறப்பிப்பான், இடையறாது கண்ணீர் சிந்துவான், இறைவனுக்கு இவ்வாறு பித்தேறினா ஒருவருமில்லை யென்பது.

(வி - னா) ஓதல் - நீங்குதல், கூட்தல் - மிகுதல். தானா - நீரொழுக்கு. பனிததல் - துளித்தல். அனாயன் - அரசன். வித்தகர் - ஞானவுருவின்.

(கரு)

முன்னிக்கடலைச்சுருக்கியெழுந்துடையா

என்னத்திகழ்ந்தெமமையாளுடையாளிட்டிடை யின்
மின்னிப்பொலிந்தெம்பிராட்டி திருவடிமேற்

பொன்னஞ்சிலம்பிற்சிலம்பித்திருப்புருவ

மென்னச்சிலைகுலவிந்தம்மையாளுடையா

டன்னிற்பிரிவிலா வெங்கோமானன்பர்க்கு

முன்னியவணமக்குமுனசுரக்குமின்னருளே

யென்னப்பொழியாய்மழையேலோரெம்பாவாய்.

(ப - னா.) மழை - மேகமே, முன் - எதிரேயுள்ள, இ கடலை - இந்தக் கடல்நீரை, சுருக்கி - உட்கொண்டு, எழுந்து - மேலெழுந்து, உடையான் என்ன திகழ்ந்து - உடையவன்போல வினங்கி, எம்மை ஆன் உடையான் இட்டு இடையின் - எம்மை யடிமையாக வுடையவனாகிய பிராட்டியின் சிறிறிடைபோல, மின்னிப் பொலிந்து - மின்னி வினங்கி, எம்பிராட்டி திருவடிமேல் - எம்பெருமாட்டியின் திருவடியின்மே லணிப்பப்பெற்ற, பொன்னஞ் சிலம்பின் - பொற் சிலம்பு போல, சிலம்பி - ஒலித்து, திருப்புருவம் என்ன - அழகாகிய புருவம் போல, சிலை குலவி - வில்லை யுடைத்தாகி, நம் தம்மை ஆன் உடையான் தன்னின் பிரிவு இல்லா - எம்மை யாளுடையானாகிய பிராட்டியினின்றும் பிரிதலில்லாத, எம் கோமான் - எம்மிறைவன், அன்பர்க்கு

முன்னி - அன்புடையாகரு முந்தி, அவண் - அவ்விடத்தே, நமக்குமுன் சுரக்கும் - எமமிது சுரக்கின்ற, இன் அருளே என்ன - இனிய திருவருளேபோல, பொழியாய - சொரிவாயாக, எ - று.

(க - னா) மேகமே, கடலீனா யுண்டு கறுத்தெழுந்த, எம்பி ராட்டிபோல விளங்கி, அவளது சிறழிடைபோல மின்னி, அவளது சிலம்புபோலொலித்து, அவளது திருப்புருவம்போல விலலை யுடையதாகி, அவளைப் பிரியாத எம்பெருமான் தன் அன்பர்மிது சுரக்கின்ற திருவருளேபோல நீனாச் சொரிவாயாக என்பது.

(வி - னா) முன்னி - முற்பட்டு எனினுமாம், கடல் என்றது - கடலீனா, கடலைச் சுருக்குதல் - கடலைக் குறைத்தல். “நெடுங் கடலுந் தன்னோமை குன்றுந் தடிநதெழிலிதானல்கா தாகிவிடின்” என்னுந் திருக்குறளில் “தடிநதெழிலி” என்பதம் இக்கருத்தே பற்றி வந்தது. நீருண்டமேகம் கறுத்திருத்த வியலபாதலால் “உடையாளென்னத திகழ்ந்து” என்றார் இட்டு - சிறுமை. சிலை இவருவானவில்லக்குறித்தது இடையின், சிலம்பின் என்பவற்றீற்று இன் ஒப்புப்பொருட்டாகிய ஐச்சனுருபு. (கசு)

செங்கணவனபாற்றிசைமுகனபாற்றேவாகள் பா

லெங்குமிலாததோரினபநம்பாலதாத

கொங்குண்கருங்குழவிநந்தமமைக்கோதாட்டி

யிங்குநமயிலலங்கடோறுமெழுச்சருளிச்

செங்கமலப்பொற்பாதநநதருளுஞ்சேவகளை

யங்கணரசையடியோங்கடகாரமுதை

நங்களபெருமானைப்பாடிநலநதிகழப்

பங்கயப்பூம்புனலபாயந்தாடேலோரெம்பாவாய்.

(ப - லா.) கொங்கு உண் குழவி - மணந்தவகிய கூந்தலை யுடையாளே, செம் கண்ணவனபால் - செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய திருமாலிடத்தும், திசைமுகன்பால் - பிரமனிடத்தும், சேவாகள் பால் - மற்றைத் தேவர்களிடத்தும், எங்கும் - மற்றெவ்விடத்தும், இல்லாதது - இல்லாததாகிய, ஒர் - ஒப்பற்ற, இனபம் - ஆரத்தம், நம்பாலது ஆ - நம்மிடத்த தாகுமபடி, நந்தம்மைக் கோதாட்டி - எம்மைச் சீராட்டி, இவகு - இவ்விடத்து, நம் இலலகன் தோறும் -

நம் வீடுகள் தோறும், எழுந்தருளி - எழுந்தருளி, பொன் - அழகாகிய, செங்கமலபாதம் - செந்தாமரை மலாபோலும் திருவடியை, தந்தருளும் - கொடுத்தருளுகிற, சேவகளை - மகாவீரனை, அம்கண் அரசை - கிருபைக்கண்ணையுடைய அரசனை, அடியோங்கட்டு ஆர் அமுதை - அடியோங்களுக்கு அரிய ஆமிரத்ததை, நங்கள் பெருமானை - நம்பெருமானை, பாடி - பாடி, நலம் திகழ - நன்மை மிகும் படி, பங்கயப்பூ - தாமரைமலர்கள் பரந்த, புனல் - நீரில், பாய்ந்து ஆடி - பாய்ந்து முழுகுவாயாக, ஏ - று.

(க - னா) திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கும் கிடையாத இன்பத்தை எமக்கு எளிதிலே தந்தருளின எம்பெருமானைப் பாடி நீர் குடைவாயாக எனபது.

(வி - னா.) கொங்கு - மணம திசை முகன் என்றது நான் முகன் என்றபடி திசை நான்காதலால் பிரமண திசைமுகன் எனப் பட்டான். கோதாட்டுதல் - சிராட்டுதல். கண்ணுக்கு அழகு கிருபையாதலால் அம் எனதற்குக் கிருபையென்று பொருள் கூறலாயிற்று. (கஎ)

அண்ணாமலையானடிக்கமலஞ்சென்றிறைஞ்சும்

விண்ணோமுடியின் மணித்தொகைவீற்றற்றப்போற்
கண்ணிரவிகதிவந்துகார்கரப்பத

தண்ணுரொளிமழுங்கித்தாரகைகடாமகலப்

பெண்ணுகியாணயலையப்பிடுநடுகொளிகோ

விண்ணுகிண்ணுகியித்தனையுமவேறுகிக

கண்ணாழுமாயினினுனகழலபாடிப்

பெண்ணையிப்பூமபுனலபாய்ந்தாடேலோரெமபாவாய்.

(ப - னா.) பெண்ணை - தோழி, அண்ணாமலையான் - திருவண்ணாமலையானது, அடிகமலம் - பாத தாமரையை, சென்று இறைஞ்சும் - போய்வணங்குகின்ற, விண்ணோ முடியின் - தேவர்களுடைய மகுடத்திலுள்ள, மணித்தொகை - ரத்திரத தொகுதிகள், வீறு அற்றறப்போல் - ஒளியிழந்தாற்போல, கண் ஆர் இரவிகதிவந்து - பெருமைபொருந்திய சூரியன் தன் கிரணத்தோடு வந்து, கார் கரப்ப - மேகத்தில் மறையவும், தாரகைகள் - விண் மீன்

கண், தண் ஆர் ஒளிமழுங்கி அகல - குளிர்ச்சிபொருந்திய ஒளிகுன்றி
யொழியவும், பெண் ஆகி - பெண்ணுருவாகியும், ஆண் ஆய் - ஆணு
ருவாகியும், அலி ஆய் - அலியுருவாகியும், பிறங்கு ஒளிசோ - விளங்கு
கின்ற ஒளிபொருந்திய, விண் ஆகி - ஆகாயமாகி, மண் ஆகி - பூமி
யாகி, இத்தனையும் வேறு ஆகி - இத்தனையும் வேறுபட்டு, கண் ஆர்
அமுதம் ஆய் நின்றான் - பெருமை பொருந்திய அமிர்தமாய் நின்
றவனாகிய சிவபெருமானது, கீழல்பாடி - திருவடியைப்பாடி, இ -
இந்த, பூ - பொலிவாகிய, புனல் - நீரில், பாய்ந்த ஆகி - பாய்ந்து
மூழ்குவாயாக, எ - று.

(க - ணா.) அண்ணாமலையானது திருவடியை வணங்குவந்த
தேவர்களுடைய முடிமணிகள் ஒளியிழந்தாற்போலச் சூரியன் ஒளி
யிழந்து மேகத்தில் மறையவும், உடுக்கள் ஒளிகுறைந்து நீங்கவும்
பெண் ஆண் அலிமுதற் பல்வேறு வடிவமாக நின்றவனது திருவடி
யைப் புசுத்தது, இந்த நீரில் மூழ்குவாயாக எனபது.

(வி - ணா) வீறு - பெருமை. கண் - பெருமை. இரவி -
சூரியன். கரத்தல் - ஒளிததல் தாரகை - உடுக்கள். அலி - பேடு.
பிறங்குதல் - விளங்குதல். (கசு)

உங்கையிற் பிள்ளையுனக்கேயடைககலமென
றங்கப்பழஞ்சொற்புதுக்குமெமமசசத்தா
லெங்கன்பெருமானுனக்கொன்றுரைப்போங்கே
ளெங்கொங்கைநினன்னபரலலாதோளசோறக
வெங்கையுனக்கவலாதெப்பணியுஞ்செய்யறக
கங்குலபகலெங்கண்மற்றொன்றுங்காணறக
விங்கிப்பரிசேயெமக்கெங்கொனலகுதியே
லெங்கெழிலெனஞாயிறெமக்கேலோரெம்பாவாய்.

(ப - ணா.) உங்கையில் பிள்ளை - உமது கையிற் பிள்ளை, உனக்
கே அடைக்கலம் - உனக்கே அடைக்கலமாகும், என்ற - என்று
சொல்லிய, அப் பழஞ்சொல் - அந்தப் பழமொழியை, புதுக்கும் -
புதுக்குகின்ற, எம் அச்சத்தால் - எமது பயத்தால், எங்கள் பெரு
மான் - எம்பெருமானே, உனக்கு ஒன்று உரைப்போம் - உனக்கு
ஒன்று சொல்வோம், கேள் - கேட்பாயாக, எம் கொங்கை - எமது

தனங்கள், நின் அன்பா அல்லா தோன் - உன் அன்பல்லாதாரது
புயங்களை, சேர்ந்த - பொருந்தாதிருக்கக்கடவன, எம் கை - எமது
கைகள், உனக்கு அல்லாது - உனக்கு அன்றி, எப்பணியும் செய்யற்க-
எகத்த தொழிலையுஞ் செயயாதிருக்கக்கடவன, கங்குல் பால் - இர
வினும் பகலினும், எம் கண - எமது கணகள், மற்று ஒன்றும்
காணற்க - வேறென்றையும் காணாதிருக்கக்கடவன, எங்கோன - எம்
மிறைவனே, இவரு இப்பாசே - இவ்விடத்து இப்படியே, எமக்கு
நல்குதியேல் - எமக்கு அருவசெய்வையின், ஞாயிறு - சூரியன்,
எங்கு எழில் - எத்திசையில் உதித்தாலும், எமக்கு என் - எமக்கென்
னகுறை, ஏ - னு.

(க - னா) இறைவனே! எமது அவயவங்களெல்லாம் உன்
வியத்தில உபயோகப்படுமபடி கருணைசெய்வையாயின், சூரி
யன திசைமாறி உதித்தாலும் எமக்குக் குறையில்லையென்பது.

(வி - னா) புதுக்குதல் - புதிதாகுதல். நலகுதல் - கிருபை
செய்தல். ஞாயிறு - சூரியன், சூரியசந்திரா திசைமாறித் தோற்றி
னும் இறைவனடியாகக் கொருகுறையு மில்லையாதலால் இவ்வாறு
கூறியருளினர். (கக்)

போற்றியருளுகநினனாதியாமபாதமலா

போற்றியருளுகநினனாதமாஞ்செந்தளிர்கள்

போற்றியெல்லாவயிரக்குநதோற்றமாமபொற்பாதம

போற்றியெல்லாவயிரக்கும்போகமாமழங்கழல்கள்

போற்றியெல்லாவயிரக்குமீராமீணையடிகள்

போற்றிமானமுதனுங்காணாதபுண்டரிகம்

போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும்பொன்மலர்கள்

போற்றியாமாகழிநீரோடேலோரெம்பாவாய.

(ப - னா.) நின் - உனது, ஆதி ஆம் - முதன்மையாகிய, பாத
மலர் - பாததாமரை மலரை, அருளுக - அருள்செய்வாக, போற்றி -
நமஸ்காரம், நின் - உனது, அந்தம் ஆம் - முடிவாகிய, செந்தளிர்
கள் - செந்தளிப்போலத் திருவடிகளை, அருளுக - அருள்செய்வா
யாக, போற்றி - நமஸ்காரம், எல்லா உயிர்க்கும் - எல்லாச் சிவர்களுக்
கும், தோற்றம் ஆம் - தோன்றுமிடமா யிருக்கிற, பொன்பாதம்

பொன்னடிக்கு, போற்றி - நமஸ்காரம், எல்லா உயிர்க்கும் - எல்லாச் சீவாகளுக்கும், போகம் ஆம் - அதுபவரூபமா யிருக்கிற, பூசுமல்கள் - பொலிவாகிய திருவடிகளுக்கு, போற்றி - நமஸ்காரம், எல்லா உயிர்க்கும் - எல்லாச் சீவாகளுக்கும், ஈறு ஆம் இணை அடிகள் - இறுதியாகிய இரண்டு திருவடிகளுக்கு, போற்றி - நமஸ்காரம், மால் நான் முகனும் காணாத - திருமாலும் பிரமனும் காணப்பெறாத, புண்டரிகம் - திருவடித்தாமரை மலருக்கு, போற்றி - நமஸ்காரம், யாம் உய்ய - நாமுமயும்படி, ஆட்கொண்டருளும் - அடிமைகொண்டருளுகின்ற, பொன்மலர்கள் - பொற்றாமரை மலர்போலும் திருவடிகளுக்கு, போற்றி - நமஸ்காரம், யாம்மார்கழி நீர் ஆடி - யாம் மாகழி நீராட்டுகும், போற்றி - நமஸ்காரம், எ - று.

(க - ணா.) எல்லாவுயிர்களுந் தோன்றி யொடுங்குதல முதலானவற்றிற்குரிய உன் திருவடிகளுக்கு நமஸ்காரம் என்பது

(வி - ணா.) செந்தளிராகள் - செந்தளிப்போலும் திருவடிகள், புண்டரிகம் - தாமரை, இது மாணன்முகனுங் காணாத என்ற விசேடணத்தால் திருவடியை யுணர்த்திற்று. பொன்மலர்கள் என்றதும் யாமுய்யவாட்கொண்டருளும் என்ற விசேடணத்தால் திருவடியை யுணர்த்திற்று. (உ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவம்மாவின.

ஆநந்தக்களிப்பு.

திருவண்ணாமலையில் அருளிச்செய்யப்பட்டது

ஒப்புமைபற்றிவந்த ஆறடித்தாவு கொச்சக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்கனெடுமாலுஞ்சென்றிடநதுங்காண்பரிய
பொங்குமலாப்பாதமபூதலத்தேபோந்தருளி
யெங்குள்பிறப்பறுத்திட்டெந்தரமுமாட்கொண்டு
தெங்குதிரள்சோலைத்தென்னென்பெருந்துறையா
னங்கணனந்தணையறைகூவிவீடருளு
மங்கருணைவாகழலேபாடுதுகாணம்மானாய்.

(ப - னா) செங்கண் - செந்தாமரை மலாபோலுங் கண்ணையுடைய, நெடுமாலும் - நெடியமாலும், சென்று இடந்தம் - சென்று நிலத்தைப் பிளந்தும், காண்பு அரிய - காணுதல் அருமையாகிய, பொங்கும்மலர் - விளங்குகின்ற தாமரை மலாபோன்ற, பாதம் - திருவடி, பூதலத்தே போந்தருளி - பூமியிலெழுந்தருளி, எங்குள் பிறப்பு அறுத்திட்டு - எங்குள் பிறவிததனைபைச் சேதித்து, எம் தாமும் ஆட்கொண்டு - எமது கூட்டத்தையும் அடிமைகொண்டு, தெங்கு திரள்சோலை - தென்னமரங்கள் திரண்ட சோலைமூலத்த, தென்னன் - அழகும் நன்மையும் வாய்ந்த, பெருந்துறையான் - திருப்பெருந்துறையையுடையவன், அமகண்ணன் - அழகாகிய கண்களையுடையவன், அந்தணன் ஆய் - வேதியனா பெழுந்தருளி, அறைகூவி - வலிய அழைத்து, வீடு அருளும் - முத்தியைத் தந்தருள்கின்ற, அம் கருணை - அழகிய கருணையையுடைய, வாகழலே - நீண்ட வீரக் கழலையணிந்த திருவடியையே, பாடுதம் - பாடுவோம், அம்மானாய், எ - று.

(க - னா.) திருமாலுங் காண்டற் கரிதாகிய திருவடி இம்மண் ணிற் படுப்படி யெழுந்தருளி யெம்மையும் எம்மினத்தையும் ஆட் கொண்டு திருப்பெருந்துறையில் முத்தி வழியையும் அருள் செய் தமையால் அந்தத் திருவடிப் பெருமையையே யாம் புகழ்வேம் என்பது.

வி - னா.) காண்பரிய என்பதில் காண்பு தொழிற்பெயர். அங்கணன் - கிருபைக்கண்ணன் எனினுமாம். அந்தணன் - அழகிய தட்பத்தினையுடையான். அங்கருணை வாய்கழல் என்றா திருவடி கருணை யருவாதலால். அம்மானை - மகளிர செய்யும ஓர் விளை யாட்டு. (க)

பாராவிசுமபுள்ளாபாதாளத்தாரபுறத்தா
ராராலுங்காண்டற்கரியானெமக்கெளிய
பேராளனெறென்னன்பெருந்துறையானபிச்சேற்றி
வாராவழியருளிவந்தென்னுளமபுகுந்த
வாராவமுதாயலைகடலவாய்மீன்விசிறும்
பேராசைவாரியனைப்பாடுதுங்காணம்மானாய்.

(ப - னா.) பாரார் - மண்ணுலகத்தார், விசுமபு உன்னார் - விண்ணுலகத்தார், பாதாளத்தார் - பாதாளலோகத்தார், புறத்தார் - (இவற்றிற்கு) புறத்திலுள்ள மற்றையுலகங்களிலுள்ளவர் (ஆகிய) ஆராலும், எவராலும், காண்டற்கு - காணுதற்கு, அரியான் - அருமை யானவன், (ஆயினும்) எமக்கு - எங்களுக்கு, எளிய - எளிதான, பேரா னன் - கீர்த்தியை யுடையோன், தென் னன் பெருந்துறையான் - அழகும் நன்மையும் வாய்ந்த திருப்பெருந்துறையையுடையவன், பிச்சு வற்றி, பித்தேறச்செய்து, வாரா - மீண்டும் பிறவ்வரணமாகுக் கார ணமாகிய, வழி - முதற்கெளியை, அருளி - அருள்செய்து, வந்து என் உன்னம் புகுந்து - வந்து என் மனத்தே புகுந்து, ஆர் அமுது ஆய் - தெவிட்டாத அமிர்தமாகி, அலைகடலவாய - அசையா நின்ற கட லின்கண், மீன் விசிறும் - மீனின் பொருட்டு வலைவீசின, பேர் ஆசைவாரியனை - பெருங்கருணைக்கடலா யிருப்பவனை, பாடுதும் - பாடுவோம், அமமானாய், எ - று.

(க - னா.) மண்ணுலகத்தார் முதலிய யாவராலும் காண்டற் கரியவனும், திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளி யென்னைப்பித்தேற

றினவனும், முதலிகெறியை யருளினவனும், வலைவீசல் முதலிய திருவிளையாடல்களைச் செய்தவனும், கருணைக்கடலும் ஆகிய சிவ பெருமானைப் பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) பாரார் விசம்புன்னார் பாதாளத்தா எனலே மூன் றுலகத்தானாயும் குறிக்கும், அவனனமாகவும் புறத்தா என்று வேறு கூறியது யாதுககெனின், பகிரண்டங்களி லுன்னானாயும் முனிவா முதலியோனாயும் தழுவிககோடறகென்ச. (உ)

இந்திரனுமமாலயனுமேனோரும்வானோரு
மகதரமேநிறகச்சிவனவனிவநகருளி
யெநகரமுமாட்கொண்டுகோடகொண்டநீற்றனாய்ச்
சிந்தனையெவநது நுகருஞ்சீராரபெருநதுறையான
பந்தமபறியபபரிமேற்கொண்டானநந்த
வந்தமிலாவானந்தமபாடுதுங்காணமமாலய.

(ப - னா) இகதிரனும் - தேவாகோனும், மால் அயனும் - அரி பிரமரும, ஏனோரும் - மறறையோரும், வானோரும் - தேவாக ளும், அந்ரமே நிறக - விண்ணுலகத்தே நிற்க, சிவன - சிவபெரு மான, அவனி வந்தருளி - மண்ணுலகத்தில எழுந்தருளி, எம் தரமும் ஆட்கொண்டு - எமது கூட்டத்தையும் அடிமைகொண்டு, தோங்கொண்ட நீற்றன் ஆப - திருத்தோளிற பூசிய திருவெண் ணீற்றையுடையனாய், வந்து - வந்து, சிந்தனையை உருக்கும் - மனத் தை உருகச்செய்கிற, சீர ஆ - சிறப்புப்பொருத்திய, பெருநதுறையான் - திருப்பெருநதுறையை யுடையவன், பந்தம பறிய - பிறவித் தனையொழிய, பரி மேற்கொண்டான் - குதினா பூர்ந்தவன், (அவன்) தந்த - கொடுத்தருளின, அந்தம இல்லா - முடிவிலலாத, ஆந்தம் - இனபத்தை, பாடுதம - பாடுவோம், அம்மாலாய், எ - று.

(க - னா) இகதிரன முதலாகிய தேவாகளும் மற்றை முனி வர் முதலானோரும் விண்ணுலகத்தே நிறக, எமமை யாட்கொண்டும் பொருட்டுப் பூவுலகத்தெழுந்தருளி, எமது மனத்தை யுருக்குகின்ற திருப்பெருநதுறையான் எமக கருஞ்செய்த ஆந்தத்தைப் புகழ்ந்து பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) பந்தம் - கட்டு, அது பிறவிகட்டுக்காயிற்று. பறிதல் - கழவுதல் பரிமேற்கொண்டான் என்றது குதினாச்சேவக னாகக் கூடறபதியில எழுந்தருளின செய்தினைக் குறித்தது. (ங)

வான்வந்ததேவாகளுமாலயனோடிநீரணுங்
கானின்றுவறறியும்புற்றெழுந்துங்காண்பரிய
தானவந்துநாயேனைததாயபோற்றலையளித்திட்
னேவந்துரோமங்களுள்ளேயுயிர்ப்பெய்து
தேனவந்தமுதினநெளிவினெளிவந்த
வானவந்தவாகழலேபாடுதுங்காணமமாயும்.

(ப - னா.) வான்வந்த தேவாகளும் - விண்ணுலகத்திலுள்ள
தேவாகளும், மால் அயனோடு இரத்திரனும் - அரி பிரமாகளோடு இர
த்திரனும், கான நின்று வறறியும் - கரடிலு நின்று உலராதும், புற்று
எழுந்தும் - தம்மீது புற்று வளராதும், காண்பு அரிய - காணுதல்
அருமையாகிய, தானவந்து - தானேவந்து, நாயேனை - நாயினேனை,
தாய்போல் தலையளித்திட்டு - தாயைப்போலத் தலையளிசெய்து,
ஊன் - உடம்பில, உரோமங்கள் வந்து - மயிர சிலிர்த்து, உள்ளே
உயிர்ப்பு எய்து - உள்ளே செட்டுயிர்ப்படைத்தற்கேதுவாகிய, தேன
வந்து - தேன்போன்று, அமுதின தெளிவின - அமிரத்தின் தெளி
வுபோல, ஒளிவந்த - ஒளியுருவா யெழுந்தருளின, வானவந்த - மேன
மையமைந்த, வாகழலே - நீண்ட திருவடிமையே, பாடுதும் - பாடு
வோம் அம்மானாய், எ -று.

(க - னா.) தேவர்கள் முதலாயினோ காட்டிலு நின்று தவந்
செய்தும் காண்டற்கரிதாகிய சிவபெருமான் தானே யெழுந்தருளி
நாயேனைத் தலையளிசெய்த பெருங்கருணையை நினைந்து புகழ்ந்து
பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) வான் - விண்ணுலகம். ஊன் - தசை அது
உடம்புக்காயிற்று. தலையளி - பேரன்பு. (ச)

கல்லாமனத்துக்கடைப்பட்டநாயேனை
வல்லாளன்றெனனன்பெருநுறையானபிசசேற்றிக
கலலைப்பிசைந்துகனியாககித்தன்கருனை
வெள்ளத்தழுத்திவினைகடித்தவேதியினைத்
தில்லைகாப்புக்குச்சிற்றமபலமனனு
மொல்லைவிடையானைப்பாடுதுங்காணமமாயும்.

(ப - னா.) கல்லாமனத்து - கல்லாத மனத்தையுடைய,
கடைப்பட்ட நாயேனை - கடையாகிய நாயினேனை, வல்லாளன் -

பொற்றலுடையான், தென்கன் பெருந்துறையான் - அழகும் நன்மையும் வாயகத் திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், பிச்சு ஏற்றி - பித்தேறச் செய்து, கல்லைப் பிசைந்து கணியாக்கி - (மனமாகிய) கல்லைப் பிசைந்து பழமாகச்செய்து, தன் கருணைவெள்ளத்து அழுத்தி - தன்கருணைக்கடலில் அழுத்து வித்து, வினை கடிந்த - எமது வினைகளை நீக்கியருளின, வேதியனை - அநாதனை, தில்லை நகர்புக்கு - தில்லை நகரில் புகுந்து, சிற்றம்பலம் மன்னும் - சிற்றம்பலத்தில் நிலைபெற்ற, ஒல்லவிடையானை - வினாசெல்லுதலை யுடைய இடபவாகனனை, பாடுதம் - பாடுவோம், அமமாளாய் எ - று.

(க - னா) கல்லாமனத்தினுற் கடைப்பட்ட நாயேனைப் பிச்சேற்றிக் கல்லைக்கணிவித்தாற்போல என மனத்தைக் குழைத்துத் தன் கருணைக்கடலில் அழுத்தி என் வினைகளைக்கடிந்தருளின இறைவனைப்பாடுவோம் எனபது.

(வி - னா) கல்லாமனத்தாக கடைப்பட்ட என்றமையால் கல்லாமையின் இழிவு தோன்றுகின்றது. வல்லான் - எல்லாம் வல்லவன். வென்னம் - நீர்ப்பெருக்கு, அது இவ்விடத்துக் கடலுக்காயிற்று, அதினுமிக்க நீர்ப்பெருக்குடையது வேறென்றின்மையான.

கேட்டாயோதோழிகுறிசெய்தவாரொருவன்
 நீட்டாமதில்புடைசூழ்தெனனன்பெருந்துறையான்
 காட்டாதனவெல்லாங்காட்டிச்சிவங்காட்டித்
 தாட்டாமகாட்டித்தனகருணைத்தேன்காட்டி
 நாட்டாநகைசெய்யநாமேலைவீடெய்த
 வாட்டான்கொண்டாண்டவாபாடுதுங்காணம்மாளாய்.

(ப - னா.) ஒருவன் - ஒருவன், கிறிசெய்த ஆறு - மாயஞ் செய்தவிதத்தை, தோழி கேட்டாயோ - தோழி நீ கேட்டாயா, தீட்டு ஆர்மதில் - சித்திரித்த லமைந்த மதில், புடைசூழ் - அயலிற் சூழப்பெற்ற, தென்கன் பெருந்துறையான் - அழகும் நன்மையும் வாய்ந்த திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், காட்டாதன எல்லாம் காட்டி - காட்டவொண்ணாத மறைப்பொருள்க எல்லாவற்றையும் காட்டி, சிவங்காட்டி - சிவத்தைக்காட்டி, தான் தாமரை காட்டி - திருவடித் தாமரையைக் காட்டி, தன் கருணை தேன்காட்டி - தன்கருணையாகிய தேனைக்காட்டி, நாட்டாநகை செய்ய - நாட்டிலுள்ளார் நகைக்க, நாம் மேலைவீடு எய்த - யாம் மேன்மையாகிய வீட்டு

டினை யடைய, ஆன் தான்கொண்டு - அடிமைகொண்டு, ஆண்ட ஆறு - காததவிதத்தை, பாடுதம் - பாடுவோம், அம்மானாய், எ - று.

(க - னா.) தோழி, திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், நம் மையோரா பொருளாககி யாட்கொண்டு நமக்குக் காட்டவொண்ணாத மறைப்பொருள்களைக் காட்டி, சிவததைக் காட்டி, தன் திருவடிவையக் காட்டி, வீட்டையச்செய்த மாயமிருந்தவாற்றைப் புகழ்ந்து பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) இறி - மாயலித்தை. தீட்டு - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். நாட்டா நகைசெய்தற்குக் காரணம், தமக்கு ஆட்படுங் தன்மை யுண்டாவதற்கு முன்னே யாட்கொண்டமை. (சு)

ஒயாதேயுள்குவாருள்ளிருக்குமுள்ளானைச்
சேயானைச்சேவகனைத்தென்னனபெருந்துறையின
மேயானைவேதியனைமா திருக்குமபாதியனை
நாயானநகதமமையாட்கொண்டநாயகனைத்
தாயானதத்துவனைத்தானேயுலகேழு
மாயானையாள்வானைப்பாடுதுங்காணம்மானாய்.

(ப - னா.) ஒயாதே - நீங்காதே, உள்குவா உள் இருக்கும் - நினைப்பவரது மனத்திலிருக்கிற, உன்னானை - மனத்தையுடைய வனை, சேயானை - (நினையாதவாககு) தூமாயிருப்பவனை, சேவகனை - மகாவீரனை, தென்னன் பெருந்துறையில் மேயானை - அழகும் நன் மையும் வாய்ந்த திருப்பெருந்துறையில எழுந்தருளியிருப்பவனை. வேதியனை - அந்தணனை, மாது இருக்கும் பாதியனை - உமாதேவி யா இருக்கின்ற பாதியுடம்பினை, நாய ஆனநகதம்மை - நாய் போன்ற கமமை, ஆட்கொண்ட நாயகனை - அடிமைகொண்ட தலை வனை, தாய் ஆன - தாயாகிய, தத்துவனை - உண்மைப்பொருளா யிருப்பவனை, தானே - தானொருவனே, உலகு ஏழும் ஆயானை - ஏழுவகங்களுமா யிருப்பவனை, ஆள்வானை - ஆண்டருள்வோனை, பாடு தம் - பாடுவோம், அம்மானாய், எ - று.

(க - னா.) இடையருது நினைக்கின்ற அன்பரை யாட்கொள் ளுதல் முதலாயின அரிவ பெரிய செயல்களை யுடையவனாகிய இறை வனைப் பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) உன் - மனம். உள்குவாருள்ளிருக்கு முன்னானை யென்றதை யடுத்துச், சேயானை யென்றமையால் அங்ஙனஞ் சேய னாதல் உன்னாதார்க்கென்பது பெறப்பட்டது. (எ)

பண்சுமந்தபாடறபரிசுபடைத்தருளும்
பெண்சுமந்தபாகததினபெம்மானபெருதுறையான்
விண்சுமந்தகோத்திவிபனமண்டலத்தீசன
கண்சுமந்தநெற்றிக்கடவுள்கலிபதுரை
மண்சுமந்துகூலிகொண்டக்கோவானமொத்துண்டு
புண்சுமந்தபொனமேனிபாடுதுங்காணம்மானாய்.

(ப - னா) பண்சுமந்த - பண்ணைக்கொண்ட, பாடற்பரிசு - திருப்பாடல்களின் சாகைய, படைத்தருளும் - படைத்தருளின, பெண்சுமந்த பாகததின - பெண்ணைத் தாங்கிய பாகததையுடைய, பெம்மான - பெருமான, பெருந்துறையான் - திருப்பெருந் துறையை யுடையவன, விண்சுமந்த - விண்ணுலகத்தினுஞ் சென்ற, கோத்தி - புகழையுடைய, வியன - பெருமையமைந்த, மண்டலத்தது சசன் - மண்டலங்களுக்கு நாயகன், கண்சுமந்த நெற்றிக்கடவுள் - கண்ணைக் கொண்ட நெற்றியையுடைய கடவுள், (அவன்) சலிமதுரை - புகழையுடைய மதுரையில், மண்சுமந்து - மண்ணைச் சுமந்து, கூலிகொண்டு - கூலியைப் பெற்று, அ - அந்த, கோவால் - பாண்டியராஜனால், மொத்துண்டு - அடியுண்டு, புண்சுமந்த - புண்பட்ட, பொனமேனி - பொன்போலுந் திருமேனியை, பாடுதும் பாடுவோம், அம்மானாய் எ - று.

(ந - னா) பாடற பரிசுபெற்ற பெண்பாகன், மதுரையில் மண்சுமக்கவந்த பாண்டியனால் பிரமபடியுண்டு புண்பட்ட பொன்மேனியைப் பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) இறைவனுக்கு மூவர முதலிய அடியார்கள் பாடிய பாடலே பரிசாதலால் “பண்சுமந்த பாடற பரிசுபடைத்தருளும் பெண்சுமந்த பாகததின பெம்மான்” என்றருளினா. பாடற பரிசு - பாடல்வகையெனினுமாம். மண்டலத்தீசன் என்பதற்கு மண்ணுலகத் துக்குமீசன் எனினுமாம் அககோ என்பதில் அகரம்பலாறி சுட்டு.

துண்டபிழையானமறையானபெருந்துறையான
கொண்டபுரிநூலானகோலமானதுயான
கண்டங்கரியானசெமமேனியானவெண்ணீற்று
னண்டமுதலாயினுநதயிலாவானந்தம்
பண்டைப்பரிசேபழவடியார்க்கீந்தருள
மண்டமகியப்பிறுமாபாடுதுங்காணம்மானாய்.

(ப - னா.) துண்டப்பிறையான் - சந்திரகண்டத்தை யுடைய வன், மறையான் - வேதப்பொருளாயிருப்பவன், பெருந்துறையான் - திருப்பெருந் துறையை யுடையவன், கொண்ட புரிநூலான் - தரித்த முப்புரிநூலையுடையவன், கோலம் - அழகாகிய, ஆ ஊர்தியான் - இடபவாகாததை யுடையவன், கண்டம் கரியான் - கண்டம் கரிய வன், செம்மேனியான் - செம்மையாகிய திருமேனியையுடையவன், வென் நீற்றான் - திருவெண்ணீற்றை யுடையவன், அண்டம் - உலகங்களுக்கெல்லாம், முதல் ஆயினான் - சாரணமானவன், (அவன்) அநதம் இல்லா ஆநதம் - முடிவிலலாத இன்பத்தை, பண்டைப்பரி சே - பழமையாகிய முறைமைப்படி, பழவடியார்க்கு - பழமையாகிய தொண்டருக்கு, ஈந்தருளும் - தந்தருளுவன், (ஆதலால் அவனது பெருஞ்சிறப்பை) அண்டம் வியப்புறுமாறு - உலகம் அகிசயிகும் வண்ணம், பாடுதும் - பாடுவோம், அமமாஸ்ய, எ - று.

(க - னா) சந்திரகண்டத்தை யுடைத்தாதல் முதலியவற்றை யுடைய இறைவன் தன்னடியார்க்குப் பேரினப்பதைத் தந்தருளுந் தன்மையைப் புகழ்ந்து பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) துண்டம் - துண்டு அது ஒற்றைக்கலையைக் குறித்தது. ஆ இவ்விடத்து எடுத்துக்காழிறு. அந்தமில்லாவானந்தம் பழவடியார்க ளீந்தருளும் என்றமையால் அடியரல்லாதார்க்கு ஈந்தரு ளான் என்பதும் பெறப்படும். (கூ)

விண்ணுளுந் தேவார்க்கு மேலாயவேதியனை
மண்ணுளுமன்னவாக்கு மாணபாகிநினறானைத்
தண்ணாதமிழனிக்குநதண்பாண்டிநாட்டானைப்
பெண்ணுமபாகனைப்பேணுபெருநதுறையிற்
கண்ணாகழலகாடடிநாயேனையாட்கொண்ட
வண்ணமலையானைப்பாடுதுங்காணமமாஸ்யம்.

(ப - னா.) விண் ஆளும் - விண்ணுலகத்தை யாளுகின்ற, தேவர்க்கும் - தேவர்களுக்கும், மேல் ஆய - மேலாகிய, வேதியனை - அந்தனை, மண் ஆளும் - மண்ணுலகத்தை யாளுகின்ற, மன்ன வர்க்கும் - அரசர்களுக்கும், மாண்பு ஆகி நினறானை - மாட்சிமைப் பட்டு நின்றவனை, தண்ணா - தட்பமமைந்த, தமிழ் அளிகரும் - தமிழை வளக்கிற, தண்பாண்டி நாட்டானை - தன்மையாகிய பாண்

டிநாட்டை யுடையவனை, பெண் ஆளும் பாகனை - உமாசேவியாரால் ஆளப்படுகிற இடப்பாகத்தையுடையவனை, பேணு - யாவரும் விரும்புகின்ற, பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறையில், கண் ஆர் பெருமைபொருத்திய, கழல்காட்டி - தன் திருவடியைக் காட்டி, காயேனை ஆட்கொண்ட - காயினேனை அடிமைகொண்ட, அண்ணுமலையனை - திருவண்ணுமலையனை, பாடுதம் - பாடுவோம், அம்மானாய், எ - று.

(க - ணா.) எல்லாத் தேவர்களுக்கு மேற்பட்ட அத்தண்ணுகிய சிவபெருமானைப் புகழ்கது பாடுவோம் என்பது.

(வி - ணா.) “விண்ணுநர் தேவா” என்றது பிரமன் முதலியோரை. “மண்ணுநு மன்னவா” என்றது சக்கரவாதிகன் முதலியோரை. பாண்டிநாட்டானை யென்றது பாண்டியனாய் வந்ததைக்குறித்தது. (க0)

செப்பாாமுலைபங்கன்றென்னன்பெருந்துறையான்
றப்பாமேதாளடைநதாரநெஞ்சிருகருநன்மையினு
னப்பாண்டிநாட்டைச் சிவலோகமாக்குவித்த
வப்பார்சடையப்பனானதவராகழலே
யொப்பாகவொப்புவித்தவுள்ளத்தாருள்ளிருக்கு
மப்பாலைக்கப்பாலைப்பாடுதுக்காணமமானாய்.

(ப - ணா.) செப்பு ஆ முலைபங்கன் - செப்புப்போலுந் தனக்கையுடைய உமாசேவியைப் பாகத்திலுடையவன், தென்கன பெருந்துறையான் - அழகும் கன்மையும் வாயந்த திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், தப்பாமே - தவறாமல், தான் அடைநதார - தன் திருவடியை யடைந்தவரது, நெஞ்சு - மனத்தை, உருக்கும் - உருகச்செய்கிற, தன்மையினுன் - தன்மையை யுடையவன், அ - அந்த, பாண்டிநாட்டை - பாண்டிநாட்டினு, சிவலோகம் ஆக்குவித்த - சிவலோகமாகச் செய்வித்த, அப்பு ஆர் - கங்கைதங்கிய, சடை - சடாபார்த்தையுடைய, அப்பன் - எமது தந்தை, ஆனந்தம் - பேசின்பத்தை, தருதற்குரிய, வராகழலே - கீண்ட திருவடியையே, ஒப்பு ஆக - ஒப்புக்கொள்ளும் பொருளாகத் (துணிகது) ஒப்புவித்த - (அதனிடத்து) ஒப்புவித்த, உன்னததார் உன் இருக்கும் - மனத்தை யுடையவராகிய அடியார்களுள்ளே வீற்றிருக்கின்ற, அப்பாலைக்கு அப்பாலை - அப்புறத்தாகும் அப்புறமாகியிருப்பவனை, பாடுதம் - பாடுவோம், அம்மானாய், எ - று.

(க - னா.) உமாதேவீ பாகனும், திருப்பெருந்தறையையுடையவனும், தன திருவடியை யடைந்தவரது மனத்தை யுருகச்செய்வேனும், பாண்டிநாட்டைச் சிலலோகமாக்கிவனும், தன திருவடியையே நினைப்பவரது மனத்தி லிருப்பவனுமாகிய சிவபெருமானைப் பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) செப்பார்முலை அன்மொழித்தொகை. அப்பு - நீர். அப்பாலைக்கப்பால் என்றது மூலப்பகுதிக் கப்பாற்பட்டவன் என்றபடி. (கக)

மைப்பொலியுங்கண்ணிகேண்மாலயனோடிந்திரனு
மெப்பிறவியுந் தேடவெண்ணையுந்தண்ணினனருளா
லிப்பிறவியாட்கொண்டினிப்பிறவாமேகாதது
மெய்ப்பொருட்குடோற்றமாய்மெய்யேநிலைபேறு
யெப்பொருட்குருதானேயாயாவைக்கும்விடாரு
மப்பொருளாநஞ்சிவனைப்பாடுவாகாணமமானாய்.

(ப - னா.) மை பொலியும் - அஞ்சுநமானது விளங்குகின்ற, கண்ணி - கண்களையுடையானே, கேள் - கேட்பாயாக, மால் அயனோடு - அரி பிரமாகனோடு, இகதிரனும் - இகதிரனும், எப்பிறவியும் தேட - எவ்வகைப் பிறப்பினும் தேடாநிந்த, என்னையும் - அடியேனையும், தன் இன் அருளால் - தனது இனிய கருணையால், இப்பிறவி - இகதப் பிறப்பில், ஆட்கொண்டு - அடிமைகொண்டு, இனி பிறவாமே காத்து - இனிப் பிறவாமல் காத்தருளி, மெய்ப்பொருள் கண் - உண்மைப் பொருளின்கண்ணே, தோற்றம் ஆய் - காட்சி கொடுப்பதாகி, மெய்யே நிலைபேறு ஆய் - உண்மையே நிலைபேறு ஆய், எப்பொருட்கும் - எத்தப் பொருளுக்கும், தானே ஆய் - தானொரு முதலேயாகி, யாவைக்கும் - எல்லாவற்றிற்கும், வீடு ஆகும் - முதலிலியுமாகி, அப்பொருள் ஆம் - அத்தப்பொருளாகிய, நம் சிவனை - நமது சிவபெருமானே, பாடுதம் - பாடுவோம், அம்மானாய் எ - று.

(க - னா.) திருமால் பிரமன் இத்தின் எத்தனைப் பிறவி யெயித்துத் தேடினது காண்கொண்ணாத இறைவன், என்னைத் தன் இனிய அருளா லாண்டுகொண்டு யான் இனிப் பிறவாமெக் காத்தருளின பெருங்குணத்தைப் புசுழ்ந்த பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) வை - கருமையெனினுமாம்.

(கஉ)

கையார்வளைசிலம்பக்காதார்குழையாட
மையார்முழல்புரளத்தேன்பாயவண்டொலிப்பச்
செய்யாணவெண்ணீறணிந்தாணச்சோந்தறியாக்
கையாணயெங்குஞ்செறிந்தாணையனபர்க்கு
மெய்யாணயலலாதாக்கலலாதவேதியனை
யையாறமாநதாணபாடுதுங்காணமமானாய்

(ப - னா) கை ஆ - கைகளில் அணியப்பெற்ற, வளைசிலம்ப-
வளையல் ஒலிச்சவும், காத ஆ - காதில் அணியப்பெற்ற, குழை
ஆட - குழைகள் அசையவும், ஆர்மை - கருமைபொருந்திய, குழல்
புரள - கூத்தல் புரளவும், தேன் பாய - (அதில்) தேன் பெருகவும்,
வண்டு ஒலிப்ப - (அதில்) வண்டுகள் சத்திக்கவும், செய்யாண -
சென்றிருமுடையவனை, வெண்ணீறு அணிந்தாண - திருவெண்ணீற்
றை அணிந்தவனை, சோநதூ அறியாசையாண - சோநதூ அறிய
வொண்ணாத ஒழுக்கதையுடையவனை, எங்கும் செறிந்தாண - எங்
விடத்தும் வியாபித்தவனை, அன்பாககுமெய்யாண - அன்பாகளுக்கு
மெய்யா யிருப்பவனை, அல்லாதார்க்கு - அபைரல்லாதவார்க்கு, அல
லாத - அவ்வாறல்லாதிருக்கிற, வேதியனை - அநதணனை, ஐயாறு
அமர்த்தாண - திருவையாறறில் அமாந்திருந்தவனை, பாடுதும் - பாடு
வோம், அம்மானாய், எ - று.

(க - னா.) செந்நிற முதலியவற்றை யுடைய இறைவனை,
கைவளை சிலம்பவும், காதிற குழையசையவும், கூத்தல்புரளவும்,
அதன்கண்ணே வண்டொலிக்கவும் நின்று புகழ்ந்து பாடுவோம்
என்றது.

(வி - னா.) தேன்பாயவண்டொலிப்ப என்றதனால் தேன்பெ
ருகிப்பாயுமாவாரதாதல் வண்டுகளஞ்சி யொலித்தமை பெறப்படும்.
கை - ஒழுக்கம், முறைமையெனினுமாம். ஐயாறு - பஞ்சநதம். (கட)

ஆணையக்கீடமாய்மானுடராய்த்தேவரா
யேண்பபிறவாய்பபிறந்திறந்தெய்த்தேனை
யூணியுநின் றுருக்கியென்வினையேயாட்டுகந்து
தேனையுமபாலையுங்கன்னலையுமொத்திவிப
கோனவண்போல்வந்தென்னைததன்றொழும்பிற்கொண்டருளும்
வானவன்பூங்கழலேபாடுதுங்காணமமானாய்.

(ப - னா) ஆன ஆப ய ஸ்ராவ்யம், வீடம் ஆப புமுஷா
கியம், மாநுடா ஆப மாகு - ராவிபுட, தேவா ஆப தேவரக்ஷா
யுட, ஏன பிற ஆப மர முனா பி - காருட, பிற ஆப இ
நது ஜிதத் தம் மரதா, வயதேனே மெய் த வயனே, ஊனே
யுட மெய் உத்பா - மமபயம் வயதாபயசுயம், வல வனே
யை என வியாக்ஷே ஒடமி உத்பா - மமபயம் வயதாபயசுயம், தேவ
யுட ப லேயுட கண னலேயுட ஒட தேனியுட ப வியுட கருப
நச நறியுட கிதாது, து நிய - இலிதாது, மெய் அயன
பே ல வயத தலேயுட அயனபய வயதாபயசுயம், எனனே -
அடிதேனே தன கொழும லில வயத அபயம் தா மதாண்ட
நா ஒதவனாக்ஷேனாண்டநாண்ட வயத வயத, துத
லே - த ஸ்ராவ்யாபயாபய வயத, பவதாபய வயத
மமபய, என

(ப - னா) மாணே முதல கித வல ப தவனாபயம் தாது
லேதவனாக்ஷேனாண்டநாண்டநாண்ட தன கொழும
புதகிரியுட கிதாது, து நிய - இலிதாது, மெய் அயன
பே ல வயத தலேயுட அயனபய வயதாபயசுயம், எனனே -
அடிதேனே தன கொழும லில வயத அபயம் தா மதாண்ட
நா ஒதவனாக்ஷேனாண்டநாண்ட வயத வயத, துத
லே - த ஸ்ராவ்யாபயாபய வயத, பவதாபய வயத
மமபய, என

(ப - னா) ஒடமி முதனிலைத தெழிபெயர வீடம்-புழு
வெபயதவய என்றது பரணாக்ஷேனாண்டநாண்ட தன கொழும
புதகிரியுட கிதாது, து நிய - இலிதாது, மெய் அயன
பே ல வயத தலேயுட அயனபய வயதாபயசுயம், எனனே -
அடிதேனே தன கொழும லில வயத அபயம் தா மதாண்ட
நா ஒதவனாக்ஷேனாண்டநாண்ட வயத வயத, துத
லே - த ஸ்ராவ்யாபயாபய வயத, பவதாபய வயத
மமபய, என

சக தவனாக்ஷேனாண்டநாண்டநாண்ட தன கொழும
புதகிரியுட கிதாது, து நிய - இலிதாது, மெய் அயன
பே ல வயத தலேயுட அயனபய வயதாபயசுயம், எனனே -
அடிதேனே தன கொழும லில வயத அபயம் தா மதாண்ட
நா ஒதவனாக்ஷேனாண்டநாண்ட வயத வயத, துத
லே - த ஸ்ராவ்யாபயாபய வயத, பவதாபய வயத
மமபய, என

(ப - னா) சகதிரணே தேவதது அருளி சகதிரணே அலாத
தருளி, தகதன தேவவியிலி தகதன தகதன, இகதிரணே
தேவ நெரிததிட இகதிரணே தேவ மெய், எசசன தலே

அரிந்த - யாககாததாவின் தலையை அறுத்து, அநதரமே செல்லும் - ஆகாயத்தே செல்லுமியலபுள்ள, அலாகதிரேன - பரந்த கிரணக கீடாயுடைய சூர்யனது, பலதகாதது - பலலை உடைத்து, தேவா களை - மறறைய தேவர்களை, திசை திசையே சிந்தி ஒட்டு - பல திசைகளிலும் சிதறியோடுவித்தலை, உகந்த - விரும்பின, செநதார பொழில் புடைசூழ - செவ்விய பூஞ்சோலைகள் பக்கத்தில் சூழப் பெற்ற, எ - நன பெருநதுறையான - அழகும் நன்மையும் வாயந்த தரு பெருந்த றையை யுடையவனது, மந்தார மாலையே - மந்தார மாலையையே, பாடுதும் - பாடுவோம் அம்மாளாய், எ - நு

(க - னா) தககன யாகததிறகு வந்திருந்த சந்திரன் முதலிய தேவர்களைத் தண்டித்தருளின் இறைவனது மந்தார மலாமாலையை யேபாடுவோம் என்பது

(வி - னா) எச்சன் - யாககாததா. (தககன்) அநதரம் - ஆகாயம். தகாததல் - உடைத்தல் தார - மலா. மந்தாரம் - ஐந்தருவி னென்று. (கரு)

ஊனாயுயிராயுணாவாயென்னுடகலந்து
தேனையமுதமுமாய்ததீங்கருமபினகட்டியுமாய்
வானோறிபாவழியெமககுதகந்தருளுந்
தேனாமலாக்கொன்றைச்சேவகனாச்சீரொளிசே
ரானாவறிவாயளவிறந்தபலலுயிரகருந்
கோனுகிநின்றவாகூறுதுங்காணமமாறாய்.

(ப - னா) ஊன் ஆய - உடலாகி, உயிர் ஆய - அதனுள் உயிராகி, உணவு ஆய - அதனுள் அறிவாகி, என் உன் கலந்த - என னுள்ளேசோந்து, தேன் ஆய - தேனாகி, அமுதமு ஆய் - அமிரத முமாகி, தீ கரும் பினகட்டியும் ஆய - இனிதாகிய கருப்பங்கட்டியுமாகி, வானோ அறியா - தேவர்களும் அறிபவொண்ணாத, வழி - முத்கிரெறியை, எமககு தந்து அருளும் - எமககுக் கொடுத்தருளின், தேன் ஆமலா கொன்றை - தேன் நிரம்பின கொன்றைமலா மாலையைத்தரித்த, சேவகனா - மகாவீரா, சீர ஒளி சோ - மேன்மையாகிய ஒளிபொருந்திய, ஆன அறிவு ஆய - நீங்காத அறிவுருவாகி, அளவு இறந்த - அளவுகடந்த, பல் உயிராகும் - பலவுயிராகுங்கும், கோன்

ஆகி நின்றஆறு - இறைவனாகி நின்றவாற்றை, கூறுதும் - சொல்லு
வோம் அம்மானாய், ஏ - று

(க - ணா) உடல உயிர உணாவு முதலியவாகி யென்னுள்ளே
யெழுந்தருளித் தேன் முதலிபன போன்றினிதது, தேவாகளும்றி
யாத முத்திகெறியை யெனக்கருள்செய்த இறைவன பலலுயிரகும்
தலைவனாய் நிற்குந்திறத்தைப் புகழ்வோம் எனபது.

(வி - ணா) ஊனுக்கு உயிரும் உயிருக்கு உணாவும் உள்ளீ
டாதலால் “ஊனயுயிராயுணாவாய்” என்றா தேன் கருமபின்கட்டி
யென்பவற்றினையே அமுதமவைக்கப்பட்டது சிறப்புநோக்கி கரும்
பின்கட்டி யென்றது, வெலலக்கட்டியை கற்கண்டி என்றலுமாம்.

சூடுவேன் பூங்கொன்றைச்சூடிச்சிவனறிடோள்
கூடுவேனகூடி முயங்குமயங்குநின்
றுடுவேனசெவ்வாய்க்குருகுவேனுள்ளருகித்
தேடுவேனநேடிச்சிவனகழலேசிறதிப்பேன
வாடுவேனபோத்துமலாவேனனலேகதி
யாடுவானசேவடியேபாடுதுங்காணமமாய்ய்.

(ப - ணா.) சூடுவேன் பூங்கொன்றை - பொலிவாகிய கொன்
றைமலரைச் சூடுவேன், சூடி - சூடி, சிவன - சிவபெருமானது, திரள்
தோள் - திரண்ட தோள்களை, கூடுவேன் - சோவேன், கூடி முயங்கி-
கூடித்தழவி, மயங்கி நின்று - மயங்கி நின்று, ஊடுவேன் - பிணங்
குவேன், செவ்வாய்க்கு உருகுவேன் - செவ்வாயினபொருட்டு உரு
குவேன், உள் உருகி தேடுவேன் - மனமுருகித் தேடுவேன், தேடி -
தேடி, சிவனகழலே சித்திப்பேன் - சிவபெருமானது திருவடியையே
நினைப்பேன், வாடுவேன் - வாட்டமடைவேன், போத்துமலாவேன் -
மீட்டும் களிப்பேன், அனல எகதி ஆடுவான் - அழலேகதி நடிப்பவ
னது, சேவடியே - செவ்விய திருவடியையே, பாடுதம் - பாடு
வோம் அம்மானாய், ஏ - று

(க - ணா) சிவபெருமானது கொன்றைமலா மலையைச் சூடி
தல் முதலியன செயவேன், அவ்வள விலமையாமையால் அவனது
திருவடியைப் புகழ்ந்து பாடுவோம் எனபது.

(வி - நா) சொன்றை முசலாகுடையா முயங்குதல் - தழு
வசல - செதல - பிணங்குதல் மல சல இய்விடசதக களிசசற
பெருளது (கஎ)

கிளிவந்தமென்மொழியான மொழிகளும்பாதிவனை
வெளிவந்தமாலயனுநகாண்பரியவிதசகனை
தெளிவந்ததேறலைசீரார்பெருகதுறையி
வெளிவந்திருநிரங்குமெண்ணாயினன்னருளா
வெளிவந்தென னுள்ளததினுளையொளிதிருமு
வளிவந்தவா கணனைப்பாடுதுநகாணமமாறாய்.

(11 - நா) கிளிவந்த மெல மொழியான - கிளிமொழியின்
தன்மையுமாத மெல்லிய மொழியினையுடையவளாகிய உமாதேவி
யின், சேடி கிளரும் - ஒரிலினங்குகின்ற, பாதிவனை - பாசத்தை
யுடையவனை, வெளிவந்த மால் அரணும் - (காண்போமென்று)
வெளிப்பட்டுவந்த அரி பிரமாகரூர், கண்பு அரிய - காணுதல்
அருமைபாகிய, வித்தகனை - ஞானவழிகளை, தெளிவந்த தேறலை -
தெளிந்த தேனை, சிர் ஆர் பெருகதுறையில் - சிறப்புப் பெருந்திய
திருப்பெருகதுறையில், எளி கந்திருந்து - எளிதாய் கந்திருந்த,
இரங்கி - இரங்கு செயது. எண் அரிய - நினைத்தற்கு மரியாகிய,
இன் அருளால் - இனிய கருணையால், ஒளி வந்து - ஒளியுருவாய்
வந்து, என் உள்ளத்தின் உள் - என் மனத்தினுள்ளே, ஒளி திகழ்-
ஒளி விளங்கும் வண்ணம், அளி கந்த-சலையளி செயது, அந் கணனை-
வேதியனை, பாடுதம் - பாடுகோம், அமமாறாய், எ - று

(12 - நா) உமாதேவிபாசனும், மாலயன் காணு மகிமையுள்ள
வனும், தெளிந்த தேனபோல்பவனும், திருப்பெருகதுறையில் எளி
தாக வனக்குககாட்சிசெய்தது என்மனம்புகுந்த ஒளியுருவாய்நின்ற
கிருபைசெய்த சிவபெருமானைப் பாடுகோம் என்பது

(வி - நா) கிளிகந்த என்றது - கிளிபோன்ற என்றபடி
வெளிவந்த என்றா தமமுளடங்காது வெளிப் பட்டு நின்றமையான
மாலயனும் என்பதனுமால் உயர்வு சிறப்பு தெளிவந்த தேறல் -
தெளிந்ததேன். (கசு)

முன்னுணைமூலாககுமுற்றமாயமுற்றுக்கும்
பின்னுணைப்பிஞ்சுகளைப்போணுபெருநுறையின
மானுணைவானவனைமாதியனுபாதுயனைத
தென்னுணைககாவனைததெனபாணடிநாட்டானை
யெனனுணையெனப்பாண்பாண்குளையமுதை
யனனுணையமமானைப்பாடுதுங்காணமமனாய்

(ஈ - னா) மூலாகும் முன்னுணை - மூலாக்கும் முற்பட்ட
வின், முற்றம் ஆய - முழுதமாகி, முற்றக்கும் - முழுதக்கும்,
பின்னுணை - பிறபட்டவனை, பிஞ்சுகளை - பிஞ்சுகளை, போணு -
(யாவரும்) விரும்புகிற, பெருந்திறையில் - திருப்பெருந்திறையில்,
மன்னுணை - நிலப்பெற்றவனை, வானவனை - செயலத்தன்மை நிரம்
பின்னுணை, மாதா இயலும் பாதியனை - உமாதேவியாரா பெருந்திய
பாசத்தையுடையவனை, தென ஆனைக காவனை - தெனநிருவானைக்
காவனையுடையவனை, தெனபாணடி நாட்டானை - தெனபாணடி
நாட்டையுடையவனை, என்ன ஆனை என்ன அப்பன என்பார்க்கு இன்
அமுதை அன்னுணை - என்ன ஆனை என்ன அப்பன என்பார்க்கு
இனிய அமராதம் போலப்பவனை, அமமானை - எமது தந்தையை, பாடு
தும் - பாடுகோம், அமமானாய், எ - று.

(க - னா) மூலாக்கு முற்பட்டவனும, எல்லாப் பொருள்களும்
முடிந்தகாலத்தும் தான் முடியாது பிறபட்டிருப்பவனும், பிஞ்சுக
ளும், திருப்பெருந்திறையில் நிலப்பெற்றவனும், உமாநாயகனும்,
ஆனைக்காவிலமாகவனும், பாண்டிநாட்டையுடையவனும், என்ன
னுணையெனப்பவனென்ற துதிப்போர்க்கு இனிய அமுதாயிருப்ப
வனும் ஆகிய நிலப்பெருமானைப்பாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) பிஞ்சுக்கம் - ஓவகைச சிலைக்கோலம், அச்சுனை
யடையனாதலால் இறைவன் பிஞ்சுக்கம் எனப்பட்பான் ஆனைக்கா -
சம்புகேச்சுரை. (கங)

பெற்றநிறாக்கரியபெம்மானபெருநுறையான
கொற்றகருதிறையினமேலவந்தருளித்தன்னடியாரா
குற்றங்கணிககிருணங்கொண்கிறோகாட்டிச

சுற்றியசுறறத்தொடர்வறுபபான்றொல்புகழே
பறறியிபபாசததைபபற்றறநாமபற்றுவான்
பற்றிபபேரானநதமபாடுதுங்காணமமானாய்.

(ப - னா) பெற்றி பிறாகு அரிப பெம்மான் - தன் தன்மை பிறா அறிதற்கரிதாகிய பெருமான, பெருந்திறையான் - திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், சொறறகு குதிரையினமேல் வந்தருளி - வெற்றியமைந்த குதிரையின்மீதேறி யெழுந்தருளி, தன அடியார குறறகன் நீக்கி - சன்னடியவரது குறறகனைப் போக்கி, குணம் கொண்டு - குணத்தை அங்கீகரித்து, கோதாட்டி - சீராட்டி, சுற்றிய - சூழ்ந்த, சுற்றத தொடர்பு - உறவினரது தொடர்பினை, அறுப்பான் - சேதிப்பவனது, தொல்புகழே பறறி - பழமையாகிய புகழையேபறறி, இப்பாசததைப் பறற நாம்பறறவான் - இந்தப் பாசததைப் பறறமபடி நாம் பறறமபொருட்டு, பறறிய - பிடித்த, பேரானநதம - பேரின்பத்தை, பாடுதம் - பாடுவோம், அமமானாய், எ - று.

(க - னா) தன்றன்மை பிறக்கறிய வொண்ணாதவனும், திருப்பெருந்துறையை யுடையவனும், குதிரைச்சேவகனாய் எழுந்தருளித் தன்னடியார குறறகனை நீக்கிக் குணத்தை யங்கீகரித்து அவ்வடியாளைச் சீராட்டி, உறவினரது தொடர்பைச் சேதிப்பவனாகிய சிவ பெருமானது புகழையேபறறி, இப்பாசததின் பற்றறு மபடி நாம்பற்றின பேரின்பத்தைப் பாடுவோம் எனபது.

(வி - னா.) பெறறி - தன்மை. கொற்றம் - வெற்றி. தொடரவு - சம்பந்தம் தொல்புகழ் (பெரும்புகழ்) பறறுவான் என்பதில, வான வினையெச்சவிகுதி. (20)

திருச்சிறறம்பலம்.

திருப்பொற்சுண்ணாம்பு.

அறசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்துநறறுமம்பூமாலைதூக்கி
 முளைக்குடநதூபநறநீபமவைம்மின
 சத்தியஞ்சோமியும்பாாமகளு
 நாமகளோடுபல்லாண்டிசைமின
 சித்தியுங்கெளரியும்பாபபதியுங்
 கங்கையுமவநதுகவரிகொணமி
 னத்தனையாறனமமாணைப்பாடி
 யாடப்பொற்சுண்ணாம்பிடித்தநாமே.

(ப - னா) நல்முத்த தாமம் - நல்ல முத்துமாலையையும், பூ
 மாலை - பூ மாலையையும், தூக்கி - தொகைவிட்டு, முளைக்குடம் - மு
 னைப்பாவியையையும், தூபம் - தூபதையும், நல தீபம் - சிறந்த தீபத்
 தையும், வைவமின் - வையுங்கன, சத்தியம் - சத்தியம், சோமியும் -
 சோமியும், பாாமகளும் - நிலங்களும், நாமகளோடு - சரசுவதியோடு,
 பல்லாண்டு இசைமின் - திருப்பல்லாண்டு பாடுங்கன, சித்தியுங்கெள
 ரியும் பாபபதியும் கவையுமவநது - சித்தியும் கெளரியும் பாவதி
 யும் கவையுமவந்து, கவரிகொணமின் - சாமரம் இரட்டுங்கன, அத
 தன் - எமது தந்தையும், ஐபாறன் - திருவையாறறை யுடையவனு
 மாகிய, அமமாணை - எமதுதலைவனை, பாடி - பாடி, ஆட - ஆடுதற
 பொருட்டு, பொற்சுண்ணம் - திருப்பொற் சுண்ணத்தை, நாம் இடித்
 தும் - நாம் இடிப்போம், எ - று

(க - னா.) முத்துமாலையையும் பூமாலையையும் தொகைவிட்டு,
 முளைக்குடம் தூபம் தீபம் இவற்றைபமைத்து வையுங்கன, சத்தி
 சோமிமுதலியோரகன்வந்து திருப்பல்லாண்டு பாடுங்கன, சித்திகெள
 ரிமுதலியோரகன்வந்து கவரிவீசுங்கன, எமதுதந்தையாகிய சிவபெரு
 மாணைப்பாடியாடுமபொருட்டு யாம் பொற்சுண்ணாம்பிடிப்போம் என
 பது.

(வி - னா) தாமம - மாலை முளைக்குடம் - முளைப்பாலிகை.
தூபம் - சாமராணிமுதலிய நறும்புகை கூவரி - சாமரம். பொறசுண
ணம் - நறுநறுகள் (கதம்பப்பொடி), இதில் பொறபொடியுஞ் சோத
திடிப்பது வழக்கமா தலால இது பொறசுண்ணம் எனப்பட்டது. (க)

பூயிலவராசடையொயிராறகுப

பொறறிருசுண்ணமிடிக்கவேண்டு

மாவின்வடுவகிரன்னகண்ணீர்

வம்மினகளவந்தூடன்பாடுமின்கள

கூவுமின்றொண்டாபுறநிலாடே

குனிமின்றொழுமினெங்கோனெங்குதான்

தேவியுந் தானுமவந்தெம்மைபாளச

செம்பொன்செயசுண்ணமிடித்ததுநாமே.

(ப - னா) பூ இயலவார சடை - அழகுபொருந்திய நீண்ட
சடையுடைய, எம்பிராறகு - எம்பிராணுகு, திருப்பொன் சுண்ணம்
இடிக்கக்வண்டும் - திருப்பொற சுண்ணத்தை இடிக்கவேண்டும், மா
வின் வடு வகிர அன்ன - மாம்பிஞ்சின் பிளவையொத்த, கண்ணீர் -
கண்களையுடையவர்களே, வம்மின்கள - வாருங்கள், வந்து உடன
பாடு மின்ன - வந்து கூடப்பாடுங்கள், கூவுமின் - கூவுங்கள்,
தொண்டா - தொண்டார்களே, புறம் நிலலாடே - வெளியே நிலலா
மல், குனிமின் - நடியுங்கள், சொழுமின் - வணங்குங்கள், எங
கோன் - எமது இறைவன், எம் கூத்தன் - எமது கூத்தப்பிரான்,
தேவியும் தானும் வந்து - தேவியாரும் தானுமாக எழுந்தருளி,
எம்மை ஆள் - எம்மை யடிமையொன்றும் பொருட்டு, செம்பொன்
செய சுண்ணம் - செம்பொன்னிறமாகச் செய்கப்பட்ட சுண்ணத்தை,
நாம் இடித்தம் - நாம் இடிப்போம், எ - னு

(க - னா) எம்பொனானுகுப் பொறசுண்ண மிடிக்கவேண்
டும், மாலை கிப்போலுங் கண்களையுடைய பெண்களே வாருங்கள்,
வந்து பாடுங்கள், சொழுமபாடுள் புறம் நிலலாதுவந்து நடித்துத்
தொழுதுயுங்கள், இறைவன் பிராட்டியோடு எழுந்தருளி யெம்மை
யாளும பொருட்டுச் செம்பொறசுண்ண மிடிப்போம் என்பது

(வி - னா) இறைவற்குக் கொன்றை மலர் நேயமாதலால்
பூ எனறது கொன்றை மலரையெனக் கோடலுமாம் கூவுதல் -
களிப்பால் இரைதல் குனிதல் - கூத்தாடுதல். (உ)

சந்தரநீறணிநதமமெழுதித்
 தூயபொன்சிந்திநிதிபரபி
 பிந்திரன்கற்பகநாடடியெங்கு
 மெழிற்சுடாவைததுககொடியெடுமி
 னந்தராகோனயன்றனபெருமா
 னுழியானுதனலவேலனறுதை
 யெந்தரமானுமையாளகொழுநற
 கேய்தபொற்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா.) சந்தரம் - அழகாகிய, நீறு அணிந்து - நீற்றைத்த
 ரித்து, மெழுதி - திருமெழுகிட்டு, தூய பொன் சிந்தி - பரிசுத்த
 மாகிய பொறபொடியைச் சிதறி, நிதிபரப்பி - நிதிகளைப்பரப்பி, இந்
 திரன் கற்பகம் நாட்டி - இத்திரனது கற்பகமாததை நாட்டி, எங்
 கும - எவ்விடத்தும், எழில் சுடா வைத்து - அழகாகிய திப்புகளை
 வைத்து, கொடி எடு மினை - கொடியெடுவகன், அந்தரா கோன-இந்
 திரன், அபன் - பிரமன், (இவர்களுக்கு) பெருமான் - பெருமான,
 ஆழியான் நாதன்-திருமாலுக்குத் தலைவன், நல வேலன் தாதை -
 முருகனுக்குத் தந்தை, எம தரம் ஆன் - எமது இனத்தையும் ஆண்
 டருவ்கின்ற, உமையான் கொழுநறகு - உமானாய்க்குணக்கு, ஏய்ந்த -
 பொருந்திய, பொற்சுண்ணம் - திருப்பொற்சுண்ணத்தை, நாம் இடி
 ததும் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - னா) அழகாகிய திருநீற்றைத் தரித்துத் திருமெழுகிடு
 தல் முதலிய தொண்டெசெய்யுகன், இத்திரன் முதலியதேவர்களுக்
 குத் தலைவனும், முருகவேளுக்குத் தந்தையும், உமாதேவியார்க்குக்
 கொழுநறுமாகிய சிவபெருமானுக்குரிய பொற்சுண்ணமிடிப்போம்
 என்பது.

(வி - னா.) சிவாலயத் திருப்பணி செய்யுங்கால் நீறணிந்து
 செய்வது தருதியாதலால் “சந்தரநீறணிந்து மெழுதி” என்றார்.
 நிதி - பலவகை மககல் திரவியக்கன். அந்தரா - ஆகாயவாசிகன்.
 கோன - அரசன். ஆழியான் - சக்கரத்தை யுடையவன், பாற்கட
 லையுடையவன். கேவன் - வேறபடையையுடையவன். (ந)

காசணிமினகளுக்கையெல்லாம்
காமபணிமினகள்கறையுரலை
நேசமுடையவடியவாக
ணின்றுநிலாவுகவென்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல்லாமபுகழ்நதாடுங்கசசித
திருவேகமபனசெமபொறகோயிலபாடிப்
பாசவினையைப்பறிததுநின்று
பாடிப்பொறசண்ணமிடித்தநாமே.

(ப - னா.) உலககை யெல்லாம் - உலக்கைகளெல்லாம், காமபு
அணி மின்தன் - பூண் அணியுங்கள், கறையுரலை - கருங்காலி மரத்
தாற் செய்யப்பட்ட உரலை, காச அணிமின்கள் - மணிவடத்தால்
அலங்கரியுங்கள், நேசம் உடைய - அனையுடைய, அடியவர்கள் -
அடியாக்கள், நின்று நிலாவுக என்று-நிலைபெற்று விளங்குகவென்று,
வாழ்த்தி - துதித்து, தேசம் எல்லாம் புகழ்நது ஆடும் - தேசமுமு
தும் புகழ்நது கொண்டாடுகின்ற, கச்சித் திருவேகம்பன் - கச்சித்
திருவேகமபனது, செமபொன் கோயிலபாடி - செமபொற கோயி
லைப்பாடி, பாசவினையை - பாசவினைகளை, பறித்து நின்று-கொய்து
நின்று, பாடி - பாடி, பொற் சண்ணம் - திருப்பொற் சண்ணத்தை,
நாம இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - னா. உலககைகளுக்கும் உரலுக்கும் பூண்ணிற் தலநதரி
யுங்கள், அன்பாக்கள் நிலைபெற்று விளங்குக வென்று வாழ்த்தித் திரு
வேகமபனது கோயிலைப் புகழ்நதுபாடி, எமது பந்தத்துக கேதுவா
கிய வினையைச் சேதித்துப் பாடாநின்று பொறசண்ண மிடிப்போம்
என்பது

(வி - னா) உலககைகளுக் காம்பையும் உரலுக்குக் காசையும்
பொருத்தி யுரைக்கலாயிறுப் பொருத்தமுண்மைபான். நிலாவுதல்
விளங்குதல் பாசவினை - பந்தத்துக கேதுவாகிய வினை. (ச)

அறுகெடுபராயனுமமரியு

மன்றிமற்றிந்திரனோடமரா

நறுமுறுதேவாகணகுகளெல்லா

நமமிற்பினபலலதெடுக்கவொட்டோஞ்

செறிவுடைமும்மதிஸெய்தவிலளி
திருவேகம்பன்செம்பொற்கோயில்பாடி.
முறுவற்செவ்வாயினீர்மூக்கணடபற்
காடப்பொற்சண்ணமிடிததுநாமே.

(ப - னா.) அயனும் அரியும் அறகு எடுப்பார - பிரமணம் திருமாலும் அறுகெடுப்பவராவார், அன்றி - அவர்களன்றி, மற்ற இத்திரனேடு அமரா-மற்ற இத்திரனேடு தேவாகன், தறுமுது தேவ கணங்கள் எல்லாம் - நல்லமுதிய தேவகணங்கள் யாவும், நமமின பின்பு அல்லது - நமமினும் பின்பல்லது, எடுக்க வொட்டோம் - எடுக்கவிடோம், செறிவு உடை - நெருக்க்ததையுடைய, மும்மதில் - மும்மதிலகளை, எய்த - எய்தழித்த, வில்லி - வில்லையுடையவனாகிய, திருவேகம்பன் - திருவேகம்பனது, செம்பொற்கோயில்பாடி - செம்பொற் கோயிலைப்பாடி, முறுவல் - தந்தபந்தியோடு கூடிய, செவ்வாயினீர் - செவ்வாயையுடையவாகனே, மூக்கண அப்பற்கு ஆட - மூக்கண்களையுடைய அப்பனுக்கு ஆடுதற்கு, பொற்சண்ணம்-திருப் பொற்சண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - னா.) பிரமவிட்டுணுக்களன்றி மற்றைத் தேவர்கள் எம் மின் முந்தி அறுகெடுக்க வொட்டோம். திரிபுரந்தகனாகிய திரு வேகம்பனது கோயிலை புகழ்ந்து அவன் பொருட்டு யாம் பொற் சண்ண மிடிப்போம் எனபது.

(வி - னா) அறகு - குடவினக்கு முதலாயின. மும்மதில் எனறது முப்புரவ்களை. இவை இரும்பு பொன் வெள்ளி எனபவற்றா னியன்றன. “இரும்புமுதலாயின பொன்னிஞ்சி வெள்ளிப் புரிசை யன்றோ, துரும்புதச்செற்ற கொற்றத் தெம்பிரான” எனபது திருக் கோவையார் (ஸ்)

உலக்கைபலவோச்சுவாரபெரிய

ருலகமெலா முரலபோதாதென்றே

கலக்கவடியவரவந்துநின்றார்

காணவுலகங்கள்போதாதென்றே

நலகதவடியோமையாண்டுகொண்டு

நாணமலாபபா தங்கள்சூடத்தந்த

மலைக்குமருகனைப்பாடிப்பாடி

மகிழ்ந்துபொற்சண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா) உலகமெல்லாம் - உலகுமுழுதும், உரலபோதாது
என்று - உரலாகப்பற்றாதென்று, பெரிடா - பெரியோ, உலக்கை
பல ஒச்சுவார் - பல வுலகைகளை வரவிடுவாரா, காண உலகங்கள்
போதாது என்று - காண்பதற்கு உலகங்கள் பற்றாதென்று, அடிய
வா - அடியாரா, கலக்கவந்த நின்றா - கலக்குமபடி வந்து நின்றார்
கன, நலக்க - நன்மையடைய, அடியோமை ஆண்டுகொண்டு - அடி
யோமை யாண்டுகொண்டருளி, நாள் மலா-புதியதாமனா மலர்போ
னற, பாதங்கள் - திருவடிகளை, சூடத்தந்த - சூடக்கொடுத்த, மலை
க்கு மருகனை - மலையையானுக்கு மருகனை, பாடிப்பாடி-பலகாற்
பாடி, மகிழ்ந்து-களித்தது, பொற்சண்ணம் - திருப்பொற்சண்ண
த்தை, நாம இடித்தும் - நாம இடிப்போம், ஏ - று.

(க - னா.) பெரியோர் உலகமுழுதும் உரலாகக்கொண்டு உல
க்கை பலவற்றை வரவிடுவாரா, காண்பதற்கு உலகங்கள் பற்றாதென
னுமபடி கூட்டமாய வந்து நின்றார்கள். நன்மையடையுமபடி அடி
யோமை யாண்டுகொண்டு தன் திருவடியை யெமது சிரத்திற்கூட்ட
த்தருந்த மலையாபனுக்கு மருகனாகிய சிவபெருமானைப் பாடிக்களி
த்துப் பொற்சண்ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) ஒச்சுதல் - எறிதல் (வரவிடுதல்) காள் - புதுமை,
மலையென்றது மலையையனை. (சு)

சூடகத்தோள்வனையார்ப்பவாரப்பத

தொண்டாசூழாமெழுந்தார்ப்பவாரப்ப

நாடவாநந்தமமையார்ப்பவாரப்ப

நாமுமவாதமமையார்ப்பவாரப்ப

பாடகமெல்லடியார்க்குமங்கை

பங்கினெனங்கள்பார்பானுக்

காடகமாமலையனனகோவுக்

காடப்பொற்சண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா) ரூடகம் தோன்களை - கைவளைகளும் தோன்களை
களும், ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப - சத்திக்ச்சத்திக்ச, தொண்டா ரூழாம்
எழுத்து ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப - தொண்டா கூட்டங் தன் எழுந்து சத்திக்
ச்சத்திக்ச, நாடகா கந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப - நாட்டா நம்மை
(இகழ்த்து) ஆரகாரிக்ச ஆரவாரிக்ச, நாமும் அவா தம்மை ஆர்ப்ப
ஆர்ப்ப - யாமும் அவாகளை (இகழ்த்து) ஆரகாரிக்ச ஆரவாரிக்ச, பாட
கம் - பாடகம், மெல அடி-மெனமையாகிய பாதங்களில், ஆரகும்-
சத்திக்சிற, மங்கை - உமாதேவிக்சு, பங்கினை-பாசகதந்தகனாகிய,
எங்கன் பராபரனுக்கு - எங்கன் பராபரனுக்கு, மா - பெரிய, ஆடக
மலை அனை - பொன்மலையை நிகர்த்த, கோவுக்கு - இரைவனுக்கு,
ஆட - ஆடிமொருநாடி, பொற்கண்ணம் - திருப்பொற்கண்ணத்தை,
நாம இடித்ததம் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - னா) கைவளை முசலாயின சத்திக்சும்படி உமாதேவிக்கு
மணனாகிய சிவபெருமானுக்கு நாம் பொற்கண்ண மிடிப்போம்
என்பது.

(வி - னா) நாடகர் ஆதகல் தம்மைப் பித்தரெனக்கருதி.
தாம் ஆதகல் அவரைப் பித்தரெனக் கருதி, பாடகம் - மகளிர்
காலிலணியுமோராபரண விசேடம். ஆடகம் - நால்வகைப் பொன்
னுள் ஒன்று. நால்வகைப் பொன்னுவன-ஆடகம், கிளிச்சிறை,
சாதரூபம், சாம்புகதம் என்பன. (எ)

வாட்டடங்கண்மடமங்கைநல்லீர்

வரிவளையார்ப்பவண்கொங்கைபொங்கத்

தோட்டிருமுண்டந்துதைத்திங்க்ச்ச

சோத்தெம்பிரானென்றுசொல்லிச்சொல்லி

நாடகொண்டநான்மலாப்பாதங்காடி

நாயிற்கடைப்பட்டநம்மையிமமை

யாட்கொண்டவண்ணங்கள்பாடிப்பாடி

யாடப்பொற்கண்ணமிடித்தநாமே.

(ப - னா) வான் - வன்போன்ற, தடங்கண் - பெரியகண்க
ளையும், மடம் - இளமைபையுமுடைய, மங்கை நல்லீர் - மங்கைப்
பருவப் பெண்களே, வரி வளை ஆர்ப்ப - கோடுகளுள்ள வளைகள் ஆ

வாரிச்சுவம், வண்டொங்கை பொங்க - வளவிய கொங்கைகள் விளங்குவும், தோள் திருமுண்டம் துளத்து இலங்க - தோளும் திருமுண்டமும் நெருங்கி விளங்குவும், எம்பிரான - எம்பிரானே, சோதது என்று - அஞ்சலி என்று, சொல்லிச்சொல்லி - பலகாற் சொல்லி, நான் கொண்ட-மலரும் பருகுகொண்ட, நானமலர் - புதியதாமரை மலர்போன்ற, பாதம் காட்டி - திருவடியைக்காட்டி, நாயின்கடை பட்டநம்மை - சாயினுங் கடையாகிய நம்மை, இமமை - இமமையில, ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் - அடிமைகொண்டபிரகாரங்களை, பாடி பாடி - பலகாற்பாடி, ஆட - ஆடிசற்கு, பொற்சண்ணம்-திருப்பொற்சண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், ஏ - து.

(க - னா) மங்கைமீ, வளை முதலாயின ஆரவாரிகக, இறைவன் தன் திருவடியைக்காட்டி நமமையாட்கொண்ட விதங்களைப் புசுத்த பாடி, யாம் பொற்சண்ணமிடிப்போம் எனபது.

(வி - னா.) மடம் - பெண்மைக்குணம் நான்கணுள் ஒன்று. பெண்மைக்குணம் நான்காவன. காணம், மடம், அசசம், பயிப்பு என்பன. முண்டம் - தலை. நான் - பருவம். (அ)

வையகமெல்லாமுரல்தாக

மாமேருவென்னுமுலக்கைநாட்டி

மெய்யெனுமஞ்சணிறையவட்டி

மேதகுதென்னன்பெருகதுறையான்

செய்யதிருவடிபாடிப்பாடிச்

செம்பொனுலக்கைவலக்கைபற்றி

யையனணிதிலலைவாணனுக்கே

யாடப்பொற்சண்ணமிடித்தநாமே.

(ப - னா.) வையகம் எல்லாம் உரல்ஆக - உலகமுழுதும் உரலாகக்கொண்டு, மாமேரு எனனும் உலகைநாட்டி - மாமேருஎன்கிற உலக்கையை அதன்கண்ணே நடட்டு, மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி - உண்மையென்கிற மஞ்சளை நிறைய அப்பி, மேதகு - மேன்மை பொருந்திய, தென நன் பெருந்துறையான் - அழகும் நன்மையும் வாய்ந்த திருப்பெருந்துறையை யுடையவனது, செய்ய திருவடி - செம்மையாகிய திருவடியை, பாடி பாடி - பலகாற்

பாடி, செம்பொன் உலக்கை - செம்பொன்னுலக்கையை, வலக்கை பறறி - வலக்கையிற் பிடித்து, ஐயன் - ஐயனாகிய, அணி - அழகாகிய, திலலை வானனுக்கு - திருத்திலலையில வாழுஞ்சிவபெருமானுக்கு, ஆட - ஆடுதற்கு, பொறசுண்ணம் - திருப்பொற் சுண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், ஏ - று.

(க - னா.) உலகமுழுதும் உரலாகக்கொண்டு, அதில மகாமேருமலையென்கிற உலகையை நாட்டி, உண்மையென்கிற மஞ்சளேகிறைய அப்பி, திரப்பெருகுறைச் சிவபெருமானது திருவடியைப்பாடி, உலகையை வலக்கையிற் பிடித்துத் திலலையுடையவானனுக்குப் பொறசுண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) அட்டுதல் - அப்புதல். மே - மேன்மை. தகுதல் - பொருதுதல்

(க்)

முத்தணிகொங்கைளாடவாட

மொய்குழலவண்டினமரடவாடச்

சித்தஞ்சிவனெடுமாடவாடச்

செங்கயற்கண்பனியாடவாடப்

பிததெம்பிரானெடுமாடவாடப்

பிறவிபிறரெடுமாடவாட

வததனகருணையோடாடவாட

வாடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா.) முதது அணி கொங்கைகள் - முததுவட மணிந்த கொங்கைகள், ஆட ஆட - அசைய அசைய, மொய்குழல் வண்டு இனம் ஆட ஆட - நெருங்கிப் கூந்தலிலுள்ள வண்டுகளின்கூட்டம் ஆட ஆட, சித்தம் சிவனெடும் ஆட ஆட - மனம் சிவனெடும் அசைய அசைய, செங்கயல் கண்பனி ஆட ஆட - செங்கயல்போன்ற கண்களில் பணிததல் உண்டாக உண்டாக, பித்தம் எம்பிரானெடும் ஆட ஆட - பித்தம் எம்பிரானெடும் ஆட ஆட, பிறவி பிறரெடும் ஆட ஆட - பிறவியானது பிறருடனே ஆட ஆட, அததன கருணையோடு ஆட ஆட - எமது தந்தையாகிய சிவபிரான கருணையோடு ஆட ஆட, ஆட - ஆடுதற்கு, பொறசுண்ணம் - திருப்பொற் சுண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், ஏ - று.

(க - னா.) எமது தருதபாகிய சிவபெருமானது கருணையைப் புகழ்ந்துபாடி, கொங்கைகள் முதலாயின அசையும்படி நாம் பொற் சுண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) மொய்ச்சதல் - நெருங்குதல்; இதனை வண்டுக்காக கினுமாம். கண்ணிற செவ்வரிபடாந்திருக்கையால் செங்கயலையுல மைகூறினா. பிறவி பிறரொடுமாடவாட என்றமையால் நமமிடத் துப் பிறவியுண்டாகாதிருக்க என்றாவியற்று. (௧௦)

மாடுநகைவாணிவெறிப்ப

வாய்திறந்தமபவளநதுடிப்ப

பாடுமினநதமமையாண்டவாறும

பணிகொண்டவண்ணமுமபாடிப்பாடித்

தேடுமினெம்பெருமானைதேடிச

சித்தககளிப்பத்திகைத்துததேறி

யாடுமினம்பலததாடினனுக்

காடப்பொற்சுண்ணமிடித்துநாமே

(ப - னா.) மாடு - பசுத்தலை, நகை - நகையாகிய, வான் நிலா ஏறிப்ப - ஒளிபொருந்திய நிலவு வீசவும், வாய திறந்து - வாய் மலர்ந்து, அம்பவனம் துடிப்ப - அழகாகிய பவனம்போலும் அதாம் துடிக்கவும், பாடுமின் - பாடுகன், நதமமை ஆண்டவாறும-நமமை யாண்டருளிப்படியையும், பணிகொண்ட வண்ணமும் - நம்மைத் தொண்டு கொண்டருளிப்படியையும், பாடி பாடி - பலகாற்பாடி, தேடுமின் - தேடுககன், எம்பெருமானை தேடி - எம்பெருமானைத் தேடி, சித்தம் களிப்ப - மனங்களிக்க, திகைத்து-பிரமித்து, தேறி - தெளிந்து, ஆடுமின் - ஆடுகன், அம்பலத்து - பொன்னம்பலத்தில், ஆடினனுக்கு - நடனஞ் செய்தவனுக்கு, ஆட - ஆடுமொருட்டி, பொற்சுண்ணம் - திருப்தொற் சுண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - னா) நகை நிலவெறிக்கவும், வாய்ப்பவனம் துடிக்கவும் எம்பெருமானைப் பாடுககன், நமமையாட்டுகொண்டு நம்பணிகொண்ட லித்ததைப் புழ்ந்துபாடி ஆவனைத் தேடுககன், மனம் களிக்கத் திகைத்துத் தெளிந்து ஆடுககன், பொன்னம்பலத்தில் நிருததஞ் செய்தவனுக்கு யாம்பொற்சுண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - நா) மாடு - பசும, நகை - சிரிப்பு, வாள் - ஒளி, ஏறித்தல் - வீசுதல், துடித்தல் - பதைத்தல், அரபலம் பொன்னம் பலசூக ராவிறறு ஆடிடமுதுவாசலான, (கச)

மைபமாகண்டனைவானநாடா

மாநுடினைமானிககமகததனரானை

பைபனைமையாபிரானைநமமை

யகப்படுததாடகொண்டருமைகாதி

மொய்பாதமபொயபனைமெயாமெயபைப

பொதரிக்கணணிகைப்பொருடிபொடி

பைபாவலருன்மடநதைநல்ல

பாடிப்பொறகணனமிசுதுநாபி.

(ப - நா) மை அமா கண்டனை - சருமையளம்த - ணைத் தை புடைமயவனை, வானநாடா - மருந்தினை - வீசுதல், ஏறித்தல் - தேவாசூகரு அரி தமா யிருப்பவனை, மாணிக்கககத்ததனை - மாணிக்கககத்ததனை, ஐயனை - தேவனை, ஐயா மாடு - தேவா பிரானை, நம்மை அகப்படுதது - நாமை உடபடுத்தி, அட்கொ - மெ - அடிமைகொண்டு, அருமைகாட்டி - தனசருமைபுலப்படுத்தினை, பொயயாதம் பொயயனை - பொயயா ருப்பாயயா யிருப்பவனை, மெயயா மெய்யை - மெயயாகுமெயயாயிரப்பவனை, பொது - தாமரைமலர் போன்ற, அரி - செவ்வரிபடாத, இணைகா - இரண்டு கண்ணையும், பொன்கொடி - பொறருடியை சந்த, இணைத்தோள் - இரண்டு தோள்களை யும், அரவு பை - பாமினை படம்போன்ற, அலகுல - அல்குலையும் உடைய, மடநதைநல்ல - மடநதைப்பருவதையுடைய பெருக்களை, பாடி - பாடி, பொறகணனம் - திருப்பொற் சுண்ணததை, நாம இடித்தும் - நாம இடிப்போம், எ - று.

(க - நா.) நீலகண்டனும், தேவாங்கு அமுசமானவனும், மாணிக்கககத்ததனும், தேவதேவனும், நம்மையகப்படுத்தி யாட்கொண்டு தனசருமையைப் புலப்படுத்தினவனும், பொயயாகுப பொய்யனும், மெயயாகு மெய்யனும் ஆகிய சிவபெருமானைப்பாடி, யாம பொறகண்ணரிடிப்போம் என்று.

(வி - னா) மை - கருமை. இது நஞ்சுனுண்டானது. மாணிக்கக்கடதன் - மாணிக்கம்போலுங் கடத்தன மாணிக்கம் இறைவடிகாத்தல் அவனது கடத்துகாத்தல் உவமையாகுகு. பையர என்பதனை அரபை எனமாறிப்பொருளுணாகூ. (கஉ)

மின்னிடைச்செந்நுவரவாய்க்கருங்கண்

வெண்ணைகைப்பண்ணமர்மொளமொழியீ

ரென்னுடையாரமுதெங்குளபப

னெம்பெருமாரிமவானமகட்டுக்

தன்னுடைக்கேளவன்மகன்றகப்பன

றமைபனெமைபன்றூள்களபாடிப

பொன்னுடைப்பூணமுலைமங்கைநல்லீ

பொற்றிருச்சண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா.) மின் இடை - மின் கொடிபோலும் இடையினையும், செந்நுவரவாய - செம்பவளம்போலும் அதரத்தையும், கருங்கண் - கரிய சண்களையும், வென் நகை - வெள்ளிய நகையினையும், பண் அமா - பண்களும் விரும்புகிற, மெல் மொழியீர் - மெல்லிய மொழியினையும் உடையவர்களே, என்னுடை ஆர் அமுது - என்னுடைய அரிம அமிதம், எங்கள் அப்பன் - எமது தந்தை, எம்பெருமான் - எம்பெருமான், இம்வான் மகட்டு - மலையரையன் மகளாகிய பாவதிக்கு, தன்னுடைக கேள்வன் - தன்னுடைய நாயகன், மகன் - மகன், தகப்பன் - தந்தை, தமையன் - தமையன், எம் ஐயன் - எங்கள் கடவுள், (அவனது) தாளகன் பாடி - திருவடிகளைப் பாடி, பொன்னுடைப் பூண்முலை - தேமலையுடைய பூண்முலைகளையுடைய, மங்கை நல்லீ - மங்கைப்பருகப் பெண்களே, பொன் திருச்சண்ணம் - திருப்பொற் சண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - னா. மின்னிடைய முதலிய வற்றையுடைய மங்கைமீர், எமக்கு அமுத முதலாயினவாயிருப்பவனாகிய சிவபெருமானது திருவடிவைப்பாடி, யாம் பொற்சண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா) அமர்தல் - விரும்புதல். பொன்-தேமல். பொன்னுடைப்பூண் - பொன்னுபரணம் எனினுமாம். பொன் திருச்சண்ணம் என்பதனைத் திருப்பொற் சண்ணம் எனமாறி உரையுணாகக.

சங்கமாற்றச்சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல்குழந்தருமாலையாடச்
செங்கனிவாயிதழுந்துடிப்பச்
சேயிழையீர்சிவலோகம்பாடி.க்
கங்கைநீரைப்பவராவிராகுங்
கற்றைச்சடைமுடியான் கழற்கே
பொங்கியகாதலிற்கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா) சங்கம் அரற்ற - சங்கவனையல் ஒலிக்கவும், சிலம்பு ஒலிப்ப - சிலம்புகள ஒலிக்கவும், தாழ்குழல - நீண்ட கூந்தலை, குழந்தரு - வளைந்த, மாலை ஆட - பூமாலை அசையவும், செங்கனியாய - செங்கனியாயிலுள்ள, இசமும் துடிப்ப - அதமும் துடிக்கவும், சேயிழையீர் - செமமையாகிய ஆபரணத்தையுடைய மாதரே, சிவலோகம்பாடி - சிவபுத்ததைப் பாடி, கங்கை இணைப்ப - கங்கையாறு சத்திக்க, அராஇணைக்கும் - பாம்பு ஒளிக்கின்ற, கற்றை - தோட்சியாகிய, சடைமுடியான் - சடைமுடியை யுடையவனாகிய சிவபெருமானது, கழற்கு - திருவடிக்கு, பொங்கிய காதலின் - மிகுந்த விருப்பத்தால், கொங்கை பொங்க - கொங்கைகள் விம்ம், பொற்றிருச்சுண்ணம் - திருப்பொற்சுண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - னா.) இறைவனது சிவலோகத்தைப் புகழ்ந்துபாடி, அவனது திருவடிக்கு சங்கமுதலாயின சத்திக்க யாம் பொற்சுண்ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா) தாழ்குழல்குழந்தருமலை யெனறமையால், மாலை பூமாலை யைக் குறித்தது. சிவலோகம் - சிவபுரம். சடைமுடி - சடாமகுடம். பொங்குதல் - மிகுதல். (கச)

ஞானகரும்பின்றெளியைப்பாக்கை
நாடற்கரியநலத்தைநந்தாத்
தேனைப்பழச்சுவையாயினுனைச்
சித்தம்புகுத்துதித்திக்கவல்ல

கோண்பிறப்பறுததாண்கொண்ட

கூத்தனைநாததழுமபேறவாழ்த்ததிப

பானற்றடங்கண்மடநதைநல்லீ

பாடிப்பொறசுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா) ஞானகரும்பின் தெளியை - ஞானமாகிய கரும்பின் தெளியை, பாகை - சாககாபபாகை, நாடறகு அரிய நாதை - தேடுதற்கு அரிதாகிய நலத்தை, நகரா தேனை - சுவை குன்றாத தேனை, பழச்சுவை ஆய்ஞனை - முப்பழங்களின் சுவையானவனை, சித்தம புகுந்த - மனத்திற புகுந்த, சித்திக்க வல்லகோனை - இனிக்க வல்ல இறைவனை, பிறப்பு அறத்து - பிறவித்தனையை யறுத்து, ஆண்டுக்கொண்ட - ஆண்டுகொண்டருளின, கூத்தனை - கூத்தப்பிரானை, நா - நாவின்சொ, தழுமபுற - தழுமபுண்டாக, வாழ்த்தி - துதித்து, பானை - கருங்குவளை மலாபோன்ற, தடமகளை - பெரிய கண்டோபுடைம, மடநதை நல்லீ - பொருளே, பாடி - பாடி, பொறசுண்ணம் - திருப்பொறசுண்ணத்தை, நாம இடித்தும் - நாம இடிப்போம், எ - று.

(க - னா) ஞானகரும்பின் தெளிவு முதலானவைமாயிருக்கும் சிவபெருமானைப் புகழ்ந்துபாடி, நாம பொறசுண்ணமிடிப்போம் என்பது

(வி - னா) கருமபின் தெளி - கருப்பருதாறதின் தெளிவு, நகரதுல - நகரதுல, முப்பழம் - வாழை, மா, பலா எனபன. (கூ)

ஆவகைநாமுமவநதன்பாதமோ

டாட்செயுமவண்ணங்களபாடி வின்மேற

றேவாகனாவினுங்கண்டறிபாச

செமமலாப்பாதங்கன்காட்டுஞ்செல்வச்

சேவகையேந்திபவெலகொடியான்

சிவபெருமான்புராஞ்செற்றகொற்றச்

சேவகனாமங்கன்பாடிப்பாடிச

செம்பொனசெபசுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா) ஆவகை - உய்யுமவண்ணம், நாமும் வந்து - யாமும் வந்து, அன்பா தமமோடு - அன்பமோடுகூடி, ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் - அடிமைச்செய்யும் திறங்களை, பாடி - பாடி, வின்

மேல் - விண்ணுலகத்திலுள்ள, தேவா - தேவர்கள், கனுவிலும் - கனவிலும், எண்டறியா - கண்ணோராத, செமமலாபாதங்கள் - செந்தாமரைமலாபோலும் இருவழிகளை, காட்டும்-(எமக்கு) காட்டுகின்ற, செலவச்சேவகம் ஏதனாட்சில்லமாயிவ வீரத்தைத் தாங்கிய, விவபெருமான் - விவபெருமான, புரமபெற்ற - முப்பாங்களை அழித்த, பெரும சேவகன் - பெருமையுடைய மகாவீரன், (அவனது) நாமங்கள் - திருநாமங்களை, பாடி பாடி - பலபாடி, செம்பொன் செம் சுண்ணாம்புப்பொற்சுண்ணத்தை, நாம இடித் தும-நாம இடிப்போம், எ-து.

(க - ஸா) யாமும் அனபரோகெடி பாட்செயம் வண்ணதையாடி, தேவா கனவிலும் காண்டறிய திருவடியை யெமக்குக் காட்டியுள்ள செம்பொனது திருநாம, லைப் பாடி, நாம பொற்சுண்ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா) தேவா கனவிலும் எண்டறியச் செமமலாப்பாதங்கள் என்றமையால், நனவிறண்டறிய மை சொல்லாமையமையும். காட்டும் என வாள்குறினமையால் எமக்கு நனவிலும் கனவிலும் காட்டும் எனத்தாயிற்று. (கசு)

தேனசாமலாககொன்றைபாடிச்
சிவபுரம்பாடித்திருச்சடைமேல்
வானகமாமடுப்பிளபாடி
மாலவீடைபாடிவலகைபெந்து
மூனகமாமழுசுருலம்பாடி
யுமபருமிமபருமுய பவனறு
போனகமாகநஞ்சுண்டலபாடிப
பொற்றிருச்சுண்ணமிடித்ததுநாமே.

(ப - னா) தேன் அகம் - தேன்த தன்னுட்கொண்ட, மாபெருமையமைந்த, கொன்றைமலா - கொன்றைமலரை, பாடி-பாடி-சிவபுரம்பாடி - சிவலோகத்தைப் பாடி, திருச்சடைமேல்-அழகாகிய சடாபாரத்தின்மீதுள்ள, வான அகம் - விண்ண யிடமாகவுடைய, மாமதிப்பிள - பெருமையமைந்த இளஞ்சுத்தினை, பாடி - பாடி, மாலவீடைபாடி - பெரிய இடத்தைப் பாடி, வலகை எந்தும் -

வலக்கையில தாங்கிய, ஊன் அகம் ஆம் - தசைக்கிடமாகிய, மழுச்சூ
லம்பாடி - மழுச்சூலத்தைப் பாடி, உம்பரும் - விண்ணுலகத்தாரும்,
இம்பரும் - மண்ணுலகத்தாரும், உய்ய - பிழைக்கும்வண்ணம், அன
று-அநாளில், நஞ்சு - விடத்தை, போனகமாக உண்டல்-உணவாக
வுண்ணுதலை, பாடி - பாடி, பொற்றிருச்சுண்ணம் - திருப்பொற்சுண்
ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், ஏ - று.

(க - னா) இறைவனது கொன்றைமலர் முதலியவற்றைப்
புகழ்ந்து பாடி, நாம் பொற்சுண்ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா) தேன் நகு அம் எனப்பிரித்து, தேன் விளங்கு
ன்ற அழகிய என்னுமாம். தேன் அகம் ஆம் எனப்பிரித்து, தேனுக்
கிடமாகிய எனதுறாததலு மமையும். ஊனகமா மழுச்சூலம் - தசை
யப்பியிருக்கிற மழுச்சூலம். போனகம் - உணவு. (கௌ)

அயன்றலைகொண்டுசெண்டாடல்பாடி

யருக்கெனயிறுபறித்தல்பாடிக்

கயந்தனைக்கொன்றுரிபோர்த்தல்பாடிக்

காலனைக்காலாலுதைத்தல்பாடி

யியைநதனமுப்புரமெய்தல்பாடி

யேழையடியோமையாணுகொண்ட

நயந்தனைப்பாடிநின்றாடியாடி

நாதற்குச்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா.) அயன்றலைகொண்டு - பிரமன் சித்தைக்கொண்டு,
செண்டு ஆடல் பாடி - பந்தாடுதலைப் பாடி, அருககன் வயிறு பறித்
தல் பாடி - சூரியன் பல்லுத தகர்த்தலைப்பாடி, கயந்தனைக்கொன்று-
யானையைக் கொன்று, உரி - அதன் தோலை, போர்த்தல் - போர்த
துக்கொன்றதலை, பாடி - பாடி, காலனை - யமனை, காலால் உதைத்
தல் பாடி - திருவடியால் உதைத்தலைப் பாடி, இயைந்தன - கூடின
வாகிய, முப்புரம் - திரிபுரங்களை, எய்தல் - அமெய்து அழித்தலை,
பாடி - பாடி, ஏழை அடியோமை - ஏழைமடியேங்களை, ஆண்டுகொ
ண்ட - ஆண்டுகொண்டருளின, நயந்தனைப் பாடி-நன்மையைப்பாடி,
நின்று ஆடி ஆடி - நின்று நடித்து நடித்து, நாதற்கு - இறைவனுக்கு,
சுண்ணம் - திருப்பொற்சுண்ணத்தை, நாம் இடித்தும் - நாம் இடிப்
போம், ஏ - று.

(க - னா.) பிரமனது சிரததைக் கொய்தல் முதலிய வீரகுணங்
களையும், ஏழையடியேங்களை யாண்டருளின என்மைக்குணத்தைச்
யும் பாடி நாம் பொற்சுண்ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) செண்டாடல் என்றது எளிதாயிருந்த தென்ப
தைக் குறிக்கின்றது. கயம் - யானை, இது கஜம் என்னும் வட
மொழித்திரிபு. (க௮)

வட்டமலர்க்கொன்றைமாலேபாடி ,
மத்தமும்பாடிமதியும்பாடிச்
சிட்டர்களவாழுந்தென்றில்லேபாடிச்
சிற்றம்பலத்தெங்கள்செல்வம்பாடிச்
கட்டியமாசுணக்கச்சைபாடி
கங்கணம்பாடிக்கவித்தகைமமே
விட்டுநின்றாடுமரவம்பாடி
யீசற்குச்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா) வட்டம் - வட்ட வடிவாகிய, கொன்றை மலர்
மாலேபாடி - கொன்றைமலர் மாலையைப்பாடி, மத்தமும் பாடி -
ஊமத்த மலரையும்பாடி, மதியும்பாடி - பிறையையும்பாடி, சிட்டர்
கள் வாழும்-பெரியோர் வாழ்கின்ற, தென் திலைபாடி-தென்றிலை
நகராப்பாடி, சிற்றம்பலத்த - திருச்சிற்றம்பலத்திலுள்ள, எங்கள்
செல்வம்பாடி - எமது செல்வத்தைப்பாடி, கட்டியமாசுணக்கச்சை
பாடி - கட்டின பாம்புகக்கச்சையைப்பாடி, கங்கணம்பாடி - கங்க
ணத்தைப்பாடி, கவித்த கைமேல் இட்டு நின்று ஆடும - மூடின
கையின்மேற்கொண்டு நின்றாடுகின்ற, ஆரவம்பாடி-பாம்பைப்பாடி,
ஈசற்கு - ஈசனுக்கு, சுண்ணம் - திருப்பொற் சுண்ணத்தை, நாம்
இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், என்று.

(க - னா.) இறைவனது கொன்றை மலர்மலை முதலியவற்
றைப்பாடி நாம் பொற்சுண்ண மிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) வட்டம் மாலேக்கு விசேடணம். மாசுணம்-பாப்பு.
மாசுணத்தைக் கங்கணத்தோடு மியைக்க. (க௯)

வேதமும்வேள்வியுமாயினாக்கு
மெய்ம்மையும்பொய்ம்மையுமாயினாக்குச்
சோதியுமாயிருளாயினாக்குத்
துன்பமுமாயின்பமாயினாக்குப்

பாதியுமாய்முற்றமாயினாக்குப
பந்தமுமாய்விடோயினாருக்
காதியுமந்தமுமாயினாருக
காடபபொற்சுண்ணமிடித்துநாமே.

(ப - னா.) வேதமும் வேள்வியும் ஆயினாக்கு - வேதங்களும் அவற்றிற் சொல்லப்படுகிற யாகங்களும் ஆனவாகு, மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினாக்கு - மெய்யும் பொய்யும் ஆனவாகு, சோதியும் ஆய இருள ஆயினாக்கு - ஒளியும் இருளுமானவாகு, துன்பமும் ஆய இன்பம் ஆயினாக்கு - துக்கமுமாகிசு சுகமும் ஆனவர்க்கு, பாகியும் ஆய முற்றம் ஆயினாக்கு - அனாயுமாகி முழுதுமானவர்க்கு, பந்தமும் ஆய வீடும் ஆயினாக்கு - கட்டுமாகி வீடுமானவாகு, ஆகியும் அந்தமும் ஆயினாக்கு - முதலும் இறுதியுமானவாகு, ஆட - ஆடிதற்கு, பொறசுண்ணம் - திருப்பொற் சுண்ணத்தை, நாம இடித்தும் - நாம் இடிப்போம், எ - று.

(க - னா) வேதம் வேள்வி முதலானவற்றையருவாகவுடைய இறைவன்பொருட்டு நாம் பொற்சுண்ணமிடிப்போம் என்பது.

(வி - னா.) இறைவனது தன்மை கூறுவதில் வேதஞ் சிறந்தமையின முதலில் வேதமும் என்றும், அதனாலன்றி யாகமுதலான சற்கருமங்களின் கூறுபாடு தெரிதலருமையாதலால், அடுத்து வேள்வியும் என்றும் கூறியருளினா. மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையுமாயினாக்கு முதலாயின இறைவனது பரிபூரண வியாபகத்தை விளக்கி நின்றன.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோத்தும்பி.

சிவனோடைக்கியம்.

நாலடித்தாவு கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவேறுகோணுமபுரந்தானும்பொற்பமைந்த
நாவேறுசெலவியுநாரணனுநான்மறையு
மாவேறுசோதியுமவானவருந்தாமறியாச்
சேவேறுசேவடிக்கேசென்றுதாய்கோத்தும்பி.

(ப - னா.) பூ ஏறு சோனும் - தாமணாப்பூவிலேறிய பிரமனும், புரந்தரனும் - இத்திரனும், பெற்பு அமைந்த - அழகமைந்த, நா ஏறு செல்லியும் - (பிரமனது) நாவிலேறிய சரசுவதியும், நாரணனும்-திருமாலும், நான மறையும்-நான்குவேதங்களும், மா ஏறு சோதியும்-பெருமைமிகுந்த முச்சுடர்களும், வானவரும் - மற்றுமுள்ள தேவர்களும், தாம் அறியா - தாமேயறியவொண்ணாத, சேவறுசேவடிக்கே - இடபமூரத திருவடிக்கே, சென்று ஊதாய்-போய் ஊதக்கடவாய், கோ தும்பீ - அரசவண்டே, ஏ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, பிரமன், இத்திரன் முதலானோரும் அறியாத இறைவனது திருவடியிற்சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி-னா) பூ ஏறு என்ற விசேடணததால் கோன் என்பது பிரமனையுணர்த்திற்று. நா ஏறு என்ற விசேடணததால், செல்வி என்பது சரசுவதியையுணர்த்திற்று. மா ஏறு சோதி என்றது, சூரியசந்திராக்ஷிகளை.

(க)

நானாரென்னுள்ளமாராநானங்களாரென்னையாரறிவார்
வானோர்பிரானென்னையாண்டிலனெனமதிமயங்கி
பூருடைதலையிலுண்பவிதோமபலவன்
தேனாகமலமேசென்றுதாய்கோத்தும்பீ.

(ப - னா.) வானோர் பிரான்-தேவர் பெருமான், என்னை ஆண்டிலனேல் - என்னை ஆண்டருளிலனாயின், நான் ஆர் - நான் யார், என் உன்னம் ஆர் - என் மனம் யார், ஞானங்கள் ஆர் - ஞானங்கள் யார், என்னை யார் அறிவார் - என்னை அறிபவா யார், (இவையாவும் மில்லையாம் ஆதலால்) மதி மயங்கி - மதிமயக்கங்கொண்டு, ஊன் ஆர் - மாமிச நிறைந்த, உடை தலையில் - உடைந்த தலைப்பாத்திரத்தில், உண் - உண்ணுதற்குரிய, பலி தேர் - பிச்சையைத் தேர்கின்ற, அம்பலவன் - பொன்னம்பலவனது, தேன் ஆர் கமலமே - தேன் பொருத்திய தாமரை மலர்போலுத் திருவடியின் கண்ணே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவாய், கோ தும்பீ - அரசவண்டே, ஏ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, இறைவன் என்னை யாண்டிலனாயின் நான் முதலாகிய ஒரு பொருளும் இல்லையா மாதலால் அவனது திருவடியின் கண்ணே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) தேனார் கமலம் என்பது அம்பலவன் என்ற குறிப்பால் அவனது திருவடியை யுணர்ந்திற்று. (உ)

தினைத்தனையுள்ளதோர்பூவினிற்றேனுண்ணாதே
நினைத்தொறுங்காண்டொறும்பேசுந்தோறுமெப்போது
மனைத்தெலும்புண்ணெகவானநதத்தேன்சொரியும்
குனிப்புடையானுக்கேசென்றுதாய்கோத்தும்பி.

(ப - னா.) தினைநனை உள்ளது - தினையளவுள்ளதாகிய, ஓர் பூவினில் தேன் உண்ணாதே - ஒரு மலரின் தேனையு முண்ணாமல், நினைதொறும் - நினைகருந்தோறும், காண தொறும் - காணுந்தோறும், பேசுந்தோறும் - பேசுந்தோறும், (ஆகிய) எப்போதும் - எங்கா லத்தும், அனைத்து எலும்பு - எலும்புகளெல்லாம், உன் நெக-உள்ளே நெகிழும்வண்ணம், ஆனந்தம் தேன் சொரியும் - இன்பத்தேனைப் பொழிகின்ற, குனிப்பு உடையானுக்கே - கூத்தடையவனுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவாய், கோ தும்பி - அரசவண் டே, ஏ -று.

(க - னா.) அரசவண்டே, அற்பமாகிய பூத்தேனை யுண்ணாமல் உடலுயிர்கள் உருகும்படி இன்பத்தேனைச் சொரிகின்ற கூத்தப்பிரா னது திருவடியிற் சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) தனை - அளவு, குனிப்பு - தொழிற்பெயர். (ங)

கண்ணப்பனொப்பதோரன்பின்மைகண்டபி
னென்னப்பனென்னொப்பிலென்னையுமாட்கொண்டருளி
வண்ணப்பணித்தென்னைவாவென்றவான்கருணைச்
சண்ணப்பொன்னீற்றற்கேசென்றுதாய்கோத்தும்பி.

(ப - னா.) கண்ணப்பன் ஒப்பது - திருக்கண்ணப்பதேவனா நிகர்த்ததாகிய, ஓர் அன்பின்மை கண்டபின் - ஒப்பற்ற அன்பின் மையைக்கண்ட பின்னும், என் அப்பன் - என் அப்பனாகி, என் ஒப்பு இல் - எனக்குச் சமாகமில்லாத, என்னையும் - அடியேனையும், ஆட்கொண்டு அருளி - அடிமைகொண்டருளி, வண்ண பணித்து - நன்மையாகப்பணித்து, என்னை வா என்ற - என்னை வாவென்றதை

த்த, வான் கருணை - மேலான கருணையையுடைய, சுண்ணம் - பொடியாகிய, பொன் நீற்றற்கே - பொன்மயமாகிய திருவெண்ணீறு டையானாகசே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பீ - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா) அரசவண்டே, சுண்ணப்பன் போல அன்புடைமை யென்னிடத்தின்மைகளும், எனனை வாவென்றழைத்தாட்கொண்டருளின பெருங்கருணையானனாகிய சிவவிரானாகசே சென்று ஊதக்கடவாய் என்பது.

(வி - னா.) தலையாய அனபாதலால் “சுண்ணப்பனெப்பதோரன்பு” என்றா. ஒப்பு இல் என்றது, இழிவினாச் சமாதமில்லாத என்றபடி. (ச)

அத்தேவர்தேவரவர்தேவரென்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவுபேசிப்புலம்புகின்றபூதலத்தே
பத்தேதுமிலலாதென்பற்றறநானபற்றிநின்ற
மெய்த்தேவாதேவாக்கேசென்றாதாய்கோத்துமபி.

(ப - னா.) அ தேவர் தேவா - அந்தத் தேவரேதேவர், அவர் தேவர் - அவரே தேவா, என்று - என்று, இங்ஙன் - இங்ஙாறு, பொய் தேவு பேசி - பொய்த்தேவனைப் பேசி, புலம்புகின்ற - புலம்பாநின்ற, பூதலத்தே - நிலவுலகத்தின் கண்ணே, பதது ஏதும் இல்லாத - பற்றுச் சிறிதுமின்றி, என் பற்று அற - என்பிறவிப் பற்றற்றொழிய, நான் பற்றி நின்ற - நான் பிடித்தது நின்ற, மெய் தேவர் தேவாகு ஏ - மெய்யாகிய தேவ தேவாககே, சென்று ஊதாய் போய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பீ - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, பொய்த்தேவனைப் பற்றிப் புலம்பாநின்ற உலகத்தில் பிறவிப்பற்றொழிய நான் பற்றி நின்ற மெய்த்தேவனாகிய சிவபெருமானாகசே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா) தேவு - தெய்வம். பத்து - பற்று. (இ)

வைத்தநிதிபெண்டாமக்கள்குலங்கலவிபென்னும்
பித்தவுலகிற்பிறப்போடிபபென்னுஞ்
சித்தவிகாரக்கலக்கநதெளிவித்த
வித்தகத்தேவாக்கேசென்றாதாய்கோத்துமபி.

(ப - னா.) வைத்தநிதி - ஈட்டிவைத்த செல்வம், பெண்டர் - பெண்டிர், மக்கள் - சிறுவர், குலம் - குலம், கல்வி - கல்வி, என்னும் பித்தம் - என்னும் பித்தமகொண்ட, உலகில் - உலகத்தில், பிறப்போடு இறப்பு என்னும் - பிறவி இறவியென்கின்ற, சித்தம் விகாரம் கலக்கம் - மனோவிகாரத்தின் கலக்கத்தை, தெளிவித்த - தெளியச்செய்த, வித்தகம் தேவர்க்கே - ஞானவடிவாகிய தேவருக்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பி - அரசவண்டே, ஏ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, செல்வமுதலியவற்றில் பித்தேறின உலகில், பிறவி இறவியாகிய கலக்கத்தினின்றும் என்னை நீக்கியருளின ஞானவுருவினனாகிய இறைவனுக்கே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) நிதிமுதலியவற்றில் மிக்க இச்சைவைத்திருப்பதனால் உலகத்தைப் பித்தவுலகு என்றார். (சு)

சட்டோநினைக்கமனத்தமுதாஞ்சங்கரனைக்
கெட்டேன்மறப்பேனோகேடுபடாத்திருவடியை
யொட்டாதபாவிததொழும்பணாநாமுருவறியோஞ்
சிட்டாயசிட்டற்கேசென்றாதாய்கோத்துமபி.

(ப - னா.) சட்டோ நினைக்க - சற்று நினைக்கவே, மனத்து - நினைத்தமனத்தில், அமுதுஆம் - அமிதமாகின்ற, சங்கரனை - சங்கரனை, கெட்டேன் மறப்பேனோ - கெட்டேன் மறத்தொழிவேனோ, கேடுபடா - அழிவுண்டாகாத, திருஅடியை - திருவடியை, ஒட்டாத - அடைய வொட்டாத, பாவி தொழும்பணா - பாவித்தொண்டணா, நாம் - யாம், உரு அறியோம் - உருவமறியோம், சிட்டாய சிட்டற்கே - மேன்மையாகிய பெரியோனுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய்ஊதக்கடவை, கோ தும்பி - அரசவண்டே, ஏ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, நினைத்தலும் அமுதம்போல அம் மனத்துக்கினிமைபைத் தருகின்ற சிவபெருமானை மறப்பேனோ, அவன் திருவடியை யடைதற்கிணங்காத துட்டணா யாம் காணவுஞ் சகியோம். அந்த மேலோனிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) சட்டோ நினைக்க என்பதற்கு நினைப்பின அழிவு ண்டாமோ என்றுணாப்பினுமமையும். (எ)

ஒன்றாய்முனைத்தெழுந்தெத்தனையோகவடுவிட்டு
நன்றுகவைத்தென்னைநாய்சிவிகையேற்றுவித்த
வென்றதைதாதைக்குமெமமனைக்குந்தமபெருமான்
குன்றாதசெல்வற்கேசெனறுதாய்கோத்துமபீ.

(ப - னா.) ஒன்று ஆய் முனைத்து எழுந்து - ஒன்றாக முனைத்
தெழுந்தது, எத்தனையோ கவடு விட்டு - எத்தனையோ கிளைகள் விட்டு,
நன்றாக வைத்து - நன்மையுண்டாக வைத்து, நாய் சிவிகை
ஏற்றுவித்த-நாய்போலும் அடியேனைச் சிவிகையி லேற்றுவித்த, என்
தாதை - என் தந்தை, தாதைக்கும் - தந்தைக்கும், எம் அன்னைக்
கும் - எமது தாய்க்கும், தமபெருமான் - தலைவனாகிய, குன்றாத
செல்வற்கே - குறையாத செல்வத்தை யுடையவனுக்கே, சென்று
ஊதாய்-போய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பீ - அரசவண்டே, எ-று.

(க - னா.) அரசவண்டே, ஒரு பொருளாயும் பல பொருளா
யும் நிறைந்து விளங்குஞ் சிவபெருமானிடத்தே சென்று ஊதவா
யாக என்பது.

(வி - னா.) கவடு - கிளை. சிவிகை - பல்லக்கு. (அ)

கரணங்களுல்லாக்கடந்துநின்றகறைமிடற்றன்
சரணங்களேசென்றுசார்தலுமேதானெனக்கு
மரணமபிறப்பென்றிவையிரண்டின்மயக்கறுத்த
கருணைக்கடலுக்கேசெனறுதாய்கோத்துமபீ.

(ப - னா.) கரணங்கள் எல்லாம் - கரணங்கள் எல்லாவற்றை
யும், கடந்து நின்ற - அப்புறப்பட்டு நின்ற, கறைமிடற்றன் - விஷ
கண்டனது, சரணங்களே - திருவடிகளையே, சென்று சார்தலும் -
சென்றடைதலும், தான் - தான், எனக்கு - அடியேனுக்கு, மரணம்
பிறப்பு என்ற - இறப்பு பிறப்பென்று சொல்லப்பட்ட, இவை
யிரண்டின் - இவை யிரண்டினுடைய, மயக்கு அறுத்த - மயக்கத்
தைப்போர்க்கின, கருணைக்கடலுக்கே - கருணைக்கடலா யிருப்பவ
னுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பீ -
அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, கரணங்களுக் கெட்டாதவனும்,
என் பிறப்பிறப்புக்களை யொழித்தவனுமாகிய சிவபெருமானிடத்தே
சென்று ஊதக்கடவை என்பது.

(வி - னா.) அகக்கரணம் புறக்கரணம் என்னு மிரண்மெட்
ங்க, “கரணங்களெல்லாம்” எனறார். கறை - விஷம். மிடறு -
கண்டம். (க)

நோயுற்றுமுத்துநாணுத்துகன்றாயிங்கிருந்து
நாயுற்றசெல்வநயநதரியாவண்ணமெல்லநர்
தாயுற்றுவந்தென்னையாண்டுகொண்டதன்கருணைத்
தேயுற்றசெல்வந்கேசென்றாதாய்கோத்துமபீ.

(ப - னா) நோய் உற்று - நோயையடைந்து, மூத்து - மூதிர்
ந்து, நான் - யான், நுநது கன்றாய் இங்கு இருந்து - தன்னப்பட்ட
கன்றுபோல இவ்விடத்திருந்து, நாய்-நாயினேன், உற்ற செல்வம்-
மிக்கசெல்வத்தை, நயந்து அறியா வண்ணம் எல்லாம்-விரும்பிஅறி
யாதவிதங்களெல்லாவற்றையும், தாய் உற்று வந்து - தாய்போன்று
எழுந்தருளி, என்னை - அடியேனே, ஆண்டுகொண்ட-ஆண்டுகொண்
டருளின, தன்கருணை தேசஉற்ற செல்வந்கே-தட்பமாகிய கருணை
யென்னும் ஒளியிருந்த செல்வனுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய்
ஊதக்கடவை, கோ தும்பீ - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, நோய் முதலியவற்றால் வருத்துகி
ன்ற என்னைத் தாய்போலக் கருணைசெய்தாண்டருளின இறைவனி
டத்தே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) துந்துதல் - தன்னுதல், தேசுற்ற என்பது தேயு
ற்ற எனச்சுரத்தகு யகரமபோலியாயிற்று. (க0)

வன்னெஞ்சுக்கள்வன்மனவலியென்னுதே
கன்னெஞ்சருக்கிக்கருணையினாலாண்டுகொண்ட
வன்னந்தினைக்குமணிதில்லையம்பலவன்
பொன்னங்கழலுக்கேசென்றாதாய்கோத்துமபீ.

(ப - னா.) வல் நெஞ்சம்-வன்மைமாகிய நெஞ்சினையுடைய,
கன்வன் - திருடன், மன வலியன்-மிகவலியன், என்னுதே-என்று
நீக்காமல், கல் நெஞ்சு உருகதி-என் கல்லை நிகர்த்த மனத்தை உருக
ச்செய்து, கருணையினால் - தன் பெருங்கருணையால், ஆண்டுகொண்
ட - ஆண்டுகொண்டருளின, வன்னம் தினைக்கும் - அழகுநிரம்பின,
மணி - ரத்தமயமாகிய, தில்லையம்பலவன் - தில்லைநிறம்பலவனது,
பொன் அம் கழலுக்கே சென்று - பொற்கழலணிந்த திருவடியிலே
போய், ஊதாய் - ஊதக்கடவை, கோ தும்பீ - அரசவண்டே, எ-று,

(க - ணா.) அரசவண்டே, என் வலிய கல்லைநிகர்த்த மனத் தையுருக்கித் தன் கருணையாலாண்டுகொண்ட இறைவனிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - ணா.) மன்ன மன எனத்தொருத்தல் பெற்றது. வன் னம் - றிறம் எனினுமாம். (கக)

நாயேனைத்தன்னடிகள் பாடுவித்தநாயகனைப்
பேயேனதுள்ளப்பிழைபொறுக்கும்பெருமையனைச்
சீயேனதுமில்லாதென்செய்பணிகளகொண்டருளுந்
தாயானவிசற்கேசென்றாதாய்கோத்துமபி.

(ப - ணா.) நாயேனை - நாயினேனை, தன் அடிகள் பாடுவித்த-
தன் திருவடிகளைப் பாடச்செய்த, நாயகனை - தலைவனை, பேயே
னது-பேயை நிகர்த்தவளுகிய எனது, உன்னம் பிழை பொறுக்கும்-
மனக் குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்கின்ற, பெருமையனை - பெருமை
யையுடையவனை, சீ ஏதும் இல்லாது - இழச்சி சிறிதுமின்றி, என்
செய்பணிகள் கொண்டருளும் - என்செய் தொண்டுகளை யேற்றரு
ளுகின்ற, தாய் ஆன ஈசற்கே - தாய்போன்ற ஈசனாகே, சென்று
ஊதாய்-போய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பி - அரசவண்டே, ஏ-று.

(க - ணா.) அரசவண்டே, என்னைக்கொண்டு தன்னைப் பாடு
வித்துக்கொண்டவனும், என் பிழைபொறுத்து என் பணிகொண்
டருள்வோனு மாகிய சிவபிரானிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக என்
பது.

(வி - ணா.) உள்ளப்பிழை - தீயன சிந்தித்தல்முதலியன. (கஉ)

நான் நனக்கன்பினமைநானுந்தானுமறிவோந்
தானென்னையாட்கொண்டதெல்லாருந்தாமறிவா
ரானகருணையுமங்குந்றேதானவனே
கோனென்னைக்கடக்குளிர்த்துதாய்கோத்துமபி.

(ப - ணா.) நான் - யான், தனக்கு அன்பு இன்மை - தனக்கு
அன்புடைய எல்லாமையை, நானும் தானும் அறிவோம் - நானும்
தானுமே அறிவோம், தான் என்னை ஆட்கொண்டது-தான் என்னை
ஆட்கொண்டருளினதை, எல்லாரும் தாம் அறிவார் - எல்லாரும்

அறிவாகன், ஆனகருணையும் அங்கு உற்றே - உண்டாகிய கருணையும் அவ்விடத்தி மிகுந்தே, தான் அவனே கோன்-தானாகிய அவனே இறைவனா யெழுந்தருளி, என்னைக்கூட - என்னைச்சேர, குளிர்ந்து ஊதாய் - குளிர்ச்சியாய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பீ - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, இறைவனிடத்து நான் அன்பிலேன் என்பதை அவனும் நானுமே யறிவோம், அவன் என்னை யாட்கொண்டதை யெல்லாரு மறிவாகன், ஆதலால் அவன் தன் கருணையால் என்னை வந்து தானே சேரும்படி ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா.) அன்பின்மை - அன்பில்லாமை. குளிராகாதல் - மெல்ல ஆதுதல். (க௩)

கருவாயுலகினுக்கப்புறமாயிப்புறத்தே
மருவாமலாக்குழன்மாதினொடுமவந்தருளி
யருவாய்மறையிலந்தணையாணடுகொண்ட
திருவானதேவர்க்கேசென லாதாய்கோத்துமபீ.

(ப - னா.) உலகினுக்கு - பிரபஞ்சத்துக்கு, கரு ஆய் - பிறப்பிடமாய், அப்புறம் ஆய் - அப்பாலாகி, இ புறத்தே - இவ்விடத்தில், மரு ஆ - மணமநிறைந்த, மலர் - மலராயணிந்த, குழல் - கூந்தலையுடைய, மாதினொடும் - உமாதேவியாரோடும், வந்து அருளி-எழுந்தருளி, அரு ஆய் - அருவாகி, மறை பயில்-வேதநகளை யோதுகின்ற, அந்தணன் ஆய் - வேதியனாகி, ஆண்டுகொண்ட - என்னை ஆண்டுகொண்டருளிய, திரு ஆன தேவறகே - அழகாகிய தேவனுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பீ - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, பிரபஞ்சத்துக்கு முதல்வனாகிய சிவ பெருமான் எம்பெருமாட்டியோடும் இவ்விடத்து வேதியனா யெழுந்தருளி என்னை யாண்டுகொண்டமையால் அவனிடத்தே சென்று ஊதக்கடவை யென்பது.

(வி - னா.) கரு - பிறப்பிடம். அரு - உருவமின்மை. (க௪)
நானுமென்சிற்தையுநாயகனுக்கெவ்விடத்தோர்
தானுந்தன்றையலுநதாழ்சடையோனாண்டிலனேல்
வானுநதிசைகளுமாகடலுமாயபிரான்
றேனுநதுசேவடிக்கேசென் லாதாய்கோத்துமபீ.

(ப - னா.) தாழ்சடையோன் - நீண்ட சடையையுடைய சிவ பெருமான, தானும் தன் தையலும் - தானும் தன் தேவியுமாயெழுந்தருளி, ஆண்டிலனேல் - ஆண்டிலனாயின, நானும் - யானும், என் சிந்தையும் - என மனமும், நாயகனுக்கு - எமது தலைவனுக்கு, எ இடத்தோம் - எவ்விடத்தோமாவோம், வானும் - ஆகாயமும், திசைகளும் - திசைகளும், மா கடலும் - பெரிய கடல்களும், ஆய - ஆசிய, பிரான் - உபகாரணமுடையோனது, தேன் உருது - தேவசொசரி கின்ற, சேவடிககே - திருவடிகளுக்கே, சென்று ஊதாய - போய் ஊதக்கடவை, கோ துமபீ - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, இறைவன் இறைவியோடு மெழும் தருளி என்னை யாட்கொன்னாவிடின நான் இறைவனுக்குரியனாகேன, அருனது திருவடியின்கண்ணே சென்று ஊதுவாயாக என பது.

(வி - னா.) தாழ்சடை - தொங்குகின்ற சடையெனினுமாம்.

உள்ளப்படாத திருவுருவையுள்ளுதலும்
கள்ளப்படாத களிவந்தவானகருணை
டுவள்ளப்பிரானெம்பிரானெனனைவேறேயாட்
கொள்ளப்பிரானுக்கேசென்றாதாய்கோததுமபீ.

(ப - னா.) உள்ளப்படாத - நினைக்க வொண்ணாத, திருவுருவை - திருவுருவத்தை, உன்னுதலும் - நினைத்தலும், கள்ளப்படாத - ஒளிக்காத, களிவந்த - களிப்புமிருந்த, வான் கருணை வெள்ளம் - மேலாகிய கருணைப்பெருக்கை யுடையவனும், எம்பிரான் - எம்பிரானுமாகி, என்னை - அடியேனை, வேறே - வேறுகவே, ஆட்கொள் - அடிமைகொண்ட, அப்பிரானுக்கே - அந்த உபகார சிலனுக்கே, சென்று ஊதாய - போய் ஊதக்கடவை, கோ துமபீ - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, தன் திருவுருவை நினைத்தளவில் கருணைப்பெருக்கை யுடையவனும் என்னை யடிமைகொண்ட உபகாரகனுக்குச்சென்று ஊதக்கடவையென்பது.

(வி - னா.) உள்ளுதல் - நினைத்தல். வான் - மேன்மை, (கசு)

பொய்யாய்செல்வத்தேபுக்கழுந்திநாடோறு
மெய்யாக்கருதிக்கிடந்தேனையாடகொண்ட
வையாவென்றாருயிரேயம்பலவாவெனறவன்றன்
செய்யார்மலாடக்கேசென்றாதாய்கோத்தும்பீ.

(ப - னா.) பொய் ஆய - பொய்யாகிய, செல்வத்தே - செல்வத்தின்கண்ணே, புக்கு அழுந்தி - சென்றழுந்தி, நான் தோறும் - தினந்தோறும், மெய் ஆகருதி கிடந்தேனை - உண்மையாயெண்ணிக்கிடந்த என்னை, ஆட்கொண்ட - அடிமைகொண்ட, ஐயா - ஐயனே, என ஆர உயிரே - என் அரிய வுயிரே, அம்பலவா - பொன்னம்பலவனே. என்று - என்று துதித்து, அவன் தன் - அவனது, செய்யார் மலா - செந்நிறம்பொருந்திய தாமரை மலர்போன்ற, அடிகே - திருவடிகே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, கோதும்பீ - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, பொய்ச்செல்வத்திலேசென்றழுந்தி அதனை மெய்யெனக் கருதிக்கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட ஐயனே, என் அரியவுயிரே, பொன்னம்பலவனே என்றுதுதித்து அவன் திருவடிககண்ணே சென்று ஊதக்கடவை யெனபது.

(வி - னா.) ஆருயிர் - அருமையாகிய வுயிர். பெருமை ஆசை பேராசையென வந்தாறபோல, அருமை உயிர் ஆருயிர் எனவந்தது.

தோலுந்துகிலுங்குழையுஞ்சுருடோடும்
பால்வெள்ளைநீறும்பசுஞ்சாந்தும்பைங்கிளியுஞ்
சூலமுந்தொக்கவளையுமுடைத்தொன்மைக்
கோலமேநோக்கிக்குளிராந்துதாய்கோத்தும்பீ.

(ப - னா.) தோலும் - தோலும், துகிலும் - ஆடையும், குழையும் - குண்டலமும், சுருள் தோடும் - சுருண்ட காத்தனியும், பால்வெள்ளைநீறும் - பால்போலும் வெண்மையாகிய திருவெண்ணீறும், பசுஞ்சாந்தும் - பசுமையாகிய சந்தனமும், பைங்கிளியும் - பசிய கிளியும், சூலமும் - சூலமும், தொக்க - திரண்ட, வளையும் - வளையலும் (ஆகிய இவற்றை) உடை - உடைய, தொன்மை கோலம் எ

நோக்கி - பழமையாகிய திருக்கோலத்தையே நோக்கி, குளிராந்து ஊதாய் - குளிராசெயாய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பீ - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா) அரசவண்டே, தோல் துகில் முதலியவற்றை யுடைய இறைவனது திருக்கோலத்தை நோக்கி ஊதக்கடவை என்பது.

(வி - னா.) அரத்த காரீச்சுர கோலங் கூறப்படுதலால் தோல் குழை நீறு முதலியவற்றை இறைவனுக்கும், துகில் தோடு பசுஞ் சாந்து முதலியவற்றை இறைவிக்கும் கொள்க. (கஅ)

கள்வன்கடியன்கலதிரிவனென்னுதே
வள்ளல்வரவாவந்தொழிந்தானென மனத்தே
யுள்ளத்துறுதுயரொன்றொழியாவண்ணமெல்லாம்
தெள்ளுங்கழலுகக்கேசென்றுதாய்கோத்தும்பீ.

(ப - னா.) கள்வன் - திருடன், கடியன் - கொடியன், கலதி - மூதேவி, இவன் என்னுதே - இவனென்றிகழாமல், வள்ளல் - பரமோதாராகிய சிவபிரான், வர - நாளுக்கு நான், என மனத்தே வந்து ஒழிந்தான் - என் மனத்தினுண்ணை வந்தொழிந்தான், உள் ளத்து உறு - மனத்திற் பொருத்தியதுயர் எல்லாம் - துன்பங்க ளெல்லாவற்றையும், ஒன்று ஒழியாவண்ணம் - ஒன்று நீங்காத வண் ணம், தெள்ளும் கழலுககே - தெளிந்த திருவடிககே, சென்று ஊதாய் - போய் ஊதக்கடவை, கோ தும்பீ - அரசவண்டே, எ - று.

(க - னா) அரசவண்டே, இவன் கள்வனாகிய கலதியென் றிகழாமல் என் மனத்தில் வந்து குடியிருந்தவனாகிய இறைவனது திருவடியின் கண்ணே சென்று நமது துன்பங்களை யெல்லாம் ஒன் றொழியாமற் சொல்லி ஊதுவரவாக என்பது.

(வி - னா.) கலதி - சேட்டை (மூதேவி). (கக)

பூமேலயனோமொலும்புகலரிதென்
மேமாறிநிற்கவடியேனிறுமாக்க
நாய்மேற்றவிசிட்டெனராய்ப்பொருட்படுத்த
திமேனியானுக்கேசென்றுதாய்கோத்தும்பீ.

(ப - னா.) பூமேல் அயனோடு - தாமனாமலர்மே விருக்கின்ற பிரமனோடு, மாலும் - திருமாலும், புக்ல் அரிது என்று-சொல்லுதல் அரிதாமென்று, மொறி நிறக - தடுமாறி நிறகவும், அடியேன-தொண்டனேன, இறமாக்க - இறமாக்கவும், நாய் - நாய் போலவேனை, மேல் தவிச தூட்டு - மேலாகிய ஆசனத்தில வைத்து, நன்றாய்-நன்மையாக, பொருளபடுத்த - என்னை ஒரு பொருளாகக்கொண்ட, தீமேனியானுக்கே - நெருப்புப்போலும் திருமேனியை யுடையவனாகிய சிவபெருமானுக்கே, சென்று ஊதாய் - போய ஊதக்கடவை, கோ தம்பீ - அரசவண்டே, ஏ - று.

(க - னா.) அரசவண்டே, பிரமனும் திருமாலும் தடுமாறவும் அடியேன இறமாப்படையவம், நாயகரு மேலான ஆசனமிட்டாற் போல அடியேனை யோபொருளாகக் கொண்டாண்டருளின சிவபெருமானிடத்தே சென்று ஊதுவாயாக என்பது.

(வி - னா) மொறல் - தடுமாறல். இறுமாத்தல் - அகங்கரித்தல். தவிச - ஆசனம். (20)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தெழிலைணம்.

—கடனா—

சிவனோடடைவு.

—கடனா—

காலடித்தரவுகொச்சக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாலும்பன்றியாய்ச்சென்றுணராத் திருவடியை யுருநாமறியவோரந் தணையாணம்கொண்டா நொருநாமமோருருவமொன்றுமில்லாற்காயிரந் திருநாமமபாடிநாதெள்ளேணம்கொட்டாமோ.

(ப - னா) திருமாலும் - விட்டுணுவும், பன்றி ஆய் - பன்றி யுருவாகி, சென்று - போயிடாததம், உணரா - அறியாத, திருவடி - திருவடியை, உருநாம அறிய - வடிவத்தோடு யாம் அறியும் வண்ணம், ஓர் அநதணன் ஆய் - ஒருவேதியனாகிவந்து, ஆண்டுகொ

ண்டான் - ஆண்டுகொண்டருளினவனாய், ஒரு நாமம் - ஒரு பெயர், ஓர் உருவம் - ஒருவடிவம், (என்னும்) ஒன்றும் இல்லாதரு - ஒன்று மில்லாதவனாகிய சிவபெருமானுக்கு, ஆயிரம் திருநாமம் பாடி - ஆயிரம் திருநாமங்கள் அமைத்தப்பாடி, நாம - யாம், தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா) திருமாலும் வராகவருவாய் நிலத்தைக்கீண்டும் அறியாத திருவடியை உருவத்தோடு யாம் அறியும்வண்ணம் ஒருவேதிய னுடையிருந்தருளி எம்மையாண்டுகொண்ட நாமரூப ரகிதனாகிய சிவபெருமானுக்கு ஆயிரத்திருநாமங்களைச் சொல்லி நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா.) * திருமாலும் என்ற வும்மை உபாவுகிறப்பு. தெள்ளேணம் - மகளிரா விளையாட்டிலொன்று. (க)

திருவாராபெருந்துறைமேயபிரானென்பிறவிக்
கருவேரறுத்தபினயாவனாயுங்கண்டதில்லை
யருவாயுருவமுமாயபிரானவன்மருவுந்
திருவாராபாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா) திரு ஆ - அந்நிறைந்த, பெருந்துறைமேய - திருப்பெருந்துறையில எழுந்தருளிய, ிரான் - உபகார சீலன், என் பிறவி கரு - என் பிறவிக்கு மூலமாயிருக்கிற வினைகளை, கேர் அறுத்தபின - வேரறுத்த பின்னா, யாவனாயும் கண்டதில்லை - ஒருவனாயுங் கண்டதில்லை, அரு ஜய் - அருவமாகி, உருவமும் ஆப - உருவமுமாயிருக்கிற, பிரான் அவன் - உபகார சீலனாகிய அவன், மருவும் - எழுந்தருளியிருக்கிற, திருவாராபாடி - திருவாராணாப்பாடி, நாம் - யாம், தெள்ளேணம் கொட்டாமோ தெள்ளேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமான் என் பிறவியை வேர்களைந்த பின்னே யான அவனை யன்றி வேறொருவனாயுங் கண்டதில்லை, அவன் எழுந்தருளியிருக்கிற திருவாராணா என்னுந் திருப்பதியைப்பாடி நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா.) திரு - செல்வம் எனினும் மமையும். (உ)

அரிக்கும்பிரமற்குமல்லாதேவாகட்குந்
தெரிக்குமபடித்தனநிறின்றசிவமவந்துநம்மை
யுருக்கும்பணிகொள்ளுமெனபதுகேட்டுலகமெல்லாஞ்
சிரிக்குந்திறம்பாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா) அரிக்கும் பிரமற்கும் - திருமாலுக்கும் பிரமனுக்
கும், அல்லாத தேவாட்கும் - அவனாயல்லாத மற்றைத் தேவர்க
ளுக்கும், தெரிக்குமபடித்தன அனறி நின்ற - (இன்னபடி யென்று)
தெரிவிக்கும்படிக்கலலாமல் நின்ற, சிவம் வந்து - சிவமே வந்து,
நம்மை - எம்மை, உருக்கும் பணிகொள்ளும் என்பது கேட்டு - மன
முருக்கும்படியான தொண்டுகொள்ளும் எனபதைக் கேட்டு, உலகம்
எல்லாம் - உலகத்தார் எல்லாரும், சிரிகும் திரிம்பாடி - சிரிகும்
வித்ததைப்பாடி, தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம்
அயாதுமோ, எ -று.

(க - னா.) திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் அறியவொண்ணாத
சிவமே நம்மை மனமுருகப்பண்ணித் தொண்டுகொள்ளும் எனப
தைக் கேட்டு உலகத்தாரெல்லாரும் சிரிக்கும்படியைப் பாடியாம்
தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா) அல்லாத தேவா - இங்கிரன் முதலானோ. உருக்
கும் பணிகொள்ளும் எனபதற்கு மனதையுருகப்பண்ணும், தொண்
டுகொள்ளும் என்றுணாத்தலுமாம். உலகம் என்றது உலகத்திலுள
னானா. (ங)

அவமாயதேவரவகதியிலழுந்தாமே
பவமாயங்காத்தென்னைபாண்டுகொண்டபரஞ்சோதி
நவமாயசெஞ்சுடாநல்குதலுநாமொழிந்து
சிவமானவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) அவம் ஆய தேவர் - வீணாகிய தேவரது, அனகதி
யில் அழுந்தாமே-பயனற்ற கதிகளிற்படியாமல், பவம் மாயம் காத்து-
பிறவியாயத்தைத் தடுத்தது, என்னை ஆண்டுகொண்ட - என்னை ஆண்
டுகொண்டருளின, பரஞ்சோதி - பரஞ்சுடரானது, நவம் ஆய - தூத
னமாகிய, செம்மைசுடா நல்குதலும்-செவ்வியவொளியைக் கிருபை

செய்தலும், நாம் ஒழிந்து - அச்சம் நீங்கி, சிவம் ஆன ஆறு-சிவமான விதத்தை, பாடி-பாடி, தென்னேணம் கொட்டாமோ - தென்னேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா.) வீண் தெய்வங்களின் தூர்க்கிடிகளிற் செல்லாமல் என் பிறப்பொழிதது என்னை யாட்கொண்டருளின பரஞ்சோதி எனக்குக் கிருபைசெய்தலும் அச்சமற்றுச் சிவமான விதத்தைப்பாடி நாம் தென்னேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா.) பரஞ்சோதி, செஞ்சுடர் இரண்டும் சிவபெருமா னைக்குறித்ததெனக் கோடலுமாம். நாமொழிந்து எனபதற்கு நாம் என்னும் சிவதனம் ஒழிகது எனினுமாம். (ச)

அருமந்ததேவரயன்றிருமாற்கரியசிவ
முருவந்துபூதலதகோருகப்பெய்தக்கொண்டருளிக்
கருவெந்துவீழக்கடைக்கணித்தென்னுளம்புகருந
திருவந்தவாபாடித்தெள்ளே ஓங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) அருமந்த - அருமருந்தன்ன, தேவர் - தேவர்கள், அயன் - பிரமன், திருமாற்கு - திருமால் என்னும் இவர்களுக்கும், அரிய - அருமையாகிய, சிவம் - சிவமானது, உரு வரது - உருவாகி எழுந்தருளி, பூதலததோர் - நிலவுலகத்தா, உகப்பு எய்த - களிப்ப டைய, கொண்டு அருளி-எம்மை யடிமைகொண்டருளி, கருவெந்து வீழ - என் பிறவித்தொடா வெந்து வீழப்படி, கடைக்கணித்த - கடைக்கண்ணில் நோக்கி, என் உன்னம் புகுந்த - என் மனத்திற்புகு ந்ததனால், திருவந்த ஆறு பாடி - மேன்மையுண்டான விதத்தைப் பாடி, தென்னேணம் கொட்டாமோ - தென்னேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா.) பிரம விட்டுணுக்களுக்கும் அரிதாகிய சிவபெருமா ன் உலகத்தார்களிட்க எம்மை யடிமைகொண்ட மேன்மையைப்பாடி நாம் தென்னேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா.) அருமந்த தேவர் என்பதற்கு அருமந்ததேவராகிய எனப்பொருளுகறி அயன திருமால் எனபதற்கு விசேடணமாகி னுமமையும். (ரு)

அனாயாடுநாகமசைத்தபிரனவனியின்மேல்
வனாயாடுமங்கைதன்பங்கொடும்வந்தாண்டதிற
முனாயாடவுள்ளொளியாடவொண்மாமலாக்கண்களினீர்
தனாயாடுமாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) அனா - திருவனாயில், ஆடும் நாகம் - ஆடுமியல்புள்
ள நாகத்தை, அசைத்தபிரான் - கட்டினபிரான், அவனியின்மேல் -
பூமியின்மீது, வனா ஆடும் மங்கை தன பங்கொடும் - மலைமகளாகிய
உமாதேவி பாகத்தோடும், வந்து ஆண்ட - வந்தாண்டருளின, திறம -
விதத்தை, உனா ஆட - சொல்லவும், உன் ஒளி ஆட - எம்மனத்தின்
கண் ஒளி விளங்கவும், ஒன் - ஒட்பமாகிய, மா மலா கண்களில் - அழ
கிய தாமரைமலர்போலுங் கண்களில், நீர் - நீரானது, தனா ஆடும்
ஆறு பாடி - அலைவீசும் விதத்தைப்பாடி, நாம் - யாம், தெள்ளேணம்
கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா) நாகபரணனாகிய சிவபெருமான் பூமியின்மீது உ
மாதேவிபாகனெழுந்தருளி எம்ம யாண்டருளின விதத்தைப்பாடி
நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா) அசைத்தல் - கட்டுதல். வனா - மலை, உனாயாட
என்பதற்கு சொல்தமொற எனினுமாம். (சு)

ஆவாவரியயனிந்திரனவானோர்க்கரியசிவன்
வாவாவென்றென்னையுமபூதலத்தேவலித்தாண்டுகொண்டான்
பூவாரடிச்சுவடென்றலைமேற்பொறித்தனுமே
தேவானவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) ஆவா - அந்தோ, அரி - திருமால், அயன் - பிர
மன்; இந்திரன் - இந்திரன், வானோக்கு - மறைநக சேவாகன ஆ
கிய இவர்களுக்கு, அரிய - அருமையாகிய, சிவன் - சிவபெருமான,
வாவா என்று - வருக வருகவென்று, என்னையும் - ஒன்றாக்கும் பற்
ருத சிறியேனையும், பூதலத்தே, நிலவுலகத்தின் கண்ணே, வலித்து
ஆண்டு கொண்டான் - வலிந்து ஆட்கொண்டருளி, பூ ஆ - தாமரை
மலர்போன்ற, அடிசுவடு - திருவடிச் சுவட்டை, என தலை மேல் -
என் சிரத்தின்மீது, பொறித்தனும் - நாட்டுதலும், தே ஆன ஆறு

பாடி - எனக்குத் தெய்வத்தன்மை யுண்டான வித்ததைப்பாடி, தென்னைக் கொட்டாமோ - தென்னேணம் அயர்துமோ, எ - று.

(க - னா.) திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்களுக் கருமை யாகிய சிவபெருமான் என்னை வலியவந்தாண்டருளித் தன திருவடி யை என் சிரத்திற் சூட்டுதலும் எனக்குத் தெய்வத்தன்மை யுண் டானவித்ததைப்பாடி நாம் தென்னேணம் அயர்துமோ என்பது.

(வி - னா.) ஆவா - இரக்கக்குறிப்பு. பொறித்தல் - பதியவைத்தல். சுவடு - அடையாளம். (எ)

கறங்கோலைபோல்வதோகாயப்பிறப்போடிற் பென்னு
மறம்பாவமென்றிரண்டச்சந்தவித்தென்னையாணுகொண்டான்
மறந்தேயுநதனகழனுன்மறவாவண்ணநல்கியவத்
திறம்பாடல்பாடிநாந்தென்னேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) கறங்கு ஓலை போல்வது - சுழலுகிற சுருளோலை போலவதாகிய, ஓர் - ஒப்பறற, காயம்பிறப்போடி - உடம்பின்தோற் றத்ததுடன், இறப்பு என்னும் - கேடு என்கிற, அறம் பாவம் என்ற - புண்ணியபாவம் என்கிற, இரண்டு அச்சம் தவித்தது - இரண்டு அச் சந்நையும் நீக்கி, என்னை ஆண்டுகொண்டான் - என்னை ஆண்டு கொண்டருளினான், மறந்தேயும் - மறந்தாயினும், தன் கழல் - தன் திருவடியை, நான் மறவா வண்ணம் - நான் மறவாதவித்ததை, நல்கிய - அருளிய, அதிறம் பாடல்பாடி - அந்தப் பெருங்குணத்தைப் பாடலாகப்பாடி, நாம் - யாம், தென்னேணங் கொட்டாமோ - தென்னைணம் அயர்துமோ, எ - று.

(க - னா.) சுருளோலைபோலச் சுழல்கின்ற பிறப்பிறப் பென்னும் அச்சமொழித் தென்னை யாணுகொண்ட சிவபிரான தன் திருவடியை நான் மறவாவண்ணம் அருள்செய்த வித்ததைப் பாடி நாம் தென்னேணம் அயர்துமோ என்பது.

(வி - னா) என்ற இரண்டு என்றிரண்டெனத் தொகுத்தது, இணியபாவங்களே பிறப்பிறப்புக்களுக்குக் காரணமாதலால் “பிற பா டிறப்பென்னு மறம்பாவம்” என்றார். (அ)

கன்னுருரித்தென்னவென்னையுந்தன்கருணையிற்ற
பொன்னுர்கழல்பணித்தாண்டபிரான்புகழ்பாடி
மின்னேர் துடங்கிடைச்செநதுவாவாய்வெண்ணகையீர்
தென்னுதெனனுவென்றுதெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) கல் - கல்லில், நார் உரித்தென்ன - நாரரித்தா
போல, என்னையும் - (மனவலியனாகிய) என்னையும், தன் கருணைய
னால் - தன் கிருபையினால், பொன் ஆகழல் பணித்தது - பொன்போ
லும் அருமையாகிய திருவடியை வணங்குவித்தது, ஆண்ட பிரான் -
ஆண்டருளின் உபகாரசிலனது, புகழ் பாடி - புகழைப்பாடி, மின்
னோ - மின்கொடியை நிகர்த்த, துடங்கு இடை - துவங்கின்ற
இடையினையும், செம் துவா வாய் - செம்மையாகிய பவளம்போலும்
அதரத்தையும், வென் நகையீர் - வெள்ளிய முழுவலையுமுடைய மாதா
களை, தென்னு தென்னு என்று-தென்னு தென்னுவென்று, தெள
ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா.) கல்லிலே நார உரித்தாற்போல என்னேத தன் கரு
ணையினால் ஆனுகொண்ட சிவபெருமானது பெரும்புகழைப் பாடி
நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

னார்

(வி - னா.) “கன்னுருரித்தென்ன” என்றது அரிய செயலுக்
கெடுத்துக்காட்டுவதோ ருவமை. மின் வா எனப்பிரித்தது மின்னி
னது அழகைக்கொண்ட எனினுமாம். (சு)

கனவேயுநதேவாகள்காண்பரியகனைகழலோன்
புனவேயனவளைததோளியொடும்புகுநதருளி
நனவேயெனைப்பிடித்தாட்கொண்டவாநயநதுநெஞ்சம்
சினவேற்கனோமலகத்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) கனவேயும் - கனவிலாயினும், தேவாகள் காண்பு
அரிய - தேவர்கள் காணுதல் அருமையாகிய, கனை கழலோன்-சத்தி
கூன்ற விரக்கமுலத்தரித்த திருவடிவையுமுடையவன், புனம் வேய்
அனன் - புன மூங்கிலை நிகர்த்த, வளை - தொடியணிந்த, தோளியொ
டும் - தோள்களையுமுடையவனாகிய உமாதேவியோடும், புகுந்தருளி -
கழுந்தருளி, நனவே - நனவிற்கண்ணே, என்னை பிடித்து - என்

னைப்பற்றி, ஆட்கொண்ட ஆறு - ஆட்கொண்டவிதத்தை, நெஞ்சம்
நயந்து - மனத்தால் விரும்பி, சினம் வேல் கண் - கோபத்தையு
டைய வேல் போன்ற கண்களில், நீர மலக - நீர் நிறைய, தென்
ளேணங் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயாதுமோ, ஏ - று.

(க - னா.) தேவர்கள் கனவினுங் காண்பதற்கரிதாகிய திரு
வடிவையுடைய சிவபெருமான், உமாதேவியோடு நனவின் களானே
யெழுந்தருளி யென்னை வலிந்தாண்டுகொண்ட விதத்தை விரும்பி
நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா.) கனைததல் - சத்தித்தல். நனவு - சாகசிராவத்தை.
நயத்தல் - விரும்புதல். (௧௦)

கயன்மாண்டகண்ணி தன்பங்கனெனைக்கலந்தாண்டலுமே
யயன்மாண்டருவினைச்சுற்றமுமாண்டவனியினமேன
மயன்மாண்மெற்றுள்ளவாசகமாண்டென்னுடைய
செயன்மாண்டவாபாடிததெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) கயல்மாண்ட - கயல்மீனினும் மாட்டிமைப்பட்ட,
கண்ணிதன் பங்கன - கண்களையுடையவளாகிய உமாதேவிபாகன்,
என்னை கலந்து ஆண்டலும் - என்னை யடைந்து ஆண்டருளுதலும்,
அயல்மாண்டு-அயன்மை அற்று, ஒரு வினை சுற்றமும் மாண்டு-அரி
யவினை வயத்தான வந்துகூடின உறவு அற்று, அவனியின்மேல்
மயலமாண்டு-பூமியின்மீதுள்ள மயக்கம் அற்று, மற்ற உள்ள வாச
கம் மாண்டு - மறறுமுள்ள சொற்கள் அற்று, என்னுடைய செயல்
மாண்டஆறு பாடி-என்னுடைய செய்கையும் அற்ற விதத்தைப்பாடி,
தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயாதுமோ, ஏ-று.

(க - னா.) உமாதேவி பங்கனாகிய சிவபிரான் என்னை வலிய
வந்தாண்டருளுதலும், பகையறவு முதலாயின வொழிந்தவிதத்தைப்
பாடி நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா.) சுற்றம் அடுத்து வருதலால் அயன்மை பகைமை
க்காயிற்று. (௧௧)

முத்திக்குமுன்றுமுனிவர்குழாநனிவாட
வததிக்கருளியடியேனையாண்டுகொண்டு
பத்திக்கடலுட்பதித்தபரஞ்சோதி
தித்திக்குமாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) முனிவர் குழாம் - முனிவர் கூட்டம், முத்திக்கு உழன்று - முத்தியின்பொருட்டு உழன்று, நனிவாட - மிகவும் வாடாநிற்க, அத்திக்கு அருளி - யானைக்கு அருள்செய்து, அடியேனை ஆண்டுகொண்டு - அடியேனையும் ஆண்டுகொண்டருளி, பத்திக்கடலுள் - பத்தியாகிய கடலில், பதித்த - அழுந்துவித்த, பரஞ்சோதி - பரஞ்சுடர், தித்திக்கும் ஆறுபாடி - எமக்கு இனிக்கும் வித்ததைப்பாடி, தெள்ளேணம் கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயர்துமோ, எ - று.

(க - னா.) முனிவர் கூட்டம் முத்தியை விரும்பி யுழலாநிற்க, யானைக்கருளி அடியேனையும் ஆண்டுகொண்டருளி பத்திக்கடலுள் அழுந்துவித்த சிவபெருமான் எனக்கு இனிக்கும் வித்ததைப்பாடி நாம் தெள்ளேணம் அயர்துமோ என்பது.

(வி - ரா.) அத்திக்கருளினது திருவானைக்காவில். (௧௨)

பார்பாடுன்பாதாளர்பாடும்விண்ணோர்தம்பாடு
மாள்பாடுஞ்சாராவகையருளியாண்டுகொண்ட
நேர்பாடல்பாடிநினைப்பரியதனிப்பெரிபோன்
சீர்பாடல்பாடிநாத்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) பார்பாடும் - பூலோகத்தாரிடத்தும், பாதாளர்பாடும் - பாதாளலோகத்தாரிடத்தும், விண்ணோர் பாடும் - தேவலோகத்தாரிடத்தும், ஆர்பாடும் சாராவகை - எவரிடத்தும் சென்று சேராதவகையினை, அருளி - அருள்செய்து, ஆண்டுகொண்ட - ஆண்டு கொண்டருளின, நோபு ஆடல்பாடி - நேர்ச்சியாகிய திருவினையாடலைப்பாடி, நினைப்பு அரிய - நினைத்தல் அருமையாகிய, தனி - ஒப்பற்ற, பெரியோன் - பெருமையுடையோனது, சீர்பாடல் பாடி - சீர்பாடலைப்பாடி, நாம் - யாம், தெள்ளேணங்கொட்டாமோ - தெள்ளேணம் அயர்துமோ, எ - று.

(க - ஸா.) பூமி முதலிய மூன்றிடத்தும் சென்று புகுந்து
என்னை யாட்கொண்டருளின சிவபெருமானது திருவிளையாடல்களையெல்லாம்
பெருமையையும் பாடி நாம் தெள்ளேணம் அயர்துமோ என்பது

(வி - ஸா.) பாடி - ஏழனுருபு. “பாபாபாபும் பாதனர்பாபும்
விண்ணோதம்பாபி மாராபாபிஞ்சு சாராவகை யருளி” என்றது, தேவ
கதி, நாககதி, மக்கக்கதி என்னு முக்கதியினுஞ்சென் முழுவதும்
லாண்டருளி யெய்தபடி. (கக)

மாலேபிரமனேமற்றொழிந்ததேவாகளே
தூலேதுழைவரியானுண்ணிட்டுய்வந்தடியேன்
பாலேபுகுந்துபரிந்துருக்குமப வகத்தாற்
சேலோகண்ணீர்மல்கத்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - ஸா) மாலே - திருமாலும், பிரமனே - பிரமனும், ஒழி
ந்த தேவாகளே - மற்றுமுள்ள தேவர்களும், தூலே - தூல்களும்,
துழைவு அரியான் - மட்டுக்கட்டுதல் அருமையானவன், துண்ணி
யன ஆய் வந்த - துண்ணியனாகி யெழுந்தருளி, அடியேன் பால்
புகுந்து - அடியேன் பக்கல் புகுந்து, பரிந்து - இரங்கி, உருக்கும் -
மனமுருக்குகின்ற, பாவகத்தால் - (அவனது) பேரியல்பால், சேல் -
சேலபோன்ற, வா-அழகாகிய, கண்-கண்களில், நீரமலக - நீர்ததும்ப,
தெள்ளேணங் கொட்டாமோ-தெள்ளேணம் அயர்துமோ, என்று.

(க - ஸா) திருமால் முதலியோருக்கும் அரியனாகிய சிவபெ
ருமான் என்னிடத்தே யெழுந்தருளி, என்மனமுருகச்செய்த பெரு
ங்கருணையைகருறித்துக் கண்களில் நீர்ததும்பாநிற்க நாம் தெள்ளே
ணம் அயர்துமோ என்பது.

(வி - ஸா.) மாலே முதலியவற்றின் ஏகாரங்கள் எண்ணுப்
பொருளன. பாவகம் - பெருங்குணம் (கருணை.) (கச)

உருகிப்பெருகியுளங்குளிரமுகந்துகொண்டு
பருகற்கினியபரங்கருணைத்தடங்கடலை
மருவித்திகழ்தெனனன்வார்கழலேநினைந்தடியோர்
கருணைப்பரவிநாநதெள்ளேணங்கொட்டாமோ

(ப - னா.) உருகி பெருகி - உருகிப் பெருக்கமடைந்து, உள் ளும் குளிர - மனங்குளிர, மூகந்து கொண்டு - மொண்டு கொண்டு, பருகற்கு - பருகுதற்கு, இனிய - இனிதாகிய, பரம் கருணை - பெரு ங்கருணையாகிய, தடம் கடலை - பெரிய கடல் போல்பவனை, மருவி- அடைந்து, தென்னன் - அந்தத் தென்னவனது, வர்கழலே - செ டிய கழல்களையே, நினைந்து - சுருதி, அடியோம் திருவைப்பரவி - அடியோமுடைய பெரும்பாகியததைத் துதித்து, நாம் தெள்ளே ணம் கொட்டாமோ - நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா.) உருகுசல் முதலியனசெய்து பருகுதற்கினிதாகிய பெருங்கருணைக்கடலாகிய சிவபெருமானது திருவடியையே நினை ந்து, அடியோமுடைய பெருமபாக்கியததைத் துதித்து நாம் தென் னேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா.) “கழலே நினைத்தடியோக் திருவைப்பரவி” என் றமையால் கழலை நினைத்ததற்குக்காரணம் திருவென்றதாயிற்று. திரு- புண்ணியம். (கரு)

புத்தன்புரந்தராதிபரயன்மாப்போற்றிசெயும்
பித்தன்பெருந்துறைமேயபிரான்பிறப்பறுத்த
வத்தனணிதிலையமபலவனருட்கழல்கள
சித்தமபுகுந்தவாதெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) புத்தன் - என்றும் புதுமையை யுடையவன், புரந் தரன் ஆதியா - இத்திரன்முதலான தேவரும், அயன் - பிரமணம், மால் - திருமாலும், போற்றிசெய்யும் - வணக்கஞ் செய்கின்ற, பித் தன் - பித்தன், பெருந்துறை மேய பிரான் - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்கருளிய உபகாரசலை, பிறப்பு அறுத்த அத்தன் - எமது பிற வித்தனையைச் சேதித்த எமது தந்தை, அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, திலலை அம்பலவன் - திலலை யம்பலத்தை யுடையவன், (அவனது) அருள்கழல்கள் - அருளுருவமாகிய திருவடிகள், சித்தம் புகுந்த ஆறு - எம்மனம் புகுந்தவித்ததைக் குறித்து, தெள்ளேணம் கொட்டாமோ- தெள்ளேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா.) இத்திராதியர் வணக்குகின்றவனும், திருப்பெருந் துறையை யுடையவனும், எமது பிறப்பையொழித்த அத்தனும்,

திலையம்பலவனும் ஆகிய சிவபெருமானை அருளுருவாகிய திருவடிகள் எமது மனத்திற் புகுநதவிதத்தைக் குறித்து நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா.) புததன் - புதுமையென்னும் பண்புப் பெயரடியாகப் பிறகத பெயர். (கக)

உவலைச்சமயங்கெ ளாவ்வாதசாதிரமாஞ்
சவலைக்கடலுளனுய்க்கிடநதுதமொறுங்
கவலைகெடுத்தகழவினைகடந்தருளுஞ்
செயலைபரவிநாநதெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) உவலை சமயங்கள் - பொய்ச்சமயங்களும், ஒவ்வாத சாதிரம் - ஒன்றற்கொன் றொவ்வாத சாதிரங்களும், ஆம் - ஆகிய, சவலை கடல உளன் ஆய் கிடந்து - மெலிவுசூக காரணமாகிய கடலுட்பட்டவனாகி கிடந்து, தமொறும் - தமொறுகின்ற, கவலை - கவறசியை, கெடுத்த - அழித்து, கழல் இணைகள் தந்து அருளும் - திருவடிகளிரண்டையம் கொடுத்தருளுகிற, செயலை - (இறைவனது திருவருளின) செய்கையை, பரவி - துதித்து, நாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ - யாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா) பொய்ச்சமயம் முதலிய கடலுளமுந்தித் தமொறுகின்ற கவலையை நீக்கித் தன் திருவடியை இயணக்குத தரதருளின இறைவனது திருவருட்செயலைத் துதித்து நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா) உவலை - பொய், கவல் - கவற்சி, (துன்பம்.) (கஎ)

வானகெட்டுமாருதமாய்ந்தழனீராமண்கெடினாந
தான்கெட்டவினறிச்சலிபபறியாததனமையனுந
கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணாவுகெட்டுனுள்ளமுமபோய்
நான்கெட்டவாபாடித்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) வான் கெட்டு - ஆகாயம் அழிந்து, மாருதம் மாய்ந்து - வாயு அழிந்து, அழல் நீர் மண கெடினும் - தீயும் நீரும் மண்ணும் அழிந்தாலும், தான் கெட்டல் இன்றி - தான் அழிதலின்றி,

சலிப்பு அறியா - சலித்தலை யறிவாத, தன்மையனுக்கு-தன்மையை யுடையானுக்கு, ஊன கெட்டு - உடம்பழிந்து, உயிா கெட்டு - உயி ரழிந்து, உணர்வு கெட்டு - அறிவுழிந்து, என் உள்ளமும் போய் - என் மனமும் அழிந்து, நான கெட்ட ஆறு பாடி - காணும் இறந்த விதத்தைப் பாடி, தென்னேணை கொட்டாமோ - தென்னேணைம் அயர்துமோ, எ - று.

(க - னா.) ஆகாயமுதலிய பஞ்சபூதங்களும் அழிந்த காலத் தும் தான் அழியாதிருப்பவனாகிய சிவபெருமான பொருட்டு, ஊனு யிர்முதலிய பாவு மழியப்பெற்ற விதத்தைப் பாடி நாம் தென்னே ணைம் அயர்துமோ என்பது.

(வி - னா.) மண் முதலிய நான்கு பூதங்களினும் ஆகாயம் சிறந்தமைபற்றி, “வான்” என முதற கண் வைத்தாரா. நான என் ரது அகவகாரத்தை. (கஅ)

விண்ணோமுழுமுதல்பாதாளத்தார்வித்து
மண்ணோமருந்தயன்மாலுடையவைப்படியோங்
கண்ணாரவந்துநின்றுன்கருணைக்கழல்பாடித்
தென்னுதென்னுவுன்றுதென்னேணைக்கொட்டாமோ.

(ப - னா.) விண்ணோ முழுமுதல் - தேவர்களுக்கு முழுமுத லோன, பாதாளத்தார் வித்து - பாதாளலோகத்தார்க்கு விதையாயிரு ப்பவன், மண்ணோ மருந்து - மண்ணுலகத்தார்க்கு மருந்தாயிருப்ப வன், அயன் - பிரமனும், மால் - திருமாலும், உடைய - தமக்கென வுடைய, வைப்பு - புதையலாயிருப்பவன், அடியோம் கண் ஆர - அடியோம் தண்களாற் பருக, வந்து நின்றான் - வந்து நின்றான், (ஆலால) கருணை கழல் பாடி - அவனது கருணைவடிவாகிய திரு வடிவளைப் பாடி, தென்னு தென்னு என்று - தெனன தெனன வென்று, தென்னேணைம் கொட்டாமோ - தென்னேணைம் அயர்துமோ, எ - று.

(க - னா) தேவர் முதலானோர்க்கு முதல்வனும், பிரம விட் டினுக்கோரு நிதிபேரலவனும், எமது கட்டிலனும் வந்து நின்ற வனுட ஆகிய சிவபெருமானது திருவடிவைப் பாடி நாம் தென்னே ணைம் அயர்துமோ என்பது.

(வி - னா.) முழுமுதல், விதது, மருத்து, வைப்பு, எனபன இறைவன் முதற்காரணனென்பதை விளக்க வெழுந்தன. (௧௬)

குலம்பாடிகுகொக்கிறகுமபாடிகுகோலவனையா
ணலம்பாடிகருசுண்டவாபாடிநாடோறு
மலம்பாடிபுனற்றிலலையம்பலத்தேயாடுகின்ற
சிலம்பாடல்பாடிநாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ.

(ப - னா) குலம்பாடி - மேன்மையைப்பாடி, கொக்கு இற
கும்பாடி - கொக்கிறகையும்பாடி, கோல வனையான்-அழகியவனையை
யுடையவனாகிய இறைவியின, நலம் பாடி-நன்மையைப்பாடி, நஞ்
சு உண்ட ஆறு பாடி-ருசுண்டவித்ததைப்பாடி, நானதோறும்-தின
நதோறும், அலம்பு ஆ புனல் - ஒலித்தலையம் நிறைவையுமுடைய
நீர் சூழ்த, சில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற-திலலையம்பலத்தின் கண்
ணை நடிகின்ற, சிலம்பு ஆடல்பாடி - சிலம்பாடலைப்பாடி,நாம் தெ
ள்ளேணம் கொட்டாமோ - யாந்தெள்ளேணம் அயாதுமோ, எ - று.

(க - னா) இறைவனது மேன்மை முதலானவற்றைப் பாடி
நாம் தெள்ளேணம் அயாதுமோ என்பது.

(வி - னா.) அலம்பு - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். (௨௦)
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாமுல்.

சிவனுடையகாருணியம்.

காலடித்தரவுகொச்சக்ககலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூசுவதும்வெண்ணீறுபூண்பதுவும்பொங்கரவம்
பேசுவதுதிருவாயானமறைபோலுங்காணேஉ
பூசுவதும்பேசுவதும்பூண்பதுவுங்கொண்டென்னை
யீசனவனெவ்வுயிரகசூயிலபாணன்சாமுலோ.

(ப - னா) பூசுவதம் வெண்ணீறு - பூசுவதம் திருவெண்ணீறு, பூண்பதவும் - அணிவதும், பொங்கு அரவம் - சிறுகின்றபாம்பு, திரு வாயால் பேசுவதம் - திருவாயினால் பேசுவதம், மறை போலும் - வேதம்போலும், காணே - பாரே.

பூசுவதம் பேசுவதம் பூண்பதவும் கொண்டு - பூசுவதையும் பேசுவதையும் பூண்பதையும் கொண்டதனால், என்னை - பயன யாத, ஈசன் அவன் - ஈசனாகிய அவன், எவ்வுயிராகும் - எவ்வகைப்பட்ட உயிரகளுக்கும், இயல்பு ஆனான் - இயல்பாகவே இதுருசெய்பவனாயிருக்கிறான், சாழலோ. எ - று.

(வி - னா.) சாழல் - மகளிரா விளையாட்டினென்று. இது ஈழ தேசத்தரசனது ஊமைப் புதலவியைப் பேசுவததபோது சொல்லியது. காணே என்பது புத்தனவியு. சாழலோ என்பது ஊமைப் பெண்விடை. (க)

என்னப்பனெம்பிரானெல்லார்க்குந்தானீசன்
துன்னம்பெய்கோவணமாக்கொள்ளுமதுவென்னே
மன்னுகலைதுன்னுபொருண்மறைநான்கேவான்சரடாத்
தன்னையேகோவணமாச்சாததினன்காண்சாழலோ.

(ப - னா) என் அப்பன் - என் தந்தை, எம் பிரான் - எம் பிரான், எல்லார்க்கும் தான் ஈசன் - யாவருக்கும் தானே யீசனாயிருப்பவன், (அத்தன்மையன்) துன்னம்-தைத்ததுணியை, பெய கோவணம் ஆ - அணியத்தருந்த கோவணமாக, கொள்ளுமது - கொள்ளுகின்ற அததன்மை, என்னே - யாதேடி,

மன்னு கலை - நிலபெற்ற கலைகளும், துன்னு பொருள் - செறிந்த பலபொருளடங்கின, மறை நான்கு - நான்கு வேதங்களும், வான் சாடி ஆ - மேன்மை பொருந்திய சரடாக, தன்னையே - அது தன்னையே, கோவணம் ஆ சாததினை - கோவணமாகச் சாததியருளினன, சாழலோ. எ - று.

(வி - னா.) துன்னம் - தைத்தல்.

(உ)

கோயிலசுகாடுகொலபுலித்தோனலலாடை
தாயுமிலிதநதையிலிதான் தனியனகாணே
தாயுமிலிதநதையிலிதான் தனியனாயிடினுங்
காயிலுலகனைததுங்கற்பொடி-காண்சாழலோ.

(ப - னா.) கோயில் - (இறைவனுக்கு) கோயிலாயிருப்பது,
சுகாடு - மடானம், நல் ஆடை - நல்ல ஆடையாயிருப்பது, கொல
புலிதோல - கொல்லுகின்ற புலியினது தோல, தாயும் இலிதநதை
இலி - தாயும் தநதையும் இலலாதவன், தான் தனியன் - தான
தனிமையாயிருப்பவன், காணே - பாடே.

தாயும் தந்தையும் இலி - தாயுந்தநதையு மில்லாதவனும், தான்
தனியன் ஆயிடினும் - தான் தனியனே யாயினும், காயின்
(அவன்) கோவித்தால், உலகு அனைத்தும் - எல்லாவுலகங்களும்,
கற்பொடி - கற்புளாயவீடு, சாழலோ. ஏ - று.

(வி - னா.) தாயும் எனறவும்மை தநதை யென்பதனோடும்
கூட்டப்பட்டது. (உ.)

அயனையநங்கனையந்தகனைச்சந்திரனை
வயனங்கணமாயாவடுசெயதானகாணே
நயனங்கணமூன்றுடையநாயகனேதனடித்தாற்
சயமன்றோவானவாக்குத்தாழ்குழலாயசாழலோ.

(ப-னா) அயனை - பிரமனையும், அநகனை - மனமதனையும்,
அநகனை - யமனையும், சந்திரனை - சந்திரனையும், வயனங்கண்
மாயா - வகைகள் கெடாத, வடுசெயதான - வடுவுண்டாகினால்,
காணே.

நயநகன் மூன்று உடைய - மூன்றுகளை யுடைய, நாய
கனை - தலைகளை, தனடித்தால் - ஒதுத்தால், வானவாக்கு - தேவர்
களுக்கு, சயம அன்றோ - வெற்றியல்லவோ, தாழ்குழலாய சாழலோ.
ஏ - று.

(வி - னா.) வயனம் - வகை, வடு - தழும்பு. (ச)

தககணையுமெசசனையுந்தலையறுத்துததேவாகணந்
தொக்கனவநதவர் தமமைததொலைத்ததுதானென்னே
தொக்கனவநதவா தமமைததொலைத்தருளியருள்கொடுத்தங்
கெசசனுகருமிகைத்தலைமறருள்ளினனகாணசாமுலோ.

(ப - னா) தககணையும் - தககணையும், எச்சனையும் - யாககாத
தானையும், தலை அறுத்தது - தலை யாரிந்து, தொக்கன - கூடின,
தேவர்கணம் வந்தவர் தமமை - தேவா கூட்டங்களாய வந்தவர்களை,
தொலைத்தது-அழித்தது, என்னே - யாதேம.

தொக்கன வநதவா தமமை - கூடி வநதவர்களை, தொலைத்தது
அருளி-அழித்தருளி, அருள்கொடுத்தது-கருபையைசெய்தது, அங்கு-
அவ்விடத்தில், எசசனுகரு - யாககாததாவுகரு, மிகைத்தலை அருளி
னன் - மிகுதியாகிய தலையை அருள்செய்தான், சாமுலோ. எ - று.

(வி - னா) தககன் - தககன் என்னும் வடமொழித்திரிப.
தொலைத்தல் - அழித்தல், மிகைத்தலை யெனறது ஆட்டின தலையை.

அலரவனுமாலவனுமறியாமேயழுவருவாய்
நிலமுதற்கீழணடமுறநின்றதுதானென்னே
நிலமுதற்கீழணடமுறநின்றநிலனேவிருவருதஞ்
சலமுதததாலாங்காரதவிராகாண்சாமுலோ.

(ப - னா) அலரவனும் - பிரமனும், மாலவனும் - திருமாலும்,
அறியாமே - அறியாமல் திகைக்க, அழல் உரு ஆய-கெருப்புருவாகி,
கீழ் நிலமுதல் - கீழே நிலமுதலாக, அண்டம் உற - ஆகாயத்தைப்
பொருந்தமபடி, நின்றது என்னேடி - நின்றதற்குக்காரணம் என்
னேம.

கீழ் நிலமுதல் - கீழே நிலமுதலாக, அண்டம் உற - ஆகாய
த்தைத் தொடுமபடி, நின்றநிலனே - நின்றநிலனையின், இருவரும-மே
றசொன்ன இருவரும், தம சல முகத்தால் - தமது கோபமாகிய வா
யிலால், ஆங்காரம் தவிரா - ஆங்காரத்தைவிடா, சாமுலோ. எ-று.

(வி - னா.) அலா - மலா. அலரவன் - தாமரை மலரை யிட
மாக வுடையவன். சலம் - கோவம். முகம் - வாயில் (காரணம்.) (ஈ)

மலைமகளையொருபாகம்வைத்தலுமேமற்றொருத்தி
சலமுகத்தாலவனசடையிற்பாயுமதுவென்னே
சலமுதத்தாலவனசடையிற்பாயநிலனேற்றரணியெல்லாம்
பிலமுகத்தேபுகப்பாய்ந்துபெருங்கேடாஞ்சாழலோ.

(ப - னா) மலைமகளை - பாவதியை, ஒருபாகம் வைத்தலும் -
ஒருபங்கில அமைத்தலும், மற்றொருத்தி-மற்றொருத்தியாகியகங்கை,
சலமுகத்தால் - நீருருவத்தோடு, அவன் சடையில் - அவன் சடாபா
ரத்தில், பாயுமது - பாயவது, என்னே - யாதுகாரணம்.

சல முகத்தால் - நீருருவத்தோடு, அவன் சடையில் பாய்நில
ளேல் - அவன் சடாபாரத்தில் பாயநிலையின், தரணிமெல்லாம் -
பூமியெல்லாம், பிலமுகத்தே புப்பாயநது - பாதாளத்தினிடத்தில்
புகுமபி பாயநது, பெருங்கேடி ஆம் - பெரியகெடுதி யுண்டாகும்,
சாழலோ. ஏ - று.

(வி - னா) சலம் - நீர். முகம் - இங்கு உருவுக்காயிற்று. அ
வன் சடையிற்பாயும் எனற குறிப்பால் மற்றொருத்தி யெனறது கங்
கையைக்குறித்தது. பிலம் - பாதாளம். (ஏ)

கோலாலமாகிக்குணாகடல்வாயனறெழுந்த
வாலாலமுண்டானவன்சதூதானென்னே
யாலாலமுண்டிலனேலனறயன்மாலுள்ளிட்ட
மேலாயதேவரெல்லாமவீடுவாகாண்சாழலோ.

(ப - னா.) கோலாலம் ஆகி - கோலாகலம் ஆகி, குணாகடல்
வாய் - ஒலிக்கின்ற கடலினிடத்தில், அன்று எழுந்த - அந்நாளி
லுண்டாகிய, ஆலாலம் - ஆலாகலவிஷத்தை, உண்டான - உண்டரு
ளிஞன், அவன் சதூ - அவனது சதூர்ப்பாடு, என்னே-யாதேடி.

ஆலாலம் உண்டிலனேல் - ஆலாகலவிஷத்தை யுண்டிலனாயின்,
அன்று-அந்நாளில், அயன் மால் உள்ளிட்ட - பிரம் விட்டுணுகளை
யுள்ளிட்ட, மேலாய தேவா எல்லாம் - மேன்மையாகிய தேவர்கள்
யாவரும், வீடுவா - மடிவார்கள், சாழலோ, ஏ - று.

(வி - னா) கோலாலம் - கோலாலம் எனத் தொகுத்தது. இதற்குப் பேரொலி பென்பது பொருள். குணாதல் - ஒலித்தல். ஆலாகலம் ஆலாலம் எனத் தொகுத்தது. வீடுதல - மடிதல. (அ)

தென்பாலுகந்தாடுந்தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
பெண்பாலுகந்தான்பெருமபித்தனகாணே
பெண்பாலுகந்திலனேறபேதாயிருநிலத்தோ
விண்பாலியோகெயதிவீடுவாகாண்சாழலோ.

(ப - னா) தென்பால் - தெனறியையில், உகந்த - விரும்பி, ஆடும் - நடகம் பண்ணுகிற, தில்லைச் சிறமபலன் - தில்லைச் சிறமபலத்தான், பெண்பால் உகந்தான் - பெண்பாகத்தை விரும்பினான், பெருமபித்தன் - இவன் பெருமபித்தனாவான், காணே - பாறேடி.

பெண்பால் உகந்திலனேல் - பெண்பாகத்தை விரும்பிலனாயின், இரு நிலத்தோ - இரு நிலத்தோர்கள், பேது ஆப - பேதமை யுடையாதி, இயோகு எயதி - யோகத்தை யடைந்து, விண்பால் வீடுவா - மேலுலகத்தை யடையப்பெறுவா, சாழலோ. எ - று.

(வி - னா) பால் - இடம். இது திசைக்காயிறு. பேதாய் என்பதை விளியாகி அறிவிலானேயெனப் பொருளுணர்ப்பினுமாம். ()

தானந்தமில்லான்றையடந்தநாயேனை
யானந்தவெள்ளத்தழுததுவித்தானகாணே
யானந்தவெள்ளத்தழுததுவித்ததிருவடிகள்
வானுந்துதேவாகட்கோவான் பொருள்காண்சாழலோ.

(ப - னா) தான் அந்தம் இவலான் - தான் முடிவில்லாதவன், தன்னை அடைந்த நாயேனை - தன்னையடைந்த காயினேனை, ஆனந்தவெள்ளத்து - இன்பக்கடலில், அழுந்துவித்தான் - அழுந்தச்செய்தான், காணே.

ஆனந்த வெள்ளத்து - இன்பக்கடலில், அழுந்துவித்த திருவடிகள் - அழுந்தச்செய்த திருவடிகள், வான் உகந்து தேவாகட்கு - விண்ணுலகத்தில் வாழ்கின்ற தேவர்களுக்கு, ஓர் வானபொருள் - ஒரு மேலான பொருளாகும், சாழலோ. எ - று.

மூலமும் உரையும்.

உகஎ

(வி - னா) வெள்ளம் - நீர்ப்பெருக்கு. அது நடைஞ்செ
காயிற்று.

வல காளி

ஊட்டு

நங்காயிதென்னதவநரம்போடெலும்பணிந்து
கங்காளநதோணமேலேகாதலித்தானகாணேட
கங்காளமாமாகேள்காலாந்தரத்திருவா
தங்காலஞ்செய்யததரித்தனன்காண்சாமுலோ.

(ப - னா.) நங்காய் - பெண்ணே, நரம்போடி எலும்பு அணி
ந்து - நரம்போடி எலும்பையுத் தரித்து, தோள்மேலே - புயத்தின்
மேலே, கங்காளம் - கங்காளத்தை, காசலித்தான - வடும்பினுள்,
இது என்னதவம் - இது என்னதவமோ, காணேடி.

கங்காளம் ஆம் ஆறு சேன் - கங்காளம் வந்தவிதத்தைக்கேள்,
காலாந்தரத்த - காலபேதத்தால, இருவர் - இருவரும், தம காலம்
செய்ய - சமது காலத்தை முற்றுவிக்க, தரித்தனை - அணிந்தான்,
சாமுலோ, எ - று.

(வி - னா) கங்கை யென்றும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெ
யர் ஈறு திரிந்து விளியாயிற்று கங்காளம்-தனையொழிந்த உடலின்
முழுவெலும்பு. இருவா என்றது பிரம் விட்டுணுகளை. (கக)

காணர்புலித்தோலுடைதலையுண்காடுபதி
யானூலவனுககிங்காட்பவாராரேட
யானூலங்கேளாயனுந்திருமாலும்
வானூடர்கோலும்வழியடியர்ச்சாமுலோ.

(ப-னா.) கான் ஆ-காட்டில் வாழ்கின்ற, புலி தோல் உடை-
புலித்தோலே ஆடையும், தலை ஊண் - தலையோடே உண்கலமும்,
காடு பதி-மயானமே இடமும், ஆனூல - ஆயின, அவனுக்கு - அதத
ன்மையனுக்கு, இவரு - இவ்விடத்தில், ஆட்பவொ ஆ-அடிமைப்
படுவோராயாகா,

ஆனூலம் சேளாய் - ஆனூலங்கேட்பாயாக, அயனும் - பிரமனும்
ம், திருமாலும் - விட்டுணுவும், வான்காடா கோலும் - விண்ணுட்டா

ர்க்கு அரசுகிய இந்திரனும், வழி அடியா-வழித்தொண்டர் ஆவர், சாமுலோ, ஏ - று.

(வி - னா.) சான் - காடு உடை - ஆடை. உணன் - உணவு. அது இவகு உண்கலத்துக்காயிறற. பதி - இடம். இடிகாடு சடுகாடு என்னுமிரண்டு மடங்கககாடு என்றா. (கஉ)

மலையையன்பொற்பாவைவாணுதலாள்பெண்டிருவை
புலகறியத்தீவேட்டானென்னுமதுவென்னே
புலகறியத்தீவேளாதொழிந்தனனேபுலகனைத்துங்
கலைவின்றபொருள்களெல்லாங்கலங்கிடுங்காணசாமுலோ.

(ப - னா.) மலை அனையன் - மலையரசனது, பொற்பாவை - பொற்பாவைபோல காளும, வாணுதலாள் - ஒளிபொருத்திய தெற்றியையுடையவளும் ஆகிய, பெண்திருவை - பெண்ணிற சிறந்தவளாகிய உமாசேவியை, உலகு அறிய - உலக முணரும்படி, தீவேட்டான் எனனுமது - தீ முன்னர் வேட்டனை எனபது, என்னே - யாதேடி.

உலகு அறிய-உலகமுணரும்படி, தீ வேளாது ஒழிந்தனன்
தீமுன்னர் வேளாதொழிந்தனனாயின, உலகு அனைத்தும் - ௨
முதம், கலைவின்ற பொருள்கள் எல்லாம்-சாத்திரஞ்சொன்ன அத
தங்கனெல்லாம், கலங்கிடும் - கலங்கிப்போம், சாமுலோ, ஏ - று.

(வி - னா) அனையன் - அரசன். திரு - இங்குச் சிறந்தவளென்னும் பொருளது, வேட்டல் - மணஞ்செய்தல். பகுதிவேள். (கங)

தேன்புக்கதண்பணைசூழ்தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
றான்புக்குருட்டம்பயிலுமதுவென்னே
தானபுக்குருட்டம்பயினறிலனேற்றாணியெல்லா
முன்புக்கவேற்காஸிக்குட்டாங்காணசாமுலோ.

(ப - னா.) தேன் புக்க-தேன்பாய்கிற, தண பணை சூழ்-குளிர்ச்சியாகிய வயல்கள் சூழ்ச்சி, தில்லைசிறம்பலவன் - தில்லைசிறம்பலத்தான், தானபுக்கு - தானபுக்கு, கட்டம் பயிலுமது - நடக்கஞ்செய்வது, என்னே-யாதேடி.

தான்புக்குநட்டம்பயின்றிலனேல் - தான்புகுநது நடனஞ்செய்யானாயின், தாணியெவலாம் - பூமிமுழுதும், ஊன்புகக்கேவல சாளிக்கு - ஊன்பொருத்திய வேற்படையையுடைய காளிககு, ஊட்டுஆம் - உண்பொருளாகும், சாழலோ, எ - று.

(வி - னா) புகுசல் - இவகு பாயதவ எண்ணம் பொருளது. நடம் என்பது நட்டம் எனவிரிததல் பெற்றது. ஊன் - தனச (கா)

கடகரியும்பரிமாவுந்தேருமுகந்தேறாதே
யிடபமுகந்தேறியவாறெனககறியவியமபேம
தடமதிலகளைவமூனறுந்தழலெரிததவந்நாளி
விடபமதாய்ததாங்கினுனறிருமீலகாண்சாழலோ.

(ப - னா.) கடமகரியும்-மதயானையையும், பரி மாவம் - குதினையையும், உவந்து - விரும்பி, ஏறாதே - அவற்றின்மே லேறாமல், இடபம் - இடபத்தை, உவந்து ஏறிய ஆறு - விரும்பி யேறினவிதத்தை, அறிய - அறியுமபடி, எனக்கு இயம்பேம - எனக்குச் சொல்லேம.

தடம் மதிலகள் - பெரிய மதில்களாகிய, அவை மூன்றாம் - அவை மூன்றனையும், தழல் எரிதத அநாளில் - நெருப்பினால் நேராகின அநாளில், திருமால்-திருமாலானவன, இடபம் அது ஆய்-இடபமாகி, தாங்கினுன் - சுமந்தான், சாழலோ, எ - று.

(வி - னா.) கடம் - மதம். கரி - யானை. பரிமா இருபெயரொட்டு. (சுடு)

நன்றாகநால்வாகுநானமறையினுட்பொருளை
யன்றாவின்சீழிருந்தயகறமுரைத்தானகானோம
யன்றாவின்சீழிருந்தய்கறமுரைத்தானாயிடினுங்
கொன்றான் காண்புமூனறுங்கூட்டோடேசாழல்வா.

(ப - னா) நன்று ஆக-நன்மை இண்டாக, நால்வாக்கும் - நால்வருக்கும், நாலமறையின் உட்பொருளை - நான்குவேதத்தின் அந்தார்த்தத்தை, அன்று - அநாளில், ஆவின்சீழ் இருநது - வடவருகத்தின் அடியிலிருநது, அவகு - அவ்விடத்தில், அறம் உரை

தான் பரமதாமமாகிய முத்திகெறியாகச் சொல்லி யருளிஞன்,
காணேம.

அன்று ஆலினகீழிருந்து-அந்நாளில் ஆல மரத்தின் கீழிருந்து
அங்கு அறம் உணாதசான் ஆயிடினும் - அவ்விடத்தில் தாமோபதே
சமசெய்தருளினு னாயினும், புரம் மூன்றும் - முப்புரங்களையும், கூட்
டோடே கொன்றான் - வேரோடழித்தான், சாழலோ, எ - று.

(வி - னா) நாலவா - சங்காதிபா. கூடு - வோ. கொல்லல் -
அழித்தல். (கசு)

அம்பலத்தேகூததாடியமுதுசெயப்பலிநியு
நம்பனையுந் தேவனென்று நண்ணுமதுவென்னேனிட
நம்பனையுமாமாகேனும் மறைகடாமறியா
வெம்பெருமானீசாவெனேறத்தினகாணசாழலோ.

(ப - னா) அம்பலத்தே கூததாடி - அம்பலத்தில் கூத்தாடி,
அமுதுசெய்ய - அமுதுசெய்தற்கு, பலிநியும் - பலிக்கு உழலாதி
ன்ற, நம்பனையும் - சிவபெருமானையும், தேவன் என்று - தேவனெ
ன்று, நண்ணுமது - அவனையடைவது, என்னேனிட,

ஆம் ஆறகேன் - ஆகும் வித்ததைக் கேட்பாயாக, நம்பனையும்-
சிவபெருமானையும், நாமமறைகள் அறியா - நான்கு வேதங்களும்
அறியாதனவாகி, எம்பெருமான - எம்பெருமானே, ஈசா - ஈசனே,
என்று ஏததின் - என்று துதித்தன, சாழலோ, எ - று.

(வி - னா) அம்பலம் - பொது. அமுதுசெய்தல் - உண்ணு
தல், பலி - பிச்சை. (கசு)

சலமுடையசலந்தரன்றனுடறடிந்தநலலாழி
நலமுடையநாரணற்கன்றருளியவாறென்கேனிட
நலமுடையநாரணன்றையனமிடநதரனடிகு
முலராகவிடவாழியருளின காண்சாழலோ.

(ப - னா.) சலம் உடைய - கோபத்தையுடைய, சலந்தான் -
சலந்தானுடைய, உடல தடிந்த - உடம்பைச் செறித்த, நல் ஆழி -
நல்ல சக்கரப்படையை, நலம் உடைய நாரணற்கு - நன்மையை

யுடைய திருமாலுக்கு, அன்று அருளிய ஆறு - அந்நாளில் அருள்செய்தவ்வுதம், என்னேம.

நலம் உடைய நாரணன் - நன்மையையுடைய நாரணன், தன் நயநம் இடநது - தன் கண்ணைத் தோண்டி, அரன் அடி கீழ் - சிவ பெருமானது திருவடியில், அலா ஆக இட - மலராக இட, ஆழி - சக்கரப்படையை, அருளினன் - அருள்செய்தான், சாழலோ, ஏ - று.

(வி - னா) சலந்தரன் - ஓர் அசுரன். தடிதல் - வெட்டுதல், இடத்தல் - தோண்டிதல். (கஅ)

அம்பரமாமபுள்ளிதே காலாலம்மாருத
மெம்பெருமானுண்டசதுரெனக்கறியவியம்பேஉ
யெம்பெருமானே துதிக்கக்கேதமுதுசெய்திடினான்
தம்பெருமைதானறிபாததன்மையனகாணசாழலோ.

(பி - னா) புள்ளிதோல் - புள்ளித்தோலானது, அம்பரமும் - ஆடையாகும், ஆலாலம் - ஆலாகல் வீடத்தை, எம்பெருமான - எம்பெருமானானவன், ஆர் அமுதம் உண்டசதுர் - அரிய அமிர்தமாக வுண்டசதுரப்பட்டடை, எனக்கு அரிய இடம்பேம் - எனக்குத் தெரியச் சொல்லேம்.

எம்பெருமான - எம்பெருமானானவன், ஏது உடுத்த - எதனை யடுத்தது, ஏது அமுதசெய்திடினும் - எதனை அமுது செய்தாலும், தன் பெருமை தான் அறிபா தன்மையன் - தன் பெருமையைத் தான் அறிபா தன்மையையுடையவன், சாழலோ, ஏ - று.

(வி - னா.) புள்ளி - பொறி. புள்ளித்தோல் என்றது புலித் தோல். மான்தோல் எனினும். அமுதம் - இவ்வு உணவுக்காய்ந்து. (கக)

அருந்தவருக்காலின்கீழ்முதலானகணையு
மிருந்தவருக்கருளுமதுவெனக்கறியவியம்பேஉ
யருந்தவருக்கருளுமதுவெனக்கறியவியம்பேஉ
யருந்தவருக்குடையான அருளியசெய்தினேன்
யிருந்தவருக்குடையான அருளியசெய்தினேன்

(ப - னா) அருந்தவருக்கு - அருமையான தவத்தினையுடையாராகிய சனகாதியாபொருட்டு, ஆவின் ஈழ் இருந்த - ஆலமரத்தடியில் இருந்த, அறம் முதல் ஆம் நான்கினையும் - தருமமுதலாகிய நார்பொருள்களையும், அவருக்கு அருளும் - அவர்களுக்கு அருளின அவ்வரலாற்றை, எனக்கு அறிய - எனக்குத் தெரியுமபடி, இயம்பே - சொல்லே,

அருந்தவருக்கு - அறிய தவத்தினையுடையாராக, அறம் முதல் நான்கு - தருமமுதலாகிய நார்பொருள்களையும், அன்று அருளிச் செய்திலனேல் - அநாளில் அருளிச்செய்திலனாயின், திருந்த - திருந்திய, அவருக்கு - அந்தச் சனகாதியாக்கு, உலகு இயற்கை - உலக வியற்கைகள், தெரியா - புலப்படமாட்டா, சாழலோ, ஏ-று.

(வி - னா.) தவா - தவத்தினையுடையவா. அறமுதலா நான்கு - அறம், பொருள், இன்பம், வீதி என்பன. உலகியற்கை - லோகாசாரம். (உ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூவல்லி.

மாயாவிசயநிகுதல்.

நாலடித்தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இணையா திருவடியெனறலைமேலவைத்த லுமே
துணையான சுற்றங்களைத்தனையுந் துறந்தொழிந்தே
னணையா புனற்றிலலையம்பலத்தே யாடுகின்ற
புணையாளன சோபாடிப்பூவலலிகொய்யாமோ.

(ப - னா) இணை ஆர் திருவடி - தனக்குத்தானே நிராயிருக்கிற திருவடியை, எனதலைமேல் வைத்தலும் - என சிரமீதுவைத்தலும், துணை ஆன - உதவியாகிய, சுற்றங்கள் அத்தனையும் - உறவின

ரெல்லாணாயும், துறந்து ஒழிந்தேன - விட்டு நீக்கினேன, அணை ஆரபுனல - அணைபாருந்திய நீர் சூழ்ந்த, நிலலை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற - நிலலையம்பலத்தில் நடுக்கின்ற, புணையாளன சோபாடி - (பிற விக்கடலைக்) கடத்தற்கு மரக்கலம் போலவனது சிறப்பைப்பாடி, பூவல்லி கொய்யாமோ - அல்லிப்பூவைக் கொய்துமோ, எ - று.

(க - னா) சிவபெருமான தன் திருவடிகளை யென சிரமீது வைத்தலும யான பற்றற்றவனானேன ஆசலால் அவனது சிறப்பைப் பாடிப் பூவல்லி கொய்துமோ எனபது.

(வி - னா.) இது அல்லிமலர் கொய்யாநின்ற பெண்ணைகோக்கிச் சொல்லியது. ஐணை ஆர் திருவடி - இரண்டு திருவடியெனினுமமையும். புணை - மரக்கலம். (க)

எந்தையெந்தாய்சுற்றமற்றுமெல்லாமென்னுடைய பந்தமறுத்தென்னையாணடுகொண்டபாண்டிப்பிரானந்தவிடைமருதிலாநைத்தேனிருந்த பொந்தைப்பரவிநாம்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) எந்தை - எமது தந்தை, எம் தாய் - எமது தாய், சுற்றம் - எமது உறவினர், மற்றம் எல்லாம் - மற்றுமுள்ள எல்லாமும், என்னுடைய பந்தம் அறுத்தது - என பிறவித்தனையைச் சேதித்தது, என்னை ஆண்டுகொண்ட - என்னை ஆண்டருளின, பாண்டிப்பிரான் - பாண்டிப்பிரானே, அந்தம் - அழகாகிய, இடைமருதில் - திருவிடைமருதூரில், ஆனந்தத்தேன் இருந்த - இன்பத்தேனிருந்த, பொந்தை - பொந்துபோலபுகனாகிய சிவபெருமானே, பரவி - துதித்தது, நாம் - யாம், பூவல்லி கொய்யாமோ - அல்லிப்பூவைக் கொய்துமோ, எ - று.

(க - னா.) எமக்குத் தாயதந்தை முதலிய எல்லாம், என் பிறவித்தனையையறுத்த பாண்டிப்பிரானே யாதலால், திருவிடைமருதூரிற சென்று அகனைத் துதித்துப் பூவல்லி கொய்துமோ எனபது.

(வி - னா.) எந்தை - என் தந்தையென்பதன் மரூஉ. எந்தாய் என்பதும் அதுபோல என்தாய் என்பதன் மரூஉ. (௨)

நாயிற்கடைப்பட்டகமமையுமோபொருட்படுத்தத்
தாயிறபெரிதாதபாவுடையதமபெருமான
மாயப்பிறப்பறுத்தாண்டாணைவலவினையின்
வாயிற்பொடியட்டிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) நாயின் கடைப்பட்ட - நாயினுள் கடையான, நம்
மையும் - எமமையும், ஓர் பொருள்படுத்த - ஒருபொருளாகி, தாயி
னசிறந்த - தம்முள்ளுசிறந்த, தாயுடைய-தமையுடைய, தம்பெரு
மான் - தம்பிரான், மாயப்பிறப்பு அறுத்து - மாயப்பிறவித் தளையை
சேசேதித்து, ஆண்டாள் - ஆண்டருளினாள், (ஆதலால்) என் வல
வினையின் வாயில் - என் வலிப வினையினது வாயில், பொடிஅட்டி-
புழுதிபைக்கொட்டி, பூவல்லி கொய்யாமோ - அல்லிப்பூவைக் கொ
ய்துமோ, எ - று.

(க - னா) நாயினுள் கடைபேமாகிய நம்மையும் ஓர் பொரு
ளாக்கித் தாயிற் கருணைசெய்த சிவபெருமான், எமது பிறவியை
யொழித்தனன் அதலால் என் வலவினையின் வாயின் மணபோட்பே
பூவல்லி கொய்துமோ என்பது.

(வி - னா) தயா என்னும் வடமொழி திரியாதுகின்றது. (உ)

பண்பட்டநிலைப்பதிகரணைப்பாவாதே
யெண்பட்டதக்கனருக்கனெச்சனிகதுவனல்
விண்பட்டபூதப்படைவீரபத்திரரார்
புண்பட்டவாபாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா) பண்பட்ட - சோபாருத்திய, நிலைப்பதிக்கு உர
ணை - நிலைப்பதிக்கு வேண்டுகிற சிவபெருமானே, பரவாதே-துதி
யாமல், எண்பட்ட-மற்பபமைந்த, தக்கன - தக்கனும், அருக்கன -
ருக்கனும், எச்சன - யாககாத்தாவும, இது - சந்திரனும், அனல் -
அக்கினித்தனும், விண்பட்ட - ஆகாயத்தை யளவிய, பூதப்ப
டை - பூதப்படையையுடைய, வீரபத்திரரால் - வீரபத்திரரால், புண
பட்ட ஆறு பாடி - காயப்பட்டவிதத்தைப்பாம், பூவல்லி கொய்யா
மோ - அல்லிப்பூவைக் கொய்துமோ, எ - று.

(க - நா.) சிவபெருமானைத் துதியாமல் தக்கன் முதலானோ
வீரபத்திரரால் புண்பட்ட வரலாற்றைப்பாடிப் பூவல் கொய்துமோ
என்பது.

(வி - நா) எண் - மதிப்பு.

(ச)

தேனாதி கொன்றைசடைக்கணித்த சிவபெருமா
னாபுடிநாடிவந்துள்புருநானுலாபுனானே
நானாடி பாடின ஸ்ரீலமிடநடம்பயிலும
வானாடாகோவுக்கேபூவலல்கொய்யாமோ.

(ப - நா) தேன் ஆதி - தேன் ததம்புகின்ற, கொன்றை -
கொன்றைமலரை, சடைக்கு அணிந்த - சடையிலணிந்த, சிவபெரு
மான - சிவபெருமானானவன், ஊன் நாடி நாடிவந்து - மாறுடவுட
மறைப் பெற்றுப் பெற்று வந்து, உலகாமுன்னே - உலகத்தாருக்கெ
திலில், உள் புருநானு - என் மனத்திற் புருநான், நான் நாடி ஆ
டி - நான் தேடி ஆடி, நின்று ஓடும் இட - நின்று நுழையிட, நடம்
பயிலும் - நடந்து செல்கின்ற, வான நாட கொவுக்க - விண்ணு
ட்டாக்குத் தலைவனாகிய சிவபெருமான பெருட்டாவே, பூவல்லி
கொய்யாமோ, எ - று.

(ந - நா) சிவபெருமான் லீவுவன்கத்தா க தெதிரே மாறுட
வுருக்கொடுப்பவனானான் என்பதைத் திற புரு நான், அவன் பொருட்டா
கவ் பூவல்லி கொய்துட்டா என்பது.

(வி - நா) கொன்றை முதலாபுடையா. எண் - உடம்பு.
பயில - செயதல்.

(கு)

எரிமுன்றுதேவாகிரங்கியருள்செய்தருளிச்
சிரமூனாற்றத்தனாநிருபபுநவ்நரித்தருளி
யுருமுன்றுமாகியுணர்வரிநாமொநவனுமே
புரமுனாறெரித்தவாபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - நா.) எரி - எரிகின்ற, முன்று தேவாகரு-மூன்று தேவ
ர்களுக்கும், இரங்கி அருள் செய்கருளி - இரங்கியருள்செய்த, மூன்
று சிரம அற - மூன்று தலைகளும் அற்றுவிழும்படி, சன் திருப்புந

வம நெரிததருளி - தன திருப்புருவத்தை நெரிததருளி, உரு மூன் றும் ஆகி - அந்த மூன்று வடிவமும் தானேயாகி, உணர்வு அரிது ஆம் ஒருவனுமே - அறிதற*ரிசாகிய ஒருவனே, புரம் மூன்று எரிதத ஆற - முப்புரங்களையும் நீறு செயத் வித்ததைப்பாடி, பூவல்லி கொ யயாமோ, எ - று.

(க - னா.) முச்சுடர்களுக்கு மிரங்கி, முத்தலைகளு மற்றுவிழ் த் திருப்புருவம் நெரிதது, மூன்றுருவாகி, ஒருவருமறியாவண்ணம் நிற்குஞ் சிவபிரான முப்புரத்தை யெரித்த வரலாற்றைப்பாடிப் பூவ ல்லி கொய்துமோ என்பது.

(வி - னா.)

(சு)

வணங் ததலைவைநதுவார்கழல்வாய்வாழ்த்தவைத் திணங்கத்தனசீரடி யார்கூட்டமுமவைகதெமபெருமா னணங்கொடணிதிலலையம்பலத்தேயாடுகின்ற குணங்கூரப்பாடிநாமபூவல்லிகொய்யாமோ,

(ப - னா.) வாகுமல் - நீண்ட திருவடியை, வணங்க - வண ங்குதற்கு, தலைவைத்து - சிரதசையமைத்து, வாழ்த்த - வாழ்த்து தற்கு, வாய வைத்து - வாயை அமைத்து, இணங்க - சோதற்கு, தன சீர அடியாா கூட்டமும் வைத்து - தன் சிறந்த அடியாா கூட் டத்தையும் அமைத்து, எம்பெருமான் - எம்பெருமானாவன, அண ங்கொடு - செய்வதன்மையோடு, அணி திலலை அம்பலத்தே ஆடு கின்ற - அலங்காரிகப்பட்ட தில்லையம்பலத்தில் நடநஞ்செய்திற, குணம் - பெருங்குணத்தை, கூரப்பாடி - மிகப்பாடி, நாம் - யாம், பூவல்லி கொய்யாமோ, எ - று.

(க - னா.) தன்னை வணங்கத் தலையையும், வாழ்த்த வாயை யும், சேரத் தன் அடியார்கூட்டத்தையும் எனக்கமைத்து, அம்பலத் திலாடுகின்ற சிவபெருமானது பெருங்குணத்தை மிகப் புகழ்ந்து நாம் பூவல்லி கொய்துமோ என்பது.

(வி - னா) அணங்கு - அழகு எனினுமாம். அணிதல் - அல ங்கரித்தல். கூாதல - மிகுதல.

(ஏ)

நெறிசெய்தருளித்தனசீரடியார்பொன்னடிககே
குறிசெயதுகொண்டெனையாண்டபிரானகுணமபரவி
முறிசெயதுநம்மைமுழுதுடறறுமபழவினையைக்
கிறிசெய்தவாபாடிபூவல்லிகொய்யாமோ,

(ப - னா) நெறிசெய்தருளி - நன்னெறியை யுண்டாக்கி, தன் - தனது, சீர-சிறப்புப்பொருந்திய, அடியார் - அடியார்களுடைய, பொன் அடிககே - பொன்போலுந் திருவடிககே, குறிசெய்துகொண்டு - இலக்காக்கிக்கொண்டு, என்னை ஆண்ட - என்னை ஆண்டருளின, பிரான்-பிரானது, குணம் - பெருங்குணத்தை, பரவி - துதித்து, நமமை - எமமை, முறிசெயது - அடிமையாக்கி, முழுது உடற்றும் - முற்றும் வருத்துகின்ற, பழவினையை - பழமையாகிய வினையை, கிறிசெய்த ஆறுபாடி-இலலைபாக்கின விதத்தைப்பாடி, பூவல்லிகொய்யாமோ, எ - று.

(க - னா.) நன்னெறிககட் செலுத்தித் தன்னடியார் திருவடிக்கெனையாட்படுதறி யாண்டருளின எம் பெருமானது குணத்தைப் புகழ்ந்து, என்பழவினையை பொழித்த விதத்தைப்பாடிப் பூவல்லிகொய்துமோ என்பது.

(வி - னா) நெறி - இங்கு நன்னெறிக்காயிற்று. குணம் - தவாகுணம். முறி-அடிமை. உடற்றல் - வருத்தல், கிறி-பொய். (அ)

பன்னாட்பரவிபபணிசெய்யப்பாதமல
ரென்னாகந்துன்னவைததபெரியோனெழிற்குடராய்க்
கன்னாருரித்தெனையாண்டுகொண்டான் கழலினைகள்
பொன்னானவாபாடிப்பூவலலிகொய்யாமோ.

(ப - னா) பல்நாள - பலநாளும், பரவி - துதித்து, பணிசெய்ய - பணிவிடைசெய்ய, பாதம் மலா - தன்திருவடியாகிய தாமரைமலரை, என் ஆகம் - என்னதத்தில், துன்னவைதத - பொருந்தவைத்தருளின, பெரியோன்-பெருமையை யுடையோன், எழில் சுடர் ஆய் - அழகையுடைய சோதியுருவாகி, கலநா உரித்து - கல்லில் நாளுரித்து, என்னை ஆண்டுகொண்டான் - என்னை யாண்டுகொண்டருளினவனது, கழல் இனைகள் - திருவடியினைகள், பொன் ஆன

ஆறுபாடி - பொன்போல அருமையான வித்ததைப்பாடி, பூவல்லி
கொய்யாமோ, எ - று

(ந - னா) எப்பொழுதும் துதித்துப் பணிசெய்யத் தன்திரு
வடிவையென்மனத்திற பொருத்தவைத்து என்கல் மனத்தையுக்
காத்து என்னை யாலாடருளின சிவபெருமானது திருவடி பொன
ன வாறறைப்பாடிப் பூவல்லி கொய்தமோ என்பது.

(வி - னா) ஆக - மாபு அது இடவாருபெயராய் மனத
தை யுணர்த்திற்று ஆனவாறு என்பது ஆனவா எனாது சொகுத்
தது. (க)

பேராசையாயிததப்பிண்டமறப்பெருந்துறையான
சீரார் திருவடியென்றலைமேலவைத்தபிரான
காராகடனஞ்சையுண்டுகந்தாபாலி
போராபுரம்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) பெருந்துறையான - திருப்பெருந்துறையையுடை
யவன், பேராசை ஆம் - பெருங்காத்தண்டாதற் கிடமாகிய, இந்
பிண்டம் அற - இத்த உடம்போடு கூடி வாழும் வாழ்வு அற்றொழி
யும் வண்ணம், சீர் ஆர் திருவடி - சிறப்புப்பொருத்திய தன் திருவடி
யை, என தலைமேல வைத்த - என சிரமீது வைத்த, பிரான - உப
கார குணமுள்ளவன், கார் ஆர் - கருமைபொருத்திய, கடல நஞ்சு -
கடல விடத்தை, உண்டு உகந்த - உண்டு களித்த, காபாலி - சிவபெ
ருமான, (அவனது) போர் ஆர் - போர்க்கிலக்காயிருந்த, புரம் - மூ
மதில்களின் வரலாற்றை, பாடி-பாடி, பூவல்லி கொய்யாமோ, எ-று.

(க - னா) இத்தப் பிறவி யொழியும்வண்ணம் என சிரத்தில
தன் திருவடிவை வைத்தருளின உபகாரகனாகிய சிவபெருமான் தீரி
புர தக்கஞ்செய்த வரலாற்றைப்பாடிப் பூவல்லிகொய்தமோ என்பது.

(வி - னா) காரார் என்னும் விசேடணம் நஞ்சுக்குக் கொள்க.
காபாலி - சுபாலத்தை யுடையவன். (க)

பாலுமமுதமுந்தேனுடமைபராபரமாய்க்
கோலயகுளாநதுள்ளநெகரணடபிரான குணாகழல்கண்
நூலம்பரவுவாரநன்னெறியாமநெறியே
போலுமபுகழ்பாடிப்பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - நா) தேனுடன் - தேனுடன், பாலும் அமுதமும் ஆம் - பாலும் அமிரதமும் போல்கின்ற, பராபரமாய் - பராபரமாகி, கோலம் குளிராது - திருக்கோலங் குளிராது, உன்னம் கொண்ட - என் மனத்தைக் கவராத, பிரான - உபகாரகுணமுள்ளவனாகிய சிவபெருமானது, குறா கழல்கள் - ஒலிக்கின்ற வீரகாமுலணிராத திருவடிகளை, ஞாலம் பரவுவார - உலகத்தில் துதிப்பவர்களுடைய, நல நெறி ஆம் - நன்னெறியாகிய, அநநெறியே போலும் - அநத நெறியையே போல்கின்ற, புகழ்பாடி - புகழைப்பாடி, பூவல்லி கொய்யாமோ, எ - று

(க - நா) பால் முதலியவைபோல மதுரித்து என் மனத்தைக் கவராத சிவபெருமானது புகழைப் பாடிப் பூவல்லி கொய்துமோ என்பது.

(வி - நா) குறாததல் - சதசித்தல். கோலங்குளிராது என்றது கட்கினியஞதலைக் குறித்தது. (கக)

வானவன்மாலயன்மற்றுமுள்ளதேவர்கட்கும்
கோனவனாய்நின்றகூடலிலாக்குணக்குறியோ
ஞனநெடுங்கடலாலாலமமுதுசெய்யப
போனகமானவாபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - நா.) வானவன் - விண்ணுலகத்தக கிறைவனாகிய இரதிரன், மால அயன - திருமால் பிரமன், மற்றும் உள்ள தேவாகட்கும் - மற்றமுள்ள தேவர்களுக்கும், கோனவனாய் நின்ற - தலைவனாகி நின்ற, கூடல் இலலா - கூடுதலில்லாத, குணக்குறியோன் - குணக்குறிகளை யுடையவன், நெடுங்கடல் ஆன - நெடிய கடலிலுண்டான, ஆலாலம் - ஆலாகல் நஞ்சை, அமுது செய்ய - பருக, (அது) போனகம் ஆன ஆறு - உணவான விதத்தைக் குறித்து, பூவல்லி கொய்யாமோ, எ - று.

(க - நா.) இநதிராதியாகளுக கிறைவனாகிய சிவபெருமான் நஞ்சுண்ட கரலாற்றைப் புகழ்த்து பூவல்லி கொய்தமோ என்பது,

(வி - நா) கோ என்பது னகரச்சாரியை பெற்றுக கோன் என நின்றது. போனகம் - உணவு. (கா)

அன்றாலநீழற்கீழருமறைசடானருளி
நன்றாகவானவாமாமுனிவாநாடோறு
நின்றாவேததுநிறைகழலோனபுணைகொன்றைப
பொன்றாதுபாடிநாமபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) அன்று - அநநாளில், ஆலநீழற்கீழ் - ஆலமர நிழ
லில், அருமறைகளை அருளி - அருமையாகிய வேதப்பொருள்னை
அருளிச்செய்து, நன்றாக - நன்மையாக, வானவா - தேவர்களும்,
மாமுனிவா - பெரிப முனிவரும், நான்தோறும் நின்ற - தினந்தோ
றும் நின்ற, ஆர வத்தும்-நிரமபத் துதிககின்ற, நிறைகழலோன -
(வத்தத்தற்குரிய குணங்கள்) நிறைந்த திருவடி யை யுடையவனாகிய
சிவபெருமான, புனை - தரிக்கின்ற, கொன்றை - கொன்றை மலரை,
பொன்றாதுபாடி - குறையாமற்பாடி, நாம் - யாம், பூவல்லி கொய
யாமோ, ஏ - று.

(க - னா) அன்று ஆலின்கீழிருந்து நால்வாக்கும் அற முணாத்
துமுனிவா முதலியோரால் புகழப்பட்ட திருவடியையுடைய சிவ
பெருமானது கொன்றை மலரைப் புகழ்த்து பூவல்லி கொய்துமோ
என்பது

(வி - னா.) பொனதாது எனப் பிரித்துப் பொன்போலும் மக
ரத்தம் என்றுரைத்தலுமாம். (கரு)

படமாகவென்னுள்ளேதன்னிணைப்போதவையளித்திங்
கிடமாகக்கொண்டிருந்தேகம்பமேயபிரான்
நடமாமதிற்றிலையம்பலமேதானிடமா
நடமாடுமாபாடிபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா) என் உள்ளே - என் மனத்திலே, படம் ஆக -
படம் போல, தன் - தனது, இணைப்போது ஆவை - இரண்டு தாம்
மைமலாகன்போன்ற அந்தத் திருவடினை, அளித்து - கிருபை
செய்து, இவகு - இவ்விடத்தையே, இடம் ஆகக்கொண்டு இருந்
து - இடமாகக்கொண்டு வீற்றிருந்து, எகம்பம் மேய - திருவேகம்
பத்திலும் உறைகின்ற, பிரான் - பிரான, தடம் ஆ மதில் - பெரு
மையமைந்த மதில் சூழ்ந்த, திலை அம்பலமே - திலையம்பலத்

தையே, இடம ஆ - இடமாகக்கொண்டு, நடம ஆமும் ஆறு - நடன
மாமும் வித்ததை, பாடி - பாடி, பூவல்லி கொய்யாமோ, எ - று.

(க - னா.) என் மனதில் தன் திருவடிகளைப் படம்போல
மைத்து இடங்கொண்டு, ஏகம்பதில வாரும் பெருமான், திலை
யம்பலத்தை யிடமாகக்கொண்டு நடமாடும் வித்ததைப் பாடிப் பூவல்
லிகொய்துமோ என்பது.

(வி - னா.) படம் - சித்திரம். ஏகம்பம் - ஓர் திருப்பதி. (கச)

அங்கியருக்கனிராவணனந்தகன்குற்றன
செங்கணரியயனிரதிரனுஞ்சந்திரனும்
பங்கமிறக்கனுமெச்சனுநதமபரிசுழியப்
பொங்கியசோபாடிநாமபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) அங்கி - அக்கினி தேவனும், அருகன் - சூரிய
னும், இராவணன் - இராவணனும், அந்தகன் கூற்றன் - உடம்புகளை
அழிப்பவனாகிய யமனும், செங்கண அரி - செந்தாமரைக்கண்களையு
டைய திருமாலும், அயன் - பிரமனும், இந்திரனும் - இந்திரனும்,
சந்திரனும் - சந்திரனும், பங்கம் இல் தககனும் - பங்கமில்லாத தக்
கனும், எச்சனும் - எச்சனும், தம் பரிசு அழிப-தமது குணங் கெடும்
வண்ணம், பொங்கிய - கோவித்த, சீர் - சிறப்பை, பாடி - பாடி,
பூவல்லி கொய்யாமோ, எ - று.

(க - னா.) அக்கினிதேவன் முதலியோர் தமபெருமை கெடும்
வண்ணம் கோவித்த சிறப்பைப் பாடிப் பூவல்லி கொய்துமோ என்
பது.

(வி - னா.) அங்கி அக்ரி என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. கூற்
றன் - உடலுயிர்களைப் பிரிப்பவன். (கரு)

திண்போர்விடையான்சிவபுரத்தார்போரேறு
மண்பானமதுரையிற் பிட்டமுதுசெய்தருளித்
தண்டாலேபாண்டியனறனைப்பணிகொண்ட
புண்பாடலபாடிநாமபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா) திண் - திண்ணிய, போ - போர்த்தொழிலையுடைய, விடையான் - இடபதையுடையவன், சிவபுரத்தாரா போரேறு - சிவபுரத்தார்க்குச் சிங்கம்போலத் தலைமைபெற்றிருப்பவனாகிய சிவபெருமான், மணபால் - மண்ணுலகத்தில, மதுனாயில் - மதுரைப்பதியில், பிட்டு - பிட்டினை, அமுது செய்தருளி - அமுது செய்தருளி, சண்டாலே - பிரம்பாலே, பாண்டியன் - பாண்டியனாவன், தன்னைப் பணிகொண்ட - தன்னைவேலைகொண்ட, புண்பாடல் பாடி - புண்ணைக் குறித்த பாடலைப்பாடி, நாம - யாம, பூவல்லி கொய்யாமோ, ஏ - று.

(க - னா) இடபவாகனாகிய சிவபெருமான் மதுனாயில் மணசுமக்க வந்து பிட்டமுது செய்து, பாண்டியன் பிரம்படியேற்ற வரலாற்றைப் பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ என்பது.

(வி - னா) ஏறு - சிறந்தவன் என்னும் பொருளது. தண்டு இவகு பிரம்புக்காயிறு. (கங்)

முனனாமாலயனுமவானவருந்தானவரும்
பொன்னாநிருவடிதாமறியார்போற்றுவதே
யெனனாகமுன்புகுந்தாண்டுகொண்டானிலங்கணியாம்
பன்னாகம்பாடிநாமபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) முன் ஆய - முதன்மையாகிய, மால் அயனும் - திருமாலும் பிரமனும், வானவரும் - தேவர்களும், தானவரும் - அசுரர்களும், பொன் ஆ - திருவடி - பொன்போலும் அருமைத்திருவடியை, தாம் அறியா - தாமறியாதவராய், போற்றுவதே - வணங்குவதே (அவர்கள் செய்கை அங்ஙனமாக) என ஆகம் உள் புகுந்து, என மனத்திற் புகுந்து, ஆண்கொண்டான் - ஆண்கொண்டவனாகிய சிவபெருமானது, இவ்வுகு அணி ஆம் - விளங்குகின்ற ஆபரணமாகிய, பல நாகம் - பல நாகங்களையும், பாடி - பாடி, நாம - யாம், பூவல்லி கொய்யாமோ, ஏ - று.

(க - னா.) மாலயன் முதலியோர் அறியாத திருவடியையுடையவன் என் மனத்திற் புகுந்து என்னை யாண்கொண்டருளினான், அந்நச் சிவபெருமானது நாகாபரணத்தைப் புகழ்ந்து பூவல்லி கொய்யாமோ என்பது.

(வி - னா.) முன் - முன்னுத்தன்மை. (முதன்மை). (கங்)

சீராதிருவடித்திண்சிலம்புசிலம்பொலிககே
யாராகவாசையதாயடியேனகமகிழத்
தேராததவிதுபபெருந்துறையானதிருநடஞ்செய்
பேரானதமபாடி பூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா) சீர ஆர் - சிறப்பமைந்த, திருவடி - திருவடியில்
அணியப்பெற்ற, திண் சிலம்பு - திண்ணிய சிலம்புகள், சிலம்பு -
சத்திககிற, ஒலிககே - சத்தத்திறகே, ஆராத ஆசையதாய - வெறுசு
காத விருப்பங்கொண்டு, அடியேன அகம்மகிழ - அடியேன் மன
மகிழ, தேர ஆந்தயீகி - தோகன் கிறைந்த தெருக்களோடுகூடிய,
பெருந்துறையான - திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், திருநடம்
செய - திருநடத்தைச் செய்கிறதாலுண்டாகிய, பேரானதம்பாடி -
பேரினபத்தைப்பாடி, பூவல்லி கொய்யாமோ, எ - று.

(க - னா) சிவபிரான் தன் திருவடிச் சிலம்பொலிககே அடி
யேன் மனங்களிசுகும் வண்ணம் திருநடநஞ் செய்கின்ற பேரினப
வரலாற்றைப் புகழ்ந்த பூவல்லி கொய்தமோ எனபது.

(வி - னா) சிலம்புதல் - ஒலித்தல். ஆதல் - வெறுத்தல்.

அத்தியுரித்ததுபோர்த்தருளும்பெருந்துறையான்
பித்தவடிவுகொண்டிவ்வுலகிறபிள்ளையுமா
முத்திமுழுமுதலுத்தரகோசமங்கைவள்ளல்
புத்திபுருத்தவாபூவல்லிகொய்யாமோ.

(ப - னா.) அத்தி உரித்து - யானையை உரித்து, அது போர்த்
தருளும் - அந்தத்தோலைப் போர்த்தருளின, பெருந்துறையான்
திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், பித்த வடிவுகொண்டு - பித்த
வுருக்கொண்டு, இவ்வுலகில் பிள்ளையும் ஆம் - இத்தவலகத்தில் பிள
ளையும் ஆகிய, முதலி முழுமுதல் - முதலிககு முழுமுதல்வன், உத
தரகோசமங்கை வள்ளல் - திருவுத்தரகோச மங்கையி லெழுந்தரு
ளியவள்ளல், (அவன்) புத்தி புருத்த ஆறு - என புத்தியில் துணுந்த
வித்தைப்பற்றி, பூவல்லி கொய்யாமோ, எ - று.

(க - னா.) யானைத்தோலை யுரித்துப் போர்த்தப் பித்தவேடங்
கொண்ட உததரகோசமங்கை வள்ளலாகிய சிவபெருமான் என்
மனத்திற புருத்த வித்தைப்பாடிப் பூவல்லி கொய்தமோ எனபது.

(வி - னா) அததிஹஸ்தி என்னும் வடமொழித்திரிபு. “இவ்
வுலகிற பிளையுமாம்” எனறது வரங்கிடந்தார ஸிலாகுப் புதலவன்
போல நடித்தமையைக் குறித்தது. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுந்தியார்.

ஞானவெற்றி.

க லி த தா ழி சை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வளைந்ததுவிலலுவளைந்ததுபூச
லுளைந்தனமுப்புரமுந்திபற
வொருங்குடனவெந்தவாறுந்திபற.

(ப - னா.) வில் வளைந்தது - வில் வளைந்தது, பூசல் வளைந்
தது - போர்வளைந்தது, முப்புரம் உளைந்தன - திரிபுரங்கள் வருந
தின, உந்திபற, ஒருங்கு உடன வெந்த ஆறு - ஒரு சேர உடனே
வெந்த வித்ததைக்குறித்தது, உந்திபற, எ - று.

(க - னா) இறைவனது வில் வளைந்தது, போர்வளைந்தது,
முப்புரங்கள் வருந்தின, ஒருமிக்க வெந்ததைக்குறித்தது உந்திபற
என்பது.

(வி - னா.) உந்திபறசுதல் - மகளிர் விளையாட்டிலொன்று.
வில் உளைந்ததுஎன்றதனால் வளைதலினருமை தோன்றிற்று, என்னை,
மலைவிலலாதலாலெனக. (க)

ராமபுகண்டிலமேகம்பர்தங்கையி
லோரம்பேமுப்புரமுந்திபற
வொன்றுமபெருமிகையுந்திபற.

(ப - னா) ஏகம்பா கையில் - திருவேகம்பா கையில், ஈரம்பு கண்டிலம் - இரண்டமபைக கண்டிலம், ஓர் அம்பே - (அவா கையில் காணப்பட்டது) ஸரம்பேயாம், (அவ்வனமாகவும்) முப்புரம் முப்புரங்களுள், ஒன்றும் - ஒன்றழியாதிருப்பினும், பெருமிகை (அது) பெருங்குறறமாம், உந்திபற, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவா கையில் இருந்தது ஒரு பாணமேயன்றி இரண்டு பாணமன்று, அவ்வனமாகவும் முப்புரங்களுள் ஒன்றாயினும் எஞ்சி நின்றனவல்ல, உந்திபற எனபது.

(வி - னா) ஒன்றும் - ஒரு பாணமும் எனினு மமையும். மிகை - குறறம். (உ)

தச்சுவிடுதகலுந,நாமடிமிட்டலு
மச்சுமுறிந்ததெனறுந்தீபற
வழிந,உனமுப்புரமுந்தீபற.

(ப - னா.) தாம் அடியிட்டலும் - தாம் பாதம் வைத்தேறுதலும், தச்சு விடுததலும் - தச்சுத்தொழில் விடுதலும், அச்சு முறித்தது என்று-அச்சொடிந்ததெனறு, உந்திபற, முப்புரம் அழிந்தன-திரிபுரங்கள் நசித்தன, உந்திபற, ஏ - று.

(க - னா) இறைவா திருவடிவைத்தேறுதலும், தேரின் தச்சுத்தொழில் நெகிழ்ந்து அச்சு முறிந்ததென்றும் முப்புரங்களை அழிந்தனவென்றும் உந்திபற எனபது.

(வி - னா.) அடியிட்டல் என்பது - அடியிட்டல் என வந்தது. தச்சு - தச்சன தொழில். அச்சு - பண்டியுள்ளிருப்பு. (ங)

உய்யவல்லாரொருமூவனாககாவலகொண
டெய்யவல்லானாககேயுந்தீபற
விளமுலைபங்கனெனறுந்தீபற.

(ப - னா.) உய்யவல்லார் - பிழைக்க வல்லவராகிய, ஒரு மூவனா - ஒரு மூவனாயும், காவல்கொண்டு - காவல செய்து, எய்ய

வல்லானாககே-அம்பெயய வல்லவனாககே, உரதீபற, இளமுலை பங்
கன் எனற - இளமுலையாள பாகனெனற, உரதீபற, எ - று.

(ந - னா) பிழைக்க வல்லவராகிய மூவனாயும் காவற்படுத்கி
அம்பெயய வல்லவனாகிய சிவபெருமானை குறித்தது உரதீபற என
பது.

(வி - னா.) உய்தல் - பிழைத்தல். ஒரு மூவா என்றது மூப்
புர மெரித்தகாலத்தில் இறவாமல் ஒடிப்போன மூன்றசரனா. (ச)

சாடியவேளவிசரிந்திடத்தேவாக

ளோடியவாபாடியுநதீபற

வுருத்திரநாதனுக்குரதீபற.

(ப - னா.) சாடிய - சாடின, வேள்விசரிந்திட - யாகம் அழி
யவே, தேவர்கள் ஓடிய ஆறபாடி-தேவர்கள் ஓடினவித்ததைப்பாடி,
உரதீபற, உருத்திரநாதனுக்கு - உருத்திரநாதனுக்குத் தலைவனாயிருப்
பவனுக்கு, உரதீபற, எ - று.

(க - னா.) அடிக்கப்பட்டயாகம் அழிதலும், தேவர்கள் அஞ்
சியோடின வரலாற்றைக் குறித்தும், உருத்திரநாதனைக் குறித்தும்
உரதீபற என்பது.

(வி - னா) சாடுதல் - அடித்தல். சரிதல் - குலைதல். உருத்
திர நாதன் - உருத்திரநாளுக்குத் தலைவன். (டு)

ஆவாதிருமாலவிப்பாகங்கொண்டனறு

சாவாதிருந்தானென்றுநதீபற

சதுாமுகன்றதையென்றுநதீபற.

(ப - னா.) ஆவா - அநதோ, திருமால் - திருமால், அவிபா
கம் கொண்டு - அவிசில் பகரு ஏறறுக்கொண்டு, அன்று - அநநா
ளில், சாவாது இருந்தான் எ - று - இறவாமலிருந்தா னெனற, உர
தீபற, சதுாமுகன் தாதையென்று - நாமுகனுக்குத் தாதையெ
னற, உரதீபற, எ - று.

(க - னா.) திருமால் அவிர்ப்பாகம் ஏற்றும். இறவாதிருந்ததை
க்குறித்தது உரதீபற எனபது.

(வி - னா) ஆவா - இரக்கசுருதிபடி. அவி - தேவருணவு. பா
கம் - பகரு. அவிப்பாகம் - தேவருணவினகூறு. சதாமுகன்
பிரமன் (சு)

வெய்யவனங்கிழங்குதிரட்டிய
கைபத்தறிததானென்றுநீபற
கலங்கிற்றுவேளவியென்றுநீபற.

(ப - னா) வெய்யவன் அங்கி - கொடியவனாகிய அக்கினி
தேவன், விழுங்க - விழுங்கும்படி, திரட்டிய - சோதத, கையை -
கைகளை, தறிததான் என்று - வெட்டினானென்று, உநீபற, வேள்வி-
யாகம், கலங்கிற்று என்று - நிலை குலைந்தென்று, உநீபற எ - று.

(ந - னா) அக்கினிதேவன் விழுங்குததிரட்டின கைகளை வெ
ட்டினானென்றும், வெட்டுதலும் யாகம் கலங்கியது என்றும் உநி
பற என்பது.

(வி - னா.) வெய்யவன் என்பதற்கு வெம்மை பகுதி. உட்டி
னம் என்பது பொருள். விழுங்க - அவியுண்ண. (ஏ)

பாப்பதியைப்பகைசாற்றியதக்கனைப்
பாப்பதென்னேயேடியுநீபற
பணைமுலைபாகனுக்குநீபற.

(ப - னா.) பாப்பதியை - பார்வதியை, பகைசாற்றிய தக்
களை - விரோதமாகப் பேசின தக்களை, பாப்பது என்னேயேட
கண்ணோட்டஞ் செய்வதென்னே, உநீபற, பணைமுலை பாகனு
க்கு - பருத்த தனங்கையுடைய உமாதேவி பங்கனாகு, உநீபற
எ - று.

(ந - னா.) பார்வதி தேவியை விரோதித்தப்பேசின தக்க
ளை கண்ணோட்டஞ்செய்வது சிவபெருமானுக்கு அடித்த காரியம
ல்ல என்பது.

(வி - னா.) பார்வதம் - மலை. பார்வதி - மலைமகள் ; இது
பாப்பதியெனத் திரிந்தது. பகைசாற்றுதலாவது - நிந்தித்தல். (அ)

புரந்தரனாரொருபூங்குயிலாகி
மரத்தனிலேறினாருந்தீபற
வானவாகோனென்றேயுநதீபற.

(ப - னா.) புரந்தரனார் - தேவேந்திரனார், ஒரு பூ குயில் ஆகி - ஒரு பொலிவாகிய குயிலுருவாகி, மரத்தனில் ஏறினார் - மரத்தில ஏறினார், உநதீபற, வானவாகோன் எனறே - சேவாபிரான் எனறே, உநதீபற, எ - று.

(க - னா.) தேவேந்திரன் ஒரு குயில் வடிவாய் மரத்திலேறினான் என்று உநதீபற என்பது.

(வி - னா.) பூங்குயில் - அழகிய குயில் எனினுமாம். பூ - அழகு, வானவர் - விண்ணுலகத்துள்ளார். (௬)

வெஞ்சினவேள்வியாததிரனாதலை
துஞ்சினவாபாடியுநதீபற
தொடாநதபிறப்பறவுநதீபற.

(ப - னா.) வெஞ்சினம்-வெவ்விய சினத்தை யுடைய, வேள்வியாததிரனார் - யாகருருவானவருடைய, தலை துஞ்சின ஆறுபாடி தலையற வந்ததைப்பாடி, உநதீபற, தொடாந்த பிறப்பு அற தொடாநத பிறவிகள் அறறெழிய, உநதீபற, எ - று.

(க - னா.) கொடிய கோவத்தையுடைய யாகருருவின் தலையற்றவீழ்ந்த செய்தியை, நமது பிறவீததொடர்பு அறறெழியுமபடி பாடி உநதீபற என்பது.

(வி - னா.) வேள்வி வியாததிரனார் - யாகருரு, துஞ்சுதல் - அழிதல். தொடாதல் - பற்றுதல். (௭0)

ஆட்டின் தலையைவிதிக்குத்தலையாகக
கூட்டியவாபாடியுநதீபற
கொங்கைகுலுங்கின னுந்தீபற.

(ப - னா.) ஆட்டின் தலையை - ஆட்டின் சிரத்தை, விதிக்கு தலையாக - தகனனுக்குச் சிரமாக, கூட்டிய ஆறுபாடி - சோததவித்த

தைப்பாடி, உரத்திபற, கொங்கை குலங்க, நினது - தனங்கள் குலங்
குமபடி நினது, உரத்திபற எ - று.

(க - னா.) தலையிழந்த தக்கனுக்கு ஆட்டின் தலையைப்பொரு
ததின விதத்தைப்பாடி உரத்திபற என்பது.

(வி - னா.) பிரமணாகுப் புதல்வனாதலால் தக்கனைவிதி யென்
றா, சிறுவிதியென்றுங் கூறுவா. இவன் தலையற்று வீழ்சலும் அ
தனை யொரு பூதம் விழுங்கிவிட்டதனால் ஆட்டின் தலையைக் கூட்ட
லாயிற்று. (௧௧)

உண்ணப்புகுநதபகனெனிததோடாமே
கண்ணைப்பறித்தவாறுநதிபற
கருக்கெடநாமெலாமுநதிபற.

(ப - னா.) உண்ணப்புகுநத - அவியுண்ணவந்த, பகன் - பக
னாவன, ஒளிதது ஓடாமே - மறைநது ஓடாவகை, கண்ணைப்பறி
த்த ஆறு - (அவனது) கண்ணைப் பிடுங்கிவித்ததைக் குறித்தது, உர
த்திபற, நாம் எல்லாம் - நாமெல்லோரும், கருக்கெட - பிறவியொழிய,
உரத்திபற, எ - று.

(க - னா.) அவியுண்ணவந்த பகன்மறைந்து ஓடாதவகை அ
வனது கண்ணைப்பிடுங்கின விதத்தைக்குறித்ததும், நமது பிறவியற
றெழியும் பொருட்டிமே உரத்திபற என்பது.

(வி - னா.) பகன் - பன்னிரண்டு சூரியருள ஒருவன். கரு -
பிறவி. (௧௨)

நாமகண்சிரமபிரமனபடச்
சோமனமுகனெரித்துந்திபற
தொல்லைவினைகெடவுந்திபற.

(ப - னா.) நாமகன் - சரசுவதி, நாசிபட - நாசியறுபட, பிர
மன் சிரம்பட - பிரமன் சிரம் அறுபட, சோமன் முகன் நெரித்த -
சுந்திரன் முகத்தைத் தேய்த்து, உரத்திபற, தொல்லை வினைகெட -
பழுவினையொழிய, உரத்திபற, எ - று.

(க - னா) சரசுவதியின் மூககும், பிரமனது சிரமும் அறு பட்ட செயதியையும், சந்திரனது மூகம் தேயக்கப்பட்ட செயதியையும் குறித்தது, மெது பழவினை கெடும்படி உநதிபற என்பது

(வி - னா) நாசி - மூககு. சிரம் - தலை, நெரித்தல் - தேய்த்தல். (க௩)

நான்மறையோனுமகத்தியமான்படப்

போமவழிதேமொறுநதிபற

புரநதரனவேள்வியிலுநதிபற.

(ப - னா.) நான்மறையோனும் - நான்கு வேதங்களையுடைய பிரமனும், அத்தது இயமானபட - உள்ளிருக்குமுயிர அழியவே, வேள்வியில் - (அநத) யாகததில், புரநதரன - இநதிரன, போமவழி தேமொறு - போகும்வழி தேமும் வித்ததைக குறித்தது, உநதிபற எ - று.

(க - னா) பிரமன் உயிரழியவே, அந்த யாகததில் வநதிருநத இநதிரன தப்பியோடும் வழியைத்தேடின செய்தியைககுறித்தது உநதிபற என்பது.

(வி - னா.) நான்மறையோனும் என்ற வும்மை உயாவு சிறப்பு. இயமான் - உயிர படுதல் - அழிதல். (க௪)

சூரியராதொண்டைவாயினிற்பற்களை

வாரிநெரித்தவாறுநதிபற

மயங்கிற்றுவேளவியெனறுநதிபற.

(ப - னா.) சூரியரூ - சூரியதேவனருடைய, தொண்டைவாயினில - கோவைககனிபோலும் வாயிலுள்ள, பற்களை - தந்தைகளை, வாரி நெரித்த ஆறு - வாரி நெரித்த வித்ததைக குறித்தது, உநதிபற, வேள்வி மயங்கிற்று என்று - யாகம் கலங்கிறதென்று, உநதிபற, எ - று.

(க - னா.) சூரியனுடைய பற்கள் தகர்த்தெறியப்பட்ட வித்ததைககுறித்தும், யாகம் கலங்கினதைக குறித்தும், உநதிபற என்பது.

(வி - னா.) சூரியரூ என்பதில் ஆர் விருதி இழித்தற்கண் வந்தது. நெரித்தல் - தகாததல். (க௫)

தககனான்றே தலையிழந்தாரதக்கன்

மகசனேசசூழநின்றுநதிபற

மடிந்ததுவேள்வியென்றுநதிபற.

(ப - னா) தககனா - தககனானவா, அனே தலையிழந்தார் - அநாளிலே சிரமிழந்தாரா, தககன மகசனேச சூழநின்று - தககன மகசனால சூழப்பெற்று நின்றும், உநதிபற, வேளவி மடிந்தது என்று - யாகம் அழிந்ததென்று, உநதிபற, எ - று.

(க - னா) தககன தன் மகசனால சூழப்பட்டிருந்தும் தலையிழந்தான், வேள்வியும் அழிந்தது என்று உநதிபற எனபது.

(வி - னா) தககனா என்பதில் ஆர் விருதி இழிவை யுணர்த்தியது தககன தலையிழந்ததும் வேளவி மடிந்ததும் நோகருமிடத்து மகசன தககனையும் வேளவியையும் காகரும் வலியிலா எனபது தோன்றுகின்றது. (கசு)

பாலகனாற்கன்றுபாற்கடலீந்திட்ட

கோலசசடையறகேயுந்திபற

குமரனன்றருதைக்கேயுநதிபற.

(ப - னா.) பாலகனாககு - பாலகனுக்கு, அன்று-அநாளில், பாற்கடல ஈந்திட்ட - பாற்கடலைக் கொடுத்த, கோலம் - ஆழகாகிய சடையறகே - சடையையுடையவன் பொருட்டே, உநதிபற, குமரன ரன தாணைக்கே-முருகன் தந்தையின்பொருட்டே, உநதிபற, எ-று.

(க - னா.) ஒரு பாலகனுக்கு முற்காலத்தில் பாற்கடலைத் தந்தருளினவனாகிய சிவபெருமானைக்குறித்து உநதிபற எனபது.

(வி - னா.) பாலகன் - சிறுவன். இவன் கௌதமமுனி புதரன். பாற்கடல ஈந்திட்ட என்றது, அவன் பசியினால் வருந்தியமுதபோது சிவபிரான பாற்கடலை அவன பசிதணிக்க வலியைக்க குறித்தது. (கஎ)

நல்லமலரினமேனன்முகனாதலை

யொல்லையரிந்தெனறுந்திபற

வுகிராலரித்தெனறுநதிபற.

(ப - னா.) நல்ல மலரினமேல் - நல்ல தாமரை மலரின்மேலு
ன்ன, நான்முகனார் தலை - பிரமனது தலையானது, ஒலலை-வினாவில்,
அரிந்தது என்று - அறுக்கப்பட்டது என்று, உநதீபற, உகிரால் -
நகத்தால், அரிந்தது என்று-அரியப்பட்டதென்று, உநதீபற எ-று.

(க - னா) பிரமன் தலை வினாவில் நகத்தால் அரியப்பட்ட
தென்று உநதிபற எனபது.

(வி - னா.) மலர்களிற் சிறந்திருத்தலால் தாமரைமலரை நல்ல
மலர் என்றார். ஒலலை - வினாவு. அரிதல் - அறுத்தல். உகிர்-நகம்

தேனாரிறுததுமலையெடுத்தானசிர
மீனாநதுமிற்றவாறுநதிபற
விருபதுமிற்றதெனறுநதிபற.

(ப - னா.) தேனா நிறுத்தி - இரத்ததை நிறுத்தி, மலையெடு
த்தான - மலையைத் தூக்கினவனாகிய ராவண்ணது, சிரம ஈனாநதம-
தலை பததும், இறற ஆறு - நெரிந்த வித்ததைக்குறித்தது, உநதீபற,
இருபதும் - தோள்களிருபதும், இற்ற ஆறு - நெரிந்தவித்ததைக்கு
றித்தது, உநதீபற எ - று.

(க - னா) செல்லுகின்ற தேனாரிறுத்தி மலையைத் தூக்கின
வனாகிய ராவண்ணது பத்ததலைகளும் இருபதுதோள்களும் நெரிந்
தவித்ததைக் குறித்து உநதிபற எனபது.

(வி - னா.) மலையென்றது கைலாயமலையை, எடுத்தல்-தூக்கு
தல், தேனா நிறுத்தி மலையெடுத்தான் என்றது ராவண்ணை. சிரம
ஈனாநது என்றமையால் அசறகேறக் இருபதும் என்றது தோள்களை
யெனக்கொனக. (கக்)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தோனோக்கம்.

பிரபஞ்சசுத்தி.

நாலடிதரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

பூத்தாரும்பொய்கைப்புனலிதுவேயெனக்கருதிப்
பேய்த்தேர்முகக்குறும்பேதைருணமாகாமே
தீர்த்தாயதிகழதில்லையம்பலத்தேதிருநடஞ்செய்
கூத்தாவுனசேவடி.கூடுமவண்ணந்தோனோக்கம்.

(ப - னா) பூத்த ஆறும் - பல மலாகளைப்பூத்து நிரம்பியிருக்கிற, பொய்கைப்புனலிதுவே - தடாகநீர் இதுவே, எனக்கருதி - என்று நினைத்து, பேய்த்தோ - கானல் நீரை, முகக்குறும் - மொளளத தொடங்குகின்ற, பேதைருணம் ஆகாமே - அறிவினனது குணம் எனக்குண்டாகாமல், தீர்த்தாய் - (அறியாமை) நீக்கினாய், திகழ் - விளங்குகின்ற, தில்லை அம்பலத்தே - தில்லையம்பலத்தின் கண்ணே, திருநடம்செய் - திருநடநஞ் செய்கின்ற, கூத்தா - கூத்தப்பிரானே, உனசேவடி - உன திருவடியை, கூடுமவண்ணம் - ஆடையுமவண்ணம், தோனோக்கம், எ - று.

(க - னா.) கானல் நீரைப் பொய்கைநீரெனக்கருதி, அதனை முகக்க நினைக்கிறபேதையர் போலாகாமல் எனபேதைமைபுநீக்கினையாதலால், தில்லையம்பலத்தில் நடிக்கின்ற கடவுளே. உன்திருவடியை யடையும் வண்ணம் யாம் தோனோக்கமாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) பொய்கை - தடாகம். பேய்த்தோ - கானல் நீர், தோனோக்கம் - மகளிர் வினையாட்டிலொன்று. (க)

எனறுமபிறந்திறந்தாழாமேயாண்டுகொண்டான்
கனறலவிளவெறிநதான்பிரமண்காண்பரிய
குன்றாதசீர்த்தில்லையம்பலவன்குணம்பரவித
துன்றாகுழலினீர்தோனோக்கமாடாமோ.

(ப - னா) என்றும்-எந்நாளும், பிறந்து இறந்து - பிறந்தும் இறந்தும், ஆழாமே - பிறவிக்கடலில் அழுந்தாமல், ஆண்டுகொண்டான - எனனை யாண்டுகொண்டவனும், கன்றால் விளவு ஏறிந்தான பிரமண காண்பு அரிய-கன்றைக்கொண்டு விளங்குகனியை யெறிந்த திருமால் பிரமண என்பவர்கள் காணுதல் அருமையாகிய, குன்றாத சோ - குறையாத சிறப்பு வாய்ந்த, தில்லையம்பலவன் - தில்லையம்பலதானும் ஆகிய சிவபெருமானது, குணம்பரவி - பெருங் குணத்தைத் துதித்த, துன்று ஆர குழலினீர் - நெருக்கம் பொருந்திய கூந்தலையுடையீர், தோனோக்கம் ஆடாமோ, எ - று.

(ந - னா) எந்நாளும் பிறவிக்கடலில் அழுந்தாமல் எம்மை யாண்டுகொண்டவனும், அரிபிரமாகள் காணவொண்ணாதவனுமாகிய தில்லையம்பலவனது மங்கள குணங்களைப் புழங்குது தோனோக்க மாடுவோம் என்பது

(வி - னா) பிறத்திறந்தாழாமே என்றமையால் பிறப்பினை யொருகடலும், இறப்பினை யொருகடலுமாகக் கொள்க. திருமால் கன்றால் விளவெறிந்தது கிருஷ்ணாவதாரத்தில. (௨)

பொருட்பற்றிச்செய்கின்ற பூசனைகளபோல விளங்கச்
செருப்புறற்சீரடிவாய்க்கலசமுனமுதம்
விருப்புறறுவேடனாசேடறியமெய்குளிர்ந்தங்
கருட்பெறறுநின்றவாதோனோக்கமாடாமோ.

(ப - னா.) பொருள்பற்றி செய்கின்ற - பொருளைக்கொண்டு செய்கிற, பூசனைகளபோல் விளங்க - பூசைகள்போல விளங்கவும், செருப்பு உறற் - செருப்பை யணிந்த, சோ அடி - சிறப்பாகிய பாதத்தையும், வாய்க்கலசம் - வாயாகிய கலசத்தையும், ஊன் அமுதம் - மாமிசமாகிய அமிாதத்தையும், விருப்பு உறறு - விரும்பி, வேடனார்-வேடனாராகிய திருக்கண்ணப்ப தேவரது, சேடி - பெருமையை, அறிய - யாவரும் அறியும்படியாகவும், மெய்குளிர்ந்தது - உடல்குளிர்ந்த, அங்கு - அப்பொழுது, அருளபெற்று நின்ற ஆறு - கருணையோடு ஏற்று நின்ற விதத்தைக் குறித்தது, தோனோக்கம் ஆடாமோ, எ - று

(க - னா) பூசைக்குரிய பலபொருள்களைக் கொண்டு செய்கிற பூசைபோலப் பிரகாசக்குமபடி கண்ணப்பநாயனார் வாயநீர் முதலியவற்றை அபிஷேக தீர்த்த முதலியவைகளாகக் கொண்டு செய்து இறைவனது திருவருளைப் பெற்று வினங்கி வரலாற்றைக் குறித்துத் தோனோக்க மாவோம என்பது

(வி - னா) கலசம் - குடம் பொருள் - பூசைக்குரிய பொருள்கள். வேடனா என்பதில் ஆர் விசுதி திண்ணனானது உயாவைக் குறித்தது. (ங)

கற்போலுநெஞ்சங்ககிருநருக்கருணையினு
னிதபாணைப்போலவென்னெஞ்சினுள்ளேபுகுநருளி
நற்பாற்படுத்தெனனைநாடறியதநானியங்
சொற்பாலதானவாதோனோக்கமாடாமோ.

(ஈ - னா.) கல்போலும் நெஞ்சம் - கல்லை நிகர்த்த மனமானது, கசிந்து உருக - கசிந்தருகும்படி, கருணையினால் - கிருபையால், நிற்போணைப்போல - நிற்பவனைப்போல, என நெஞ்சினுள்ளே புகுநருளி - என மனத்திற புகுநருளி, நற்பாலபடுத்து - நல்ல பகுதியி லகப்படுத்தி, என்னை - அடிபேனை, நாடு அறிய - நாட்டார் அறியும்படி, தான் - சான், இங்ஙன - இப்படி, சொற்பாலது ஆன ஆறு - சொல்லிப்பாறப்பட்டதான வித்ததைக்குறித்து, தோனோக்க மாடாமோ, எ - று.

(க - னா.) இறைவன் கல்லை நிகர்த்த மனமானது கசிந்துருகும்படி என்னுட்புகுந்து, என்னை நலவழியிறசெலுத்தி, நாட்டாரறிய தான புகழ்பெற்ற வரலாற்றைக்குறித்துத் தோனோக்கமாவோம் என்பது.

(வி - னா) பால் - பகுதி. நாடு என்றது நாட்டிலுள்ளனா. சொல் - புகழ். (ச)

நிலநீர்நெருப்புயிரீள்விசுமபுநிலாபபசுலோன
புலனாயமைந்தனோடெண்வகையாயபுணர்ந்துநினு
னுலகேழெனகதிசைபத்தெனததானொருவனுமே
பலவாகிநின்றவாதோனோக்கமாடாமோ.

(ப - னா) நிலம் - டண், நீர் - நீர், நெருப்பு-அக்கினி, உயிர்-காற்ற, நீளவிசம்பு - நீண்ட ஆகாயம், மிலா - சந்திரன், பகலோன-சூரியன், புலன் ஆய்மைநடனோடி - அறிவுருவாகிய புருடனோடி, எண்வகையாய - எட்டு வகையாய, புணர்நது நின்றான்-கலந்தநின்றான், உலகு ஏழ் என - ஏழலகமென்று சொல்லவும், திசை பத்து என - பத்துத் திசைகென்று சொல்லவும், தான் ஒருவனுமே - தானொருவனே, பல ஆகி நின்ற ஆறு - பலவாகி நின்ற வித்ததைக்குறித்து, தோனோக்கமாடாமோ, எ - று.

(க - னா) மணமுதலாகிய அட்டமூர்த்தமாகவும் ஏழலகங்கள் ளாகவும் வேறு பல பொருள்களாகவும் இறைவனொருவனே வியாபித்து நின்ற செய்தியைக்குறித்துத் தோனோக்கமாடுவோம் எனபது.

(வி - னா) பகலையுண்டாகுமோனாதலால் சூரியனைப் பகலோன என்றார். மைந்தன் - புருடன் (ஆனார்) (ரு)

புத்தனமுதலாயபுல்லறிநிற்பல்சமயந
தத்தமதங்குநிறடடுருபபுப்பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ்சிவமாகுகர செய்தனவேதவமாக்கு
மத்தனகருணையினறநோனோக்கமாடாமோ.

(ப - னா.) புத்தன் முதல் ஆய - புத்தன் முதலாகிய, புல் அறிவின் - அறப் அறிவினையுடைய, பலசமயம் - பலசமயங்களும், தத்தம்மதங்களில் - தத்தமது மதங்களிலே, தட்டுருப்புப்பட்டு நிற்க - தடுமாற்றமடைந்து நிற்க, சித்தம் சிவம் ஆகி - என்பனத்தைச் சிவமாகி, செய்தனவே தவம் ஆகும் - செய்தவற்றையே தவமாகுகின்ற, அத்தன் கருணையினால் - கடவுளுடைய பெருங்கருணையால், தோனோக்கம் ஆடாமோ, எ - று.

(க - னா.) புத்தன் முதலாகிய பல சமயவாதிகளும் தமது பேதைமையால் தத்தம்மதங்களில் தடுமாறிநிற்க, இறைவன் தன்கருணையால் என்மனத்தைச் சிவவுருவாகி, என் செய்தொழில்களையாவும் தவத்தொழில்களாகத் திருவுளம் பற்றினதைக்குறித்துத் தோனோக்க மாடுவோம் எனபது (சு)

(வி - னா.) தட்டுருப்பு - தடுமாற்றம்.

திதிலலைமாணிசிவகருமஞ்சிதைத்தானைச
சாதியும்வேதிபனறுதைத்தானைததானிரண்டுஞ்
சேதிபபவீசனறிருவருளாறறேவாதொழப
பாதகமேசோறுபறறினவாதோனோககம்.

(ப - னா) தீது இலலை - கெடுதியிலலை, மாணி - பிரமசாரி
யின், சிவகருமம் சிதைத்தானை - சிவகருமத்தை அழித்தவனை, சாதி
யும்வேதியன் - சாதியாலும் அந்தணன், தானைத்தனை - தந்தையை,
தாள இரண்டும் சேதிபப - கால்களிரண்டையும் வெட்ட, ஈசன தி
ருவருளாவ - சிவபெருமானது திருவருளினால், தேவாசொழ - தே
வர்கள் வணங்க, பாதகமே சோறுபறறின ஆறு - பாவத்தையே புண
னியமாகக் கொண்ட விதத்தைப்பற்றி, தோனோககம், எ - று.

(க - னா.) பிரமசாரிபாகிய தண்டியடிகள் தாம் செய்த சிவக
ருமத்தைக் கெடுக்கவந்த தந்தையின் கால்களிரண்டையும் வெட்ட,
வெட்டின அந்தப் பாவத்தையே புண்ணியமாகக் கொண்டு அவாக
குச சிவகதியைத் தந்தருளினதைக் குறித்துத் தோனோகக மாடு
வோம் என்பது.

(வி - னா.) சிவகருமம்-சிவபூசை முதலிய நற்கருமம். சோறு=
இவ்விடத்துப் புண்ணியத்தைக் குறித்தது (எ)

மானமழிந்தோமதிமற்றதோமங்கைநல்லீர்
வானநொழூந்தென்னன்வராகழலே கீனைந்தடியோ
மானநக்கூத்தனருளபெறினாவவணமே
யானந்தமாகிநின்றாடாமோதோனோககம்.

(ப - னா.) மானம் அழிந்தோம் - மானங்கெட்டோம், மதிமற்
ந்தோம் - அறிவு மறந்தோம், மங்கை நல்லீர் - பெண்களே, வானம்
தொழும் - விண்ணுலகத்தா வணங்குகின்ற, தென்னன் - தென்ன
னது, வராகழலே - நீண்ட திருவடிகளையே, நிரைந்து - நிரைத்து,
அடியோம் - அடியோங்கள், ஆனந்தக்கூத்தன் - ஆநந்தக்கூத்தனது,
அருள்பெறின - அருளைப்பெறாநல், நாம் - யாம், அவ்வண்ணமே -
அவ்வண்ணமாகவே, ஆனந்தம் ஆகி நின்று - இன்பவடிவாகிநின்று,
தோனோககம் ஆடாமோ, எ - று.

(க - னா.) பெண்களே, தென்னனது திருவடியை நினைந்து
மானமுதலியவற்றையிழைக்கேம். ஆந்த நிருத்தஞ் செயவோனா
கிய இறைவனது திருவருளைப் பெற்றால் இன்பவுருவாயின்று தோ
னோக்கமாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) மானம் - பெருமை, வெட்கம் எனினுமமையும்

எண்ணுடைமூவரிடாகக்கதர்களிரிபிழைத்துக்
கண்ணுதலெந்தைகடைத்தலைமுனிநறதற்பி
னெண்ணிலியிருதிரரெத்தனையோபிரமாதரு
மணமிசைமால்பலாமாண்டனாகாண்டோனோக்கம்.

(ப - னா.) என் உடை - மதியினையுடைய, மூவா இராகத்தா
கள் - மூவா அசுரர்கள், எரிபிழைத்து - தீவைத்தப்பி, கண்ணுதல் -
நெற்றிகண்ணையுடைய, எந்தை - எந்தையாகிய சிவபிரானது, கடை
த்தலைமுன் - கடைத்தலையில், நின்றதற்பின் - நின்றபிறகு, என்
இலி - அளவில்களாகிய, இரதிரா - இரதிரரும், எத்தனையோ பிரமா
களும் - எத்தனையோ பிரமாகளும், மால்பலா - திருமால்கள் பலரும்,
மணமிசை - மண்ணின்மீது, மாண்டனர் - மடிந்தார்கள், தோனோக்
கம், எ - று

(க - னா.) மூன்று அரக்கா நெருப்புக்குத் தப்பியோடிச் சிவ
பிரானது வாயிற்படியில் நின்றபிறகு அளவற்ற இரதிரன் முதலாயி
னோ மடிந்தார்கள் என்னும் செய்தியைக்குறித்துத் தோனோக்கமா
டுவோம் என்பது.

(வி - னா.) என் - மதிப்பு. எரி - நெருப்பு. கடைத்தலை -
முதல்வாயில். (ஊ)

பங்கயமாயிரமபூவினிலோ பூக்குறையத்
தங்கணிடைதரனசேவடிமேற்சாதநலுமே
சங்கரனெம்பிரானசககரமாற்கருளியவா
றெங்குமபரவிநாதோனோக்கமாடாமோ.

(ப - னா.) ஆயும் பங்கயம் பூவில் - ஆயிரநாமரை மலாக
ளில், ஓ பூ குறைய - ஒருமலா குறைதலும், சம கண் இடநது -

தம, 7 கண்ணைத்தோண்டி, அரன் சேவடிமேல் சாத்தலும் - சிவ பெருமானது திருவடிமேல் சூட்டிதலும், சனகரன் எம்பிரான் - சங்கரனாகிய எம்பிரான், மாற்கு - திருமாலுக்கு, சக்கரம் அருளிய ஆறு - சக்கரப்படையை அருள செய்த வரலாற்றை, நாம் எங்கும் பரவி - நாம எவ்விடத்தும் துதித்து, தோனோக்கமாடாமோ, எ - று.

(க - னா) திருமால் ஆயிரம் தாமரை மலரைக்கொண்டு இறைவனை யருச்சிக்கும்போது ஒரு மலர் குறையக்கண்டு தன் கண்ணைப் பறித்து அருச்சிததலும், இறைவனை மகிழ்த்த அவாகுஞ்ச் சக்கரப்படையை யருளின வரலாற்றைப் புகழ்த்து தோனோக்க மாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) பங்கயம் - சேற்றில் முளைப்பது. பங்கம் - சேறு. ஆம் - பிறப்பது. என்னும் வடமொழியில் ஐசரம் யசரமாகுந் திருந்தது. இடத்தல் - தோண்டிதல். பரவியென்பதற்கு பரவச் செய்து என்றலுமாம். (க0)

காமனுடனுயிர்கரலன்பறகாய்கதிரோ
ஹமகணுகிரமபிரமன்கரமெரியைச்
சோமனகலைதலைதக்கனையுமெச்சனையுந்
தூய்மைகள்செய்தவாதோனோக்கமாடாமோ.

(ப - னா.) காமன் உடல் - மன்மதனது உடலையும், காலன் உயிர் - யமனது உயிரையும், காய் கதிரோன் பல் - சுமிகின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியனது பலலையும், நாமகன் நாகி - சரசுவதியின் நாகியையும், பிரமன் கிரம் - பிரமனது தலையையும், எரியை கரம் - அககினி தேவனது கையையும், சோமன் கலை - சந்திரனது கலையையும், தக்கனையும் எச்சனையும் தலை - தக்கன் எச்சன் என்பதற்கு, ருடைய தலையையும், தூய்மைகள் செய்த ஆறு - பரிசுத்தமாகிய வரலாற்றை நினைத்து, தோனோக்கமாடாமோ, எ - று.

(க - னா) மன்மதன் சரீரத்தையும், யமனுயிரையும், சூரியன் பலலையும், சரசுவதி மூக்கையும், பிரமன் தலையையும், அககினி தேவன் கையையும், சந்திரன் கலையையும், தக்கன் எச்சன் இருவருடைய தலைகளையும் பரிசுத்தமாகிய விதத்தைப்பற்றித் தோனோக்க மாடுவோம் என்பது.

திருவாசகம்.

208

(வி - னா.) காமன - காமதேவன். காய்தல் - சுழிதல். கலை - ண்டம், (கூறு). தூய்மை செய்தல் - இலலை யாக்குதல். (கக)

பிரமனரியெனறிருவருதமபேதைமையாற்
பரமபிரமபரமமென்றவாகள்பதைப்பொடுங்க
வரனாழலுருவாயங்கெயளவிறந்து
பரமாகிநிறவாதோனோககமாடாமோ.

(ப - னா.) பிரமன அரிஎனற - பிரமன திருமால் என்று சொல்லப்பட்ட, இருவரும் - இருவரும், தபேதைமையால் - தமது அறியாமையால், யாமபரம் யாமபரம் - யாமபரம் யாமபரம், எனறவாகள் - என்று சண்டைசெய்தவாகளுடைய, பதைப்பு ஒழிங் - பதறம் அடங்கும் வண்ணம், அரனா - சிவபெருமானா, அழல் உரு ஆய - நெருப்புருவமாகி, அங்கே - அவ்விடத்தே, அளவு இறந்த - அளவு கடந்து, பரம ஆகி நின்ற ஆறு - பரம்பொருளாகி நின்ற வரலாற்றைச் சொல்லி, தோனோககமாடாமோ, எ - று.

(க - னா.) பிரமவிட்டுணுகள் யாம் பெரியம் யாம் பெரிய மென்று வாதிட்டபாது அவ்விருவாக்கிடையே நெருப்புருவாய் நிமிர்ந்துநின்ற சிவபிரானது வரலாற்றைக்குறித்துத் தோனோககமாடுவோம் என்பது.

(வி - னா) பரமம் - மேலான பொருள். பதைப்பு - துடிப்பு.

எழைத்தொழும்பனேனெததனையோகாலமெல்லாம்
பாழுகுகிறைத்தேன்பரமபரணைப்பணியாதே
சூழிமுதற்சிககாதநன்மணிவந்தென்பிறவித
தாழைப்பறித்தவாதோனோககமாடாமோ.

(ப - னா) எழைத்தொழும்பனேன - எழைத்தொண்டனேன், எத்தனையோகாலம் எல்லாம் - எத்தனையோகால முழுதும், பரமபரணைப்பணியாதே - அறப்பெரியோனை வணங்காமல், பாழுகு இறைத்தேன - பாழுகுகிறைத்துவிட்டேன், ஊழிமுதல் - ஊழிமுதலான காலத்தும், சிககாத - அழியாத, நலமணி - சிறந்த மாணிக்கம்போல் பவனாகிய சிவபெருமான, வந்த - எழுந்தருளி, என்பிறவி-என்பிற

மூலமும் உரையும்.

பிப் தாழை - சிழங்கை, பரித்த ஆறு - பிடுகெனின் வரலாற்றைச் சொல்லி, தோனோக்கமாடாமோ, ஏ - று.

(க - னா.) ஏழைத்தொண்டனாகிய நான் நெடுங்காலம் சிவபிரானை வணங்காமல் கெட்டேன். ஆயினும் அவ்விறைவன் தானே யெழுந்தருளி என் பிறவிவேளைப் பறித்த விதத்தைக்குறித்துத் தோனோக்கமாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) பாழுக்கிறைத்தல்-பாழ்நிலததக்கிறைத்தல், அது இங்கு வீணுகருமைத்தல் எனனும் பொருள் குறித்து வந்தது. பரம் பரன் - மேலோரின்மேலோன் தனக்கு மேலொரு கடவுளில்லா உணென்பது கருத்த. ஊழி - ஊழிகாலம், (யுகமுடிவுக்காலம்) - பழம் - தான். (அடி) வேர என்பது பொருள். (கஉ)

உரைமாண்டவுள்ளொளியுததமனவரதுளமபுகலுங்

உரைமாண்டகாமப்பெருங்கடலைக்கடத்தலுமே

இரைமாண்டவிரதிரியப்பறவையிரிந்தோடத

துரைமாண்டவாபாடித்தோனோக்கமாடாமோ.

(ப - னா.) உரைமாண்ட - சொல்லிறந்த, உன் ஒளி - உன் ஒளளியாகிய, உத்தமன் - உத்தமனாகிய சிவபெருமான, வரது - எழுந்தருளி, உள்ளம் புகலும் - என்மனத்திற் புகுதலும் - கரை மாண்ட - கரையற்ற, பெரு-பெரிய, காமக்கடலை - காமமாகிய கடலை, கடத்தலும் - தாண்டிதலும், இரைமாண்ட - இரையற்ற, இர்திரியப் பறவை - இர்திரியங்களாகிய பறவைகள், இரிந்து ஓட - அஞ்சி யோட, துரைமாண்ட ஆறுபாடி - இடமற்ற வரலாற்றைச் சொல்லி, தோனோக்க மாடாமோ, ஏ - று.

(க - னா.) வாக்குக் கதீதனாகிய இறைவன் வந்து என மனத்திற் புகுதலும், யான் காமக்கடலை கடந்தேன, கடத்தலும், இர்திரியப்பறவைகள் ஓட இடமற்ற விதத்தைப்பாடித் தோனோக்க மாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) மாளநான்கும் அறதல் என்னும் பொருளன. இர்திரியம் - பொறி. துரை - துறை. (இடம்) இரை யென்றது இங்கு புலன்களை (விடயங்களை.) விடையானுபவத்திற் நலைபட்ட வென்பது பொருள். (கச)

திருச்சிறைப்பலம்.

திருப்பொன்னாசல்.

அருட்குத்தி,

ஒப்புமைப்பற்றிநகதவாறடித்தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்

சீராபவளங்கானமுதங்கயிருக
வேராருமபொறபலகையேறியினிதமாந்து
நாராயணனறியாநாண்டலாததாணயடியேற்
கூராசுதநதருளுமுததரகோசமங்கை
யாராவமுதினருட்டாளிணைபாடிப
போராவேற்கண்மடவீர்பொன்னாசலாடாமோ.

(ப - னா.) சீர் ஆர - சிறப்புப் பொருந்திய, பவளம் - பவளமே, கால ஆக - காலகளாகவும், முததம் - முததமாலையே, கயிறு ஆக - கயிறுகவுகொண்ட, ஏர் ஆரும் - அழகு நிறைந்த, பொன் பலகை ஏறி - பொன்னினுற் செய்யப்பட்ட பலகையினமேல ஏறி, இனிது அமாந்த - இனிதாக அமாந்திருந்து, நாயடியேறகு - நாய போன்ற அடியேனுக்கு, நாராயணன் அறியா - திருமாலும் அறிய வொண்ணாத, நான்மலாதான் - புதிதாகிய தாமரை, மலாபோலும் திருவடிகளை, ஊர் ஆக - நாடாக, தந்தருளும் - கொடுத்தருள்கிற, உத்தரகோச மங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையிலுள்ள, ஆர அமுதின - தெவிட்டாத அமிரதம்போலபவளகிய சிவபெருமானது, அருள்தான் இணைபாடி - அருளுருவாகிய திருவடி யிரண்டையும் புகழ்ந்து பாடி, பரிபா ஆர - போர்த்தொழிலமைந்த, வேல்கண் - வேல்போல உயர்வுகளையுடைய, மடவீர - மாதர்களே, பொன்னாசல் ஆடாமோ, ஏ - று.

(க - னா.) பவளச்சூல முதலாகிய வுறப்புக்களைக்கொண்ட பொற்பலகையிலேறி யமர்ந்து, தன் திருவடியை யெமக்குத் தந்த

ருளினைமையால் அத்திருவடியைப் புகழ்ந்து பாடிப் பொன்னூசலாடிக்
வே மயாம் எனபது.

(வி - னா.) திருவடி அருளவடிவாதலால் அருட்டான் என்
றா. இணை - இரண்டு. மடவீர - மடமைப் பண்படியாகப்பிறந்த
மூனனிசைப்பெயர்.

மூனறங்கிலங்குநயந்தனமூவாத
வானறங்குதேவாகளுங்காணுமலரடிக
டேனறங்கிததித்திதமுதூறிததானறெளிந்தங்
கூனறங்கின்றுருக்குமுததரகோசமங்கைக்
கோனறங்கிடைமருதுபாடிகுலமஞ்ஞை
போனறங்குநடையீர்பொன்னூசலாடாமோ.

(ப - னா.) மூன்று - மூன்றாய், அங்கு இலங்கு - அவ்விடத்து
விளங்கா நின்ற, நயந்தன - கண்களை யுடையவளுகிய சிவபெருமா
னது, வானதங்கு தேவாகளும் - விண்ணுலகத்தில உறைகின்ற
தேவாகளும், காணு - காணவொண்ணாத, மலர் அடிகள் - தாமனா
மலர்போலுந் திருவடிகள், தேன தங்கி - தேனின சுவை தங்கி,
தித்தித்து - மதுரித்து, அமுது ஊறி - அமிரதம்போலூறி, தெளி
நது - தெளிவடைந்து, அங்கு - அவ்வாறே, ஊன தங்கி நின்ற -
உடம்பில் தங்கி நின்ற, உருகும் - உருக்குகின்ற, உததரகோச
மங்கை கோன - திருவுததரகோச மங்கைக்குத் தலைவன், தங்கு -
தங்குகின்ற, இடை மருது பாடி - திருவிடைமருதுணாப்பாடி, குலம்
மஞ்ஞைபோன்று - மேன்மையாகிய மயில்போன்று, அங்கு - அப்
படியே, அனை நடையீர - அன்னம்போன்ற நடையினையும் உடை
யமாதீர, பொன்னூசல் ஸ்டாமோ, ஏ - று

(க - னா.) சோம சூர்யாக்கினிகளாகிய மூன்றுகண்களையு
டையவனும், உததரகோசமங்கைக் கரசனும் ஆகிய சிவபெருமா
னது திருவிடைமருதுணாப் பாடிப் பொன்னூசலாடிகோம யாம்
எனபது.

(வி - னா) நயநம் - கண், வடமொழி. மூவாத என்னும்
எதிர்மறைப்பெயரெச்சத்தில் பகுதி மூ. ஊன் - உடம்பு, அது இங்கு
மனத்தைக் குறித்ததாகக் கொள்க.

முன்னீறுமாதியுமில்லானமுனிவாகுழாம
பன்னூறுகோடியிமையோகடாநிறபத்
தன்னீறெனக்கருளித்தனகருணைவெள்ளத்து
மன்னூறமனனுமணியுத்தரகோசமங்கை
மின்னேறுமாடவியனமாளிகைபாடிப்
பொன்னேறுபூணமுலையீர்பொன்னூசலாடாமோ.

(ப - னா.) முன - நினைக்கின்ற, ஈறும் ஆதியும் இல்லான் -
இறதியும் முதலும் இல்லாதவனாகிய சிவபெருமான, பல தூறு
கோடி - பலதூறுகோடித் தொகையினராகிய, முனிவர் குழாம -
முனிவர் கூட்டங்களும், இமையோகன் - தேவர்களும், நிறப -
நிற்க, தன் நீறு - தனது திருவெண்ணீற்றை, எனக்கு அருளி -
எனக்கருள் செயது, தனகருணை வென்னத்து - தன கருணைப்பெருக
கத்தோடு, மனஊற மன்னும் - தன் பெருமை வளர நிலைபெற்ற,
மணி - அழகாகிய, உத்தரகோசமங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையி
லுள்ள, மின் ஏறுமமாடம் - ஒளி மிகுந்த மேனமாடங்களையுடைய,
வியன்மாளிகைபாடி - பெருமையமைந்த திருமாளிகையைப் பாடி,
பொன் ஏறு - தேமல்படாந்த, பூண் - ஆபரணங்களை யணிந்த, முலையீ
யீர் - தனங்களை யுடையீர், பொன்னூசலாடாமோ, ஏ - று.

(க - னா.) முடிவு முதல்களில்லாதவனாகிய சிவபெருமானது
திருவுத்தரகோசமங்கையில் மாடமாளிகைகளைப் பாடிப் பொன்னூச
லாடுவோம் யாம் என்பது.

(வி - னா.) முன்னல் - நினைத்தல் பொன்னேறு பூண் என்
பதற்கு பொன்னுபரணம் எனதுரைத்தலும் பொருந்தும். (ங),

நஞ்சமாகண்டததனண்டததவர்நாதன்
மஞ்சதோய்மாடமணியுத்தரகோசமங்கை
யஞ்சொலாடன்னோடுங்கூடியடியவாக
வெஞ்சுள்ளேநின்றமுதமுறிக்கருணைசெய்து
துஞ்சலபிறப்பறுப்பானறாயபுகழ்பாடிப்
புஞ்சமார்வெள்வனையீர்பொன்னூசலாடாமோ.

(ப - னா.) நஞ்சு அமாகண்டத்தான் - விடமமர்ந்த கண்டத் தையுடையவன், அண்டத்தவா நாதன் - தேவலோகத்தார்க்குத் தலைவன், மஞ்சதோய் - மேகங்கனபடிகின்ற, மாடம் - மேல்மாடங்களை யுடைய, மணி - அழகாகிய, உத்தரகோசமங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையில, அம்சொல்லாளோடுகூடி - இன்மொழியாளாகிய உமா தேவியோடுகூடி, அடியவர்கள் நெஞ்சுளே நின்ற - அடியவரது மனத்தினுள் நின்ற, அமுதம் ஊறி - அமிரத்தஞ் சூரது, கருணைசெய்து - கிருபைசெய்து, தஞ்சல பிறப்பு அறுப்பான் - இறத்தல பிறத்தல்களைச் சேகரிப்பவன், (அவனது) ஊயபுகழ்பாடி - பரிசுத்தமாகிய புகழைப்பாடி, புஞ்சம் ஆரவென்வனையீ - தொகுதியாகப் பொருத்திய வென்வனையையுடையீ, பொன்னுசலாடாமோ, ஏ - று.

(க - னா.) விஷகண்டனும், சேவாபிராணம், உத்தரகோசமங்கையில பிராட்டியோடேழுந்தருளி அடியவர்க்கு மனத்தில் நின்ற அவர்களுடைய இறப்புப் பிறப்புகளை யொழிப்பவனுமாகிய சிவபெருமானது புகழைப்பாடிப் பொன்னுசலாடோம் யாம் என்பது.

(வி - னா.) அமர்தல - தவகுதல். அண்டம் - விண்ணுலகம். அம் - இவ்விடத்து இனிமையை யுணர்த்திற்று. வெளவனே - சங்கவனையல். (ச)

ஆனோவலியோவரிவையோவெனறிருவர்
காணுக்கடவுள்கருணையினற்றேவாகுழா
நாணமேயுய்யவாட்கொண்டருளிநஞ்சுதனை
யுணுகவுண்டருளுமுத்தரகோசமங்கைக்
கோணர்பிறைச்சென்னிக்கத்தன்குணம்பரவிப்
பூணாவனமுலையீர்பொன்னுசலாடாமோ.

(ப - னா.) ஆனோ - ஆண்டானோ, அலியோ - பேடுதானோ, அரிவையோ - பெண்தானோ, என்று - என்றுகலங்கி, இருவர்காணு - பிரமவிட்டுணுகளாகிய இருவரும் காணுகொண்ணுத, கடவுள் - கடவுளும், கருணையினுள் - தனபெருங்கருணையால், தேவர்குழாம் காணுமே உய்ய - தேவாகூட்டம் அஞ்சாமல் பிழைக்கும்படி, ஆட்கொண்டருளி, (அவர்களை) அடிமைகொண்டருளி, நஞ்சுதனை - நஞ்சை, ஊண் ஆக - உணவாக, உண்டருளும் - உண்டருளின, உத்தரகோச

மங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையிலுள்ள, கோண் ஆர்பிறை - வளைவுள்ள பிறையை மணிந்த, சென்னி - சடாபாரதையுடைய, கூத்தன் - கூத்தனும் ஆகிய சிவபெருமானது, குணம்பரவி - குணத்தைத் துதித்து, பூண் ஆர - ஆபரணம் நிறைந்த, வனம் - அழகாகிய, முலையீர் - தனங்கனையுடையீர், பொன்னாசலாடாமோ, எ - று.

(க - ண.) ஆணொண அலியெனத் துணிந்தறிய வொண்ணாத வனும், உத்தரகோசமங்கைக் கரசனுமாகிய சிவபெருமானது நற்குணங்களைப் புகழ்ந்து பாடிப் பாடி னாசலாடுவோம் என்பது

(வி - னா) நாணுதல - அஞ்சுதல் என்னும் பொருள் குறித்தது. ஊண் - உண்ணப்படுவது. கோண் - கோணல் (வளைவு) (நி)

மாதாடுபாகத்தனுத்தரகோசமங்கைக்
தாதாடுகொன்றைசசடையானடிபாருட்
கோதாட்டி நாயேனை யாட்கொண்டென்றொலபிறவிக்
தீதோடாவண்ணநதிகழப்பிறப்பறுப்பான
காதாடுகுண்டலங்களபாடிகாசிந்தனபாற்
போதாடுபூணமுலையீர்பொன்னாசலாடாமோ.

(ப - ண.) மாதா ஆடுபாகத்தன் - மங்கை தனகு பங்கன், உத்தரகோச மங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையிலுள்ள, தாது ஆடுகொன்றைசடையான் - மகரந்தவகனையுடைய கொன்றைமலர் மாலையையணிந்த சடையையுடையவன், அடியார் உள்ள - தன்னடியாராக நுள்ளே, நாயேனை - நாயினேனை, கோதாட்டி - சிராட்டி, ஆட்கொண்டு - அடிமைகொண்டு, என தொலபிறவிசுதிது - என் பழைய பிறவித்துன்பங்கள், ஓடாவண்ணம் - நீட்டியாதவண்ணம், திசுழ - நான் விளங்கும்படி, பிறப்பு அறப்பான் - பிறவித்தனையைச் சேதிப்பவன், (அவனது) காது ஆடு குண்டலங்கள் பாடி - காதில் அசையாநின்ற குண்டலங்களைப்பாடி, அன்பால் கசிகது - அன்பினால் கசிக்து, போது ஆடு பூண் முலையீர் - நாமரைப் போது என்போல அசையாநின்ற ஆபரணங்களைத் தரித்த தனங்கனையுடையீர், பொன்னாசலாடாமோ, எ - று.

(க - ண) உமாதேவி பங்கனும், திருவுத்தரகோச மங்கைக் கிறைவனும், நாயேனை யாட்கொண்டு என பிறவித்தனையை யறப்ப

கூடும் ஆகிய சிவபெருமானது காதில் அசையாநின்ற ருண்டலங்
களைப் புகழ்ந்து பாடி நாம் பொன்னுசலாடுவோம் என்பது.

(வி - னா.) மாது - பெண். அது இவ்விடத்தில் உமாதேவி
யாளைக் குறித்தது. ஒழிதல் - நீட்டிக்கதல் போது - போரும்பு. (அ)

உன்னறகரியதிருவுத் தரகோசமங்கை
மன்னிப்பொலிந்திருந்தமாமறைபோனறன்புகழே
பன்னிப்பணிந்திறைஞ்சப்பாவங்கள்பற்றுப்பா
னன்னத்தினமேலேறியாடுமணிமயில்போ
லென்னத்தனெனையுமாடகொண்டானெழிலபாடிப்
பொன்னொத்தபூண்முலையீர்பொன்னுசலாடாமோ.

(ப - னா.) உன்னற்கு அரிய - நினைத்தற்கரிய, திருவுத்தர
கோச மங்கை - திருவுச்சரகோச மங்கையில், மன்னி - நிலபெற்று,
பொலிந்திருந்த - பொலிவுபெற்றிருந்த, மாமறையோன் - பெருமை
யுள்ள வேதியன், தன் புகழே - தனது புகழையே, பன்னி-சொல்லி,
பணிந்து இறைஞ்ச - தாழ்த்த வணங்க, பாவங்கள் - பாவங்களை,
பற்று அறுப்பான - பற்றறுப்பவன், அன்னத்தின்மேல் ஏறி ஆடும் -
அன்னத்தினமீதேறி யாடுகிற, அணி மயில்போல் - அழகையுடைய
மயில்போல்கின்ற, என் அத்தன் - என் சந்தை, என்னையும் - (ஒன்
றுக்கும் பற்றாக) சிறியேனையும், ஆட்கொண்டான் - அடிமைகொண்
டவன், (அவனது) எழில் பாடி - அழகைப்பாடி, பொன் ஒத்த -
திருமகளை நிகாதத, பூண் முலையீர் - ஆபரணமணிந்த தனங்களை
யுடையீர், பொன்னுசலாடாமோ, எ - று.

(க - னா.) திருவுத்தரகோச மங்கையில் எழுந்தருளிய வேதி
யனும், தன் புகழைச் சொல்லி வணங்கப் பாவங்களைப் பற்றறுப்பவ
னும், என்னை யடிமைகொண்டவனும் ஆகிய சிவபெருமானது அழ
கைப் புகழ்ந்து பாடி, நாம் பொன்னுசலாடுவோம் என்பதாம்.

(வி - னா.) பொலிதல் - விளங்குதல். பொன்னொத்த - தே
மல்படாகத எனினுமாம். (எ)

கோலவரைக்குடுமிவந்துருவலயத்துச்
சாலவமுதுண்டுதாழ்கடலின்மீதெழுந்து
ஞாலமிகப்பரிமேற்கொண்டநமையாண்டான்
சீலந்திநழுந்திருவுத்தரகோசமங்கை
மாலுக்கரியானவாயாரநாமபாடிப
பூலித்தகங்குழைந்துபொன்னூசலாடாமோ.

(ப - னா.) கோலம் - அழகாகிய, வரைக்குடுமிவந்து - மலையி
னுச்சியினின்று வந்து, குவலபத்து - பூமண்டலத்திலு, சால அமுது
உண்டு - மிசவும் அமிர்தமுண்டு, தாழ்கடலின்மீது எழுந்து - ஆழந்த
கடலினமேல் எழுந்து, ஞாலம்மிக - உலகத்திலு பரவு, பரிமேற்
கொண்டு - குதியையின்மேற் கொண்டு, நமை ஆண்டான் - நமமை
யாண்டருளினவனது, சீலம் திசும - குணம் விளங்குகின்ற, திரு
வுத்தரகோசமங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையிலுள்ள, மாலுக்கு
அரியான - திருமாலுக்கும் அரியவனை, நாம வாயாரபாடி - நாம்
வாய்நிரம்பப்பாடி, பூலித்த - பூரித்தது, அகம் குழைத்து - மனங்குழை
ந்து, பொன்னூசலாடாமோ, எ -று.

(க - னா.) மலைச்சொற்களில் பிறந்து, பூமியில் வந்து, மிகுதி
யாக வுணவையுண்டு, கடல்மேலெழுந்து, உலகத்திலு பரவக் குதியை
யின்மேற் கொண்டு நமமை யாண்டருளினவனாகிய திருவுத்தரகோச
மங்கைக் கிறைவனை வாயார நாம் பாடிப் பொன்னூசலாடுவோம்
என்பது.

(வி - னா.) அமுது - உணவு. கடலின் - கடல்போல எனி
னுமாம். பூலித்தல் - பூரித்தல் (உடல் புளிகித்தல்). (அ)

தெங்குலவுசோலைத்திருவுத்தரகோசமங்கை
தங்குலவுசோலத்தனியுருவமவந்தருளி
யெங்கள்பிறப்பறுத்திடெந்தரமுமாட்கொள்வான்
பங்குலவுகோதையுத்தரனுமபணிகொண்ட
கொங்குலவுகொன்றைசுசுடையானகுணம்பரவிப
பொங்குலவுபூண்முலையீர்பொன்னூசலாடாமோ.

(ப - னா.) உலவு - விருத்தியடையாநின்ற, தெங்குசோலை -
தென்னஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த, திருவுத்தரகோச மங்கை - திருவுத்

தரகோச மவகையில, தவகு - தவகிய, உலவு - விளங்குகிற, தனி - ஒப்பற்ற, சோதி உருவம் - ஒளியுருவமானது, எவகன பிறப்பு அறுத்திட்டு - எமது பிறவித்தனையைச் சேதித்தது, எம் தரமும் - எவகனினத்தையும், ஆட்கொளவான் - அடிமைகொன்ன, பவகு உலவு கோதையும் - வாமபாகத்தில விளங்குகின்ற உமாதேவியும், தானும-நானுமாக, வந்தருளி - எழுந்தருளி, பணி()காண்ட - எம்மைத் தொண்டுகொண்ட, கொங்கு உலவு - மணந்தவகிய, கொளறை - கொளறைமலா மாலைமையணிந்த, சடையான் - சடைபையுடையவளுடைய சுவபெருமானது, குணம் - மங்களகுணங்களை, பரவி - புழங்க, கொங்கு உலவு - விளக்கம்பொருந்திய, பூணமுலையி - ஆபரணமாக தரித்த தனங்கையுடைய, பொன்னுசலாடாமோ, ஏ - னு.

(க - னா.) திருவுத்தரகோசமவகையி லெழுந்தருளியிருக்கிற சோதியருவன வந்து எமது பிறவியை யொழித்தது எம்மினத்தையும் ஆட்கொளவானாயினன், ஆகலால் அவனது கலியாணகுணங்களைப் புழங்குநாம் பொன்னுசலாடிவோம் என்பது.

(வி - னா) கோதை - பூமாலைமையணிந்த பெண், பங்குலவ கோதையென்றதனால் உமாதேவியென்னுமாகலாயிற்று, பொங்குமுதனிலைத்தொழிற்பெயர், (ங)

திருச்சிறுதம்பலம்.

அ ன் ன ன ப் ப த் து.

ஆ த் து ம பூ ர ண ம்

க லி வி ரு த த ம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதமொழியாவெண்ணீர்நாசெமமேனிப்
நாதப்பறையினரனையென னும
நாதப்பறையினாநானமுகனமாலுங்கு
நாதரிநாதனானையென னும.

(13 - ஸா) சேதமொழியா - சேதகனாகிய சொல்வையுடையவா, உருவீற்றா - திருவெண்ணீறையுடையவர், செம்மேயா - செம்மையாகிய திருமேனியை யுடையவர், நாதப்பறையினா - நாதமாய் பறையை யுடையவா, அன்னேயென்னும் - அன்னேயென்பன,

நாதப்பறையினா - நாதமாய் பறையை யுடையவா, கான்றா - கான்றாய் பறையை யுடையவா, நாதா - தலைவராயிருப்பவா, இநாதா - இவ் நாதா, அன்னேயென்னும் - அன்னேயென்பன, எ - று.

(14 - ஸா) சேதமொழியை யுடையவரும், திருவெண்ணீற்றையுடையவரும், செம்மேயை யுடையவரும், நாதப்பறையையுடையவராயிருக்கின்ற இவ்வா பிரமலிட்டுணுககருகத்தலைவராயிருக்கின்றனா, அன்னேயென்பன என்பது.

(15 - ஸா) நாதம் - நாதத்தலைவம். இது ஒருபெண் தன்மங்களுக்கொல்லியதாய்ச் சொல்லியது. (க)

கண்ணென நாதா கருணைக்கடலிள
ருண்ணின்று உருகுவானேயென
முன்னின்றுருக்கியுப்பிலாவானகதக
கண்ணென நாதா கருணைக்கடலிள

(16 - ஸா) கண்ணென நாதா - கண்ணென அஞ்சனமுடையவா, கருணைக்கடலிள - கருணைக்கடலாயிருப்பவா, உருகின்ற உருகுதலா - மனத்தல நின்று உருகுதலா, அன்னேயென்னும் - அன்னேயென்பன

உருகின்ற உருகி - மனத்தல நின்று உருகி, உலப்பு இல்லா - அழிவில்லாத, ஆகாதகண்ணென - இன்பக்கண்ணென, தருவா - அருளசெய்வா, அன்னேயென்னும் - அன்னேயென்பன, எ - று.

(17 - ஸா) அஞ்சனக்கண்ணும், கருணைக்கடலாயிருப்பவருமாகிய இவ்வா, என மனத்தல நிலைபெற்று அதனை யருக்கி, அழிவற்ற ஆகாதகண்ணெனாத தருவா, அன்னேயென்பன என்பது.

(18 - ஸா) அஞ்சனம் - மை, கருமையுமாம். உள் - மனம். உலப்பு - உலத்தல (கெடுதல). (உ)

நிகதமனா பிரமபெழிபுர

சித்தத்திடுபபராளனோயென நகு

சித்குத்திருப்பவா உதன்னனெபரு அனற

மதகரான 6 மராலவனேயென்றும.

(ப - நா) சித்தம் - சாசுவதமாகிய, மருதா - மணவாளா, சிரமப அழகியா - பேரழக மாயையவா சித்தத்து விருப்பா - மனத்திவிருப்பா , அன்னையெனநாம - அன்னையென ள்.

செந்தது இருபவா - மனசிலிருப்போர், சென்னையிலேருந்து
ஹை அகதர் பெ ன்றபெரும் கணைய ட ந (அல)
இன்பவுநாயுய நடபவா, அன்னைய யு - உ ி ன் ன

(உ ௨) அபியாசக மனவாள் ௨, மே ௨௬, ௧௯௩௩
 கிப இறைவன் எம்மையினி, 17, அயர் 11, 19௩௩
 வள, அனதி ௧௧௬௪௧௬௪, ௨௪௬ 11, 19௩௩

(வி - ணா) ஈ ௨௦ - எட பொழுது (௦௪ - ௧௧) ஈ ௨௦ (௩)

ஆடரபழ்நுடை கைலபாடி புதுநீரூர்

வேடமிந்ந் கவாறனனெனிய : 10

வேடமிநாதலிரநநிரநடெலாபநா

வாடுதிரு நன்னோயனனே பொதும.

(ப - ணா) உரிநாபுண - உரிநின்றபாம்பு ஆகாண்ட, தோல்
உடை - தோல் உடை, பூசிறையொழை - பூசிறைத் திருவிண்ணீறு,
ஓர்வேடம் திருநகர ஆறு (இவ்வாறு) உபபர - கேட்பரிருத்தவாறு என
னை, அன்னே மென்னும் - அந்நேய நபா,

வேட்டம் இருந்த உயிரை கண்டு - வீட்டை நுழைந்த நோக்கி நோக்கி, என்னுள்ளம்மம் - என்மம்மம். நீது, இது என்னே - இதுஎன்னே, அன்னையினம் - அன்னையினம், எ-று.

(க - ண) இறைவாக்குப் பனுவல் நப்பத பாடி, உடைமாயி
ருப்பது தேல, பூசிய + வெண்ணெய், திரை வேட சிமுத்திரை
என, வேடமிருக்கச் சுகைப்பாராது பாராது என்மனம் வாடு
விடுவென, அன்னென்பென்பாள் என்பது.

(வி - னா) தோல் எவ்வாறு கூறியமையால் புலித்தோல்
யானைத்தோல் என்னுமிரண்டு கொள்ளப்படுக.

நீண்டகரத்தாநெறிதருஞ்சியா
பாண்டிநன் னுடராலனையென னும்
பாண்டிநன் னுடரந்தெழுசின்னையை
யாண்டனபுசெயவராண்னையென னும்.

(பு - நா.) நீண்ட கரத்தா - நீண்ட கையினையுடையவா, நெறிதருஞ்சியா - நெறித்தசனையுடையவா, நல் பாண்டிநாடா - நல்ல பாண்டிநாட்டையுடையவா, அன்னே யென னும் - அன்னே யென்பான்,

நல் பாண்டிநாடா - நல்ல பாண்டிநாட்டையுடையவா, பரந்து எழு சிந்தையை - பரவியெழுந்த மனத்தை, ஆண்டு அன்பு செய்வா - ஆண்டு அன்புசெய்வாரா, அன்னேயென னும் - அன்னேயென்பான், எ - று

(க - நா.) நீண்ட கையையுடையவரும், நெறித்த சிந்தையை யுடையவரும், பாண்டிநாட்டையுடையவருமாகிய இறைவா விரிந்தெழுமின்ற என் மனத்தைத் தடுத்தது ஆண்டு அன்புசெய்வாரா அன்னேயென்பான் என்பது.

(வி - நா) குஞ்சி - சடை, சிசையுமாம் பரந்து எழு சிந்தை - பரவியெழுமின்ற மனம், ஆண்டு என்றது தடுத்தது என னும் பொருளது. அன்பு செய்தல் - கிருபை செய்தல். (நு)

உன்னதகரியிருத்தரமங்கையா
மன்னுவனென மெனஞ்சிலன்னையென னும்
மன்னுவதென்னெனஞ்சினமாலயன்காண்கிலா
மென்னவதிசயமன்னையென னும்

(பு - நா) உன்னதகு அரிய - நினைத்தற்கரிதாகிய, சா-சிறப்பமைந்த, உத்தரமங்கையா - திருவுத்தரகோசமங்கையையுடையவா, மன்னுவது - நிலைபெறுவது, என் நெஞ்சில் - என் மனத்தில், அன்னையென னும் - அன்னையென்பான்,

மன்னுவது என் நெஞ்சில் - நிலைபெறுவது என் மனத்தில், மால் அயன் காண்கிலா - திருமாலும் பிரமனும் காண்கிலா, என்ன அரிசும - இது என்ன அதிசயம், அன்னையென னும் - அன்னையென்பான், எ - று.

மூலமும் உரையும்

(க - னா) உத்தரகோசமங்கைக் கிணறவந்
நிலைபெற்றிருப்பது என மனத்திவ்நகர் அரிபுமா
காணுகிருத்தல் என்ன அநிசயம் என்பான் என்பது.

(வி - னா.) உண்ணச் செய்தல். உத்தரகோசமங்கையா என
பது உத்தரகாந்தர் என குணநத்துவருதது மன்னுதல் - நிலை
பெறுதல் (சு)

லிவ்ளீகைகலிககத்தாடுவணடிருமுண்டததா
பளளிககுப்பாயகதானனேயென்னும
பளளிககுப்பாயகதாபாய்பரிமேலகொண்டென
னுள்ளகவாவரானனேயென்னும.

(ப - னா) வெள்ளை கலிககத்தா - வெண்பட்டாடையையுடை
வா, வென திரு முண்டததா - அழகிய வெண்டலையை யுடையவா,
பளளி குப்பாயததா - (ஆநந்த) நித்தினாயாகிய மேற்போவையை
யுடையவா, அனனே யெனனும - அனனே யென்பன,

பளளி குப்பாயததா - (ஆநந்த) நித்தினாயாகிய மேற்போவை
யையுடையவா, பாயபரி மேலகொண்டு - பாயநது செல்லும குதினா
மேலேறிவருது, என உளளம கவாவா - என் மனத்தைக கவாவா,
அன்னே யெனனும - அனனே யென்பன், எ - று.

(க - னா) வெண்பட்டாடையையுடையவரும், வெண்டலை
யுடையவரும், ஆநந்த நித்தினாயாகிய மேற்போவையை யுடைய
வருமாகிய இணறவா, குதினாமேலேறி வருது என மனத்தைக கவா
கினரா, அனனே யென்பான் என்பது.

(வி - னா) கலிககம் - பட்டாடை. வெணடிருமுண்டம் -
நகுவெண்டலை. குப்பாயம் - மேற்போவை, (எ)

தாளியறுவனாசந்தனச்சாந்தின
ராளமமையாள்வரானனேயென்னு
மாளமமையாளுமடிகளாரதங்கைவிற
ருளமிருந்தவாறனனேயெனனும.

(ப - னா) தாளி அறுகினா - தாளியையும் அறுகையும் உடை
யவர், சந்தனச சாநநினா - சந்தனக் கலவையையுடையவர், எமமை -

திருவாசகம்.

எனும் - அ - அடிமையாளாக ஆளுவா, அனனே யென் னும் - .

எமமை ஆள் ஆட முடிந்தான் - அடிமையாளாக ஆளுகின்ற, அடிமையாளாகையில் - அடிமையாளாக இருந்த ஆறு - தான் மிருந்த வரலாற்றை, அனனே யென் னனனே யென பன, எ - று.

(க - னா) தாளினியும் அறுசுபுறடையவரும், சுவை வையுடையவரும் ஆகிய இறைவர் எமமை யடிமையுட்கொண்டே ஆண்டருளுவர், அவராகையில் தாளமிருந்தவாறென அனனே யென பள்ள என்பது.

(வி - னா.) தாளி - ஓர்கொடி அறுகு - புலவின வகையி லொன்று (அ)

தையலோர்பங்கினா காபதவேடக்க
நாயம்புதவரானேயென்னு
மையம்புகுந்தவா போலுமென்னுள்ள
நையுமிதுவெனினயனனேயெனும்.

(ப - னா.) தையல ஓர்பங்கினா - உமாசேவியானா ஒருபாகத் திலுடைவா, தாபதவேடசதா - தபோவேடத்தை யுடையவா, ஐயம் புகுவா - பிச்சையேறபா, அனனேயென்னும் - அனனேயென பன,

ஐயம்புகுந்தவா போதலும் - பிச்சையுந்தவா செல்லுதலும், என உன்னம் நையும் - எமமனம் மெலிபாரின்றது, இது என்னே - இதுயாதோ, அனனேயென்னும் - அனனேயெனபன, எ - று.

(க - னா) பெண்பாகரும், தவவேடமுடையவருமாகிய இறை வா ஐயம் புதவா ஆயினும் அவர் மறைத்துபோதலும் எமமனம் வருத்தம், இது என்ன அதிசயம், அனனேயெனபன என்பது.

(வி - னா) தையல - பெண். தாபதவேடம் - தவசவேடம்

கொன்றைமதியமுங்கவிளமத்தமுந்
தூன்றியசென்னிபரனனேயெனும்
தூன்றியசென்னியினமத்தமுனமத்தமே
யினறெனக்கானவாறன்னேயென்னும்.

(ப - னா) கொன்றை மதியுழைகொன்றைமலிராதி பிறையும், கூவிளமமதமும் - விலவததோதி ஊமததமலரும், துன்றிய - பொருத்திய, சென்னியா - சடாபாரததையுடையகா, அன்னேயெனனும் - அன்னேயென்பாள்,

துன்றிய - பொருத்திய, சென்னியிலமததமே - சடையிலுள்ள ஊமததமலரே, இன்று - இப்பொழுது, எனக்கு - எனக்கு, உன்மததம் அன் ஆறு - உன்மததத்துக்குக் காரணமானவா நெனனை, அன்னேயெனனும் - அன்னேயென்பாள், ஏ - று.

(ந - னா) கொன்றைமாலை, பிறை, விலவம், மததம், இவை பொருத்திய சிரத்தை யுடையவராகிய இறைவரது மததமபூ எனக்கு உன்மததத்தை யுண்டாக்குகின்றது, அன்னேயென்பாள் என்பது.

(வி - னா) மததம் - ஊமததம். உன்மததம் - மயக்கம். (௧0)

திருச்சிறந்தமபலம்.

குயிற் பத்து.

ஆத்துமவிர்க்கம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிறந்தமபலம்.

கீசமினியருயிலேகேட்டியேலெவகளபெருமான் பாதமிரண்டுமினளிற் பாதாளமீழுகுசப்பாற் சோதி மணிமுடி ரொலிற் சொலவிற் துதிநிறிதானமை யாதிருணமொன்றுமில்லானநதமிலானவரகூவாய்.

(ப - னா.) கீசம் இனிப - தெததாவ இனிதான, குயிலே - கோகிலமே, கேட்டியேல - கேட்பையாயின, எவகள பெருமான - எம்பெருமானது, பாதம் தீரணமீடு வின்வின - திருவடியிரண்டையும் வின்வினவு, (அவை) பாதுகா எழினுகு அப்பால் - பாதாள

லோதகங்கள ஏழினுக்கும் அப்பாறப்பட்டன, சோதிமணி முடிசொல்லின் - ஒளியையுடைய ரதநமகுடதவைச்சொன்னால், (அது) சொல்லிற்றுநிற தொன்மை - சொல்லக்கூடாதுநிற பழமையாயிருக்கும், ஆதி குணம் ஒன்றும் இல்லான் - முடிவும் குணமும் ஆகிய இவற்றின் ஒன்றும் இல்லாதவன், அநகம் இல்லான் - இறுதியில்லாதவன், வர - வரும்படி, கூவாய - அழைப்பாய், ஏ - று

(ந - னா.) இனிதாசிய இசையைப்பாடுகின்ற குயிலே, பாடாநமேழுகும் அப்பாறப்பட்ட திருவடிமையும், சொல்லவக்கூடாதுநிற திருமுடியையும் உடையடநூ, பழமைமுதலிய குணங்களொன்றும் இல்லாதவரும், முடிவில்லாதவரும் ஆகிய இறைவரும் வண்ணம் நீ அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - னா) தொன்மையாதி குண மொன்றுமில்லான் என்பதற்கு பழமை முதலிய குணங்கள் சிறிதுமில்லாதவன் என்றுரைத்தலும் பொருந்தும். இந்தப் பதஞ்ஞயிலேநோக்கிச் சொல்லியது. (க) எாதருமேழுக்கேததவெவவுருவூந்தனனுருவாயாகவிருமுதெனனிலங்கையுமகமாவண்டோதரிககுடபேரருளின்பமளித்தபெருந்துறைமேயபிரானைச் சிரியவாயாற்குயிலேதென்பாண்டிநாடனைக்கூவாய்.

(ப - னா) வாதரும் - அழைக்கச்செய்கின்ற, எழுலகு ஏதத் - எழுலகத்தாரும் துதிகக, எவவுருவு - எந்த வுருவும், தன் உரு ஆய - தன்னுருவாகி, ஆகவிருமு - கடலுருமுத, தென இலங்கை - தென்னிலங்கையில், அமுத அமா வண்டோதரிககு - அழகமைந்த வண்டோதரிககு, பேரருள - தன் பெருங்கருணையால், இனபம் அளித்த - இனபத்தைக்கொடுத்த, பெருந்துறை மேயபிரானை - திருப்பெருந்துறையிலெழுந்தருளியிருக்கிற உபகாரகுணமுளவனை, தென்பாண்டி நாடனை - தென்பாண்டிநாட்டையுடையவனை, குயிலே - கோகிலமே, சிரியவாயால் கூவாய் - கிறந்த உன்வாயினால் அழைப்பாய், ஏ - று.

(க - னா) குயிலே, எழுலகும் துதிக்கும்படி எவவுருவும் தன்னுருவேயாய், தென்னிலங்கையில் வண்டோதரிககுத் தன் பெருங்கருணையால் இனபங்கொடுத்த திருப்பெருந்துறைப்பெருமானை அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - னா) ஞான - கடல. வண்டோதரி - இராவணன்
மனைவி. ()

நீலவருவிறகுயிலேநீண்மணிமாடநிலாவும்
கோலவழகிற்றிகழுங்கொடிமங்கையுள்ளுறைகோயிறு
சீலமபெரிதுமினிபதிருவுதகாகோசமங்கை
ஞாலமவிளங்கவிருத்தநாயகனைவரக்கூவாய

(ப - னா) நீல உருவின - நீல நிறத்தைபுடை, குயிலே -
கோகிலமே, நீண் - நீண்ட, மணி மாடம் - நிலாவும் - ரதநமயமான
மாளிகைகள் விளங்குகின்ற, கோலம் அழகின் - போழகோடி, திக
ழும் - பிரகாசிக்கின்ற, கொடிமங்கை - பூங்கொடிபோலு மங்கையா,
உள் உறை கோயில் - உள்ளே வாழுகின்ற கோயிலின், சீலம் பெரி
தும இனிய - குணத்தால் மிகவும் இனிமையாகிய, திருவுதகாகோச
மங்கை - திருவுத்தரகோச மங்கையில், ஞாலம் விளங்க இருந்த -
உலகம் விளங்குமபடி எழுந்தருளி யிருந்த, நாயகனை - தலைவனை,
வர - வருமபடி, கூவாய் - அழைப்பாய், எ - று.

(க - னா.) நீல நிறமுள்ள குயிலே, திருவுத்தரகோச மங்கை
யில் எழுந்தருளியிருக்கிற இறைவனை அழைப்பாயாக என்பது

(வி - னா) உரு - நிறம். சீலம் - குணம். கோலம், அழகு
இவ்விரண்டும் கூடிப் போழகு என்னும் பொருள் பட்டன. கொடி
மங்கை - திருமகள் எனினும்.

(ஈ)

தேனபழச்சோலைபயிலுஞ்சிறுகுயிலேயிதுகேணி
வானபழித்திமமண்புகுநதுமனிதரையாடகொண்டவள்ள
லுன்பழிததுளளமபுகுந்தென லுணாவதுவாயவொருததன்
மானபழித்தாண்டமெனனோக்கிமனனுனைநீவரக்கூவாய.

(ப - னா.) தேன் பழம் சோலை பயிலும்-தேனபோலும் இனிமை
யாகிய பழங்களைத் தருகின்ற சோலைகளில் சஞ்சரிக்கிற, சிறு குயி
லே - சிறிய குயிலே, இது - இதனை, நீ கேள் - நீ கேட்பாயாக,
வான் பழித்தது - விண்ணுலகத்தைப் பழித்தது, இம்மண புகுந்த -
இந்த மண்ணுலகத்தி லெழுந்தருளி, மனிதரை ஆட்கொண்ட வன்
ள் - மனிதரையடிமைகொண்ட வனனல், ஊன பழித்தது - உடம்

பைப் பழித்து உளம புருத்து - எனமனத்திற புருத்து. என உணர்வு ஆப - என அறிவுருவாகிய, ஒருத்தன் - ஒப்பற்றவன், மான பழித்து மானினது நோக்கத்தைப் பழித்து, ஆண்ட-அடிமைகொண்ட, மெல நோக்கி - மென்மையாகிய நோக்கத்தை யுடையவனாகிய உமாதேவிக்கு, மனுவனை - மணவாளனை, வர - வருமபடி, நீ கூவாய - நீ அழைப்பாய், எ - று.

(க - னா) தேவபுரட்சேலையில் வாழ்கின்ற குயிலே, விண்ணவாய் புருத்து இந்த மண் புவகில வந்து மனிதரை யாட்கொண்ட உமாதேவியும், என மனத்திற புருத்து என அறிவுருவமாகிய ஒப்பற்றவனும், உமாதேவிக்கு மனுவனமாகிய சிவபெருமானை நீ அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - னா) பயிற்சால் - சஞ்சரித்தல் வள்ளல் - உதாரகூண் முள்ளவன் மான என்றது, மானினது நோக்கத்தை.

சுந்தரத்தின பக்குயிலே குழுகடா ஞாயிறுபோல
வந்தாதகேவின் நிழிநதிநகடியவரா சையறுப்பான
முந்தாநிவுமுடிவுமாகிய மூவர நியாச
சுந்தாரசேவடியானைச் சேவகனோவரக கூவாய்.

(ப - னா) சுந்தரத்து - அழகினால், இன்பம் - இன்பத்தைத் தருகிற, குயிலே - கோகிலமே, குழுகடா - குழந்த கிரணங்களையுடைய, ஞாயிறுபோல-சூரியனைப்போல, அந்தரத்தே நின்ற இழிந்த-பரமாகாயத்தினின்று மிறங்கி, இங்கு - இங்குள்ள, அடியவா - அடியார்களுடைய, ஆசை - குற்றத்தை, அறுப்பான் - அறுப்பவனாகிய, முத்தும் - முத்தலும், நடுவும் - இடையும், முடிவும் - இறுதியும், ஆகிய-ஆன, மூகா அறியா-மூவரும்றியாத, சுந்தாரம் சேவடியானை-மிகவும் செம்மையாகிய திருக்கடியை யுடையவனை, சேவகனை - மிகுமீனை, வர - வருமபடி, நீ கூவாய - நீ அழைப்பாய், எ - று.

(க - னா) அழகுள்ள குயிலே, சூரியனபோல ஆகாயத்தே நின்ற இங்கு இவங்கி அடியாரது குற்றத்தை யறுப்பவனும், முதல் நடு இறுதிகளாகிய மூவராயும் அறியவொண்ணாத செவந்த திருக்கடியையுடையவனாகிய சிவபெருமானை நீ அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - னா) குயிலே - குயிலன். ஆசு - குறறம். சிந்தாம - செவப்பு (டு)

இனபநருவனகுயிலேயேமுலமும்முழுதாநி
யன்பனமுதளிதநூறுமாநதனவ னவநதேசவ
னனபொன்மணிசசுவடொகதநறபரிமேலவருவாணை
கொம்பினமிழறறுககுயிலேகோசழிநாதனைககுவாய

(ப - னா) குயிலே - கோகிலமே, இனபநருவன் உனக்கு
இனபததைச செயவேன, எழு உலகம் - எழுலகத்தையு, முழுது
ஆளி - முறறம் ஆனலோன், அனபன் - யாவரிடத்தும் அனபுடை
யவன், அமுது அளித்து உளறம் - அமிரிச்சதை தநூறுகின்ற, ஆந
நதன் - இனபவழிவினன, வானவநத தேவன் - விண்ணினினும்
எழுநதருளினதேவன், நனபொன்மணி - நல்ல பொன்மணி என
பவறறின், சுவடு ஓத - தழும்புபோன புள்ளின் உளன், நல பரி
மேல்வருவாணை - நல்ல குதிரையின்மீது வநதவளை, கோகழிநாதனை -
கோகழிசகுத தலைவனை, கொம்பில மிழறறம் குயிலே - கொம்பில
ருநது மிழறறாந்ந குயிலே, குவாய - அழைப்பாய், எ - று.

(க - னா.) குயிலே, உனக்கு இனபததை அண்ட - குவேன்,
குதிரைச்சேவகராய்வநத சிவபெருமானை அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - னா.) ஆளி - ஆள்வோன். சுவடு - புள்ளிக்கோ யுணாத
திற்று. மிழறறுதல் - குழறிப்பேசுதல். (நிரம்பா மெனசொல்லைச
சொல்லுதல்) கோகழிநாதன் - திருவாவடுதறையிலெழுந்தருளிய
விறைவன் (ஈ)

உண்ணையுக்கப்பன் குயிலேயுனறுணைத்தோழியுமாவன
பொண்ணையழித்தநனமேனிபபுகழிறறிகழுமழகன்
மன்னன்பரிமிசைவநதவள்ளல்பெருநுதறமேய
தென்னவனசேரலன்சோழன்சோபபயங்கனவரககுவாய.

(ப - னா.) உண்ணை உகப்பன் - உண்ணை விரும்புவேன், குயி
லே - கோகிலமே, உண்துணைதோழியும் ஆவன் - உனக்குதுணையா
கிய தோழியுமாவேன், பொண்ணை அழித்த - பொண்ணை மென்ற, எல்

மேனி - நல்ல திருமேனியினாலும், பரிபரி - புகழினாலும், திகழும் - விளங்குகின்ற, அழகன் - அழகன், மன்னன் - யாவாகும் அரசன், பரிமிகைவந்தவனான - குதிரையின் மீதேறிவந்தவனான, பெருதுறைமேய - திருப்பெருதுறையில் எழுந்தருளிய, தென்னவன் - பாண்டியன், சேரலன் - சேரன், சோழன் - சோழன், சீர் - சிறப்பமைந்த, புயங்கன் - புயங்கன், வர - வருமாறு, கூவாய - அரைப்பாய

(1 - ஸா) குயிலே, உன்னேவிருமபுவேன், உனதோழியுமா வேன், பொன்னை வென்றதிருமேனியையடைய அழகனும், குதினாமேலேறி வந்தவனானும், திருப்பெருதுறைப் பெருமானுமாகிய இறைவனே நீ அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - ஸா.) பொன்னைப்பழித்த என்றது பொன்னினு மிகக் குறியுள்ள என்றபடி புயங்கன் - புயங்கம் எனும் கூடதையுடையவன். (எ)

வாவிருகேந் குயிற்பிள்ளாய்மா லொடுநான் முகன்றேடி யோவியவருளனி திற்பவொண்டழலவிண்பிள்ளதோங்கு மேவிப் பன்றண்டங்கடநதுவிரிசுடராயநின்ற மெய்யன் றுவிரும்பரிப்பாகன்றழ்சடையோனவரககூவாய.

(ப - ஸா) குயில் பிள்ளாய-குயிற்பிள்ளையே, நீ இங்கேவா - நீ இவ்விடத்துக்கு வருவாயாக, மாலொடு-திருமாலோடு, நான் முகன் - பிரமனும், தேடி - முதலிற்றேடுதலைச்செய்தும் (காணப்பெறாமையின்) ஒவி - (அத்தேடுதொழிலினின்று) நீங்கி, அவா - அவவிருவரும், உன்னி நிற்ப - தியானித்துநிற்க, ஓன தழல் - ஒட்பமாகிய நெருப்பு, விண்பிளந்து ஒங்கி-ஆகாயத்தைப்பிளந்து உயரந்து, மேவி-பொருந்தி, அன்று - அநநாளில், அண்டம்கடந்து - விண்ணுலகங்க ளெல்லாவற்றையும் தாண்டி, விரி சுடர ஆய் நின்ற - விரிந்த சோதி வடிவாய் நின்ற, மெய்யன் - திருமேனியையுடையவன், தாவிவரும் - தாவிவருகின்ற, பரி - குதினாகளுக்கு, பாகன் - பாகையிருந்தவன், தாழ்சடையோன - நீண்டசடாபரதையுடையவன், வர - வருமபடி, கூவாய - அழைப்பாய, எ - று.

(க - னா) குயிறபிள்ளாய், இஙசேவா, அரிபிரமா தேடிக்காணவொண்ணுமையால் தேடுதலொழிந்து நிற்க, அவாகளுக்கிடையே நெருப்புருவமாகி நிமிர்ந்து நின்றவனும், குதினாப்பாகனுமாகிய சிவபெருமானை நீ அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - னா) குயிறபிள்ளை - சிறு குயில். (குயிறகுரு) உன்னுதல் - ஆலோசித்தலுமாம். (அ)

காருடைப்பொன்றிகழ்மேனிக்கடிபொழில்வாழ்வுகுயிலே
சீருடைச்செங்கமலத்திற்றிகழுருவாகியசெல்வன்
பாரிடைப்பாதங்கள் காட்டிப்பாசமுறுததேனையாண்ட
வாருடையம்பொனினமேனியமுதினீவரக்கூவாய்.

(ப - னா) கா உடை - கருநிறத்தையுடைய, பொன்றிகழ்மேனி - பொன்போல விளங்கும் மேனியையும் உடைய, கடிபொழில் வாழும் - மணத்தையுடைய சோலையில் வாழ்கின்ற, குயிலே - கோகிலமே, சீா உடை - சிறப்பினையுடைய, செம் கமலத்தின் - செந்தாமரைமலர்போல, திகழ - விளங்குகின்ற, உரு ஆகிய - திருமேனியையுடைய, செல்வன் - ஐசுவரியவான் பாரிடை - நிலவுலகத்தில், பாதங்கள் காட்டி - தன் திருவடிகளைக்காட்டி, பாசம் அறுத்து - பாசபந்தத்தைச் சேதித்து, என்னை ஆண்ட - என்னையாண்டருளின, ஆா உடை - ஆத்திமாலையையுடைய, அம்பொனினமேனி - அழகிய பொன்போலுந் திருமேனியையுடைய, அமுதினை - அமிரதம்போல பவனை, வர - வரும்படி, நீ கூவாய் - நீ அழைப்பாய், எ - று.

(க - னா.) கருநிறப்பொன்போல விளங்குகின்ற உடம்பையுடைய குயிலே, சிறந்த செந்தாமரை மலர்போல விளங்குகின்ற திருவுருவத்தையுடைய செல்வனும், இவ்வுலகத்தில் தன் திருவடியைக் காட்டி என்பாசத்தைச் சேதித்து என்னை யாண்டருளின பொன்மேனியனுமாகிய சிவபெருமானை நீ அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - னா) காருடைப் பொன் - கருநிறத்தையுடைய பொன். கடி - விளக்கம் எனினும்மையும். ஆா உடை என்பதற்கு அருமையையுடைய என்றுரைத்தலுமாம். (கூ)

புண்ணவம்பொழிற்சோலைகூங்குயிலேயிதுகேணி
பந்தனாறுகவந்திங்கேயழகிச் செவடிக்காட்டி.
யொத்தமராவியென்னநிங்கென்னையுமாடகொண்டருளுரு
செந்தழல்போற்றநிநுமேனிதேவாபிரானவரககுவாய.

(ப - நா) கொந்து அணவும் - பூங்கொத்துக்கள் பொருந்திய,
பொழில் சோலை - பெருமையமைந்த சோலையில், கூவும் குயிலே -
கூவாநின்ற குயிலே, இதுகேன - நீயினைக்கேட்பாயாக, இங்கே
அச்சணா ஆகிய கூவிவயல்கில் வேதிபடுவதை, அழகிய செவ
டிக்காட்டி - அழகிய செம்மையாகிய திருவடிக்கை காட்டி, எம்மராவிய
இவன என்று - எமது அனபர்லொருவனாக மிகுனென, இங்கு -
இவ்வீடத்தில், என்னையும் ஆட்கொண்டருளும்-என்னையும் அடிமை
கொண்டருளின, செம் தழல்போல திருமேனி - சொதியைநிகர்த்த
திருமேனியையுடைய, தேவாபிரான - தேவாபெருமான, உற - ஒரு
யபடி, கூவாய - அழைப்பாய, ஏ - று.

(க - நா) பூங்கொத்துக்கள் நிறைந்த சோலையிலுள்ள குயிலே,
இவ்வயல்கத்தில் ஒரு அச்சணவருவாய உத்தன அழகிய திருவடி
யைக் காட்டி, என்னையு மாடகொண்டருளில் செந்தழல்போலத் திரு
மேனியையுடைய சிவபெருமானை அழைப்பாயாக என்பது.

(வி - நா) கொந்து - கொத்து. அணவுதல - பொருத்தல்.
கூவும் என்பது இடையில் வகரவுகரங்கெட்டுக் கூம் எனவரும்.
என்னையும் என்றவுமை இழிவுசிறப்பு. (கடு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தசாங்கம்.

அடிமைகொண்டமுறைமை

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏராரிளங்கினியேபெருங் பெருந்துறைக்கோன்
சீராதிருநாமத்தோருரைபா—யாரூரன்
செம்பெருமானவெண்மலரான் பாறகடலானசெப்புவபோ
லெம்பெருமானதேவாபிராவென்று.

(ப - னா) ஏர் ஆ - அழகுபொருத்திய, இளமைகினியே-இள
ங்கினியே, எங்கள் - எம்முடைய, பெருந்துறைக்கோன் - திருப
பெருந்துறைக்கரசனாகிய சிவபெருமானது, சீர் ஆ - சிறப்புப்பொ
ருத்திய, திருநாமம் - திருநாமங்களை, தோந்து உணராப - ஆராயந்து
சொல்லுவாயாக, (அவனது திருநாமங்களை யென்னென்று தோந
துணர்ப்பெனின), ஆரூரன் - திருவாரூரன், செம்பெருமான -
செம்மையாகிய திருமேனியையுடைய பெருமானே, வெண்மல
ரான் - வெள்ளியமலரை யாசநமாகவுடைய பிரமனும், பாலகட
லான் - பாறகடலையுடைய திருமாலும், செப்புவபோல - சொல்லு
வனபோல, எம்பெருமான - எம்பெருமானே, தேவா பிரான்
தேவா பிரானே, என்று - என்று சொல்லி, எ - று.

(க - னா) கினியே, எடுத்து பெருந்துறைப் பெருமானது திரு
நாமங்களை ஆராயந்து சொல்லுவாயாக, அவனது திருநாமங்கள்
எவையெனின், ஆரூரன், செம்பெருமான், எம்பெருமான், தேவா
பிரான், எனபவைகளே எனபது.

(வி - னா) நாமம் பால்பகர் அஃறிணப்பெயர், (சாதி யொரு
மையும்.) ஆரூரன், செம்பெருமான், எம்பெருமான், தேவா
பிரான் எனபன அண்மை விளிகளாதலால் இயல்பாயின. வெண்
மலரான் - வெணடாமரை மலரையுடையவன். (க)

ஏதமிலாவின்சொன்மரகதமேயேழ்பொழிறகு
நாதனமையாளுடையாளுடையாய்—காதலவர்க்
கனபாண்டுமீளாவருளபுரிவாளுடெனறுந்
தெனபாண்டிநாடேதெளி.

(ப - னா) எசம் இல்லா - குற்றமில்லாத, இனசொல் - இன்
சொல்லையுடைய, மரகதமே - மரகதமபோலுங் கிளையே, ஏழ்
பொழிறகும் நாதன் - ஏழலகத்தகருந் தலைவன், நம்மை ஆள
உடையான் - நம்மை அடிமையாகவுடையவனாகிய சிவபெருமானது,
நாடி உளையாய் - நாட்டைச் சொல்வாயாக, காதலவர்க்கு - அன்பா
க்கு, அன்பு ஆண்டு - கருணையால் ஆட்கொண்டு, மீளா - பிறவிக்
குமீண்டும் வராதபடி, அருளபுரிவான் - அருள்செய்வோனது, நாடி -
நாடானது, என்றும் - எப்பொழுதும், தெனபாண்டி நாடே - தென
பாண்டி நாடே யாம், தெளி - இதனைத் தெளிவாயாக, எ - று.

(சு - னா) இனசொல்லையுடைய கிளியே, ஏழலகுக்கும் நாய
கனும், நம்மை ஆளாகவுடையவனுமாகிய சிவபிரானது நாட்டைச்
சொல்வாயாக. அவனது நாடி யாதெனின், தன் அன்பாக்கருக
மீளாகத்தியைத் தந்தருளுகின்ற அவவிறைவனது நாடாவது தென
பாண்டி நாடே யாம் என்பது.

(வி - னா.) மரகதம் - பச்சை, அது பச்சைநிறத்தையுடைய
கிளியை யுணரத்தலால் ஆகுபெயர். இதனைப் பண்பாகு பெயராக
வாயினும், உவமையாகு பெயராகவாயினும் கொள்க (௨)

தாதாடுபூஞ்சோலைத்ததாய்நமையாளு
மாதாமுமபாகத்தனவாழ்பதியென—கோதாடடிப்
பத்தரெலலாமபாரமேறசிவபுரம்போற்கொண்டாடு
முத்தரகோசமங்கையூ.

(ப - னா.) தாது ஆடு பூ - தாதுபொருந்திய மலாகளையுடைய,
சோலை - சோலையிலுள்ள, ததாய் - கிளையே, நம்மை ஆளும் -
நம்மை யாண்டருள்கின்ற, மாது ஆளும் பாகத்தன் - உமாதேவியால்
ஆளப்படுகின்ற பாகத்தையுடையவன், வாழ்பதிஎன் - வாழ்கின்றஊர்
என்று சொல்வாயாக, (அவ்வூர் யாதென்னின்,) பத்தா எல்லாம் -

பத்தமெல்லாரும், பாாமேல் - உலகத்திலுள்ள, சிவபுரமபோல் - சிவ
புரம்போல, கோதாட்டிக கொண்டாமெ - சீராட்டிக கொண்டாடு
கின்ற, உத்தரகோசமங்கை - திருவுத்தரகோசமங்கையே, ஸா - அவ
னது ஊராம், எ - று.

(க - னா) பூஞ்சோலை கிளியே, சிவபெருமானது ஸாணச்
சொல்வாயாக, அவனது ஸா யாதெனின், பத்தமெல்லாரும் உலகத்
திலுள்ள சிவபுரம்போலக் கொண்டாடுகின்ற திருவுத்தரகோசமங்கை
யேயாம் எனபது.

(வி - னா) தாது - மகரந்தம் தததை - கிளி அது ஈழநிலி
நது தததாய என விளியாயிற்று என் - என்று சொல். (ங)

செய்வவாய்ப்பைஞ்சிறகிற்செல்பிநஞ்சிறதைசே
ரையனபெருந்துறையானுயரையாய் - தையலாய்
வானவந்தசிறதைமலங்கருவவந்திழியு
மானந்தவகாணுடையானது.

(ப - னா.) செய்வவாய்-செவந்தவாயினையும், பைஞ்சிறகின்-
பசுமையாகிய சிறகினையுமுடைய, செவ்வி - செவ்வியே, நம சிறதை
சோ - நமது மனத்திற சோத, ஐயன் - எமது கருமையாகிய, பெரு
நதுறையான் - திருப்பெருந்துறையைய ஈழ - உவனது, ஆறு உனா
ய ய-நதியைச் சொல்லுவாயாக, (அந்த நதியாதெனின்) தையலாய் -
பெண்ணே, வான வந்த சீதை - பெருமை மமைந்த மனத்தினது,
மலமகழுவ - மலத்தைச் சுத்திகரிக்க, வந்த இழியும் - வந்திறங்கு
கின்ற, ஆந்தம் - ஆந்தமே, உடையான் ஆறு - உடையவனது
நதிபாகும், எ - று.

(க - னா) செவ்வாயையும் பசுமையாகிய சிறகையுமுடைய
கிளியே, பெருந்துறையையனது ஆற்றைச்சொல்வாயாக, அவனது
ஆறு யாதெனின், அனபாது மனமாச்சொழிக்க வந்திறங்கின
ஆந்தமே அவனது ஆறுவது எனபது.

(வி - னா) வாய் என்றது - மூக்கை செல்லி - புதல்வி. தை
யலாய் என்றதனால் பெண்கிளியெனபது பெறப்பட்டது. (ச)

கஞ்சகவாயஞ்சுகமேகேடில்பெருந்துறைக்கோன
மஞ்சன்மருவுமலைபகராய்—நெஞ்சத்
திருளகலவாள்வீசியின்பமருமுத்தி
யருளுமலையென்பதுகாணுய்ந்து.

(ப - னா.) கஞ்சகம் வாய் - முருக்கம் பூப்போன்ற வாயை யுடைய, அம் சுகமே-அழகிய கிள்ளையே, கேடு இல் - அழிவில்லாத, பெருந்துறைக்கோன - திருப்பெருந்துறைக்குத் தலைவனாகிய, மஞ்சன் - அழகன், மருவும் - உறைகின்ற, மலைபகராய், மலையைச் சொல்வாயாக, (அம்மலை யாதெனின்) ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து, நெஞ்சுதது இருள் அகல் - மனத்தின் கண்ணதாகிய அஞ்ஞானம் நீங்க, வாள் வீசி - ஒளி வீசி, இன்பு அமரும - இன்பமமைந்த, முத்தி - மோகத்ததை, அருளும் மலையென்பது - அருளுகின்ற மலையென்று சொல்லப்படுவதே யாகும், எ - று.

(க - னா) முருக்கம் பூப்போன்ற வாயையுடைய கிள்ளையே, அழிவற்ற பெருந்துறைப் பெருமானது மலையைச் சொல்வாயாக, அவனது மலை யாதெனின், மனவிருனொழிய ஒளிவீசி முத்தியை யருள்கின்ற மலையே அவனது மலையாம் எனபது.

(வி - னா.) சுகம் - கிளி. மஞ்ச - அழகு. பகர்தல் - சொல் லுதல். வாள் - ஒளி. (ரு)

இப்பாடேவருதியமபுகடபுகலென்கினியே
யொப்பாடாச்சீருடையா னுர்வதெனனே—யெப்போதுந்
தேனபுனாயுஞ்சிந்தையராய்த்தெய்வபெண்ணேத்திசைப்ப
வானபுரவியுருமகிழ்ந்து.

(ப - னா.) என்கினியே - என்கின்றையே, கூடு புகல் - கூட் டிற்புகுதற்கு, இப்பாடே வந்து இயம்பு - இவ்விடத்தே வந்து பேச வாயாக, ஒப்பு ஆடா - உவமை நடையாடாத, சீர் உடையான் - சிற ப்பையுடையவனாகிய சிவபெருமான், ஊர்வது என் - ஏறி நடத்து வது யாது அதனைச் சொல்வாயாக, (அவ்வூர்தியாதெனின்) எப்போ தும் - எப்பொழுதும், தேன்புனாயும் - தேனைநிகர்க்கின்ற, சிந்தைய ராய் - மனத்தையுடையராய், தெய்வப்பெண் எத்து இசைப்ப - தெய்

வமாதர் வாழ்த்துச்சொல்ல, வான்புரவி - ஆகாயமாகிய புரவியை, மகிழ்ந்து ஊரும் - மகிழ்ந்து ஊருவர், எ - று.

(க - னா.) என் கிளியே, கூடுபுகாமல் இவ்விடத்தே வந்து ஒப்பற்ற சிவபெருமானது ஊர்தியைச் சொல்வாயாக, அவனது ஊர்தி யாதெனின், ஆகாயமே அவனது ஊர்தியாம் என்பது.

(வி - னா.) பாடு - இடம், பக்கம் எனினுமாம். ஊரதல் - செலுத்துதல். புராதல் - நிகர்த்தல். இசைத்தல் - சொல்லுதல். வான் - ஆகாயம், அது இவ்விடத்துச் சிதாகாயத்தை யுணர்த்திற்று. கோற்றேன்மொழிக்கிள்ளாய்கோதில்பெருந்துறைக்கோன் மாற்றாணாவெல்லுமபடைபகரா—யேற்ற ரழுக்கடையாநெஞ்சருகமுமமலங்கள்பாயுங் கழுக்கடைகாணகைக்கொளபடை.

(ப - னா) கோல் தேன்மொழி - கொம்பிற் கட்டிய தேன் போலும் மொழியை யுடைய, கிள்ளாய் - கிள்ளையே, கோது இல் - குற்றமற்ற, பெருந்துறைக்கோன் - திருப்பெருந் துறைக்கு அரசனாகிய சிவபெருமான், மாற்றாணாவெல்லும் - பகைவனாவெல்லுகின்ற, படை - ஆயுதத்தை, பகராய் - சொல்வாயாக, (அப்படையாதெனின்) ஏற்றா - எதிர்த்தவருடைய, அழுக்கு அடையா - மல மடையாத, நெஞ்சத்து-மனத்தில், மும்மலங்கள் பாயும் - மும்மலங்களைப் பாயாநின்ற, கழுக்கடை - சூலமே, கைக்கொள்படை-அவன் கைக்கொள்ளும் படையாம், எ - று.

(க-நா.) இன்சொல்லையுடைய கிளியே, பெருந்துறைக்கோன் கைக்கொண்டிருக்கும் படையைச் சொல்வாயாக, அவனது படையாதெனின், பரிசுத்தமான மனமுருகுமபடி மும்மலங்களை யழிக்கின்ற சூலமே அவனது படையாம் என்பது.

(வி - னா.) மாற்றார் - பகைவர். படை - ஆயுதம். மும்மலமாவது - ஆணவம், கன்மம், மாயை. பாயும் என்பதற்கு, அறவே நீக்குமென்பதுபொருள். கழுக்கடை - சூலம். (எ)

இன்பான்மொழிக்கிள்ளாயெங்கள்பெருந்துறைக்கோன் முன்பான்முழங்குமுரசியம்பா—யன்பாற் பிறவிப்பகைகலங்கப்பேரின்பத்தோங்கும் பருமிக்கநாதபபறை.

(ப - னா.) இன் - இனிய, பால் - பால்போன்ற, மொழி - மொழியினையுடைய, கிளளைய - கிளளையே, எங்கள் பெருநுறைக்கோன - எங்கள் திருப்பெருநுறைக்கோசனாகிய சிவபெருமானது, முன்பால் - சுநிதியில், முழங்கும் - சுசுநிகின்ற, முரசு இயம்பாய் - முரசைச் சொல்வாயாக, (அம்முரசுயாதெனின்) அன்பால் - அன்பினால், பிறவிப்பகை கலக - பிறவியாகிய பகைவன கலங்கும்படி, பேரின்பத்த ஓங்கும் - பேராந்தத்ததோயொத்த, பருமிக - பெருமை மிகுந்த, நாதப்பறை - நாதமாகிய பறையேயாம், ஏ - று.

(க - னா.) பால்போலும் இன்சொல்லையுடைய கிளியே, எங்கள் பெருநுறைக்கோன சுநிதியில் ஒலிக்கின்ற முரசுத்தைச்சொல்வாயாக, அவனது முரசுயாதெனின், அன்பது பிறவிப்பகை கலங்கும்படி ஒலிக்கின்ற நாதப்பறையே அவனது பறையாம் என்பது.

(வி - னா.) முரசு - பேரிகை. நாதம் - நாதத்தனும்.

ஆயமொழிக்கிள்ளையன் னாறுமனப்பான
மேயபெருநுறையான்மெய்ததாரென --, நியவினை
நாளுமனாகாவண்ணநாயேனையாளுடையான
நுளியறுகாமுவந்ததார்.

(ப - னா.) ஆய மொழி - ஆராயத்த மொழியினையுடைய, கிளளைய - கிளளையே, அன்னாறும் அன்பாபால் - அன்னாறுகின்ற அன்பரிடத்து, மேய - பொருந்திய, பெருநுறையான் - திருப்பெருநுறையையுடையவனது, மெய்ததார் என் - உண்மையாகிய மாலையென்னுதி, (அம்மாலையா தெனின்) தீயவினை - தீமையாகிய வினைகள், நாளும் அனுகாவண்ணம் - எந்நாளும் அடையாவண்ணம், என்னை ஆள் உடையான் - என்னையாளுதலுடைய சிவபெருமான், உவந்ததார் - விரும்பி யணிந்தமாலே, தாளி அறுகு ஆம் - தாளி அறுகு என்பகைகளேயாம், ஏ - று.

(க - னா.) ஆராயத்த மொழியையுடைய கிளியே, திருப்பெருநுறையானது மாலையைச் சொல்வாயாக. அவனது மாலையா தெனின், தாளியும் அறுகுமேயாம் என்பது.

(வி - னா) ஆயமொழி - ஆராயந்த குற்றமற்றமொழி, அனறியும், ஆயம் - கூட்டமெனினும் பொருந்தும் இதமாகிய மொழி எனினுமாம் அளருறுதல் - எனபுருகுதல். தாரா - மாலே. (க)

சோலைபசங்களியே தூநீர்ப்பெருகுதறைக்கோன
கோலம்பொலியுங்கொடிகூறும்—சாலவு
மேதிலாராதுண்ணென்னமேலவினங்மேலோகாட்டுங்
கோதிலாவேறுங்கொடி.

(ப - னா) சோலை - சோலையில்வாழ்கிற, பசங்களியே - பசங்களினையே, தூநீர் - பரிசுத்தமான குணங்களுள்ள, பெருகுதறைக்கோன - திருப்பெருந்துறைக் கரசனாகிய சிவபெருமானை, கோலம்பொலியும் - அழகுமிருந்த, கொடி - துவச்சுதை, கூறும் - சொல்லாய், (அக்கொடியா தெனின்) சாலவும் - மிகவும், எதிலாரா - படைவா, துண்ணென்ன - அஞ்சும்படி, மேலவினங்க - மேலாயவினங்க, வாகாட்டும் - அழைக்கச்செய்கின்ற, கோது இல்லா - குற்றமில்லாத, ஏறு - இடப்பேடு, கொடி ஆம் - துவசமாம், எ - று.

(க - னா.) சோலையில் வாழ்கின்ற பைங்களியே, திருப்பெருந்துறை யிறைவனது கொடியைச் சொல்வாயாக, அவனது கொடியாதெனின், படைவா அஞ்சும்படி உயராகப்பட்டு அழைக்கச்செய்கிற இடபக்கொடியே அவனது கொடியாம் எனபது.

(வி - னா.) நீர் - குணம். தூநீர் - தூயமையாகிய நீர் வனமிகவெனினும் பொருந்தும் துண்ணெனில் - அச்சச்சுறிப்பு. ஏறு - இடபம். (க0)

திருச்சிறற்றம்பலம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

தி ரோ தான சு த்தி.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றியென்வாழ்முதலாகியபொருளே
 புலர்ந்ததுபூங்கழற்கிணைதுணைமலர்கொண்
 டேற்றினின்றிருமுகத்தெமக்கருணமலரு
 மெழினகைகொண்டினின்றிருவடிதொழுதோஞ்
 சேற்றிதழ்க்கமலங்கண்மலருந்தணவயல்கூழ்
 திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
 பேறுயாகொடியுடையாயெனையுடையா
 யெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - னா.) போற்றி - நமஸ்காரம், என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே - என் வாழ்வுக்கு முதற்காரணமாகிய பொருளே, புலர்ந்தது - விடிந்தது, இணை - இரண்டாகிய, பூங்கழற்கு - பொலிவாகிய திருவடிகு, துணை - உவமையான, மலர்கொண்டு - மலர்களைக்கொண்டு, ஏற்றி - னுதித்தது. நின் திருமுகத்து - உன் திருமுகத்தில், எமக்கு அருள மலரும் - எமக்கு அருளோடு மலாகின்ற, எழில் நகைகொண்டு - அழகிய முறுவலைப் பற்றுகக்கொண்டு, நின் திருவடிதொழுதோம் - உன் திருவடியைத் தொழாநின்றோம், சேற்று - சேற்றின்கண், இதழ் - இதழ்களையுடைய, கமலங்கன் - தாமணாமலர்கள், மலரும் - விரிகின்ற, தணவயல்கூழ் - தட்பமாகிய வயல்கள் கூழ்த்த, திருப்பெருந்துறை உறை - திருப்பெருந்துறையில் வாழ்கின்ற, சிவபெருமானே - சிவபிரானே, உயா - உயர்ந்த, ஏற்றுகொடி உடையாய் - இடபகொடியையுடையவனே, என்னை உடையாய் - என்னை உடையவனே, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, பள்ளியெழுந்தருளாய் - திருப்பள்ளியெழுந்தருள்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, பொழுதுவிடிந்தது, மலாகளைக்கொண்டு உன் திருவடியை யாச்சித்து வணங்காநின்றோம், நீ திருப்பள்ளி யெழுந்தருள்வாயாக என்பது.

(வி - னா.) புலர்தல் - பொழுதுவிடிதல், ஏததி என்பது ஏற்றியென்றாயிற்று. அன்றி ஏற்றியெனபதற்கு ஏற்பண்ணியெனினுமாம். திருப்பள்ளி யெழுந்தருளாவது-திருப்பள்ளியினின் மெழுந்திருத்தல். பள்ளி - சயநம். (க)

அருணணிந்திரன் றிசையணுகினிநுள்போ

யகன்றதுவுதயநின மலாத்திருமுகத்தின்
கருணையின் சூரியனெழுவெழநயனக

கடிமலாமலரமற்றண்ணலங்கண்ணூர்
திரணியாயறுபதமுரல்வனவியைவையார்

திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
யருணித்திரவருமானந்தமலையே
யலைகடலேபள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - னா.) அருணன் - சூரியன், இந்திரன் திசை அணுகினன் - கீழ்த்திசையை யடைந்தான், இருள் போய் அகன்றது - இருட்டுப் பற்றற நீங்கிற்று, உதயம் - உதித்தலையுடைய, நின் மலர்த் திருமுகத்தின் சூரியன் கருணையின் எழ எழ - உன் தாமரைமலர் போன்ற திருமுகத்தில் கருணையாகிய சூரியன் முறையே உதித்தலும், நயநம் - கண்களாகிய, கடிமலர் மலர - மணமுள்ள மலாகள் விரிய, மற்று - மேலும், அண்ணல் அம் கண் ஆம் - பெருமைபொருந்திய அழகிய (மாதாது) கண்போல்கின்ற, திரா நிரா - தொகுதியாய் வரிசையாகிய, அறுபதம் - வண்டுகள், முரல்வன - சத்தியாநின்றன, இவை - இவற்றை, ஓர்-ஆராயக்கடவை, திருப்பெருந்துறை உறை-திருப்பெருந்துறையில் வாழ்கின்ற, சிவபெருமானே - சிவபிரானே, அருள் நிதி தர வரும் - அருட்செல்வத்தைக் கொடுக்கவருகின்ற, ஆந்த மலையே - இன்பமாகிய மலையே, அலை கடலே - அசையாநின்ற (ஆந்த) சாகரமே, பள்ளி எழுந்தருளாய்-திருப்பள்ளி யெழுந்தருளவாயாக, எ - று.

(க - னா) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, சூரியோதயமாதலும் இருள் நீங்கி தாமரைமலாகள் விரிதல், வண்டொலித்தல

முதலிய காரியங்கள் சீவாநினைந், ஆதலால் நீ திருப்பள்ளி யெழு
தருளவாயாக என்பது.

(வி - னா) அண்ணல் - பெருமை. அறுபதம் - வண்டு. ஓர்
தல - ஆராதல, உணரதனுமாம் (உ)

கூவின பூங்குயில்குளினகோழி

குருகுளியர்பின வியம்பினசங்க

மோவின தாரகையொளியொளியுதயத

தொருப்படுகின்றதுவிருப்பொடுநமடகுத்

தேவநரசெழிகழறமுள்ளிணைகாட்டாய்

திருப்பெருந்துறைசிவபெருமானே

யாவருமறிவரியாயெமக்கெளியா

யெம்பெருமானுள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - னா) பூங்குயில - அழகிய குயில்கள. கூவின - கூவின,
கோழி கூவின - கோழிகள் கூவின, குருகுள இயம்பின - பறவை
களும் ஒலித்தன, சங்கம் இயம்பின - சங்கங்கள் முழங்கின, தாரகை
ஒளி ஒலின - உடுக்கள் ஒளி முழங்கின, ஒளி - சூரியன், உதயத்தி
ஒருப்படுகின்றது - உதித்தலோடு ஒருபட்டா நின்றது, தேவ - தே
வனே, நமக்கு - எமக்கு, விருப்பொடு - விருப்பத்தடன நல - அழ
காகிய, செறி - நெருங்கிய, கழல - வீரகாழியை மணிகத, தான இணை
காட்டாய் திருவடியிணைக்க காட்டுவாயாக, திருப்பெருந்துறை
உறை - திருப்பெருந்துறையில் வாழ்கின்ற, சிவபெருமானே - சிவபி
ரானே, யாவரும் அறிவு அரியாய - எல்லாரும் அறிதற்கரியவனே,
எமக்கு எளியாய - எமக்கு எளியவனே, எம்பெருமான் - எம்பெரு
மானே, பள்ளி எழுந்தருளாய - திருப்பள்ளி யெழுந்தருளவாயாக,
எ - று.

(க - னா) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, குயில,
கோழி முதலாகிய பறவைகள் ஒலித்தன, சூரியனும் உதித்தான,
எமக்கு உன் திருவடியைக் காட்டுதற்கு நீ திருப்பள்ளி யெழுந்தருள
வாயாக என்பது.

(வி - னா) குருகு பறவைப் பொது.

(உ)

இன் னிசைவீணையரியாழிநரோருபா
 விருக்கொடுதோத்திரமியமினரோருபாற்
 னுன்னியபிணைமலாககையினரோருபாற்
 ரொழுகையரழுகையாதுவளகையரோருபாற்
 சென்னியிலஞ்சலிகூப்பினரோருபாற்
 திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே
 யென்னையுமாண்டுகொண்டின்னருள் புரியு
 மெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - ணா.) இன் இசை - இனிய ஒசையையுடைய, வீணையர்
 யாழினா-வீணையரும் யாழினரும், ஒருபால் - ஒருபாலா, இருக்கொ
 டுதோத்திரம் இயம்பினா - வேதங்களோடு வேறுபலதோத்திரங்களை
 யும் சொல்லுவோ, ஒருபால் - ஒருபாலா, துன்னிய - நெருங்கிய,
 பிணை - தொடுக்கப்பட்ட, மலா - மலர்களை யேந்தின, கையினா -
 கையையுடையவா, ஒருபால் - ஒருபாலார், தொழுகையா - வணங்கு
 தலையுடையவரும், அழுகையா - அழுகையையுடையவரும், துவள்
 கையா - துவளுதலையுடையவரும், ஒருபால் - ஒருபாலா, சென்னி
 யில் - சிரத்தில், அஞ்சலி கூப்பினா ஒருபால் - அஞ்சலியாகக் காக
 குவித்தவர் ஒருபாலார், திருப்பெருந்துறை உறை - திருப்பெருந்
 துறையில் வாழ்கின்ற, சிவபெருமானே-சிவபிரானே, என்னையும்-அடி
 யேனையும், ஆண்டுகொண்டு - ஆண்டுகொண்டு, இன அருள் புரியும் -
 இனிய அருளைச்செய்கிற, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, பள்ளி
 யெழுந்தருளாய் - திருப்பள்ளி யெழுந்தருள்வாயாக, ஏ - து.

(க - ணா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, வீணைவாத
 கியக்காரா முதலாக எல்லாரும் வந்த நிறைந்திருக்கிறார்கள், நீ திரு
 ப்பள்ளியெழுந்தருள்வாயாக என்பது.

(வி - ணா.) வீணையர் யாழினா என்றது கந்தருவணா யெனி
 னுமாம். துவள்கை - துவளல். (சு)

பூதங்கடோறுநினறையெனினல்லாற்

போக்கிலன்வரவிலனெனநினைப்புவோ

கிதங்கப்பாடுதலாடுதலல்லாற்

கேடடறியோமுனைக்கண்டறிவாளைச்

சேதங்கொளவயற்றிருப்பெருநுதுறைமன்னு
 சிந்தனைக்குமமரியாயெங்கணமுனவந
 தேதங்களுததெமமையாண்டருளபுரியு
 மெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - னா.) பூதங்கள் தோறும் - பூதங்களிலெல்லாம், நின்றும்
 எளினை அல்லால் - நின்றனை யென்று சொல்லினவது, போகரு
 இலன் வரவு இலன் என - போகரு இல்லாதவன வருதல் இல்லாத
 வன என்று, நின்றனை - உன்றனை, புலவோர் - புலவர், கீதங்கள் பாடி
 தல் ஆடுதல் அல்லால் - கீதங்கள் பாடிதலும் ஆடுதலுமேயல்லாமல்,
 உன்றனை கண்ணி அறிவானா - உன்றனை கண்டறிவார்களே, கேட்டு அறி
 யோம் - கேட்டுமறியோம், சீதம கொள் வயல் - குளிர்ச்சியைக்கொ
 ண்ட வயல்கழந்த, திருப்பெருந்துறை மன்னு - திருப்பெருந்துறைக்
 கரசனே, சிந்தனைக்கும் அரியாய் - நினைத்தற்கு மரிதானவனே, எம்
 கணமுன் வந்து - எங்கள் கண்ணாக் செந்நீராவந்து, ஏதங்கள் அறு
 தது - குற்றங்களை யறுத்தது, எம்மை ஆண்டு - எம்மை யாண்டருளி
 அருள் புரியும் - அருள் செய்கின்ற, எம்பெருமான - எம்பெருமானே,
 பள்ளி யெழுந்தருளாய - திருப்பள்ளி யெழுந்தருளவாயாக, எ - து.

(க - னா) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, நீ யின்ன
 வண்ண மிருக்கிறாயென்று கண்டவரிலலை, ஆயினும் எம்மைக் கடை
 க்கணிதாண்டருளுதற்கு நீ திருப்பள்ளி யெழுந்தருளவாயாக என்
 பது

(வி - னா.) போகரு - போதல். வரவு - வருதல், புலவர் -
 அறிஞர். சீதம் - குளிர்ச்சி. எம்பெருமான - அண்மை விளியாத
 லால் இயலபாயிற்று. (ரு)

பப்பறவீட்டிருநுதுணருநின்னடியார

பந்தனைவந்தறுத்தாரவாபலரு

மைப்பறுகண்ணியாமாண்டததியலபின்

வணங்குகின்றாரணங்கினமணவாளர்

செப்பறுக மலங்கண மலருந்தண்வயல்குழ

திருப்பெருநுதுறையுறைசிவபெருமானே

யிப்பிறப்பறுததெமையாண்டருள்புரியு

மெம்பெருமான பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - னா.) பப்பு அற - ஒப்பற, வீட்டு இருந்த - தறவீலிருந்து, உணரும் - உன நிலையை யறிந்த, நின் அடியார - உன்னடியவர், பகதனை அறுததார - பிறவிதூஷணையச் சேதித்தவா ஆகிய, அவா பலரும் - அவாகள் எல்லாரும், மானுடத்து இயல்பின் - மனசாறு இயற்கையையுடைய, மைப்பு உறு கண்ணியா - சுருமை மிகுந்த - கண்களையுடைய மாதரும், வந்து வணங்குகின்றா-வந்து வணங்கா நின்றனா, அணங்கின மணவாளா - உமாதேவியார்க்கு மணவாளனே, செப்பு உறு கமலங்கள் - உயாததிசைசொல்லப்படுகிற தாமரை மலர்கள், மலரும் - விரியப்பெற்ற, தண வயல் சூழ - தண்ணிய கழனிகள சூழந்த, திருப்பெருந்தறை உறை - திருப்பெருந்தறையில் வாழ்கின்ற, சிவபெருமானே - சிவபிரானே, இபிரப்பு அறுத்த - இச்சப பிறவியைச் சேதித்து, எம்மை ஆண்டு அருள புரியும் - எவரே ஆண்டருள செய்கின்ற, எம்பெருமான - எம்பெருமானே, பள்ளி பெழுந்தருளாய் - திருப்பள்ளி யெழுந்தருளவாயாக, எ - று

(க - னா.) திருப்பெருந்தறைச சிவபெருமானே, உன்னடியார முதலிய எல்லாரும் வந்து வணங்கா நின்றனா, திருப்பள்ளி யெழுந்தருளவாயாக எனபது.

(வி - னா.) பப்பு - ஒப்பு. வீடு - தறவு. மைப்பு - மைத்தல் - கறுத்தல். (சு)

அதுபழச்சுவையெனவமுதெனவறிதற்
கரிதெனவெளிதெனவமரநுமறியா
நிதுவவன்றிருவுருவினவனெனவே
யெங்கோயாண்டுகொண்டிருக்கெழுந்தருள
மதுவளாபொழிற்றிருவுத்தரகோச
மங்கையுள்ளய்திருப்பெருந்தறைமன்ன
வெதுவெமைப்பணிகொளுமாறுதுகேட்போ
மெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - னா.) அது - அது, பழச்சுவையென - கனிகளின் சுவையெனவும், அமுது என - அமிர்தமெனவும், அறிதற்கு அரிது என - உணாதற்கு அரிதெனவும், எளிது என - எளிதென்றும், அமரரும் அறியா - தேவர்களும் அறியமாட்டார்கள், (அங்குணமாக) இதுஅவ

னதிருவுரு-இதுவே அவனது திருவுருவம், இவன் அவன் - இவனே அவன், என - என்று சொல்லும்படி, எங்களை - எம்மை, ஆண்டு கொண்டு - ஆண்டுகொண்டு, இவரு எழுந்தருளும் - இவ்விடத்து எழுந்தருளிய, மதுவளாபொழில் - தேன்பெருருகின்ற சோலைக்குந்த, திருவுத்தர கோசமங்கையுள்ளாய் - திருவுத்தர கோசமங்கையிலுள்ளவனே, திருப்பெருந்துறைமன்னு - திருப்பெருந்துறைக் காசனே, எம்மைபணிகொள்ளும் ஆறு - எங்களைப்பணிகொள்ளும் விதம், ஏது - யாது, அதுகேட்போம் - அதனைக்கேட்போம், எம்பெருமான் - எமது பெருமானே, பள்ளியெழுந்தருளாய் - திருப்பள்ளியெழுந்தருள்வாயாக, எ - று.

(க - ணா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, தேவருமறி யாத உன்னையாம் உள்ளபடி யறிந்துய்யுமபடி யெம்மையாட்கொண்டு திருவுத்தர கோசமங்கையிலெழுந்தருளினவனே, எங்களைப்பணிகொள்ளும் வழியாது, அதனைக்கேட்போம், நீ திருப்பள்ளியெழுந்தருள்வாயாக என்பது.

(வி - ணா) சுவை - ரசம். (ருசி) பணிகொள்ளல் - தொண்டி கொள்ளல். (ஏ)

முந்தியமுதனடுவினுதியுமானாய்
மூவருமறிகிலரியாவாமற்றறிவார்
பந்தணைவிரலியுரீயுநின்னடியார
பழங்குடிறொறுமெழுந்தருளியபரனே
செந்தழல்புணாதிருமேனியுங்காட்டித்
திருப்பெருந்துறையுறைகோயிலுங்காட்டி.
யந்தணனாவதுங்காட்டிவந்தாண்டா
யாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - ணா.) முந்திய - முற்பட்ட, முதல் நடு இறுதியும் ஆனாய்-ஆதிதியைக்கடைகளாமாயினே, மூவரும் அறிகிலா - மூவரும் உணருமாற்றலில், அறிவார் மற்றும் யாவார் - அறிபவா வேறுயாவா, பந்தணைவிரலியும் - உமாதேவியும், நீயும் - நீயுமாக, நின் அடியார்-நின் அடியவரது, பழங்குடிஸ்தொறும்-பழங்குடிஸ்கடோறும், எழுந்தருளிய - எழுந்தருளின, பரனே - பரனே, செந்தழல்புணா - செந்தியைநிகர்த்த, திருமேனியும் காட்டி - திருமேனியையும் காட்டி, திரு

ப்பெருந்துறை உறை - திருப்பெருந்துறையில நீ வாழ்கின்ற, கோயிலும் காட்டி - திருக்கோயிலையும் காட்டி, அநதணன் ஆவதும் காட்டி - வேதியனாவதையும் காட்டி, வந்து ஆண்டாய-வந்து ஆண்டருளினாய், ஆர் அமுதே-அரிய அமிர்தமே, பள்ளியெழுந்தருளாய்-திருப்பள்ளி யெழுந்தருள்வாயாக.

(க - னா.) முதல் நடு இறுதிகளானாய், மூவரும் அறியமாட்டார், வேறுயாவர் உன்னை யறியவல்லார, பிராட்டியும் நீயுமாக அடியாரில்லங்கன்தோறும் எழுந்தருளினவனே, செவநத நெருப்புப்போன்ற திருமேனியையும், திருப்பெருந்துறையிற கோயிலையும், நீ வேதியனாவதையும் காட்டிவந்தாண்டருளினே, அரிய அமுதமே நீ திருப்பள்ளி யெழுந்தருள்வாயாக என்பது.

(வி - னா.) மூவர்-பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரர்கள். பந்தனை விரலி - விளையாடும் பந்துபொருந்திய விரலையுடையவன். (அ)

விண்ணகத்தேவருண்ணவமாட்டா

விழுப்பொருளேயுனதொழுப்படியோங்கண
மண்ணகத்தேவருவாழ்ச்செய்தானே

வணடி ரூப்பெருந்துறையாயவழியடிபோய
கண்ணகத்தேநின்றுகளிதருதேனே

கடலமுதேகரும்பேவிரும்படியா
ரெண்ணகத்தாயுலகுக்குயிரானே

யெம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - னா.) விண் அகம் தேவரும் - விண்ணுலகத்தை யிடமாகக்கொண்ட தேவர்களும், நண்ணவும் மாட்டா - அடையவும் ஒண்ணாத, விழுப்பொருளே - மேலான பொருளே, உன தொழும்பு அடியோங்கன் - உன் திருத்தொண்டுகளுரிய அடியோங்கன், மண்ணகத்தே வந்து வாழ்ச்செய்தானே - மண்ணுலகத்தில் வந்து வாழ்ச்செய்தவனே, வன் - வளப்பம்பொருந்திய, திருப்பெருந்துறையாய்-திருப்பெருந்துறையை யுடையவனே, வழி அடியோம் - வழியடியாகிய எம்முடைய, கண்ணகத்தே நின்று - கண்ணினிடத்தே நின்று, களிதருதேனே - களிப்பைத் தருகிற தேனே, கடல் அமுதே - கடலிற்றேன்றிய அமிர்தமே, கரும்பே - கரும்பே, விரும்பு அடியார் - விரும்பு

ம்புகின்ற அடியவர்களுடைய, என் அகத்தாய் - மனத்தினகண்ணே, உலகுக்கு உலகு ஆளுய - உலகத்துக்கு உலகமாயினே, எம்பெருமான-எமது பெருமானே, பள்ளி யெழுந்தருளாய - திருப்பள்ளி யெழுந்தருள்வாயாக, எ - று.

(க - ணா.) தேவரும் அணுகவொண்ணாத பொருளே, அடியோங்கன் வாழும்படி மண்ணிலகில் எழுந்தருளினவனே, திருப்பெருந்துறையை யுடையவனே, எமது கண்களிக்க வருந்தேனே, அமுதமே, அடியவா மனத்தன்னவனே, உலகுக்குலகானவனே, எம்பெருமானே, நீ திருப்பள்ளி யெழுந்தருளவாயாக என்பது.

(வி - ணா) தொழும்பு-தொழுப்பு என வலிததலாயிற்று. (சு)

புவனியிற்போய்ப்பிறவாமையினோம்

போக்குகின்றோமவமேயிரதப்பூமி

சிவனுய்யக்கொள்கின்றவாறென்றுநோக்கித்

திருப்பெருந்துறையுறையவாதிருமாலா

மவன்விருப்பெய்தவுமலரவனாசைப்

படவுரினலாந்தமெய்க்கருணையுநீயு

மவனியிற்புகருந்தெமையாட்கொள்ளவல்லா

யாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே.

(ப - ணா) புவனியில் - பூமியில், போய் பிறவாமையின் - சென்ற பிறவாமையால், நாம் - யாம், அவமே - வீணாகவே, நான் போக்குகின்றோம் - நான் சுழிக்கின்றோம், இந்தப்பூமி - இந்தப் பூமி யானது, சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற ஆறு என்று - சிவபெருமான் நாம் உய்யும்படி அடிமை கொள்ளுகின்ற இடமென்று, நோக்கி - பார்த்து, திருப்பெருந்துறை உறையாய் - திருப்பெருந்துறையில் வாழ்பவனே, திருமால் ஆம் அவன் - திருமாலாகிய அவன், விருப்பு எய்தவும் - விரும்பவும், மலரவன் - பிரமன், ஆசைப்படவும் - இச்சுககவும், நின் - உனது, அலாந்த - பார்த்த, மெய்க்கருணையும் - உண்மையாகிய கருணையும், நீயும் - நீயுமாக, அவனியில் புகுந்து - பூமியில் எழுந்தருளி, எமமை ஆட்கொள்ள வல்லாய் - அடிமைகொள்ள வல்லவனே, ஓர் அமுதே-அரிய அமிர்தமே, பள்ளி யெழுந்தருளாய் - திருப்பள்ளி யெழுந்தருளவாயாக, எ - று,

(க - னா.) பூமிவிறச்சென்று பிறவாமையால் நாம் வீணைகாலங்
சழிக்கின்றோம், சிவபெருமானே நம்மை உய்ய வாட்டுகொள்ளுமிடம்
இதுவாமென்று நோக்கி, திருமால் பிரமன் என்போர் ஆசைப்பட,
இவ்வுலகில் எழுந்தருளி எமமையாள் வல்லோனே, நீ திருப்பள்ளி
யெழுந்தருள்வாயாக என்பது.

(வி - னா) ஆறு - இடம். கருணையும் நீயும் என்றமையால்
இறைவன் எப்பொழுதும் கருணையோடுகூடி யிருப்பன் என்றதா
யிறது. கருணையெதை, திருவருட்சத்தியை. (கௌ)

திருச்சிறைம்பலம்.

கோயின்முத்திருப்பதிகம்.

அநாதியாகியசற்காரியம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிறைம்பலம்.

உடையானுந் தனடுவீருக்குமுடையானடுவனீயிருத்தி
யடியேனடுவனிருவீருமிருப்பதானுவடியேனுந்
னடியாரடுவனிருக்குமருளைப்புரியாய்பொன்னம்பலத்தெம்
முடியாமுதலேயென கருத்துமுடியும்வண்ணமுன்னின்றே,

(ப - னா) உடையான் - உடையவன், உன்றன் நடு இருக்கும்-
உன்னிடையே யிருப்பன், உடையான் நடுவன் - உடையவனிடையே,
நீ இருத்தி - நீ யிருக்கின்றனை, அடியேன நடுவன் - அடியேனிடையே,
இருவீரும் - நீயிருவீரும், இருப்பது ஆனால் - இருப்பதாயின,
பொன் அம்பலத்து - பொன்மைபலத்தில் வாழ்கின்ற, எம்
முடியா முதலே - எமது முடிவுபெறாத முதற்பொருளே, என் கரு
த்து முடியும் வண்ணம் - என் எண்ணம் முடியும் வண்ணம், முன்
நின்று - என்னெனினில் நின்று, அடியேன் - அடியேனேன், உன்

அடியா நடுவுன இருக்கும் - உனது அடியாரிடையேயிருத்தற்கேது
வாகிய, அருளை புரியாய - திருவருளைச் செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - ணா.) உடையவனிடை நீயும் உன்னிடை உடையனும்
யிருப்பீர்கள், அடியேனிடை நீங்கள்ருவீருமிருப்பதாயின் என் கரு
தது நிறைவேற அடியேன் உன்னடியா நடுவே யிருக்க அருளபுரி
வாயாக என்பது.

(வி - ணா.) உடையான் - எல்லாவற்றையு முடையவன். (க)

முன்னினமுண்டாயெனமுன்னமியானுமதுவேமுயல்வுற்றுப்
பின்னிநறேவலசெய்கின்றேன்பிற்பட்டொழிந்தேன்பெம்மானே
யென்னினறருளிவரநின்றுபோந்திடெனனாவிடலடியா
ருன்னினறிவனாரெனனாரோபொன்னம்பலக்கடத்துகந்தானே.

(ப - ணா.) முன்னம் - முன்னே, என்னை - அடியேனே, முன்
நின்று ஆண்டாய் - எதிரேநின்று ஆண்டருளினை, யானும்-நானும்,
அதுவே முயல்வுற்று - அதனையே முயன்று, பின் நின்று - பின்னே
நின்று, எவல் செய்கின்றேன் - எவல் செய்யாநின்றேனாகி, பிற
பட்டு ஒழிந்தேன் - பிறகிட்டொழிந்தேன், பெம்மானே - பெருமா
னே, என் நின்று அருளிவர - எனனை நிலைபெற்று அருளிவர,
நின்று - நின்று, போந்திடு என்னாவிடில் - வாவென்னாவிடின், அ
டியா-அடியவா, உன் நின்று-உன்னை கோக்கி நின்று, இவன் ஆர்
என்னாரோ-இவன யாரென்று வினாவாரோ, பொன்னம்பலக்கடது
உகந்தானே - பொன்னம்பலக்கடத்தினை விரும்பினவனே, ஏ - று.

(க - ணா.) இறைவனே, என்னை கேரேவரது ஆண்ட ருளினை,
யானும் அதுபற்றி யேவல் செய்யாநின்றேன், அதிலும் பின்னிட்
டொழிந்தேன், எனனை அருள்புரியும்படி வாவென்றழையாவிட்டால்
அடியா உன்னை கோக்கி நின்று இவன யாரென்று கேளாரோ என்
பது.

(வி - ணா.) முன்னின்று - கண்ணெதிர் நின்று. பிற்படல் -
பிறகிடல்.

(௨)

உகந்தானேயன்புடையடிமைக்குருகாவுள்ளததுணாவிலியேன
சுகந்தானறியமுறையிட்டாறறக்கவாறன்றென்னாரோ
மகந்தான்செய்துவழிவந்தாவாழ்வாழ்ந்தாயடியேறகுள்
முகந்தானுராவின்முடிவேன்பொன்னம்பலத்தெம்முமுமுதலே.

(ப - னா) அன்பு உடை அடிமைக்கு - அன்பையுடைய அடிமைத்திறத்தாக்கு, உகந்தானே - உகந்தவனே, உருகா உளத்தது - உருகாத மனத்தையுடைய, உணர்வு இலியேன் - உணர்விலியாகிய நான், சகந்தான் அறிய - உலகமறிய, முறையிட்டால் - முறையினை, தக்க ஆறு அன்று - தக்க வழியன்று, என்னாரோ - என்று சொல்லாரோ, மகந்தான் செய்து - யாகன்கள் செய்தது, வழிகந்தா - முறையே வந்தவர்கள், வாழ - வாழும்படி, வாழ்ந்தாய - நீ வாழ்ந்திருந்தனை, முகந்தான் தாராவினை - முகங் கொடாவினை, முடிவேன - முடிவுறுவேன், பொன்மபலதது - பொன்மபலத்திலுள்ள வாழ்கின்ற, எம் முழுமுதலே - எம் முழுமுதற்பொருளே, எ - று.

(க - னா) அன்போடு செய்யுந் தொண்டைக்கு மகிழாதவனே, மனமுருகாத அடியேன் உலகறிய முறையிட்டால் அது சகுந்தவழியன்றென்று சொல்லாரோ, யாகாதி நறகருமங்களைச்செய்து வழிவழியாய் வந்தோர் வாழும்படி யெழுந்தருளியிருந்தனை, எனக்கு நீ முகந்தரவிட்டால் யான் இறப்பேன் என்பது.

(வி - னா.) உகந்தல் - மகிழ்தல். அடிமை - தொண்டு. முடிதல் - இறத்தல். முகந்தரலாவது - திருவருளபுரிதல். (ங)

முழுமுதலேயைமபலனுக்குமூவாககுமென்றளக்கும் வழிமுதலேநின் பழவடியார திரள்வானகுமூயிக் கெழுமுதலேயருடந்திருக்கவிரவருங்கொல்லோ வென நமமதுவேயன் நிமற்றென்செய்கேன்பொன் மபலத்தனாசே.

(ப-னா.) முழுமுதலே-முழுமுதற்பொருள், ஐரபுலனுக்கு-பஞ்சேதிரியங்களுக்கும், மூவாகும் - மூவருக்கும், என்றளக்கும்-எனக்கும், வழி முதலே - வழியாகிய முதலவனே, நின் பழ அடியா திரள் - உன் பழவடியா கூட்டம், வான குழியி - விண்ணுலகத்தில் கூடி, கெழு முதலே - பொருந்திய முதலவனே, அருள தந்திருக்க - அருள புரிந்திருக்க, இரங்குகொல்லோ என்ற - இரங்குவனோவென்று, அமமதுவே அன்றி - அழுவதுவேயன்றி, மற்று என்செய்கேன் - வேறென்ன செய்வேன், பொன்மபலத் தனாசே - பொன்மபலததுக்கு வேந்தனே, எ - று.

(க - னா) முழுமுதறபொருளே, ஐம்புலன் முதலானவைகட்கும் முதல்வனே, உன் பழவடியா விண்ணுலகில் கூடி அறபவியா நின்ற முதறபொருளே, இறைவனெ மெககு அருள்செய்ய எப்பொழுதிரங்குவானோவென்று அமுதலேயன்றி வேறெனசெய்யக்கடவேன, என்பது.

(வி - னா) செருவுதல் - நிறைதல் எனினு மமையும். அருள் தரல் - அருள் செய்தல். (ச)

அரைசேபொன்னம்பலத்தாடுமழுதேயென்றன்னருணைகி யினாதோகொக்கொதிரவுபகவேசறறிருந்தேவேசற்றேன் கணாசேரடியாகளிரிப்பக்காட்சிகொடுத்தனுடியேன்பாற் பினாசோபாலினையபோலப்பேசாதிருநதாலேசாரோ.

(11 - னா) அணாசே - அரசனே, பொன் அம்பலத்து ஆடும் - பொன்மைபலத்தில் நடக்கின்ற, அமுதே - அமிரதமே, என்று - என்று, உன் அருள் நோக்கி-உன் அருளையேநோக்கி, இணாதோ கொ க்கு ஒத்து - இணாதேயினதென கொக்கினை நிரூபித்து, இரவுபகல் - இர வ்னும பகலினும், எசறறு இருந்து-துக்கித்திருந்து, வேசற்றேன் - மெலிந்தேன, கணாசோ அடியா - முதலிக்கணாயை யடைந்த அடி யா, களிசிறப்ப - களிப்புமிச, காட்சி கொடுத்த - காட்சிதந்து, ன் அடியேன் பால்-உன்னடியேனிடத்து, பினாசோ பாலில் நெய் போல - பினாகலந்தபாலில் நெய்மறைந்திருந்ததல்போல, பேசாதிரு ந்தால் பேசாமலிருந்தால், எசாரோ - வையாரோ, எ - று.

(க - னா) இறைவனே, உன்னருளே யெதிர்பார்த்திருந்து மெ லிந்தேன, அடியா மகிழ்ந்திருக்க அவர்களுக்குக் காட்சிகொடுத்த, அடியேனிடத்தில் மறைந்திருந்தால் உன்னை யேசாராகளோ என்பது.

(வி - னா,) இணாதோ கொக்கு ஒத்து என்றமையால், உன் னருள் வாய்க்கும்பொருட்டிப் பொறி புலனைன் யாவு மொடுங்கி யிருந்தேன என்றாயிற்று. (ரு)

ஏசாநிற்பொன்னையுனக்கடியானென்றுபிறரெல்லாம் பேசாநிற்பரியானருளும்பேணுநிற்பேனினனருளே தேசானேசா சூழ்ந்திருக்குநதிருவோலக்கஞ்சேவிகக வீசாபொன்னம்பலத்தாடுமெந்தாயிலித்தானிரங்காயே.

(ப - னா) எசா நிற்பா - வையாநிற்பா, என்னை - என்னை, உனக்கு அடியான என்று - உனக்குடியனென்ற, பிறா எல்லாம் பேசாநிற்பா - வினையெல்லாரும் சொல்லாநிற்பா, யானதானும் - நானும், நின் அருளே - உன்னருளையே, பேணுநிற்பேன - விரும்பாநிற்பேன, தேசா - ஒளியுருவனே, நேசா சூழாதிருக்கும் - அன்பா சூழநிறுக்கிற, திருவோலகம் - உன திருவோலகத்தை, சேவிக் - காணுமவண்ணம், எசா - எசனே, பொன்னம்பலத்து ஆநிம் - பொன்னம்பலத்தில் நடிக்கின்ற, எந்தாய - எந்தையே, இனிததான் - இனியாயினும், இரங்காய - இரங்கியருளவாயாக, எ - று.

(க - னா.) என்னை யேசுவாரா சிலர், உன்னடியானென்று பேசுவாரா சிலா, யான உன்னருளை விரும்பாநிற்பேன, உன்னன்பா சூழநிறுக்கின்ற உன திருவோலகத்தை அடியேன் சேவிக், இனியாயினும் பிறங்கியருளவாயாக என்பது.

(வி - னா.) பேணுதல் - விரும்புதல், நேசா - அன்பா. (ஈ)

இரங்குநமக்கம்பலக்கூத்தனென்றென்றேமாரநிருப்பேனை யருங்கதர்பனைகற்பித்தாரணடாயாள்வாரிலிமாடாவேனோ நெருங்குமடியார்களுநீயுநினதுநிலாவிவினையாடு மருங்கேசாரநதுவரவெககள்வாழ்வேவாவென்றருளாயே.

(ப - னா.) நமக்கு - எமக்கு, அம்பலக்கூத்தன் - அம்பலக்கூத்தன், இரங்க - இரங்குக, என்று என்று - என்று சொல்லி, மாரநது இருப்பேனை - அலமநநிருப்பேனை, அரு கதர்பனை கற்பித்த ஆண்டாய் - அருமையாகிய கதர்பனையைக் கற்பித்த ஆண்டருளினே, ஆளவார இலி - ஆளவோனா யுடையதல்லாத, மாடு ஆவேனோ - பசு ஆவேனோ, நெருங்கும் அடியார்களும் நீயும் - நெருங்குகின்ற அடியார்களும் நீயுமாக, நின்று நிலாவி - நின்று விளங்கி, வினையாடு - விளையாடுகின்ற, மருங்கே சாரநதுவர - பகத்தே சாரநது வருமபடி, எககள் வாழ்வே - எமது செவ்வமே, வா என்று அருளாய் - வாவென்றருள்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) அம்பலக்கூத்தன் எமக் கிரங்கி யருங்கவென்று மொந்திருக்கின்ற என்னை ஒரு புதிய முறையைக் கற்பித்து ஆண்டருளினே, அவ்வனமாக ஆளவாரிலலாத மாடாவேனோ, அடியாரும்

நீயும் ின்று வினையாடுமிடத்தின் பக்கத்தில் சார்ந்து வரும்படி,
என்கை வாவென்றழைத்தருளவாயாக என்பது.

(வி - னா) கற்பனை - இல்லாததை யுண்புண்ணுதல். ஆள
வாரிலிமாடு - பட்டினாடு. நிலாவல - வினவகுதல் மருவகு - பக்கம்.

அருளாதொழிந்தாலடியேனையஞ்சேலென்பாராரிவகுப
பொருளாவெனையபுகுந்தாண்டபொன்னேபொன்னமபலக்கூததா
மருளாமனத்தோடுபிண்பயிரிந்துவருந்துவேனாவென்று
தெருளாகூட்டங்கூட்டாயேற்செத்தேபோனாறசிறியாரோ.

(ப - னா) அருளாத ஒழிந்தால் - அருள்செய்யா தொழிந்
தால், அடியேனை - அடியேனேனை, அஞ்சேல என்பா - அஞ்சறக
என்பவா, இவகு ஆ - இவவுலகத்தில் யாவா, என்னை பொருள ஆ -
என்னை யோ பொருளாக, புகுந்து ஆண்ட - எழுகதருளி யாண்
டருளின, பொன்னே - சுவாணமே, பொன்னமபலக கூததா - பொ
ன்னமபலத்தில் நடிப்பவனே, மருள் ஆ மனத்தோடு - மயக்கம்
நிறைந்த மனத்துடனே, உன்னை பிரிந்து - உன்னை நீங்கி, வருந்து
வேனை - வருந்தா நிறை எனனை, வா என்று - வருகவென்று, உன்
தெருள் ஆ கூட்டம் - உனது தெளிவு நிறைந்த அடியா கூட்டத்
தை, கூட்டா யேல - காட்டாயாயின், செத்தே போனால் - நான்
இறந்தே போனால், சிறியாரோ - நாட்டா நகையாரோ, ஏ - று.

(க - னா) நீ அருள் செயயாவிட்டால் அடியேனை அஞ்சாதே
யென்று சொல்லுவோ யா, என்னை யோ பொருளாகக் காட்டுகா
ண்ட இறைவனே, மருள் நிறைந்த மனத்தோடு உன்னைப் பிரிந்து
வருந்துகின்ற எனனை, வாவென்றழைத்து, உன் நல்லன்பர் கூட்
டத்தைக் கூட்டாவிடின், யானிறப்பேன, இறந்தால் நாட்டிலுள
ளா நகையாரோ என்பது.

(வி - னா) மருள் - மயக்கம். தெருள் - தெளிவு (அ)

சிரிப்பா களிப்பாதேனிப்பா திரண்டு திரண்டின் திருவாதை
விசிப்பா கேட்பா மெச்சுவா வவ்வேறிருந்துன திருநாமம்
தரிப்பா பொன்னமபலத்தாடுதலாவென்பாரவாமுன்னே
நரிப்பா பராயேனிருப்பேனோமபியினித்தானலகாயே.

(ப - னா) சிரிப்பா - சிரிப்பகரும், களிப்பா - களிப்பவ
ரும், தேனிப்பா - தேனிப்பவரும், திரண்டு திரண்டு - கூடிக்கூடி,
உன் திருவாததை விரிப்பார் - உன் திருவாததையை விரிப்பவ
ரும், கேட்பா - கேட்பவரும், மெச்சவா - மெச்சுவோரும், வெவ
வேறு இருந்து-தனித்தனியிருந்து, உன் திருநாமம் தரிப்பா-உன்
திருநாமத்தை தரிப்பவரும், பொன்னம்பலத்து ஆடும் - பொன
னம்பலத்தில் நடக்கின்ற, தலைவா என்பா - முதலவனே யென்பவ
ரும் ஆகிய, அவா முன்னே-அவ்வடியாகளுக்கெதிரில், நசிப்பு ஆய-
இகழ்ச்சிக்கிடமாகி, நாயேன இருப்பேனே - நாயினேன் இருப்
பேனே, நமயீ - நமயியே, இனித்தான் - இனியாயினும், நலகாய -
கிருபைசெய்வாயாக, எ - று.

க - னா) உன் அன்பர், சிரிப்பவரும், களிப்பவரும், தியா
னிப்பவரும், உன் திருவாததையைப் பேசுவோரும், கேட்போரும்,
மெச்சுவோரும், உன் திருநாமத்தை யுச்சரிப்பவரும், பொன்னம்பல
த்திலாடும் இறைவனே யென்பவருமாயிருப்பா. அகாளுக்கெதிரே,
இகழ்ச்சிக்கிடமாய நாளிருப்பேனே இரேன. இனியாயினும் கிரு
பை செய்வாயாக என்பது.

(வி - னா) தேனித்தல் - தியானித்தல். விரித்தல் - வித்தரி
த்தபேசுதல். மெச்சுதல் - கொண்டாடுதல். தரித்தல் இவ்விடத்
தில் உச்சரித்தல் என்னும் பொருளது. நசிப்பு - இகழ்ச்சி ஆச்சரிய
மெனினுமாம். நமயீ என்றது - நமயியென குறுகியது, அண்மை
விளியாதலினு. (ஈ)

நலகாதொழியானமக்கென்றுனனுமமபிதற்றியனனீ
மலகாவாழ்ததாவாய்குமுறவணங்காமனத்தானினைநுருகிப்
பலகாலுன்னைப்பாவித்துப்பரவிப்பொன்னம்பலமென்றே
பொல்காநிற்குமுயிர்க்கிரங்கியருளாயென்னையுடையானே.

(ப - னா) நமக்கு - எமக்கு, நல்காது ஒழியான் - கிருபைசெ
ய்வாதொழியான், என்று - என்று, உன் நாமம் பிதற்றி - உன் திரு
நாமங்களைப் பலகாற சொல்லி, நயநம் - கண்களில், நீாமலகா - நீர்
நிரம்பி, வாழ்த்தா - வாழ்த்தி, வாய குமுற - வாய்குழறி, வணங்கா-
வணங்கி, மனத்தால் நினைந்து - மனத்தால் நினைத்து, உருகி-உருகி,
பலகால் உன்னை பாவித்து - பலகாலும் உன்னைப் பாகனைசெய்து

பரவி - துதித்து, பொன்னமபலம் எனறே - பொன்னமபலமென்ன
நின்றே, ஒலகா நிற்கும் - தளராநிற்கிற, உயிரககு - என்னுயிருக்கு,
இரங்கி அருளாய - இரங்கி யருளவாயாக, என்னை உடையானே -
என்னை ஆளாவுடையவனே, ஏ - று.

(க - னா.) நமக்குக கிருபைசெய்யாமலிரான் என்று உன்
திருநாமங்களைப் பலகாறசொல்லி, கண்ணீர் மலகுதல் முதலிய குறி
களைக்காட்டித்தளராநிற்கிற என்னுயிராகிரங்கியருள்வாயாக எனபது.

(வி - னா.) பாவித்தல - சிந்தித்தல, ஒல்கல் - தளாதல். (க௦)

திருச்சிறமபலம்.

கோயிற்றிருப்பதிகம்.

அநுபோகவிலககணம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிறம்பலம்.

மாறிநின்றென்னைமயக்கிடுமவஞ்சப்
புலனைந்தின்வழியடைத்தமுதே
பூறிநின்றென்னுளமுபாளுசோதி
யுள்ளவாகாணவந்தருளாய்
தேறவினறெளிவேசிவபெருமானே
திருப்பெருநுறையுறைசிவனே
யீறிலாபபதங்களியாவையுங்கடந்த
விற்பமேயென்னுடையன்பே.

(ப - னா) மாறிவின்று - மாறுபட்டுநின்று, என்னை மயக்கி
டும் - என்னை மயக்குகின்ற, வஞ்சம் - வஞ்சத்தையுடைய, புலன்
ஐந்தின் வழி அடைத்து - ஐம்புலன்களின் வழியைத்தடுத்தது, அமு
தே உன்றி நின்று - அமுதமே சுரந்துநின்று, என்னுள் எழு - என்

மனதறி நேருன்றகின்ற, பாஞ்சோதி - பாஞ்சுடரே, உன்ன ஆறு காண - உன்னை உள்ளபடி காண, வந்தருளாய - வந்தருளபுரியாய், தேறலின தெளிவே - தேனின் தெளிவே, சிவபெருமானே - சிவ பிரானே, திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய சிவனே, ஈறு இல்லா - முடிவில்லாத, பதங்கள் யாவையும் கடந்த - பதங்களெல்லாவற்றையுங் கடந்த, இன்பமே-ஆநந்தமே, என்னுடை அன்பே - என்னுடைய அன்புருகமே, எ - று

(க - னா) திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளின இறைவனே, என்னைப்பகைத்து மயங்கச்செய்கின்ற ஐம்புலவழியைத் தடுத்து, என் மனததுவளே அமுதுசூரது தோன்றுகின்ற பாஞ்சுடரே, உன்னை யான் உள்ளபடி காண எழுந்தருளவேண்டும் எனபது.

(வி - னா) மாறுதல் - பகைத்தல். வழி - வருவழி தேறல் - தேன். பதங்கள் - பதவின.

(ச)

அன்பினொடியேனாவியோடாகுகை
யானந்தமாய்க்கசிறுதுருக
வென்பாமலலாவினனருடந்தா
யானிதற்கிலனொகைம்மாறு
முன்புமாய்ப்பின்புமுழுதுமாய்ப்பரந்த
முத்தனேமுடிவிலாமுதலே
தென்பெருந்துறையாச்சிவபெருமானே
சீருடைச்சிவபுரத்தணாசே.

(ப - னா) அன்பினால் - அன்பினாலே, அடியேன் - அடியனேனது, ஆவியோடு ஆகுகை - உடம்போடுமியும் ஆகந்தம் ஆய் - இன்பவருவாகி, கசிந்து உருக - கசிந்துருகும்படி, என் பாம் அல்லா - என பொறுப்பல்லாத, இன் அருள் தந்தாய் - இனிய அருளைக் கொடுத்தாய், இதற்கு - இந்த நன்றிக்கு, ஒர் கைம்மாறு - ஒரு கைம்மாற்றை, நான் இலன் - நான் உடையனல்லேன, முன்பும் ஆய - முன்புமாகி, பின்பு முழுதும் ஆய் - பின்புள்ள முழுதுமாகி, பார்த்த - வியாபித்த, முத்தனே - முத்தனே, முடிவு இல்லாத முதலே - முடிவில்லாத முதற்பொருளே, தென் பெருந்துறையாய் - தென்பெருந்துறையை யுடையவனே, சிவபெருமானே - சிவபிரானே, சீர்உடை-

சிறப்பையுடைய, சிவபுரத்து அனாசே - சிவபுரத்துக்கு வேந்தனே,
எ - று.

(ந - னா) தென்பெருந்துறைச சிவபுரத்தாசே, உன் பெருங்
கருணையால் அடியேனது உயிருடம்புகள் உருகும்படி நீ யருள்செய்
தாய், நான் இதற்கு ஒரு கைமமாறு செய்ய அறியேன என்பது.

(வி - னா) பரம் - பரம். இது தாங்கவொண்ணுமையைக்
குறித்தது. கைமமாறு - பிரதிபுபகாரம். முத்தன் - மலரகிதன். (2)

அனாசனையன்பாக்கடியனேனுடைய
வப்பனையாவியோடாக்கை
புனாபுனாகனியப்புகுதுநின் றுருக்கிப்
பொய்யிருள்கடிகதமெய்ச்சுடரே
தினாபொராமன்னுமமுத்ததென்கடலே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யுனாயுணாவிறந்துநின் றுணாவதோருணாவே
யானுன்னையுரைக்குமாறுணாததே.

(ப - னா.) அன்பாககு அனாசனே - அன்பாக்கு வேந்தனே,
அடியனேனுடைய அப்பனே - அடியேனுடைய அப்பனே, ஆவியோ
டு ஆக்கை - உயிரோடு உடம்பும், புனாபுனாகனிய - உட்டுனாதோறும்
கனியும்படி, புகுந்து நின்று உருக்கி - புகுதுநின்று உருகப்பண்
ணி, பொய் இருள்கடிகத - மிததையாகிய இருட்டை நீக்கின, மெய்
ச்சுடரே - உண்மையாகிய ஒளியே, தினா பொரா மன்னும - அலை
யெறியா நின்று நிலைபெற்ற, தென் அமுதக் கடலே - தென்காங்கிய
அமிர்தசாகாமே, திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்
துறைவி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, உணா உணாவு இறந்து
நின்று - சொல்லும் மனமுமற்று நின்று, உணர்வது - உணரப்படுவ
தாகிய, ஓர் உணாவே - ஒப்பற்ற அறிவுருவே, யான் - நான், உன்
னை உரைக்கும் ஆறு - உன்னைத்துதிக்கும்வழியை, உணாதது - என
க்கு அறிவிப்பாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறையுறை சிவபெருமானே, உன்னை
த்துதிக்கும் வழியை யெனக்கு அறிவிக்கவேண்டி என்பது.

(வி - னா.) புணா - தொனா. பொரா - செய்யாவென்னும் வர
ய்பாட்டு இறந்தகாலவியையெச்சம் தெண்கடல் - தெளிந்தகடல்.

உணர்ந்தமா முனிவரும்பரோடொழிந்தா
ருணாவுக்குத்தெரிவரும்பொருளே
யிணங்கியெலலாவுயிராகடகுமுயிரே
யெண்ப்பிறப்பறுககுமெமமருந்தே
திணித்ததோரிருளிற்றெளிந்தனாவெளியே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
குணங்கடாமில்லாவினபமேயுன்னைக்
குறுகினேற்கினியென்னகுறையே.

(ப - னா) உணர்ந்த - (எல்லா தூல்களையும்) ஐயந்திரிபற
உணர்ந்த, மாமுனிவர் - பெரிய முனிவரும், உம்பரோடு - தேவாக
ளோடு, ஒழிந்தார் - மறையோரும் ஆகிய இவர்களுடைய, உணாவு
க்கும் - அறிவுக்கும், தெரிவு அரு பொருளே - தெரிதலருமையாகிய
பொருளே, இணங்கு இலி - ஒப்பிலியே, எல்லா உயிராகட்கும் உயி
ரே - எல்லா வுயிராகட்கும் உயிராயிருப்பவனே, என்னை - அடியே
னது, பிறப்பு அறுகும் - பிறவியை நிரமூலமாக்குகிற, எம்மருந்தே -
எமது மருந்தே, திணித்தது - செறிந்ததாகிய, ஒர் இருளின் - ஒப்
பற்ற இருளினின்றும், தெளிந்த - தெளிவாகிய, தாவெளியே -
தூய்மையாகிய ஆகாயமே, திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்
பெருந்துறையி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே, குணங்கள் -
இல்லா இன்பமே - குணங்களற்ற ஆனந்தமே, உன்னே குறுகினே
றகு - உன்னே யடைந்த எனக்கு, இனி என்னகுறை - இனியென்ன
குறையுளது, எ - று.

(க - னா) முனிவர் முதலியோரது அறிவுக்கும் அறிவொண்
ணை பொருளே, ஒப்பில்லாதவனே, எல்லா உயிர்கட்கும் உயிராயிரு
ப்பவனே, எனபிறவியை யொழிக்கின்ற மருந்தே, மிக்க இருளினி
ன்றுத்தெளிந்த சிதாகாயமே, திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே,
குணமில்லாத ஆனந்தமே, உன்னையடைந்த எனக்கு இனியென்ன
குறையுளது என்பது.

(வி - னா.) இணங்கு - ஒப்பு. திணிதல் - நெருங்குதல், வெளி-
ஒளியெனினுமாம். குறுகுதல் - கிட்டிதல். (சு)

குறைவிலாநிறைவேகோதிலாவமுதே
 யீறிலாக்கொழுஞ்சுடர்க்குன்றே
 மறையுமாய்மறையின் பொருளுமாய்வந்தென்
 மனத்திடைமன்னியமன்னே
 சிறைபெருநீர்போற்சிந்தைவாய்ப்பாயுந்
 திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
 யிறைவனேநீயென்னுடவிடங்கொண்டா
 யினியுன்னையென்னிரக்கேனே.

(ப - னா) குறைவு இல்லா நிறைவே - குறைவற்ற பூர்ணமே, கோது இல்லா அமுதே - குற்றமில்லாத அமிரதமே, ஈறு இல்லா - முடிவற்ற, கொழு - செழுமைமாகிய, சுடா குன்றே - ஒளிமலையே, மறையும் ஆய் - வேதமுமாகி, மறையின் பொருளும் ஆய - வேதத்தின் பொருளுமாகி, வந்து - வந்து, என் மனத்திடை - என மனத்தின்கண், மன்னிய - நிலைபெற்ற, மன்னே - இறைவனே, சிறை பெரு நீர்போல் - கரைகோலப் பெருத வெள்ளத்தைப்போல, சிந்தை வாய்பாயும் - என்மனத்திற் பாயா நின்ற, திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவ பெருமானே, இறைவனே - தலைவனே, நீ - நீ, என் உடல் இடம் கொண்டாய - என்னுடம்பையே யிடமாகக் கொண்டனை, இனி - இனி, உன்னை - நின்னை, என் இரக்கேன் - எதைப்பற்றி யிரக்கக் கடவேன், எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறை யுறை சிவனே, நீ என் உடம்பையே யிடமாகக்கொண்டனை, இனி உன்பால் எந்தப்பொருளை யிரக்கக்கடவேன், இரக்கக்கடவது ஒன்றமிழலையென்பது.

(வி - னா.) மன - இறைவன். சிறை - கணா. சிந்தைவாய் என்பதில், வாய் ஏழனுருபு. பெரு, ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெய ரெச்சம். (ரு)

இரந்திரந்துருகவென்மனத்துள்ளே
 பெழுகின்றசோதியேயிமையோரா
 சிரந்தனிற்பொலியுக்கமலச்சேவடியாய்
 திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே

நிரந்தவாகாயஜீநிலநதிகா
லாயவையல்லையாயங்கே
கரந்ததோருருவேகனித்தனனுண்ணைக்
கணனுறக்கண்டுகொண்டினறே.

(ப - னா.) இரதது இரதது உருக - இரத்திரந்தருகும் வண்
ணம், என் மனததுள்ளே - என மனததில், எழுதின்ற - தோற்றுகி
ன்ற, சோதியே - ஒளியே, இமையோ - தேவாகளுடைய, சிரந்த
னில் பொலியும் - சிரங்கனில் விளங்குகின்ற, சே கமலம் - செந்தா
மமாமலபோன்ற, அடியாய - திருவடியையுடையவனே, திருப்
பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையிலெழுந்தருளியி
ருகருந் சிவபெருமானே, நிரந்த ஆகாயம் நீர் நிலம் தீ கால ஆய் -
(எவவிடத்தும்) நிறைந்த ஆகாயம் நீர் நிலம் தீ காற்று எனபவைக
ளாகி, அவை அல்லையாய - அவைகள் அல்லாதனவாயுமாகி, ஆங்கே
கரந்தது - அங்கு ஒளித்ததாகிய, ஓர் உருவே - ஒருவடிவமே, உன்
னைக் கண உறக்கண்டுகொண்டு-உண்ணைக்கண்ணுரக் கண்டுகொண்டு,
இன்று - இன்று, களித்தனன் - களித்தேன், எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே, யான் இன்று
உண்ணைக்கண்டு களித்தேன் எனபது.

(வி - னா) இரதது இரதது என்னும் அடுக்கு, பலகாலும் என்
னும் பொருளது. பொலிதல் - விளங்குதல். கரந்தல் - ஒளித்தல்.
நிறைந்த, என்பது ஈண்டு எதுகைநோக்கி நிரந்த வெனத்திரிந்து
நின்றது. (சு)

இன்றெனக்கருளியிருக்கடிந்துள்ளத்
தெழுகின்றஞாயிறேபோன்று
நின்றநின்றன்மைநினைப்பறநினைந்தே
னீயலாற்பிறிதுமற்றின்மை
சென்றுசென்றணுவாய்த்தேய்த்துதேய்த்தொன்றாக்
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யொன்றுநீயலலையன்றியொன்றில்லை
யாருளையையுறியகிற்பாரே.

(ப - ணா.) இன்று - இன்று, எனக்கு அருளி - எனக்கருள் செய்து, இருள் கடித்து - இருட்டை நீக்கி, உளனதது எழுமினற - மனத்தில் தோன்றுகின்ற, ஞாயிறு எ போன்று நின்ற - சூரியனை யே நிகர்த்துகின்ற, நின் தன்மை - உன் தன்மையை, நீ அல்லால் பிறிது இனமை - நீயன்றிப் பிறிது பொருளில்லாமையால், நினைப்பு அற நினைந்தேன் - நினைப்பொழிய நினைந்தனன், சென்று சென்று - போய்ப்போய், அணு ஆய தேயந்து தேயந்து - அணுவாகித் தேய் ந்து தேயந்து, ஒன்று ஆம் - ஒரு பொருளேயாகின்ற, திருப்பெருந துறை உறை சிவனே - திருப்பெருநதுறையி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே, ஒன்றும் நீ அல்ல - ஒரு பொருளும் நீ யல்ல, நீ அனறி - நீயல்லது, ஒன்று இல்லை - ஒரு பொருளில்லை, (இவ்வனமாயின்) உன்னை அறிப நிற்பா - உன்னை யறியவல்லவா, யா - யாவா, எ - று.

(க - ணா.) இன்றெனக் கருவ்செய்து என் மனத் திருளைப் போகி யெழுமின்ற சூரியனபோன்று நின்ற வுன் தன்மையை நினை யாமல் நினைந்தேன், அணுவாய்த் தேயந்த தேய்ந்து முடிவில் ஒரு பொருளாயிருக்கிற திருப்பெருநதுறையானே, ஒரு பொருளும் நீ யல்ல, நீயன்றி ஒரு பொருளில்லையாதலால் உன்னை யறியவல்லா யார் என்பது.

(வி - ணா) இருள் என்றது, அஞ்ஞானத்திற் கேதுவாகிய ஆணவாதிய மலவிருளை. கடிதல் - நீக்குதல். அறியகிற்பா என்ப தில் கில் ஆற்றற்பொருண்மை விசுத்தி நினைப்பற நினைதல் - என்று மறவாதிருத்தல். மற்று, அசைநிலை.

(எ)

பாபகமண்டமனைத்துமாய்முனைத்துப்

பரந்ததோர்படரொளிப்பரப்பே

நீருறுதியேநினைவதேலரிப

நினமலாநின்னருள்வெள்ளச்

சீருறுசிக்தையெழுந்ததோதேனே

திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே

யாருறவெனக்கிற்காரயலுள்ளா

ரானந்தமாக்குமெனசோதி.

(ப - னா.) பா பதம் அண்டம் அனைத்தும் ஆய் முளைத்து - பூமியாகிய இடம் ஆகாயம் ஆகிய எல்லாமுமாகித் தோன்றி, பரந்தது - எனக்கும் வியாபித்ததாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, படா ஒளி பரப்பே - பரந்த ஒளிப்பரப்பே, நீர் உறு தீயே - நீரும மிகுந்த நெருப்புமாயிருப்பவனே, நினைவதேல - நினைவராயின, அரிய - அந்நினைப்புக்கும அருமையாகிய, நின்மலர் - நிரமலனே, நின் அருள் வெள்ளம் சீர் உறு - உன கருணைப்பெருக்கின் சீர் அமைந்த, சிநதை - மெய்யனபாது மனத்தில, எழுத்தது - உண்டானதாகிய, ஓர் தேனே - ஒப்பற்ற தேனே, திருப்பெருகுதுறை உறை சிவனே - திருப்பெருகுதுறையி லெழுகருளிய சிவபெருமானே, இறகு - இவ்விடத்து, எனக்கு - எனக்கு, உறவு யார் - உறவினர் யாவர், அயல் உன்னார் யார் - அயலாராயுள்ளவர் யாவர், ஆனந்தம் ஆகும் - இன்பத்தை யுண்டாக்குகின்ற, என சோதி - என சுடரே, ஏ - று.

(க - னா) பூமி முதலாகிய எல்லாமாகித் தோன்றிப்பரந்த ஒளிப்பரப்பே, நீர் நெருப்புக்களாயிருப்பவனே, நின்மலனே, உன்ன நுன்பெற்ற மெய்யடியார்களின் மனத்தினுருகின்ற தேனே, திருப்பெருகுதுறை யுறை சிவனே, இவ்விடத்தில் எனக்கு உறவினரும் அயலாரும் ஒருவருமில்லையென்பது.

(வி - னா.) பதம் - பதவிகன் எனினுமாம், அண்டம் - வானுலகம், படாதல் - விரிதல், நின்மலன் - மலமற்றவன். (அ)

சோதியாய்த்தோன்றுமுருவமேயருவா

மொருவனேசொல்லுதற்கரிய

வாதியேருமேயந்தமேபருத

மறுக்குமானந்தமாகடலே

திதிலாநனமைத்திருவருட்குன்றே

திருப்பெருகுதுறையுறைசிவனே

யாதுநீபோவதோர்வகையெனக்கருளாய்

வந்துநின்னிணையடித்தே.

(ப - னா.) சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே - ஒளியாய்த் தோன்றுகின்ற உருவமே, அரு ஆம் ஒருவனே - அருவமாகின்ற ஒரு

வனே, சொல்லுதற்கு அரிய - சொல்லுதற கரிதாகிய, ஆதியே - முதலே, நடுவ - இடையே, அந்தமே - முடிவே, பந்தம் - பிறவிக் கட்டை, அறுகரும் - சேதிககின்ற, மா-பெரிய, ஆனந்தம் கட்டலே- இரப்பசாகமே, தீது இல்லா - தீமையில்லாத, நனமை-நனமையை யுடைய, திரு அருள் குளமே - திருவருண் மலையே, திருப்பெருந் துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவ பெருமானே, வந்த - வந்து, நினை இனை அடி தந்து - உன்னிரண்டு திருவடிசையுர தந்து, நீ போவது ஓவகையாது - நீ போவதாகிய ஒப்பற்றவகையாது, எனக்கு அருளாய் - எனக்கு அருள் செய்வா யாக, ஏ - று.

(க - னா.) உருவே, அருவே, ஆதியே, நடுவே, முடிவே, பந்தத்தை அறுகரும் ஆந்தக்கட்டலே, அருட்குனமே, திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே, இங்குவந்து உன திருவடியைத் தந்தருளி, நீ போவதற்கு ஒருவகையாது நீ சொல்வாயாக எனபது.

(வி - னா.) உருவம் - வடிவம். அருவம் - வடிவமின்மை. பந்தம் - கட்டு - (பிறவித்தனை). அருட்குன்று - அருளாகியமலை. (க்)

தந்ததுன்றன்னைக்கொண்டதென்றனைச்

சங்கராவாகொலோசதுர

ரந்தமொனறிலலாவானந்தமபெற்றே

னியாதுநீபெற்றதொன்றென்பாற்

சிந்தையேகோயில்கொண்டவெம்பெருமான்

நிருப்பெருந்துறையுறைசிவனே

யெந்தையேசாவுடவிடங்கொண்டா

யானிதற்கிலனொகைமமாமே.

(ப - னா) தந்தது உன்றன்னை - கொடுத்தது உன்னை, கொண்டது என்றன்னை - கொண்டது என்னை, சங்கரா - சங்கரனே, சதுரர் ஆ கொலோ - சதுரப்பாடுடையார் யாவரோ, (நீ சொல்வாயாக) அந்தம் ஒன்று இல்லா - முடிவென்ப தொன்றில்லாத, ஆநந்தம் பெற்றேன் - இன்பமடைந்தேன், என்பால் - என்னிடத்து, நீ பெற்றது ஒன்று - நீ பெற்றதாகிய ஒரு பொருள், யாது - ஏது, சிந்தையே கோயில்கொண்ட எம்பெருமான்-எனமனத்தையே கோ

யிலாகக்கொண்ட எம்பெருமானே, திருப்பெருந்துறை உறைசிவனே - திருப்பெருந்துறையிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, எந்தையே - எமது தந்தையே, ஈசா - ஈசனே, உடல இடம் கொண்டாய் - உடம்பையே யிடமாகக்கொண்டருளினே, இதற்கு-இந்நன்றிக்கு, யான் ஒர்கைம்மாறு இலன - நாடுநாடு கைம்மாறுடையனல்லேன, ஏ - று.

(க - னா.) உன்னைத்தந்து என்னைக்கொண்டாய், நம்மிருவரில் சதூராயா, சங்கரனே, ஆனால் உன்னிடத்தில் நான் முடிவிலாத இன்பத்தைப் பெற்றேன், என்னிடத்தில நீ பெற்றது மாதா, என்மனதையே யிடமாகக்கொண்ட பெருமானே, திருப்பெருந்துறையானே, எந்தையே, ஈசனே, என்னுடல்கொண்ட வுனக்கு நான் செய்யுகைம்மாறென்றுமில்லேன எனபது.

(வி - னா.) சதூரா - சாதூரியமுள்ளவா. அறப்பெரிய பொருளாகிய உன்னைத் தந்து அறச்சிறியபொருளாகிய என்னைக்கொண்டதனால் நீ சதூரானது நானே சதூரன் என்றவராயிற்று. (௧௦)

திருச்சிறம்பலம்.

செத்திலாப்பத்து.

சிவானந்தமளவறுக்கொணுமை.

ஆசிரியவிருத்தம்.

நீ ருச் சிற் ற ம் ப ல ம்.

பொய்யனேனகநெகப்புகுநதழுதுறும்
புதுமலர்க்கழலிணையடிபிரிந்துங்
கையனேனினனுஞ்செத்திலைநாதோ
விழித்திருநதுளளக்கருத்தினையிழங்கே
னையனேயரசேயருட்பெருங்கடலே
யத்தனையனமாற்கறியொண்ணுச்
செய்யமேனியனேசெய்வகையறியேன
நிருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - னை.) பொய்யனேன் - பொய்யனேனது, அகன நெகப் புகுந்த - மனம் நெகிழும்படி புகுந்த, அமுத ஊறும் - அமிர்தம் சுரக்கின்ற, கழல் - வீரகசுழலணிந்த, புது மலா - புதியதாமமைமலா போன்ற, இணை அடி - இரண்டு திருவடிகளை, பிரிந்தும் - நீங்கியும், கையனேன்-சிறியனேன், இன்னும் செத்திலேன்-இன்னமும் இறந்திலேன், அந்தோ-ஐயோ, விழித்திருந்து - விழித்திருந்தும், உள்ளக்கருத்தினை இழந்தேன் - மனக்கருத்தை யிழந்தேன், ஐயனே-கடவுளே, அரசே - அரசனே, பெரு - பெரிய, அருட்கடலே - சுருணைக்கடலே, அததனே - தந்தையே, அயன மாற்கு - பிரமலிட்டுணுகளுக்கும், அறியவொண்ண - அறிய வொண்ணாத, செய்ய மேனியனே - செம்மையாகிய திருமேனியையுடையவனே, செவ்வகை அறியேன் - செய்யும் விதத்தை அறியவில்லை, திருப்பெருந்துறைமேவிய சிவனே - திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய சிவபெருமானே, எ-று.

(க - னை.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, பொய்யனேனது மனம்நெகிழும்படிபுகுந்த அமுதம்போலசுரக்கின்ற உன் திருவடியைப்பிரிந்தும் சிறியனேன், இன்னும் இறந்திலேன், விழித்திருந்தும் மதிமயங்கினேன், இனிச்செய்யும் வகையின்னதென்றுணராதிலேன் என்பது.

(வி - னை.) கை - சிறுமை, கையன்-சிறுமையையுடையவன். அந்தோ - இரக்கக்குறிப்பு. செத்திலேன் எனபதில் - பகுதி, சா அகடீ - அகனென்ப்போலியாயிற்று. (க)

புறமுமாயமர்மாய்ப்புனல் காலே
யுண்டியாயண்டவாந்நீருந்நீரும்
மற்றியாருநின் மலரடி காண
மன்னவென்னையோவார்த்தைதயுட்படுத்துப்
பற்றினாய்ப்பகையேனமனமிசவுருகேன்
பரிகிலேன்பரியாவுடறனைச்
செற்றிலேனின னுந்திரிதருகினேனே
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - னை) புற்றம் ஆய் - (தம்மீது) புற்றுகளும் உண்டாகி, மாம் ஆய் - மாமும் முனைத்து, புனல் காலே உண்டியாய் - நீருந்

காற்றமே உணவாகப்பெற்ற, அண்ட காணரும் - விண்ணுலகத்தில் வாழ்பவராகிய தேவரும், பிறரும் - ஏனையரும், வற்றி - உடம்பினோ தது, யாரும் - யாவரும், நின் மலர் அடி காணா - உன் தரிமரைமலர் போலாக திருவடிவையக் காண்கிலா, (அந்நனமாக) மனன் - தலைவனே, என்னை - அடியேனே, ஓர் வார்த்தை யுட்படுத்த - ஒரு சொல்லினு லுட்படுத்தி, பற்றினாய் - பற்றிக்கொண்டாய், (அந்நனநிலைக் குறித்து) பதையேன - உடல் பதையேன, மனம் மிச உருகேன - மனம் மிகவும் உருகமாட்டேன், பரிசிலேன் - வருததுகிலேன், பரி யா உடல் தனனை - தானகவொண்ணாத உடம்பை, செற்றல்வேன - வருத்திலேன, இன்னும் திரிதருகினறேன - இன்னமும் திரியா நின்றேன், திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே - திருப்பெருந்து றைய லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைசிவபெருமானே, தேவர் முத லிய யாவரும் கடுந்தவம்புரித்தும் உன் திருவடியைக் காண்கிலா, அந்நனமாக, எனனை ஒரு சொல்லினு லகப்படுத்திச் சேர்த்துக்கொ ண்டாய், அதைக்குறித்து நான் பதைத்தல் முதலியவஞ் செய்யாமல் இன்னும் திரியாநின்றேன என்பது.

(வி - னா.) கால - காற்று. வற்றுதல் - உடம்பு மெலிதல். பற்றுதல் - வளைத்துக்கொள்ளுதல். பரிததல் - தாங்குதல். செற் றல் - வருத்ததல். (உ)

புலையனேனையும்பொருளெனநினைந்துள்
 னருள்புரிந்தனைபுரித லுங்களித்துத்
 தலையினுடந்தேன்விடைபபாகா
 சக்கராவெண்ணில்வானவாககெல்லா
 நிலையனையலேநீர்விடமுண்ட
 நிததனையடையாரபுரமெரித்த
 சிலையனையெனைச்செத்திடப்பணியாய்
 திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - னா) புலையனேனையும் - புலையனாகிய என்னையும், பொ ருள் ளெனநினைந்து - ஒரு பொருளாக நினைத்து, உன் அருள் புரிந் தனை - உன்னருள் செய்தாய், புரிதலும் - செய்தலும், களித்தது -

களிப்படைந்து, தலையினால் நடந்தேன் - தலையால் நடந்தேன், விடைப்பாகா - இடப்பவாகதேனே, சங்கரா - சங்கரனே, என்ன இல் - அளவில்லாத, வானவாகு எல்லாம் - தேவர்களுக்கெல்லாம், நிலையனே - நிலையிடமா யிருப்பவனே, தலைநீ - கடலிற றேன்றிய, விடம் உண்ட - நஞ்சையுண்ட, நித்தனே - சாசுவதனே, அடையார-பகை வருடைய, புரம எரித்த - முப்புரத்தை யெரித்து நீராகின, சிலையனே - விலையுடையவனே, செத்திட - இறக்க, என்னை பணியாய் - என்னை எவுடாயாக, திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிப் சிவபெருமானே, ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, புலயனாகிய என்னை ஒரு பொருளுென நினைந்து உண்ணருந்தந்தனை, தருதலும் அந்த அருள்பெற்ற களிப்பால் தலையால் நடந்தேன், நான் இறக்கும்படி கட்டினையிவாயாக என்பது.

(வி - னா.) புலயன் - நீசன். தலையினால் நடத்தல் - தலைகீழாய் நடத்தல். (௩)

அனபாசுகிற்றருந்தவமுயல்வா
ரயனுமரலுமற்றமலுறுமெழுகா
மென்பராய்நினைவாரெனைப்பலாநிற்க
விற்கெனையெற்றினுககாண்டாய்
வன்பராய்முருடொக்குமென சிந்தை
மரககணென்செவியிருமபினும்வலிது
தெனபராய்த்துறையாய்சிவலோகா
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - னா.) அனபா ஆகி - உனக்கன்புடையராகி, அரு தவம் முயல்வார் - அரியதவத்தை முயன்று செய்பவராகிய, அயனும் மா லும் - பிரமனும் விட்டுணுவும், அழல் உறம் - மெழுகு ஆம் - நெருப்பைச்சோந்த மெழுகுபோன றருகாநின்ற, என்பா ஆய் - என்பையு னடையராகி, நினைவார - உன்னையே தியானிப்பவராகிய, எனைப்பலா - எனையா பலரும், நிறக - இருக்க, இவகு - இவவிடத்து, என்னை - அடியேனே, ஏற்றினுககு ஆண்டாய - யாதுககு ஆண்டருளினே, என

சிறதை - என் மனம், வல பராய் முருடு ஓகும் - வலிய பராயககட்
டையை நிகாக்கும், கணமரம் - கணமரத்தை நிகாக்கும், எனசெவி
இரும்பினும் வலிது - எனசெவி இரும்பினும் வலியது, தென் - அழ
காகிய, பராய்துறையாய - திருப்பராயத்துறையை யுடையவனே,
சிவலோகா - சிவலோகனே, திருப்பெருத்துறைமேவிய சிவனே -
திருப்பெருத்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, ஏ - று.

(க - னா) திருப்பெருத்துறைச சிவபெருமானே, அன்பராய
அருந்தவஞ் செய்வாறாகிய பிரமன முதலாகிய யாவரும் வறறிநிற்க,
எனனை யாதுகாரணமாக ஆண்டருளினையோ அறிந்திலேன், என்
மமை வலிய பராய்க்கடடையை நிகாக்கும், கணமரத்தை நிகா
கும், செவி இரும்பினும் வலிது, எனபது.

(வி - னா) எனபா என்றது எலும்பையொழியத் தசைநுத
லியவையிலா என்றபடி. பராய - பிராய மரம். முருடு - கடடை, பரா
யத்துறை - ஓர் திருப்பதி. வனைப்பலர் என்றது - எனையென நின்
றது குறுக்கல். (௭)

ஆட்டுத்தேவர்தமவிதியொழித்தனபா
லையனையென நன்னருளவழியிருப்பே
னுட்டுத்தேவருநாடநம்பொருளே
நாதனையுணைப்பிரிவுறுவருளைக
காட்டித்தேவநின்கழலிணைகாட்டிக்
காயமாயத்தைக்கழித்தருளசெய்யாய்
சேடடைத்தேவாததேவாபிரானே
திருப்பெருத்துறைமேவியசிவனே.

(ப - னா.) ஆட்டுத்தேவா தம் விதி ஒழித்து - வினையாட்டுத்
தேவாளுடைய நியமிப்பை யொழித்து, ஐயனே யெனது - கடவு
ளையெனது, உன் அருள்வழி யிருப்பேன் - உன் திருவருளின் வழி
யாகவே நிற்பேன், நாட்டுத்தேவரும் - பூசாரும், நாடு அரு பொரு
ளே - தேடித்தெற்கிடாகிய பொருளே, நாதனே - இறைவனே, உன்னை
பிரிவுறு - உனைப் பிரியாமைக்கேதுவாகிய, அருளை - கருணையை,
காட்டி - காட்டி, தேவ - தேவனே, நின் கழல் இணை காட்டி - உன்
திருவடிவிணையைக் காட்டி, காயம் மாயத்தை கழித்து - உடம்பாகிய
பொயப்பொருளைக் கழித்து, அருள் செய்யாய் - அருள் புரியக்கூட

காய, சேகே ஜேவா தம் தேவா பிரானே - பெருமையும் அழகு
முள்ள தேவதேவருக்கும் பெருமானே, திருப்பெருந்துறை மேவிய
சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே,
எ - று

(ந - னா) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, பொய்ததே
வாகளுடைய சம்பந்தத்தை யொழித்து, ஐயனையென்று உன் அருள்
மழியிலிருப்பேன், உன்னைப் பிரியாமலிருக்கக் கிருபைசெய்து, உன்
திருவடியைக்காட்டி, இவவுடம்பாகிய பொய்யை யொழித்தருள்வா
யாக எனபது.

(வி - னா.) விதி - கட்டளை. நாகி - பூமி. சேட்டை - தொ
ழில் என்னுமாம். (௫)

அறுக்கிலேனுடறுணிபடத்திப்புக்

காாகிலேன்றிருவருள்வகையறியேன்

பொறுக்கிலேனுடலபோக்கிடங்காணேன்

போற்றிபோற்றியென்போர்விடைப்பாகா

விறக்கிலேனுணைப்பிரிந்தினிதிருக்க

வென்செய்கேனிதுசெய்கவெனறருளாய்

சிறுறக்கணைபுனனிலவியவயல்கூழ்

திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - னா.) உடல் துணிபட - உடம்பு துண்டங்களாக, அறுக்
கிலேன் - சேதிக்கிலேன், தீ புக்கு ஆர்கிலேன் - தீயிற் குளித்து
அசனிடத்தே தங்கிலேன், திருவருள் வகை அறியேன் - உன் திரு
வருளைப் பெறும் விதத்தை அறிகிலேன், உடல் பொறுக்கிலேன் -
உடம்பைப் தாங்கவுமாட்டேன், போக்கு இடம் காணேன் - சென்
றடையுமிடத்தையும் காண்கிலேன், போற்றி போற்றி - உனக்கு
வணக்கம் வணக்கம், என் - எனக்குத் தாரகனுன, போர்விடைப்
பாகா - போர்த்தொழிலிற் சிறந்த இடத்தை வாகநமாகக்கொண்டு
செலுத்துவானே, இறக்கிலேன் - இறந்தாயினு மொழிகிலேன்,
உன்னைப்பிரிந்து இனிது இருக்க - உன்னை நீங்கி இனிதாயிருத
தற்கு, என செய்கேன் - என்ன (உபாயம்) செய்கேன், இது செய்க

என்று அருளாய் - இதனைச் செய்கவென்று அருள்செய்யக்கூடவாய்,
சிறைக்கணை - கணாகோலின இடங்காளிலெல்லாம், புனல நிலவிய -
நீர் நிலைபெற்ற, சூழ் வயல - வயல சூழ்ந்த, திருப்பெருந்துறை மே
விய சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமா
னே, ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, உடம்பு
துண்டெனாக அறுக்கிலேன, தீயில வீழ்கிலேன, திருவருளைப் பெ
றும் வகையை யறிந்திலேன, உடம்பைத் தாங்ககில்லேன, வேறு
போக்கிடமுங் காணேன், இறக்கவுமாட்டேன், உன்னைப் பிரித்திருத்
தற்குபாயம் யாது செயவேன், இதனைச் செய்கவென் றருள்வாயாக
என்பது.

(வி - னா.) துணி - துண்டு. சிறை - கணாகோலின இடம்.
(காவல.) (கூ)

மாயனேமறிகடல்விடமுண்ட

வானவாமணிகண்டத்தெம்மமுதே

நாயினேனுநினைநினையவுமாட்டே

னமச்சிவாயவென்றுன்னடிபணியாப்

பேயனாகிலும்பெருநெறிகாட்டாய்

பிறைகுலாஞ்சடைபிஞ்ஞகனேயோ

சேயனாகின் றலறுவதழகோ

திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே.

(ப - னா) மாயனே - தந்திரமுள்ளவனே, மறி - அலைகள்
மறிகின்ற, கடல் - கடலிலுண்டான, விடம் - நஞ்சை, உண்ட -
அமுது செய்த, வானவா - பெருமையை யுடையோனே, மணி
கண்டத்து - கருமையாகிய திருமிடற்றையுடைய, எம் அமு
தே - எம் அமிாதமே, நாயினேன் - நாயினேயேன், உன்னை நினை
வும்மாட்டேன் - உன்னை நினைக்கவுமாட்டேன், நமச்சிவாய என்று -
நமச்சிவாயவென்று, உன் அடிபணியா - உன் திருவடியை வணங்
காத, பேயன் ஆகிலும் - பேயினேனாயினும், பெரு நெறி காட்டாய் -
பெரிய நெறியைக் காட்டக்கடவாய், பிறைகுலாவும் - பிறை விளங்

குகின்ற, சடை - சடையையுடைய, பிஞ்ஞகனே - பிஞ்ஞகனே, சேயன் ஆகி நின்று - தூரத்தனாகி நின்று, அலறுவது - யான அலறு நிற்பது, அழகோ - அழகாகுமோ, திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, எ-று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, நாயேன் உன்னை நினைக்கவுமாட்டேன், நான் உன் திருவடிபை வணங்காத பேயனாயினும் பெருநெறி காட்டுவாயாக, உனைப் பிரிந்தவனாய் நின்று அலறுவது அழகாமோ, ஆகாது என்பது.

(வி - னா.) மணி - நீலமணி யெனினுமாம். பெருநெறி - முத்திரெறி.

போதுசேரயன்பொருகடற்கிடந்தோன்
புரந்தராதிகணிதகமறநென்னைக்
கோதுமாட்டிநின்குறாகழல்காட்டிக்
குறிககொள்கென்றுநெண்டரிதகூட்டா
யாதுசெய்வதென்றிருத்தனமருந்தே
யடியனேனிடாப்படுவதுமினிதோ
சேதவாபுனனிலவியவயலகூழ்
திருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே,

(ப - னா.) போது சேர் அயன் - தாமரைமலரிற் தங்கிய பிரமனும், பொருகடல் கிடந்தோன் - அலைமோதுகின்ற கடலிறறியில் வோனாகிய திருமாலும், புரந்தராதிகன் - இரத்திரன் முதலிய தேவர்களும், நிற்க - இருக்க, என்னை - ஒன்றுக்கும்பற்றாத சிறியேனே, கோதும் ஆட்டி - சீராட்டியும், நின் குறாகழல் காட்டி - உன் ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த திருவடியைக் காட்டியும், குறிககொள்கென்று - கடைப்பிடிப்பாயென்று, நின் தொண்டரின கூட்டாய் - உன் தொண்டரோடு சோப்பாயாக, யாது செய்வது என்று இருந்தனன் - யாது செய்வதென திருந்தேன், மருந்தே - அமிரதமே, அடியனேன் - அடியேன, இடர்ப்படுவதும் - துன்பப்படுவதும், இனிதோ - உனக்கு இனிதாயிருக்கின்றதோ, சேதம் - குளிர்ச்சியையுடைய, வார்புனல் நிலவிய - பெருநீர் நிலைபெற்ற, வயலகூழ் - வயலகூழ்த்த, திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, எ - று.

(க - னா) திருப்பெருத்துறைச் சிகபெருமானே, பிரமன், திருமால், இத்திரன் முதலானோ ரிருக்க, ஏனனைச் சீராட்டி, எனக்கு உன திருவடியைக்காட்டி, இதனை உறுதியாய்ப் பற்றென்ற உன தொண்டரோடு கூட்டுவாயாக, என்செய்யக்கடவதென்றிருந்தேன், அடியேன துன்பப்படுவது உனக்கு இனிதாயிருக்கின்றதோ என்பது.

(வி - னா.) போது - மலா. அது இவ்விடத்துத் தாமரை மலருகாயிற்று. பொருதல் - மோதுதல். குறிகொள்ளல் - உறுதியாய்ப்பற்றல். (அ)

ஞாலமித்திரனான்முகன்வானவா
நிறகமற்றெனைநயந்தினிதாண்டாய்
காலனாருயிர்கொண்டபூக்கழலாய்
கங்கையாயங்கிதங்கியசையாய்
மாலுமோலமிட்டலறுமமலாககே
மாக்கணேனையுமவந்திடப்பணியாய்
சேலுநீலமுநிலவியவயல்கூழ்
திருப்பெருத்துறைமேவியசிவனே.

(ப - னா.) ஞாலம் - உலகத்தாரும், இத்திரன் - இத்திரனும், நான்முகன் - பிரமனும், வானவா - மற்றைத்தேவர்களும், நிற்க - இருக்க, ஏன்னை நயந்து - ஏன்னை விரும்பி, இனிது ஆண்டாய் - இனிதாக ஆண்டருளின, காலன - இயமனது, ஆர் உயி - அரியவுயினை, கொண்ட - கவாநத, பூ கழலாய் - ஆழகாகிய திருவடியையுடையவனே, கங்கையாய் - கங்கையைச் (சடையிற்) கொண்டவனே, அவகி தங்கிய கையாய் - நெருப்பு நிலைபெற்ற திருக்கரத்தையுடையோனே, மாலும் - திருமாலும், ஓலமிட்டு - முறையிட்டு, அலறும் - அலறாநிற்கிற, அ மலாககே - அநதத் திருவடிமலருக்கே, மாக்கணேனையும் - மாக்கண்ணனாகிய ஏனனையும், வந்திட - வந்தடையுமபடி, பணியாய் - நியமித்தருள்வாயாக, சேலும் - கயல்களும், நீலமும்-நீலமலாகளும், நிலவிய - நிலைபெற்று விளங்குகின்ற, வயல் கூழ் - வயல் கூழாத, திருப்பெருத்துறைமேவிய சிவனே - திருப்பெருத்துறையி லெழுந்தருளிய சிகபெருமானே, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, உலகத்தார், இத்திரன், பிரமன், மறறைத் தேவர்கள், முதலியோரிருக்க, என்னை விரும்பிவந் தாண்டருளினே, காலகாலனே, கவகைச்சடையனே, நெருப்புசகையனே, திருமாலும் விரும்புகின்ற அந்தத் திருவடியையே அடியேன் வந்து சேரும்படி நியமித்தருளவாயாக என்பது.

(வி - னா.) நயத்தல் - விரும்புதல், மரக்கண்ணன் - மரம்போலும் வலியகண்ணன். அனறி மரக்கண்ணனை யொப்பவனாகிய மூடன் எனினுமாம். சேல - ஓர் வகை மீன். (க)

அளித்துவந்தெனககாவவென்றருளி
யச்சநதிரத்தநின்னருட்பெருங்கடலிற்
நினைத்தநதேக்கியும்பருகியுமுருகேன்
நிருப்பெருந்துறைமேவியசிவனே
வளைக்கையானொடுமலரவனறியா
வானவாமலைமாதொருபாகா
களிப்பெலாமிக்கலங்கிடுகின்றேன்
கயிலைமாமலைமேவியகடலே.

(ப - னா.) அளித்து வந்து - திருபைசெய்து வந்து, எனக்கு ஆவ என்று அருளி - எனக்கு ஐயோவென்றிரங்கி யருளி - அச்சம் தீர்த்த - அச்சத்தைத் தவிர்த்த, நின் அருள் பெரு கடலில் - உனது அருளாகிய பெருங்கடலில், நினைத்தும் - குளித்தும், தேக்கியும் - தேக்கெறித்தும், பருகியும் - உண்டும, உருகேன் - உருகமாட்டேன், திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவனே, வளை கைய னொடு - சங்கத்தைத் தரித்த திருக்கையினையுடையவனாகிய திருமாலோடு, மலரவன் அறியா - பிரமனும் அறியவொண்ணாத, வானவா - பெரியோனே, மலைமாது ஒருபாகா - உமாதேவியாரது ஒருபங்கையும் உடையானே, களிப்பு எல்லாம் - யான் கொண்ட களிப்பு முழுதும், மிக்க கலங்கிடுகின்றேன் - (துன்பமாய்) மிகவும் கலங்கப்பெற்றுள்ளேன், கயிலை - கயிலை யென்கிற, மாமலை மேவிய - பெரிய மலைவிலுள்ள, கடலே-அருட்கடலே, எ-று.

(ந - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, திருபைசெய்துவந்த எனக்கு இரங்கி, என் அச்சத்தையொழித்த உன்னருட்பெ

ருங் கடலில் குளித்தும் தேக்கெறித்தும் உருகமாட்டேன், ஏன் மகிழ்ச்சிமுழுதும் கலவகிவிட்டது, எனக்கு உண்ணையன்றி வேறு புகலிடமில்லையென்பது.

(வி - னா.) ஆவா ஆவ எனக்குறுகிற்று. அளித்தல் - கிருபை செய்தல். திளைத்தல் - குளித்தல். தேக்குதல் - தேக்கெறித்தல், (ஏப்பமிடுதல்) பருகுதல் - உண்டல். உளை - சங்கு. (40)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடைக்கலப்பத்து.

பக்குவநிண்ணயம்.

கலைவப்பாட்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செழுக்கமலத்திரளானின்சேவடிசேர்த்தமைந்த
பழுத்தமனத்தடியருடன்போயினாயான் பாவியேன்
புழுக்கணுடைபுன்குரம்பைப்பொல்லாக்கல்விஞானமிலா
வழுக்குமனத்தடியேனுடையாயுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) செழு கமலம் திரள் அன்ன - செழுமையாகிய தாமரைமலர்த் திரள்போன்ற, நின் சேவடி சேர்ந்து-உன் திருவடியையடைந்து, அமைந்த - அமைவுபெற்ற, பழுத்த மனத்து அடியா - கனிந்தமனத்தையுடைய அடியா, உடன் போயினா - உன்னோடு சென்றனர், (அங்ஙனஞ் செல்லாத) யான் - நான், பாவியேன் - பாவதையுடையேன், (ஆயினும்) புழுக்கன் துடை - புழுக்கன் நெளிதலையுடைய, புன் குரம்பை - இழிவாகிய உடம்பையும், பொல்லாகல்வி - தீமையாகிய கல்வியையும், ஞானம் இல்லா அழுக்கு மனத்து. அறிவில்லாத அழுக்கு மனத்தினையும் உடைய, அடியேன் - அடி

மேனும், உடையாய் - உடையவனே, உன் அடைக்கலமே - உனக்கு அடைக்கலப்பொருளே, எ - று.

(க - னா.) உன் திருவடிமையடைந்த அன்பர் உன்னோடு சென்றனா, பாவியும் புழுகுக்கட்டை யுடையவனும், கல்விஞானங்களில்லாதவனும், அழுககு முனமுடையவனும் ஆகிய நானும் உன் அடைக்கலப்பொருளே என்பது.

(வி - னா.) பழுத்த மனம் - கணிதமனம். துடைதல்-நெளிதல். குரம்பை - உடல். (க)

வெறுப்பனவேசெய்யுமென்சிறுமையைநின்பெருமையினுற்பொறுப்பவனேயராபபூண்பவனேபொங்குகங்கைசடைசெறுப்பவனேநின்பிறுவருளாலென்பிறவியைவேரறுப்பவனேயுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) வெறுப்பனவே செய்யும் - வெறுக்கத்தக்ககாரியங்களையே செய்கின்ற, என் சிறுமையை - என் இழிவை, நின் பெருமையினால் - உன் பெருமையால், பொறுப்பவனே - பொறுத்தருளவோனே, அரா பூண்பவனே - பாம்பணிவோனே, பொங்குகங்கை - பெருகிவந்த கங்கையாற்றை, சடை - சடாபாரத்தில், செறுப்பவனே - அடக்கினவனே, நின் திருவருளால் - உன் திருவருளாகியவாளாலே, என்பிறவியை - என் பிறவிக்காட்டை, வோ அறுப்பவனே - வேரோடு சேதிப்பவனே, உடையாய் - உடையவனே, அடியேன் உன் அடைக்கலம் - அடியேனும் உன் அடைக்கலப் பொருளே, எ - று.

(க - னா.) தீமைகளையே செய்கின்ற என் இழிவை உன்பெருங்குணத்தாற் பொறுப்பவனே, பாம்பணிவோனே, கங்கைச்சடையனே, உன் திருவருளால் என் பிறவியை வேரறுப்பவனே, அடியேனும் உன் அடைக்கலப் பொருளே, என்பது.

(வி - னா.) வெறுப்பன என்றது - தீயவைகளை. பெருமை - பெருங்குணம். செறுத்தல் - அடக்குதல். (உ)

பெரும்பெருமானென்பிறவியைவேரறுத்துப்பெருமபிச்சுத்
தரும்பெருமான்சுதூர்ப்பெருமானெனமனத்திலுள்ளே
வரும்பெருமானமலரோனெடுமாலறியாமனின்ற
வரும்பெருமானுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) பெரும் பெருமான் - பெரிய பெருமானே, என்
பிறவியை கேர் அறுத்து - என பிறவிகாட்டை வேரோடு களைந்து,
பெரும பிச்சு தரும் பெருமான் - பெரும்பித்தத்தைத் தருகின்ற
பெருமானே, சுதூர்ப் பெருமான் - சுதூர்ப்பாட்டையுடைய பெரு
மானே, எனமனத்திலுள்ளே வரும் பெருமான - என மனத்தில்
எழுந்தருளும் பெருமானே, மலரோன் - பிரமனும், நெடுமால் - திரு
மாலும், அறியாமல் நின்ற - அறியவொண்ணாமல் நின்ற, அரும
பெருமான - அருமையாகிய பெருமானே, உடையாய் - உடைய
வனே, அடியேன் உன் அடைக்கலமே - அடியேனும் உன் அடைக்
கலப்பொருளே, எ - று.

(க - னா.) பெரிய பெருமானே, என் பிறவியை வறுத்து
எனக்குப் பெரும்பித்தேற்றும் பெருமானே, சுதூர்ப் பெருமானே,
என் மனத்திலு எழுந்தருளும் பெருமானே, பிரம விட்டினுக்கா
அறிய வொண்ணாமல் நின்ற அரும்பெருமானே, அடியேனும் உன்
அடைக்கலப்பொருளே எனபது.

(வி - னா.) பிச்சு - பித்து, சுதூரம் - சாதூரியம் (சுதூர்ப்பாடு.)

பொழிகின்ற துன்பப்பயலவெள்ளத்தினின் கழற்புணைகொண்
டிழிகின்றவன்பாகளேறினாலான்யானிடாககடலவாய்ச்
சுழிசென்றுமாதர்த்தினாபொரககாமசுகறவெறிய
வழிகின்றனனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) பொழிகின்ற - சொரிகின்ற, துன்பம் - துன்ப
மாகிய, பயல்வெள்ளத்தில் - நீர்ப்பெருகில், நின் கழல் புணை கொ
ண்டு - உன் திருவடியாகிய மரக்கலத்தைத் துணையாக்கக்கொண்டு,
இழிகின்ற - இழிந்த, அன்பாகள் - உன் அன்பர்கள், வான ஏறி
னர் - (அந்தத் துன்பப்பெருகைக் கடந்து) முத்தியாகிய கணாயில்

எறினாகன, யான - நான், இடர் கடல வாய் - துன்பக்கடலில், சுழி
சென்று - பல சுழிகளிற சிக்கி, மாதா தினா பெர - மாதராகிய
அலைகள மோதவும், காமச்சுறவு எறிப - காமமாகிய மகரமீன எறிய
வும், அழிகின்றனன் - அழியா நின்றேன், உடையாய் - உடையவ
னே, அடியேன் உன் அடைக்கலமே - அடியேனும் உன் அடைக்கல
ப்பொருளே, ஏ - று.

(க - னா.) துன்பவெள்ளத்தில் உன் திருவடிப்புண்கொண்
டிற்றவனின் அன்பர்கண்வானேறினா, நான் துன்பமாகிய வெள்ளத்தி
ன் சுழியிலகப்பட்டு மாதராகிய அலையெறிய, காமச்சுறவும் வெட்ட
அழியா நின்றேன், அடியேனும் உன் அடைக்கலப்பொருளே என்ப
தது.

(வி - னா.) வெள்ளம் - கடல் எனினும் அமையும். வான் -
ஆராயம், (முததி). (ச)

சுருள்புரிகுழையர்சூழலிறபட்டுன்றிறமறந்திங்
கிருள்புரியாக்னையிலேகிடந்தெய்த்தனன்மைத்தடங்கண்
வெருள்புரிமானன்னோக்கிதன்பகவிகண்ணோபெருமா
னருள்புரியாயுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) சுருள்புரி - சுருளாகச்செய்யப்பட்ட, குழையா -
கூந்தலையுடையதாகிய மாதரது, சூழலில் பட்டு - கூட்டத்திற் சிக்கி,
உன் திறம் மறந்து - உன் திறத்தை மறந்து, இவகு - இவவிடத்து,
இருள்புரி யாக்னையிலே கிடந்து - (அஞ்ஞானமாகிய) இருளே யுண
டாக்குதற்குரிய உடம்பிற்கிடந்து, எய்ததனன் - இளைத்தேன், மை
தடம் கண் - அஞ்சனம் தோய்ந்த பெருங்கண்களையும், வெருள்புரி -
அச்சத்தைக் காட்டுகின்ற, மான் அன்ன நோக்கி - மானினது
பார்வை போன்ற பாரவையும் உடைய உமாதேவியின், பக - பாக
த்தையுருடையவனே, விண்ணோ பெருமான் - தேவர் பெருமானே,
அருள் புரியாய் - அருள் செய்வாயாக, உடையாய் - உடையவனே, அடி
யேன் உன் அடைக்கலமே - அடியேனும் உன் அடைக்கலப் பொ
ருளே, ஏ - று.

(க - னா.) மாதர் கூட்டத்தி லகப்பட்டு உன்னை மறந்து இவ்
வுடம்பிற் கிடந்து இளைத்தேன், இனியாயினும் அருள்புரிவவேண்
டும், அடியேனும் உன் அடைக்கலப் பொருளே என்பது.

(வி - னா.) சுருள் - ஐம்பாலிடுண்டு, அது பின்னே செரு கப்படுவது. சூழல் - சுருத்து என்றனாமாம். புரிதல் - செய்தல். (௫)

மாழைமைப்பாவின்கண்ணியர்வன் மத்திடவுடைந்து
தாழியைப்பாவுதயிர்போற்றளாந்தேன்றடமலர்த்தாள்
வாழியெய்போதுவந்தெந்நாள்வணங்குவனவல்வினையே
அழியப்பாவுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) மாழை - மாவடுவிகாபோன்ற, மை பரவிய - மை யோடு கூடிப் பரந்த, கண்ணியர் - கண்களையுடைய மாதரால், வல் மதது இட உடைந்து - வலிய மத்திட்டிக் கடையச் சிதறுண்டு, தாழியை பாவு தயிர்போல் - மிடாவில் பாவிச் சுழல்கின்ற தயிர் போல, தளர்ந்தேன் - மெலிந்தேன், வல் வினையேன் - வலிய வினை யையுடையேனாகிய நான், தடம் மலர் தான் - பெருமையுள்ள தாம மாலாபோன்ற திருவடியை. எப்போது வந்து - எந்தக்காலத்தில் வந்து, எநான் வணங்குவன் - எந்நாளில் வணங்கப் பெறுவேன், ஆழி அப்பா - சுருணைக்கடலாகிய என் அப்பனே, உடையாய் - உடையவனே, அடியேன் உன் அடைக்கலமே - அடியேனும் உன் அடைக்கலப் பொருளே, எ - று.

(க - னா.) மாதர் மத்திட்டிக் கடையச் சிதறுண்டு மிடாவில் பாவிச் சுழல்கின்ற தயிர்போலத தளர்ந்தேன், இனி எந்தக்காலம் வந்து உன் திருவடியை வணங்குவேன் அடியேனும் உன் அடைக் கலப்பொருளே, என்பது.

(வி - னா.) மாழை - மாவடு. தடம் - தடாகம் எனினாமாம்.

மின்கணிஞரதுடங்குமிடையார்வெகுளிலலையிலகப்பட்டுப்
புன்கணனாய்ப்புரள்வேணைப்புறளாமற்புகுத்தருளி
யென்கணிலேயமுதூறித்தித்தித்தென்பிழைக்கிரங்கு
மங்கணனையுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) மின்கண்ணிஞர் - மின்னுசின்ற கண்களையுடைய வரும், துடங்கும் இடையார் - துவனாரின்ற இடையினையுடையவ ரும் ஆகிய மாதரது, வெகுளிலலையில் அகப்பட்டு - சினமாகிய வலை

யிற்சிக்கி, புன கண்ணன் ஆய் - துன்பத்தை யுடையவனாகி, புள் வேளை - புள்கின்ற என்னை, புளாமல் - புளாவண்ணம், புகுந்த ருளி - வலிய எழுந்தருளி, என்கண்ணில் - என்னிடத்தில், அமுது ஊறி - அமிர்தம்போலச் சுரந்து, தித்தித்தது - இனிதது, என பிழைக்கு இரங்கும் - என் குறறத்துக்கு இரங்கி யருளுகின்ற, அம்சண்ணனே - கிருபைக கண்ணனே, உடையாய் - உடையவனே, அடியேன் உன அடைக்கலமே - அடியேன் உன அடைக்கலப் பொருளே, எ - று.

(க - னா.) மாதர்வசத்திற்சிக்கித் துன்பப்படுகின்ற என்னைத் துன்பொழித தாண்டருளி, என்பிழைக்கிரங்குகின்ற கிருபை நோக் கமுடையவனே, அடியேனும் உன் அடைக்கலப்பொருளே என்பது.

(வி - னா.) துடங்குதல் - அசைதல். புனகண் - துன்பம். (எ)

மாவடுவகிறன்னகண்ணிபவகாநின்மலரடிகளே
கூவிடுவாய்கும்பிகளேயிடுவாயநின்றுறிப்பறியேன்
பாவிடையாடுகுழல்போறகரந்துபரந்ததுளள
மாகெடுவேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) மாவடுவகி அன்ன - மாவடுவின் பிளவுபோன்ற, கண்ணி - கண்களையுடைய உமாதேவியின், பவகா - பாசத்தையுடையவனே, நின் - உன்னுடைய, மலா அடிக்கே - தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளே, கூவிடுவாய் - அழைத்துக்கொள்வாயாச, கும்பிக்கே இடுவாய் - (அன்றி) நரகுகளே ஆளாக்கிவைப்பாயாக, னின் குறிப்படி அறியேன் - உன் திருவுள்ளக் குறிப்பை அறிகிலேன், பா இடை ஆடு - பாவினிடத்தாடுகின்ற - குழல்போல் - குழல்போல, உள்ளம் - என்மனம், சுரந்து - மறைந்து, பரந்தது - பரவியது, ஆ கெடுவேன் - ஐயோ கெடுவேன், உடையாய் - உடையவனே, அடியேன் உன அடைக்கலமே - அடியேன் உன அடைக்கலப்பொருளே, எ - று.

(க - னா.) மாவடுவகிப்போலுங் கண்களையுடைய உமாதேவியாகனே, என்னை உன் திருவடிகளே யழைத்துக்கொள். அன்றி நரகக் காளாகு, உன் திருவுள்ளக் குறிப்பறிந்திலேன், பாவினிடத்து ஆடுகின்ற குழல்போல என்மனம் அலையாடுகின்றது, உடையவனே, அடியேனும் உன் அடைக்கலப்பொருளே என்பது.

(வி - னா) மாகடு - மாம்பிஞ்சு. வகா - பிளவு. சும்பி - காசம். பா - தூற்பா. குழல - நெயலோர் கருவியினென்று. (அ)

பிறிவறியாவனப் பரின்னருட்பெய்கழற்றாணிணைக்கீழ்
மறிவறியாசசெல்வம்வநதுபெற்றாருனைவநதுபபதோர்
நெறியறியேநினையேயறியேனினையேயறியு
மறிவறியேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா) பிறிவு அறியா அனபா - உனனை நீங்குதலில்லாத அன்பாகன், நின் - உனது, அருள் - அருளுருவாகிய, கழலபெய் - வீரகழலணிந்த, தான் இணை கீழ் - திருவடியினைக் கீழ், வந்து - வந்தடைந்தது, மறிவு அறியா - தடைபடுதலில்லாத, செல்வம் பெற்றா - முத்கிச செல்வத்தை யடைந்தாராகன, (நான்) உனனை வந்திருப்பது - உனனைப் புசுத்தலாகிய, ஓர் நெறி அறியேன் - ஒப்பற்ற நெறியை யறியேன், நினனையே அறியேன் - உனனையே யறியேன், நினனையே அறியும் - உனனையே யறிகின்ற, அறிவு அறியேன் - அறிவையும் அறியேன், உடையாய் - உடையவனே, அடியேன் உன் அடைக்கலமே - அடியேனும் உன் அடைக்கலப் பொருளே, எ - று.

(க - னா) உன்னை விட்டு நீங்காத அன்பர் உன் திருவடியை யடைந்தது முத்கிச செல்வம் பெற்றார்சன், நான் உன்னைப் புசுமும் வழி யறியேன், உன்னையும் அறியேன், உன்னை யறிதற்குரிய அறிவையும்றியேன், அடியேனும் உன் அடைக்கலப்பொருளே என்பது.

(வி - னா) மறிவு - மடங்குதல் (தடைபடல்). (க)

வழங்குகின்றாய்க்குன்னருளாரமு தத்தைவாரிக்கொண்டு
விழுங்குகின்றேன்விககினேன்வீனையெனென்விதியின்மையாற்
றழங்கருந்தேன்னதண்ணீர்பருகத்தந்துய்யக்கொள்ளா
யழுங்குகின்றேனுடையாயடியேனுன்னடைக்கலமே.

(ப - னா.) உன் அருள் - உன்னருளாகிய, ஆர் அமுதத்தை - அரிய அமிரதத்தை, வழங்குகின்றாய்க்கு - வழங்குகின்ற வுனக்கு, வாரிக்கொண்டு விழுங்குகின்றேன் - அள்ளிக்கொண்டு விழுங்கா நினதேன், வினையேன் என விதியின்மையால் - வீனையினேன் ஆகிய ஏன் ஆ கூழ் இல்லாமைமால், விககினேன் - விக்கினேன்,

தழங்கு - ஒலிக்கின்ற, அருதேன் அன்ன - அரிய தேனை யொத்த, தண்ணீர் பருகத் தந்து - தண்ணீரைப் பருகக் கொடுத்து, உயயக கொன்னாய் - உய்யக்கொண்டருள்வாயாக, அழுங்குகின்றேன் - வருந்தாநின்றேன், உடையாய் - உடையவனே, அடியேன் உன் அடைக்கலமே - அடியேனும் உன் அடைக்கலப்பொருளே, ஏ - ஹ.

(க - ண.) உன் அருளமுதத்தைக் கொடுக்க நான் அள்ளி யுண்டு நல்விதி யில்லாமையால் விகளினேனாகி வருத்துகின்றேன் ஆதலால், எனக்குத் தண்ணீரைப் பருகக்கொடுத்த உயயககொண்டருளவேண்டும், அடியேனும் உன்னடைக்கலப்பொருளே என்பது.

(வி - ண.) விகுதல் - தண்ணீர் முதலியவற்றை யுண்ணும் போது தடைபடல். விதி - நல்விதி. தழங்குதல் - ஒலித்தல். (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசைப்பத்து.

ஆத்துமவிலக்கணம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருடக்கொடியோன்காணமாட்டாக்கழற்சேவடியென்னும் பொருளைத் தந்திங்கென்னையாண்டபொல்லாமணியேயோ விருளைத் தூர்த்திட்டிங்கேவாவென்றங்கேகவு மருளைப்பெறுவானுசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

(ப - ண.) கருடக்கொடியோன் - கருடக்கொடியை யுடைய வாகிய திருமாலும், காணமாட்டா - காணவொண்ணாத, கழல் - வீரகழலை யணிந்த, சேவடியென்னும் - உன் திருவடியென்ற, பொருளைத்தந்து - செல்வத்தைக்கொடுத்து, இங்கு என்னை ஆண்ட - இவ்விடத்தினை என்னை யாண்டருளின, பொல்லாமணியே - பொன்

ளா மணியே, இருளைத் தூர்த்திட்டு - (அஞ்ஞானமாகிய) இருட்டைக் கெடுத்து, இவகே வா என்று - இவகே வருகவென்று, அங்கே கூவும் - அவகே யழைக்கின்ற, அருளைப் பெறவான் - அருளைப் பெறும்பொருட்டு, ஆசைப்பட்டேன் - விரும்பினேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, ஏ - று.

(க - னா.) கடவுளே, திருமாலும் காணமாட்டாத உன் திருவடிபெண்ணும் பொருளைத்தந்தி என்னையாண்டருளின பொல்லாமணியே, என் அஞ்ஞான இருளையொழித்து என்னை வாவென்றழைக்கின்ற உன்னருளைப்பெற விரும்பினேன், என்பது.

(வி - னா.) கருடகொடியோன் என்பதனீற்றில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது. பொல்லாமணி - பொன்னாமணி, தொளைக காத்தணி, (முழுமணி) பொன்னல் - தொளைத்தல். கண்டாய் - முன்னிலை யசையிடைச்சொல்.

(க)

மொய்ப்பானரம்புகயிறுகழுளையென்புதோல்போர்த்த குப்பாயமபுக்கிருக்கிலவேனகூவிக்கொளளாய்கோவேயோ வெப்பாலவாககுமப்பாலாமென்றாழுதேயோ வப்பாகாணவாசைப்பட்டேன்கண்டாயமமானே.

(ப - னா.) மொய்ப்பு ஆன் - நெருக்கத்தையுடைய, நரம்பு - நரம்புகள், கயிறு ஆக - கயிறுகவும், மூளை என்பு தோல் போர்த்த - மூளை எலும்பு தோல் என்னும் இவைகளைப் போர்த்த, குப்பாயம் - சட்டையுள்ளே, புககு இருக்கில்வேன - புகுந்திருக்கிலேன், கூவி கொளளாய் - அழைத்துக்கொள்வாயாக, கோவே - இறைவனே, எப்பாலவாக்கும் - எந்தப் பகுதியோருக்கும், அப்பால் ஆம் - அப்பாலாகிய, என் ஆர் அமுதே - என அரிய அமிர்தமே, அப்பா - அப்பனே, காண - உன்னைக்காண, ஆசைப்பட்டேன் - விரும்பினேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, இந்தவுடம்பினோடு கூடியிருக்கிலேன், என்னை யழைத்துக்கொன்ன வேண்டும், உன்னைக்காண விரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) குப்பாயம் - மேற்போவை. மொய்ப்பு - நெருக்கம்.

(உ)

சீவார்திமொய்த்தழுக்கொடுதிரியுஞ்சிறுகுடிவிதுசிறையக்
கூவாய்கோவேகூததாகாத்தாட்கொள்ளுங்குருமணியே
தேவாதேவர்க்கரியானேசிவனேசிறிதென் முகநோக்கி
யாவாவென்னவாசைப்பட்டேனகண்டாயமமானே.

(ப - னா.) சீவார்து - சீயொழுதி, சீமொய்த்து - சக்கன்
மொயகசப்பெற்று, அழுக்கொடு திரியும்-அழுக்கோடுவிலுின்ற, சிறு
குடில் - சிறு குடிலாகிய, இது சிறைய - இவ்வுடலானதழிய,கூவாய்-
அழையாய, கோவே - இறைவனே, கூத்தா - கூத்தனே, காதது
ஆட்கொள்ளும் - காதது அடிமை கொள்ளுகின்ற, குரு மணியே -
மாணிக்கமே, தேவா - தேவத்தனமை நிறைந்தவனே, தேவர்க்கரி
யானே - தேவாசனாகு அரியவனே, சிவனே - சிவபெருமானே,
சிறிது என முகம் நோக்கி - சிறிது என முகத்தைப் பார்த்து, ஆவா
என்ன - ஐயோவென்று நீ யிரங்கியருளும் வண்ணம், ஆசைப்பட்
டேன - விரும்பினேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, இந்த வுடம் பழிய என்னை யழைத்
துக்கொள்ளவேண்டும், நீ யென் முகம் பார்த்து இரங்கியருளும்படி
விரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா) வார்தல் - ஒழுகுதல். மொய்த்தல் - மூசுதல்.
குடில் - குடிசை. சிறைதல் - அழிதல். (ந.)

மிடைத்தெலும்பூத்தைமிக்கழுக்கூறல்வீறிவிநடைக்கூடர்
தொடார்த்தெனைநலியத்தயறுருகின்றேன்சோத்தமெம்பெருமானே
யுடைந்துரைந்துருகியுன்னொளினோக்கியுன்றிருமலாபபாத
மடைந்துகின்றிடுவாஞ்சைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

(ப - னா.) எலும்பு மிடைத்து - எலும்புகள் நெருங்கி, ஊத்
தை மிக்கு - ஊததை மிகுந்து, அழுக்கு ஊறல் வீறு - அழுக்கூற
தல் மிகுந்த, இல் - இடமாகிய, இ - இந்த, நடைகூடம் - நடை
வீடு, தொடார்த்து - பற்றி, என்னை நலிய - என்னை வருத்த, துயர்
உறுகின்றேன் - துன்ப மடையா நின்றேன், சோத்தம் - உணக்கு
அஞ்சலி செய்கிறேன், எம்பெருமானே - எமது பெருமானே, உ.டை

மூலமும் உரையும்.

ந்து நைந்து உருகி - மனமுடைந்து நைந்து உருகப்பெற்று, உன்
ஒளி நோக்கி - உன்னொளியையே நோக்கி, உன் - உனது, திரு
முடிவாய் மலர்பாசம் - தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை,
என் னுடைய நிர்நிதியான் - அடைந்து நிற்கும்பொருட்டி, ஆசைப்
பட்டு - விரும்பினேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, ஏ - று.

(க - னா) இறைவனே, இந்த வுடம்பின் தொடாபினால்
துயருறுகின்றேன், உனக்கு நமஸ்காரம், உன் திருவடியை யடை
ந்து நின்று விருப்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா) மிடைதல் - நெருங்குதல். வீறிவி - மேன்மை
யுடைய அணிதல். நலிதல் - வருத்ததல். சோததம் - உயர
தர மாடம் பூரித்தாரா செய்யு மஞ்சலி. (சு)

அளியுண்ணாததுப்புறந்தோன் முடியடியேனுடையாக்கை
புளியாம்பழமொத்திருந்தேனிருந்தமவியடையாய்பொடியாட
மெளரியாகலானையாணம்கொண்டவெனராமுதேயோ
வளியையான்வவாசைப்பட்டேன்கண்டாயமமானே

(ப - னா) அகத்து அளி புண் - உள்ளே கனிந்த புண், புறம்
தோல் மூடி - புறத்தே தோலால் மூடப்பெற்று, அடியேன் உடை
யாகலை - அடியேன் உடைய சரீரத்தில், புளியம்பழம் ஒத்து இருந்
தேன் - புளியாம்பழத்தையொத்துப் பற்றறநிறுந்தேன், இருந்தும் -
அகவனமிருந்தும், விடையாய் - இடபவாகுகளே, பொடியாட -
புருஷணனை மணிவாளே, எளி வந்து - எளிதாக வந்து, என்னை
ஆண்டு கொண்டா - என்னை ஆண்டு கொண்டருளின, என் ஆர் அரு
தே - என் அர் அமிரதமே, அளியேன் என்ன - நீ கிருபையுடை
மெளரியாகலானாய் வண்ணம், ஆசைப்பட்டேன் - விரும்பி
யுள்ளேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, இந்த வுடம்பின் தொடாபை அரு
கிடுத்துப் புளியாம்பழமொத்திருந்தேன், நீ வெளிதாய் வந்து நான் கிரு
பையுள்ளவன் நீ அஞ்சாதேயென்னும்படி விரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) அளிதல் - கனிதல். யாக்கை என்றது, மகாமா
யை யென்பதொரு சததி, கனமவசத்துக்கிடாகப் பூவின் மணத்தைக்
கூறறு கொடுவதற் றறிவிக்குமாறுபோலக் கண்மங்களுக்கான வதுபோ
லக் கருத்தை, யவததாகாலத்திலே யுண்டாகக்கி, கருவிறுக்கவந்த

ஆன்மாவை சுக்கில சுரோணிதங்களிலே கூட்டிக் கட்டுவித்ததாகிய சரீரத்தை. யாததல் - கட்டுதல். அளி - கிருபை. (௫)

எய்ததேனாயேனினியிங்கிருக்கிலேனீவ்வாழ்க்கை வைத்தாய்வாங்காய்வானோரறியாமலாசசேவடி யானே முததாவுனறன் முகவொளிநோக்கிமுறுவன்னகைகாண வத்தாசாலவாசைப்படடேன்கண்டாயமமானே.

(ப - னா.) நாயேன் எய்த்தேன் - நாயினேன் இளைத்தேன், இனி இறகு இருக்கில்லேன் - இனியிவ் இருக்கிலேன், இ வாழ்க்கை வைத்தாய - இவ்வாழ்க்கையில் வைத்தனை, வானகாய் - எனனை வளைதத்கொள்வாயாக, வானோ அறியா - தேவருமறியாத, மலா - தாமமாமலாபோன்ற, சேவடியானே - திருவடியையுடையவனே; முததா - முதத்தனை, உனறன் முக ஒளி நோக்கி - உன் முகக்காந்தியை நோக்கி, முறுவல் நகை காண - முறுவலின் விளக்கத்தைக் காணுமெபொருட்டு, அததா - அதத்தனை, சால ஆசைப்படடேன் - மிகவும் ஆசைப்பட்டேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, எ - று.

(க - னா.) இன்றவனே, நாயினேன் இளைத்தேன், இனி யிவ்வுடம்போடு கூடி வாழ்கிலேன், என்னை அழைத்துக்கொள்வாயாக, உன் முகவொளியையும் நகையையும் காண விரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) வானகுதல் - வளைததல். முறுவல் நகை - பல்லொளி. (௬)

பாரோவிண்ணோர்பரவியேத்தும்பரனேபாஞ்சோதி வாராய்வாராவுலகந்தந்துவந்தாட்கொள்வானே பேராயிரமும்பரளித்திரிந்தெமபெருமானெனவேத்த வாராவமுதேயாசைப்படடேன்கண்டாயமமானே.

(ப - னா.) பாரோ - மண்ணுலகத்தாரும், விண்ணோ - விண்ணுலகத்தாரும், பரவி எத்தம் - வணங்கித்துதிகின்ற, பரனே - பரனே, பாஞ்சோதி - பாஞ்சுடரே, வாராய் - வருவாயாக, வாரா உலகம் தந்து - மீட்டிப் பிறவிக்கு வாராமைக்குக் காரணமாகிய உலகத்தைக் கொடுத்தது, வந்து ஆட்கொளவானே - வந்து அடிமைகொளவானே, போ ஆயிரமும் - உன் திருநாமங்கள் ஆயிரத்தையும், பரவித்திரிந்து - வணங்கித்திரிந்து, எம்பெருமானே என எத்த - எம்பெருமானே என்று துதிக, ஆரா அமுதே - தெவிட்டாத அமிர்

தமே, ஆசைப்பட்டேன் - விரும்பினேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, முததியுலகைத் தந்து வந்தாட்கொள்வோனே, உன் ஆயிரம் திருநாமங்களையும் துதித்தற்கு விரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா) வாராவுலகம் - மீட்டும் பிறவிக்கு வாராமைக்குக் காரணமாகிய முததியுலகம். (எ)

கையாற்றொழுதுனகழற்சேவடிகள் கழும்புத் தழுவிக்கொண்டெய்யாதென நன் தலைமேலவைத்தெமபெருமான் பெருமானென்றையாவென நனவாயாலரற்றியழலசோமெழு கொப்பவையாற்றரசேயாசைப்பட்டேனகண்டாயம்மானே.

(ப - னா.) உன் - உனது, கழல் - வீரக்கழலணிந்த, சேவடிகள் - திருவடிகளை, கையால்தொழுது - கையால் வணங்கி, கழும்புத் தழுவிக்கொண்டு - பொருத்தத் தழுவிக்கொண்டு, எய்யாது - இளைக்காமல், எனதன் தலைமேல் வைத்து - என் தலைமீதுவைத்து, எம்பெருமான் பெருமான் என்று - எம்பெருமானே எம்பெருமானே என்று, ஐயா-ஐயனே, எனதன்வாயால் அரற்றி-எனதுவாயால்கூவி, அழல் சோ மெழுகு ஒப்ப - நெருப்பைச்சோந்த மெழுகை நிகாத்துருக, ஐயாற்று அரசே - திருவையாற்றுக்கு வேந்தனே, ஆசைப்பட்டேன் - விரும்பினேன், அம்மானே - எமது தந்தையே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன் திருவடியைக் கையால்தொழுதுத் தழுவிக்கொண்டு தலைமேல் வைத்து, ஐயனேயென்றாற்றி, தீயைச்சோந்த மெழுகுபோல நானுருகவிரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) கழும்பு - பொருத்தல். அரற்றல்-கூவல், ஐயாறு-ஓர் திருப்பதி. (அ)

செடியாராக்கைத்திறமறவீசிச்சிவபுரனகாபுக்குக் கடியாரசோதிகண்டுகொண்டென்கண்ணினைகளிகூரப்

படிதானில்லாப்பரம்பரனையுன்பழவடியாகூட்டமடியேன்காணவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

(ப - னா) செடி ஆர - குற்றம் நிறைந்த, ஆக்கை திறம் - உடம்பின் மனமையே, அற வீசி - அற வெறித்து, சிவபுரகார்புக்கு - சிவபுரம் என்னும் நகரிற்புகுந்து, கடி ஆர் - வீளக்கம் நிறைந்த, சோதி - ஒளியை, கண்டு கொண்டு - நோக்காநின்று, என் கண் இணை - எண்கண்களிரண்டும், களி கூர - களிப்புமிச, படி இல்லா - ஒப்பில்லாத, பரம்பரணை - பரம்பரணை, உன் பழ அடியாரா கூட்டம் - உன் பழவடியார் கூட்டத்தை, அடியேன்காண ஆசைப்பட்டேன் - அடியேன் காண விரும்பினேன், அம்மானை - எமது தந்தையே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, இந்தவுடம்பின் தொடர்பையறுத்துச் சிவநகரிற்புகுந்து உன் ஒளியருவைக்கண்டு கண்களிகூரவும், உன் பழவடியாரா கூட்டத்தைக்காணவும் விரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா) கடி - வினக்கம். படி - ஒப்பு. ஆக்கை - இது யாக்கையென்பதன் மருஉ. (சு)

வெஞ்சேலனையகண்ணா தம்வெகுளிவலையிலகப்பட்டு
நைஞ்சேனையென் ஞானச்சுடரோனோர்துணைகாணேன்
பஞ்சேரடியாள் பாகத்தொருவாபவளத்திருவாயா
லஞ்சேலென்னவாசைப்பட்டேன்கண்டாயம்மானே.

(ப - னா.) வெம்-விருப்பத்தையுண்டாக்குகிற, சேல் அனைய, சேல் போன்ற, கண்ணார் - கண்களையுடையவராகிய மாதாது, வெகு ளிவலையில் அகப்பட்டு - சினமாகிய வலையிற்சிக்கி, நாயேன் நைஞ்சேன் - நாயினேன நைந்தேன், ஞானம் சுடரே - ஞான சூரியனே, நான் ஓ துணைகாணேன் - நானோருதவியுந் காண்கிலேன், பஞ்சு - செம்பஞ் சூட்டிய, ஏர் - அழகாகிய, அடியாள் - பாதங்களையுடையா னாகிய உமாதேவியின், பாகத்து - பங்கினையுடைய, ஒருவா - ஒப்பற்றவனே, பவளம் - பவளம்போன்ற, திருவாயால் - திருவாயினால், அஞ்சேல் என்ன-அஞ்சற்கெவனறு நீ சொல்ல, ஆசைப்பட்டேன்- விரும்பினேன், அம்மானை - எமது தந்தையே, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, மாதர்வலையிற் சிககிவருந்தினேன் உன்னையன்றி வேறு துணைகாணேன், உன்பவளத்திருவாயால் அஞ்சாதேயென்று நீ சொல்லவிரும்பினேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) சேஷ் - ஓர் வகையின், (கெண்டை). வெகுளி - கோலம். நைந்தேன் என்பது நைஞ்சேன் எனத் திரிந்தது. (௩௦)
திருச்சிற்றம்பலம்.

அ தி ச ய ப் ப த் து.

முத்தியிலக்கணம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைப்புமாடென்ற மாணிக்கத்தொளியென நுமனத்திடையுருகாதே
செப்புநொழுலைமடவரலியர்தங்கழித்திடைநைவேனை
யொப்பிலாதனவுவமனிலிறத்தனவொன்மலர்த்திருப்பாதத்
தப்பனாண்டுதன்னடியிற் கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - னா) வைப்பு - புறையல், மாடு - பொன், என்று-என்று,
மனத்திடை உருகாதே - மனத்தில் வைத்துருகாமல், செப்பு நேர்
முலை - செப்பினை நிகர்த்த தனங்களையுடைய, மடவரலியா தங்கள் -
மாதாளுடைய, திறத்திடை - குணங்களால், நைவேனை - வருந்து
வேனை, ஒப்பு இல்லா - ஒப்பில்லாத, தன் - தன்னுடைய, உவமனில்
இறந்தன - உவமையினின்று நீங்கினவாகிய, ஒன் - ஒன்றிய, மலர் -
தாமரைமலர்போன்ற, திருப்பாதத்த - திருவடியையுடைய, அப்
பன் - எமது தந்தையாகிய சிவபிரான், ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன்
அடியரில் கூட்டிய - தன்னடியார்களுடே சேர்த்த, அதிசயம் கண்
டாம் - அதிசயத்தைப் பார்த்தோம், எ - று.

(க - னா.) பொன்முதலியவாகத் தன்னை நினைந்துருகாமல்,
மாதா மயுககத்தினால் வருந்துகின்ற என்னை, எமது தந்தையாகிய
சிவபிரான் ஆட்கொண்டு தன் அடியாரோடுகூட்டிய அதிசயத்தைப்
பார்த்தோம் என்பதாம்.

(வி - னா.) வைப்பு-புறையல், (நிகேஷம்). மாடு - பொன்.()

நீதியாவனயாவையுநிலைக்கிலேனினைப்பவரொடுங்குடே
னேதமேபிறந்திறந்துழல்வேனறையென்னடியானென்று
பாதிமாதொடுங்குடியபரம்பரனிரந்தரமாய்நின்ற
வாதிபாண்டதன்னடியரிந்குட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - னா.) நீதி யாவனயாவையும் - நீதியாயுள்ளன ஒன்றையும்,
நிலைக்கிலேன் - கருதக்கில்லேன், நினைப்பவரோடும் கூடேன் - கரு
துவாரோடுங் கூடேன், ஏதமே பிறந்து இறந்து - குற்றத்தினாலேயே
பிறந்திருந்து, உழல்வேன் தன்னை - உழலாநிற்பேனை, என அடியு
யான என்று - என் அடியவனென்று, பாதிமாதொடும் கூடிய பரம்
பான் - தன் திருமேனியின் அரைப்பங்கு பெண்ணோடுகூடி யிருக்க
ிற பரம்பரனும், நிரந்தரம் ஆப நின்ற ஆதி - எப்பொழுதும் உளவ
னாயின்ற முதல்வனும் ஆகிய சிவபெருமான், ஆண்டு - ஆண்டருளி,
தன் அடியரிங் கூட்டிய - தன் அடியாரோடுசேர்த்த, அதிசயம் கண்ட
டாம் - அதிசயத்தைப்பார்த்தோம், ஏ - று.

(க - னா) நீதியைச் சிறிதும் நினையாதவனும், நினைப்பவரோடு
கூடாதவனும் ஆகிய்பிறந்திறந்துழல்வேனாகிய எனனை, இறைவன்
என்னடியானென்று சொல்லி ஆண்டருளித் தன்னடியாரோடு கூட்
டிய அதிசயத்தைப் பார்த்தோம் என்பதாம்.

(வி - னா.) நீதி - வியாயம். ஏதம் - குற்றம். நிரந்தரம் - எப்
பொழுதும். (௨)

முன்னையென்னுடையவல்லினைபோயிடமுக்கணதுடையெந்தை
தன்னையாவருமறிவதற்கரியவனெளியவனடியாராக்குப்
பொன்னைவென்றதோபுரிசடைமுடிதனிலிளமகியதுவைத்த
வன்னையாண்டுதன்னடியரிந்குட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - னா) முக்கண் உடை எந்தை-மூன்று கண்களையுடைய
எமது தந்தை, தன்னையாவரும அறிவதற்கு அரியவன் - தன்னை எல்
லாரும் அறிதற்கருமையானவன், அடியார்க்கு எளியவன், - மெய்
யனபருக கெளிமையானவன், பொன்னை வென்றது-சுவர்ணத்தை
வென்றதாகிய, ஓ - ஒப்பற்ற, புரிசடைமுடிதனில் - கட்டப்பட்ட
ட சடாமகுடத்தில், இளமதிவைத்த - பாலசந்திரனைத்தரித்த, அன்
னை - எமது தாய் போன்றவன், முன்னை - முற்பிறப்பிற்செய்த,

என்னுடை - என்னுடைய, வல்வினை போயிட - வலிய வினைகள் அற்றெழுய, ஆண்டு - என்னை ஆண்டருளி, தன் அடியாரில் கூட்டிய - தன்னடியார்களோடு சேர்த்த, அதிசயம் கண்டாம் - அதிசயத்தைப் பாராததோம், ஏ - று.

(க - னா.) முகூட் பிரானாகிய இறைவன், என் முன்னை வினையொழிய ஆண்டருளித் தன்னடியாரோடு கூட்டிய அதிசயத்தைப் பாராததோம் என்பதாம்.

(வி - னா) முன்னையென்பதில் ஐ சாரியை. பொன்னை வெல்லுதலாவது - பொன்னினு மேறபடுதல். புரி - முருக்கு எனினுமாம். (௩)

பித்தனென்னறெனையுலகவர்பகர்வதோரகாரணமிதுகேள் ரொத்துச்சென்றுதன்றிருவருட்கூடி முபாயமதறியாமே செத்துப்போயருநரகிடைவீழ்வதற்கொருப்படுகின்றேனையத்தனாண்டுதன்னடியரிருகூட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - னா.) பித்தன் என்று - பைத்தியங்கொண்டவனென்று, என்னை - அடியேனை, உலகவா - உலகத்தாரா, பகாவது - சொல்வதாகிய, ஓர காரணம் இது கேள்ரி - ஒருகாரணமாகிய இதனைக் கேட்பீராக, ஒத்து சென்று-இணங்கிச்சென்ற, தன் திருவருள் கூட்டிம்-தன் திருவருளையடைகின்ற, உபாயம் அறியாமே-உபாயத்தையுணராமல், செத்து போய் - இறந்து, அரு - (துன்பம் பொறுத்தற்கு) அரிதாகிய, நரகு இடை - நரகத்தில், வீழ்வதற்கு - வீழுவதற்கு, ஒருப்படுகின்றேனை - சமமதிககிற என்னை, அததன் - எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான, ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் அடியரில் கூட்டிய - தன் அடியாரோடுசேர்த்த, அதிசயம் கண்டாம் - அதிசயத்தைப் பாராததோம், ஏ - று.

(க - னா.) இறைவன் தன் திருவருளைப்பெறும் வகையறியாத என்னை ஆண்டருளித் தன் அடியாரோடு கூட்டிய அதிசயத்தைப் பாராததோம் என்பதாம்.

(வி - னா.) பகாதல் - சொல்லுதல். செத்து - இறந்து-அரு நரகு - துன்பம் சகித்தறியநரகு. (௪)

பரவுவாரவாபாடுசென்றணிகிலேன்பன்மலர்பறிததேற்றேன்
குரவுவாருமுலாதிறத்தேநின்றுகுடிக்கெனறேனை
யிரவுநின்றெரியாடியவெம்மிறையெரிசடைமிளிகின்ற
வரவஞண்டுதன்னடியிர்கூட்டியவத்சயங்கண்டாமே.

(ப - னா.) பரவுவார் - (இறைவனை) துதிக்கின்றவராகிய, அவர் பாடு சென்று - அவ்வடியாரிடத்தே சென்று, அணிகிலேன் - அடையேன், பல மலா பறித்து ஏததேன் - பல மலர்களைப்பறித்து (அருச்சித்து) துதியேன், குரவு - குராமலரை யணிந்த, வார-நீண்ட, குமுலா - கூந்தலையுடையவராகிய மாதரத, திறத்தே நின்று - குணங்களில் அகப்பட்டு நின்று, குடி கெடுகின்றேனை - குடி கெடா நின்ற என்னை, இரவு நின்று - இடையாமத்து நின்று, எரி ஆடிய - அழலோடாடிய, எம் இறை - எம் இறைவனும், எரி சடை மிளிகின்ற - நெருப்புப்போன்ற சடாபாரத்தில் விளங்குகின்ற, அரவன் - பாம்பையுடையவனும் ஆகிய சிவபெருமான, ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் அடியரில் கூட்டிய - தன் அடியாரோடு சேர்த்த, அதிசயம் கண்டாம் - அதிசயத்தைப் பார்த்தோம் எ - று.

(க - னா.) இறைவனை வழிபடாநின்ற அடியார் பக்கலிற் சென்றடைந்திலேன், மலர்கொண் டருச்சித்துத் துதியேன், மாதர் மயக்கிற் சிககிற் குடிக்கெடுகின்றேன், இப்படிப்பட்ட என்னை யாண் டருளித் தன் அடியாரோடு கூட்டிய அதிசயத்தைப் பார்த்தோம் என்பதாம்.

(வி - னா.) பரவுதல் - வழிபடுதல். பாடு - இடம், எரி - நெருப்பு. (ரு)

எண்ணிலேன்றிருநாமவஞ்செழுத்தமென்னேழைமையதனலே
நண்ணிலேனகலஞானிகடமமொடுநலவினைநயவாதே
மண்ணிலேபிறந்திறந்துமண்ணுவதற்கொருப்படுகின்றேனை
யண்ணலாண்டுதன்னடியிர்கூட்டியவத்சயங்கண்டாமே.

(ப - னா) என் ஏழைமையதனலே - என் பேதமையாலே, திருநாமம் - உன் திருநாமமாகிய, ஐந்து எழுத்தினை - ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை, எண்ணிலேன் - நினைத்திலேன், கலஞானிகள் தம்மொ

மும் - தூலநிலிவையுடைய பெரியாரோடும், நண்ணிலேன் - சேர்ந்திலேன், நலவினை நயவாதே - (முததிக்கேதுவாகிய) சற்கிரியைகளை விரும்பிச் செய்யாமல், மண்ணிலே பிறந்து இறந்து - மண்ணிலுலகத்திற பிறந்து இறந்து, மண் ஆவதற்கு - மண்ணாய்விடுதற்கு, ஒருப் படுகின்றேனை - சம்மதிகின்ற என்னை, அண்ணல் - பெரியோனாகிய சிவபெருமான், ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் அடியரில் கூட்டிய - தன் அடியாரோடு சேர்த்த, அதிசயம் கண்டாம் - அதிசயத்தைப் பார்த்தோம், ஏ - று.

(க - ணா.) இறைவனது திருநாமமாகிய ஐந்தெழுத்தையும் நினைக்கிலேன், கலைஞானிகளோடும் கூடேன், பிறந்திறத் துழல்வதற்கே யொருப்படுவேன், இப்படிப்பட்ட என்னை இறைவன் ஆண்டருளின தன் அடியாரோடு கூட்டிய அதிசயத்தைப் பார்த்தோம் என்பதாம்.

(வி - ணா.) ஐந்தெழுத்து, பஞ்சாக்கரம், நல்வினை - நற்கருமம். ஒருப்படுதல் - சம்மதித்தல். (சு)

பொத்தைபூன்சுவர்புழுப்பொதித்துளுத்தசும்பொழுகியபொய்க்கூராயித்தைமெய்யெனக்கருதிநின்றிடாக்கடற்சுழித்தலைப்படுவேனை முத்துமாமணிமாணிக்கவயிரத்தபவளத்தினமுழுச்சோதியத்தனாண்டென்னடியரிர்கூட்டியவத்சயங்கண்டாமே.

(ப - ணா.) பொத்தை - பருத்ததும், ஊன் சுவர் - தசைச் சுவரும், புழு பொதித்து உழுத்து அசுபு ஒழுகிய பொய்க்கூரை - புழுக்கள் நெருங்கி உளுத்தக கசெவாகி ஒழுகிய பொய்யாகிய கூராவேய்ந்த வீடும் ஆகிய, இத்தை - இவ்வுடம்பை, மெய்யெனக்கருதி நின்ற - மெய்யென நினைத்த நின்று, இடா கடல் சுழித்தலைப்படுவேனை - தன்பக கடற்சுழியி லகப்படுகின்றவனாகிய என்னை, மு - ன் - முத்து, மாமணி - பெருமை பொருந்திய மணிகள், மாணியிரத்த - மாணிக்கம் வயிரம் என்பவற்றினுடையவும், பவளத்தினை வளத்தினுடையவும், முழு சோதி - முழு வொளியையுடைய, அதன் - எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான், ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் அடியரில் கூட்டிய - தன் அடியாரோடு சேர்த்த, அதிசயம் கண்டாம் - அதிசயத்தைப் பார்த்தோம், ஏ - று.

(க - நா) தண்சச்சுவராகிய இவவுடம்பை மெய்யெனக் கருதித் துன்பக் கடற்சுழியி லகப்பட்டு வருந்துகின்ற என்னை இறைவன் ஆண்டருளிக் தன் அடியாரோடு கூட்டிய அதிசயத்தைப் பார்த்தோம் என்பதாம்.

(வி - ண.) பொத்தை - பருமை. அசம்பு - கசிவு. கூரை - சிறு வீடு. (ஏ)

நீக்கிமுன்னெனைத்தன்னொடுநிலாவகை குரம்பையிற்புகப்பெய்து நோக்கிநுண்ணிடநொடியனசொற்செய்து நுகமினநிலிளகைத்ததது நுகக்கிமுன்செய்தபொய்யறதது என்று கதெழுதருகடாசோதியாகுகியாண்டுதன்னடியிற் கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - நா.) முன் - முன்னே, தன்னொடு நிலாவகை - தன்னொடுகூடியிராதபடி, என்னை நீக்கி - என்னைப் பிரித்து, குரம்பையில புக பெய்து - உடம்பிற புகவிட்டு, நோக்கி - பார்த்து, நுண்ணிய நொடியன் - நுண்ணியனவும் நொடித்தற்குரியவும் ஆகிய, சொல் செய்து - சொல்லைச் சொல்லி, தும் இனநி - துத்ததயில லாமல், விளாகக்கைது நுககி - பற்றியெடுத்தது, முன் செயத - முன்செய்த, பொய் அற - பொய்க்குட, துகள் அறுத்து - களங்கத்தைச் சேதித்த, எழு தரு - எழுதின்ற, சுடா சோதி ஆக்கி - கிரணங்களை யுடைய ஒளி யுருவாகச்செய்த, ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் அடியில கூட்டிய - தன் அடியாரோடு சேர்த்த, அதிசயம் கண்டாம் - அதிசயத்தைக் கண்டோம், ஏ - று.

(க - நா) இறைவன், முன்னே யென்னை நீக்கி, இவ்வுடம்பிற புகுத்தி, இதில நான் படுக துன்பத்தாக கிரங்கி யாட்கொண்டருளித் தன் அடியாரோடு கூட்டிய அதிசயத்தைப் பார்த்தோம் என்பதாம்.

(வி - ண.) குரம்பை - கூடு. அது இங்கு உடம்புக்காயிற்று. துகள் - குற்றம். (அ)

உற்றவாகக்கையினுற்பொருணறுமலொழுதருநாற்றம்போற்பறறலாவதோரிலையிலாபபரம்பொருளபொருள்பாராதே பெற்றவாபெற்றபயனது நுகாந்திமும்பித்தாசொற்றெளியாமே யத்தனாண்டுதன்னடியிற் கூட்டியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - மா.) உற ஆகையின் உறு பொருள் - பொருத்திய உடம்பிலுள்ள பொருளாய், நறுமலா எழுதரு நாற்றம்போல - நல்ல மலரிலுண்டாகிய மணம்போல, பறநல ஆவது - பற்றுதற் கேற்ற தாகிய, ஓர் நிலை இல்லா - ஒரு நிலையற்ற, பரம்பொருள்-பரம்பொரு ளாகிய, ஆ பொருள் பாராதே - அநதப்பொருளை நோக்காமல், பெற்ற ஆறு பெற்ற பலன் - பெறவேண்டிய முறைப்படியே பெற்ற பயனை, துகாந்திடும் - அதுபவியாநின்ற, பித்தா சொல் தெ ளியாமே - பித்தா சொல்லுத் தெளியாமல், அததன் - எமது தாதை யாகிய சிவபெருமான், ஆண்டு - ஆண்டருளி, தன் அடியரில் கூட் டிய - தனையாராகனோடுசேர்த்த, அதிசயம் கண்டாம் - அதிசயத தைப் பாராத்தோம், எ - று.

(க - னா.) இறைவன், என்னை ஆவவேண்டாமென்று தன் னடியார தடுக்கவும் கேளாமல் என்னை யாண்டருளித் தன் அடியா ரோடு கூட்டிய அதிசயத்தைப் பாராதோம் என்பதாம்.

(வி - னா) நாற்றம் - மணம். பெற்றவாறு பெற்றவா என ஈறு தொகுத்தது. துகாதல் - அதுபவீத்தல். பித்தர் - இவரு அடி யாருக்காயிற்று. (ஈ)

இருடிணிந்தெழுந்திடடதோர்வலவினைச்சிறுகுடிவிதுவீததைப் பொருளெனக்களித்தருநாகத்திடைவிழப்புகுகின்றேனைத் தெருளுமுமதினெடிவரையிடிதரச்சினப்பதத்தொடுசெந்தீ யருளுமெயநநெறிபொய்நநெறிநீக்கியவதிசயங்கண்டாமே.

(ப - னா) இருள் திணிந்து - இருள் நெருங்கி, எழுந்திட் டது - தோன்றியதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, வலவினை - வலியவினை காரணமாக வுண்டாகிய, சிறு குடில் இது - சிறு குடில்போல்வது இவ்வுடம்பு, இததை - இதனை, பொருள் எனக் களித்தது - ஒரு பொ ருள் எனக் கருதிகளரித்து, அரு நாகத்திடை - அருமையாகிய நர கத்தில், விழ புகுகின்றேனை - விழப்புகுகின்ற எனை, செருளும் முமமதில் - தெளிந்த முப்புறம்கன, நொடிவரை - ஒரு நொடிப் பொழுதில், இடி தர - இடிநொழிய, சினப் பதத்தோடு - கோவக் குறியோடு வெளிப்பட்டு, செந்தீ அருளும் - செந்தீயை யருள் செய்த, மெய்நெறி - உண்மை நெறிப்பயனாகிய சிவபெருமான்,

பொய் நெறி நீகிய - எனது பொய்நெறிகளை யொழிததருளிய,
அதிசயம் கண்டாம் - அதிசயத்தைக் கண்டோம், எ - று.

(க - னா.) இந்த வுடம்பை யொரு பொருளாகக் கருதிக்களித்த நரகில் விழுப்புகுவேனாகிய என்னை, இறைவன் ஆண்டருளி என பொய்நெறியை நீக்கி மெய்நெறியை யருளசெய்த அதிசயத்தைப் பார்த்தோம் என்பதாம்.

(வி - னா.) இருள் - அஞ்ஞானவிருள். பொருள் என - மெய்யென்று. (30)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பு ண ர் ச் சி ப் ப த் து.

அத்துவிதவிலக்கணம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

தீ ரு ச் சி ற் ற ம் ப ல ம்.

சுடர்பொற்குன்றைததோளாமுத்தை

வரளாதொழும்புகந்து

கடைபட்டேனையாண்டுகொண்ட

கருணையனைக்கருமால்பிரமன்

றடைபட்டின்னுஞ்சாரமரட்டாத்

தன்னைதந்தவென்றாமுதைப்

புடைபட்டிருப்பதென்றுகொல்லோவென்

பெரல்லாமணியைபுணர்ந்தே.

(ப - னா) சுடர் - ஒளி விடுகின்ற, பொற்குன்றை - பொன்மலையை, தோளாமுத்தை - தொளைக்காத முத்தை, வரளா - சும்மா, தொழும்பு உகந்து - தொண்டினை விரும்பி, கடை பட்டேனை - கடைப்பட்டவனாகிய என்னை, ஆண்டுகொண்ட - ஆண்டுகொண்

டருளின, கருணையனை - கருணைக்கு உறையுளா யிருப்பவனை, கரு
மால் பிரமன் - கரியமாலும் பிரமனும், தடை பட்டு-தடைசெய்யப்
பட்டு, இன்னும் சார மாட்டா - இன்னமும் அடையவொண்ணா
தன்னை - தன்னை, தந்த - கொடுத்த, என ஆர அமுதை - என் அரிய
அமிரதத்தை, என் பொல்லா மணியை - என் பொன்னா மணியை,
புணாந்து - சோந்து, புடைபட்டிருப்பது - அயலிலிருப்பது, என்று
கொலோ - எந்நாளோ, ஏ - று.

(க - னா.) ஒளிவிடுகின்ற பொன்மலை முதலியவைபோலும்
இறைவனைச் சோந்து அவனருகில் நானிருப்பது எந்நாளோ என்ப
தாம்.

(வி - னா.) சுடர்தல் - ஒளி விடுதல். தோளா - தொளைக்காத.
புடை - அயல் (அருகு). பொன்னாமணி - பொல்லாமணியென வந்
தது. இவ்வாறுலனககள் ஒத்து வருதல் வடதுலா மதம். (க)

ஆற்றகில்லேனடியேனரசே

யவனிதலத்தைம்புலனாய

சேற்றிலமுந்தாச்சிந்தைசெய்து

சிவனெம்பெருமானென்றேத்தி

பூற்றுமணற்போனெக்குநெக்குள்ளே

யுருகியோலமிட்டுப்

போற்றிநிற்பதென்கொல்லோவென்

பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - னா.) அரசே - வேந்தனே, அடியேன் - அடியனேன்,
அவனி தலதது - பூதலத்தில், ஐம்புலன் ஆய - ஐம்புலன்களாகிய,
சேற்றில் அமுந்த - சேற்றில் மூழ்க, ஆற்றகில்லேன் - பொறுக்கில்
லேன், (ஆதலால்) சிந்தைசெய்து - உன்னைச்சிந்தித்து, சிவன் -
சிவனே, எம்பெருமான் - எம்பெருமானே, என்று எத்தி - என்று
துதித்து, ஊற்று மணல்போல்-ஊற்றுமணல்போல, நெக்குநெக்கு-
நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து, உன்னே உருகி-மனமுன்னருகி, ஓலம் இட்டு-
முறையிட்டு, என பொல்லாமணியை புணாந்து - எனது தொலைபடா
மாணிக்கத்தைச்சோந்து, போற்றி நிற்பது - வணங்கிநிற்பது, என்று
கொலோ - எந்நாளோ, ஏ - று.

(க - னா) இறைவனே, இவ்வுலகத்தில் ஐம்புலச் சேற்றில் மூர்த ஆறறகிலேன், சிவனே எம்பெருமானே உயன்று துதித்து, ஊற்றமணலபோல மனம் நெகிழ்த்தருகி ஒலமிட்டு உன்னைச்சோந்து போற்றி நிற்பது எந்நாளோ என்பதாம்.

(வி - னா.) ஐம்புலன் - சத்த பரிசுருபாசகத்தங்கள். ஒலமிடல் - முறையிடல். (உ)

நீண்டமாலுமயனும்வெருவ
நீண்டநெருப்பைவிருப்பிலேனை
யாண்டுகொண்டவென்றோமுதை
யன்றோறுள்ளத்தடியா முன
வேண்டுமதனையும்வாய்விட்டலறி
விரையாமலர் தூவிப்
பூண்டுகிடப்பதென்றுகொல்லோவென
பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - னா) நீண்டமாலும் - நெடுமாலும் அயனும்-பிரமனும், வெருவ - அருசு, நீண்ட - நீண்டிநின்ற, நெருப்பை - அகநெருப்பை-விருப்பு இல்லேனை ஆண்டு கொண்ட - தன்னிடத்தது அன்பில்லாத வனாகிய என்னை ஆண்டுகொண்டருளின, என் ஆ அமுதை - என் அரிய அமிதத்தை, அன்றோறு உன்னதது - அன்றோறுகின்ற மனத்தினையுடைய, அடியார் முன - அடியாகக்கெதிரில், வேண்டுமதனையும் வேண்டுமனவும், வாய்விட்டு அலறி - வாய்விட்டாற்றி, வினா ஆ மலர் தூவி - மணம்பொருத்திப மலர்களைத் தூவி, பூண்டு கிடப்பது, அடைந்து கிடப்பது, என்று கொல்லோ - எந்நாளோ, எ - று,

(க - னா.) திருமாலும் பிரமனும் அஞ்சும்படி நிமிர்ந்த நெருப்பு மலையும், அன்பில்லாத என்னை யாண்டுகொண்டவனும் ஆகிய சிவபெருமானே மலர்களால் அருச்சித்துப்பூண்டு கிடப்பது எந்நாளோ என்பதாம்.

(வி - னா) நீண்டமால் - திரிவிக்கிரமன். வினா-மணம். (க)

அல்லிக்கமலத்தயனுமானு
மல்லாதவருமமரர்கோனுஞ்

சொல்லிப்பரவுநாமத்தானைச்
 சொல்லும்பொருளுமிறந்தசுடனா
 நெல்கிகனியைத்தேனைப்பாலை
 நிறையின்னமுதையமுதின்குவையைப்
 புலவிப்புணாவதெனறுகொல்லோவென
 பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - னா) அல்லி - அகலிதழகையுடைய, கமலத்து - தாம
 னாமலரினான, அயனும் - பிரமணம், மாலும் - வீட்டுணுவும், அல்
 லாதவரும் - மற்றைத் தேவரும், அமராகோனும் - இரத்திரணும், சொ
 ல்லி பரவும் நாமத்தானை - சொல்லித் துதிகுகின்ற திருநாமத்தை
 யுடையவனை, சொல்லும் பொருளும் இறந்த சுடனா - சொல்லையும்
 பொருளையும் கடந்த சோதியை, நெல்கிகனியை - நெல்விப்பழ
 ததை, தேனை - தேனை, பாலை - பால், நிறை இன் அமுதை - நிறை
 நத இனிய அமிரத்ததை, அமுதின்குவையை - அமிரத்ததின்
 சுவையை, என் பொல்லா மணியைப்புணர்ந்து - எனது தொலைப
 டா மணியைச் சோதன-புல்லி புணாவது-நெருங்கித்தழுவுவது, என்
 று கொலோ - என்றோ, எ - று.

(க - னா.) பிரமணம், திருமாலும், இரத்திரணும் புகழுகின்ற
 திருநாமங்களை யுடையவனும், சொற்பொருள்களைக் கடந்தவனும்,
 அமுது முதலியவற்றின் சுவையாயுள்ளவனும் ஆகிய சிவபெருமானை
 நெருங்கித் தழுவுவது எந்நாளோ எனபதாம்.

(வி - னா.) சொல்லும்பொருளு மிறத்தலாவது - சொல்லுக்
 கும் பொருளுக்கும் எட்டாது நிறறல். (ச)

நிகழத்திகழமுடியுமுடியுங்
 காண்பானகீழ்மேலயனுமாலு
 மகழப்பறந்துங்காணமாட்டா
 வமமானிமமாநிலமுழுது
 நிகழப்பணிகொண்டென்னைபாடகொண
 டாவாவென நரீரமையெல்லாம
 புகழப்பெறுவதெனறுகொல்லோவென
 பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - னா) திகழத் திகழும் - மிகவும் விவநகுகின்ற, அடியும் முடியும் காண்பான் - அடியையும் முடியையும் காணும்பொருட்டு, கீழ் மேல் - மீழும் மேலும், மாலும் அயனும் - திருமாலும் பிரமனும், அகழ் பறநீடும் - அகழ்ந்தும் பறந்தும், காணமாட்டா - காணவொன்றாத, அமமான் - அந்தப்பெரியோன், இ - இநத, மாநிலம் முழுதும் - பூரி முழுதும், நிகழ - விளங்க, பணிகொண்டு - அடிமை கொண்டு, என்னை ஆட்கொண்டு - என்னை ஆட்கொண்டருளி, ஆவா என்ற-ஓயோவென்றிராதனை, நீர்மையெல்லாம் - குணங்களெல்லா நறறையும், புகழ்பெறுவது-புகழ்க்கிடைப்பது, என்று கொல்லோ-எந்நாளோ, என் பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே - எனது தொனபடா மணியைச் சேர்த்து, எ - து.

(க - னா) பிரமவிட்டுணுக்களால் காணப்படாத சிவபெருமான இடவுலகமுழுதும் விளங்கும்படி யென்னையாட்கொண்ட குணங்களெல்லாவறறையும் நான் புகழ்ப், பெறுவது எந்நாளோ என பதாம்.

(வி - னா.) காண்பான் - பானீற்றுச்செயவெனெச்சம். அகழ் தல் - தோண்டிதல், நீர்மை - குணம். (ரு)

பரிந்துவருபுரமானதம்

பண்டையடியேற்கருள்செய்யப

புரிந்துபோகதுபெருமாதிலத்தி

லருமாலுற்றேனென்றென்று

சொரிந்தகண்ணீர்சொரியவுண்ணீ

ருரோ மஞ்சிலாப்பவுகநதன்பாய்ப்

புரிந்துநிற்பதென்றுகொல்லோவென்

பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - னா.) பரிந்து வந்து - விரும்பி வந்து, பண்டே - முன்பே, அடியேற்கு - அடியேனுக்கு, பரம ஆநந்தம் அருள்செய்ய - மேலான இன்பத்தை அருள் செய்ய, புரிந்து போந்து - புரிந்து வந்து, பெரு மா நிலத்தில - பெரிய நிலவுலகத்தில், அருமால் உற்றேன என்று என்று - அருமையாகிய மயக்கத்தை யடைந்தேன்

என்று சொல்லி, சொரிந்த கண்ணீர் சொரிய - பொழிந்த கண்ணீர் பொழிந்தபடியே யிருக்க, உன் நீர் - மனத்தனபினால், உரோமம் சிலிப்ப - மயிர் சிலிர்க்க, அன்பாய உகந்து - அன்புருவாய் விரும்பி, என் பொலலாமணியைப் புணரது - என் தொலைபடாத மாணிக்கத்தைச் சோந்த, புரிந்து நிற்பது - விசுவசித்து நிற்பது, என்று கொலோ - என்றோ, எ - று.

(க - னா) இறைவன் விரும்பி வந்து முன்னமே யெனக்குப் பேரின்பதையருள்செய்ய அதனைப் பிடித்து இவ்வுலகில் வந்து பெரிய மயக்கத்தை யடைந்தேனென்று கண்ணீரொழுதுவும், மயிர் சிலிப்பவும், அன்பு கொண்டு அவ்விறைவனை நான் விரும்பி நிற்பது எந்நாளோ என்பதாம்.

(வி - னா.) பரிதல் - விரும்புதல். புரிதல் - விரும்புதல். மால் - மயக்கம். (௫)

நினையப்பிறருக்கரிய நெருப்பை

நீரைக்காலிலினைவிசுமப்பைத்

தனையொப்பாராயிலலாததனியை

நோக்கித்தழைத்துத் தழுத்த தண்டிய

கனையக்கண்ணீரருவிபாயக

கையுறுகூப்பிக்கடிமலராற

புனையப்பெறுவதெனுகொல்லோவென

பொல்லாமணியைப்புணராதே.

(ப - னா.) பிறருக்கு - பிறருக்கு, நியைய அரிய நெருப்பை - நினைதற்கரிய நெருப்பினை, நீரை - நீரை, காலே - காற்றை, நிலினை - மண்ணை, விசும்பை-விண்ணை, தன்னை ஒப்பானா இல்லா தனியை-தன்னை நிகர்ப்பவனாயில்லாத தனிமைப்பொருளே, நோக்கி-விரும்பி, தழைத்து - களித்து, தழுத்த - தழுதழுத்த, கண்டம் கனைய - கண்டம் கனைத்தலுண்டாக, கண்ணீர் அருவிபாய - கண்ணீரானது அருவிபோலப்பாயாநிறு, கையுறு கூப்பி - கைகளையும் குவித்து, கடிமலரால் - மணமுள்ள மலர்களால், புனையப்பெறுவது-அலங்கரிக்கப் பெறுவது, என்று கொல்லோ - எந்நாளோ, என் பொல்லாமணியைப் புணர்ந்து-என் தொலைபடாத மாணிக்கத்தைச் சோந்து, எ - று.

(க-ஊ.) இறைவினைநோக்கித் தழுதழுத்தகண்டம் கனைததல்
கண்ணீருவிபாயதல் முதலிய குறிகளோடு நின்று மலரால் அலங்க
ரிக்கப்பெறுவது எந்நாளோ என்பதாம்.

(வி - ஊ.) கால் - காற்று. விசம்பு - ஆகாயம். (எ)

நெக்குநெக்குளருருகியுருகி
நினையுமிருநதுங்கிடநதுமெழுந்து
நகருமழுதுந்தொழுதுமவாழ்த்தி
நானுவிகத்தாறகூததுநவிறறிச
செக்காபோலுநதிருமேனித்
திசுழநோக்கிச்சிலிரிசிலிரிததுப
புக்குநிற்பதென்றுகொல்லோவென
பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - ஊ.) நெக்கு நெக்கு - நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து, உள் உருகி
யுருகி நின்றும் - மனமுருகி யுருகி நின்றும், இருந்தும் - இருந்தும்,
புடந்தும் - படுத்தும், எழுந்தும் - எழுந்தும், நக்கும - சிரித்தும்,
அழுதும் - அழுதும், தொழுதும் - வணங்கியும், வாழ்த்தி - துதி
த்து, நானுவிகத்தால் - பலவகையாக, கூதது நவிறறி - கூததாடு
தல் செய்து, செக்கர் போலும் திருமேனி-செவ்வானம்போலுந திரு
மேனி, திசுழ நோக்கி - வினங்கப்பார்த்து, சிலிரி சிலிரிதது - சிலிரி
சிலிரித்து, புக்கு நிற்பது - புருந்த நிற்பது, என்று கொலோ - எந்
நாளோ, என் பொல்லாமணியைப் புணர்ந்து - என் தொனையாத மா
ணிக்கததைச் சோந்து, எ - று.

(க - ஊ.) இறைவனது திருமேனியை நோக்கி மனநெகிழ்
ச்சி, உளருருகுதல் முதலிய குணங்களைப் பெற்று அவனைச் சரண
டைந்து நிற்பது எந்நாளோ என்பதாம்.

(வி - ஊ.) இருத்தல் - உட்கார்ந்திருத்தல். நகுதல் - சிரித்
தல். நவிறறல் - செய்தல். (அ)

தாதாய்முவேழலகுக்குந்
தாயேநாயேனறையாண்ட

பேதாயபிறவிப்பிணிக்கோமருந்தே
பெருந்தேன்பில்கவெப்போது
மேதாமணியேயெனறெனறேத்தி
யிரவுமபகலுமெழிலாரபாதம்
போதாய்ந்தனைவதெனறுகொல்லோவென
பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - னா.) மூவேழு உலகுகும் - மூவேழுலகங்களுக்கும், தா
'தாய் - தந்தையே, தாயே - தாயே, நாயேன தன்னை யாண்டபே
தாய, நாயினேனை ஆண்டருளின அறிவிலீ, பிறவிப்பிணிகு ஒர்
மருந்தே - பிறவி நோய்க்கு ஒப்பற்ற மருந்தே, பெருந்தேன்பில்க -
பெருந்தேன்சிந்த, எப்போதும் - எப்பொழுதும், மேதா மணியே -
ஞான மணியே, என்றென்று ஏத்தி - என்று சொல்லித் துதித்து,
இரவும் பகலும் - இரவிலும் பகலிலும், எழில ஆர்-அழகு நிறைந்த,
பாதம் போது - திருவடித்தாமரைமலரை, ஆய்ந்த - ஆராய்ந்து, அனை
வது - அணுகப்பெறுவது, என்று கொலோ - ஏங்காளோ, எனபொ
ல்லாமணியைப் புணர்ந்து - என் தொலைபடாத மாணிக்கத்தைச்
சேர்ந்து, ஏ - று.

(க - னா.) மூவேழுவகுகும் தந்தை தாயாயிருப்பவனே,
நாயேனை யாண்டவனே, பிறவிப்பிணிகு மருந்தே, அறிவுருவாகிய
மாணிக்கமே என்று துதித்து இரவும் பகலும் இறைவனது திருவடித்
தாமரையை நான் அணுகுவது எநநாளோ எனபதாம்.

(வி - னா.) தாதை என்பது ஈறுகிரிந்த வினையாயிற்று. மே
தாமணி. வடதுன் முடிபு. (ஈ)

காப்பாய்ப்படைப்பாய்கரப்பாய்முழுதுங்
கண்ணாவிசுமபினவிண்ணோக்கெல்லா
மூப்பாய்மூவாமுதலாய்கின்ற
முகவாமுன்னேயென்னையாண்ட
பார்ப்பானேயெம்பரமாவென்று
பாடிப்பாடிப்பணிந்துபாதப்
பூப்போதனைவதெனறுகொல்லோவென்
பொல்லாமணியைப்புணர்ந்தே.

(ப - னா) முழுதும் - எல்லாவற்றையும், காப்பாய் - காவல் செய்வாய், படைப்பாய் - உண்டாக்குவாய், கரப்பாய் - மறைப்பாய், கண் ஆர் விசம்பின் - இடம் நிறைந்த ஆகாயத்திலுள்ள, விண்ணோ கரு எல்லாம் - விண்ணுலகத்தாக்கெல்லாம், மூப்பாய் - முதியோனே, மூவா முதல ஆய் நின்ற முதலவா - முதிராத முதலாகி நிலை பெற்ற முதலவனே, முன்னே எனனை ஆண்ட - முன்னே எனனை ஆண்டருளின, பார்ப்பானே - கேதியனே, எம் பரமா என்று - எம் பரமனேயென்று, பாடி பாடி - பாடிப்பாடி, பணிந்து - வணங்கி, பாதம் - திருவடியாகிய, பூ - அழகாகிய, போது - தாமனாமலனா அணைவது-அடையப்பெறுவது, என்று கொல்லோ - என்றோ, என் பொலலாமணியைப் புணர்ந்து-என தொலைபடாத மாணிக்கத்தைச் சேர்ந்து, எ - று.

(க - னா.) காப்பவனே முதலிய சொற்களால் உன்னைத் துதித்து வணங்கி உன் திருவடித்தாமரை மலரை நான் அடையப்பெறுவது எந்நாளோ என்பதாம்.

(வி - னா.) கரத்தல் - மறைத்தல். அது இவரு சங்கரத்தை யுணர்த்திற்று. கண் - பெருமையுமாம். (கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழாப்பத்து.

முத்தியுபாயம்.

ஆசிரியவீருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாரொடுவின்னாய்ப்பரந்தவெம்பரனே

பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்

சீரொடுபொலிவாய்சிவபுரத்தரசே

திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே

யாரொடுநோகேனாககெடுத்துரைக்கே

ஆண்டநீயருளிலையானால்

வராகடலுலகிலவாழ்கிலேன்கண்டாய்

வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - னா.) பாரொடு வின் ஆப் - பூமியோடு ஆகாயமாகி, பா
ந்த - பரவிய, எம்பரனே - எமது மேலோனே, நான் - யான், மற்ற
பற்று இலேன் - வேறு பற்றுடைய னல்லேன், சீரொடு பொலி
வாய் - சிறப்போடு கூடி விளங்குவோனே, சிவ புரத்த அரசே - சிவ
புரத்துக்கு வேந்தனே, திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்
பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, யாரொடு நோ
கேன் - யாரோடு சொல்லி கொடுத்துகொள்வேன், ஆர்க்கு எடுத்து
உரைக்கேன் - யாருக்கு எடுத்துச் சொல்லுவேன், ஆண்ட நீ - என்னை
ஆண்டருளின நீயே, அருவிலையானால் - அருள் செய்திலையாயின்,
வராகடல் உலகில்-நெடிய கடல் சூழ்ந்த உலகத்தில், வாழ்கிலேன்-
வாழ்கில்லேன், வருக என்று-வருகவென்று, அருள்புரியாய் - அருள்
செய்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன்னைப் பற்றி வேறொருபற்றில்லை, நீ யென்னை யாண்டருளாவிடின், நான் யாரோடு சொல்லி கோவேன, இவ்வுலகில் வாழ்கிலேன் எனனை வாவென் தழைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) பா - பூமி. விண - ஆகாயம். வார - நீட்சி. (ஃ)

வமபனேன் தன்னையாண்டமாமணியே
மற்றுநான்பற்றிலேன்கண்டா
யுமபருமறியாவொருவனையிருவாக்
குணாவிறந்துலா முடுருவுந்
செமபெருமானே சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
யெமபெருமானே யெனனையாள்வானே
யெனனை நீ கூவிக்கொண்டருளே.

(ப - னா.) வம்பனேன் தனனை - வம்பனாகிய என்னை, ஆண்ட - ஆண்டருளின, மா மணியே - மாணிக்கமே, நான் - யான், மற்று பற்று இலேன் - வேறொருபற்று முண்டயேனல்லேன், உம்பரும் அறியா ஒருவனே - தேவரு மறியாத ஒப்பற்றவனே, இருவாகு - பிரம விட்டுணுகளாகிய இருவருக்கும், உணாவு இறந்து - அவாக ளது அறிவைக்கடந்து, உலகம் ஊடுருவும் - எல்லா வுலகங்களையும் ஊடுருவிச் சென்ற, செமபெருமானே - செவ்விய பெருமானே, சிவ புரத்து அரசே - சிவ புரத்துக்கு வேந்தனே, திருப்பெருந்துறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, எம்பெருமானே - எம்பெருமானே, என்னை ஆள்வானே - என்னை யாள்வானே, என்னை - அடியேனே, நீ கூவிக்கொண்டருள் - நீ கூவிப் பணிகொண்டருள்வாயாக, ஏ - து.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன்னையற்றி வேறொருபற்றில்லை, ஆதலால் என்னை நீ கூவிக்கொண் டருளவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) வம்பன் - வீணன். உம்பர் - தேவா. இருவர் - அரி பிரமர்.

பாடி மாலபுக மூம்பாதமேயலலாற்
 பற்றுநாநமற்றிலேன்கண்டாய்
 தேடிநீயாண்டாய்சிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
 யூடுவதுன்னோடுவப்பதுமுன்னே
 யுணர்த்துவதுனக்கெனக்குறுதி
 வாடினேனிக்குவாழ்கிலேன்கண்டாய்
 வருகவென்றருளபுரியாயே.

(ப - னா.) மால் - திருமால், பாடிபுகமும் - பாடிப்புழம்படி
 யான, பாதம் வ அலலால் - உன் திருஉடியே யன்றி, நான் - யான்
 மற்று பற்று இலேன் - வேறொருபறறையுடையேனல்லேன், தேடி
 நீ ஆண்டாய் - (அங்ஙனம் பற்றிலாத என்னை) தேடி வந்து நீயே
 ஆண்டருளினே, சிவபுரத்த அரசே - சிவபுரத்தகரு வேந்தனே,
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையில் எழுக
 ருளிய சிவபெருமானே, ஊடுவது உன்னோடு - யான் பிணங்குவது
 உன்னோடே, உவப்பதும் உன்னை - யான் உவப்பதும் உனனையே,
 உணர்த்துவதும் உனக்கு - யான் விண்ணப்பம் செய்வதும் உனக்கே,
 எனக்கு உறுதி வாடினேன் - எனக்கு உறுதிப்பொருளினின்றும்
 விடுபட்டுவாடினேன், இங்குவாழ்கிலேன் - இவ்விடத்து வாழ்கில்
 லேன், வருக என்று - வருகவென்று, அருள் புரியாய் - அருள் செய்
 வாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு
 உன்னை யன்றி வேறொருபற்றில்லை, இவ்வுலகில் வாழ்கிலேன்,
 என்னை நீ வாவென்றழைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) ஊடுதல் - பிணங்குதல் - உவத்தல் - விரும்புதல்.

வல்லைவாளாக்கர்புரமெரித்தானே
 மற்றுநாநபற்றிலேன்கண்டாய்
 தில்லைவாழ்குத்தாசிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே

யெல்லேமுவலகுமுருவியன்றிருவர்
காணுநாளா தியீநினமை
வல்லையாயவளாந்தாயவாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - னா.) வல்லை - வினாவில், வான அரக்கர் - வாட்கையரா கிய அரக்கரது, புரம் எரித்தானே-மூப்புரங்களை எரித்தவனே, நான்- யான், மற்ற பற்று இலேன - வேறொருபற்று முடையேனல்லேன, திலலை வாழ் கூத்தா - தில்லையில் வாழ்கின்ற கூத்தப்பிரானே, சிவ புரதது அரகே - சிவபுரததுக்கு வேந்தனே, திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையில் வாழ்கின்ற சிவபெருமானே, மூவுல கும் எல்லை உருவி - மூன்றுலகத்தையும் எல்லை கடந்து, அன்று-அக் காலத்தில, இருவா காணும் நான்-பிரம விஷ்ணுக்கள் காணப் புகுந்த நாளில, ஆகி ஈறு இன்மை - முதலிறுதியின்மையில், வல்லையாய் - சமாததனாகி, வளார்தாய - வளார்தவனே, வாழ்கிலேன - வாழ்கில் லேன, வருக என்று - வருகவென்று, அருளபுரியாய் - அருள்புரி வாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன்னையன்றி வேறொருபற்றில்லை, இவ்வுலகில் வாழ்கிலேன், என னை நீ வாடுவன்றழைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) வல்லை - வினாவு. எல்லை - வரம்பு, அரக்கராவா - வித்துனமாலி, தாருகாட்சன், கமலாட்சன் முதலிய திரிபுரா தியாகன்.

பண்ணினேர்மொழியாள் பங்கரீயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
திண்ணமேயாண்டாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறையிவனே
யெண்ணமேயுடலவாய்மூக்கொடுசெவிகண்
னென்றிவைநினகணைவைத்து
மண்ணின்மேலடியென்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - னா.) பண்ணின் - பண்களினும், வா - அழகாகிய, மொழியாள் - மொழியையுடையவளாகிய உமாதேவியின், பங்க - பங்க

னே, நீ அல்லால் - நீயன்றி, நான் - யான், மற்று பற்று இலேன் - வேறொரு பற்றுடையேனல்லேன், திண்ணமே ஆண்டாய - உண்மையாகவே ஆண்டருளினே, சிவபூத்து அரசே - சிவபூத்ததற்கு வேந்தனே, திருப்பெருந்தறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்தறையிலே முத்தருளிய சிவபெருமானே, எண்ணம் - எவது நினைப்பு, உடல் - உடம்பு, வாய் - வாய், மூக்கொடு - நாசியோடு, செவிகண் - செவிக்கண் கண்கள், என்ற இவை - என்று சொல்லப்பட்ட இவைகளை, நின் கண் எவைத்து-உன்னிடத்தே வைத்து, மண்ணின் மேல் - மண்ணுலகினமீது, அடியேன் வாழ்கிலேன் - அடியேன் வாழ்கிலேன, வருக என்று - வருகவென்று அருள புரியாய் - அருள செய்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்தறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன்னையன்றி வேறொரு பற்றிலலை. இவ்வுலகில் வாழ்கிலேன், என்னை நீ வாவென் தழைத்துக்கொள்ளவேண்டாமென்பதாம்.

(வி - னா) திண்ணம் - உண்மை. என்ற இவையென்பது என்றிவையென ஈறு தொகுத்தலாயிற்று. (௫)

பஞ்சினமெல்லடியாள் பங்கநீயல்லாற்
பற்றுநானமற்றிலேன்கண்டாய்
செஞ்செவையாண்டாய்சிவபூதகரசே
திருப்பெருந்தறையுறைசிவனே
பஞ்சினேனாபேணாடுநீயளித்த
வருளினைமருளிணுமறந்த
வஞ்சனேனிங்குவாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருளபுரியாயே.

(ப - னா) பஞ்சின் - பஞ்சினும், மெல - மென்மையாகிய, அடியாள் - பாதங்களையுடையவளாகிய உமாதேவியின், பங்க - பங்கனே, நீ அல்லால்-உன்னையன்றி, நான்-யான், மற்று பற்று இலேன் - வேறொரு பற்றுடையேனல்லேன், செஞ்செவே ஆண்டாய - மிகவுஞ் செம்மையாகவே என்னை ஆண்டருளினே, சிவபூத்து அரசே - சிவபூத்ததற்கு அரசே, திருப்பெருந்தறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்தறையிலேமுத்தருளிய சிவபெருமானே, நாயேன் அஞ்சி

னேன் - நாயினேன் பயந்தேன், நீ ஆண்டு அளித்த அருளினை - நீ என்னை ஆண்டருளின பரமகிருபையை, மருளினால் மறந்த - மதி மயக்கத்தால் மறந்த, வஞ்சனேன் - உஞ்சக்கூகிய நான், இவரு வாழ்கிலேன் - இவ்வுலகத்தில் வாழ்கில்லேன், வருக என்று - வருக வென்று, அருள்புரியாய் - அருள்செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன்னையன்றி வேறொருபறிகிலே, இவ்வுலகில் வாழ்கிலேன், என்னை நீ வாவென்றழைத்தக்கொள்ள வேண்டிம என்பதாம்.

(வி - னா.) பஞ்சின் - பஞ்சபோல எனினுமாம், மருள் - மயக்கம். (சு)

பரிதிவாழொளியாய்பாதமேயல்லாற்
பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
திருவுயர்கோலசசிவபுரத்தரசே
திருப்பெருநதறையுறைசிவனே
சுருணையேநோக்கிக்கசிறுதுளமுருகக்
கலந்துநானவாழுமாறறியா
மருளனேனுலகில்வாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றருள்புரியாயே.

(ப - னா) பரிதி காழ் ஒளியாய் - பொன்போலும் ஒளியையுடையவனே, பாதமே அல்லால் - உன் பாதமேயன்றி, நான் - யான், மற்று'பற்று இலேன் - வேறொரு பற்றுடையோனல்லேன், திரு உயர் - செல்வத்தாற் சிறந்த, கோலம் - அழகாகிய, சிவபுரத்து அரசே - சிவபுரத்துக்கு வேந்தனே, திருப்பெருநதறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, சுருணையே நோக்கி - உன் சுருணையையே நோக்கி, உள்ளம் கசிந்து உருகி-மனம் கசிந்தருகி, உலந்து - (திருவோலகத்தில்) கூடி, வாழும் ஆறு அறியா - வாழும்வித்ததை யறியாத, மருளனேன் நான் - மருட்சியையுடையேனாகிய நான், உலகில் - உலகத்தில், வாழ்கிலேன் - வாழ்கிலேனே, வருக என்று - வருகவென்று, அருள் புரியாய் - அருள் செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்தறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன்னையன்றி வேறொரு பற்றிலலை, உன் கருணையையே நினைந்து மனங்கொடுத்துக்கி கலந்தவாழும் வழி யறியாத மருளனேன் இவ்வுலகில வாழ்கிலேன், என்னை நீ வாய்வன றழைத்துக்கொண்டருள் வேண்டிம என்பதாம்.

(வி - னா.) பரிதி - சூரியன் எனினுமாம், திரு - செல்வம். கோலம் - அழகு. (எ)

பந்தனைவிரலாள் பங்கநீயல்லாற
பற்றுநான் மற்றிலேனகண்டாய்
செந்தழலபோலவாய்சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்தறையுறைசிவனே
யந்தமில்முதேயருமபெருமபொருளே
யாரமுதேயடியேனை
வந்துயவரண்டாய்வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென்றருளபுரியாயே.

(ப - னா.) பந்து அனை விரலாள் - பந்துபொருந்திய விரலினையுடையாளாகிய உமாதேவியின், பங்க - பங்கனே, நீ அல்லால் - நீயன்றி, நான் - யான், மற்று பற்று இலேன் - வேறொரு பற்றுடையேனலவேன, செந்தழல் போலவாய் - செம்மையாகிய நெருப்புப் போலபவனே, சிவபுரத்த அரசே - சிவபுரத்துக்கு வேந்தனே, திருப்பெருந்தறை உறை சிவனே - திருப்பெருந்தறையி லெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, அந்தம இல் - முடிவில்லாத, அமுதே - அமிரதமே, அரு பெரு பொருளே - அரிப பெரியபொருளே, ஆர் அமுதே - அரிய அமிர்தமே, வந்து - நீயே வந்து, அடியேனை - அடியனேனை, உய்ய - உய்யுமபடி, ஆண்டாய் - ஆண்டருளினே, வாழ்கிலேன் - இவகு வாழ்கிலேன, வருக என்று - வருகவென்று, அருள் புரியாய் - அருள் செய்யாய், எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்தறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன்னையன்றி வேறொரு பற்றிலலை, இவ்வுலகில வாழ்கிலேன், என்னை நீ வாவென் றழைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) பந்து - திட்டியெனினுமாம். உய்யவென்பத உயவென நின்றது, இடைக்குறை. (அ)

பாவநாசாவுன் பாதமேயலலாற்
 பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
 தேவாதந்தேவேசிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே
 மூவுலகுருவகிருவாகீழ்மேலாய்
 முழங்கழலாய்நிமிர்ந்தானே
 மாவுரியானேவாழ்கிலேன்கண்டாய்
 வருகவென்றருள்புரியாயே.

ப - னா.) பாவநாசா-பாபநாசனே, உன் பாதம் ஏ அல்லால் - உன் திருவடியேயன்றி, நான் - யான், மற்ற பற்று இலேன - வேறொருபறதும் உடையேனல்லேன், தேவா தேவே - தேவாக்கும் தேவனே, சிவபுரத்து அரசே - சிவபுரத்துக்கு வேந்தனே, திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே-திருப்பெருந்துறையிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, மூவுலகு உருவ - மூன்றுலகளும் ஊடுருவும்படி, இருவர் - பிரம் விட்டுணுககளாகிய இருவரும், கீழ் மேல் ஆ-சீழுமமேலுமாக, முழங்கு - ஒலிக்கின்ற, அழல் ஆய் - தீயுருவாகி, நிமிர்ந்தானே - வளராதவனே, மா உரியானே - யானைதேவையுடையவனே, வாழ்கிலேன் - இங்கு வாழ்கிலேன், வருக என்று-வருகவென்று, அருள் புரியாய் - அருள் செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உன் னையன்றி வேறொருபற்றிலலை. இவ்வுலகிலவாழ்கிலேன், என்னை நீ வாவென்றழைத்துக்கொன்னவேண்டுமெனப்பதாம்.

(வி - னா.) பாவநாசன் - பாவங்களை நசிக்கப்பண்ணுவோன். மா - புவி யெனினுமாம். யானையாவது, கயாசுரனென்னுமசுரன்.(க)

பழுதிறொல்புகழாள்பங்கரீடில்லாற்
 பற்றுநான்மற்றிலேன்கண்டாய்
 செழுமதியணிந்தாய்சிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே

தொழுவனோபிறரைததுதிப்பனோவெனக்கோர்
துணையெனநினைவனோசொல்லாய்
மழவிடையானேவாழ்கிலேன்கண்டாய்
வருகவென்றாள்புரியாயே.

(ப - னா) பழுது இல் - பழுதற்ற, தொல் - பழமையாகிய, புகழான் - புகழையுடையவனாகிய உமாதேவியின், பங்க-பங்கனே, நீ அல்லால் - நீ யன்றி, நான் - யான, மற்று பற்று இலேன - வே ரொருபற்று முடையேனவலேன், செழுமதி அணிந்தாய்-செழுமையாகிய பிறையை யணிந்தகனே, சிவபுரத்து அரேசே - 'சிவபுரத்துக்கு வேந்தனே, திருப்பெருந்துறை உறைசிவனே-திருப்பெருந்துறையிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானே, பிறரை-தயலானா, தொழுவனோ-வணங்குவேனோ, துதிப்பனோ - துதிப்பேனோ, எனக்கு ஓர் துணை என நினைவனோ - எனக்கொருதுணையென்று நினைப்பேனோ, சொல்லாய் - சொல்லாய, மழவுடையானே - இளமையாகிய இடபவாக நதையுடையகனே, வாழ்கிலேன் - இவருவாழ்கில்லேன், வருக என்று-வருகவென்று, அருள புரியாய் - அருள்செய்வாயாக, ஏ - று.

க - னா) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமானே, எனக்கு உணையென்றி வேரொருபற்றிலலை, இவவுலகிலகாழ்கிலேன், என்னை நீ வாவென்றழைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) மதி - சந்திரன். அது இங்குப்பிறைக்காயிற்று. மழவு - இளமை, (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்பத்து.

மகாமாயாசத்தி.

ஆசிரியவிருததம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோதியேசுடரோருழாளிவினக்கே
 சுரிசுழற்பணைமுலைமடநதை
 பாதியேபரனேபாலகொள்வெண்ணீற்றாய்
 பங்கயத்கயனுமாலறியா
 நீதியேசெல்வத்திருப்பெருதுறையி
 னிறைமலாகருந்தமேவியசி
 ராதியேபடியேனாதரித்தழைத்தா
 லதெந்துவேபென்றநளாயே.

(ப - னா.) சோதியே - சோதியே, சுடரே - சுடரே, சூழ் ஓளி
 வினக்கே - சூழ்த்த ஓளியையுடைய வினக்கே, சுரி சுழல் - சுரித்த
 கடந்தலையும், பணை முலை-பருத்த தனக்களையும் உடைய, மடந்தை -
 உமாதேவியின், பாதியே - பாகனே, பரனே - மேலானவனே, பால்
 கொள் - பாலினது நிறத்தைக்கொண்ட, வெள்ளீற்றாய் - திருநெண்
 னீற்றையுடையவனே, பங்கயதது அயனும் - தாமரைமலரை விட
 மாகவுடைய பிரமணம், மாலும்-திருமாலும், அறியா - அறியவொண்
 னதை, நீதியே - நீதிவானே, செல்வம் - செல்வப்பெருக்குள்ள, திரு
 ப்பெருதுறையில-திருப்பெருதுறையின்கண், நிறை மலர் - நிறை
 ந்த மலர்களையுடைய, குருந்தம் - குருந்தமரத்தை, மேவிய - பெரு
 ந்திய, சீர - சிறப்பமைந்த, ஆதியே - முதல்வனே, அடியேன் -
 அடியனேன், ஆசரித்து அழைத்தால் - அன்பு செய்து அழைத்தால்-
 அதெந்துவே எனறு அருளாய் - அஞ்சற்கவென்று அருள் செயவா
 யாக, ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்தறை விறைவனே, அடியேன் விரும்பியழைத்தால் அஞ்சாதேயென் றருள்செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) சரிசூழல் - சூழற்சியையுடைய கூந்தல். பனைத் தல் - பருத்தல். அயனும என்ற வும்மையை மாலுக்கும் கூட்டிக். அதெனது - யதெனது என்பதன் மருஉ - இது அஞ்சாதே யென்னும் பொருளது. எனன் - யா, என்றுணைப்பினு மமையும். (க)

நிருத்தனே நிமலாநீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்ணுளோரிரானே
யொருத்தனையுனையோலமிட்டலறி
யுலகெலாந்தேடியங்கானேன்
நிருத்தமாமபொய்கைத் திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலாகருந்தமேவியசீ
ரருத்தனையடியேனாதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே.

(ப - னா) நிருத்தனே - கூத்தப்பிரானே, நிமலா - நிமலனே, நீற்றனே - திருவெண்ணீற்றை யுடையானே, நெற்றிக்கண்ணனே - நெற்றிக்கண்ணை யுடையானே, விண்ணுளோர் பிரானே - தேவர் பெருமானே, ஒருத்தனே - ஒப்பற்றவனே, உன்னை ஓலமிட்டு - உனக்கு முறையிட்டு, அலறி - அலறா நின்று, உலகு எல்லாம் - உலக முழுதும், தேடியும் - தேடியும், காணேன் - காண்கிலேன், திருத்தம் ஆம் பொய்கை - திருத்தமாகிய பொய்கையை யுடைய, திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறையின்கண், செழு மலா - செழுமையாகிய மலாகளையுடைய, குருந்தம் - குருந்தமரத்தை, மேவிய - பொருந்திய, சீர் - சிறப்பமைந்த, அருத்தனே - செவ்வனே, அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால் - தொண்டனாகிய யான் அன்புசெய்து அழைத்தால், அதெந்துவே என்று - அஞ்சுக என்று, அருளாய் - அருள் செய்வாயாக, எ - று.

(க - னா) திருப்பெருந்தறை விறைவனே, அடியேன் விரும்பியழைத்தால் அஞ்சாதேயென் றருள்செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) நிருத்தம் - கூத்து. நிமலன் - மலரகிதன். அருத்தம் - செவ்வம்.

எவகணையகனையென்னுயிர்த்தலைவா
வேலவாசகுழவிமாரிருவா
தவகணையகனேதகநற்காமன்
றனதுடறழலெழவிழித்த
செவகணையகனேதிருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலாககுருந்தமேவியசி
ரவகணைவடியேனாதரித்தழைத்தா
லதெருதுவேயென்றருளாயே.

(ப - னா.) எவகன் நாயகனே - எவகன் நாதனே, என் உயிர்த்
தலைவனே - என ஆன்மநாயகனே, ஏலம - மயிர்ச்சாந்தணிந்த, வாரா-
நீண்ட, குழவிமார இருவா தவகன் - கூந்தலையுடையவராகிய இர
ண்டு தேவிமாக்கும், நாயகனே - நாதனே, தகக - தருதியாகிய,
நல - அழகமைந்த, காமன் தன்னு உடல் - மன்மதனது உடம்பு,
ஈறு எழ - துகளா யெழும்படி, விழித்த - திறந்த, செவகண் - செம
மையாகிய நெருப்புக்கண்ணையுடைய, நாயகனே - தலைவனே, திருப்
பெருந்துறையில - திருப்பெருந்துறையின்கண், செழுமலர் - செழு
மையாகிய மலாகளையுடைய, குருந்தம் - குருந்தமரத்தை, மேவிய -
பொருந்திய, சா - சிறப்பமைந்த, அம கண்ணை - திருபைக்கண்ணனே,
அடியேன் - அடியனேன், ஆதரித்து அழைத்தால் - அன்புசெய்து
அழைக்கால், அதெருதுவே என்று அருளாய் - அஞ்சறகவென்று
அருள் செயவாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறையிறைவனே, அடியேன் விரு
ம்பி யழைத்தால் அஞ்சாதேயென் றருள்செய்யவேண்டும் என்ப
தாம்.

(வி - னா) ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து. இருவா - கங்கையும் மலை
மலகையும். நெருப்புக்கண்ணுதலால் செவகண் என்றார். (௩)

கமலநானமுநனுங்காழுநினிற்றத்துங்
கண்ணனுநண்ணுதற்கரிப
விமலனையெமகருவெளிப்படாயென்ன
வியனறழவெளிப்பட்டவெந்தாய்

திமிலநான் மறைசோதிருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலாகுருந்தமேவியசீ
ரமலனையடியேனாதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே.

(ப - னா.) கமலம் - தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற, நான்முக
னும் - சதாமுகனும், காமுகில் நிறத்து கண்ணனும் - காமகால்
மேகநிறத்தையுடைய திருமாலும், கண்ணுதற்கு அரிய - உடைதற
கரிய, விமலனே - மலரகிதனே, எமக்கு வெளிப்படாய என்ன -
எம்பொருட்டு வெளிப்படுவாயாகவென்று வேண்ட, விமல தழல் -
பெரிய அழலுருவாகி, வெளிப்பட்ட - வெளியான, எந்தாய - எந
தையே, திமிலம் - பேரொலியையுடைய, நான் மறை சோ - காளை
வேதவகனும் கூடிய, திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறை
யின்கண், செழுமலா - செழுமையாகிய மலாகளையுடைய, குருந்தம
மேவிய - குருந்தமாததை மேவிய, சோ - சுறப்பமைந்த, அமலனே -
மலமுததனே, அடியேன் - அடியனேன், ஆதரித்து அழைத்தால் -
அன்புசெய்து அழைத்தால், அதெந்துவே என்று - அஞ்சற்கவென்று,
அருளாய் - அருள்செய்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறை யிறைவனே, அடியேன் விரும்
பியழைத்தால் அஞ்சாதேயென நருள்செய்யவேண்டும் எனபதாம்.

(வி - னா.) விமலன் என்பதில் வி எதிர்மறையாய இன்மைப்
பொருள் தரும் உபசருக்கம்.

துடிகொணரிடையாள்சரிசுழன்மடந்தை

துணைமுலைக்கண்கடோய்சுவடு

பொடிகொள்வான்றழவிற்புள்ளிபோலிரண்டு

பொங்கொளிதங்குமாற்பினனே

செடிகொள்வானபொழிலுருத்திருப்பெருந்துறையிற்

செழுமலாக்குருந்தமேவியசீ

ரடிகளையடியேனாதரித்தழைத்தா

லதெந்துவேயென்றருளாயே.

(ப - னா.) துடிகொள் - உடுக்கையின் உருவமைத்த, நேர் இடையான் - நேரிய இடையையுடையவனாகிய, சுரி குழல் மடந்தை - சுரிந்த கூர்தலையுடைய உமாதேவியின், துணை - இரண்டாகிய, முலைகண்கள் தோய் - முலைகண்கள் அழுந்தின, சுவடு - தழும்புகள், பொடி கொள் - சாம்பரைக்கொண்ட, வான தழுவல் - பெரிய நெருப்பின்மீதுள்ள, இரண்டு புள்ளிபோல் - இரண்டு பொறிகள் போல, பொருகு - விளங்குகின்ற, ஒளி தங்கும் மாபினனே - ஒளி தங்கிய திருமாயையுடையவனே, செடி கொள்வான் பொழில் சூழ் - ஒளியைக்கொண்ட மேன்மையையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த, திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறையின்கண், செழுமலர் - செழுமையாகிய மலாகளையுடைய, குருந்தம் மேவிய - குருந்தமரத்தை மேவிய, சோ - சிறப்புவாய்ந்த, அடிகளே - கடவுளே, அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால் - தொண்டனாகிய யான் அன்புசெய்து அழைத்தால், அதெத்துவே என்று - அஞ்சற்கவென்று, அருளாய் - அருள்செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறை யிறைவனே, அடியேன் விரும்பி அழைத்தால் அஞ்சாதேயென் நருள்செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) துடி - உடுக்கை. துணை - இரண்டு. செடி - புதல் எனினுமாம். (கு)

துப்பனே தூயாய் தூயவெண்ணீறு
துடைதெழுதுளங்கொளியிரத்
தொப்பனேயுன்னையுள்குவார்மனத்தி
னுறுசுவையளிக்குமாரமுதே
செப்பமாமறைசோதிருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரப்பனேயடியேனாகரித்தழைத்தா
லதெத்துவேயென்றருளாயே.

(ப - னா.) துப்பனே - பவனம்போல்பவனே, தூயாய் - தூயவனே, தூய வென் நீறு - பரிசுத்தமாகிய திருவெண்ணீறு, துடைந்து - படிந்து, எழு துளங்கு ஒளி - தோன்றுகின்ற விளக்கமாகிய ஒளியையுடைய, வயிர்த்து ஒப்பனே - வயிரத்துக்குச் சமமானவனே, உன்னை உள்குவார் மனத்தில் - உன்னை நினைப்பவரது மனத்

தில், உறு சுவை அளிக்கும் - மிகுந்த சுவையைக்கொடுக்கின்ற, ஆர
அமுதே - அரிய அமிர்தமே, செப்பம் ஆம் - செப்பமாகிய, மறை
சோ - வேதககன் சேர்ந்த, திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்
துறையின்கண், செழுமலர் - செழுமையாகிய மலாகளையுடைய,
குருந்தம் மேவிய - குருந்தமரத்தை மேவிய, சீர் - சிறப்பமைந்த,
அப்பனே - எமது தந்தையே, அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால் -
அடியேன் அனபுசெய்த அழைத்தால், அதென்தவே என்று - அஞ்
சந்தவென்று, அருளாய் - அருள்செய்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறை யிறைவனே, அடியேன் விரு
ம்பி யழைத்தால் அஞ்சாதேயென் றருள்செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) துப்பு - அறிவு எனினுமாம். துணையென்றவு
மொன்று. உங்குதல் - நினைததல். (ஈ)

மெய்யனேவிகிர்தாமேருவேவில்லா
மேவலர்புரங்கணமூன்றெறித்த
கையனேகாலாற்காலனைக்காய்த்
கடுந்தழற்பிழம்பன்னமேனிச்
செய்யனேசெல்வத்திருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
னாயனேயடியேனாதரித்தழைத்தா
லதெந்துவேயென்றருளாயே.

(ப - னா.) மெய்யனே - மெய்யாயிருப்பவனே, விகிர்தா-பொ
ய்யாயிருப்பவனே, மேருவே - மேருமலையையே, வில் ஆ - வில்லா
கக்கொண்டு, மேவலர் புரங்கன் மூன்று - படைவரது புரங்கன் மூன்
றையும், எரித்த - எரித்து நீருக்கின, கையனே - கையையுடைய
வனே, காலால் - திருவடியால், காலனைக் காய்த் - யமனைக்கோ
பித்த, கடு தழல் பிழம்பு அன்ன மேனி செய்யனே - வேகமாகிய
திதிரிப்போன்ற திருமேனியில் செந்நிறமமைந்தவனே, செல்வம் -
செல்வப்பெருக்குள்ள, திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறை
யின்கண், செழுமலர் - செழுமையாகிய மலாகளையுடைய, குருந்தம்
மேவிய - குருந்தமரத்தை மேவிய, சீர் - சிறப்பு வாய்ந்த, ஐயனே.

கடவுளே, அடியேன ஆதரித்து அழைத்தால் - அடியேன் அன்பு செய்தழைத்தால் அநெருதுவே என்று - அஞ்சற்சுவென்று, அருளாய் - அருள்செய்வாயாக, எ - று.

(க - னா) திருப்பெருந்துறையிறைவனே, அடியேன் விரும்பி அழைத்தால் அஞ்சாதேயென்றருள செய்பகேணமம் என்பதாம்.

(வி - னா.) விகிரதம் - பொய்.

(எ)

முத்தனே முதலவாமுக்கண்ணுமுனிவா
மொட்டறாமலாபநிக்திறைஞ்சிப்
பத்தியாய்நினைந்துபரவுவாராதமககுப
பரகதிகொடுத்த நுளசெய்யுஞ்
சித்தனேசெலவகதிருப்பெருந்துறையிற்
செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ
ரத்தனையடியேனாதரித்தழைக்கா
லநெருதுவேயென்றருளாயே.

(ப - னா.) முத்தனே - இப்பாசகவே பாசரீக்கமுடையானே, முதல்வா - முதல்கனே, முக+ண - மூன்று கண+னையுடையகனே, முனிகா - முனிகனே, மொட்டி அறு - முகிழ்த்தன்மை நீங்காத, மலா - மலாகனே, பறித்து இறைஞ்சி - பறித்தருசுசித்த வணங்கி, பத்தியாய் நினைந்து - பத்தியாய் நினைத்து, பரவுவாராதமககு - வழிபடுவோராககு, பரகதி கொடுத்து அருள செய்யும் - முகதியைக்கொடுத்தருளுகின்ற, சித்தனே-சித்தனே, செலவம்-செலவப்பெருக்கினையுடைய, திருப்பெருந்துறையில - திருப்பெருந்துறையின்கண், செழுமலர் - செழுமையாகிய மலாகனையுடைய, குருச்சம் மேவிய - குருந்த மரத்தைமேவிய, சீ - சிறப்பமைந்த, அத்தனே - எமது தந்தையே, அடியேன ஆதரித்து அழைத்தல் - அடியேன் அன்பு செய்து அழைத்தால், அநெருதுவே என்று - அஞ்சற்க வென்று, அருளாய் - அருள்செய்வாயாக, எ - று.

(க - னா) திருப்பெருந்துறையிறைவனே, அடியேன் விரும்பியழைத்தால் அஞ்சாதேயென்றருள்செய்யவேணமம் என்பதாம்.

(வி - னா.) முததன் - மலரகிதன், பாசரகிதன்.

(அ)

மருளனேன் மனத்தை மயக்கறநோக்கி
 மறுமையோடி மமையுங்கெடுத்த
 பொருளனே புனிதா பொங்குவாளவங்
 கவனநீர்தங்குசெஞ்சடையாய்
 தெருளுநானமறைசேர்திருப்பெருந்துறையிற்
 செழுமலாக் குருந்தமேவியசீ
 ரருளனேயடியேனாகரித்தழைத்தா
 லதெநதுவேயென்றருளாயே.

(ப - னா) மருளனேன் மனத்தை - மருட்சியையுடையவனா
 கிய என மனத்தை, மயக்கு அற நோக்கி-மயக்கமற்றொழிய நோக்கி,
 மறுமையோடி இம்மையும் கெடுத்த - மறுமையுடனே இம்மையையு
 மும் கெடுத்திருளின், பொருளனே - பெருஞ் செல்வனே, புனிதா-
 பரிசுச்சேனே, பொங்கு - சிறுபுகை, வாள் அரவம் - ஒளியையுடைய
 பாம்பும், கவனநீர் - கவனையாரும், தங்கு - தங்கிய, செம்சடை
 யாய - செருசடையை யுடையவனே, தெருளும் - தெளிந்த, நான
 மறைசோ - நான்கு வேதங்களும்சேர்ந்த, திருப்பெருந்துறையில் -
 திருப்பெருந்துறையிற்சேன, செழுமலா-நிறைந்த மலர்களையுடைய,
 குருந்தம மேவிய - குருந்தமரத்தை மேவிய, சீர் - சிறப்பமைந்த,
 அருளனே - அருளுடையவனே, அடியேன் - அடியனேன், ஆதரி
 த்து அழைத்தால்-அன்புசெய்து அழைத்தால், அதெநதுவே என்று -
 அஞ்சற்கவென்று, அருளாய - அருள் செயவாயாக, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறையிறைவனே, அடியேன் விரும்
 பியழைத்தால் அஞ்சாதேயென் றருள்செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா) மறுமை - மறு பிறப்பு, இம்மை - இப்பிறப்பு.
 பொருளன - மெய்யான எனினுமாம். (க)

திருந்துவாரபொழில்சூழ்திருப்பெருந்துறையிற்

செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ

நிருந்தவாறெண்ணியேசுருநினைந்திட்

டென்னுடையமபிரானென்றென்

றருத்தவாநினைத்தேயாதரித்தழைததா
லலைகடலதனுளேநின்று
பொருத்தவாகயிலைபுகுநெறியிதுகாண்
போதராயென்றருளாயே.

(ப - னா.) திருத்து - திருத்திய, வார் - நீண்ட, பொழில்
குழ் - சோலை குழ்த்த, திருப்பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறை
யினகண், செழுமலர் - செழுமையாகிய மலர்களையுடைய, குருந்தம்
மேவிய-குருந்தமாததை மேவிய, சீ இருந்த ஆறு எண்ணி - சிறப்
பிருத்தவாற்றை எண்ணி, எசுறு - எசற்று, நினைந்திட்டு - நினைந்து,
என்னுடை யெம்பிரான் என்றென்று-என்னையுடைய எமது தலைவ
னே யென்று பலகாற்சொல்லி, அருத்து அவா நினைந்து-அதுபலிகு
மவாவினாற்கருதி, ஆதரித்து அழைத்தால் - அன்பு செய்து அழைத்
தால், அலைகடல் அதன உள் எ நின்று - அலைகடற்குள்ளிடமாகிய
உலகத்தினின்று, பொருத்தவா-என்னை யடைய வருவாயாக, கயிலை
புகும் நெறி இது, எனது கயிலையத்தைச் சேரும் வழியிது, போ
தராய் என்று - வருகவென்று, அருளாய்-அருள் செய்வாயாக, ஏ-று.

(க - னா.) இறைவனே, நீ திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மர
நிழலில் இருந்தவித்ததை யெண்ணி, எம்பிரானேயென நழைத்தால்,
கடலினின்று வெளிவந்து, கயிலையை யடையும் வழியிதுவே, நீ
வாராய் என்றருள்செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) திருந்தல் - செப்பமாதல். அருத்தவா - அரிய தவ
வேட முடையானே எனினுமாம். (க௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம்.

குருதரிசனம்

ஆசிரியவிருதம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிணக்கிலாதபெருதுறைப்பெருமானுன்றமங்கள் பேசுவாக்
கிணக்கிலாததோரின்பமேவருதுன்பமேதுடைததெம்பிரா
னுணக்கிலாததோர்வித்துமேவீனையாமலென்வீனையொத்தபின்
கணக்கிலாததிருக்கோலநீவந்துகாட்டினுங்கழுக்குன்றிலே.

(11 - லா) பிணக்கு இல்லாத - மாறுபாடில்லாத, பெருது
றை - திருப்பெருதுறையி லெழுந்தருளிய, பெருமான் - பெருமா
னாகிய, உன் நாமங்கள் - உன் திருநாமங்களை, பேசுவாக்கு - சொல்
வவோக்கு, இணக்கு இல்லாதது - உவமையிலலாததாகிய, ஓர் -
ஒப்பற்ற, இன்பமே - ஆநந்தரூபமே, வரும் துன்பம் துடைத்த -
உண்டாகின்ற துன்பங்களை நீக்கி, எம்பிரான் - எம்பிரானே, உண
க்கு இல்லாதது - கெடுதலில்லாததாகிய, ஓர் வித்த-ஒப்பற்ற பிறவி
வித்தானது, மேல வினையாமல - இனி வினையாமல, என் வினை
ஒத்தபின் - என் இருவினைகள் ஒத்தபின்பு, கணக்கு இல்லா - அன்
விலலாத, திருக்கோலம் - திருக்கோலத்தை, நீ கழுக்குன்றிலே
வந்து காட்டினாய் - நீ திருக்கழுக்குன்றிலே வந்து காட்டியருளி
னு, எ - று.

(௧ - லா) திருப்பெருதுறைப் பெருமானே, என் இருவினை
யொத்தபின்பு, திருக்கழுக்குன்றில, உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி
யருளினாய் என்பதாம்.

(வி - லா.) பிணக்கு - மாறுபாடு. இணக்கு - ஒப்பு. உன்
க்கு - கெடுதி.

(ச)

(11-ஐ) பிட்டு சேமிப்பு - பிடிச்சுக் கொடுத்த, மண்ணு F.D.S. -

(வி - னா) சட்டம் - வேத கொள்கைகள் சமூக - குற்றம்

(11-ஸா) $f^* - f^*$, மலங்கிணை - கலங்கிணைகளுகிய எனது,

கண்ணில ினா மாற்றி - கண்ணினா துடைத்தம், மலம் தெடுத்த -
என மலங்களை அழித்த, பெருக்துறை - திருப்பெருக்துறையை,
விலங்கினேன - வீட்டு விலகினேன, வீணைக்கேடனேன - வீணைபா
விய கெட்டியையுடைமீயன, இனிமேல் விராவது அறித்திலேன -
இனிமேல் உண்டாவதை உணர்ந்திலேன, இலங்குகின்ற - விளங்கு
கின்ற, ின சேயடிகள் இரண்டும் - உணர்நருவழிகளிரும்படையும்.

வைப்பு இடம் இன்றி-வைக்காருரிய இடமில்லாமல், கலங்கினேன்-
மனங் கலங்கினேன், கலங்காமல் - கலங்காவுண்ணம், கழுக்குன
றிலேவந்து - திருக்கழுக்குன்றிலே வந்து, காட்டினாய் - உன் திருக்
கோலத்தைக் காட்டியருளினாய், ஏ - று.

(௧ - னா) பெருந்தரைப் பெருமானே, எனமலத்தைக் கெடு
தருளின் திருப்பெருந்தறையை விலகி, துணிமேல் வீழ்வதையும்
அறியாமல், உன் திருவடிகளை யமைக்க இடமின்றிக் கலங்கினேன்,
ஆய்வாறு கலங்காமல் நீ திருக்கழுக்குன்றத்தில் வந்து உன் திருக்
கோலத்தைக் காட்டியருளினாய் என்பதாம்.

(வி - னா) மலங்குதல் - கலங்குதல். விலங்கல் - விலகல். ()

பூமெண்ணைதொரணபூண்டுபொருந்திராடொறுமபோற்றவு
நாடுமெண்ணைதொரணமெய்திரும்கூடலுளமுந்நிரன்
பேமெண்ணைபெருந்துறைப்பெருந்தோணிபற்றியுக்கைத்தனங்
காடுமெண்ணைதிருக்கோலீவந்துகாட்டினாய்கழுக்குன்றிலே.

(பி - னா) பூமெண்ணை - பெருமெண்ணைததாகிய, ஓ - ஒப்
பற்ற, அனபு பூண்டு - அனையப்பெற்று, நான்தொறும - தினந்தோ
றும, பொருந்தி போற்றவும் - பொருதி வணங்குகற்கும், நாடு
ஒன்கை ஓ நாணமெய்தி - நாடுமெய்தாகாகிய ஒப்பற்ற நாணத்
தைப்படைந்து, (அதனால்) நடுக்கடலுள் - (பிரவியாகிய) கடலின்
நடுவே, நான் அமுத்தி-நான் முழுநி, பீப்பெண்ணை - வீருடபுதறாரிய,
பெருந்துறை - தருப்பெருந்துறையாகிய, பெரும்தோணிபற்றி - பெ
ரிய மாகக்லத்தைப் பிடித்து, உடைச்செல்லம் - செலுத்தவுட, நீ கழுக்
குன்றிலேவந்து - நீ திருக்கழுக்குன்றிலேவந்து, காட்டு - காண
வொண்ணை, திருக்கோலம் காட்டினாய் - திருக்கோலத்தைக் காட்
டிப்பருளினாய், ஏ - று.

(௧ - னா) பெருந்துறைப்பெருமானே, உன்னை யானபுசெய்து
வணங்க நாணிப்பிறவிகடலி லமுத்திப் பெருந்துறை யெனகிற பெ
ருந்தோணி பற்றிச்செலுக்கலும், நீ திருக்கழுக்குன்றில் வந்து உன்
திருக்கோலத்தைக் காட்டியருளினாய் என்பதாம்.

(வி - னா.) பூமெண்ணைதொரணபு - பேரணபு

()

கோலமேனிவராகமேகுணமாம்பெருநுதறைக்கொண்டலே
சிலமேதுமறிந்திலாதவெனசிறதைவைத்தசிகாமணி
ஞாலமேகரிபாகநானுனைநசசிடவந்திடுவ
காலமேயுனையோதநீவந்துகாட்டினாய்கழுக்குன்றிலே

(ப - னா) கோலமேனி வராகமே - அழகாகிய திருமேனி
மையடைப மலையே, குணம் ஆம் - மங்கள குணங்களைக் கூடிய,
பெருநுதறைக் கொண்டலே - திருப்பெருந்துறையிலுள்ள மேசமே,
சிலம் ஏதும் அறிந்திலாத - நல்லொழுக்கம் சிறிது முணர்ந்திலாத,
என் சிறதை வைத்த - என் மனத்தை யமைத்தருளின, சிகாமணி -
சிரோமணியே, ஞாலமே கரி ஆக - உலகத்தாரே சாட்சியாக, நான்
உன்னை நச்சி நசுசிட - நான் உன்னை மிகவும் விருமப, உத்தம
காலமே - நேரிடுகின்ற காலத்திலே, உன்னை ஒத - உன்னைத் துதிச
கும்படி, கழுக்குன்றிலே வந்து - கழுக்குன்றிலே வந்து, காட்டி
யனும் - உன் திருக்கோலத்தை காட்டி யருளினாய், எ - று.

(ந - னா) பெருந்துறைப் பெருமானே, நான் உன்னைத்
துதிக்க, நீ திருக்கழுக்குன்றில் உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி
யருளினாய் என்பதாம்.

(வி - னா.) கொண்டலே யெனறது எல்லாப்பதத்தினுஞ் சிற
ந்த முததிப்பதத்தையும் வளையாது கொடுக்கும் உதாரண ஞாலம்
என்க. (7)

பேதமில்லதொகற்பளித்தபெருந்துறைப்பெருவெள்ளமே
பேதமேபலபேசநீயெனையேதிரா முனமெனசெய்தாய்
சாதல்சாதலபொல்லாமைபற்றத்தனிசசரண்சரணமென
காதலானுனையோதநீவந்துகாட்டினாய்கழுக்குன்றிலே.

(ப - னா) பேதம் இல்லது - வேறுபாடில்லாததாகிய, ஞா
கற்பு அளித்த - ஒப்பற்ற கல்வியைத் தந்த, பெருநுதறை - திருப்
பெருநுதறையிலுள்ள, பெரு வெள்ளமே - பெருங்கடலே, ஏதமபல
பேச - குறறங்கன் பலவற்றையும் எடுத்தப்பேச, ஏதிரா முனம் -
அயலாகக்கெதிரில், நீ என்னை என செய்தாய் - நீ என்னை என
செய்தனை, சாதல் சாதல் பொல்லாமை ஆற்ற - இறக்கவெனகிற
பொல்லாக்கிலலாத, தனி சரண - ஒப்பற்ற உன் திருவடிமே, சரண்
ஆம் என - எனக்கு அடைக்கலமாகு மென்று, காதலா - ஆசை
யோடு, உன்னை ஒத - உன்னைத் துதிக்க, கழுக்குன்றிலே வந்து -

நீ திருக்கழுக்குன்றிலே வந்து, காட்டினாய் - உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி யருளினாய், ஏ - று.

(க - னா.) பெருந்தறைப் பெருமானே, உன் திருவடியே பெணக்குப் புகலிடமாதலால் உன்னைத் ததிகை நீ திருக்கழுக்குன்றிலே உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டி யருளினாய் எனபதாம்.

(வி - னா) பேதம் - கேட்பு பாடு, கறப்பு - கலவி. ஏதம் - குதறம். எதிலா - அயலரா. (௬)

இயக்கிமாறுபத்துநால்வரையெண்குணஞ்செய்தவீசனே மயக்கமாயதொழுமமலபழவலவீசனேயுருத்தவரு அயக்கறுத்தெனையாண்டு கொண்டிருக்கையமலக்கழறச்செனைக் கயக்கவைத்தடியாரமுனேவந்துகாட்டினாய்க்கழுக்குன்றிலே.

(ப - னா) இயக்கிமா - இயக்கிமாராகிய, அறுபத்து நால்வரை - அறுபத்தான்குபேரை, எண்குணம் செய்த ஈசனே - எண்குணங்களைப் பெறச்செய்த ஈசனே, மலக்கம் ஆபத - மயக்கத்தால் உண்டாவதாகிய, ஒர் முமமலம் - ஒப்பற்ற முமமலச்சொடராகிய, பழவல்லினைக்குள - பழமையாகிய வலிய விலைக்கடத்துள், அழுத்தவும் - நான் அழுத்தாதிற்சவும், தயக்கு அறுத்த - என சோரவை அறுத்த, என்னை ஆண்டிருக்காண்டு - என்னை ஆண்டிருக்காண்டருளி, நின் - உனது, தூ - பரிசுத்தமாகிய, மலா - தாமரைமலர்போன்ற, கழல் - திருவடியை, தந்து - கொடுத்தது, என்னை - அடியேனே, கயக்கவைத்த அடியார முனே - மெலியவந்த அடியாராகளுக்கெதிரில், கழுக்குன்றிலே வந்து - திருக்கழுக்குன்றிலே வந்து, காட்டினாய் - உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டியருளினாய், ஏ - று.

(க - னா.) பெருந்தறைப் பெருமானே, மயக்கத்துக்கேதுவாகிய மும்மலவாசனையி லழுத்தாதிற்சவும், எனசோரவைக் கெடுத்தது எனக்கு உன் திருவடியைத் தந்து, அடியாராகுகெதிரில் எழுத்தருளித் திருக்கழுக்குன்றில் உன் திருக்கோலத்தைக் காட்டியருளினாய் எனபதாம்.

(வி - னா.) எண்குணம் - அட்டசித்தி, தயக்கு - சோர்வு. (௭) திருச்சிற்றமலம்.

க ண ட ப த் து.

நி ரு த் த த ரி ச ன ம்.

கொச்சக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்திரியவயமவங்கியுற்பபகற்கேகாரணமாய்
யகரமேதிரித்துபோயநுநரகிலவீழ்வேறுதூச்
சுந்தைதனைத் தெளிவித்துச்சுவமாகுகியெனையாண்ட
வந்தமிலாவானருகமணிசொழிலலைகண்டேனே.

(ப - னா) இந்திரியவயம் - இந்திரியவயத்தால், மயங்கி-மய
கமாடைந்த, இறப்பதற்கே காரணமாய் - சாதலுக்கே காரணமாகி,
அந்தரம் சிறிந்த - வேறுபட்டே திரிந்து, போய - சென்று, அநு
நரகிலவீழ்வேறுதூ - அரிபநரகதிலவீழ்வேறுதூ எனக்கு, சிந்தை
தனைத் தெளிவித்தது - மனத்தைத் தெளிவித்தது, சுவம - சுகம் - சுவ
மாகி, என்னை ஆண்ட - என்னை ஆண்டருளின, அந்தம் இவ்வா
ஆந்தம் - முடியில்லாத ஆந்தவருவை, அணிகொண்டிலலைகண்
டேன் - அழைக்கொண்ட திலையம்பலத்தில கண்டேன், ஏ - று.

(க - னா) இந்திரியவசப்பட்டு இறப்பதற்கேதுவாக வேறு
பட்டுத்திரிந்து அரிபநரகிலவீழ்வேறுதூ எனது சிந்தையைத் தெ
ளிவித்தது சுவமாகி யாண்டருளின இன்பவருவைத் திலைப்பதி
யிற கண்டேன் என்பதாம்.

(வி - னா) இந்திரியம் - பஞ்சேந்திரியங்கள். வயம் - வசம்.
அந்தரம் - வேறுபாடு

(௧)

வினைபடுறவியென்கின்றவேதனைலகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதுநினைபாதேதளாவெய்திக்கிடப்பேனை
யெனைப்பெரிதுமாட்கொண்டென்பிறப்பறுத்தவினையிலைய
யனைத்துவகுத்தொழுநிலையம்பலத்தேகண்டேனே.

(ப - னா) வினைப்பிறவி எங்கின்ற - வினையினுண்ணடாகிய பிறவி யென்கிற, வேதனையில் அகப்பட்டு - வேதனையிற் சிக்கி, தன்னை சிறிதும் நினையாதே - தன்னைச் சிறிதேனும் நினையாமல், தளர்வு எய்தி கிடப்பேனை - தளர்ச்சியடைந்து கிடக்கின்ற என்னை, எனை பெரிதும் - எத்களைப் பெரிதும், ஆட்கொண்டு - அடிமைக்காண்டு, என் பிரப்பு அது என் பிரவிததாயைச் சேறித்த, இனை இலிம்பை-ஒப்பிலிபாகிய சிவபெருமானே, அனைத்து உலகும் தொழும்- எல்லா வலகவற்றும் வணங்குகின்ற, நிலை அமபலத்து கண்டேன் - நிலையமபலத்திற் கண்டேன், எ - று.

(க - னா.) பிறவித்துன்பத்தி லகப்பட்டுத் தன்னைச் சற்றும் நினையாமல் சளர்த்துக்கின்ற என்னை ஆட்கொண்டு என் பிறவி யை பொழித்த இனையிலிபாகிய சிவபெருமானே நிலைப்பதியிற் கண்டேன் எனபதாம்.

(வி - நா.) பிறவிக்குக் காரணம்வினையாதலால் வினைப்பிறவி யென்றா (உ)

உருத்தெரியாக் காலத்தே யுள்புகுந்தென்னுளமன்னிக்
கருத்கருததீயுள்புகுத்கருணையினுலாண்டுநாண்ட
திருத்தாந்திமையானைத்தித்திகுஞ்சிவபத்தனை
யருத்தியினுபடிபெனணிகொழலலைகண்டேனே

(ப - னா) உரு தெரியா காலத்தே - உருவதெரியாத் காலத் திலே, உள்புகுத்து - உள்புகுத்து, என உளமம் மாணி - என மனத்தில் நிலைப்பற்று, கரு திருத்தி - பிறவிநாசகிருத்தி, உள்புகுது - உடம்பிற் புகுத்து, கருணையினுல் ஆண்ட மகாண்ட - தன் பெருங்கருணையா லாண்டுகொண்டருளின, திருத் திருத்தி யோனை - திருத்தருத்தியில் எழுத்தருளினவனா, தத்திக்கும் சிவபத்ததை - இலரிக்கலர் சிவபத்ததை, அருத்தியினுல் - ஆசையால், நாயடிபேன - நாயடிபேன, அணிகொள நிலை கண்டேன் - அழகைக்கொண்டநிலை யம்பலத்திற் கண்டேன், எ - று.

(க - னா.) இன்னமப்பருவத்திலே என்னுள்ளத்திற் புகுத்து நிலை பெற்று என் பிறவியைக்கெடுத்துத் தன்கருணையினுல் என்னை யாண்

கொண்ட இறைவனை நான் திலைப்பதியிறகண்டேன் என்பதாம்.

(வி - னா) கரு - பிறவி, திருசதுருத்தி - ஓர்திருப்பதி. (௩)

கல்லாதபுல்லறிவிற்கடைபட்டநாயேனை
வல்லாளனாய்வகதுவனப்பெய்தியிருக்கும்வண்ணம்
பல்லோருங்காணவென்றன்பசுபாசமறுத்தானே
யெல்லோருமிறைஞ்சுதிலையம்பலத்தேகண்டேனே.

(ப - னா) கல்லாத புல் அறிவின் - கல்லாத அற்ப அறிவினான், கடைபட்ட நாயேனை - கடையனாகிய நாயினேனை, வல்லாளனாய்வகது, வலியனாய்வகது, வனப்பு எய்தி இருக்கும் வண்ணம் - அழகுபெற்றிருக்கும் வண்ணம், பல்லோரும் காண - பலருங் காணும்படி, என்றன - எனனுடைய, பசுபாசம் அறுத்தானே - பசுபாசங் களைச் சேதித்தானே, எல்லோரும் இறைஞ்சு - எல்லாரும் வந்து வணங்குகின்ற, திலை அம்பலத்தே கண்டேன - திலையம்பலத்திலே கண்டேன, எ - று.

(க - னா.) கல்லாத புல்லறிவினால் கடைப்பட்டவனாகிய என்னை, வல்லாருங் காண வகது என பசுபாசத்தை யறுத்தருளின இறைவனைத் திலைப்பதியிற கண்டேன் என்பதாம்.

(வி - னா) புல்லறிவுக்குக் காரணம் கல்லாமை யாதலால் கல்லாத புல்லறிவின் எழுந்த உணர்வு - அழகு. (௪)

சாதிசுலம்பிறப்பென னுஞ்சுழிப்பட்டிததமிறாறு
மாதமிவிநாயேனையல்லலறுததாடகொண்டி
பேதைகுணம்பிறநாநவமயாபொள்கொண்டி
கோதிலமுதானுனைக்குறவுதிலைகண்டேனே.

(ப - னா.) சாதிசுலம் பிறப்பு என்றும் - சாதிசுலம் பிறவி யென்றும், சுழிபட்டி - சுழியிலகப்பட்டு, தமிறாறு - தமிறாறுகின்ற, ஆதம் இலி நாயேனை - ஆதரவல்லாதவனாகிய நாயினேனை, அல்லலறுதத - துன்பமறுத்தது, ஆட்கொண்டி - அடிமை கொண்டி, பேதை குணம் - பேதைமைக் குணத்தையும், பிறர் உருவம் - பிறர்

வடிவத்தையும், யான் எனது என உரை - யான் எனது என ஒன்று சொல்லையும், மாயதது-நசிப்பிதது, கோது இல் - குறறமறற, அமுது ஆளுனை அமிரதமரணவனை, குலாவு - விளங்குகின்ற, தில்லை கண்டேன - தில்லையமபலத்திற கண்டேன, எ - று.

(க - னா) சாதி குலம் பிரப்பு எனகிற சுழியிலகப்பட்டுத் தரி மாறி ஆதரவிலலாத என்னை நுனபொழித தாட்கொண்டு, என் பேதைமை முதலானவற்றைக் கெடுத்து எனக்கமுதம்போல இனி தாயிருப்பவனைத் தில்லைப்பதியிற கண்டேன என்பதாம்.

(வி - னா) ஆதம - ஆதரவு. உரை - சொல். (அ)

பிறவிதனைப் பறமாற நிபபிணிமூப்பென்றிவையிரண்டு முறவினெடுமொழியச்சென்றுலகுடையவொருமுதலைச் செறிபொழிலசூழ்திலைநகரத்தருச்சிறறம்பலமனனி மறைபவரும்வானவருமவணங்கிடநானகண்டேனோ.

(ப - னா) பிறவிதனை - பிறவியை, அரமாறறி - அறவொழிதது, பிணி மூப்பு என்ற இவை இரண்டும் - பிணி மூப்பு என்று சொல்லப்பட்ட இவை யிரண்டும், உறவினெடுமொழிப - உறவின ரோடுமொழிப, சென்று - போய், உலகு உடைய ஒரு முதலை - உலகத்தையுடைய ஒப்பற்ற முதல்வனை, செறிபொழில்சூழ - கெருங்கிய சோலைசூழ்ந்த, தில்லைநகர - தில்லைநகரத்தில், திருச்சிறறம்பலம் மன்னி - திருச்சிறறம்பலத்தில் நிலைபெற்று, மறையவரும் - பூசாரரும், வானவரும் - சுரரும், உணங்கிட - தெழுந்திட, நான கண்டேன - நான கண்டேன், எ - று.

(க - னா.) பிறவியைக்கெடுத்துப் பிணி மூப்புக்களைப் பறறறவொழித்த உலககாரணனைத் தில்லைப்பதியில் வேதியா முதலானோவணங்க நான கண்டேன என்பதாம்.

(வி - னா.) அற - முழுதும். உறவு - இனம். முதல் - பண்பாடுபெயர். (அ)

பத்திமையுமபரிசுமிலாப்பகபாசமறுத்தருளிப் பித்தனிலவெனவென்னையாக்குவித்துப்பராமே, சித்தமெனுகதிண்கயிறுற்றிருப்பாதங்கட்டுவித்த வித்தகளுர்வினையாடலவிளங்குதில்லைகண்டேனோ.

(ப - னா) பததிமையும் - பததிசெய்தற்றன்மையும், பரிசும் - (அதற்கேற்ற) கல்லொழுக்கமும், இல்லா - இல்லாத, பசுபாசம் அறுத தருளி - பசுபாசங்களை அறுத்தருளி, இவன் பித்தன் என்ன - இவன் பித்தனென்று கண்டோர் சொல்லும் உண்ணம், என்னை ஆக்குவீது - என்னைச் செய்து, பேராமை - பெயராமல், சிததம் எனஹம் - மனம் என்கிற, திண்கயிற்றால் - உலியகயிற்றால், திருப்பாசம் கட்டுவீது - திருவடியைப் பிணிப்பித்த, வித்தகனா - ஞான வருவனராகிய சிவபிரானாத, வினையாடல் - திருவினையாடலை, விளங்கு தில்லைகண்டேன் - விளங்குகின்ற தில்லையம்பலத்தில் கண்டேன், எ - று.

(க - னா) பததிமுதலியவை யில்லாத எனது பசு பாசத்தை யறுத்து, என்னைப் பித்தனாகி, மனக்கயிற்றால் தன் திருவடியைக் கட்டுவீது இறைவனது வினையாடலை தலைப்பதியிற் கண்டேன் என்பதாம்.

(வி - னா) பததிமை - பததித்தன்மை. போதல் - நிலைபெயர்தல். (எ)

அளவிலாப்பாவகத்தாலமுக்குணடிங்கறவின்றி
வினையொன்றுமறிபாதேவெறுவியனாய்க்கிடப்பேனுக்
களவிலா வானகதமளிகுதெனையாண்டானை
களவிலா வானவருகொழுநிலைகண்டேனே.

(ப - னா) அளவு இல்லா பாவகத்தால் - அளவற்ற எண்ணங் களால், அமுக்கு உண்டு - அமுக்கப்பட்டு, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், அறிவு இன்றி - அறிவில்லாமல், வினையு ஒன்றும் அறியாதே - மேல வினையக் கடவானைச் சிறிதும் அறியாமல், வெறுவியனாய் கிடப்பே னுக்கு - வெறுமையனாய்க் கிடப்புகளுகிய எனக்கு, அளவு இல்லா ஆநகரம் அளித்து - அளவற்ற இன்பத்தைக் கொடுத்தது, என்னை ஆண்டானே - என்னை ஆண்டருளினானே, களவு இல்லா காணவரும் தொழில்-களவற்ற தேவா ளும் உணங்குகின்ற, தில்லைகண்டேன் - தில்லையம்பலத்திற் கண்டேன், எ - று.

(ஈ - னா) அளவற்ற எண்ணங்களாகிய கடலி லமுத்திக்கிடப் புகளுகிய எனக்கு, எல்லையில்லாத இன்பத்தைக் கொடுத்தது என்னை யாண்டருளினானே தில்லைப்பதியிற் கண்டேன் என்பதாம்.

(வி - னா) பாவகம் - எண்ணம் வெறுவியன் - வீணன்

பாங்கினொடுபரிசெனறுமறியாதநாயேனை
யோங்கியுளதொளிவளவுலபபிலாவனபருகி
வாங்கிவினைமலமறுத்துவானகருணைகந்தானை
நான்குமறைபயிநிலையம்பலத்தேகண்ணேடேனே

(ப - னா) பாங்கினொடுபரிசு - முறைப்பாடு கூடிய குணங்
களை, ஒன்றும் அறிபாத நாயேனை - சிறிதும் அறிபாத நாயேனை,
உணதது - மனத்தில, ஒளி - ஒளியானது, வகி வனா - டுகி
உபா, உலப்பு இல்லா அன்பு அருளி வகிதலிலலாத அன்பினை
அருள்செய்த, வினை வாகுந் வினைகளை உம், மலம் அறுத்து -
மலத்தைச்செறித்து, வானக்ரு - தந்தனா - தனது மேலான கருணை
யைக் கொடுத்தவனை, நான்கு மறை - நான்கு வேதங்களும, பயில -
பழகுகிற, நிலையம்பலத்தே கண்ணேன - நிலையம்பலத்திற கண்
னேன, எ - று

(க - னா) கவைய முக்க முந்லியவை யில்லாத என்கரு அன
பினைத்தந்த, மலத்தைக் கக்கித்துக் கருணை செய்கவனைத் நிலைய
பதியிற கண்ணேன என்பதம்

(வி - னா) பாங்கு - முறைமை பரிசு - ஒழுககம், உலப்பு -
வகடுதி

(௬)

பூதங்களை நாகிப்புலனாகிப்பொ நாளாகிப்
பேதங்களைத்துமாயப்பேதமிலாப்பெருமையனை
கேதங்களைக்கெடுத்தாண்டுகளிரொளியைமறக்கத்தை
வேதங்கடொழுதேத்துமவிளங்குநிலைகண்ணேனே.

(ப - னா) பூதங்கள் ஐந்து ஆகி - லாபூதங்களாகி, புலன்
ஆகி - ஐம்புலங்களாகி, பொருள் ஆகி - எல்லாப் பொருள்களுமாகி,
பேதங்கள் அனைத்தம் ஆய் - வேறுபாடுகள் எல்லாமாகி, பேதம்
இல்லா - வேறுபாடில்லாத, பெருமையனை - பெருமையையுடைய
வனை, கேதங்களைக்கெடுத்து ஆண்ட - மறுத்து தனபங்களி அழித்து
எம்மை யாண்டருளின, கிளா ஒளியை - மிகு விண்ணு மொளி

யினே, மரகதத்தை-மரகதமணியை, வேதங்களை தொழுது எத்தம் - வேதங்களை வணங்கித் துதிக்கின்ற, விளங்கு திலலை கண்டேன - விளங்கா நின்ற திலையமபலத்தில கண்டேன, எ - று.

(க - னா) பூதங்கள் முதலானவை யாகி நின்றவனும், எமது தன்பத்தைக் கெடுத்தாண்டவனும் ஆகிய இறைவனைத் திலைப்பதி யிற கண்டேன என்பதாம்.

(வி - னா.) கேதம் - துன்பம் மரகதம் - பச்சை, (க0)

திருச்சிறம்பலம்.

பிரார்த்திதவணப்பத்து.

சதாமுத்தி.

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிறம்பலம்.

கலந்துகின்றனடியாரோடன் றுவாளாகளித்திருந்தேன் புலாநதுபோன காலங்களபுகுநதுநின்ற திடாபினனா னுலாநதுபோனேனுடையானேயுலவாவின பசுகடா காண்பா னலந்துபோனேனருள செய்யாயா வங்கூரவடியேறகே.

(ப - னா) அன்று - அந்நாளில், நின் அடியாரோடு கலந்து - உன் அடியாருடன் கூடி, வானா - சுமமா, களித்திருந்தேன் - களிப்படைந்திருந்தேன், காலங்கள் புலாநது போன - நாட்கள் கழிந்து போயின, பினனா - பிற்காலத்தில், இடா புகுந்து நின்றது - துன்பம் புகுந் தின்றது, உடையானே - உடையவனே, உலாநது போனேன் - வாழிப்போனேன், உலவா இன்பம் - கெடாத இன்பத்தைத் தருகிற, சுடா - சோதியை, காண்பான் - காணும்பொருட்டு, அலாநது போனேன் - துன்பப்பட்டபோனேன், அடியேற்கு-அடியேனுக்கு, ஆர்வமகூர - அன்பு மிகும்படி, அருள செய்யாய - கிருபை செய்வாயாக, எ - று.

(க - ணா.) அநாளில் உன்னடியாரோடு கூடிக் களித்திருந்தேன், இநாளில் துன்பம் புகுநது நின்றது, இனியாயினும் உனமீது அன்பு மிகும்படி யெனக் கருஞ்செய்வாயாக என்பதாம்.

(வி - ணா.) புலர்தல் - கழிதல். உலத்தல் - கெடுதல். அலத்தல் - வருத்தல் ஆர்வம் - அன்பு. (௧)

அடியாரசிலருன்னருள்பெற்றாராவங்கூரானவமே முடையாபிணத்தின் முடிவின் நிழலினாலடியேன மூக்கினதேன் கடியேனுடைய கடுவீனையைக் களைந்து கருணைக்கடல் பொங்க வுடையாயடியேனுள்ளத்தேயோவா துருகவருளாயே.

(ப - ணா) அடியாரசிலா - உன அடியாரிற்சிலா, ஆர்வம் கூட - உன்னிடத்தன்பு மிகுதலால், உன அருள பெற்றாரா - உன அருளைப்பெற்றாகன், யான் - நான், முடை ஆபிணத்தின் - முடை நாற்றம் பொருந்திய பிசாசம்போல, முடிவின் நிழல் - முடிவில்லாமல், முனிவால் - கோவத்தால், அடியேன் - அடியனேன், அகமே - பயனில்லாமலே, மூக்கினதேன் - முத்திராநின்றேன், கடிபெனுடைய - கடுமையை யுடையேனது, கடுவீனையை - கொடியவீனையை, களைந்து - நீக்கி, அடியேன் உன்னத்து - அடியேனது மனத்தில், உன கருணைக்கடல் பொங்க - உன கருணையாகிய கடல் பொங்கவும், ஓவாது உருக - அம்மனமானது இடையறுத்து உருகவும், அருளாய - அருள் செய்வாயாக, உடையாய - உடையவனே, எ - று.

(க - ணா.) உன்னிடத்தன்பு மிகுதியால் அடியாரசிலர் உன்னருள்பெற்றாரா, அன்பில்லாத நான் பேயபோல மூத்துழலாநின்றேன், இறைவனே, என் வீனையைக்களைந்து, உன்னிடத்தன்பு மிகும்படி எனக்கருள் செய்வாயாக என்பதாம்.

(வி - ணா.) முடை - புலால் நாற்றம். பிணம் - உடம்பெண்ணுமாம். மூத்தல் - முத்திதல். (௨)

அருளாரமுதப்பெருங்கடல்வரையடியாடொல்லாமபுகழ்முத விருளாராக்கையிதுபொறுத்தேயெய்ததேன்கண்டாயெமமானே மருளாரமனத்தோருனமத்தனவருமாலென்றிங்களைக்கண்டார் வெருளாவண்ணமெயயன்பையுடையபெறநானவேண்டுமே.

(ப - னா) அருள் - உன் திருநாளாகிய, ஆர் - அரிய, அமுதம் - அமிரத்தா னியன்ற, பெருங்கடல்வாய் - பெரிய கடலினிடத்து, அடியார் எல்லாம் - உன் அடியாரெல்லாரும், புக்கு அமுதபோய மூழ்க, இருள் ஆர் - அஞ்ஞானமாகிய இருள் நிறைந்த, ஆகை - உடம்பாகிய, இது பொறுத்து, இந்நைச்சுமந்து, எய்ததேன - இளைத்தேன், எம்மானே - எம்பெருமானே, மருள் ஆர் மனத்து - மருட்சி நிறைந்தமனத்தையுடைய, ஓர் உணமத்தன் - ஒரு உன்மத்தனானவன், வரும என்று - வருகின்றானென்று, இவ்வு என்னைக்கண்டார் - இவ்வுலகத்தில் என்னைக் கண்டவாகன், வெருளாவண்ணம் - அஞ்சாதவகை, நான் - அடிபென், மெய்யன்பை பெறவேண்டி - மெய்யன்பைப் பெறுதல் வேண்டி, உடையாய - உடையவனே, ஏ - று.

(க - னா) இறைவனே, உன் அருட்கடலில் அடியாரெல்லாம் மூழ்க, யான் இவ்வுடம்பைத்தாங்கி யிளைத்தேன, உன் னிடத்து மெய்யன்பை பெனக்கருள்செய்வாயாக என்பதாம்.

(வி - னா.) இருள் - அஞ்ஞானவிரூள். ஒன்றுந்தோன்றாது மறைத்தலால் அஞ்ஞானத்தை யிருளென்றார். (ங.)

வேண்டிமேவேண்டுமெம்படியாருள்ளே விரும்பியெனையருளா லாண்டாயடியேனிடாகளைநதவமுதேயருமாமணிமுத்தே தூண்டாவிளக்கின் சுடரனையாயதொண்டனேறகுமுண்டாகொல் வேண்டாதொன்றுமேவேண்டாதுமிக்கவனபேமேவுதலே,

(ப - னா.) வேண்டும் வேண்டும் - பலகால் விரும்புகிற, மெய் அடியார் உள்ளே - மெய்யடியார்க்கிடையே, என்னை - அடியேனே, விரும்பி ஆண்டாய - விரும்பி ஆண்டருளினையாகி, அடியேன் இடர்களைநத - அடியேனது துன்பத்தை நீக்கின, அமுதே - அமிர்தமே, அரு - அருமையாகிய, மாமணி - மாணிக்கமே, முத்தே - முத்தமே, தூண்டாவிளக்கின் சுடர் அனையாய - தூண்டாவிளக்கின் ஒளியை நிகுத்தவனே, வேண்டாது ஒன்றும் வேண்டாது - விரும்பப்படாததாகிய ஒரு பொருளையும் விரும்பாமல், மிகக் அன்பேமேவுதல் - மிகுந்த அன்பினையே பொருத்ததல், தொண்டனேறகும் - உன் தொழுமபனேனுக்கும், உண்டாம் கொல் - உண்டாமோ, ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனே, ஒரு பொருளையும் விரும்பாமல் உன்னிடத் தனபே யெனக்குணடாமபடி நேரிடுவதாகிய ஒரு காலமுமுண்டோ என்பதாம்.

(வி - னா.) நவமணிகளுள் முத்துச் சிறந்தமையின் அருமாமணியாகிய முத்தெனக் கொள்ளினு மமையும். (சு)

மேவுமுனறனடியாருள்விரும்பியானுமெய்மமையே
காவிசேருங்கயற்கண்ணுளபங்காவுனறன கருணையினுற்
பாவியேற்குமுண்டாமோபரமானந்தபபழங்கடலசோந
தாவியாக்கையானெனதென்றியாதுமின்றியறுதலே.

(ப - னா.) மேவும் உன்றன் அடியாருள் - பொருந்திய உன் அடியாநடுவே, யானும் - நானும், மெய்மையே விரும்பி - உண்மையாகவே விரும்பி, காவிசேரும் - நீலமலரின தன்மையமைந்த, கயல்கண்ணுள் - சேறகண்ணுளாகிய உமாதேவியின், பங்கா - பாகனே, உன்றன கருணையினுல் - உன் கருணையினுல், பரமானந்தம் - பேரின்பமாகிய, பழங்கடல் சோநறு - பழமையாகிய கடலைப்படைத்து, ஆவியாக்கை - உயிர் உடம்பு என்பவைகளை, யான் எனது என்ற - யான் எனது என்று சொல்லப்பட்ட, யாதும இன்றி அறுதல் - யாதமில்லாது அற்றொழிதல், பாவியேற்கும் உண்டாமோ - பாவியாகிய எனக்கும் உண்டாருமோ, ஏ - து.

(க - னா.) இறைவனே, பாவியேனாகும், உன் பரமானந்தக் கடலில் மூழ்கி யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதல் உண்டாமோ என்பதாம்.

(வி - னா.) காவி - நீலப்பூ. (ரு)

அறவேபெற்றார்நின்னன்பரந்தமின்றியகநெகவும்
புறமேகிடந்துபுலையேனபுலம்புகின்றேனுடையானே
பெறவேவேண்டிமெய்யனபுபேராவொழியாப்பிரிவிலலா
மறவாநினையாவனவிலாமாளாவினபமாகடலே.

(ப - னா.) உடையானே - உடையவனே, பேராநிலப்பெயராததம், ஒழியா-அழியாததம், பிரிவு இல்லா-பிரிவற்றதம், மறவா-

மறவாததும், நினையா-நினையாததும், அளவு இல்லா - அளவறற
தும், மாளா - குணறயாததும் ஆகிய, இன்பம் - ஆநந்தமாகிய, மாக
டலே - பெருங்கடலே, சினை அன்பா - உன அன்பாகன், அறபெற
றா - மேற்கூறியவறறை ஒழியப்பெற்றார்கள, (அதுவேயுமன்றி) அ
சம நெகவும் - மனம் நெகழவும் (பெற்றாள்), (அந்நனமாக) புல
நாயேன் - புல நாயினேன், புறமே கிடந்த - புறத்தே கிடந்து,
புலம்புகின்றேன் - புலம்பாநின்றேன், மெய அன்பு பெறவேண்
டெ - யானும் உன மெய்யனைப்ப பெறுதல்வேண்டும், எ - று.

(க - னா) இறைவனே, உன அன்பா அகநெகிழப்பெற்றா
ள், யான் புறமேகிடந்த புலம்புகின்றேன், இனியேனும் எனக்கு
உன்னிடக தனபுண்டாகுமபடி கருணைசெய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) அறவே பெற்றா - அறவே பெற்றாகிய எனினு
மாம். அறவு - பறறுதி (சு)

கடலேயனையவானதங்கண்டாரொல்லாங்கவாந்துண்ண
ளிடோபெருக்கியேசற்றிககிருத்தலழகோவடிநாயே [தேன
னுடையாய்நீயயருளுதியென்றணாததொழிந்தேகழிந்தொழிந
சுடராரருளாவிருணீங்ககச்சோதியினித்தானறுணியாயே.

(ப - னா.) கடலே அனைய ஆனந்தம் - கடலேயே நிகாதத
இன்பத்தை, கண்டார எல்லாம் - உனனைக கண்டவரெல்லாரும்,
கவாத உண்ண - கவாந்து அதுபவியாநிறக, அடி நாயேன் - அடி
மையாகிய நாயினேன், இடரே பெருக்கி - தன்பத்தையே பெருக்க
செய்து, எசற்ற - துக்கித்த, இவரு - இவ்வுலகத்தில, இருத்தல -
இருப்பது, அழகோ - அழகாமோ, உடையாய் - உடையவனே,
நீயே அருளுதி என்று - நீயே அருள்செய்யக்கடவையென்று கருதி,
உணாததாது ஒழிந்த - உனக்கு அறிவியாதொழிந்து, கழிந்தொழிந்
தேன் - உன்னைப் பிரிந்தொழிந்தேன், சோதி - சோதியே, ஆர்
அருள் சுடரால் - அரிய உன் அருட்சுடரினால், இருள் நீங்க - என
அருளுன இருள் நீங்கும்படி, இனித்தான் - இனியாயினும், துணி
யாய - உன திருவுளத்தில் நிச்சயித்தலவேண்டும், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன்னருட்கடலைக கண்டாரெல்லா
ரும் அதில் மூழ்கிக் கவாந்துண்ணுநிற்க, யானதுன்பத்தைப்பெருக்கி

இளைத்திருப்ப தழகாகுமோ, இனியாயினும் உன்னருட்கடரால்
எனது அஞ்ஞான விருநீங்கும்படி நீ திருவுளம்பறறவேண்டும் என்
பதாம்.

(வி - னா) சுடர் - சூரியன்.

(௭)

துணியாவுருகாவருள்பெருகத்தோன் றுநதொண்டரிடைப்புருந்து
திணியாாமுங்கிற்சிக்கையேன் சிவனே நின றுதேய்கின்றே
னணியாரடியாருனக்குள்ளவன்புநதாராயருளளியத
தணியாதொல்லைவநருளித்தளிப்பொற்பாதநாராயே.

(ப - னா.) சிகனே - சிவபிரானே, துணியா - துணிந்து,
உருகா - உருகி, அருள் பெருக - உன் அருள பெருகும்படி, தோன்
றும் - தோன்றா நின்ற, தொண்டா இடைபுகுநது-தொழும்ப ரிடை
யே புகுநது, திணி ஆர் - கவிமை பொருந்திய, மூங்கில - மூங்கில்
போன்ற, சிக்கையேன் - மனததை யுடையேன், நின்று தேய்கின்
றேன் - நின்று மெலியா நின்றேன், அணி ஆர் - அழகு பொருந்
திய, அடியார் - உன் அடியவா, உனக்கு உன்ன அன்பும் தாராய் -
உனக்குச் செய்கின்ற அன்பையும் தாராய், அருள் அளிய - அருள்
களிய, தணியாது - தாழ்க்காமல், ஒலை வந்தருளி - வினாவில்
எழுந்தருளி, தளிர் - தளிப்போன்ற, பொன் பாதம் தாராய் - உன்
பொன்னடியையும் தாராய், (இங்ஙனமாயினி யான எவ்வாறாய்
வேன்) எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன் மெய்யன்பரிடையே புகுந்து
நின்று வன்னெஞ்சனாகிய நான் தேயா நினறேன், உன்னிடத
தன்பு செய்யவும் எனக்குக் கருணை செய்யாய், உன் திருவடியை
யும் தாராய், யான் எவ்வாறாய்வேன் என்பதாம்.

(வி - னா.) திணி - திண்மை. துணியா, உருகா, என்பன
செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள். (அ)

தாராவருளொன்றினறியேதந்தாயென்று நறமமொல்லா
மாராநினருரடியேனுமயலார்போலவயர்வேனே
சீராரருளாறசித்தனையேத்திருத்தியாண்டசிவலோகா
பேரானந்தமபேராமையைக்கவேண்டும்பெருமானே.

(ப - ணா.) தாரா அருள்-தாவொண்ணை உன் அருளை, ஒன்று இன்றி தந்தாய் என்று - முழுதும் தந்தனை யெனறு, உன் தமர் எல்லாம் - உன் அடியார் எல்லாரும், ஆர் நின்றுர் - அதுபவியா நின்றார்கள், அடியேனும் - அடியனேனும், அயலார்போல - அயலவர்போல, அயாகேளே - துன்புறுவேளே, சீர் ஆர் - சிறப்பியுடைய, உன் அருளால்-உன் கருணையால், சிந்தனையை திருத்தி - என் மனத்தைத்திருத்தி, ஆண்ட - என்னை ஆண்டருளின, சிவலோகா - சிவபுரத்தானே, பெருமானே-பெருமையுடையானே, பேர் ஆனந்தம்-பேரின்பமானது, பேரமை - நிலைபெயராமல், வைக்கவேண்டும் - வைத்தல் வேண்டும், எ - று.

(க - ணா.) இறைவனே, உன்னருள் முழுதும் தந்தாயென்று உன்னடியா ரெல்லாரும் அதுபவியா நின்றார்கள், அடியேன் ஒருவன் மாதிரும் அயலார்போல அயர்கேளே, என்மனத்தைத் திருத்தி யாண்டருளினவனே, பேரின்பம் நிலை பெயராமல் என்னிடத்தருள் செய்யவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - ணா.) தாராவருள் - தாவொண்ணை அருள். (அருமை யாகிய அருள்). (க்)

மாணோர்பங்காவத்திப்பார்மதூரக்கனியேமனநெகா
நாணோர்தோளாச்சுணாபொத்தானமபியித்தால்வாழ்ந்தாயே
யூனேபுகுந்தவுனையுணர்ந்தேயுருகிப்பெருகுமுள்ளத்தைக்
கோனேயருளுங்காலந்தானகொடியேறகென்றோகூடுவதே.

(ப - ணா) மான் ஓர் பங்கா - மானை ஒரு பாசத்தில் உடைய வனே, வந்திப்பார் மதூரக்கனியே - வாழ்த்துவாராகிய அன்பர்கு மதூரமாகிய கனிபோல்பவனே, மனம் நெகா- மனம் நெகிழாமல், நான் ஓ தோளா சுணா ஒத்தால் - நான் ஒரு தொளைக்காத சுணாயை நிகர்த்தால், நம்பி - நம்பி, இத்தால் - இதனால், வாழ்ந்தாயே - வாழ்ந்து விட்டாயோ, ஊனே புகுந்த-உடலிற்புகுந்த, உன்னை உணர்ந்து- உன்னையறிந்து, உருகி - உருகி, பெருகு - (உருகுதலே) பெருகப் பெற்ற, உன்னத்தை - மனத்தை, கோனே - இறைவனே, அருளும் காலம் - நீ யருள்செய்யும் காலமானது, கொடியேற்கு - கொடியனே ஊககு, கூடுவது என்றோ - கூடுவது என்னோ, எ - று.

(க - ணா.) இறைவனே, உன்னை யறிந்து உருகும்படியான மனத்தை அடியேற்கருளுங்காலம் எக்காலமோ என்பதாம்.

(வி - னா.) வந்திப்பார் மதூரகணியே யென்றமையால் வந்தி யாதார்க்கு கைகளுக்கனி யென்றதாயிற்று. (10)

கூடிக்கூடியுன்னடியார்குனிப்பார்கிரிப்பார்களிப்பாரா வாடிவாடிவழியற்றேன்வற்றன்மரம்போனிற்பேனோ லூடியூடியுடையாயொடு கலந்துள்ளருகிப்பெருகிநெக் காடியாடியானந்தமதுலீயாகவருள்கலந்தே.

(ப - னா.) உன் அடியா கூடிகூடி - உன் அடியார்கன் சேர் ந்து சோரது, குனிப்பார் - கூத்தாடுவேளும், கிரிப்பார் - கிரிப்பவ ரும், களிப்பா - களிப்பவரும், ஆ - ஆகிரிநீச்சு, வாடி வாடி வழி அந் தேன - வாடி வாடி வழியறவனாகிய நான், வற்றல் மரம்போல் நிற்பேனோ - உலர்ந்த மரம்போல நிற்பேனோ, உடையாயொடும் - உடையவனாகிய உன்னோடும், ஊடி ஊடி - நான் பிணங்கிப்பிண ங்கி, கலந்து - கூடி, உன் உருகி - மனமுருகி, பெருகி - பெருகி, நெக்கு - நெகிழ்ந்து, ஆடி ஆடி - கூத்தாடிக்கூத்தாடி, ஆரந்தமதுவே யாக - இன்பவருவே யாகும்வண்ணம், கலந்து அருள் - என்னைக் கூடி யருள்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன்னடியார் திரண்டு திரண்டு கூத் தாடுதல் முதலியவற்றைச் செய்யாதிற்கு, நானொருவன் மாத்திரம் வாடி, வற்றல்மரம்போல நிற்பேனோ, நான் உன்னைக்கலந்து மன முருகி ஆரந்தவருவமாம்படி யருள்செய்வாயாக என்பதாம்.

(வி - னா.) களிப்பாராக என்பது களிப்பாரா என ஈறு தொகு த்தது. வற்றல் மரம் - உலர்ந்த மரம். (௧௧)

ஈருசரிற்றம்பலம்.

குழைத்தபத்து.

ஆத்துமநிவேதனம்.

ஆசிரியவீருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குழைத்தாற்பண்ணைக்கொடுவினேநோய்
காவாயுடையாய்கொடுவினையே
னுழைத்தா னுறுதியுண்டோதா
னுமையாள் கணவாவெனையாள்வாய்
பிழைத்தாற்பொறுக்கவேண்டாவோ
பிறைசோசடையாய்முறையோவென்
றழைத்தாலருளாதொழிவதே
யம்மானேயுன்னடியேற்கே.

(ப - னா.) பண்ணை - முன்னாளிற்செய்த, கொடுவினேநோய் - கொடியவினைகளும் அவற்றாலுண்டாகும் நோய்களும், குழைத்தால் - என்னை மெலிவித்தால், காவாய் - என்னைக் காத்தருள்வாயாக, உடையாய் - உடையவனே, கொடுவினையேன் - கொடியவினையையுடைய நான், உழைத்தால் - வருந்தினால், உறுதி உண்டோ - (அதனால் உனக்கு ஒரு) நன்மையுண்டோ, உமையாள் கணவா - உமாதேவிக்குக் கொழுகனே, என்னை ஆள்வாய் - என்னை யாள்வாயாக, பிழைத்தால் - பிழைசெய்தால், பொறுக்க வேண்டாவோ - (அதனை) பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டாவோ, பிறைசோசடையாய் - பிறை தனகிய சடையையுடையவனே, முறையோ என்று அழைத்தால் - முறையோ வென்று கூவினால், அம்மானே - எமது தந்தையே, உன் அடியேற்கு - உன் அடியேனுக்கு, அருளாது ஒழிவதே - அருள்செய்யா தொழிவதோ, (உனக்குத் தகுதியாவது), எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, கொடுவினேநோய் என்னை வருத்தினால் என்னைக் காத்தருளவேண்டும், அடியேன் வருந்தினால் உனக்கு

றுதியோ, யாம் பிழைசெய்தால் நீ பொறுக்கவேண்டாவோ, யாம் முறையிட்டழைத்தால் நீ யருளாதொழிவதுதானோ உனக்குத்தகுதியாவது என்பது.

(வி - னா) குழைத்தல் - மெலிவித்தல். உறுதி - நன்மை.

அடியேனல்லெல்லாமுன்

னகலவாண்டாயென்றிருந்தேன்

கொடியேரிடையாள் கூறுவெங்

கோவேயாவவென்றருளிச்

செடிசேருடலைச்சிதையாத

தெத்துக்கெங்கள் சிவலோகா

வுடையாய்கூவிப்பணிகொள்ளா

தொறுத்தாலொன்றும்போதுமே.

(ப - னா) அடியேன் - அடியேனுடைய, அல்லல் எல்லாம் - துன்பங்கள் எல்லாம், அகல - நீங்கும்படி, முன் ஆண்டாய் - முன்னே ஆண்டருளினாய், என்று இருந்தேன் - என்று கருதி யிருந்தேன், கொடி வா இடையான் - கொடிபோலும் அழகிய இடையை யுடையவனாகிய உமாதேவியின், கூறு - பகனே, எம் கோவே-எம் மிறைவனே, ஆவா என்று அருளி - ஐயோவென்றருளிச்செய்து, செடிசோ உடலை - பாவஞ்சேர்ந்த உடம்பை, சிதையாதது - அழிக்காதது, எத்துக்கு - யாதுக்கு, எங்கள் சிவலோகா - எங்கள் சிவலோகனே, உடையாய் - உடையவனே, கூவிப்பணிகொள்ளாது - அழைத்துப் பணிகொள்ளாமல், ஒறுத்தால் - வருத்தினால், ஒன்றுமே போதும் - அவ்வொறுத்தல் ஒன்றுமே அடியேனுக்கு அமையும், எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, அடிபேனது தன்பமுமுதும் நீங்கும்படி முன்னே யென்னை யாண்டனை யென்றிருந்தேன், எனக்கிரங்கி இந்த வுடம்பையழியாதது யாதுக்கு, என்னைக் கூவிப்பணிகொள்ளாது வருத்தினால் அதவேயமையும் என்பது.

(வி - னா.) கொடி - பூங்கொடி. ஏதுக்கு என்பது எத்துக்கு என மிக்குவந்தது. ஒறுத்தல் - வருத்துதல். (௨)

ஒன்றும்போதாநாயேனை
 யுய்யக்கொண்டநிங்குருணை
 யின்றேயின்றிப்போய்த்தோதா
 னேழைபங்காவெங்கோவே
 குன்றேயனையகுற்றங்கள்
 குணமாமென்றேநீகொண்டா
 லென்றாண்டெட்டிரங்கிடா
 யெண்டோன்முக்கணமமானே.

(ப - னா.) ஒன்றும் போதா நாயேனை - ஒன்றுக்கும் பற்றாத நாயேனே, உய்யக்கொண்ட - உய்யக் கொண்டருளின, நின் கருணை - உன் கருணையானது, இன்று இனறிபோய்த்தோ-இன்று இல்லாது போய்விட்டதோ, ஏழை பங்கா - ஏழை பங்கனே, எம் கோவே - எம்மிறைவனே, குன்றே அனைய குற்றங்கள் - மலையை நிகர்த்த பெருங்குற்றங்களையும், குணம் ஆம் என்று நீ கொண்டால்- குணமாமென்று நீ யேற்றுக்கொண்டால், என் தான் கெட்டது - உனக்கு யாது காரியத்தான் கெட்டுப்போயிற்று, இரங்கிடாய் - இரங்கியருளாய், என் தோள் - எட்டுப்புயங்கனையும், முக்கண் - மூன்று கண்களையும் உடைய, எம்மானே - எம்பெரியோனே, எ - று.

(க - னா) இறைவனே, ஒன்றுக்கும் பற்றாத நாயேனை முன்னே யாண்டருளின வுன் கருணை இப்பொழுது இல்லாமற்போயிற்றோ, என் குற்றங்கள் குன்றை நிகர்த்திருப்பினும் அவற்றைக் குணமென்று நீ கொண்டால் உனக்கென்ன கெடுதி, என்மீ திரக்கஞ் செய்தருளவேண்டும் என்பதாம்.

(வி - னா.) போயிற்றோ என்பது போய்த்தோ என வந்தது. குணம் - நன்மை. (௩)

மானேர்நோக்கிமணவாளா
 மன்னேநின்சீர்மறப்பித்திவ்
 ளுனேபுகவென்றனைநூக்கி
 யுழலப்பண்ணுவித்திட்டா
 யானாழியேனறிபாமை
 யறிந்துநீயேயருள்செய்து
 கோனேகவிக்கொளளுநா
 ளென்றென்றுன்னைக்கூறுவதே.

(ப - னா.) மான் நேர் நோக்கி - மானினது நோக்கத்தை யொத்த நோக்கத்தை யுடையவளாகிய உமாதேவிக்ரு, மணவாளா - மணவனே, மணவனே - இறைவனே, நின் சி - உன் மேன்மையை, மறப்பித்த - மறக்கப்பண்ணி, இ ஊன ஏ புக - இவ்வடம்பின கணனே புக, ஏனறனை தூக்கி - என்னைத் தள்ளி, உழலப் பண்ணுவித் திட்டாய் - உழலச் செய்வித்தாய், ஆனால் - ஆயின், அடியேன அறி யாமை அறிதது - அடியேனது பேதமையை உணர்ந்து, நீயே அருள் செய்து - நீயே யருள்பண்ணி, கோனே - தலைவனே, கூலிகொள் ளும் நான் - என்னை அழைத்துக்கொள்ளும் நான், என்று என்று - என்றோ வென்று தான், உன்னைக் கூறுவது - யான் உன்னைப் புகழ்வது, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, உன்னை மறக்கப்பண்ணி இவ்வுடம் பிற புகுத்தி யுழைச்செய்தனை யானால், அடியேனது அறியாமையை யறிதது நீயே யெனனைக் கூலிகொள்ளுந் காலம எக்கால்மோ வெ ன்று எப்பொழுது உன்னைப் புகழ்வது என்பது.

(வி - னா.) மான் ஏர் எனவும் பிரித்தது மானினது நோக்கம் போல அழகாகிய என்றும் பொருளுடைக்கலாம். தூக்கல் - தள்ளல்.

கூறுநாவேமுதலாகக்

கூறுங்காணமெல்லாரீ

தேறுமவகைநீதிகைப்புரீ

திமைநன்மைமுழுதாரீ

வேறோபரிசிகொனறிலலை

மெய்மையுன்னைவிரித்துணைக்கிற்

தேறுமவகையென்சுவலோகா⁴

திகைத்தாற்றேற்றவேண்டாவோ.

(ப - னா.) கூறும் - (உன்னைப்) புகழ்கின்ற, நாவே முதல் ஆக - நாவையே முதலாகக்கொண்டு, கூறும் - சொல்லுகிற, காணம் எல்லாம் நீ - காணங்கொள்ளாம் நீயே, தேறும் வகை நீ - தெளியும் விதம் நீயே, திகைப்பு நீ - திகைத்தலும் நீயே, திமை நன்மை முழு தும் நீ - திமை நன்மைகள் என்கிற எல்லாம் நீயே, இவகு - இவ்வி

டத்தில், வேறு ஓர் பரிசு - வேறொருவனை, ஒன்று இல்லை - சிறிதும் இல்லை, மெய்மை - உண்மையாக, உன்னை விரித்து உரைக்கின் - உன்னை விரித்துச் சொல்லப்புகின், தேறும் வகை என் - தெளியும் விதம் யாது, சிவலோகா - சிவலோகனை, திகைத்தால் - யாம் திகைத்தால், தேற்றவேண்டாவோ - எம்மைத் தெளிவிக்கவேண்டாவோ, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, எல்லாம் நீயாயிருந்தால் நான் தெளியும் வழி யாது, நான் திகைத்தால் என்னைத் தேற்றவேண்டாவோ என்பது.

(வி - னா.) நா - நாக்கு. திகைத்தல் - மயங்கல், (பிரமித்தல்).

வேண்டத்தக்கதறிவோய்நீ

வேண்டமுழுதுத்தருவோய்நீ

வேண்மெயன்மாற்கரியோயநீ

வேண்டியென்னைப்பணிமொண்டாய்

வேண்டியாதருளசெய்தா

யானுமதுவேவேண்டினல்லால்

வேண்டும்பரிசொன்றுண்டென்னி

லதுவுமுன் தன்விருப்பன்றே.

(ப - னா.) வேண்டத்தக்கது அறிவோய் நீ - (ஆன்மாத்கன்) வேண்டிதருகரியன இவை யென்று அறிவோன் நீயே, கேண்ட - (அவ்வாறு அவாகன்) வேண்டிதலும், முழுதும் - (வேண்டப்படுவன) எல்லாவற்றையும், தருவோய் நீ - கொடுப்போன் நீயே, வேண்டும் - (உன்னை) பிராந்திக்கிற, ஆயன்மாற்கு-பிரமவிட்டுணுககளுக்கும், அரியோய் நீ - அரியையாயிருப்பவனும் நீயே, (அப்படிப்பட்ட பெருமையை யுடைய நீ) வேண்டி - விரும்பி, என்னை பணி கொண்டாய் - என்னைத் தொண்டுகொண்டாய், வேண்டி - விரும்பி, நீ யாது அருள்செய்தாய் - நீ எதனை அருள் செய்தனையோ, யானும் - நானும், அதுவேவேண்டின் அல்லால் - அதனையே விரும்புதலல்லாமல், வேண்டும பரிசு - விரும்பும் பரிசு, ஒன்று உளது என்னின் - ஒன்று உளது என்றால், அதுவும் - அதுவும், உன்றன் விருப்பு அன்றே - உன்விருப்பல்லவோ, எ - று.

(க - னா.) இறைவனே, வேண்டத்தக்கதை யறிதல முதலாயின குணங்களையுடைய நீ விரும்பி யெதனையருளசெய்வையோ அதனையே யானும் விரும்புகின்றி வேறிலலை, அப்படி நான் விரும்பினும் அவ்விருப்பமும் உன் விருப்பமேயாம் என்பது.

(வி - னா) பரிசு - தன்மை, பரிசில் எளிதும்பு, (சு)

அன்றேயெனறனவியு
முடலுமுடைமைபெலலாமுக
குன்றேபனையாயெனனையாட்
கொண்டபோகேகொண்டிலையோ
வினரேரிடையுறெனக்குண்டோ
வெண்டோணமுககெணமபானே
நனறேசெய்வாய்பிழைசெய்வாய
நானேவிதறகுநாயகமே.

(ப - னா) அன்றே - அந்நாளே, என்றன ஆவியும் - என் உயிரையும், உடலும் - உடம்பையும், உடைமையும் - பொருளும், (ஆகிய) எல்லாமும் - முழுதும், குன்றே அனையாய - மலைமை நிகரத்தவனே, என்னை ஆட்கொண்ட போதே - என்னை அடிமைகொண்ட பொழுதே, கொண்டிலையோ - ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையோ, (அநபனமாக) இன்று - இப்பொழுது, எனக்கு - அடியேனுக்கு, ஓர் இடையூறு உண்டோ - ஒரு தடையுண்டோ, என் தோள-எட்டுக தோளகளையும், முககண் - மூன்று கண்களையும் உடைய, எமமானே - எம்பெரியோனே, நனறே செய்வாய் - நன்மையே செயயக்கடவை, பிழை செய்வாய - தீமையே செய்யக்கடவை, இதற்கு - இத்தக்காரியத்துக்கு, நாயகம் - தலைவன், நானே - யானே, ஏ - று,

(க - னா) இறைவனே, என்னை நீ யாட்கொண்ட போதே என் உடல பொருளாவிட்களைக் கொண்டனையல்லவா, இன்று எனக்கு ஒரு தடையுண்டோ, நீ நன்று செய்தாலும் தீது செய்தாலும் உன்னைக் கேட்போர் ஒருவருமில்லை யென்பது.

(வி - னா.) இடையூறு - தடை. நாயகம் - பண்பாகு பெயர். அன்று என்றது - குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி யாட்கொண்ட காலத்தை.

(எ)

நாயிற்கடையாநாயேனை
 நயந்துநீயேயாட்கொண்டாய
 மாயப்பிறவியுன்வசமே
 வைத்திட்டிருக்கும் துவன்றி
 யாயக்கடவேனோதா
 னென்னதோவிங்கதிகாரம்
 காயத்திவொயுன்னுடைய
 கழறகீழ்வைப்பாய்கண்ணுதலே.

(ப - னா.) நாயின் கடை ஆம் - நாயினும் கடையேனாகிய, நாயேனை - நாயினேனை, நயந்து - விரும்பி, நீயே ஆட்கொண்டாய் - நீயே அடிமைகொண்டாய், மாயப்பிறவி - மாயப்பிறப்பு, உன்வசமே வைத்திட்டிருக்கும் அது அன்றி - உன்வசத்திலேயே வைத்திருப்பதல்லாமல், ஆயக்கடவேன் - ஆராயக்கடவேன், நானோதான் - நான் தானோ, இவரு அதிகாரம் என்னதோ - இவ்விடத்தில் அதிகாரம் என்னுடையதோ, காயத்து இவ்வாய் - இந்த வுடம்பில் வைப்பாய், உன்னுடைய கழல் கீழ்வைப்பாய் - உன் திருவடியின்கீழே வைப்பாய், கண்ணுதலே - நெற்றிகண்ணையுடைய சிவபெருமானே, ஏ-று.

(க - னா) இறைவனே, நாயினும் இழிந்தவனாகிய என்னை நீயே விரும்பி யாட்கொண்டனை, மாயப்பிறவியும் உன் வசத்ததே, என்னை யிவ்வுடம்பில் இட்டாலும் உன் திருவடியிலிட்டாலும் சம்மதமே யெனபது.

(வி - னா.) நயத்தல் - விரும்புதல். ஆய்தல் - ஆராய்தல். (அ)

கண்ணாறுதலோய்கழவினைகள்
 கண்டேன்கண்கள்களிகூர
 வெண்ணுதிரவுமபகலுநா
 னவையேயெண்ணுமதுவல்லாள்
 மண்மேல்பாக்கைவிடிமாறும்
 வந்துன்கழற்கேபுகுமாறு
 மண்ணுவெண்ணக்கடவேனோ
 வடிவமசாலவழகுடைத்தே.

(ப - னா.) கண ஆர நுதலோய - நெறறிக்கண்ணனே, கண்
கனிகூர - என் கண்கள் களிப்புமிக்கும்படி, கழல் இணைகள் -
உன் இரண்டு திருவடிகளையும், கண்டேன் - தரிசித்தேன், என்
னாது - வேறொன்றையும் எண்ணாமல், இரவும் பகலும் - இரவினும்
பகலினும், நான் - யான், அகவையே எண்ணும் அது அல்லால் - அந்
தத திருவடிகளையே எண்ணுவதல்லது, மணமேல் - மண்ணின்மீது,
யாக்கை விடும் ஆறும் - சரீரம் விட்டு நீங்குமாற்றையும், வந்து -
வந்து, உன் சுழற்கே புகும் ஆறும் - உன் திருவடியினகண்ணே
செருமாறறையும், அண்ணு - தகையே, அடிமை - உன் தொண்ட
னேன், எண்ணக்கடவேளே - நினைக்கக்கடவேளே, (அவ்வாறு
நினைத்தல்) சால அழகு உடைத்து - மிகவும் அழகுடைத்தி, எ - று.

(க - னா.) கண்ணுதலே, உன் திருவடியை கண களிகூரக்
கண்டேன், அவற்றை இரவும் பகலும் நினைத்தலன்றி, மண்மேல்
இவ்வுடம்பு விடும்வகை முதலியவற்றை யெண்ணக்கடவேளே,
எண்ணினால் மிகவும் அழகாம் என்பது.

(வி - னா.) கண்ணார் நுதலோய் - கண்ணைமீத நெறறியை
யுடையானே. அடிமை - பண்பாடுபெயர். (௬)

அழகேபுரிந்திட்டிநாயே

னாற்றுகின்றேனுடையானே

திகழாநின்றதிருமேனி *

காட்டியென்னைப்பணிகொண்டாய்

புகழேபெரியபதமெனக்குப

புராணநீதந்தருளாதே

குழகாகோலமறையேர்னே

கோனெயென்னைக்குழைத்தாயே.

(ப - னா.) அழகே புரிந்திட்டி - உன்னுமையே காண விரும்
ம்பி, அடிநாயேன் - உன் அடிமையாகிய நாயினேன், அரற்றுகின்
றேன் - அழாநின்றேன், திகழாநின்ற திருமேனி காட்டி - விளங்கா
நின்ற திருமேனியைகாட்டி, என்னை பணிகொண்டாய் - என
னைத் தொண்டுகொண்டாய், புகழே பெரிய - புகழானே பெருமை

யடைத்த, பதம் - உன் திருவடியை, புராண - புராதனனே, நீ தந்தருளாகே - நீ தந்தருளாமல், குழகா - சிவபிரானே, கோலம் மறையோனே - அழகாகிய வேதியனே, கோனே - இறைவனே, என்னை குழைத்தாயே - என்னை மனங்குழைத்தனையே, ஓ - ஹ.

(க - னா.) இறைவனே, உன்னழகைக் காண விரும்பியே அடியேன அறறு கின்றேன், விளங்குகின்றவுன் திருமேனியைக் காட்டி யென்னைப் பணிகொண்டனே, உன் திருவடியை யெனக்குத் தந்தருளாமல் என்னை மனங்குழைத்தாயே என்பது.

(வி - னா.) புரிதல் - விரும்புதல். பதம் - திருவடி, பதவி பொனிதுமாம். புராணன் - பழையோன். குழகன் - அழகன். (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உயிருண்ணிப்பத்து

சிவானந்தமேலிதேல்.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைந்தாபபடவரவேல்குதுமைபாகமதாபென்
மெய்ந்தாடொறும்பிரியாவினைக்கேடாவிடைப்பாகா
செந்நாவலாபாகம்புகழ்த்திருப்பெருந்துறையுறைவா
பெந்நாட்கனித்தெந்நாளிறுமாக்கேகனிநிரானே.

(ப - னா) பைநா - பரிம நாவையும், படம் - படத்தையும் உஷ்டா, அரவு - பாம்புபோன்ற, எ - அழகினையுடைய, அல்குல் - அலகுடையுடைய, உமைபாகமகாய - உமாதேவியாகத்தை யுடைத்தாகி, என் - எனது, மெய் - மனத்தை, நான்டொறும் பிரியா - தினத் தோறும் பிங்குத, வினைக்கேடா - வினைக்கேடனே, விடைப்பாகா -

இடப்பழாவோனே, செந்நாவலா - செவ்விய நாவலாகன், பாசும்-துதி
ககின்ற, புகழ் - புகழினையுடைய, திருப்பெருந்துறை உறைவாய -
திருப்பெருந்துறையில் வாழ்வோனே, இனி - இனி, யான் - நான்,
எந்நாள்களிதது - எந்தக்காலத்தில் களித்தது, எந்நாள் இறுமாகவேன -
எந்தக்காலத்தில் இறுமாந்திருப்பேன், எ - று.

(க - னா.) உமாதேவீபாசனம் என்மனத்தில் என்றும் பிரி
யாதிருக்கிற பாவநாசனே, இடபகாகனே, அறிஞா புசமும்படி
யான திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளி யிருப்பவனே, இனி நான்
எந்தக்காலத்தில் உன்னருள்பெற்று இறுமாந்திருப்பேனோ என்பதாம்.

(வி - னா) நா, படம் என்பவற்றீற்றில் எண்ணும்மைகள்
தொககன. மெய்என்றது இங்கு மனத்தெக்குறித்தது. செந்நாவலர்-
செவ்விய நாவனமையுள்ளவா. (அறிஞா) இவா முததமிழ்விடர் முத
லாயினோர். இறுமாப்பு-திருநருள்பெற்றதனலுண்டாகுஞ் செருக்கு.
வினைக்கேடன் எனமத - மெய்யன்பரின் பஞ்சபாசத்தை நசிப்பித்
தாட்கொள்ளும் பேரருளானனென்றும் பொருளது. (க)

நா னுரடியணைவாநொருநாய்க்குததவிசிட்டிய
கூனருடலபுகுந்தானுயிரகலந்தானுளமபிரியான்
நேனாசடைமுடியான்மக னுதிருப்பெருந்துறையுறைவான்
வானோகருமறியாதே ராவளமீந்தனனெனக்கே.

(ப - னா.) அடி அணைவான் - திருவடியை யடைய, நான் ஆ-
நான்யார், ஒருநாய்க்கு விசு இட்டு - ஒருநாயனையேனுக்கு ஆசந
மிட்டு, இங்கு - இவ்விடத்தில், ஊன் ஆ உடல்புகுந்தான் - எனது
மாயிசம் நிறைத்த உடம்பிற் புகுந்தவனாகி, உயிர கலந்தான் - உயி
ரோடு கலந்து, உள்ளம் பிரியான்-என் மனத்தைவிட்டு நீங்காதவனாயி
ருந்து, எனக்கு - அடியேனுக்கு, வானோர்களும் அறியாதது - தேவர்
களும் அறியவொண்ணாததாகிய, ஒர்வளம் ஈதனன் - ஒப்பற்ற செல்
வத்தைக் கொடுத்தருளினன், (அவன் யாவனெனின) தேன் ஆர்
சனடமுடியான் - வண்டுகள் நிறைந்த சடைமுடியை யுடையவனாய்,
மன்னு - நிலைபெற்ற, திருப்பெருந்துறை உறைவான்-திருப்பெருந்
துறையில் வாழ்வோனாகிய சிவபெருமான், எ - று.

(க - னா) திருவடியை யடைதற்கு நான் என்ன தகுதியுடை
யேன், அப்படியிருக்க, என்னுள்ளேபுகுந்து உயிரிர்கலந்து என்

மனத்தினின்றும் பிரியாதவனாயிருக்கிற திருப்பெருந்துறை யிறைவன், தேவர்களும் அறிபாத ஒப்பற்ற செல்வத்தைக் கொடுத்தருளினான் என்பது.

(வி - னா.) நானார் என்றது ஒருரிமையுமில்லேன் என்றபடி, அணைவான் என்பதில் வான் எதிகால வினையெச்சவிகுதி. புருத்தான் கலத்தான் என்பன முறநெச்சங்கள். தேன் - கொன்றை மலர்த்தேன் எனினுமாம். வனம் என்றது முத்திச்செல்வத்தை. (2)

எனினானென்பதறியேன்பகலிரவாவதுமறியேன்
மனவாசகங்கடந்தானெனைமத்தோன்மத்தனாக்கிச்
சினமால்விடையுடையான்மன்னுதிருப்பெருந்துறையுறையும்
பனவனெனைச்செய்தபடிமறியேன்பாங்கடரே.

(ப - னா.) என்னை நான் என்பது அறியேன் - என்னை யான் என்பதை அறிந்திலேன், பகல் இரவு ஆவதும் அறியேன் - பகல் இரவு என்பனவகளையும் அறிந்திலேன், (அங்ஙனமாக) மனவாசகம் கடந்தான் - மனம் வாககு எனபவற்றைக கடந்தவனும், சினம மால்விடை உடையான் - கோவத்தையுடைய பெரிய இடபத்தையுடையவனும், மன்னு - நிலபெற்ற, திருப்பெருந்துறை உறையும் - திருப்பெருந்துறையில வாழ்கின்ற, பனவன் - வேதியனும், பாஞ்சுடா - பாஞ்சோதியும் ஆகிய சிவபெருமான், என்னை - அடியேனை, மத்தோன் மத்தன் ஆகி - மிகு களிப்புடையோனாகச்செய்து, என்னை செய்த படிது அறியேன் - என்னைச்செய்த வஞ்சகத்தை அறிந்திலேன், எ - று.

(க - னா.) யான் இத்தன்மையெனென் மறியாத என்னைத் திருப்பெருந்துறை யிறைவன் மதோன்மத்தனாக்கி வஞ்சித்த வகையை யறிந்திலேன் என்பது.

(வி - னா) எனை என்றது - ஆன்மசொருபத்தை. "எனை நானென்பதறியேன்" என்றது தேகத்தை நான் என்பதை அறிந்து எனன் என்றபடி "மனவாசகங்கடந்தான்" என்றாராயினும் இனம் பற்றியும் பனமைபற்றியும் எஞ்சி நின்ற காயத்தையுஞ் சேர்த்து, முக்கூணகளுக்கும் எட்டாதவன் என்றுணர்த்துகொள்க. (௩)

வினைக்கேடருமுளரோபிறர்சொல்லோவியனுலகி
லெனைததான்புகுந்தாண்டோனெனதென்பின்புரையுருக்கிப்
பினைத்தான்புகுந்தெல்லேபெருந்துறையிலுறைபெமமான்
மனததான்கண்ணினகத்தான்மருமாற்றத்திடையானே.

(ப - னா.) என்னை - அடியேனை, தான் - தானே, புகுந்து -
எழுந்தருளி, ஆண்டான் - ஆண்டுகொண்டான், எனது என்பின்
புரா உருக்கி - எனது என்பின் உட்டுளைகளையும் உருச்செய்து,
பின்னை புகுந்து - மேலும் வந்து, பெருந்துறையில் உறை பெம்
மான் - திருப்பெருந்துறையில் வாழ்கின்ற பெருமான, மனததான் -
என் மனத்தினிடத்தினன், கண்ணின அகத்தான் - கண்ணினிடத்
தினன், மறமும் - பின்னும், மாறத்திடையான் - சொல்லினிடத்
தினன், (இவன்போல) வியன உலகில - பெரிய வுலகின்கண்,
வினைக்கேடரும் - வினைக்கேடாகளும், பிறா உளரோ - பிறா உளரா
உரோ, சொல்லோ - (உலகத்தானோ) சொல்லுவதன், எ - று.

(க - னா.) உலகத்தாரே, திருப்பெருந்துறை யிறைவன்,
எனது என்புருச்செய்து என் மனத்திலும் கண்ணிலும் சொல்லி
லும் இருக்கிறான், இவனைப்போலப் பாவகாசா உலகத்தில உளரோ,
சொல்லுவதன் என்பது.

(வி - னா.) வினைக்கேடர் - வினையைக்கெடுப்பவர். எல்லே -
வியப்பிடைச்சொல்.

(சு)

பற்றாங்கவையற்றீர்பற்றுமபற்றாக்கதுபற்றி
நற்றாங்கதியடைவோமெனிற்கெடுவீரோடிவம்மின்
நெற்றாசடைமுடியான் மன்னுதிருப்பெருந்துறையிறைசீர்
கற்றாங்கவன்சழல்பேணினரொடுக்கடுமின்கலந்தே.

(ப - னா.) பற்று அவை அற்றீர் - பற்றுக்களாகிய அவைகளை
அற்றவர்களாய், பறமும் - பற்றுதற்குரிய, பற்று - பற்றாகிய, அது -
அதனை, பற்றி - பிடித்து, நற்று ஆம் கதி - நல்லதாகிய கதியை,
அடைவோம் என்னின் - அடைவோமென்பிராயின், கெடுவீர் -
கெடுவீர்களே, ஓடிவம்மின் - ஓடிவாருங்கள், தென்று ஆர் சடை

முடியான் - அழகினை யுடையதாகிய அரிய சடைமுடியை யுடைய வனும், மன்னு - நிலைபெற்ற, திருப்பெருந்துறை இறை - திருப் பெருதுறைக்கு இறைவனும் ஆகிய சிவபெருமானது, சீர - புகழையே, கற்று - சொல்லக் கற்று, ஆவகு-அவ்வாதே, அவன் கழல் - அவன் திருவடியையே, பேணிநொடும் - விரும்பிவைவராகிய அடியாரோடும், கலந்து கூடுமின் - கலந்து கூடுங்கள், ஏ - று.

(க - னா.) விடவேண்டிய பற்றைவிட்டுப் பறவவேண்டிய பற்றைப்பற்றி உய்ய எண்ணுவீராயின், வினாத வந்து, திருப்பெருந்துறை யிறைவனது புகழைப் பேசக்கற்று, அவனடியாரோடுகூடி வாழுகள் எனபது.

(வி - னா) பற்று இரண்டனுள் முன்னையது பிரபஞ்சப்பற்று. பின்னையது இறைவன பற்று. “பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினையப் பற்றைப், பற்றுசுபற்று விடற்கு” என்றார் தேவரும். நன்று நற்று என உலித்தல் பெற்றது. தென் - அழகு. தெற்று - அழகையுடையது. கலந்து கூடுதல் - இடையறாது கலந்திருத்தல். (டு)

கடலின் நிரையது போலவருகலக்கமலமறுத்தென னுடலுமவெனது யிருமபுகுதொழியாவண்ணி நைந்தான் சுடருஞ்சுடாமதிசூடியதிருப்பெருந்துறையுறையும படருஞ்சுடைமகுடத்தெங்கள் பரன்றுன் செய்தபடிதே.

(ப - னா) கடலின் திரைபோல் வரு - கடலினிடத் தலைகள் போல வருகின்ற, கலககம் - கலங்குதற கேதுவாகிய, மலம அறுத்து - மலத்தைச் சேதித்து, என உடலும்-என் உடம்பினும், எனது உயிரும் - என உயிரினும், புகுத்து - துழைத்து. ஒழியாவண்ணம் - நீங்கா வண்ணம், நிறைந்தான் - நிறைந்தனை, சுடரும் - விளங்குகின்ற, சுடா - ஒளியையுடைய, மதி சூடிய - பிறையை யணிந்த, திருப்பெருந்துறை உறையும் - திருப்பெருந்துறையில வாழ்கின்ற, படரும் சடை மகுடத்து - படர்ந்த சடாமகுடத்தையுடைய, என் னை பான் - எம்மேலோன், செய்த படிது - செய்த வஞ்சகம், (இரு நதவாறு என்னை,) ஏ - று.

(க - னா) கடலின் அலைகன்போல் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இடையறாது வருகின்ற என் கலககத்துக்குக் காரணமாகிய மலம்

களை யொழித்து, என் உடலுயிராகளிற் புருத்து இடையற நிறைந்து
கின்ற திருப்பெருந்துறை யிறைவன் என்னைச் செய்த வஞ்சக யிரு
ந்தவா மென்னை என்பது,

(வி - னா) திணை-முதனிலைத் தொழிலாகு பெயர். மருடம்
முடி. (க)

வேண்டேன்புகழ்வேண்டேன் செல்வம்வேண்டேன் மண்ணும் விண்
வேண்டேன்பிறப்பிறப்புச்சிவம்வேண்டார் தமைநாளுந்[ணும்
தீண்டேனசென்றுசொந்தேன்மண்ணுதிருப்பெருந்துறையிறைதான்
பூண்டேன்புறம்போகேனினிப்புறம்போகலொட்டேனே.

(ப - னா.) புகழ் வேண்டேன் - புரையுவிரும்பேன், செல்
வம் வேண்டேன் - பொருளைவிரும்பேன், மண்ணும் விண்ணும் வேண்
டேன் - மண்ணையும் விண்ணையும் விரும்பேன், பிறப்பு இறப்புவே
ண்டேன் - பிறப்பு இறப்பு என்பவைகளை விரும்பேன், சிவம் வேண்
டார் தம்மை - சிவத்தை விரும்பாதவாகளை, நாளுந் தீண்டேன் - எந்
நாளும் தொடேன், மண்ணு - நிலப்பெற்ற, திருப்பெருந்துறை இறை
தான் - திருப்பெருந்துறை இறைவனது திருவடியை, சென்று சோந்
தேன் - சென்று அடைந்தேன் ஆகி, பூண்டேன் - பூண்டுமொண்
டேன், இனி புறம்போகேன் - இனிப்புறம் போகிலேன், புறம்போ
கல் ஒட்டேன் - (அந்தத்திருவடியை) புறத்தே செல்லவு மொட்
டேன், எ - து.

(க - னா.) புகழ் செல்வம் முதலியவற்றை விரும்பேன், சிவ
த்தைவிரும்பாதவாகளைத் தொடேன், திருப்பெருந்துறை யிறைந்
து திருவடியை யடைந்தேன், இனி அத்திருவடிபைப் புறத்துச்
செல்லவொட்டேன் என்பது.

(வி - னா.) “தோன்றிப்புகழொடு தோன்றகவஃதிலார் - தோ
ன்றலிற் றேனருமை கன்று” எனச்சிறப்பித்துக் கூறப்படுதலால்
புகழை முன்வைத்தார். (ஏ)

கோற்றேனெனக்கென்கோருகாகடலவாயமுதென்கோ
வாற்றேனென்களானேயருமருந்தேயெனதரசே
சேற்றூர்வயல்புடைசூழ்தருதிருப்பெருந்துறையுறையு
நீற்றூர்தருதிருமேனினின்மலனேயுனையானே.

(ப - னா) எங்கள் அரணே - எங்கள் சிவபெருமானே, அரும்
குத்தே - அரியமருத்தே, என ல அரணே-என அரணே, சேறறு ஆர்-
சேறறல நிறைந்த, வயல்-கழனிசன், புடை சூழ் தரு - பக்கவசனில்
சூழப்பெற்ற, திருப்பெருத்துறை உறையும் - திருப்பெருத்துறையில்
வாழ்கின்ற, நீற்று ஆர் தரு - திருவெண்ணீற்றல நிறைந்த, திரு
மேனி - திருமேனியையுடைய, நிம்மலனே - நிர்மலனே, உன்னை-
உன்னை, யான்-நான், எனக்கு கோலதேன் எனகோ-எனக்குகொ
ம்பிரகட்டிய தேன எனமேனே, குணாகடல்வாய்-ஒலிக்கின்ற பார்
கடலிற றேன்றிய, அமுது எனகோ - அமிர்ந்த என்கேனே, ஆற
றேன் - உன்னைப்பிரித்திருக்க யான் சகியேன், ஏ - று.

(க - னா) திருப்பெருத்துறை யிறைவனே, உன்னைக்கோற்
றேன் என்பேனே, அநிராம என்பேனே, யான் யாதென்று சொல்
வேன், இனி உன்னைப்பிரித்திருக்கப்பொறேன் என்பது.

(வி - னா.) கோற்றேன் - கொம்புத்தேன். குணாதல்-ஒலித்
தல், அரன் - வயலாகாதான். மருத்து என்றது பிறவிப்பிணிக்கு
மருது என்றபடி நிம்மலன் - மலரகிதன் (அ)

எச்சம்மறிவேனானெனக்கிருக்கின்றதையறியே
னச்சொலையனாரனையருமருக்கெனதமுதே
செச்சு - மலபுணாமேனியன்றிருப்பெருத்துறையுறைவா
னிச்சமெனநெஞ்சின்பன்னியானாகுகின்றனே.

(ப - னா.) எச்சம் அறிவேன் நான் - இறைவன் குறைகளை
யறிவேனென நான், எனக்கு இருக்கின்றதை - எனக்கிருப்பதை,
அறிவேன் - அறிந்திலேன், அச்சோ - அதிசயம், எங்கள் அரன் -
எங்கள் சிவபிரான், அருமருத்து - அருமையாகிய மருது, எனது
அமுது - என அமுதம், செச்சாமலபுணாமேனியன் - வெட்சிமல
ரை நிகாத்த திருமேனியையுடையவன், திருப்பெருத்துறை உறை
வான் - திருப்பெருத்துறையில் வாழ்வோன், (அவன்) நிச்சம் - நா
டோறும், என - என்னுடைய, நெஞ்சில் மனனி - மனத்தில் நிலை
பெற்று, யான் ஆகி நின்றான் - நானேயாகி நின்றான், ஏ - று.

(ந - னா.) இறைவன் குறைகளை யறிவேனென நான் என்
குறைகளை யறியேன், அப்படியிருக்க, திருப்பெருத்துறை யிறைவன்

என் மனத்தில இடையறாமல் நிலைபெறது நானேயாய நின்றனன் என்பது.

(வி - னா) இறைவனிடத்துக் குறை - தமக்கருள்செய்யாமை முதலியன. 'எமக்கிருக்கின்றது என்றது தமமிடத்துள்ள குறை. அதாவது அவனை வழிபடாமை. அரணே, மருந்தே, அமுதே, என்பவற்றின் ஏற்றேகாரங்கள் ஆகைகள் புறாதல் - நிகாத்தல், யானாகி நின்றான் என்றது வேறறுமையின்றி நிறநிலை. (க)

வான்பாவியவுலகத்தவாதவமேசெயவவமே
பூனூபாவியவுடலைச்சுமந்தடவிமரமானேன்
தேனபாயமலாக்கொன்றைமனனுதிருட்பெருதுறையுடைவாய்
நான்பாவியனானுனைநலகாயெனலாமே.

(ப - னா) வான் பாவிய உலகத்தவா - விண்ணிலுள்ள உலகத்தவர்களாகிய தேவர்களும், தவமே செயய - தவதனையே செயயாநிற்க, அவமே - வீணை, ஊன் பாவிய உடலை - தனையே செய்த வுடம்பை, சுமந்து - தாங்கி, அடவி மரம் ஆனேன் - காட்டுமரமானேன், தேன பாய - தேன பெருகிப் பாயாநிறை, கொன்றைமலா மன்னு - கொன்றைமலா நிலைபெற்ற, திருப்பெருந்துறை உறையாய - திருப்பெருந்துறையில் வாழ்வேனே, நான்பாவியன் ஆனான் - நான் பாவியேனாயினும், உன்னை நல்காய் எனல ஆமே - உன்னைத் தந்தருளாய் என்றல் கூடுமோ, எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறை யிறைவனே, தேவர்களும் உன்னைக் காணும்பொருட்டுத் தவஞ்செய்பாநிற்க, நான் இந்தப் பொய்யுடம்பைச் சுமந்து காட்டுமரமாயினேன், நான் பாவியாயிருப்பினும் என் தவறகளைப் பொறுத்து உன்னையெனக்குத் தந்தருளவே தகுதி என்பது.

(வி - னா.) வான் பாவிய வுலகத்தவா என்பதற்கு, மேன்மைபொருந்திய உயர்ந்தோர் என்றலும் பொருடாகும். தவமே என்பதில் ஏகாரம் தேறம் ஆன்றிப்பிரிநிலை. எலும்பு நாமு முதலியவற்றினும் தனையிக்கிருத்தலால உடலை "ஊன் பாவிய வுடல்" என்றார். அடவி மரம் - பயனிலிக்கு எடுத்துக்காட்டுவதோருகமை. ஆமேஎன்னும் ஏகாரம் வினாவாய் எதிர்மறைப்பொருளைத் தந்துகின்றது. (க)
திருச்சிறுமபலம்.

அச்சப்பத்து.

ஆனந்தமுறிதல்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

தீருச்சிற்றம் பலம்

புற்றிலவானரவுமஞ்சேன்பொய்யர்தம்மெய்யுமஞ்சேன்
கற்றைவார்சடையெம்மண்ணலகண்ணுதல்பாதநண்ணி
மற்றுமோர்தெய்வத்தன்னைபுண்டெனநினைந்தெமபெமமாற்
கற்றிலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே.

(ப - னா.) புற்று இல் வான் அரவு அஞ்சேன் - புற்றையிலல்
மாசுவுடைய ஒளி பொருந்திய பாம்பையும் அஞ்சேன், பொய்யர்
தம் மெய்யும் அஞ்சேன் - பொய்யர்சுருடைய மெய்யையும் அஞ்
சேன், கற்றை வார்சடை - திரட்சியாகிய நீண்ட சடையையுடைய,
எம் அண்ணல் - எமது பெரியோனாகிய, கண்ணுதல் - கண்ணுதலின்,
பாதம் கண்ணி - திருவடியை யடைந்தும், மற்றும் ஓர் தெய்வம்
தன்னை - வேறொரு தெய்வத்தை, உண்டு என நினைந்து - உண்
டென்று நினைத்த, எம் பெம்மான் கற்றிலாதவரை - எம்பெருமா
னைக் கற்றிலாதாரை, கண்டால் - காணின், நாம் அஞ்சும் ஆறு - நாம்
அஞ்சும் வகையா யிரா நின்றது, எ - று.

(க - னா.) பாம்பு முதலியவற்றிற்கு அஞ்சேன், ஆயினும்
நிலைச் சிறம்பலவா திருவடியை யடைந்தும், வேறு தெய்வங்
களை உண்மையென்று நினைந்து எம்மிறைவனைக் கல்லாதவரைக்
கண்டால் நாம் அஞ்சும்படியா யிரா நின்றது என்பது.

(வி - னா.) உலகத்தில் அச்சத்தைத் தரும் பொருள்கள் பல
வற்றுள்ளும் சிறத்தது பாம்பாதலால் "புற்றில் வானரவு அஞ்சேன்"
என அதனை முன் வைத்தார். "பாம்பைக்கண்டால் படையும் கடுங்
கும்" எனப் பழமொழியு முண்டு. எம் பெம்மான் கற்றிலாதவர் - எம்
மிறைவனது புகழைக் கல்லாதவர். அம்ம-உரை யசையிடைச்சொல்.

அஞ்சேன் எனறது தம்மை. யாம் அஞ்சுமாறு என்றது தம்மோ
டொப்பாரையும் தழுவி யெனக. (௭)

வெருவொன்வேட்கைவந்தால்வினைக்கடலசொளினுமஞ்சே
னிருவரான்மாறுகாணுவெம்பிரானறமபிராணர்
திருவுருவனறிமறறோதேவராதேவரொன
வருவராதவனாக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே.

(ப - னா.) வேட்கை வந்தால் வெருவோன் - ஆசை மிகுந்
தால் அஞ்சேன், வினைக்கடல கொள்ளும் அஞ்சேன் - வினைக்கட
லானது என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டாலும் அஞ்சேன, இருவரால் மாறு
காணு - பிரம் விட்டுணுககளாகிய இருவராலே மீறுபட்டிக் காண
வொண்ணாத, எம் பிரான் - எம் பிரான், தம் பிரான் - தம்பிரான்,
(அவனது) ஆ - அருமையாகிய, சிருவுரு அன்றி - திருவுருவையே
கண்டு களிப்பதல்லது, மறறோ தேவா - மறறோராகிய தேவர்கள்,
எத்தேவா என்ன - என்ன தேவாகுணென்று, அருவராதவனா கண்
டால் - அருவருக்காதவா களைக்காணின், நாம் அஞ்சும் ஆறு - நாம்
அஞ்சும்வகையா யிரா நின்றது, ஏ - று.

(க - னீ) ஆசை, வினை, என்பவைவட்டு அஞ்சேன் ஆயி
னும், பிரம் விட்டுணுககளால் காணவொண்ணாத எம்மிறவாது திரு
வுருவத்தைக் கண்டு களித்தலன்றி, பிறதெய்வங்களைக் கண்டு இவர்
எத்தனைமையாகிய தேவா எனறிசூழ்ந்து அருவருக்காதவனாக் கண்
டால் யாம் அஞ்சும்படியா யிரா நின்றது என்பது.

(வி - னா.) வேட்கை காமவிச்சை எனினுமாம், மாறுகாணு
என்ற குறிப்பால் இருவா என்னும் தொகைக் குறிப்புச்சொல் பிரம்
விட்டுணுஞ்சீன யுணர்த்திற்று. மறறோ தேவா - பிறசமயத்தாரு
டைய தேவர் எனினுமாம். (௨)

வன்புலால்வேலுமஞ்சேன்வளைக்கையாகடைக்கணஞ்சே
னென்பெலா முருகநோக்கியமபலத்தடுகின்ற
வென்பொலாமணியையேததியினிதருள்பருகமாட்டா
வன்பிலாதவனாக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே.

(ப - னா.) வல் - வலிய, புலால் - புலாந்தங்கிய, வேலும்
வேற்படைமையும், அஞ்சேன் - அஞ்சேன, வளை கையார் - வலியை

யணித்த கையினையுடையமாகிய மாத்ரீது, கடைக்கண் - கடைக்கண் ணையும், அஞ்சேன் - அஞ்சேன், நோக்கி எனப் பல்பு உருக - அன்பு பாததத் தமது எலும்புகளெல்லாம் உருகும்படி, அம்பல த்து ஆடுகின்ற - பொன்னம்பலத்தில் நடக்கின்ற, என பொல்லா மணியை - என் பொன்னாமணியை, ஏததி - துதித்து, அருள - அவ னது. அருளமுத்ததை, இனிது பருகமாட்டா - இனிதாகப் பருக மாட்டாத, அன்பு இல்லாதவனா கண்டால் - அன்பற்றவர்களைக்கா ணின, நாம் அஞ்சும் ஆறு - நாம் அஞ்சும்வகையா யிராநின்றது, எ - று.

(க - ணா.) வேல் முதலியவற்றிற்கும் அஞ்சேன் ஆயினும் பொன்னம்பலத்திலாடுகின்ற இறைவனைத் துதித்து அவனது அரு ளைப் பருகமாட்டாத அனபிலிகளைக் காணில் யாம் அஞ்சும்படியா யிராநின்றது என்பது.

(வி - ணா.) வனபுலால் என்ற விசேடணத்தால் வேல் என் றது ஓராயுத விசேடத்தை யுணர்த்திற்று. “கூடம்பலங் கைத்தலத் தன்ப ரென்புநெருக்க குணிகும், பாம்பலங்காரப்பரன்” ஆதலால் “எனபெலா முருக நோக்கியம்பலத்தாடுகின்ற வெனபொலாமணி” என்றா.

(ங)

கிளியனாகிளவியஞ்சேனவாகிறிமுறுவலஞ்சேன்
வெளியீறாடுமேனிவேதியனபாதநண்ணிக
துளியுலாங்கண்ணராகித்தாழுதமுதுள்ளநெகிழ்
களியிலாதவனாகண்டாலமமநாமஞ்சுமாழே.

(ப - ணா.) கிளி அன்றா - கிளியை நிகர்த்த மாத்ரது, கிளவி அஞ்சேன் - மொழியை அஞ்சேன், அவா - அவரது, கிறி - வஞ்ச கத்தோடுகடிய, முறுவல் அஞ்சேன் - நகையையும் அஞ்சேன், வெ ளிய நீறு ஆடும - வெண்மைபாகிய திருவெண்ணீற்றில் மூடிச் சிய, மேனி - திருமேனியையுடைய, வேதியன பாதம் நண்ணி - அந்தண னது திருவடிவையடைந்து, துளி உலாம் கண்ணா ஆகி - நீர்த்துளி கள் சிவதுகின்ற கண்ணையுடையவர்களாய், தொழுது அழுது - வணங்கியழுது, உள்ம நெகரு - மனம் நெகிழ்த்து, இங்கு - இவ் வீடத்தில், அளி இல்லாதவனா கண்டால் - கனிவில்லாதவனாக் காணின, நாம் அஞ்சும் ஆறு - நாம் அஞ்சும்வகையா யிராநின்றது, எ - று.

(க - ணா) மாதா சொலமுதலியவற்றிற்கு அஞ்சேன் ஆயினும், இறைவனது திருவடியை யடைந்து கண்ணீர்துளிக்கத தொழுதழுது மனம் கெழித்து கனியாதவனாகக் கண்டால் யாம் அஞ்சும்படியாயிராநின்றது என்பது.

(வி - ணா.) மாதரது மொழி, நகைமுதலியவை அறிவை மயக்கித் தீவினையகாளாககுதலால் அவற்றிற் சஞ்சலாயிருக்க அவற்றையும் அஞ்சேன் என்றறகு, “கிளியனா கிளவியஞ்சே னவாகிறி முறுவலஞ்சேன்” எனறா வேதியன் - வேதப்பிரதிபாததியன் என் றனாததலும் பொருந்தும். அளி - முதனினைத்தொழிற்பெயா (சு)

பிணியெலாமவரிட மஞ்சேனபிறப்பினேழ்நபுமஞ்சேன
றுணிசிலாவலரிடிலுன றனறொழுமபரோடமுந்தியமமா
றணிசிலமபிளாநாங்காணுச்சேவடி பரவ்வெண்ணீ
றணிகலாதவனாகக் கண்டால் மநாமஞ்சுமாறே

(ப - ணா) பிணி எலலாம - நோய்களெலலாம, வரிஜம் - வந்தாலும், அஞ்சேன் - அஞ்சேன், பிறப்பினேடு இறப்பும் அஞ்சேன் - பிரப்புடனே இறப்பையும் அஞ்சேன், துணிநிலா அணியினுள் தன் - துண்டப்பிணையாகிய ஆபரணத்தை யுடையவனாகிய சிவபெருமானது, தொழு மரோடு - தொண்டரோடு, அழுத்தி - பொருத்தி, அமால் - அந்தத் திருமால், துணிநிலம் பிளந்தும் - உலிய பூமியைப் பிளந்தும், காலை - காணாத, சேவடிபரவி - திருவடிபைத் துதித்து, வெண்ணீறு அணிகலாதவரை - திருவெண்ணீறணியாதவரை, கண்டால் - காணின், நாம அஞ்சும் ஆறு - நாம அஞ்சும்வகையாயிராநின்றது. ஏ - று

(க - ணா) நோய்களெலலாம் ஒருவருகூடி யெனை ஒருத்தவந்தாலும் அஞ்சேன், பிறப்பிறப்புக்களுக்கும் அஞ்சேன், ஆயினும் சந்திரசேகரனாகிய இறைவனது அன்பரோடு, திருமால் நிலம் பிளந்துவகாணாத அவனது திருவடியை வழிபட்டு, அவனது திருவெண்ணீற்றை அணியாதவரைக் கண்டால், யாம் அஞ்சும்படியாயிராநின்றது என்பது.

(வி - னா.) துணிநிலா - சந்திரகண்டம். மலை, மாம, உயிர் த்தொடை முதலிய எல்லாப்பொருள்களையும் தீங்கும், வண்மையுடைமையால பூமியைத் "திணிநிலம்" என்றா (ஞ)

வாளுலாமெரியுமஞ்சேன்வரைபுரண்டிடினுமஞ்சேன்
றேளுலாரீற்றேற்றன்சொற்பதங்கடநதவபபன்
றாநாமரைகளேத்திகடமலாபுனைந்துநையு
மாளலாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே.

(ப - னா.) வாள் உலாம் - ஒளிவீசுகின்ற, எரியும் அஞ்சேன் - நெருப்பையும் அஞ்சேன், வரைபுரண்டிடினும் அஞ்சேன் - மலைகள் புரண்டிட்டாலும் அஞ்சேன், தேன் உலாம் நீற்றன் - தேளில் விளங்குகின்ற திருவெண்ணிறுடையவன், ஏற்றன் - இடபதையுடையவன், சொலபதம் கடந்த - சொல்லளவைக கடந்த, அப்பன் - அப்பன், (அவனது) தான் தாமரைகள் - திருவடித்தாமரைகளே, ஏத்தி - துதித்த, தடம் மலா புனைது - பெருமை பொருந்திய மலர்களால் அலங்கரித்து, நையும் - மனமுருகுகின்ற, ஆன் அல்லாதவரைக்கண்டால் - அடிமையல்லாதவரைக் காணின், நாம அஞ்சும் ஆறு - நாம அஞ்சும்வகையா யிராநின்றது, ஏ - று.

(க - னா.) நெருப்புக்கும் அஞ்சேன், மலை புரண்டு மேல்வீழினும் அஞ்சேன், ஆயினும் திருவெண்ணிறையணிந்த திருத்தேளினும், சொல்லளவைக கடந்த எமது தந்தையும் ஆகிய சிவபெருமானது பாததாமரைபாத துதித்து, அகலைமலர்களால் அலங்கரித்து மனமுருகி நிற்கின்ற அடிமைசிறிமுடைய ரல்லாதவரைக்கண்டால் யாம் அஞ்சும்படியாயிராநின்றது என்பது.

(வி - னா) தாள என்பதில் அகரம் சாரியை. (சு)

தகைவிலாப்பழியுமஞ்சேனசாதலைமுன்னமஞ்சேன்
புகைமுதந்தெரிநக : சிபபொலிந்தவம்பலத்துளாடு
முகைநகைக்கொன்றைமலைமுன்னவனபாதமேததி
யகநெகாதவரைக்கண்டாலம்மநாமஞ்சுமாறே.

(ப - னா) தகைவு இலா - தடுத்த கரிய, பழியும் அஞ்சே - பழியையும் அஞ்சேன், சாதலை முன்னம் அஞ்சேன் - இறத்

தலைமுன்னமே அஞ்சேன், புனைமுகந்த எரி - புனையைக்கொண்ட
நெருப்பை, வைவி - வைக்கொண்டு விசி, பொலிந்த - விளங்காநின்ற
ம, அம்பலத்துள் - பொன்னம்பலத்தில், ஆடும் - ஆடுகின்ற, முனை -
முனையாகிய, நகை - ஒளியோடு கூடிய, கொன்றைமலை - கொன்
றைமலா மலைநாயகியணிந்த, முன்னவை - முன்னேனுது, பாதம் -
திருவடியை, ஏத்தி-துதித்து, அகம் நெகாநகரை கண்டால் - மனம்
நெகிழாதவரைக்காணின், நாம் அஞ்சும் ஆறு - நாம் அஞ்சும்வகையா
யிராநின்றது, எ - று.

(க - னா.) தடுத்தற்கரிய பெரும்பழிகு அஞ்சேன், இறப்பு
க்கும் அஞ்சேன், ஆயினும், அனலேந்தி அம்பலத்திலாடுகின்ற முத
ல்வனது திருவடியைத்ததித்து, மனம் நெகிழாதவரைக் கண்டால்,
யாம் அஞ்சும்படியா யிராநின்றது' என்பது.

(வி - னா.) தகைவிலாப்பழி-பெருமபழி. முகந்த எரி - முகந்
தெரி என அகர்த்தொகுத்தலாயிற்று. எரி என்றது தாருகாவன முரி
வர்கள் விடுத்தமழுப்படையை. முனை - மொட்டி. (பேரூமுப்பு). (எ)

தறிசெறிகளிறுமஞ்சேன்றழல்விழியுமுலையஞ்சேன்
வெறிகமழ்சுடையனப்பன்விண்ணவாநண்ணமாட்டாச்
செறிதருகமலக்களேததிச்சிறந்தினிதிருக்கமாட்டா
அறிவிலாதவரைக்கண்டாலம்நாமஞ்சுமாரே.

(ப - னா.) தறிசெறி - கட்டுததறியீல கட்டப்படுகிற,களிறும்
அஞ்சேன் - யானையையும் அஞ்சேன். தழல்விழி - நெருப்புப் போ
லும் கண்களையுடைய, உழுவை அஞ்சேன் - புலியையும் அஞ்சேன்,
வெறிகமழ் - மணம்வீசுகின்ற, சடையன் - சடாபாரததையுடைய
வன், அப்பன் - அப்பன், (அவனது) விண்ணவா நண்ணமாட்டா -
தேவர்களும் நண்ணவொண்ணாத, செறிதரு - நெருங்கிய, கழல்கள் -
திருவடிகளை, ஏத்தி - துதித்து, சிறந்து - சிறப்படைந்து, இனிது
இருக்கமாட்டா - இனிதாயிருக்கமாட்டாத, அறிவிலாதவரைக் கண்
டால் - அறிவிலிக்கைக்காணின், நாம் அஞ்சும் ஆறு - நாம் அஞ்சும்
வகையா யிராநின்றது, எ - று.

(க - னா.) யானை, புலி, என்னும் துஷ்டமிருகங்களுக்கும்
அஞ்சேன், ஆயினும், எமதுதந்தையாகிய சிவபெருமானது திருவடி

யைத் ததிதது மேன்மையடைத்திருக்கமாட்டாத அறிவிலிகளைக் கண்டால் யாம் அஞ்சும்படியாயிரா நின்றது என்பது.

(வி - நா.) “தறிசெறிகளிறு” “தழல்வீழியுழுவை” என்றதனால் அவற்றின் கொடுமை விளங்கியவாறு காண்க.

மஞ்சலாமுருமுமஞ்சேன்மன்னரோடுறவுமஞ்சே
னஞ்சமேயமுதமாக்குநம்பிரானெம்பிரானாய்ச்
செஞ்சுவேயாண்டுகொண்டான் திருமுண்டந்திட்டமாட்டா
தஞ்சவாரவனாக்கண்டாலமநாமஞ்சமாறே.

(ப - னா.) மஞ்ச உலாம் - மேகத்தில் உலாவுகிற, உருமும் அஞ்சேன் - இடியையும் அஞ்சேன், மன்னரோடு - அரசருடைய, உறவும் அஞ்சேன் - உறவையும் அஞ்சேன், நஞ்சமே - விடத்தையே, அமுதம் ஆக்கும் - அமிரதமாக்கிக்கொண்ட, நம் பிரான் - நமது பிரான், எம்பிரான் ஆய் - எம்பிரானாகி, செஞ்சுவே ஆண்டுகொண்டான் - செம்மையாக ஆண்டுகொண்டருளினவன், (அவனது) திருவிபூதியாகிய செல்வத்தை, முண்டம் திட்டமாட்டாது - தமது நெற்றியில் தரிக்கமாட்டாமல், அஞ்சுவார் அவனா கண்டால் - அஞ்சுவோராகிய அவனாத் தரிசித்தால், நாம் அஞ்சும் ஆறு - நாம் அஞ்சும் வகையா யிராநின்றது, எ - று.

(க - னா.) இடிக்கும் அஞ்சேன், மன்னருறவையும் அஞ்சேன், ஆயினும், நஞ்சத்தையே அமிரதமாக்கிக்கொண்டவனும், எம்மை யினிதா யாண்டுகொண்டவனும் ஆகிய இறைவனது செல்வமாகிய திருவெண்ணீற்றைத் தமது நெற்றியில் தரித்தற்கஞ்சுவோனாக் கண்டால் யாம் அஞ்சும்படியாயிராநின்றது என்பது.

(வி - நா.) உரும் - இடி. இறைவற்கு விபூதி உருத்திராக் கம், யானைத்தோல், தலைமாலு முதலியவே செல்வமாதலால், விபூதியைத் திரு என்றார். “பதம்பரவைக்கு வருந்துபிராற்குப் பசும யின்மேல் - கதம்பரவைக்கு வாச்சுற்று கட்செவிச் சுங்கணற்குச் - சிதம்பரவைக்குமுதுகுன்ற வாணற்குச் செல்வமெல்லாம் - மதம்பரவைக்கு நிகர்கரிததோறலை மாலுகளை” எனப் பிற அறிஞர் கூறுத லுங் காண்க. முண்டம்-நெற்றி.

(க)

தோணிலாவானியஞ்சேன்கூற்றுவன்சிறமஞ்சே
னீணிலாவணியினுணைநினைந்துநைந்துருகிநெக்கு
வாணிலாக்கண்கள்சோரவாழ்த்தினிநேத்தமாட்டா
வாணலாதவனாக்கண்டாலமமநாமஞ்சுமாறே.

(ப - னா) கோண் இல்லா - கோணுதலில்லாத, வானி அஞ்
சேன் - பாணத்தை அஞ்சேன், கூற்றுவன் சிறம அஞ்சேன் - இய
மனது கோவததையும் அஞ்சேன், நீன் நிலா - நீண்ட நிலவாகிய,
அணியினுணை - ஆபரணததையுடையவனை, நினைந்து - எண்ணி,
நைந்து - வருந்தி, உருகி - உருகாநின்று, நெக்கு - நெகிழ்ந்து, வான்
நிலாம் - ஒளி நிலபெற்றிருக்கிற, கண்கள் சோர - கண்களில்
நீரொழுக, வாழ்த்தி நின்று ஏததமாட்டா - வாழ்ச்சிநின்று துதிக்க
மாட்டாத, ஆண் அல்லாதவனாக கண்டால் - ஆண்மையுடைய ரல்லா
தானாக் காணின், நாம் அஞ்சும் அது - நாம் அஞ்சும் வகையா யிரா
நின்றது, ஏ - று.

(க - னா.) அம்புக்கும் அஞ்சேன், யமனது கோவத்துக்கும்
அஞ்சேன், ஆயினும், சந்திரசேகரனாகிய சிவபெருமானை நினைந்து
மனக்கரைநதுருகிக் கண்களில் நீ ரொழுக நின்று வாழ்ச்சித் துதிச்
சமாட்டாத ஆண்மையல்லாதவனாக கண்டால் யாம் அஞ்சும்படியா
யிராநின்றது என்பது.

(வி - னா.) கோண் முதனிலைத்தொழிற்பெயர். நிலா - சந்தி
ரன். வாணிலாம் கண்களசோர எனபதனை வான் நில ஆம் கண்கள்
சோர எனப்பிரித்து ஒளிநிலபெற்ற நீரானது கண்களில் ஒழுக என்
றுணாப்பினும் அமையும். இறைவனைவழிபடுதலினுஞ் சிறந்த ஆண்
மையினருதலால் அவ்வழிபாடிவல்லாதானா “ஆணலாதவா” என்றார்.

திருச்சிறம்பலம்.

திருப்பாண்டிப்பதிகம்.

சி வா ந ந் த வி னை வு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பருவனாமங்கைதன்பங்கைப்பாண்டியற்காரமுதா
மோருவனையொன்றுமிலாதவனாகமுற்போதிரஞ்சித்
தெரிவரவின்னுருக்கிப்பரிமேற்கொண்டசேவகளு
ரோருவனாயன்றியுருவறியாதென்றனுள்ளமதே.

(ப - னா) பரு - பருத்த, வனா - மலையனாயனது, மங்கை -
பெண்ணாகிய உமாதேவியின், பங்கை - பாகை, பாண்டியற்கு -
பாண்டியனுக்கு, ஆர் அமுது ஆர் ஒருவரை - அரிய அமிர்தமாகிய
ஒருவரை, ஒன்றும் இல்லாதவரை - ஒன்றையு முடையரல்லாதாரை,
கழல்போது இறைஞ்சி - திருவடித் தாமரைமலரை வணங்கி, தெரி
வாரின்று - தோன்றும்படி கின்று, உருக்கி - மனத்தை யுருகச்செ
ய்து, பரிமேற்கொண்ட சேவகனா - குதினாமேற் கொண்டுவந்த
மகாவீரராகிய, ஒருவரை - ஒப்பற்றவரை, அன்றி - அல்லாமல், என
றன் உன்எம் - என்மனமானது, உரு அறியாது-பிறதெய்வங்களின்
வடிவையும் அறியாது, ஏ - று.

(க - னா) உமாதேவிபாகரும், பாண்டியனுக்கு அமிர்தமாயி
ருப்பவரும், குறிகுண முதலிய ஒன்றும்இல்லாதவரும், குதினாமேற்
கொண்டுவந்து, கண்டோர் மனமுருகப் பண்ணினவரும் ஆகிய சிவ
பெருமானையன்றி, என மனமானது வேறொரு தேவரை உருவறிய
மாட்டாது என்பது.

(வி - னா) பருவனையென்றது இமையமலையை. ஒன்றும் என்
ப்தற்கு ஹையகுணங்கள் சிறிதும் என்றரைப்பினும் அமையும். உரு
வறியாது என்றது வடிவத்தைப் பார்க்கவுஞ் சகியாது என்றபடி (க)

சதுனாமறத்தறிமால்கொள்வார்சார்ந்தவாசாற்றிச்சொன்னோன்
கதினாமறைததன்னசோதிகழுக்கடைப்பிடித்துக்
குதினாயினமேலவந்துகூடிமேற்குடிகேடுகணடர்
மதுனாயர்மன்னன்மறுபிறப்போடமறித்திடுமே.

(ப - னா) சார்ந்தவா - அடைந்தவா, சதுனாமறத்து - தமது
திறத்தை மறந்து, அறிமால் கொள்வா-அறிமயக்கம் கொள்வா, சாற்
றிசொன்னோம்-பறையறைத்து சொன்னோம், கதினாமறைததன்ன-
சூரியனை மறைத்தாற்போன்ற ஒளியானது, கழுககடை கைப்பிடி
த்த - ஈட்டியைக் கைப்பிடித்து, குதினாயினமேல் வந்து கூடி
மேல் - குதினாயின்மேல் எழுந்தருளிவந்து கலந்திடின், குடிகேடு -
நமது குடிக்குக் கெடுதியாம், மதுனாயர் மன்னன் மறுபிறப்போட
மறித்திடும - மதுராயிரயாககு அரசனாகிய பாண்டியனது மறுபிறப்
பை யோட்டி, மீண்வெராதபடி தடுக்கும், ஏ - று.

(க - னா.) இறைவனைச் சோந்தவர்கள் தமது சதுரப்பாட்டை
மறந்து அறிவுமயங்கப் பெறுவா, பறையறைத்து சொல்லினோம்,
சூரியனை மறைத்தாற்போன்ற ஒளியானது ஈட்டியைக் கையிற்
பிடித்து, குதினாயின்மீ தேறிவந்து எம்மைக் கூடுமாயின், நமது
குடிகுக்குக் கெடுதியுண்டாம், பாண்டியனது மறுபிறவி வந்தடையாத
படி தடுக்கும் என்பது.

(வி - னா.) இறைவனது அழகில் ஈடுபட்டவா தம் மறிவை
யிழந்து நிற்பராதலால், “சதுனா மறத்தறிமால் கொள்வர் சார்ந்த
வா” என்றார். கதினா மறைததன்ன சோதி என்றது இறைவன்
திருமேனி யானைத் தோலால் மறைக்கப்பட்டிருத்தலால் என்க. “மது
யானை யிருளியூடே மறைத்து மழைமறைத்த உதயாதிபனென நின்
றோ” என்றார் பிறரும். கழுக்கடையென்றது இவ்விடத்து ஈட்டி
யையே யுணர்த்திற்று. குதினாச்சேவகர் கைப்பிடித்து வருவது அது
வேயாகலான். (உ)

நீறின்பவெள்ளத்துணீந்திக்குளிக்கின்ற நெஞ்சங்கொண்டர்
பாரின்பவெள்ளங்கொளப்பரிமேற்கொண்டபாண்டியன
ரோரின்பவெள்ளத்துருககொண்டுதொண்டனாயுள்ளங்கொண்டார்
பேரின்பவெள்ளத்துட்பெய்கழலேசென்றுபேணுமினே.

(ப - னா.) நீர் - நீங்கள், இன்பவென்னத்தன் - ஆந்தப்பெருக்கில், நீந்திக் குளிக் கினை - நீந்திக்குளிக்கவேண்டுமென்கிற, கொஞ்சம் கொண்மா - மனத்தையுடையீர், பா - பூமியிலுன்னாடொல்லாநாயும், இன்பவென்னம்கொள்ள - ஆந்தப்பெருக்கானது கொண்டுசெல்லும் வண்ணம், பரிமேற்கொண்ட பாண்டியனார் - குதினாமேற்கொண்ட பாண்டியனார், ஒர் - ஒப்பற்ற, இன்பவென்னத்து உருக்கொண்டு - ஆந்தப்பெருக்கி னுருவங்கொண்டு, தொண்டனா - தொழும்பனா, உன்னம் கொண்டார் - மனங்கவாந்தார், பேரின்பவென்னத்தன் சென்று - பேராந்தப் பெருக்கினுள்ளும் சென்று, பெய்கழலே பேணுமின் - வீரக்கழலணிந்த திருவடியையே விரும்புகன், எ - று.

(க - னா.) பேரின்பப் பெருக்கிற் குளிக்கவேண்டுமென்னும் எண்ணமுள்ளவர்களை, ஆந்தவென்னமானது உலகத்தை யெல்லாம் கவாந்து செல்லும்படி குதினாமேற்கொண்டுவந்த சோமசுந்தர பாண்டியனார் தம்தொழும்பனா மனங்கவாந்தார், ஆதலால் நீங்கள் பேரின்பப்பெருக்கில் அகப்பட்டாலும் அவ்விறைவனது திருவடியாகிய மரககலத்தை யாதாவாகப் பற்றுங்கள் என்பது.

(வி - னா.) இறைவன் குதினாச்சேவகனும் எழுந்தருளின திருக்கோலம் கண்டோர்க்கு மிகுந்த இன்பமளித்தது என்றற்கு, “பாரின்பவென்னம்கொளப் பரிமேற்கொண்ட பாண்டியனார்” என்றார். ()

செறியும்பிறவிக் குநல்லவாசெல்லன்மின் றென்னன்னனாட்
முறைவன்கிளர்கினைறகாலமெக்காலத்துள்ளு
மறிவொண்கதிர்வாளுறைகழித்தானந்தமாக்கடவி
யேறியும்பிறப்பையெதிர்த்தார்புரளவிருநிலத்தே.

(ப - னா.) தென்னன் - பாண்டியனது, கல் நாட்டி - கல்லநாட்டின்கண், செறியும் பிறவிக் கு - நெருங்கிய பிறப்புக்கு, நல்லவர் செல்லல்மின் - நல்லோர் செல்லாதீர்கள், இக்காலம் - இந்தக்காலம், இறைவன் கிளாகின்ற காலம் - இறைவன் (அரசுசெய்து) விளங்குகின்ற காலமாயிராநின்றது, எக்காலத்தன்றும் - எந்தக்காலத்திலும், அறிவு - ஞானமாகிய, ஒன் - ஒன்றிய, கதிர்-ஒளியுள்ள, வான்-வாட்படையை, உறைகழித்தது - உறைநீக்கி, ஆந்தம் - மாகடவி - இன்பமாகிய குதினாயைச் செலுத்தி, இருநிலத்த - பெரியநிலவுலகத்தில்,

பிறப்பை எதிர்த்தார் புரன் - பிறவியை எதிர்த்தவர் புரனும்படி, ஏறியும் - வீசுவன், எ - று.

(க - னா.) நல்லவர்களே, நீங்கள் பாண்டிநன்னாட்டில் பிறவா தொழிலாளர்களாக, வனவனின் இறைவன் அந்நாட்டில் அரசாட்சிசெலுத்தும்கால மிதுவாதலால், அவன் பிறவியை எதிர்த்தவர் யாவரும் புரனும்படி, ஆநந்தப்பரியைச் செலுத்திவந்து ஞானவானால் ஏறியா நின்றான் ஆதலால் என்பது.

(வி - னா.) செறியும் பிறவியென்றது மிக்கபிறவியென்றபடி. நல்லவர் முன்னிலைக்கண்வந்தது. அறிவொண குற்றுகாப்புணர்ச்சி பெற்றது. உறை என்றது இவ்விடத்து மலமறைப்பை.

காலமுண்டாகவேகாதல்செய்துய்யினகருதரிய
ஞாலமுண்டானெடுநான் முகன்வானவாநண்ணரிய
வாலமுண்டானெடுநான் பாண்டிப்பிரான் தன்னடியவர்க்கு
மூலபண்டாரம்வழங்குகின்றான்வந்துமுந்தியினே.

(ப - னா.) காலம் உண்டாக - காலமுண்டாயிருக்க, காதல் செய்து - இறைவனுக்கு அன்புசெய்து, உய்யின் - உய்யுங்கள், கருது அரிய - நினைத்தற்கரிய, ஞாலம் உண்டானெடும் - உலகமுண்டவனாகிய திருமாலோடும், நான்முகன் - பிரமனும், வானவர் - மற்றை தேவர்களும், நண் அரிய - கிட்டெதற்கும் அரிதாகிய, ஆலம் - நஞ்சை, உண்டான் - அமுதுசெய்தவன், எங்கள்பாண்டிப்பிரான் - எங்கள் திருப்பாண்டிப்பெருமான், தன் அடியவர்க்கு - தன்அடியவர்க்கு, மூலபண்டாரம் - மூலபொக்கசத்தை, வழங்கு கின்றான் - கொடுக்கின்றான், வந்து முந்தியின் - வந்து முந்திக்கொள்ளுங்கள், எ - று.

(க - னா.) வினாவில் இறைவனுக்கு அன்புசெய்து உய்யுங்கள், திருமால் பிரமன்முதலியோர் கிட்டெதற்கரிதாகிய நஞ்சை அமுதுசெய்தவனாகிய பாண்டிப்பிரான், தன் அடியவர்க்கு மூலபொக்கசத்தை வழங்காநின்றான் ஆதலால் அத்தனத்தைப் பெறுதற்கு நீங்கள் முந்துங்கள் என்பது.

(வி - னா.) காலமுண்டாக என்றது வினாவாக என்றபடி. கருதரிய ஆலம் நண்ணரிய ஆலம் எனக் கூட்டுக. மூலபண்டாரம் என்றது முத்திச்செல்வத்தை.

விரவிய ஸ்ரீவினமேலைபிறப்புமுந்நீரகடக்கப்
பரவிவனபனாயென்புருகருமபரம்பாண்டியனா
புரவியினமேலெரபபுர்திகொளப்பட்டபுந்நொடியா
மரவியனமேலொணமிதம்மையுநதாமறியாமறத்தே.

(ப - னா) விரவிய - கலகச, தீவின - கொடிய வினையளா
லுண்டாகிய, மேலைப்பிறப்பு - மேலைப்பிறவியாகிட, முந்நீரகடக்க -
கடலைகடக்க, பரவிய - வழிப்பட்ட, அனபனா - அனபாகளை,
என்பு உருகரும - ஏழ்மைபுருகருகின்ற, பரம் - மேலான, பாண்
டியனா - பாண்டியபிராணா, புரவியினமேலெ - குதினாயினமேல
வர, (அதைக்கண்டு) புத்தி கொளப்பட்ட - அறிவு கோடப்பட்ட, பூவ
கொடியா - பூவகொடிபோலவாராகிய மாதாள், மர இடல மேல்
கொலு - மரத்தினியற்கையை மேற்கொண்டு, மறந்து - மறந்து,
தமமையும் தாம் அறியா தம்மையுந தாமறிந்திலா, எ - று.

(ந - னா) வினையததா லுண்டாகிய பிறவிகடலைகடக்க
கும்பொருட்டித தமமை வழிப்பட்ட அனபனா என்புருகசெய்கிற
பாண்டியபிராணா குதினாயினமேலேறி வரக்கண்டு தமமறிவிழந்த
மாதர்கள் தமமைத் தாமறியாமல் மறந்து மரம்போல நின்றுகள்
என்பது.

(ரி - னா) நிவ்வினென்றது நலவினைக்கு மறுதலையென்று.
கொடிய வினையளா என்பது. விரவிய என்றதனானே திருவினையென்
பது புலனாயிற்று. கலவின ஸ்ரீவினையென்னுமின்றும் ஆன்மாத்
ருக்குப் பிறவியைத் தருதற்கண், பொன்விலக்கும் இருப்புவிவந்
கும்போல ஒரு நிகரணவாமாதலின், “விரவிய ஸ்ரீவின” என்றா. (க)

கூற்றைவென்றுநகைவாகோக்களையும்வென்றிருந்தழகால
வீற்றிருந்தானபெருந்தேவியுநதானுமோமீனவன்பா
லேற்றுவநகாருயிருண்டதிதலொற்றைச்சேவகளை
தேற்றமிலாதவாசேவடிசிக்கெனச்சோமினகளை.

(ப - னா) கூற்றை வென்று - யமனை வென்று, ஆங்கு -
அவ்விடத்தில், ஐவா கோக்களையும் வென்று இருந்து - ஐவராகிய
அரசனையும் வென்று இருந்து, அழகால வீற்றிருந்தான் - அழகோடு

வீரறிருந்தான், (எவ்விடத்தேயெனின்) பெருந்தேவியும் தானும் - பெருந்தேவியும் தானுமாக, ஓர் மினவன்பால் - ஒப்பற்ற பாண்டிய னிடத்தில், (அவன் யாவனெனின்) ஏற்றவந்தா உயிர் - எதிர்த்து வந்தவருடைய உயிரை, உண்ட - வாங்கின, திறல் - உலியுள்ள, ஓறறை சேவகனே - ஒப்பற்ற மகாவீரனே, (ஆதலால்) தேற்றம் இல் லாதவா - தெளிதல் இல்லாதவாகன், சேவடி - அவன் திருவடியை யே, சிகெகன சோமின - உறுதியாக ஆடையுங்கள், ஏ - ற.

(க - ணா) இறைவன யமனையும் ஐம்புலனகளையும் வென்று, அழகாகத் தானும் தேவியுமாகப் பாண்டியனிடத்தில் வீரறிருந் தான், அவன் திருவடியை உறுதியாகப்பற்றுவன என்பது.

(வி - ணா) ஆவகு - அசையெனினுமாக.

(க0)

திருச்சிறறம்பலம்.

பிடித்தபத்து.

முத்திக்கலப்புணாத்தல்

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிறறம்பலம்.

உமபாசட்கரசேயொழிவறகிறைந்த
யோகமேயுற்றையேன்றளக்கு
வம்பெனப்பழுத்தெனகுடிமுழுதான்கு
வாழ்வறவாமுவிததமருந்தே
செம்பொருட்டுணிவேசிருடைக்கழலே
செலவமேசிவபெருமானே
யெம்பெருட்டுண்ணச்சிகெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதெனியே.

(ப - னா.) உம்பாகடரு அரட்ச-தேவர்களுக்கு அரசனே, ஒழிவு அற நிறைந்த - என்கும் நீக்கமில்லாத நிறைந்த, யோகமே-பலனே, ஊதலையேன தனக்கு - அழுகுடம்புடையேனாகிய எனக்கு, வம்பு என பழுத்து - புதுமையென்று சொல்லுமபடி கனிகது, என்குடி முழுது ஆண்டு - என்குடிமுழுதும் ஆண்டருளி, வாழவு அற - (உடமபோகிசுடிவாழும்) வாழ்க்கை அறுமபடி, வாழ்வித்த - (சிகப்புப்பேறுபெற்று) வரமுமபடிசெய்த, உருக்கே - அபிராதமே, செம்பொருள் துணிவே - செய்விய நூற்பொருளின் துணிவே, சீர உடை கழலே-சிறப்பையுடைய திருவடியையுடையவனே, செலவமே-எமது ஐகவரிமே, சிவபெருமானே - சிவபிரானே, எம்பொருட்டு-எம்பொருட்டு, உன்னே சிங்கென பிடிந்தேன-உனனை உறுதியாகப்பற்றினேன, இனி-இனி, எங்கு எழுந்தருளுவது - நீ என்கே யெழுந்தருளவது, எ - று.

(க - னா.) தேவர்கட்கரசனே, ஏங்கும் நீக்கமற்றநிறைந்தவனே, என்கறிகதி என்குடிமுழுதுமாண்டருளிச சிகப்புரப்பேற்றை யருள செய்த அபிராதமே, செய்விய நூற்பொருளின் துணிவே, சிவபிரானே, உனனை உறுதியாகப்பற்றினேன, இனி நீ யென்கே யெழுந்தருளவது என்பது.

(வி - னா.) உம்பா - மேலிடம். அது இடவாகுபெயராய் அங் குள்ளதேவர்களுக்காயிற்று. வாழ்வற என்றது பிறப்பற எனப்படும். எல்லாநிலைகளும் புகழ்வது இறைவனது புகழையே யாதலால் 'செம்பொருட்டுணிவே' என்றார். ஊதலை, மலமெனினுமாம். (க)

விடைவிடாதுகந்தவிண்ணவாகோவே
வினையனேனுடையமெய்ப்பொருளே
முடைவிடாதடியேனமுத்தறமண்ணாய்
முழுப்பழுக்குரம்பைபிறகிடந்து
கடைபடாவண்ணங்காததெனையாண்ட
கடவுளே கருணைமாகடலே
யிடைவிடாதுன்னைசெக்கெனப்பிடித்தே
னென்கெழுந்தருளுவதுநினைவே.

(ப - னா.) விடை - இடத்தை, விடாது உகந்த - விடாமல் விரும்பின, விண்ணவர்கோவே - தேவபெருமானே, வினையனேன்

உடைய - வினையேனது, மெய்யருளே - உண்மைப்பொருளே, முடைவிடாது - முடைநாற்றதையுடைய உடம்பை விடாமல், அடியேன் மூத்து - அடியேன் முதிர்ந்து, அறமண ஆய - மிகவும் மண்ணாகி, முழு புழு குரம்பையில கிடந்து - முழுப்புழுகூட்டிற் கிடந்து, கடைபடாவண்ணம் - கடையாகாதவண்ணம், என்னை காத்து ஆண்ட - என்னைத்தடுத்தாண்ட, கடவுளே - கடவுளே, கருணை மா கடலே - கருணையாகிய பெருங்கடலே, இடைவிடாது - இடையறாமல், உன்னை சிக்கென பிடித்தேன் - உன்னை உறுதியாகப் பிடித்தேன், இனி - இனி, எங்கு எழுந்தருளுவது - எங்கே எழுந்தருளவது, எ - று.

(க - னா) இடபவாகனே, தேவாகோனே, எனக்கு மெய்ப்பொருளாய்நிப்பவனே, இவவுடம்பிற் கிடந்து கடைபடாவண்ணம் என்னைக்காததருளின கடவுளே, கருணைக்கடலே, இடையறாமல் உன்னை உறுதியாய்ப் பற்றினேன், இனி நீ எங்கே எழுந்தருளவது என்பது.

(வி - னா.) மெய்ப்பொருள்-அழியாப்பொருள். முடை - புலர்நாற்றம். (உ)

அம்மையேயப்பாபொபிலாமணியே

யன்பினிலினைநதவாரமுதே

பொய்மமையேபெருக்கிப்பொழுதினைசுருக்கும்

புழுததலைப்புலையேனெனறனக்குச

செமமையேயாயசிவபதமளித்த

செலவமேசிவபெருமானே

யிம்மையேயுனைச்சிக்கெனப்பிடித்தே

எனங்கெழுந்தருளுவதினியே.

(ப - னா.) அம்மையே - தாயே, அப்பா - தகையே, ஒப்பு இலாமணியே - உவமையிலாதமணியே, அன்பினிலினைநத - அன்பென்னுங்கடலிலுண்டான, ஆர் அமுதே - அருமையாகிய அமிர்தமே, பொய்மம் எ - பெருக்கி - பொய்யையேவளர்த்து, பொழுதினை சுருக்கும் - காலத்தைக்குறைக்கின்ற, புழுதது அலைப்புலையேனென தனக்கு - புழுததலைக்கின்ற புலையேனெனக்கு, செமமை ஆய - செவ

வையாகிய, சிவபதம அளித்த - சிவபதத்தைக்கொடுத்தருளிய, செ
வ்வமே - எமது ஐசுவரியமே, சிவபெருமானே - சிவபெருமானே,
இம்மையே - இவ்வுலகத்திராணே, உன்னை சுககென பிடித்தேன் -
உன்னை உறுதியாகப்பற்றினேன், இனி - இனி, எங்கு எழுந்தருளு
வது - எங்கு எழுந்தருள்வது, எ - று.

(க - னா.) எனக்குத் தாயா யிருப்பவனே, தந்தையாயிருப்ப
வனே, ஒப்பற்ற மாணிக்கமே, அன்பாகிய கடலிலுண்டான ஆமிரத
மே, பொய்யை விருத்திசெய்து காலவாழிகின்ற புலையேனுக்குச்
சிவபதத்தையருள்செய்த செவ்வமே, இவ்வுலகத்தில உன்னை உறுதி
யாயப்பற்றினேன், இனி நீ எங்கேயெழுந்தருள்வது என்பது.

(வி - னா.) விளைந்த ஆரமுதே என்றதற்கேற்ப அன்பைக்கட
லாகியுணர்ச்சு லாயிற்று. பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச்
சுருக்குதலாவது - பொய்வியாபாரங்ளைச்செய்தே வாளுகைகழி
ந்தல். (ங)

அருளுடைச்சுடரோயளித்ததோர்சனியே
பெருந்திறலருந்தவர்க்கரசே
பொருளுடைக்கலையேபுகழ்ச்சியைக்கடந்த
போகமேயோகத்தினபொலிவே
தெருளிடத்தடியார்சிறதையுட்புகுந்த
செவ்வமேசிவபெருமானே
யிருளிடத்துனைச்சுககெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே.

(ப - னா) அருள் உடை சுடரே - அருளையுடைய சோதியே,
அளித்தது ஓர் சனியே - கணிததாகிய ஒப்பற்ற சனியே, பெரும்
திறல் - பேராற்றலையுடைய, அருந்தலாசகு - அரியவைத்தினையுடை
யோர்க்கு, அரசே - அரசனே, பொருள் உடை - பொருட்சிறப்பை
யுடைய, கலையே - நூலே, புழ்ச்சியைக்கடந்த - புழைக்கடந்த,
போகமே - இன்பமே, யோகத்தின்பொலிவே - யோகத்தின் அழ
கே, தெருள் இடத்து - தெளிவாகிய இடத்தையுடைய, அடியார் சி
ந்தையுள் புகுந்த - அடியார் மனத்திற் புகுந்த, செவ்வமே - ஐசுவரிய
மே, சிவபெருமானே - சிவபெருமானே, இருள் இடத்து - (அருளு

னமாகிய இருள்செறித்த இவ்வுலகத்தில, உன்னை சிககென பிடித்தேன் - உன்னை உறுதியாகப்பற்றினேன், இனி - இனி, எங்கு எழுகத்ருளுவது - ி எங்கே எழுந்தருள்வது, எ - று.

(க-ரை) அருட்சுடரே, ஒப்பறதனியே, தபோதனாககினைவனே, பொருட்சிறப்பமைந்த தூலுருவாயிருப்பவனே, புகழுக்கடகாத இரபமே, யோசப்பொலிவே, தெளிவுள்ள அன்பா மனத்தில நிலபெற்றிருக்கும் செவவமே, அஞ்ஞான இருள் செறித்த இவ்வுலகத்தில் உன்னை உறுதியாயப்பற்றினேன், இனி நீ எங்கே யெழுந்தருளவது என்பது.

(வி - ரா) அன்பாக்குக கனிந்த கனிபோல இனிமையைத் தருதலால் “அளித்ததோர கனியே” என்றா. சாபாநுககிரகங்களைச் செய்யவல்லாரதலால் தவமுடையோரை “பெருந்திறலுந்தவா” என்றா,

(ச)

ஒப்புனககில்லாவொருவனையடியே
னுள்ளத்துள்ளாகினறவொளியே
மெப்பபதமறியாவீறியேற்கு
விழுமியதளிக்தோரன்பே
செப்புதற்கரியசெழுஞ்சுடாமூர்தி
செவவமேசிவபெருமானே
யெய்ப்பிடத்துனனைசசிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதனியே.

(ப - ரா.) ஒப்பு உனக்கு இல்லா-உவமையுளக்கில்லாத, ஒருவனை - ஒருத்தனை, அடியேன் உள்ளத்தன் - அடியேன் மனத்தில், ஒளிகின்ற - விளங்குகின்ற, ஒளியே - சோதியே, மெய் பதம் அறியா - உண்மைப் பதத்தை அறியாத, வீறு இவியேற்கு - மேனமையிலேனுக்கு, விழுமியது - சிறந்ததாகிய பதத்தை, அளித்தது - கொடுத்ததாகிய, ஓர் அன்பே - ஒப்பற்ற அன்பே, செப்புதற்கு அரிய - சொல்லுதற்கரிய, செழு சுடா மூர்தி - செழுமையாகிய ஒளியுருவனே, எய்ப்பு இடத்து - இளைத்த இடத்தில், உன்னை சிககென பிடித்தேன் - உன்னை உறுதியாகப்பற்றினேன், இனி-இனி, எங்கு எழுகத்ருளுவது - ி எங்கே எழுந்தருள்வது, எ - று.

(க - னா) ஒப்பற்றவனே, அடியேன் மனத்தில் விளங்கும் ஒளியே, உண்மைப்பாதிபதிதான் யநியாத கடையேனுக்குச் சிறந்த பதத்தைக்கொடுத்த அன்புருவமே, சொல்லுதற்கரிய ஒளியுருவமே, நான் இதைத் துடக்கில் உன்னை உறுதியாய்ப் பற்றினேன், இனி நீ எனக்கே யெழுந்தருளவது என்பது.

(வி - னா.) விழுமியது என்றது முத்திப்பேற்றை. இன்ன தினும் எனனது வாளவிழுமியது என்றமையால் முத்தியினும் சிறந்ததொன்றிலை யென்றாயிற்று. “சிறப்பினுஞ் செவ்வமு மினு மறத்தினுடைய, காக்கமெவனோ வுயிரககு” எனனது திருக்குற ளில சிறப்பு என்பது இப்பொருட்டாதலைப் பரிமேலழகருடையா டுனாக

(ரு)

அறவையேன் மனமே கோயிலாகக் கொண்டான்
டளவிலாவானந்தமருளிப
பிறவிவேறுததெனகுடிமுழுதாண்ட
பிஞ்ஞகாபெரியவெம்பொருளே
திறவிலேகண்டகாட்சியேயாடியேன்
செவ்வேசிவபெருமானே
பிறவிவேறுததெனகுடிமுழுதாண்ட
னென்கெழுந்தருளவதினியே.

(ப - னா) அறவையேன் மனமே - அராதனாகிய என மனதையே, கோயில ஆகொண்டு - கோயிலாகக்கொண்டு, ஆண்டு-ஆண்டருளி, அளவு இல்லா - அளவற்ற, ஆங்கம் அருளி - இன்பத்தை அருள்செய்து, பிறவி வேறு அறத்தி - பிறவியின் வேறாய்றத்து, என குடி முழுது ஆண்ட - என குடிமுழுதும் ஆண்டருளின, பிஞ்ஞகா - பிஞ்ஞகனை, பெரிய - பெரிதாகிய, எம் பொருளே - எமது திரவியமே, திறவிலே கண்ட காட்சியே - வெளிப்படையாக காணப்பட்ட காட்சியே, அடியேன் செவ்வமே - அடியேனது லக்ஷ வரியமே, சிவபெருமானே - சிவபிரானே, இறவிலே - இறுதியிலே, உன்னை சிக்ஷை பிடித்தேன்-உன்னை உறுதியாகப்பற்றினேன், இனி-இனி, எனகு எழுந்தருளவது - நீ எனக்கே யெழுந்தருள்வது, எ - று.

(க - னா) ஆதாவற்ற என் மனத்தையே கோயிலாகக் கொண்டு எழுந்தருளி என்னை யாண்டு அளவுகடந்த இன்பத்தைத் தந்து

பிறவியை வேரோடறுத்து என குடிமுழுதும் ஆண்டருளின சிவ பிரானே, எமக்குப் பெருஞ்செல்வமே, வெளிப்படையாய்க் காணப் பட்ட காட்சியே, முடிவில உன்னை உறுதியாய்ப் பற்றினேன், இனி நீ யெங்கே யெழுந்தருள்வது என்பது.

(வி - னா) அறவை - திகைற்றவன்.

(சு)

பாசவோறுக்கும்பழம்பொருடன்றைப்
பற்றுமாறடியனேறகருளிப்
பூசனையுகந்தென்சின்தையுட்புகுந்து
பூங்கழலகாட்டியபொருளே
சேகடைவிளக்கேசெழுஞ்சுடர்மூர்த்தி
செல்வமேசிவபெருமானே
யீசனேயுன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்தே
னென்கெழுந்தருளுவதனியே.

(ப - னா.) பாசவோ அறுக்கும் - பாசத்தின் வேரை அறுக்கி
ன்ற, பழம்பொருள் தன்னை - பழமையாகிய பொருளை, பற்றும் ஆறு-
பற்றும் வழியை, அடியனேறகு அருளி - அடியேனுக்கு அருள்செ-
ய்து, பூசனை உகந்து - என்பூசனையை விரும்பி, என்சின்தையுள் புரு-
ந்து - எனமனத்திற புருந்து, பூ கழல் காட்டியபொருளே - தாமரை
மலராகித்த திருவடியைக் காட்டினபொருளே, தேச உடை விளக்-
கே - ஒளியையுடைய விளக்கே, செழு சுடர் மூர்த்தி - செழுமையா-
கிய ஒளிபுருவனே, செல்வமே - எமது ஐசுவரியமே, சிவபெருமா-
னே - சிவபிரானே, ஈசனே - இறைவனே, உன்னைச்சிக்கெனப்பிடித்-
தேன்-உன்னை உறுதியாகப்பற்றினேன், இனி-இனி, எங்கு எழுந்த-
ருளுவது - எங்கு எழுந்தருள்வது, எ - று.

(க - னா) பாசவேனாகளைத்தருளிய பழம்பொருளைப்பற்றும்
வழியை அடியேனுக்கு அருள்செய்து, என்பூசனையை யேற்று என்-
மனம் புருந்து திருவடியைக் காட்டிய பொருளே, ஒளியுள்ள விளக்-
கே, ஒளியுருவமே, உன்னை உறுதியாய்ப் பற்றினேன், இனி நீ எங்கே
யெழுந்தருள்வது.

(வி - னா) பூசனை - ஆராதனை. ஈசன் - பெருஞ் செல்வத்தை
யுடையவன்.

(எ)

அதகனேயண்டரண்டமாய்கின்ற
 வாநீயேயாதுநீறிவலாச்
 சித்தனேபதராசிகனென்பபிடித்த
 செலவமேசிவபெருமானே
 பித்தனேயெல்லாவுயிருளாய்ததழைத்துப்
 பிழைசுவைபலையாய்சிற்ற
 மெத்தனேயுனைசென்கெனப்பிடித்தே
 நென்கெழுந்தருளுவதினியே.

(ப - நா.) அத்நே - கடவுளே, அண்டர் - உலகத்தாரும்,
 அண்டம் - உலகங்களும், ஆய நின்ற - ஆகிரின்ற, ஆதியே - முத
 லே, யாது - சிறிதும், ஈது இல்லா - முடிவில்லாத, சித்தனே - அறி
 வருவதன், பதரா சிகனென பிடித்த - பததர்கள் உறுதியாகப்பிடி
 தத, செலவமே - பாக்கியமே, சிவபெருமானே - சிவபிரானே, பித்த
 நே - பித்தனே, எல்லா உயிரும் ஆய தழைத்து - எல்லாவுயிரகளு
 மாகிச் செழித்த, பிழை - சப்பி, அனை அலை ஆய நிறகும் -
 அனை அலை அல்லாபியும் நிறகின்ற, எத்தனே - வஞ்சகனே, உன்னை
 சிகனென பிடித்தன - உன்னை உறுதியாகப்பற்றினேன், இனி -
 இனி, எவரு எழுந்தருளுவது - எவரு எழுந்தருள்வது, எ - து.

(க - நா) கடவுளே, உலகமும் உலகத்துயிரகளுமான முதல்
 வனே, முடிவில்லாத அறிவுந்நே, பதரா உறுதியாய்ப்பற்றின
 செல்வனே, சிவபிரானே, பித்தனே, எல்லாவுயிரகளுமாகி அனையல்லை
 யுபாயிருக்கும் உளையகையுடையவனே, உன்னை உறுதியாய்ப் பற
 றினேன், இனி நீ எங்கே போகிறாய் என்பது.

(ஈ - நா) அண்டா அண்டம் என்பவற்றிற்றில் எண்ணும்
 மைகள் தொக்கன. எல்லா உயிருபாயிருந்தும் அவற்றைக்கு அயலா
 யிருத்தல் ஒருபாயமாதலால் "எத்தனே" என்றா. (அ)

பானினைந்துட்டுந்தாயினஞ்சாலப
 பரிந்துநீபாஷியேனுடைய
 வுனிநையுருக்கியுள்ளொளிபெருக்கி
 யுலப்பிலாவாணத்தமாய

தேனினைச்சொரிந்துபுறம்புறந்திரிந்த
செலவமேசிவபெருமானே
யானுனைத்தொடாந்துசிக்கெனப்பிடித்தே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே.

(ப - னா) நினைந்து - (ஊட்டி நெடுநேரமாயிற்றென்று) கருதி,
பால் ஊட்டி - (மக்களுக்கும்) பால் யுண்பிக்கிற, காயினும் - அன
னையினும், நீ சால பரிந்து - நீ மிகவும் ஆரவன், பாலியேறுடைய -
பாலியாகிய என்னுடைய, ஊனினே உட்கர் - உடலை யிருக்கி, உன்
ஒளி பெருக்கி - மனத்தில் ஒளியைப் பெருக்கி, உட்பு இல்லா -
அழிவில்லாத, ஆந்தம ஆப - இன்பமாகிய, தேனினைச் சொரிந்து -
தேனைப் பொழிந்து, புறம் புறம் திரிந்த - புறம் புறமாகவே கிரிந்த,
செலவமே - எழுது ஐக்கவியலே, சிவபெருமானே - சிவபிரானே,
யான உன்னை தொடாந்து - நான் உன்னைத் தொடர்ந்தே, எங்கென
பிடித்தேன - உறுதியாகப் பற்றினேன், இனி - இனி, எங்கு
எழுந்தருளுவது - எங்கு எழுந்தருள்வது, ஏ - னு.

(க - னா) தாயினுஞ் சிறந்த கருணையாளனே, நீ மிகவும்
இரங்கி என்னுடையருக்கசெய்து எனமனத்தில் ஒளி பெருக்கசெய்து
பேரின்பத் தேனைச் சொரிந்த செலவமே, சிவபெருமானே, நான்
உன்னைத் தொடர்ந்து உறுதியாய் பற்றினேன், இனி நீ எங்கே
யெழுந்தருள்வது என்பது.

(வி - னா) இறைவன் உயர்களுக்குத் தாயினுஞ் சிறந்த
பரிவுடையன் எனறற்கு, “பானினைநாட்டின் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்து” என்றும். உன்னொளியென்றது ஞானவொளியை. (சு)

புன்புலால்யாககைபுனாபுனாகனிப்ப
பொன்னெடுங்கோயிலாபபுதந்தன
னென்பெலாமுநுக்கிடெளியுடையாண்ட
வீசனேமாசிலாமணி ப
துன்பமேபிறப்பேபிறப்பொலம்புக
தொடக்கெலாபயுச்சநந்தி
யின்பமேபுனைசெக்கெனப்பிடிக்கே
னெங்கெழுந்தருளுவதினியே.

(ப - னா) புன் புலால் யாக்கை - புல்லிய புலாலுடம்பை
புணா புணா கனிய - உட்டுனைகள் தோறும் அளிய, பொன் றெடு
கோயில ஆ - அழகிய பெரிய கோயிலாகக்கொண்டு, புகுந்து - துழை
ந்து, என் என்பு எல்லாம் உருக்கி - என் என்பு முழுதும் உருக்கி
செய்து, எளியை ஆய் - எளியையாகி வந்து, ஆண்ட - என்னை
ஆண்டருளின, ஈசனே - ஈசனே, மாசு இல்லா மணியே - குற்றமற்ற
மாணிக்கமே, துன்பம் - துன்பம், பிறப்பு - பிறவி, இறப்போடு -
இறப்போடு, மயக்கு ஆம் - மயக்கமும் ஆகின்ற, தொடக்கு எல்லாம்
அறுத்த - கட்டெல்லாம் சேதித்த, நல் சோதி - பாஞ்சுடரே, இன்
பமே - ஆரத்த வருவே, உன்னை - நின்னை, சிககென பிழத்தேன -
உறுதியாகப்பற்றினேன், இனி - இனி, எங்கு எழுந்தருளுவது -
எங்கு எழுந்தருள்வது, ஏ - று.

(க - னா) என் புலாலுடம்பை யிடமாகக்கொண்டு புகுந்து
என்புருகப்பண்ணி என்னை யெளிதிலாண்டருளின ஈசனே, குற்ற
மற்ற மாணிக்கமே, துன்புருவாகிய பிறப்பிறப்புத் தொடர்ச்சி முழு
தும் ஒழித்தருளின பரஞ்சுடரே, ஆரத்த வருவே, உன்னை உறுதி
யாய்ப்பற்றினேன், இனி நீ எவகே யெழுந்தருள்வது என்பது.

(வி - னா.) அற்பகாலத தழியு மியல்புடைமையால் உடம்
பைப் “புன் புலால் யாக்கை” என்றார். (க0)

திருசுசுற்றம்பலம்.

திருவேசறவு.

சுட்டறிவொழித்தல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரும்புதருமனத்தேனையோத்திரத்தெனென்பருக்கிக்
கரும்புதருசுவையெனக்குக்காட்டிணையுன்கழவினைக
ளொருங்குதினாயுலவுசடையுடையானேநரிகளெல்லாம்
பெருங்குதினாயாக்கியவாறன்றேயுனபேரருளே.

(ப - ணா.) இரும்பு தரு மனத்தேனை - இரும்புபோன்றவன்
னெஞ்சனாகிய என்னை, ஈதது ஈத்து - இழுத்திழுத்து, என் என்பு
உருக்கி - என் என்புகன் உருகும்படிசெய்து, கருமபு தருசுவை - கரு
மபுபோன்ற இன் சுவையையுடைய, உன்கழல் இணைகள் - உன திரு
வடிக ளிரண்டையும், எனக்கு காட்டினை - எனக்குக் காட்டியரு
ளினை, ஒருங்கு - ஒருங்கே, தினா உலவு - (கங்கையின்) அலைகள்
உலாவுகின்ற, சடை - சடாபாரத்தை, உடையானே - உடையவனே,
நரிகன் எல்லாம் - நரிகன் எல்லாவற்றையும், பெருங்குதினா ஆகிய
ஆறு - பெரிய குதினாகளாகச் செய்தவிதம் என்ன வியப்பு, உன்
பேர் அருள் - இது உனபேரருளின் காரியமேயாம், எ -று.

(க - ணா.) இரும்புபோன்ற வன்மனத்தையுடைய என்னை
வலித்து பற்றி என் என்புருகச்செய்த உன திருவடியைக் காட்டி
யருளினை, கங்கைச்சடையனே, உனபெருங் கருணையால் நரிகளைப்
பரிகளாகித் தந்தனையன்றே, இது என்னவியப்பு என்பது.

(வி - ணா.) இரும்புதரு என்பதில் தரு உவமையுருபு இறை
உனது திருவடி அன்பாக்குக் கரும்புபோல இனிமை தருதலால்,
“இரும்புதருசுவை யெனக்குக் காட்டினை யுன்கழவினைகள்” என்றார்.
அன்று ஏ அசைகள்.

(க)

பண்ணூர்த்தமொழிமங்கைபங்காநின் னொளாநூர்க்
குண்ணூர்த்தவாரமுதேயுடையானேயுடியேனை
மண்ணூர்த்தபிறப்பறுத்திட்டாள்வாய்நீவாவென்னக்
கண்ணூரவுய்ந்தவாற்றன்றேயுன்கழலகண்டே.

(ப - னா.) பண் ஆந்த - பண்போலப்பொருத்திய, மொழி -
மொழியையுடைய, மங்கை - உமாதேவியின், பங்கா - பங்கனே,
நின் ஆள் ஆனார்க்கு - உன் அடிமையானவர்க்கு, உண் ஆந்த - உண்
பதற்குரிய, ஆர் அமுதே - அரிய அமிரதமே, உடையானே - உடை
யவனே, அடியேனை - அடியேனே, மண் ஆந்த பிறப்பு அறுத்
திட்டு - மண்ணுலகிற்பிறந்த பிறவியைச் சேதித்து, ஆள்வாய் நீ -
ஆண்டருள்வோனாகிய நீ, வா என்ன - வருகவென்ன, உன் கழல்
கண்ணூர கண்டு - உன் திருவடியைக் கண்ணூரக்கண்டு, உய்ந்த ஆறு -
நான் உயர்த்தவிறம் என்னவியப்பு, எ - று.

(க - னா.) உமாதேவிபங்கனே, உன் அன்பாக்கு அமிர்தமா
யிருப்பவனே, அடியேனைப் பிறப்பறுத்தாள்வாயாகிய நீ வாவென்
றவா, உன் திருவடியைக் கண்ணூரக்கண்டு நான் உய்ந்தவிறம் என்
னவியப்பு என்பது.

(வி - னா.) இனியமொழி என்றற்கு, “பண்ணூர்த்தமொழி”
என்றா.

(உ)

ஆதமிவியான்பிறப்பிறப்பென்னுமருநாகி
லாதமருமின்றியேயழுத்துவேற்காவாவென்
றோதமவிநஞ்சுண்டவுடையானேயுடியேறகுன்
பாதமலாகாட்டியவாற்றன்றேயெமபரம்பரனே.

(ப - னா.) ஆதம இலி - ஆதரவிலியாகிய, யான் - நான், பிற
ப்பு இறப்பு என்னும - பிறப்பிறப்பென்கிற, அரு நாகில் - அரிய
நாகத்தில், ஆர் தமரும இன்றியே - தமரொருவருமில்லாமலே, அழு
த்துவேற்றகு - மூழ்குகின்றவனாகிய எனக்கு, ஆகா என்று - ஐயோ
வென்று, ஒசை மலி நஞ்சு உண்ட - கடலிற்பெருகிய நஞ்சையுண்ட,
உடையானே - உடையவனே, அடியேறகு - அடியேனுக்கு, உன்
பாதமலா - உன் திருவடிததாமனா மலரை, காட்டிய ஆறு அனறே -

காட்டியவிதமன்றோ, எம் பரம்பரணே - எமது மேலோர்க்கு மேலானவனே, எ - று.

(க - ணா.) ஆதாவற்றவனுப்ப பிறப்பிறப்பென்னும் அரிய நாகத்தில அழுந்தகின்ற எனக்கு ஐயோவென்றிரங்கி உள திருவடித் தாமரைமலராக காட்டின விதம் எனனை வியப்பு என்பது.

(வி - ணா) தமா-உறவினா. ஆதாமென்பது, ஆதமென நின் மது செய்யுனவிகாரம். (ங)

பச்சைத்தாலரவாட்டிபடா சடையாய்ப்பாதமல
ருச்சத்தார்பெருமானேயடி யேனையுய்யக்கொண்
டெச்சத்தாரசிறுதெய்வமேத்தா கெயச்சோ வென்
சித்தத்தாறுயந்தவாறன்றேயுன றிறகினைந்தே.

(ப - ணா.) பச்சை தாலு அரவு ஆட்டி - பச்சை நாக்கிளையுடைய பாம்பை அசைப்பவனே, படா சடையாய் - விரிந்த சடையையுடையவனே, உச்சகது ஆ - உபர்ச்சியோடு பொருந்திய, பாதமலா - திருவடித்தாமரை மலையுடைய, பெருமானே - பெருமையுள்ளவனே, அடியேனை - அடியனைனை, உயய - உய்யும்வண்ணம், கொண்டு - ஆட்கொண்டு, எச்சதது ஆ - குறைகளோடுகூடின, சிறு தெய்வம் - சிறு தெய்வங்களை, எத்தாதே - துதியாமல், உன் திறன் நினைந்து - உன் திறத்தையே கருதி, என் சித்ததது ஆறு - என் மனத்தின்படியே, உயந்த ஆறு - நான் உயந்தவிதம், அச்சோ அன்றே - அதிசயமன்றோ, எ - று.

(க - ணா.) பாம்பசைப்பவனே, பரந்த சடையையுடையவனே, சிறந்த திருவடித்தாமரையை யுடையவனே, புன் சிறு தெய்வங்களை நான் துதியாதபடி உன் திறத்தையே நினைந்து உயந்தவிதம் என்ன வியப்பு என்பது.

(வி - ணா) தாலு அரவென்பது தாலாவெனக் குற்றகர விதியாற் புணர்ந்தது. உச்சத்தா-தேவா என்னுமாம். திறன்-தன்மை.

கற்றறியேன்கலைஞானங்கசிறுதுருகேனயிடினு
மற்றறியேன்பிறதெய்வமவாக்கியலால்வாகழலவந்
துற்றிறுமாந்திருந்தேனமபெருமானேயடியேற்குப்
பொற்றவிகநாய்க்கிடுமாரன்றேநின்பொன்னருளே.

(ப - ணா.) கலை ஞானம் கற்றறியேன - கலைஞானங்களைக் கற்றறிந்திலேன், கசிந்து உருகேன் - மனம் கசிந்து உருகேன், ஆயி

டினும் - ஆனாலும், வாக்கு இயலால் - வாக்கினியற்கையால், பிற தெய்வம் - வேறு தெய்வங்களை, அறியேன் - துதித்தறியேன், வார் கழல் வந்து உற்று - உன் நெடிய திருவடியை வந்தடைந்து, இறு மாந்த இருந்தேன் - இறுமாப்படைந்திருந்தேன், எம்பெருமானே - எம்பிரானே, அடியேற்கு - அடியேனுக்கு, நின் பொன் அருள் - உன் அழகிய அருள் வாயத்தவாறு, நாயகரு - நாயினுக்கு, பொன் தவிசு - பொறபீடத்தை, இடும் ஆறு அன்றே - இட்டவிதம் போல் வதன்றே, எ - று.

(க - னா.) கலைஞானங்களைக் கற்றறியேன், மனம்கசிந்துரு கேன், ஆனாலும் பிறதெய்வத்தை வாழ்த்தியறியேன், உன் திருவடிப் பேற்றால் இறுமாந்திருந்தேன், இப்படிப்பட்ட என்மீது உன் பேர ருள் செய்தவிதத்தை நோக்கின், நாயகருப் பொறபீடம் இட்டார் போல்வதன்றே, இது என்ன வியப்பு என்பது.

(வி - னா.) கலைஞானம் - கல்விதல். பிறதெய்வமென்றது பிறவிக்கோட்பட்ட சிறு தெய்வங்களை. இதனை, செத்துப்பிறக்கின்ற தெய்வங்களை மணவாளவெணனு மானரோர் வாககானு முணர்க. (டு)

பஞ்சாயவடி மடவார்கடைக்கண்ணாவிடர்ப்பட்டு
நஞ்சாயதுயாகூரநடுங்குவேனின்னருளா
துயஞ்சேனெம்பெருமானேயுடையானேயடியேனை
யஞ்சேலென்றாண்டவாறன்றேயமபலததமுதே.

(ப - னா.) பஞ்ச ஆய அடி - பஞ்சபோன்ற பாதத்தையுடைய, மடவார - மாதர்களுடைய, கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு - கடைக் கண் பாவையால் துன்பப்பட்டு, நஞ்ச ஆய - நஞ்சுபோன்ற, துயாகூர - துயரம்மிருதலால், நடுங்குவேன் - நடுங்குவேனாகிய நான், நின் அருளால் - உன் அருளினால், உய்ஞ்சேன் - உய்ந்தேன், எம் பெருமானே - எமது சிவபிரானே, உடையானே - உடையவனே, அம்பலதது அமுதே - அம்பலத்திலுள்ள அமிர்தமே, அடியேனை - அடியேனை, அஞ்சேல என்று - அஞ்சாதே யென்று, ஆண்ட ஆறு - ஆண்டருளின விதம் இருந்தவாறுழகிது, எ - று.

(க - னா.) மாதா கடைக்கண்ணால் துன்பமடைந்து நடுங்குகின்ற நான் உன் கருணையால் உய்ந்தேன், அடியேனை அஞ்சேலென்று நீ யாட்கொண்ட விதம் என்ன வியப்பு என்பது.

(வி - னா) “பண்டறியேன் கூற்றென்பதனை யினி யறிந் தேன் பெண்டுகையாற் பேரமாகக்ட்டு” என்றும், “கண்டா ருயி ருணனுந் தோற்றத்தாற் பெண்டைப் பேதைக் கமர்த்தனை” என்றும் மேலோர் கூறுதலால் “மடகாக்கடைக் கண்ணாவிடப் பட்டுநருஞ்ரய துபாகூர நடுவருவேன்” என்றா (சு)

என்பாலைப்பிறப்பறுத்தித்திமைபவாக்குமறியவொண்ணாத் தென்பாலைத்திருப்பெருநுதையுறையுஞ்சிவபெருமா னன்பானியகநெகவேபுகுநதருளியாட்கொண்ட தென்பாலேநோக்கியவாறனறையெம்பெருமானே.

(ப - னா) என்பால் பிறப்பு - எனபாறப்பட்ட பிறவித்தனையை, அறிதது - சேதத்தது, ஐங்கு - இவ்விடத்தில், இமையவாக்கும் அறி உவெண்ணு - தேவர்களுக்கும் அறியவொண்ணாத, தென்பால்-தெ ன்றியையிலுள்ள, திருப்பெருந்தறை உறையும் - திருப்பெருநுதையி லவாழ்கின்ற, சிவபெருமான - சிவபெருமானே, அன்பால்-(என் னிடத்தது உனக்குள்ள) அன்பினால், நீ - நீ, அகமெனக் புகுந்து அருளி - எனமனம் நெகிழும்படி எழுந்தருளி, ஆட்கொண்டது - ஆட்கொண்டருளினது, என்பாலே நோக்கிய ஆறு - என்னிடத்தே நீ நோக்கம் வைத்தபடியாம், இ தென்ன வியப்பு எம்பெருமானே? எ - று.

(க - னா) திருப்பெருநுதறைச் சிவபெருமானே, என்பிறப் பை அறுத்தது எனனை ஆட்கொண்டருளினது எனமீது நீ அருளே ட்கம் வைத்தபடியேயாம், இதெனனவியப்பு என்பது.

(வி - னா.) என்பாலை, தென்பாலை என்பவற்றில் ஐ சாரியை, சிவபெருமான அண்மைவிளி. தேவனை இமையவா என்றது - மனக் கவழ்க்கு (எ)

மூத்தானேமூவாதமூதலானேமுடிவில்லா
வோத்தானேபொருளானேயுணமையுமாயினமையுமாய்ப்
பூத்தானேபுகுந்திக்குப்புள்ளவேனைக்கருணையினற
போத்தேதீயாண்டவாறனறையெம்பெருமானே.

(ப - னா) மூத்தானே - மூத்தவனே, மூவாதமூதலானே - மூ
காத மூதல்வனே, முடிவு இல்லா - முடிவற்ற, ஒத்தானே - வேதப்

பிரதிபாத்தியனே, பொருளானே - வேதப்பொருளா யுள்ளவனே, உண்மையுடைய இன்னமையும் ஆம் - உண்மையும் இன்னமையுமாகி, பூத்தானே - பொலிந்தவனே, இவகு புரள்வேனே - இவவுலகத்தில் புரளவேனாகிய என்னை, கருணையினால் புகுந்த - கருணையால் எழும் தருளி, போதது - என்னிலையப் பெயாத்த, நீ ஆண்ட ஆறு - நீ ஆண்டருளின கீதம் இருந்தவாறு அழகிது, ஏ - ம.

(க - நா.) மூசத்தனே, மூவாத முசல்கனே, முடிவற்ற வேதப்பிரதிபாத்தியனே, உண்மையின்மைகளா யிருப்பவனே. இவவுலகத்திற்கிடந்த புரள்வேனாகிய என்னை உன் பெருங்கருணையால் ஆண்டருளின விதம் என்னவியப்பு என்பது.

(வி - நா.) “மூத்தானே மூவாத முதலானே” என்றது மூப்பானினையவன் என்றபடி. பூத்தானே புகுந்து என்பதற்கு பூயியில் நீதானேவலியவருது என்றதைதலுமாம். (அ)

மருநினியரலாபபா தமனத்தில்வளாந் துள்ளருக்க
தெருயிடு காறுமிவலறிச்சிவபெருமானெனேதேத்திப்
பருங் பரினபரவாருணைதடங்கட விற்படிவாமா
நருமெனககிங்குடைமருதேயிடங்கொண்டலமமானே,

(ப - நா.) மரு இனிய-மனத்தால் இனிதாகிய, மலர்-தாமரை மலர்போன்ற, பாதம் - உன் திருவடிகள், மனத்தில் வளராத - என் மனத்தில் வளராதது, உன் உருக - உள்ளருக்க, தெருவு தொறும் - வீதிசென்றும், மிக அலறி - மிகவும் அலறி, சிவபெருமான் என்று எதறி - சிவபெருமானேயென்று துதித்து, பருகிய - பருக, நின் - உனது, பாங்கருணை - பெருங்கருணையாகிய, தடம் கடலில் - பெருங்கடலில், படிவு ஆம் ஆறு - படியும்வண்ணம், இவகு எனக்கு அருள் - இங்கு எனக்கு அருளசெய்வாயாக, இடை மருதே - திருவிடைமருதூரானே, இடம் கொண்ட - இடமாகக்கொண்ட, அம்மானே - எமது தந்தையே, ஏ - ம.

(க - நா.) தாமரைமலர்போலும் உன் திருவடிகள் என் மனத்திறநகல் உள்ளருக்கத் தெருக்களேதோறும் அலறிச் சிவபெருமானேயென துதித்து, உன் பெருங்கருணைக்கடலில் அழுந்தச்செய்தருளவேண்டுமே, திருவிடைமருதூரப்பனே, என்பது.

(வி - னா.) மருவியிய எனபதாரு அப்பா அடைததயினி
மையாயிருகிற எனினுமாம். பருகிப் செப்பியவெனும் வாய
பட்டெச்சம் இது படிவாமாறு என்பதின் முதனிலையோடு
முடிந்தது. (சு)

நானேபோதவஞ்செய்தேன் சிவாபநமவெனப்பெற்றேன்
நேனாயின முசமுமாய்ததிததிக்குஞ்சிவபெருமான்
நானேவந்தெனதுள்ளம்புகுநடியேறகருள்செய்தா
னானருமுயிவாழ்ககையொறுததனறேவெறுத்திடவே.

(ப - னா) தேன ஆப் - தேனபோனறம், இன அமுதமும்
ஆப் - இனிய அமிதம்போனறம், தித்திகரும் - இளிககின்ற, சிவ
பெருமான் - சிவபெருமானாவன, தானே வந்து - தானே பெருந்
தருளி, எனது உள்ளம் புகுந்து - என மதைகிற புகுந்து, ஊன்
ஆரும் - உடலோடுகடிய, உயி வாரசை - உயி வாழ்க்கையை,
ஓறுத்து வெறுத்திட - மிகவும் வெறுத்திடமெண்ணம், அடியோறகு
அருள் செய்தான் - அடியோறகு அருள்பரித்தான், (திவ்வாறு இறை
வன் அருள்பரித்தமையால்) சிவாயநம என பெற்றேன் - ஸ்ரீபஞ்சாட்
சுரத்தியானஞ் செய்யப் பாத்திராயினேன், (தகைய நமோடு
தவம் செய்கின்ற) நானானே யிப்பற்றியை யடைந்தக்க தவரு
செய்தவனாயினேன். சிவாயநம எனப்பெற்றேன், எ - று.

(க - னா) தேன் முதலியவைபோல இனிககின்ற பெருந்
மான தானேவந்து என மனம்புகுந்து, நான் இப்பிறவியை வெறு
குமபடி எனக்கு அருள்செய்தான், இவ்வாறு இவன் அருள்செய்ய
அதனால் ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தைத் தியானிக்கத்தக்க நற்றவத்தைச்
செய்தவனாயினேன் என்பது

(வி - னா) தேனாய் அமுசமுமாய் என்பவற்றில் ஆப் உவம்
வுர்பு ஓறுத்தல் - உண்டி அருகில் முதலியவற்றால் வருத்துதல்
எனினுமாம். (சு)

கிருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புலம்பல்.

சிவானந்தமுதிராவு.

கொச்சகக்கவிப்பா.

கிருச்சிற்றம்பலம்

பூங்கமலத்தயனொடுமாலநிபாதநெறியானே
கோங்கலாசோகுவிமுலைபாளகூறுவெண்ணீரூட
யோங்கெயிலகுழந்தருவாருருடையானேயடியேனின்
பூங்கமலகளவையலலாதெவையாதுமபுகழேனே.

(ப - னா.) பூ கமலத்த - அழகிய தாமரைமலரினான், அய
னெடு - பிரமனெடு, மால் - திருமாலும், அறியாத - அறியவொண
றாத, நெறியானே - வழியையுடையவனே, கோங்கு அலா சோ -
கோங்குமலை நிகர்த்த, குவிமுலையாள - குவிந்த தனங்களையுடைய
பாளைய உமாத்தேவியின், கூறு - புகழேனே, வெண்ணீறு ஆட - திரு
வெண்ணீறணிவோனே, ஓங்கு எயில குழ - உயர்ந்த மதில்குழந்த,
திரு ஆருடையானே - திருவாருகா யுடையவனே, அடியேன -
அடியேனே, நின் - உனது, பூ கமலகள அவையல்லாது - பொலிகளைய
திருவடிகளாகிய அவற்றை யனறி, எவை - வேறெவற்றையும்,
யாதும புகழேன - சிறிதும புகழேன, எ - ன்.

(க - னா.) திருவாருகில் எழுந்தருளிய இறைவனே, அடி
யேன உன திருவடியை யனறி வேருணறையும் புகழேன என்பது.

(வி - னா) பூ - பொலிவு எனினுமா, அயன் அஃன் என்
னும் வடமொழித்திப்பு (ச)

சடையானே தழலாடதவங்குமுனிலைச்சூலப
படையானே பாஞ்சோதிபுகழீழவெளனை
விடையானே விரிபொழிலகுழப்பெருந்தறையடியேன
னுடையானே யுனையல்லாது துணைமற்றறியேனே.

(ப - னா.) சடையானே - சடாபாரததை யுடையவனே, தழலாம - அழலாமுவோனே, தபங்கும் - விளங்குகின்ற, மூவிலை - மூல நிலைகளையுடைய, சூப்ப்படையானே - சூலப்படைபைய யுடையவனே, பாருசோதி - பாருசுடரே, பசுபதி - பசுபதியே, மழவு - இளமை பொருத்திய, வெள்ளை விடையானே - வெள்ளைநிறமைய யுடையவனே, விரி பொழில் சூழ - விரிந்த சோலை சூழ்ந்த, பெருகுதிறையாய் - திருப்பெருகுதிறையை யுடையவனே, உடையானே - உடையவனே, அடியேன நான் - அடியேனாகிய நான், உனனை அல்லாது - உனனையன்றி, மறந்த உறு துணை வேறுஉற்றத னெனைய, அறியேன - அறிந்திலேன், எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருகுதிறை - சுவரிரானே, உனனையன்றி உற்றதனெனைய நான் அறிந்திலேன் என்பது.

(வி - னா) தழலாடி - தழலோடாடி பசுபதி - ஆன்மாத்மகருத தலைகன். (2)

உற்றனாயான வேண்டேனா வேண்டேன போவேண்டேன்
கற்றனாயான் வேண்டேன கற்பனவுமினிபமைபுங்
குற்றலதகமாந்துறையுங்குததாவுளசுனா நறகே
கற்றுவின் மனம்போலக்கசிருகருகவேண்டுவனே.

(ப - னா) யான் - நான், உற்றனா வேண்டேன - உறவின் னா விரும்பேன, ஊர்வண்டேன - ஊர்விரும்பேன, போவேண்டேன - பேரை விரும்பேன், யான் - நான், குற்றனா வேண்டேன - கற்றனாவிரும்பேன, ஆளிகற்பனவும் - இளிக்கற்பனையெனவெனவும், அமையம் - போனம், குற்றலதது ஆமாந்து உறையும் - திருககுற்றலததில் விரும்பியுறையின்ற, கூததா - கூதப்பிரானே, உனனாகா கழறகே - உனது ஒலிக்கின்ற வீரகண்டா ணந்த திருவடிக்கே, கற்றுவின் மனம்போல - கனறையுடைய பசுவைப்போல, கசிருகருகவேண்டுவன் - கசிந்தருகவிரும்புகேன, எ - று.

(க - னா.) திருக்குற்றலததிறைவனே, உற்றா முதலிவவும் யான் விரும்பேன, உன திருவடிப்பேற்றின்பொருட்டே கற்றுவின் மனம்போலக்கனிந்துருக விரும்புகேன் என்பது.

(வி - னா.) குணாகழல் - வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அனமொழித்தொகை, என்ற ஆ எனபது கற்று என வலித்தலாயிற்று. ஆகவே கணறையுடைய பசுவென்பது பொருள். (ங)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கு லா ப் ப த் து.

அனுபவமிடையீபேடாமை.

கொச்சகக்கவிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓம்மங்கவந்தியுமேயுறவென்றிட்டுள்கசிருது
தேமும்பொருளுஞ்சிவன்கழலேயெனத்தெளிந்து
கூடுமுயிரும்குமண்டையிடக்குனித்தடியே
அமும்குலாதிலலையாண்டாணைகொண்டன்றே.

(ப - னா) ஓம்மங்கவந்தியுமே - ஓம்ம்கோவணமுமே, உறவு என்றிட்டு - உறவென்று துணிந்து, உனக்கிந்து - மனங்கசிருது, தேமும் பொருளும் - தேமிகிறபொருளும், சிவன் கழலே எனத்தெளிந்து - சிவபெருமானது திருவடிகளே யென்று தெளிந்து, கூடும் உயிரும் - உடலும் உயிரும், குமண்டையிடக் குனித்து - நிறைந்து தெவிட்ட நடித்து, அடியேன - அடியேனென், ஆடும் - நடிக்கின்ற, குலாதிலலை யாண்டாணைக் கொண்டனறு - விளங்குகின்ற திலலை யாண்டாணைப் பரறினென், எ - று.

(ங - னா.) ஓட்டையும் கோவணத்தையும் உறவெனத்ததுணிந்து, தேதெற்குரிய பொருளும் சிவபிரான் திருவடியேயென்றுதேறி, உடலுயிராக நிறைந்த தெவிட்டுமபடி நடித்து, குலாதிலலையாண்டாணைப்பறறினென் என்பது.

(வி - னா.) ஓம் - பவிபாத்திரம். "விமலாதத்தவோம்" என்புழி ஓம் இப்பொருட்டாதல்காண்க. குமண்டை ஓர் கூத்தென்பாருமுளா. திலலை - திலலைவணமாகிய சிதம்பரம். (உ)

துடியேரிடுகிடைத்தாய்மொழியாரதோணசையாற்
செடியேறுதிமைகளெத்தனையுஞ்செய்திடினு
முடியேன்பிறவேனெனைத்தனதாண்முயங்குனித்த
வடியேன்ருலாததிலலையாண்டாணைக்கொண்டன்றே.

(ப - னா.) துடி னா - உடுகைகபோன நழிய, இடுகு இடை -
சுருங்கிய இடையினையும், து மொழியார - இனமொழியையும்
உடைய மாதாது, தோள் நசையால் - தோள் விருப்பத்தால், செடி
யேறு திமைகள் - பாலம் மிகுதற்கேதுவாகிய திமைகள், எத்தனையும்
செய்திடினும் - எவ்வளவு செயதாலும், அடியேன முடியேன பிற
வேன - அடியேன் இறவேன் பிறவேன, எனை - எனை, தன
தான் முயங்குனித்த - தன் திருவடிகளைத் தழுவுவதே, குலாதிலலை
யாண்டாணைக் கொண்டன்று - குலாதிலலை யாண்டாணைப் பற்றி
னென, எ - று.

(க - னா.) மாதா தோளைத் தழுவுவேண்டுமென்னும் விருப்
பத்தால் நான் எத்தனையோ திமைகளைச்செய்தாலும் என பிறப்பு
இறப்புக்களை யறுத்துத் தன திருவடியை யடைவதே குலாதிலலை
யாண்டாணைப் பற்றினென என்பது.

(வி - னா.) இடுகுதல் - சுருகுதல் நசை - விருப்பம்.
செடி - குற்றம். அது இவ்வுருப பாவத்துக்காயிற்று. (உ)

என்புள்ளருக்கியிருவினையையீடழித்துத்
துன்பங்களைத் துவாதுவங்கடும்மைசெய்து
முன்புள்ளவற்றைமுழுசுழியவுள்புகுநத
வன்பின்ருலாததிலலையாண்டாணைக்கொண்டன்றே.

(ப - னா.) எனபு உள் உருக்கி - என்புள்ளும் உருகச்செய்து,
இருவினையை எடு அழித்து - இருவினைகளின் பெருமை குலைத்து,
துன்பம் களைத்து - துன்பத்தை நீக்கி, துவாதுவங்களை தூய்மை
செய்து - (அவற்றின்) தொடாபுகளைப் பரிசுத்தப்படுத்தி, முன்பு
உள்ளவற்றை - முன்புள்ளவற்றை, முழுது அழிய - முழுதும்
நசிக்க, உள் புகுந்த - என மனத்திற் புகுந்த, அன்பின் - அன்பினை
யுடைய, குலாதிலலை யாண்டாணைக் கொண்டன்று - குலாதிலலை
யாண்டாணைப் பற்றினென், எ - று.

(ர - னா.) என் என்புருககி இருவினையைக் கெடுத்தது, துன் பத்தைக் களைந்து, பற்றுக்களை யொழித்து, இனிமேல் வரக்கடவன வாகிய துன்பங்கள் முழுதும் அழியும்படி என் மனத்திற் புருந்தி ருந் குலாததில்லையாண்டாணைப் பற்றினேன் என்பது.

(வி - னா.) தவந்தவம் என்னும் வடமொழி துவந்துவம் என வந்தது. தூய்மை செயதல் - இல்லையாகுதல் முன்புள்ளவற்றை என்றது இனிமேல் வரக்கடவது துன்பங்களை. (ங)

குறியுநெறியுங்குணமுமிலார்குழாங்கடமைப்
பிரியுமனத்தார்பிரிவரியபெற்றியனைச்
செறியுங்கருதநிலுருதமுதாருசிவபதத்தை
யறியுங்குலாததில்லையாண்டாணைக்கொண்டன்றே.

(ப - னா.) குறியும் - அடையாளமும், நெறியும் - வழியும், குணமும் - குணமும், இல்லா-இல்லாதவரும், குழாங்கன் தம்மை- பாசகாட்டவர்களை, பிரியும் மனத்தார - பிரிவெற மனத்தையுடையவரும் ஆகிய அனபா,பிரிவு அரிய-தன்னைவிட்டுப் பிரிதல் அருமையாகிய, பெற்றியனை-தன்மையையுடையவனை, செறியும் கருத்தில- நெருங்கின மனத்தில, உருத்த - உருக்கொண்டு, அமுது ஆம் சிவபதத்தை - அமிரதமாகிய சிவபதத்தை, அறியும் - அறிஞரால் அறியப்படுகின்ற, குலாததில்லையாண்டாணைக் கொண்டனது - குலாததில்லையாண்டாணைப் பற்றினேன், எ - று.

(க - னா.) குறி முதலியவையின்மையும், பாசக்கூட்டங்களி லியபாசக கூட்டத்தைவிட்ட வகுமாகிய அனபர் தன்னைவிட்டு நீங் குதற்கரிய தன்மையையுடையவனை, நெருங்கின மனத்தில் உருவங் கொண்டுவந்து அமிரதமாயிருக்கு சிவபதத்தை, அறிஞரால் அறிய தகுந்த குலாததில்லையாண்டாணைப்பற்றினேன் என்பது.

(ங - னா.) குறி முதலியவையின்மையும், பாசக்கூட்டங்களி டத்தில் பற்றின்மையும் அனபாக்கிலக்கணமாதலால் “குறியுநெறியுங் குணமுமிலா குழாங்கடமைப் பிரியுமனத்தார” என்றா. செறி தல்-கிடங்கல். உருத்த பெயரடியாகப்பிறந்த வினை. அறியும் செயப் பாட்டுவினை (சு)

பேருங்குணமுமபிணிப்புறுமிப்பிறவிதனைத்
தூரும்பரிசு துரிசுறுத்துத்தொண்டரெல்லாஞ்
சேரும்வகையாறசிவன்கருணைத்தேனபருகி
யாருங்குலாத்திலலையாண்டாணைக்கொண்டனறே.

(ப - னா.) பேரும் குணமும் - பேரும் குணமும், பிணிப்
புறம் - தளைக்கின்ற, இ பிறவி தன்னை - இரத்தப்பிறவியை, தூரும்
பரிசு - தூருமவண்ணம், துரிசு அறுத்து - பற்றறுத்து, தொண்டா
எல்லாம் - தொழும்பா எல்லாரும், சேரும் வகையால் - கூடும் விதத்
தால், சிவன - சிவபெருமானது, கருணை - கருணையாகிய, தேன -
தேனை, பருகி - உண்டி, ஆறும் - யாவரும் வந்து பொருந்துகின்ற,
குலாத்திலலை யாண்டாணைக் கொண்டன்று - குலாத்திலலை யாண்டா
ணைப் பற்றினேன, எ - று.

(க - னா.) பேர முதலியவற்றால் தளைக்கப்படுகின்ற இரத்தப்
பிறவியைப் பற்றறுத்துத்தொண்டர்யாவரும் சேருமவிதத்தால் சிவ
பெருமானது கருணையாகிய தேனைப்பருகி, யாவரும்வந்து பொருந்
துகின்ற குலாத்திலலையாண்டாணைப்பற்றினேன் எனபது.

(வி - னா) தூாதல் - நிரவுதல். பருகல் - உண்டல். (இ)

கொம்பிலரும்பாய்க்குலிமலராய்க்காயாகி
வம்புபழுத்துடலமாண்டுகுநனபோகாமே
நம்புமெனசிறதைநனுகும்வண்ணநானனுகு
மம்பொனகுலாத்திலலையாண்டாணைக்கொண்டனறே

(ப - னா.) கொம்பில தரும்பு ஆய - கொம்பில் அரும்பாகி,
குலி மலர ஆய - குலிகை மலராகி, காய ஆகி - காயாகி, வம்பு பழு
த்து - வீணை பழுத்து, உடலம் - உடம்பு, மாண்டி - மடிந்து, இந
னபோகாமே - இப்படி போகாமல், நம்பும் - நம்புகின்ற, என்
சிறதை - என் மனம், நனுகும் வண்ணம் - அனுகும் வண்ணம்,
நான் அனுகும் - நான் அனுப்பெற்ற, அம்பொன - அழகிய பொ
னையமான, குலாத்திலலை யாண்டாணைக் கொண்டனறு - குலாத்
திலலை யாண்டாணைப் பற்றினேன, எ - று.

(க - னா.) இவ்வுடம்பானது கொம்பில் அரும்புபோன்றும்,
மலர்போன்றும், காயபோன்றும், முதிர்ந்து இந் வீணைய மாண்டி

போகாமல், என மனம் நம்பிச்சேரும்படி நான் அடைந்த குலாதில்லையாண்டாணைப் பற்றினேன் என்பது.

(வி - ணா.) ஆய் என்பன இரண்டும் ஆகியென்பதொன்றும் போன்று என்னும் பொருளில் வந்தன. (சு)

மதிக்குநதிறலுடையவல்லரசுகளோடுணெரிய
மிதிக்குநதிருவடிபென்றலைமேலவிறறிருப்பக,
சதிக்குமபசுபர்சுமொன்றுமிலோ மெனக்களித்திங்
கதிரககுங்குலாதில்லையாண்டாணைக்கொண்டீன்றே.

(ப - நா.) மதிக்கும்-யாவரும் மதித்தற்குரிய, திறல் உடைய - வெற்றியையுடைய, வல அரக்கன் - வலிய அரக்கனாகிய இராவணனது, தோள் நெரிய - தோள்கள நொறுங்கும்படி, மிதிக்கும் - ஊன்றின், திருவடி - திருவடி, என தலைமேல விறறிருப்ப - என் சிரமீது விறறிருக்க, சதிக்கும் - பெருகுகின்ற, பசுபாசம் - பசுபாசங்களாகிய, ஒன்றும் இலோம் என - ஒன்றையும் உடையோ மல்லோமென்று, களித்து - களிப்படைந்து, இங்கு அதிராகும் - இங்கு ஆரவாரித்ததற்குக் காரணமான குலாதில்லையாண்டாணைக்கொண்டனம் - குலாதில்லையாண்டாணைப் பற்றினேன், எ - று.

(க - ணா.) யாவராலும் மதிக்கப்பெற்ற வெற்றியையுடைய வலிய அரக்கனாகிய இராவணனது தோள் நெரியும்படி மிதித்த திருவடி என சிரசின்மேல விறறிருக்க, மேலுமேலும் பெருகுகின்ற பசுபாசங்களில் ஈழிதும் யாம உடையோமல்லோம் எனக்களித்து ஆரவாரித்ததற்குக் காரணமான குலாதில்லையாண்டாணைப் பற்றினேன் என்பது.

(வி - ணா.) தோணெரிய மிதிக்குந திருவடி யென்றமையால் மதிக்குந திறலுடைய வல்லரசுகள் என்றது இராவணனைக் குறித்தது. சதித்தல் - பருத்தல். பசு - பாச சம்பந்தமுடையது. பாசம் - ஆணவாகியமலம். (எ)

பிடக்குங்குமுருட்டேனப்பின்கானகத்தே
நடக்குநதிருவடியென்றலைமேனட்டமையாற்
கடக்குநதிறவைகண்டகாதமவல்லாட்டை
யடக்குவகுலாதில்லையாண்டாணைக்கொண்டீன்றே.

(ப - ணா.) இடக்கும - இடக்குச்செய்கிற, கரு - கரிய, முரு
ட்டு எனப்பின் - முருட்டுப்பன்றியினப்பின்னே, காணகத்து நடக
கும் - காட்டில் நடந்த, திருவடி - திருவடியை, என தலைமேல் நட
டமையால் - என சிரத்தின்மீது நடட்டினால், கடககும் - வெவ்வு
கின்ற, திறல் - உலியையுடைய, ஐவா கண்டகா - ஐந்து துட்டர்க
ளுடைய, வல்லாட்டை - வலிய ஆட்டை, அடக்கும - அடக்கின,
குலாத்திலை யாண்டாணைக் கொண்டனறு - குலாத்திலை யாண்டா
ணைப் பற்றினேன், எ - று.

(க - ணா.) ஒருகாகும் வய்ப்படாத கரிய முருட்டுப்பன்றி
யினப்பின்னே நடந்த திருவடியை என தலைமீது நடட்டினால், யாவ
னாயும் வெவ்வுகின்ற உலியமைந்த ஐந்து துட்டர்களுடைய வல
லாட்டை அடக்கின குலாத்திலை யாண்டாணைப் பற்றினேன்
என்பது.

(வி - ணா.) எனத்துப்பின் எனற்பாலது எனப்பின் என அந்
துச்சாரியை குறைத்துவந்தது ஏனம் - பன்றி. ஐவா என்றது ஐம்
பொறிகளை.

(அ)

பாழ்ச்செய்வினாவிய்பயனிலியாய்க்கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய்தவததாறகிழியீடுநேர்பட்டுத்
தாட்செய்யதாமணாசசைவனுககென்புனறலையா
லாட்செய்குலாத்திலையாண்டாணைக்கொண்டனறு.

(ப - ணா.) பாழ் செய வினாவி - பாழாகிய வயலில் சோந்து,
பயன் இலி ஆய - பயனிலையாகி, கிடப்பேற்கு-கிடக்கின்ற எனக்கு,
கீழ் செய்தவததால் - முன்னே செய்த தவததினால், கிழியீடுநோ
பட்டு - கிழியீடு கிடைத்து, தான் செய்ய தாமணா - திருவடியாகிய
செந்தாமணாமலையுடைய, சைகனுக்கு - சைவனுக்கு, என புன்
தலையால் - என புல்லிய சிரத்தால், ஆட்செய் - ஆடிமைசெய்ய,
குலாத்திலை யாண்டாணைக் கொண்டனறு - குலாத்திலை யாண்டா
ணைப் பற்றினேன், எ - று.

(க - ணா.) பாழுவயலிற் சோந்து வீணுய்க்கிடக்கின்ற எனக்கு
முற்செய்த தவத்தால் பொற்கிழிபோலக் கிடைத்தது, சைவனது திரு

வடித்தாமரைக்கு என் புலவிய தலையால் ஆட்செய்தற்கிடமாகிய
குலாததில்லையாண்டாணைப் பற்றினேன் என்பது.

(வி - னா.) பாழ்ச்செய் - சாவியாய்ப்போன விளைநிலம். கிழி-
நிதிப்பொதி. சைவன என்றது தம்மை யாண்டருளும்பொருட்டுச்
செய்ப்பிராமணனாய் வந்த சிவபிரானே. அல்லது சிவபெருமானே அனா
திசைவனென வாகமங்களகூறலினெனினு மமையும். (க)

கொம்மைவரிமுலைக்கொம்பனையாளகூறனுக்குச்
செம்மைமனத்தாற்றிருப்பணிகளசெய்வேனு
கிம்மைதருமபயனிததனையும்நுகொழிகரு
மமமைகுலாததில்லையாண்டாணைக்கொண்டன்றே.

(ப - னா.) கொம்மை - திரட்சியாகிய, வரி - தேமலபடர்ந்த,
முலை - தனங்களையுடைய, கொம்பு அனையான - பூங்கொம்புபோல்
பவளாகிய உமாதேவியின், கூறனுக்கு - பங்கனுக்கு, செம்மை மன
ததால் - செவ்விய மனத்தினால், திருப்பணிகள் செயவேனுக்கு - திரு
த்தொண்டுகள் செயவேனுக்கு, இம்மை தருமபயன இததனையும் -
இப்பிறப்பிலுடையதென்ற பயனிவ்வுகளையும், சாகு ஒழிக்கும் -
இவ்விடத்தே நீக்குகின்ற, அம்மை - தாயாகிய, குலாததில்லையாண்
டாணைக்கொண்டனது - குலாததில்லை யாண்டாணைப் பற்றினேன்,
எ - று.

(க - னா.) உமாதேவி பாகனுக்கு செவ்விய மனத்தோடு திரு
த்தொண்டிசெய்கின்ற எனக்கு, இம்மையில் உண்டாகிற சுகதசுகதை
ளாகிய பயன்களை பொழிக்கின்ற தாயாகிய குலாததில்லை யாண்டா
ணைப் பற்றினேன் என்பது.

(வி - னா.) கூறன் என்ற குறிப்பால், கொம்மைவரிமுலைக்
கொம்பனையாள என்றது உமாதேவிகளாயிற்று. (க)

திருச்சிற்றமபலம்.

அற்புதப்பத்து.

அநுபவமாற்றமை.

ஆசிரியவீருததம்.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

மையலாயிந்தமண்ணிடைவாழ்வெனுமாழியுளகப்பட்டுத்
தையலாரொனுஞ்சுழித்தலைப்பட்டுநான்தலைதடுமாறாமே
பொய்யெலாமவிடத்திருவருடநதுதன்பொன்னடியிணைகாட்டி
மெய்யனாய்வெளிகாட்டிமுன்னினறதோரற்புதம்விளம்பேனே.

(ப - னா.) மையல ஆய - மயக்கங்கொண்டு, இந்த மண்ணி
டைவாழ்வு என்னும் - இந்த மண்ணிலகில் வாழ்வு என்கிற, ஆழியுள்
அகப்பட்டு - கடலில் சிக்கி - தையலார் என்னும் - மாதா என்கிற,
சுழித்தலைப்பட்டு - சுழியிற் சிக்கி, நான் - யான, தலைதடுமாறாமே -
தலைதடுமாறாமல், பொய் எல்லாம் விட - பொய் மெல்லாம் ஒழிய,
திருவருள் தருத - திருவருளைக் கொடுத்தது, தன் பொன் அடி இணை
காட்டி - தன்பொன்போலும் திருவடியிரண்டுகாட்டி - மெய்யன்
ஆய் - மெய்யையுடையவனாய், வெளிகாட்டி - வெளியாகக்காட்டி,
முன் நின்றது - எதிரே நின்றதாகிய, ஓ - ஒப்பற்ற, அற்புதம்-அதி
சயத்தை, விளம்பேன் - சொல்லேன், ஏ - று.

(க - னா.) நான் மயக்கங்கொண்டு இவ்வுலக வாழ்வென்கிற
கடலில், மாதானெனும் சுழியில் அகப்பட்டுத்தடுமாறாமல், இறை
பொய்பொழுக்ககன யாவும் ஒழியத்திருவருள்செய்து,
தன் இரண்டு திருவடியைக்காட்டி, மெய்யனாய் எனமுன்னே வெளி
ப்பட்டு நின்ற அதிசயத்தைச் சொல்லு மாறறலுடையெனல்லன்
என்பது.

(வி - னா) மண்ணிடைவாழ்வு - பிரபஞ்சவாழ்வு. ஆழமுடை
யதாதலால் கடல் ஆழியெனப்பட்டது. தையலா - கைபுனைப்பப்
பட்டவர்.

(ச)

வயந்தமாமலரிட்டுமுட்டாததோரியல்பொடும்வணங்காதே
சாந்தமா முலைததையனல்லாரொடுநதலைதடுமாறுகிப்
போந்தியானறுயாபுகாவணமருள்செய்துபொற்கழலிணைகாட்டி
வேந்தனாயவெளியேயெனமுனின்றதோரற்புதம்விளம்பேனே.

(ப - னா.) வயந்த - ஏற்ற, மா மலர் இட்டு - அழகிய மலர்களைக் கொண்டு அருச்சிதது, முட்டாதது - தடைபடாததாகிய, ஓர்-ஒப்பற்ற, இயல்பொடும் - முறைமையோடும், வணங்காத - தனைப்பணியாமல், சாந்தம் ஆ - சுந்தகம் பூசப்பெற்ற, முலை - தனவகையுடைய, தையல் கலலாரொடும் - மாதரோடுகூடி, தலைதடுமாறு - தலைதடுமாற்றங்கொண்டு, யானபோந்து - நான்போய், துயர் புகாவண்ணம் - துன்பத்தில் புராதபடி, அருளசெய்து - இறைவன் அருள்செய்து, பொன - அழகாகிய, கழல் இணைகாட்டி - திருவடியிணையககாட்டி, வேந்தன் ஆய் - தலைவனாகி, வெளியே - வெளியாகவே, எனமுன - எனக்கெதிரில், நின்றது - (இறைவன்) நின்றதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, அறப்புதம் - அதிசயத்தை, விளம்பேன - சொல்லேன், எ - று.

(க - னா.) இறைவனை நல்லமலர்களால் அருச்சிதது வணங்காமல் மாதா விருப்பத்தால் தடுமாறித் தன்புறாநின்ற எனக்கு இறைவன் அத்துன்பத்தை யொழித்தது தன் திருவடியைக்காட்டி, எனக்கெதிரே வெளிப்பட்டு நின்ற அதிசயத்தைச் சொல்லுமாற்றலுடையேனல்லவ் என்பது.

(வி - னா.) வயந்த மாமலா என்றது இறைவனேற்ற அழகிய மலர் என்றபடி. முட்டாததோரியல்பு - குற்றமற்ற முறைமை. (உ)

நடித்துமண்ணிடைப்பொயயினைப்பலசெய்துகொன்னெதெனுமாயக் கடித்தவாயிலேநின்றுமுனாநினைமிநக்கழறியேதிரிவேனைப் பிடித்துமுன்னின்றபபெருமனீறதேடியவரும்பொருளடியேனையடித்தடித்துவககாரமுனறிற்றியவற்புதமறியேனே.

(ப - னா) மண் இடை - பூமியில், நடித்து - நடநஞ்செய்து, பலபொய்யினைச்செய்து - பலபொய்த்தொழில்களைச் செய்து, நான் எனது என்னும்-நான் எனது என்கிற, மாயம்-மாயப்பாம்புகன், கடித்தவாயிலே கின்று - கடித்த இடத்தில் நின்று, முன்வினைமிச-முற்

காலத்துச்செய்த வினைகளாகிய விஷம் மிகுதலால், சூழறி ஏதிரவேணை-
புலம்பித் திரிகின்றவனாகிய வேணை, பிடித்து - பற்றி, முனநின்ற-
எதிரேநின்ற, அ - அநத, பெருமுறைதேடிய - பெரியவேதங்களும்
தேடிதற்குரிய, அருமபொருள்-அருமையாகிய பொருள், அடியேனை-
அடியனேனை, அடித்து அடித்து - அடித்தடித்த, அக்காரம் - சாக்க
நாகக்கட்டியை, முனதீற்றிய - முனனே ஊட்டின, அற்புதம் - அதிச-
யத்தை, அறியேன் - அறிகிலேன், ஏ - ற.

(க - னா) இவ்வுலகத்தில் பெய்ததொழிலகன் பலவற்றைச்
செய்து, நான் எனது என்கிற அக்கார மமகாரங்களாகிய பாம்பு
கன் கடித்தவாயினின்று முனவினைப்பயனாகிய விஷமேற, அதனால்
புலம்பித்திரிகிற எனனை, இஹுவன் தன் பெருவகருணையால் பிடி-
த்து அடித்தடித்துச் சிவபோகமாகிய சாக்கநாகக்கட்டியை எனக்கு
ஊட்டிய அதிரயத்தைச் சொல்ல அறிந்திலேன் எனபது

(வி - னா) கடித்த என்னுங் குறிப்பால் மாயசதைப் பாம்பா-
கியும், வினையை, விஷமாகியும் உரைக்கலாயிற்று. அக்காரம் -
சாக்கநா. (உ)

பொருந்துமிப்பிறப்பிற்றப்பிவைநினையாதுபொய்களேபுகன்றுபோய்க
கருங்குழலினூர்கண்களாலேநீண்டிகலங்கியேகிடப்பேனைத்
திருந்துசேவடிச்சிலம்பவைசிலம்பிடத்திருவொடுமகலாவே
பருந்துணைவனாண்டுகொண்டருளியவற்புதமறியேனை.

(ப - னா) பொருந்தம் - பொருந்திய, இ - இந்த, பிறப்பு
இறப்பு இவை - பிறப்பிறப்புக்களாகிய இவற்றை, நினையாது - நினை-
யாமல், பொய்களே புகன்று போய - பொய்களையே சொல்லிச்
சென்று, கருங்குழலினூர் - கரிய கூந்தலையுடையவராகிய மாதரது,
கண்ணால் ஏறண்டு - கண்களாகிய வாட்களால் எறியப்பட்டு, கலங்கி-
கிடப்பேனை - கலங்கிக்கிடக்கின்ற எனனை, திருந்து - திருந்திய,
சேவடி சிலம்பு அவை - சேவடியிலணியப்பெற்ற சிலம்புகளாகிய
அவை, சிலம்பிட - ஒலிக்க, திருவொடும் அகலாது - உமாதேவியா-
ரோடும் நீவகாமல், அரு - அருமையாகிய, துணைவனா - தலைவனாகி,
ஆண்டுகொண்டருளிய - ஆண்டுகொண்டருளின, அற்புதம் - அதி-
சயத்தை, அறியேன் - அறிகிலேன், ஏ - ற.

(க - னா.) இர்தப் பிறப்பிறப்பித் துன்பங்களை நினையாமல், மாதா கண்களாகிய வாட்களால் - எறியப்பட்டே கலங்கிக்கிடக்கிற என்னை, இறைவன் உமாதேவியாதிரிமெ எழுந்தருளி ஆண்டருளின அதிசயத்தைச் சொல்ல அறிந்திலேன் என்பது.

(வி - னா.) பிறப்பிறப்புத் துன்பங்களைப் பிறப்பிறப்பெனறே யொழிந்தார் அத்துன்பங்களுக்கஞ்சி. திரு என்றது உமாதேவியை.

மாடுஞ்சுற்றமுமற்றுளபோக முமங்கையாதமமோடுங் கூடியங்குள குணங்களாலேறுண்டிருலாவியேதிரிவேனை வீடுதெனென வெந்தொழிலவீட்டிடமெனமலர்க்கழல்காட்டி யாமெவித்தெனதகமபுகுரதாண்டநோரற்புதமறியேனே.

(ப - னா) மாடும - பொன்னும், சுற்றமும் - உறவும், மற்ற உள்ள போகமும் - மறறுள்ள போகங்களும், மங்கையர் தமமோடும - மாதாகளோடும, கூடி - கலந்து, அங்கு உள்ள குணங்களை ஏறண்டு - அங்குள்ள குணங்களால் எறியுண்டு, குலாவி திரிவேனை - கொண்டாடித்திரிகின்ற என்னை, வீடுதந்து - விடுவித்து, என்றன் வெந்தொழில் வீட்டிட - என் கொடுந்தொழில்களை அழித்த, மெல்-மெல்லிய, மலா - தாமரைமலர்போன்ற, கழல் காட்டி - திருவடியைக்காட்டி, ஆடுவித்த - ஆட்டி, எனது அகம் புகுரது - என் மனம் புகுரது, ஆண்டது - ஆண்டருளினதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, அறபுதம் - அதிசயத்தை, அறியேன - அறிந்திலேன், எ - று.

(க - னா) பொன் முதலியவற்றின் ஆசையிற சிக்கி உழலா நின்ற என்னை அவவாசையினின்றும் விடுவித்துத் தன் திருவடியைக்காட்டி என் தீமைகளை யொழித்தது என மனம் புகுந்து என்னை ஆண்டருளின அதிசயத்தைச் சொல்ல அறிந்திலேன் என்பது.

(வி - னா.) போகம் - செல்வம். வீடு முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்.

(ரு)

வணங்குமிப்பிறப்பிறப்பிவைநினையா துமங்கையாதமமோடுங் பிணந்துவாயிதழ்ப்பெருவெள்ளதழுந்திரான் பித்தயைத்திரிவேனை குணங்களுங்குறிகளுமிலாக்குணக்கடல்கோமளத்தொடுங்குடி யிணந்துவந்தெனபாண்டு கொண்டருளியவறபுதமறியேனே

(ப - னா.) வணங்கும் - இளைத்து கொள்ளுகின்ற, இ - இந்த, பிறப்பு இறப்பு இவை - பிறப்பிறப்புக்களாகிய இவற்றை, நினை யாது - நினையாமல், மங்கையர் தம்மோடும் - மாதரோடும், பிணைந்து - கலந்து, வாய் இதழ் - வாயிதழிலுண்டாகிய, பெருவெண்ணத்து - பெரிய பெருக்கில், நான் அழுந்தி - நான் முழுகி, பித்தன ஆய் திரிவேனை - பித்தனாகித் திரிகின்ற என்னை, குணங்களும் குறிகளும் இல்லா-குணங்களும் குறிகளும் ஆகிய இவைகளில்லாத, குணங்க டல் - குணங்கடலாகிய சிவபிரான், கோமனத்தொடும் கூடி - உமா தேவியாரோடும் கூடி, அணைந்துவந்து - சமூகா நின்று வரது, என் னை ஆண்டு கொண்டருளிய -என்னை ஆண்டுகொண்டருளின, அற் புதம் - அதிசயத்தை, அறியேன் - அறிகிலேன், ஏ - று.

(க - னா.) சூழ்த்து வருத்துகிற இந்தப் பிறப்பிறப்புத துன் பங்களை நினையாமல் மாதர் இன்ப வெள்ளத்தில் அழுந்திப் பித்த னாகிய என்னை, இறைவன் உமாதேவியாரோடும் எழுந்தருளி ஆண் டருளின அதிசயத்தைச் சொல்ல அறிகிலேன் எனபது.

(வி - னா.) வாயிதழ் என்றது அதராமாதத்தை, “பாலொடு தேன்கலந்தற்றே பணிமொழி வாலெய் னூறிய நீ” என்றா பெரு நாவலரும்.

(சு)

இப்பிறப்பினிலிணைமலாகொய்துநானியல்பொடஞ்செழுத்தோதித் தப்பிலாதுபொற்கழலுகளுக்கிடாதுநானறடமுலையாதங்கண் மைப்புலாங்கண்ணாலேறுணடுகிடப்பேனை மலரடியிணைகாட்டி யப்பெனனைவந்தநனடுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே,

(ப - னா.) இப்பிறப்பினில் - இந்தப் பிறவியில், இணை மலர் கொய்து - தொடுத்தறகுரிய மலர்களைப் பறித்து, நான் - யான், இயல்பொடு முறைமையோடு, அஞ்ச எழுத்து ஒதி - ஸ்ரீ பஞ்சா கூர்த்தையோதி, தப்பி இல்லாது - குற்றமில்லாமல், பொன் - அழ காகிய, கழல்களுக - திருவடிகளில், இடாது - அணியாமல், நான் - யான், தடம் - மலேபோன்ற, முலையா தங்கன் - தனங்களையுடையவராகிய மாதருடைய, மைப்பு உலாம் கண்ணால் - கற்புப் பொருக் கிய கண்களால், ஏறுண்டு கிடப்பேனை-ஏறியுண்டு கிடக்கிற என்னை, மலர் - தாமராமலர்போன்ற, அடி யிணை காட்டி - திருவடி யிணை

யைக்காட்டி, அபயன் - என் அப்பஞ்சிய சிவபிரான், வந்து - எழுத்
தருளி, ஆண்டுகொண்டருளிய-ஆண்டுகொண்டருளின, அற்புதம் -
அதிசயத்தை, அறியேன் - அறிகிலேன், எ - று.

(க - னா.) இரதப் பிறப்பில் மலர்களைக்கொய்து, ஸ்ரீ பஞ்சா
க்ஷர செபத்தடனே தன் திருவடியில் அருச்சிக்காமல் மாநர் கண்
வலையிற் சிக்கி மயங்கிக் கிடக்கிற என்னை, எமது துதையாகிய சிவ
பெருமான தானே வலிய வந்து ஆண்டருளின அதிசயத்தைச் சொ
ல்ல அறிகிலேன் என்பது.

(வி - னா.) இணைத்தல் - தொடுத்தல். இணை - தனக்குத்
தானே சமானமான எனினுமாம். மைப்பு தொழிற்பெயர். (கறுத்தல்).

ஊசலாட்டுமில்வுடலுயிராயினவிருவினையறுத்தென்னை
போசையாலுணாவாக்குணாவரியவனுணர்வுத்தொளியாககிப்
பாசமானவைபற்றறுத்துயர்ந்ததன்பரம்பெருங்கருணையா
லாசைநீர்த்தடியாரடிககட்டியவற்புதமறியேனே.

(ப - னா.) ஊசல ஆட்டும் - ஊசல ஆட்டுகின்ற, இவவுடல்
உயிர் ஆயின - இத்தவுடம்பு உயிர் என்பவைகளுக்குக் காரணமான,
இருவினா - இருவினைகளை, அறுத்து - சேதித்து, என்னை - அடியே
னை, பாசையால் - ஓலியினால், உணாவாக்கு உணாவு அரியவன் -
உணாவாசுகும் உணாகற்கரியவன், உணாவு தந்து - அறிவைக்கொ
டுத்தது, ஒளி ஆகி - ஒளியுருவாகி, பாசமானவை பற்று அறுத்து -
பாசங்களாயுள்ளவற்றைப்பற்றறுத்து, உயர்ந்த-சிறந்த, தன-தனது,
பரம் - மேன்மையாகிய, பெருங்கருணையால் - பெருங்கருணையினால்,
ஆசை நீர்த்தது - ஆசையை நீக்கி, அடியார அடி - அடியவர்களுடைய
திருவடிகளில், கட்டிய - சேர்த்த, அற்புதம் - அதிசயத்தை, அறி
யேன் - அறிகிலேன், எ - று,

(க - னா.) இறைவன், இந்தப்பிறவிக்குக் காரணமான இருவி
னைகளைப் பற்றறுத்து என்னை ஒளியுருவாகி, என்பாசத்தைப் பற்றறுத்துத்
தன் பெருங்கருணையால் தன் அடியார் கட்டடத்திற் சேர்த்த அதி
சயத்தைச் சொல்ல அறிகிலேன் என்பது.

(வி - னா.) ஊசலாட்டிதல்-கீழ்மேலாகருதல் ஓசை - சத்தப் பிரமாணம். இருவினை - நல்வினை, தீவினைகள் இவ்வினையிடுமே பிற விக்வேதவாகவினவற்றை யொழித்ததென்றா. (அ)

பொச்சையானவிப்பிறவியிற்கிடந்துநான்புழுத்தலைநாய்போல விச்சையாயினவேழையர்க்கேசெய்தங்கிணங்கியேதிரிவேணையிச்சகத்தரியயனுமெட்டாததன்வினாமலாக்கழலகாட்டியசசனெனையுமாணடுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே.

(ப - னா.) பொச்சை ஆன - காடு போன்ற, இப்பிறவியில் கிடந்து - இத்தப்பிறவித்தொகையிற் கிடந்து, நான் - நான், புழுதது அலை நாய் போல - புழுத்தலைகின்ற நாய்போல, எழையர்க்கே - மாதார்க்கே, இசை ஆயின செய்து - விருப்பமான காரியங்களைச் செய்து, அங்கு இணங்கிதிரிவேணை - அங்கு இசைந்து திரிகின்றவனாகிய எனை, இச்சகத்து - இவ்வுலகில், அரி அயனும்-திருமாலும் பிரமனும், எட்டாத - எட்டவொண்ணாத, தன் - தனது, வினாமலர்-மணமுள்ள தாமனாமலர்போன்ற, கழல காட்டி - திருவடிகளைக்காட்டி, அசசன் - எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான், என்னையும்-அடியேனையும், ஆண்டுகொண்டருளிய - ஆண்டுகொண்டருளின, அற்புதம் - அதிசயத்தை, அறியேன் - அறிகிலேன், ஏ - து.

(க - னா.) இந்தப்பிறவிக்காட்டிற் கிடந்து புழுத்தலைநாய்போல அலைந்து, மாதா விருப்பத்தின்படியே ஒழுகிக்கெடுகிற என்னை, இறைவன் தன் திருவடியைக்காட்டி ஆண்டுகொண்டருளின அதிசயத்தைச் சொல்ல அறிகிலேன் எனபது.

(வி - னா.) பலபிறவியென்றற்கு, “பொச்சையான விப்பிறவி” என்றார். இணங்குதல் - இசைதல். (க)

செறியுயிப்பிறப்பிறப்பிவைவினையாதுசெறிசுழலார்செய்யுங்கிறியுகிழ்மையுங்குணடையங்கணருமனையெகிடப்பேனையிறைவனெம்பிரானெல்லையில்லாததன்னிணைமலாக்கழல்காட்டியறிவுகுந்தெனையாணடுகொண்டருளியவற்புதமறியேனே.

(ப - னா.) செறியும் - நெருங்கிய, இ-இந்த, பிறப்பு இறப்பு-பிறப்பிறப்புக்களாகிய, இவை - இவற்றை, நினையாது - நினையாமல்-

செறி குழலா-நெருங்கின கூந்தலையுடையவராகிய மாதர், செய்யும்-
செய்கிற, கிறியும் - பொய்யொழுக்கத்தையும், கீழ்மையும் - தாழ்வா
னாகாரியங்களையும், கெண்டை அம் கண்களும் - கெண்டைமீன்போ
ன்ற அழகிய கண்களையும், உன்னி கிடப்பேனை - நினைத்துக்கிடக்
கின்ற என்னை, இறைவன் - இறைமஞ்சரிய, எம்பிரான் - எம்பெரு
மான், எல்லே இல்லாத - எல்லையற்ற, தன் - தன்னுடைய, தீனை -
இரண்டாகிய, மலா - தாமரைமலர்போன்ற, கழல் காட்டி - திருவடி
யைக்காட்டி, அறிவுதருது - அறிவைக்கொடுத்தது, என்னை ஆண்டுகொ
ண்டருளிய - எனனை ஆண்டுகொண்டருளின, அறபுதம் - அநிசயத்
தை, அறியேன - அறிகிலேன, எ - று

(க - னா) இந்தப் பிறப்பிறப்புத துன்பங்களை நினையாமல்
மாதா வசத்திற் சிகிக்கிடக்கிற என்னை, இறைவன் தன் பெருங்
கருணையால் தன் திருவடியைக்காட்டி அறிவைக்கொடுத்து ஆண்ட
ருளின அநிசயத்தைச்சொல்ல அறிந்திலேன என்பது.

(வி - நா) செறிதல - நெருங்குதல், அது இங்கு மிகுதிக்கா
யிறது. அறிவு - ஞானம். (40)

திருச்சிற்றம்பலம்.

செ ன் னி ப் ப த் து.

சி வ வி னை வு.

ஆ சி ரி ய வி ரு த த ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவதேவன்மெய்ச்சேவகன்றென்பெருந்துறைநாயகன்
மூவராலுமறியொணாமுதலாயவானந்தமூர்த்தியான்
யாவராயினுமன்பான்றியறியொணாமலாச்சேநதியான்
மாயமாமலாச்சேவடிக்கணஞ்செனனிமன்னிச்சுடருமே.

(ப - னா.) தேவ தேவன்-தேவாபெருமான், மெய் சேவகன்- உண்மையாகிய மகாவீரன், தென்பெருந்துறை நாயகன்-தென திருப் பெருந்துறைக்குத் தலைவன், மூவராலும் அறியொணா - மூவராலும் அறியவொண்ணாத, முதல் ஆய-முதலவனாகிய, ஆநந்தமூர்த்தியான்- இன்பவுருவானவன், யாவர் ஆயினும்-எவராயினும், அனபா அன்றி- அன்பரல்லது, அறியொணா - அறியவொண்ணாத, மலர் - பரவுதலையுடைய, சோதியான் - ஒளியுருவானவன், (அவனது) தாய - பரிசுத்தமாகிய, மா - பெருமைபொருந்திய, மலர் - தாமரைமலரை நிகர்த்த, சேவடி கண் - சேவடியின்கண், கம் - எமது, சென்னி-தலையானது, மன்னி - பொருந்தி, சுடரும் - ஒளிசெய்யும், எ - று.

(க - னா.) தேவர்களுக்குத் தேவனும், மகாவீரனும், திருப் பெருந்துறைத் தலைவனும், மூவராலும் அறியவொண்ணாத இன்பவடிவனும், முதலவனும், அனபாநிறி மறறையாக சறியவொண்ணாத ஒளியுருவனும் ஆகிய சிவபெருமானது திருவடியில் எமது சிரசானது பொருந்தி விளங்காநிற்கும் என்பது.

(வி - னா.) தேவ தேவன் - இந்திராதி தேவர்களுக்குத் தேவன். மூவா - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முதலொழிச் செய்யும் பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன். (க)

அட்டமூர்த்தியழகனின்னமுதாயவானந்தவெள்ளத்தான்
சிட்டனமெய்ச்சிவலோகநாயகன்றெனபெருந்துறைச்சேவகன்
மட்டுவொருமுன்மங்கையானையோர்பாகமவைத்தவழகனறன்
வட்டமாமலாசசேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிமலருமே.

(ப - னா.) அட்ட மூர்த்தி அழகன் - அட்டமூர்த்தியாகிய அழகன், இன் அமுது ஆய - இனிய அமிரதம்போறை, ஆநந்த வெள்ளத்தான் - இன்பப்பெருக்கானவன், சிட்டன - பெரியோன், மெய் - உண்மையாகிய, சிவலோக நாயகன் - சிவபுரத்துக்கு அரசன், தென் - தென்றிசையிலுள்ள, பெருந்துறை சேவகன் - திருப்பெருந்துறைச் சேவகன், மட்டு - தேன்பொருந்திய, வார் - நீண்ட, குழல- கூந்தலையுடைய, மங்கையானை - மங்கைப்பருவத்தினளாகிய உமா தேவியை, ஒர் பாகம் வைத்த - ஒரு பாகத்தில் அமைத்துக்கொண்ட, அழகன் - அழகன், (அவனது) வட்டம் ஆம் - வட்ட வடிவாகிய,

மலர் - தாமமாமலாபோன்ற, சேவடி கண் - சேவடியின்கண், நம் -
எமது, சென்னி - தலையானது, மன்னி - பொருத்தி, மலரும் - மல
சாரிற்றும், எ - று.

(க - னா.) அட்டமூர்த்தமா யுள்ளவனும், இனிய அமிரதம்
போன்றவனும், இனப்ப்பெருக்கா யிருப்பவனும், மேலானவனும்,
சிவலோகத்துக்கிறைவனும், திருப்பெருந்துறைச் சேவகனும், உமா
தேவியங்கனும் ஆகிய சிவபெருமானது திருவடியில் நமது சிரசா
னது பொருத்தி விளங்காநிற்கும் என்பது.

(வி - னா.) அட்டமூர்த்தம் - எட்டி வடிவம். அவை பஞ்ச
பூதங்களும், சூரியனும், சந்திரனும், ஆன்மாவும் ஆகிய இவை. (உ)

நங்கைமீரோனே நோக்குமினனங்களுதனம்பணி கொண்டவன்
நெய்குசோலைகன்கூழ்ப்பெருந்துறைமேபசேவகளுபகன் [கொள்வான்
மங்கைமாராகையிலவையுக்கொண்டெம்முயிருங்கொண்டெம்பணி
பொங்குமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிப்பொலியுமே

(ப - னா.) நங்கைமீர் - மாதர்கான், என்னை நோக்குமின் -
என்னை நோக்குங்கள், நங்கள் நாதன் - எங்கள் நாதன், நம் பணி
கொண்டவன் - நமமைத தொண்டுகொண்டவன், தெங்கு சோலை
கள் சூழ் - தென்னஞ்சோலைகள் சூழ்த்த, பெருந்துறை மேய - திருப்
பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய, சேவகன் - மகாவீரன், நாயகன் - தலை
வன், மங்கைமாராகையில - மாதா கையிலுன்ன, உளையும் கொண்டுவளை
யலையும்கொண்டு, எம் உயிரும் கொண்டு - எமது உயிரையும் கொ
ண்டு, எம் பணி கொள்வான் - எம்மைத தொண்டுகொண்டவன்,
(அவனது) பொங்கு - விளங்குகின்ற, மா - அழகிய, மலர் - தாமனா
மலர் போன்ற, சேவடி கண் - சேவடியின்கண், நம் - எமது,
சென்னி - தலையானது, மன்னி - பொருத்தி, பொலியும் - விளங்
கும், எ - று.

(க - னா.) மாதர்களே, எம்மிறைவனும், எம்மைப் பணிகொண்
டவனும், திருப்பெருந்துறைச் சேவகனும் ஆகிய இறைவன், மாதர்
கையிலையும் உயிரும்கொண்டு எம்மையும் பணிகொள்பவன், அவ
னது திருவடியில் எமது சிரசானது பொருத்தி விளங்காநிற்கும்
என்பது.

(வி - னா.) நங்கை - பெண்மைகருணங்கள் நிரம்பப் பெற்றவன். மங்கைமார கையில் கவினுகொண்டது உலாக்காலத்தில் எனக்கொன்சு. (ங)

பத்தர்குழப்பராபரன்பாரில்வந்துபார்ப்பானெனச்
சித்தர்குழச்சிவபிரான் நிலைமூதூரடஞ்செய்வா
னெதநனிகவந்தில்புகுந்தெமையாளுக்கொண்டெம்பணிகொன்வான்
வைத்தமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிமலருமே,

(ப - னா) பததர்குழ-பத்தர்கள் குழந்த, அ-அந்த, பராபரன் - ஆதியந்த மில்லாத சிவபெருமான், பார்ப்பான் என - வேதியனென்னும்படி, பாரில் வந்து - பூமியில் எழுந்தருளி, சித்தர்குழ-சித்தர்கள் குழந்த, அ சிவபிரான் - அநதச்சிவபிரான், திலை மூதூர - தில்லை யாகிய பழைய நகரினகண், நடம் செய்வான் - நடநம் செய்பவன், எத்தன் ஆகி வந்து - எத்தனைய வந்து, இல் புகுந்து-வீடேறி, எம்மை ஆளும் கொண்டு - எங்களை ஆளாகவுக்கொண்டு, எம் பணி கொள்வான் - எமது தொண்டினையும் கொள்வோன், (அவனது) மாமலர் வைத்த - மாமலர் போல வைக்கப்பட்ட, சேவடி கண் - சேவடியின் கண்ணே, நம் - நமது, செனனி - தலையானது, மன்னி - பொருந்தி, மலரும் - மலரா நிற்கும், எ - று.

(க - னா.) பத்தரால் குழப்பட்டவனும், வேதியனாய் இவ்வுலகில் வந்து சித்தரால் குழப்பட்டவனும், திலையில் நடிப்பவனும், எம்மை யாட்கொண்டு எம்பணியையுந் கொளபவனும் ஆகிய சிவபெருமானது திருவடியில் எமது சிரசானது பொருந்தி விளங்கா நிற்கும் என்பது.

(வி - னா.) பததா - அன்பா, சித்தா - அறிஞர். (ஞானியர்) எத்தன் - வஞ்சகன். பார்ப்பானெனது - குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிய திருவுருவை. (சு)

மாயலாழ்க்கையைமெய்யென்றெண்ணிமதித்திடாவகைநல்கினான்
வேயதோளுமைபங்கனெங்கடிருப்பெருந்துறைமேலினான்
காயத்துள்ளமுதுறவூறகீண்டுகொள்ளென்றுகாட்டிய
சேயமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னித்திகழுமே.

(ப - னா) மாய வாழ்க்கையை - மாய வாழ்வை, மெய் என்று எண்ணி - மெய்யென்று நினைத்து, மதித்திடாவகை-மதியாத வண்ணம், நலகிணை - அருள் செய்தவன், வேய தோள் - வேயின் தன்மையவாகிய தோள்சையுடைய, உமைபங்கன் - உமாதேவி பாகன், எக்கன் திருப்பெருந்துறை மேலினான்-எவகன் திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளினவன், ஊறஊற-சூரக்கச் சூரக்க, காயத்தன் அமுது-சரீரத்தினுள் அமிர்தமாம், கண்டுகொள் என்று காட்டிய - இத்தனைக் கண்டுகொள்ளென்று காட்டின, சேய - செம்மையாகிய, மாமலா - அழகிய தாமரை மலாபோன்ற, சேவடி கண் - சேவடியின்கண்ணே, நம் - எமது, சென்னி-தலையானது, மன்னி-பொருந்தி, திகழும் - விளங்கும் எ - று.

(க - னா) மாயவாழ்வாகிய இந்தப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை மெய்யென்று மதித்தழியாதபடி எனக்கு நல்லறிவைகொடுத்தவனும், உமாதேவிபாசனும், திருப்பெருந்துறை நாயகனும் ஆகிய சிவ பெருமானது திருவடியில் எமது சிரசானது பொருந்தி விளங்கா நிற்கும் எனபது.

(வி - னா) மாயவாழ்க்கை - பொய்வாழ்க்கை. வேய் - மூங்கில், சேய என்பதற்குப் பகுதி, செம்மை. (இ)

சித்தமேபுருந்தெமமையாட்கொண்டுதீவினைகெடுத்துய்யலாம்
பத்திதந்துண்பொற்கழற்கணைபன்மலாகொய்துசோத்தலு
முத்திதந்தித்தமூவுலகுக்குமபுறததெமைவைத்திடு
மத்தன்மாமலர்ச்சேவடிககணஞ்சென்னிமன்னிமலருமே.

(ப - னா) சித்தம் புருந்து - மனத்திலுபுருந்து, எம்மை ஆட்கொண்டு - எங்களை அடிமைகொண்டு, தீவினைகெடுத்து - தீவினையை அழித்தது, உய்யல் ஆம் பத்தி தந்து - உய்தற்குரியதாகிய பத்தியைத் தந்து, தன்பொனகமூலகணை-தனது அழகிய திருவடியின்கண், பல் மலர் கொய்து சோததலும்-பலமலாக்களைக் கொண்டர்ச்சித்தலும், முத்தி தந்து - வீடுதந்து, இத்த மூவுலகுக்கும் அப்புறதது-இந்த மூன்றலகுக்கும் அப்பால், எமைவைத்திடும் - எம்மைவைக்கின்ற, அத்தன்-எமது தந்தையாகிய சிவபிரானது, மா - அழகிய, மலர் - தாமரைமலர்

போன்ற, சேவடிக கண்-சேவடியின்கண், நம் சென்னி-எமது தலையானது, மன்னி பொருத்தி, மலரும் - மலரா நிற்கும், எ - று.

(க - ணா.) எமது மனத்திற்புகுந்து எம்மையாட்கொண்டு எமது தீவினையை யழித்து, உய்யும்வழியாகிய பததியை யருளி, தன் பொன்னடியில் மலாசாததலும் முதத்திதந்து இந்த மூலமலகங்களுக்கும் மேலாகிய பதத்தில் எம்மைவைக்கின்ற எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானது திருவடியில் எமது சிரசானது பொருத்திவினங்கா நிற்கும் என்பது.

(வி - ணா.) தந்திருவடியில் யாம் சாத்தினது மலா, அதற்கிடாக நமக்கவன தந்தது மேலாகியபதா, ஆதலால் இறைவன் பித்தன என்றற்கு “தன் பொற்கழற்கணை பன்மலாகொய்து சோததலும் முதத்திதந்திந்த மூவுலகுக்கு மப்புறத்தெமை வைத்திடும்மததன்” என்றா எனினுமாம். (சு)

பிறவியென்னுமிககடலைநீந்ததனபேரருடந்தருளினு னறவையென்றடியாகடங்களுடகுழாமபுகவிட்டுநல்லுறவுசெய்தெனையுய்ககொண்டபிரானனுணமைப்பெருக்கமாந்திறமைகாட்டியசேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னித்திகழுமே.

(ப - ணா.) பிறவி என்னும்-பிறவியென்கிற, இ கடலை நீந்த-இந்தகடலை நீந்துதற்கு, தன பேர் அருந்தந்து அருளினுன-தன் பெரிய அருளைக் கொடுத்தருளினுன், அறவை என்று-அநாதையென்று, அடியாசன் தங்கள் - அடியாருடைய, அருன் குழாம் - அருட்டொகுதியில், புகவிட்டு - புகுத்தி, நல உறவுசெய்து - நல்லுறவாகச்செய்து, எனனை உய்யக் கொண்ட - எனனை உய்யக்கொண்டருளின, பிரான் - உபகாரஞமுள்ளவன், (அவனது) உண்மை பெருக்கம் ஆம்-மெய்யின் பெருக்கமாகிய, திறமை காட்டிய-திறமைகாட்டின, சேவடிக கண் - சிவந்த திருவடியில், நம் சென்னி - எமது தலையானது, மன்னி - பொருத்தி, திகழும் விளங்கும், எ - று.

(க - ணா.) பிறவிக் கடலைத் தாண்டிதற்குத் தன் பேரருட்புணையைத் தந்தருளினவனும், அநாதன் என்று என்னைத் தன் அடியார் கூட்டத்திற் புகவிட்டு அவர்களோடுறவாக்கி என்னை உய்யும்படி ஆட்கொண்டருளின இறைவனது திருவடியில் எமது சிரசானது பொருத்தி வினங்காநிற்கும் என்பது.

(வி - னா) பிறவியைக் கடல் எனறதஞல் பேரருளைப் புனை
யென்னலாயிற்று. (எ)

புழுவினும் பொதித்திடுகும் பையிற்பொய்தனையொழிவித்திடு [ன்று
மெழிலகொன்சோதி யெமமீசனெயிரானென னுடையப்பனெனெற
தொழுததையினராகித் தூய்மலாககண்கணீரமல்குந்தொண்டாககு
வழுவினா மலர்ச்சேவடிககணஞ்சென்னிமன்னிமலருமே.

(ப - னா) புழுவினா லபொதித்திடு குரம்பையில - புழுக்க
ளால வேயப்பட்ட கூட்டில, பொய்தனை ஒழிவித்திடும் - பொய்யை
ஒழிவிக்கிற, எழில கொன சோதி - அழகைக்கொண்ட ஒளியையு
டைய, எம் ஈசன் - எங்கள் ஈசன், எம்பிரான் - எம்பெருமான, என்
உடை அப்பன் - என்னுடைய அப்பன், என்று என்று - என்று
சொல்லி, தொழுதையினர் ஆகி - தொழுகின்ற ஸகையுடையவ
ராகி, தூ - பரிசுத்தமாகிப், மலா - தாமரைமலர்போன்ற, கண்கண் -
கண்களில், ஈ மல்கும் - ஈ நிறைந்த, தொண்டாககு - தொழும்பா
ககு, வழுவு இலா - தவறுதலில்லாத, மலா - தாமரைமலர்போன்ற,
சேவடிக கண் - சேவடியிள்கண், நம் சென்னி-எமது தலையானது
மன்னி - பொருந்தி, மலரும் - மலராரிற்கும், எ - று.

(க - னா.) புழுககூடாகிய உடம்பிற்பொய்யெண்ணங்களை
நீக்கி யருள்கின்ற தேஜோமயன, எம் ஈசன், எம்பிரான், என்னப்
பன், என்று தொழுதகையிரைய் நின்று கண்கணீர சித்தகின்ற
மெய்யன்பருககுத் தவருமல் முத்திரந்தருள்கிற இறைவனது திரு
வடியில் எமது சிசானது பொருந்தி விளங்காநிற்கும் எனபது.

(வி - னா) பொதிதல் - வேயதல். புழுவினும் பொதித்திடு
குரம்பை எனறது உடம்பை. வழுவினா - முத்திரந்தருதலில் தவறுத
லில்லாத. (அ)

வயனாய்த்திரிவேணுவாவென்று வல்வினைப்பகையத்திடு
முமபரானுலகூடறுத்தப்புறத்தாய்நின்றவெம்பிரா
னனபரானவர்கருளிமெய்யடியாகட்கின்பந்தழைத்திடுஞ்
செம்பொன்மாமலர்ச்சேவடிககணஞ்சென்னிமன்னித்திருமே.

(ப - னா) உம்பன் ஆய் திரிமேனை - வீணையத்திரிகின்ற என்னை, உர என்று - உரவென்ற, வல் வினைப்படை மாய்த்திடும் - வலிய வினையாகிய படைகைய அழிக்கின்ற, உம்பரான - மேலான, உலகு உயி உறுதது - உலகங்களை ஊடறுத்தச்சென்ற, அப்புறத்த னுப சினை - அப்பாற் பட்டவனாகி நின்ற, எம்பிரான் - எம்பெரு மான், அன்பா ஆனவாககு அருளி - அன்பரானவாககு அருள் செய்து, மெய் அடியாரட்கு - மெய்யடியாராககு, இனபம் சமைத் திடும் - இனபம் செழிக்கப்பெற்ற, செம்பொன் - செம்பொன் போன்ற, மா மலா சேவடிககண்-அழகிய மலாபோன்ற சேவடியின் கண், நம் சென்னி மனனி - எமது தலையானது பொருந்தி, திக மும் - விளங்காநிற்கும், எ - று.

(க - னா.) உம்பருத்த திரிகின்ற என்னை உரவென்றழைத் து என் வலிய வினைப்பகையை யழிக்கின்ற மேலோனும், எல்லாவு லகங்களையும் கடந்து நின்றவனும் ஆகிய சிவபிரானது திருவடியில் எமது சிரசானது பொருந்தி விளங்காநிற்கும் என்பது.

(வி - னா.) உம்பர் - மேலிடம். உம்பரான் - மேலிடத்தை யு டைபுடன். உலகாடறுததுப் புறத்தனாப் நின்றது சாவகங்காரகா லத்தில். அனற்பும பிரமவிஷ்ணுகளுக்கிடையே நெருப்புப்பொரு ப்பாய் நிமிரத்ததைக் குறித்ததெனினும் பொருத்தம். (க)

முத்தனைமுசற்சோதியைமுககணப்பனைமுசலளித்தினைச்
சித்தனைசசிவனோகனைச் திருநாமமபாடித்திரிதரும்
பத்தாகாளிவகேவப மீனீருங்களபாசநதிரபணிமினே
சித்தமாரதருஞ்சேவடிககணஞ்செனனிமன்னித்திகமுமே.

(ப - னா) முத்தனை - பாசவிமுகத்தனை, முதல் சோதியை - முதலாமொளியை, முககண அப்பனை - மூன்று கண்களையுடைய எமது அப்பனை, முதல் வித்தனை - மூலவித்தை, சித்தனை - மெய் யன்பர்களின் சித்தமாகிய மனத்திற் குடிசெண்டிருப்பவனை, சிவ லோகனை - சிவபுரமாகிய ஸ்ரீ மகாக்கலாயத்தி லெழுந்தருளியிருப் பவனை, திரு நாமம் பாடி திரி தரும் - திருப்பெயர் பாடித்திரிகின்ற, பத்தர்கள - பகதர்களே, இவகே வம்மின - இவகே வாராகுகள், நீ - (வந்த) நீங்கள், உங்கள் பாசம் திர - உங்கள் பாசம் ஒழிய, பணி

மின் - வணங்குகங்கள், சித்தம் ஆர் தரும் - உணமைநிறைந்த, சேவடிக்க கலா-சேவடியின்கண், நம் சென்னி மன்னி - எமது தலையாணது பொருந்தி, திகழும் - விளங்கும், எ - று.

(ங - னா.) முததன், முதற்சோதி, முககணப்பன், முதல்விதது, சித்தன், சிவலோகன், அவனது திருநாமம் பாடித்திரியாநின்ற பத்தாகனே, இங்கே வந்து அவலிறைவனை உங்கன் பாசபந்தம் அழும்படி பணியுங்கள், அவனது திருவடியில் எமது ரொசாணது பொருந்தி விளங்காநிறகும எனபது.

(வி - னா.) முத்தன் - பாசரிக்க முன்னவன். முதற்சோதியென்றது முச்சுடாகளுக்குக் காரணமாகிய ஒளியெனற்படி. முதல்விதது - பிரபஞ்சத்துக்கு முதற்காரணன். சித்தன் - அறிவுருவனெனினுமாம். (க0)

திருச்சிற்றரபலம்.

திருவார்த்தை

அறிவித்தன்புறுதல்.

ஆசிரியவீருத்தம்.

திருச்சிற்றரபலம்.

மாதிவாபாகன்மறையினற
வாசகன்மாமலாமேயசோதி
கோதிலபரங்கருணையடியா
குலாவூர்திருணமாகல்கும
போதீலர்சோலைபெருந்துறையெம்
புண்ணியன்மண்ணிடைவந்திழிர்
தாதிபிரமமவெளிப்படுத்த
வருளறிவாரொம்பிரானுவாரே.

(உ - னா) மாது இவா பாகன் - பெண்ணூர்த பக்கன், மறை பயிற்ற வாசகன் - வேதங்களிற் பழகிய சொல்லினன், மா -

பெருமைபொருந்திய, மலர் - (அனபரது இதயமாகிய) தாமரை மலரில், மேய - தங்கிய, சோதி - ஒளி, கோது இல் - குற்றமில்லாத, பரம் சுருணை - மேலான அருள்வடிவு, அடியா குலாவு நீதி - அடியார் கைப்பற்றின நியாயங்களை, குணம் ஆக - குணமாகக்கொண்டு, நல்கும் - அருள்செய்கிற, போது அலர் சோலை - பேரரும்புகள் விரியாநின்ற சோலைசூழந்த, பெருநதுறை - திருப்பெருநதுறையிலெழுந்தருளிய, எம் புண்ணியன் - எமது புண்ணியவுருவின், (அவன்) மண்ணிடை - மண்ணுலகில், இழித்து வந்த - இறங்கி வந்து, ஆதி பிரமம் வெளிப்படுத்த - ஆதியாகிய பிரமப்பொருளை வெளிப்படுத்தின, அருள் அறிவார் - அருளினறனமையை அறியவல்லார, எம் பிரான் ஆவார் - எம்பிரான்மாராவார், ஏ - டு.

(ந - னா.) மங்கைபக்கமும், வேதமபயின்ற வாக்கினனும், அனபரது இதயதாமரையிலெழுந்தருளியிருப்பவனும், பெருங்குருணையானனும், அடியா நீதிகளைக் குணமாயக்கொண்டருள்கின்ற திருப்பெருநதுறைப் புண்ணியனும் ஆகிய சிவபெருமான் இந்த மண்ணுலகில் வந்து, முதற்பொருளாகிய பிரமத்தை எமக்கு வெளிப்படுத்தின பெருங்குருணையை அறிய உல்லவா எம்பிரான்மாராவார் என்பது.

(வி - னா.) இவாதல் - ஏறுதல். அது இவகுத தங்குதற்பொருளது. வேதம் - இறைவன் வாக்காதலால் “மறைபயின்ற வாசகன்” என்றா. (க)

மாலயன் வானவர்கோனும்வந்து
வணங்கவவாக்கருள்செய்தவீசன்
ஞாலமதனிடைவந்திழிந்து
நன்னெறிகாட்டிநலந்திகழுங்
கோலமணியணிமாடநீடு
குலாவுமிடவைமடநலலாட்குச்
சீலமிக்கக்ருணையனிகருந்
திறமறிவாரெம்பிரானவாரே.

(ப - னா.) மால அயன் வானவா கோனும் - திருமாலும் பிரமனும் இந்திரனும், வந்து வணங்க - வந்து தொழ, அவாக்கு அருள் செய்த ஈசன் - அவாக்கு அருள் செய்த ஈசன், ஞாலம் அத

எரிடை - உலகத்தில், இழிந்து வந்து - இறங்கி வந்து, நல் நெறி
காட்டி - நல் கழியையகாட்டி, நலம் திகழும் - நன்மை விளங்கு
கொடி, கோலம் - அழகாகிய, மணி அணி - மணிகளால் அலங்கரித்
தபட்ட, மாடம் - மாளிகைகளை, நீடு - நீண்ட, குலாவும் - வினங்கு
கின்ற, இடைவை-திரு இடை மருதூரில், பட நல்லாட்கு-ஒரு பட
மங்கைக்கு, சிலம் மிக - ஒழுக மிகுபடி, கருணை அளிக்கும் - கரு
ணைசெய்த, திறம் அறிவா - திறத்தினை அறிபவா, எம்பிரான்
ஆவார் - எம்பிரான்மா ராவார், எ - னு.

(க - னா.) திருமாவும், பிரமணம், இரதிரணம் உந்து வணங்க
அவர்களுக்கு அருள செய்த இறைவன், இடதப் பூமியில் எழுந்தருளி
ஆன்மாத்களுக்கு நன்னெறியைக் காட்டி, திருவிடைமருதூரில் ஒரு
மாடங்கு நல்லொழுக மிகும்படி கருணை செய்தவித்ததை அறி
பவா எம்பிரான்மா ராவா என்பது.

(வி - னா) வாணவாகோனும் என்ற வும்மையை மால் ஆயன
என்பவர் நீற்றிலக கூட்டிக இடை பருது என்பது இடைவை
யென பருது வாய்ந்து. (உ)

அணிமுடிபாதிபராகோமா

ஞானநதக்கூததனறுசமயம்

பணிவகைசெய்துபடவதேறிப

பாரொடுவிண்ணும்பரவியேத்தப

பிணிகெடநலகுடபெருநுணறபெய

பேரருளாளனபெண்பாலுகந்து

மணிவலைகொண்டுவான்மீன்விசிறும

வகையறிவாரொம்பிரானுவாரோ.

(ப - னா.) அணி முடி ஆதி - அலங்கரிக்கப்பட்ட முடியை
யுடைய முதலவன், அமரா கோமான் - தேவா பெருமான, ஆநதக்
கூததன் - இன்பக் கூததாடுவோன், அறு சமயம் - ஆறு சமயங்
களுக்கும், பணிவகை செய்து - பணியும் விதம் செய்து, படவது ஏறி -
படவேறி, பாரொடு விண்ணும் - மண்ணுலகத்தாரோடு விண்ணுலகத்
தாரும், பரவி எதத - வழிபட்டுத் துதிக்க, பிணிகெட நலகும்-பிணி

நீங்க அருள் செய்த, பெருந்துறை - திருப்பெருந்துறையி லெழுந்
தருளிய, எம் பேர் அருளுளன் - எமது பேரருளுளனாகிய சிவபெரு
மான், பெண்பால் உகந்த - பெண்பாசத்தை விருமபி, மணி கலை
கொண்டு - அழகிய வலைபக கொண்டு, வான்மீன் விசிறம்-மேன்
மைபாகிய மீன்களைக் கவர்ந்த, வரை அறிவார - வித்ததை அறி
பவர், எம்பிரான் ஆவார - எம்பிரான்மா ராவார, எ - று.

(க - னா.) தேவ தேவனாகிய சிவபெருமான் பெண்பாகனாய்
படவேறி அழகிய வலையைக்கொண்டு மீன்களைக் கவர்ந்த வித்ததை
அறிபவர் எம்பிரான்மா ராவார என்பது.

(வி - னா.) ஆனந்தக் கூடதன் - கண்டாக்கு இனபஞ் செய்
யுத்திருக் கூத்தினை யுடைவன். அன்றி ஆனந்ததாற கூத்தாடு
வோன், படவு - தெப்பம். வலைகொண்டு மீன் கவராத வல்லாறதை
திருவிளையாடற்புராணம் வலை வீசின படலத்திற் காண்க. (ங)

வேடுருவாகிபகேந்திரத்து

மிகு குறைவானவாவத் துதன்னைத்

தேடவிருங்கிவபெருமான்

சிந்தனைசெய்தடியோக்களாய்

வாடலமார்தபரிமாவேறி

பையன்பெருந்துறையாதிபந்நா

ளோடாகளையெங்குமாண்டுகொண்ட

வியல்பறிவாரொம்பிரானுவாரோ.

(ப - னா) வேடு உரு ஆகி - வேடனுருக்கொண்டு, மகேந்திர
த்து - மகேந்திரமலையில், மிகு குறை - மிகுந்த குறைகளையுடைய,
வானவா - தேவாகன், வந்து - உந்து, தன்னை தேட இருந்த - தன்
னைத்தேடும்படி எழுந்தருளியிருந்த, சிவபெருமான்-சிவபிரான், அடி
யோக்கள் உய்ய-அடியோம் உய்யும் வண்ணம், சிந்தனைசெய்து - சிந்
தித்து, ஆடல் அமர்த்த-வெற்றியமைத்த, பரிமா ஏறி-குதினா யேறி,
ஐயன் - ஐயனாகிய, பெருந்துறை ஆதி-திருப்பெருந்துறைக்கு முதல்
வன, அநான் - அந்நாளில், எடர்களை - தோழர்களை, எங்கும்-எவ்வி
டத்தும், ஆண்டுகொண்ட - ஆண்டுகொண்டருளின, இயல்பு அறி

வார் - இயல்பை அறிபவா, எம்பிரான் ஆவார் - எம்பிரான்மாராவார், எ - று.

(க - னா.) மகேந்திரமலையில் வேடவருக்கொணமி, தேவர்கள் வந்து சந்த்ருறைகளைச் சொல்லித்தேடும்படி யிருந்த சிவபெருமான், அடியோங்கள் உய்யுமபடிச்சிந்தித்துக் குகினாயேறிவந்து அன்பர்களை ஆண்டுகொண்டவகையை அறிபவர் எம்பிரான்மாராவா என்பது.

(வி - னா.) இறைவன் பரிமா வேறிவந்தவரலாற்றைத் திருவிளையாடற் புராணம் நரி பரி, யாக்கிய படலத்திறகாணக. (3)

வந்திமையோர்கள்வணங்கியேத்த

மாக்கருணைக்கடலாயடியார

பந்தனைவிண்டறநலகுமெங்கள்

பரமன்பெருந்துறையாதிவந்தா

ஞாந்துநிகைகடலைகடத்தன

ஞேங்குமதிலிலங்கையதனிர்

பந்தனைமெலவிரலாட்கருளும்

பரிசறிவாரொம்பிரானாவாரே.

(ப - னா.) இமையோர்கள் வந்து-தேவர்கள் வந்து, வணங்கி எத்த-வணங்கித்ததிக்க, மா - பெரிதாகிய, கருணை கடலாய் - கருணைக்கடலாகி, அடியார-அடியாருடைய, பந்தனை - பிறவிப்பிணிப்பு, விண்டு அற - நீங்கி யொழிய, நலகும் - அருள் செய்கிற, எங்கள் பரமன் - எங்கள் பரமன், பெருந்துறை ஆகி-திருப்பெருந்துறை முதல் வன், அ நான்-அந்நாளில், உந்து திறைகடலை - எழுதின்ற அலைகளே யுடைய கடலை, கடந்து-தானடி, அன்று - அக்காலத்தில், ஒங்கும்-உயர்ந்த, மதில் - மதில் குழ்த்த,* இலங்கையதனில் - இலங்கையில், பந்து அனை - பந்துதங்கிய, மெலவிரலாட்கு - மென்மையாகிய விரலையுடையவருக்கு, அருளும் பரிசு அறிவார - அருளினதன்மையை அறிபவா, எம்பிரான் ஆவார் - எம்பிரான்மாராவார், எ - று.

(க - னா.) தேவர்கள் வந்துவணங்கித்துதிக்க இரங்கி, அடியார்ந்து பாசபந்தம் அறஞெழியும்படி அருள்செய்த மேலோனாகிய திருப்பெருந்துறை முதலவன், கடலைக்கடந்து சென்று இலங்கையில்

வண்டோதரிக்கு அருள்செய்தவிதத்தை அறிபவா எம்பிரான்மாராவா என்பது.

(வி - னா) இலங்கை யென்ற குறிப்பால் பதனை மெல்வீர லாள் என்றது வண்டோதரியை யுணர்த்திற்று. (12)

வேவத்திரிபுரஞ்செற்றவில்லி
வேடுவனுய்க்கடிநாய்களுக்கு
வேவற்செயல்செய்யுந்கேவர்முன்னே
யெமபெருமானுணியங்குகாட்டி.
லேவுண்டபன்றிக்கிரங்கியிச
னெநதைபெருந்துறையாதியன்று
கேவலக்கேழலாய்ப்பாலகொடுத்த
கிடப்பறிவாரொம்பிரானுவாரோ.

(ப - னா) திரிபுரம் வேவ - மூப்புரம் வேம்படி, செற்றவில்லி - அழித்தவில்லையுடையவன், வேடுவன் ஆய் - வேடுவனாகி, சுடிநாய கள் சூழ - வேகதையுடைய நாயகள் சூழ, எவல செயல்செய்யும் - எவற்றொழிலைச் செய்கின்ற, தேவா முன்னே - தேவர்களுக்கெதிரே, எம்பெருமான் - எம்பெருமானாவன், இயங்குகாட்டில் - சஞ்சரிகிற காட்டில், எ உண்டபன்றிகு இரங்கி - அம்புண்ட பன்றிக்கு இரங்கி, ஈசன் - சிவபெருமான், எந்தை - எமதுதலைவன், பெருந்துறை ஆதி - திருப்பெருந்துறை முதலவன், அன்று - அக்காலத்தில, கேவலம் - அற்பமாகிய, கேழல் ஆய - பன்றியாகி, பாலகொடுத்த - பாலருத் திய, கிடப்பு அறிவா - கிடையை அறிபவர், எம்பிரான் ஆவா - எம்பிரான்மாராவார், எ - று.

(க - னா.) திரிபுராத்களாகிய சிவபெருமான வேடவுருக்கொ ண்டு, எவலசெய்யுந் தேவர்களுக்கெதிரில, காட்டில் அம்புனைத்துக் கிடந்த பன்றிக்கிரங்கித்தானும் ஓர் பன்றிகடிவல்கொண்டு அதன் குருளைகட்டுப்பாட்கொடுத்த வகையை அறிபவர் எம்பிரான்மாராவார் என்பது.

(வி - னா.) பன்றிகுருளைக்கிரங்கிப் பால்கொடுத்தவரலாற்றைத் திருவினையாடற் புராணம் பன்றிக்குட்டிகுருப் பாலகொடுத்த படலத் திற்காண்க.

நாதமுடையதோர்நற்கமலப

போதினிநண்ணியநன்னுதலா

ரோதிப்பணிநதலர் தூவியேத்த

வொளிவளர்சோதியெம்மீசன்மன்னும

போதலர்சோலைபெருநுதையெம்

புண்ணியன்மண்ணிடைவந்துதோன்றிப்

பேதங்கெடுத்தருள்செய்பெருமை

யறியவல்லாரெம்பிரானுவாரோ.

(ப - னா.) நாதம உடையது - நாதத்தை யுடையதாகிய, ஓர்-
ஒப்பற்ற, நலகமல போதினில - நல்ல தாமரைப்பூவில், நண்ணிய -
பொருந்திய, நல் நுதலா - அழகிய நெற்றியையுடையவா, ஒதி-புக
ழ்நுதலாதது, பணிந்த - வணங்கி, அலா தூவி - மலர்களைத் தூவி,
தெத - துதிக்க, ஒளிவளர்சோதி - பிரகாசமடிகுந்த சோதிசொருப
ராகிய, எம் ஈசன் - எங்கனீசன், மன்னும் - நிலைபெற்ற, போது
அலாசோலை-போரும்புகள் மலாகிவை சோலைக்குந்த, பெருநுதலை-
திருப்பெருநுதலையுள்ள, எம்புண்ணியன் - எங்கன் புண்ணியமார்
ததி, மண் இடைவந்து தோன்றி - மண்ணுலகத்தில வந்துதோன்றி,
பேதம் கெடுத்த - வேறுபாட்டை யழித்து, அருள்செய பெருமை -
அருள்செய்த பெருமையை, அறியவல்லா - அறியவல்லவர், எம்பி
ரான ஆவா - எம்பிரான்மாராவா, எ - று.

(க - னா.) திருமகள் சரசுவதி எனபோர் வாழ்ந்தி வணங்கி
மலர்களைத் தூவி வழிபட, அவாபொருட்டுப் பூமியிலவந்து அவர்களு
டைய வேறுபாட்டைக்கெடுத்த அவர்களுக்க கருள்செய்த பெருமை
யை அறிபவா எம்பிரான்மாராவா என்பது

(வி - னா.) கமலப்போதினி நண்ணிய நன்னுதலா என்ற
குறிப்பால் திருமகளையும் சரசுவதியையும் சொன்னலாயிற்று. (எ)

பூவலாகொன்றையமரலைமார்பன்

போருகிவன்புவிக்கொன்றவீரன்

மாநுநல்லாருமைமங்கைபங்கன

வண்பொழிலஞ்ஞென்பெருநுதலைக்கோ

னேறில்பெருமபுகழெங்கனீச
 னிருங்கடல்வாணற்குத்தியிற்றேன்று
 மோவியமங்கையாதோள்புணரு
 முருவறிவாரொம்பிரானுவாரோ.

(ப - னா) பூ அலா - மலர்கள் விரியாநின்ற, ஆம் - ஆழசிய,
 கொன்றைமால - கொன்றைமாலையையணித, மாபன - மநாபை
 யுடையவன, போ - போரத்தொழிலுகருரிய, உகா - நகங்களை
 யுடைய, வல புலி - வலிய புலியை, கொன்ற வீரன் - கொன்ற
 மகாவீரன், மாது நல்லாள் உமை மங்கை பங்கன - மாதாநிற் சிறந்த
 வளாகிய உமாதேவி பங்கன், வண் பொழில் சூழ் - வளவிய சோலை
 சூழ்சே, தென் பெருந்துறை கோன் - தென திருப்பெருந்துறை
 நாயகன், ஏதம் இல - குறமில்லாத, பெரும புதழ் - பெரும புகழை
 யுடைய, எங்கன ஈசன் - எம்முடைய ஈசன், இரு - பெரிய, கடல்
 வாணற்கு - வருணனுக்கு, தியில் தோன்றும் - நெருப்பிலுதித்த,
 ஓவியம் - சித்திரமபோன்ற, மங்கையா - மாதருடைய, தோள புண
 ரும் - தோள்களைத்தழுவிய, உரு அறிவார - உருவத்தின தன்மை
 யை அறிபவா, எம்பிரானுவா - எம்பிரான்மாராவா, எ - று.

(க - னா) இறைவன், வருணனுக்குத் தியிற்றேன்றிய பெண்
 களைத் தழுவின செயதியை அறிபவ் எம்பிரான்மாராவா என்பது.

(வி - னா.) புலியென்றது தாருகாவனத் திருடியா செயத்
 தேன்வியிற்றேன்றிய புலியை. (அ)

தூவெள்ளைநீறணியெம்பெருமான்
 சோதிமகேந்திரநாதனவந்து
 தேவாதொழும்பதமவைத்தவீசன்
 நென்னென்பெருந்துறையளியன்று
 காதலபெருக்கருணைகாட்டித்
 தன்கழல்காட்டிக்கிந்துருக்க
 சேதங்கெடுத்தெனனையாண்டருளுங்
 கிடப்பறிவாரொம்பிரானுவாரோ.

(ப - னா.) தூ வென்னை நீறு அணி - பரிசுதமாயிய வெ
ணீற்றை யணிந்த, எம்பெருமான் - எமதுசிவபெருமான், சோதி -
ஒளியுருவாயிய, மகேந்திர நாதன் - மகேந்திரத்தலைவன், வந்து தே
வா தொழும் - வந்து தேவர்கள் வணங்குகின்ற, பதம் - தன் திரு
வடிவைய, வைத்த - இம்மண்ணில் வைத்த, ஈசன் - இறைவன்,
தென்னன் - தென்னவன், பெருந்துறை ஆளி - திருப்பெருந்துறை
யை யாவ்வோன், அன்று அஃக்காலத்தில், காதல பெருக - ஆசை
அதிகரிக்க, கருணை காட்டி - கருணையைக்காட்டி, தன கழல் காட்டி -
தன் திருவடிக்காட்டி, கசிந்து உருக - கசிந்துருகுவண்ணம்,
கேதம் கெடுத்து - துன்பத்தைக்கெடுத்து, என்னை ஆண்டருளும் -
என்னை ஆண்டருளின, கிடப்பு அறிவார - கிடக்கையை அறிபவர்,
எம்பிரானுவார - எம்பிரானமாராவார், எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறை யிறைவன் அந்நாளில் வந்து
கருணைசெய்து தன் திருவடியைக்காட்டி என் மனங் கசிந்துருகும்
படி என துன்பங்களை யொழிந்தெனனை யாண்டருளின செய்தி
யை அறிபவா எம்பிரானமாராவா என்பது.

(வி - னா) ஆளி என்பதில இகரவிருதி ஆண்பாலகருமித்
சேதம் - வடசொல். (சு)

அங்கண்ணெங்கனமராபெம்மா

எழ யாராகமுதனவனிவந்த

வெங்கனபிரானிருமபாசந்நிர

விகபரமாயதோரீன்பமெய்தச்

சங்கங்கவாகதுவண்சாத்தினைஞ்

சதுரன்பெருந்துறையாளியன்று

மகசையாமல்குமதுனாசோகத

வகையறவாடொம்பிரானுவாரே.

(ப - னா.) அங்கண்ண - அழகிய கண்ணையுடையவன், எங்
கன அமரா பெம்மான் - எவ்வன் தேவா பெருமான், அடியார்க்கு
அமுதன் - அடியார்க்கு அமுதமானவன், அவனி வந்த - பூமியில்
வந்த, எவகன பிரான் - எவகன பெருமான, இருபாசம் தீர - பெரிய

பாசம் நீங்கவும், இகபரம் ஆயது - இகபரங்கனாகிய, ஒர் இன்பம்
எய்த - ஒப்பற்ற இன்பமுண்டாகவும், சங்கம் கவர்ந்து - வளையலெ
யெடுத்து, வண்சாத்தினோடும் - வளவியதலையணியோடும், சதுரன -
சதுரதையுடையவன், பெருதுறை ஆளி - திருபெருந்துறையை
ஆளுதலுடையவன், அன்று - அங்காவில், மனகையர் மல்கும் - மா
தாகன் நிறைந்த, மதுரைசேர்ந்த - மதுரையையடைந்த, வகை அறி
வார்-வகையையறிபவர், எம்பிரானாவார் - எம்பிரான்மாராவார், எ-று.

(க - னா) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமான் உளையலெடு
த்து மங்கையா நிறைந்த மதுரைப்பதியிலெழுந்தருளிய வரலாற்றை
அறிபவா எம்பிரான்மாராகா என்பது.

(வி - னா.) அங்கணன் - திருபைக்கண்ணன். இகபரம் - இம்
மை மறுமைகள். சாத்து - தலைக்கோலம். உளையலெடுத்து வந்த
வரலாற்றைத் திருவீளையாடற்புராணம் வளையல் விற்ப்படலத்திற்
காண்க.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

எ ண் ண ப் ப தி க ம்.

ஒ ழி யா வின் ப த் து வ கை.

ஆசிரியவீருத்தம்.

நீ ரு சீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

பாருருவாயபிறப்பறவேண்டும்

பததிமையும்பெறவேண்டுஞ்

சிருருவாயசிவபெருமானே

செங்கமலமலாபோ

லாருருவாயவென்றாமுதே

யுன்னடியவர்தொகைகடுவே

போருருவாயநின்றிருவருளகாட்டி

யென்னையுமுய்யக்கொண்டருளே.

(ப - னா.) பார - பூமியில், உரு ஆய - உருக்கொண்ட, பிறப்பு-பிறவி, அறவேண்டும் - அற்றொழியவேண்டும், பத்திமையும் பெறவேண்டும் - பத்திமையும் அடையவேண்டும், (ஆதலால்) சிர் உரு ஆய - சிறத்த உருவத்தைக்கொண்ட, சிவபெருமானே-சிவபிரானே, செங்கமல மலர்போல் - செந்தாமரை மலர்போல, ஆர் உரு ஆய - அரிய உருவாகிய, என ஆர் அமுதே - என அரிய அமிர்தமே, உன் அடியவா தொகைநடுவே - உன் அடியார் திரளின் இடையே, ஓர் உரு ஆய - ஒப்பற்ற உருவாகி, நின் திரு அருள் காட்டி-உன் திருவருளைக்காட்டி, எனனையும் - அடியேனையும், உய்ய கொண்டருள் - உய்யக்கொண்டருள்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) எம்பெருமானே, எனபிறவியற்றொழிய வேண்டும், நான் உன்னிடத் தன்புசெய்தலையும் பெறவேண்டும், உன் அடியார் நடுவில் என்னையு மாட்கொண்டருளவேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) பார எல்லாவுலகங்களையுள் குறித்தது. பத்திமை - பத்தி. எனனையும் என்றவுமமை இழிவு சிறப்பு. இறந்தது தழீ இயது மாம்.

(க)

உரியேனல்லேனுனக்கடிமை

யுன்னைப்பிரிந்திகொருபொழுதுந

தரியேனானேனினனதென்

றறியேன்சங்கராகருணையிறை

பெரியோனொருவன் கண்டுகொளென்று

பெய்கழலடி காட்டிப்

பிரியேனென்றென்றருளியவருளும்

பொய்யோவெங்கள்பெருமானே.

(ப - னா.) உனக்கு அடிமை-உனக்கு அடிமையாகிய நான், உரியேன் அல்லேன் - உரியவனல்லேன், உன்னை பிரித்து - உன்னை நீங்கி, இங்கு - இவ்விடத்த, ஒரு பொழுதும் - சிறிது நேரமும், தரியேன் - தரித்திரேன, நாயேன் - நாயினேன், இன்னது என்று அறியேன் - (காரணம்) இன்னதென்று அறிகிலேன், சங்கரா-சங்கரனே, சருணையினல் - சருணையால், பெரியோன் ஒருவன் - யான் பெரியோனாகிய ஒருவன், கண்டுகொள் என்று - என்னை அறிகத்கொள்

என்ற, உன பெய்கழல் அடி காட்டி - உன் வீரக் கழலைத் தரித்த
திருவடிபையகாட்டி, பிரியேன் என்று என்று - பிரியேனென்று
சொல்லி, அருளிய அருளும்-அருளின் அருளும், பொய்யோ-பொய்
தானே, எவ்வள பெருமானே - எவ்வள சிவபெருமானே, ஏ - று.

(க - னா.) உனக்கு அடிமை உரியேனல்லேன், ஆயினும்
உனைப் பிரிந்து இவ்விடத்துச் சிறிது நேரமும் தரிக்கலாற்றேன்,
அதற்குக் காரணமறியேன், என் பெரியவன், வீணைக் கண்டுகொள்
னென்று உன் திருவடியைக் காட்டிப் பிரியேனென்று நீ சொல்லி
யருளியதும் பொய்யோ என்பது.

(வி - னா.) ஒரு பொழுதும் எனறது சிறிது பொழுதும்
என்றபடி. (உ)

என்பேயுருகநின் னருளளித்துன

னினைமலரடி காட்டி

முன்பேயெனையாண்டுகொண்ட

முனிவா முனிவர் முழுமுதலே

யின்பேயருளியெனையுருக்கி

யுயிருனாகி நவெமமானே

நன்பேயருளாயென னுயிர

நாதா நின்னருணைமே.

(ப - னா) எனபு உருக - வலம்புகள் உருகுமபடி, நின் அருள்
அளித்து - உன அருளைக் கொடுத்து, உன் - உன்னுடைய, இனை
மலர் - இரண்டு தாமரை மலர்போன்ற, அடி - திருவடிகளை, காட்டி -
காட்டி, முன்பே - முன்னமே, என்னை ஆண்டு கொண்ட - என்னை
ஆண்டுகொண்டருளின், முனிவா - முனிவனே, முனிவா முழு
முதலே - முனிவாக்கு முழு முதற்பொருளே, இன்பே அருளி-ஆந்
தத்தையே கொடுத்து, என்னை உருக்கி-என்னை உருகச் செய்து, உயிர
உண்கின்ற - உயிரைப் பருகுகின்ற, எமமானே - எம் பெரியோனே,
என் உயிர நாதா - என் உயிர்த்தலைவனே, நின் அருள் நானுமே -
நின் அருள் கட்சாமல், நண்பே அருளாய் - உன் நட்பையே அருள்
செய்வாயாக, ஏ - று.

(க - னா) என் என்புருகப்பண்ணி என்னை முன்பே யான் டருளின முதல்வனே, இன்பத்தைத் தந்து என்னுயினாக் கவர் கின்ற எம்பெருமானே, உன் அருள் கூசாதபடி உன்னிடத்தின்பு செய்தலையே எனக் கருன்செய்யவேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) முன்பேயென்றது திருப்பெருந்துறையில் குரு மூர்த்தமா யெழுந்தருளியிருந்த காலத்தை. (க)

பத்திலனே னுமபணித்திலனே னுமுன்
னுயர்ந்தபைங்கழல்காணப்
பித்திலனே னுமபிதற்றிலனே னும்
பிறப்பறுப்பாயெம்பெருமானே
முத்தனையானே மணியனையானே
முதல்வனே முறையோவென
மெத்தனையா னுமயான் றொடர்ந்துள்ளே
யினிப்பிரிந்தாறமேனே.

(ப - னா) பத்த இலனே னும - பற்றிலே னுயினும், பணித் திலனே னும - பணித்திலே னுயினும், பிறப்பு அறுப்பாய் - என் பிற வித்தனையைச் சேதிப்பாயாக, எம் பெருமானே - எம் பெரியோனே, முதது அனையானே - முததை நிகாததவனே, மணி அனையானே - மணியை நிகாததவனே, முதல்வனே - முதன்மையானவனே, முறையோ என்று - முறையோவென்று, எத்தனையா னும - எவ்வளவானும், யான் தொடர்ந்து - நான் தொடர்ந்து, உன்னை - உன்னை, இனி பிரிந்து ஆறமேன - இனி (உன்னைப்) பிரிந்து சகியேன், ஏ - று.

(க - னா) எம்பெருமானே, நான் உன்னைப் பற்றிலே னுயினும், பணித்திலே னுயினும், உன் திருவடியைக் காணவேண்டுமென் னும் பித்திலே னுயினும், உன் புகழையே பிதற்றித் திரியே னுயினும் என் பிறவியை யொழித்தருளவேண்டும், யான் சிறிது கோமாயினும உன்னைப் பிரித்திருக்க லாறமேன் என்பது.

(வி - னா.) பத்து - பற்று. பிதற்றல் - பலகாற் பேசல். வெண் ணீற்றை யணிந்திருக்கையால் முத்தனையானே என்றும். செந்நிற மேனியானையால் மணியனையானே என்றும் கூறினார். (ச)

காணுமதொழிந்தேனின்றிருப்பாதம்
கண்டுகணகளிகூரப
பேணுமதொழிந்தேன்பிதற்றுமதொழிந்தேன்
பின்னையெமபெருமானே
தாணுவேயழிந்தேனின்னினைதருகுந்
தன்மையெனபுனமைகளாற
காணுமதொழிந்தேனீயினிவரினுங்
காணவுநாணுவனே.

(ப - னா) நின் திரு பாதம் - உன் திருவடிநைய, காணுமது
ஒழிந்தேன் - காண்பதை ஒழிந்தேன், கண்டு கண்ட களிகூர - கண்டு
கண்கள் களிப்புமிக, பேணுமது ஒழிந்தேன் - விரும்புவதை ஒழிந்
தேன், பிதற்றுமது ஒழிந்தேன் - பிதற்றுவதை ஒழிந்தேன், பின்னை-
மேலும், எம் பெருமானே - எம்பெருமானே, தாணுவே - தாணுவே,
நின் நினைந்து உருகும் - உன்னை நினைந்துருகும் தன்மை, அழிந்
தேன் - ஒழிந்தேன், என்புனமைகளால் - என புன்மைகளாலே,
காணுமது ஒழிந்தேன் - காண்பதை ஒழிந்தேன், நீ இனிவரினும் -
நீ இனி வந்தாலும், காணவும் நாணுவன் - காணவும் நாணுவேன்,
எ - று.

(க - னா.) எம்பெருமானே, உன் திருவடிநையக் காண்கிலேன்,
கண்டுகண களிகூர விரும்பேன், பிதற்றிலேன், உன்னை நினைந்துரு
குந் தன்மையுமில்லேன், இனி நீயே வந்தாலும் உன்னைக்காண
வும் கூசுவேன் என்பது.

(வி - னா.) பேணுதல் - விரும்புதல். காணு - சலித்தலில்லா
தவன். (௫)

பாற்றிருநீற்றெம்பரமனைப்பரங்
கருணையோடுமெதிராது
தோற்றிமெய்யடியார்க்கருட்டுறைபளிககுஞ்
சோதியைநீதியிலேன்
போற்றியென்னமுதேயெனநினைந்தேத்திப
புகழ்ந்தழைத்தலறியென்னுள்ளே
பாற்றுவனாகவுடையவனேயெனை
பாடவென்றருளாயே.

(ப - னா.) பால - வெண்மையாகிய, திருநீற்ற - திருநீற்றை யணிகத, எம பரமனை - எமபரமனை, பரம் கருணையோடும் எதிர்த்த தோற்றி - மேலான கருணையோடும் எதிர்த்த காணப்பட்ட, மெய் அடியார்க்கு - மெய்யடியவர்களுக்கு, அருள் துறை அளிகும் - அரு டுதையை அருள்செய்கிற, சோதியை - ஒளியை, நீதி இலேன் - நீதி யிலாதேன், போற்றி - வணக்கம் செய்து, என் அமுதே என - என் அமிரதமே என்று, நினைந்து எதிரி-நினைந்து துதித்து, புசுழ்ந்து அழை தது - புசுழ்ந்து கூவி, அலறி - அலறி, என உள்ளே ஆற்றவன ஆக- எனமனத்தே ஆற்றுவேனாக, உடையவனே - என்னை யடிமைகொண் டவனே, என்னை - அடியேனே, ஆவ என்று - ஐயாவென்று, அரு ளாய் - இரங்கி யருள்வாயாக, எ - று.

(ந - னா.) திருவெண்ணீற்றை யணிகத மேலோனும், அடிய வாகுகதிதோ தோணி அருளசெய்வோனும், ஆகிய உனனை வணங்கி வாழ்த்திப்புசுழ்ந்தழைத்தலறி என்னுனனே தணிவேனாக அருளசெய யவேண்டும் என்பது.

(வி - னா.) பால் - வெண்ணை. ஆற்றதவ - சகித்தல. ஆவ - இரக்கக்குறிப்பு. (சு)

திருச்சிற்றமபலம்.

யா தீ தி ரா ப் ப த் து.

அனு ப வா தீ த மு ரா த் த ல்.

ஆசிரியவீருததம்.

தி ரு கீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

பூவாசென்னிமனனெமபுபங்கப்பெருமான்சிறியோமை
யோவாதுள்ளங்கலகதுணாவாயுருகும்வெள்ளகருணையின
லாவாவென்னப்பட்டபாயாடபடலாவநொருபபடுமின்
போவோங்காலமவந்ததுகாணபொய்விட்டுடையான்கழல்புகவே

(ப - ரா) பூ ஆர் - (கொன்றை) மலாபொருந்திய, சென்னி-
சிரததையுடைய, மன்னன் - தலைவன், எம் - எமது, புயங்கப்பெரு
மான - புயங்கப்பெருமான, சிறியோமை - சிறியோமாகிய எங்களை,
ஒவாது - நீங்காமல், உன்னம் கலந்து - மனத்திறக்கலந்த, உணர்வு
ஆய - அறிவுருவாகி, உருக்கும் - உருக்கசெய்கிற, வெள்ளக்கருணை
யினால் - கருணைப்பெருக்கால், ஆவா என்னப்பட்டு - ஐயோவென்ப
பட்டு, அன்பாய் - அன்பாகி, ஆட்பட்டார் - அடிமைப்பட்டார், வந்த
ஒருப்படுமின் - வந்த ஒருபடுங்கன், பொய்விட்டு - பொய்யாகிய
உடம்பைவிட்டு, உடையான்கழல்புக - உடையவனது திருவடியை
யுடைய, காலமவந்தது - காலம் நோந்தது, போவோம் - யாமசெல்லு
வோம், எ - று.

(க - ரா) கொன்றைமலரையணிந்த புயங்கப்பெருமான் சிறி
யோங்களை நீங்காது மனத்திறக்கலந்து அறிவுருவாகி மனத்தை யுருக்
ப்பண்ணுகின்ற பெருங்கருணையினால் ஆவாவென்றிரங்கி யருளப்
பட்டு, அன்போடு அவனுக்கு ஆட்பட்டவாகனே, இச்சப்பொய்யுட்
பைவிட்டு உடையவன் திருவடியை யுடையவனாகலம் நோந்தது, ஆத
லால் நீங்கள்வந்த ஒருப்படுங்கள் யும் போவோம் என்பது.

(வி - ரா) பூ என்றது கொன்றைமலரை, இறைவனுக்குப்
போகமலராதலின். புயங்கம் - ஓர் கூத்து. அதனையுடையவனுதலால்

இறைவனுக்குப் புயங்கப்பெருமான் என்னும் பெயர்வந்தது. அன்றி புயங்கம் - பாம்பு. அதனையுடையவ னாதலால் இப்பெயர்வந்ததெனினுமா. (க)

புகவேவேண்டாபுலன்களினீர் புயங்கப்பெருமான பூங்கழல்கண் மிகவேநினைமின் மிககவெல்லாமவேண்டாபோகவிடுமின் கணகவேஞாலத்துள்புகுந்துநாயேயனைபநமையாண்ட தகவேயுடையான நனைச்சாரததளரா திருப்பார்தாந்தாமே,

(ப - னா.) நக - (அடியா) சிரிகக, ஞாலததன் புகுகத - பூமி யில எழுந்தருளி, நாயே அனைய-நாயினையேநிகாதத, நமமை ஆண்ட- எமமை ஆண்டருளின, தகவு உடையான் தன்னை - தகுதியையுடையவனை, சார - அடைய, தளராதிருப்பீர் - தளராமல் முயன்றிருப்பீர் காள், நீர் - நீங்கள், புலன்களின் - ஐம்புலன்களில், புகவேண்டா - துறையவேண்டா, புயங்கப்பெருமான - புயங்கப்பெருமானுடைய, பூ கழல்கள் - தாமரைமலர்போலத் திருவடிகளை, மிக நினைமின் - மிகுதியாக நினையுங்கள், மிகக் எல்லாம் - மறறைய எல்லாப்பொருள்களையும், வேண்டா போக விடுமின் - விரும்பாமல் போக விடுங்கள், எ - று.

(க - னா.) அடியா சிரிகக இப்பூமியில் வந்து நாயனைய கம் மையாண்ட சிவபெருமானையுடைய முயலபவாகளே; நீங்கள் ஐம் புலவாசையிற் புகவேண்டா, புயங்கப்பெருமானுடைய திருவடியை நினையுங்கள், மற்றெல்லாப்பொருள்களையும் போகவிடுங்கள் என்பது.

(வி - னா.) புலன்கள் - ஐம்புலன்கள், அவை சப்தாதிகள். நகுதல் - சிரித்தல். தகவு - தகுதி, (கருப). (உ)

தாமேதமக்குச்சுற்றமுந்தாமேதமக்குவிதிவகையும் யாமாரொமதாரபாசமாரொன்னமாயமிவைபோகக் கோமான்பண்டத்தொண்டொடுமவன் றன்குறிப்பேகுறிகொண் போமாறமைமின்பொய்க்கிப்புயங்களுவ்வான் பொன்னடிக்கே. [ம]

(ப - னா.) தமக்கு சுற்றமும் - தமக்கு உறவும், தாமே-தாமே, தமக்கு விதிவகையும் - தமக்கு விதிமுறையும், தாமே - இறைவா

தாமே, யாம் ஆர் - காம் யார், எமது ஆர் - எமது என்பது யார், பாசம் ஆர் - பாசமாவது யார், என்ன மாயம் - எனன மாயமாயிராகின்றது, இவை போக - இவை போகட்டும், கோமான் - இறைவனது, பண்டை தொண்டரோடும் - பழுவடியாரோடும், அவன்றன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு - அவனது திருவுள்ளக்குறிப்பையே உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு, பொய் நீக்கி - பொய்யாகிய வடம்பைவிட்டு, புயங்கன் - புயங்கன, ஆள்வான் - எம்மை யான்பவன், (அவனது) பொன்னடிகே - பொன்னடிககண்ணே, போம் ஆறு - செல்லும்வண்ணம், அமைமின் - அமையுங்கன், எ - று.

(க - னா.) எமக்குச் சுற்றமமுதலிய யாவும் இறைவனோ, அங்ஙனமாக, யாம் ஆர், எமது ஆர், பாசம் ஆர், இவை யென்னமாயம், இதரிதச, இறைவனது பழுவடியாரோடும் அவனது திருவுள்ளக்குறிப்பையே உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு, இந்தப் பொய்யுடம்பைவிட்டு புயங்கப்பெருமான் பொன்னடிகையுடையப்போகும்படி அமையுங்கன் எனபது.

(வி - னா.) தமக்கு என்றது எமக்கு என்றபடி. தாமே என்றது இறைவா தாமே என்றபடி. (ங)

அடியாரானீரெல்லீரும்-அடியாரான நீவி ரெல்லீரும், வினையாட்டை அகலவிடுமின்-வினையாட்டுக காரியங்களை நீங்கவிடுவான், கடிசேர்-மணந்தங்கிய, அடியே-இறைவனது திருவடிகளையே, வந்து அடைந்தது-வந்து சேர்ந்தது, திருக்குறிப்பை-திருவுளத்தை, கடைக்கொண்டு இருமின்-உறுதியாகக்கொண்டிருங்கன், (இப்படி செய்வீராயின்) பொடிசேர் மேனி - திருநீறுபொருந்திய திருமேனியையுடைய, புயங்கன்-புயங்கப்பெருமான, செடி சேர் உடலை-பாகுஞ்சேர்த்தவுடம்பை, செல்ல நீக்கி - போக அகற்றி, சிவலோகத்தே - சிவலோகத்தினை கண்ணே, நம்மைவைப்பான் - நம்மை இருதுவன், (அன்றியும்) தன் பூ ஆர் கழற்கே-தன் தாமமைமலர்போலத் திருவடியின் கண்ணே, புகவிடும் - புகவிடுவன், எ - று.

(க - ணா.) அடியாராகிய நீங்கள் எல்லீரும் பொய்த்தொழிலை விட்டு இறைவனது திருவடிகளையே வகதடைந்து உறுதியாய்ப்பற்றி யிருங்கள், இப்படிசெய்தால் அவன் நமது பொய்யுடம்பை விடுவித்துச் சிவலோகத்தில தன்திருவடி நிழறகண்ணே எம்மைப்புகவிடுவன எனபது.

(வி - ணா.) விளையாட்டு இங்குப்பொய்யென்னும் பொருளது. அன்பரிடமலர்களின் மணநதவகி யிருத்தலால் இறைவன திருவடியைக் “கடிசேரடி” என்றா. கடைக்கொணடி - கடைப்பிடித்தது. (சு)

விடுமினவெகுளிலேட்கைநோய்மிகவோர்காலமினியிலலை யுடையாண்டுககிழ்ப்பெருஞ்சாததோடுடனபோவதற்கையொருப்படுமி னடைவோநாமபோய்சசிவபுரத்தனணியாகதவதையாமே புடைபட்டுருகிப்போற்றுவோம்புயங்களுள்காணபுகழ்களையே:

(ப - ணா) வெகுளி - கோவததையும், கேட்கைகோய-ஆசை நோயையும், விடுமின - விடுவதன், மிகவு ஓர் காலம் இஹம் இல்லை - மிகுதியாகிய ஒரு காலம் இன்னம் இல்லை, உடையான் அடிககிழ் - உடையவன் திருவடிககிழே, பெருஞ்சாததோடு - பெருவீழாடோடு, உடன போவதற்கே - கூடப்போவதற்கே, ஒருப்படுமின் - ஒருப்படுவதன், நாடபோய - நாம்சென்று, சிவபுரத்தன் அடைவோம் - சிவபுரத்தன சோவோம், அணி ஆர்கதவு அடையாமே - அழகுபொருந்திய கதவடையாமல், புடைபட்டு உருகி - பகததேயிருந்து மனமுருகி, புயங்கன் - புயங்கன், ஆன்வான் - எம்மை ஆன்பவனது, புகழ்களையே போற்றுவோம் - புகழ்களையே ததிப்போம், எ - று.

(க - ணா.) கோவம் ஆசையென்பவற்றை விடுவதன், விடுதற்குத்தருந்தகாலம் இதுவேயன்றி வேறொருகாலமிலை, உடையவன் திருவடிககிழ்ச் சென்றிருத்தற்கே ஒருப்படுங்கள், நாம் சிவபுரத்துக் கதவு திறக்கப்பட்டிருக்குமபோதே சென்று இறைவன பக்கத்திருந்து மனமுருகி அவனது புகழைத் ததிப்போம் என்பது.

(வி - ணா.) வெகுளி வேட்கை - வெறுப்பு வீருப்பு. இவை உயிர்க்கு துன்பத்தக கேதவாதலால் இவற்றை “கோய்” என்றார். சாத்து - திருவீழா. (ரு)

புகழ்மின்றொழுமினபூப்புனைமினபுயங்கன்றனேபுந்திவைத்திட்டு
புகழ்மினெல்லாவல்லையுமினியோரிடையூறடையாமே
திருமுஞ்சீரார்சிவபுரத்தஞ்சென்றுசிவன்றூள்வணங்கிநா
நிகழுமடியாரமுன்சென்றுநெஞ்சமுருகிநிற்போமே.

(ப - னா) புயங்கன் தானே - புயங்கன்து திருவடியையே,
புகழ்மின் - புகழுங்கள், சொழ்மின் - தொழுங்கள், பூ புனை மின் -
மலர்களால் அலங்கரியுங்கள், புந்தி வைத்திட்டு - மனத்தில வைத்து,
எல்லா அல்லலையும் - எல்லா துன்பங்களையும், திகழ்மின் - இழுங்
கள், இனி ஓர் இடையூறு அடையாமே - இனிமேல் ஒரு இடையூறு
சேராமல், திகழும் - விளங்குகின்ற, சீர் ஆர் - சிறப்புப் பொருந்திய,
சிவபுரத்த - சிவபுரத்தில, சென்று - போய், சிவன் தான் வணங்கி -
சிவபெருமானது திருவடியை வணங்கி, நாம் - யாம், நிகழும் அடி
யார் முன் சென்று - அங்குவாழ்கின்ற அடியாரமுன்னே போய்,
நெஞ்சம் உருகி நிற்போம் - மனமுருகி நிற்போம், எ - று.

(க - னா.) புயங்கப் பெருமான் திருவடியையே புகழுங்கள்,
மலர்களால் அலங்கரியுங்கள், மனத்திலிருத்தித் துன்பங்க ளெல்லா
வற்றையும் இகழுங்கள், இனி யொரு துன்பஞ் சேராமல் சிவபுர
மடைந்து இறைவன் திருவடியை வணங்கி அவனடியார் முன்
போய் மனமுருகி நிற்போம் என்பது.

(வி - னா.) புனைதல் - அலங்கரித்தல். புந்தி இங்கு மனத்துக்
காயிற்று. இசுத்தல் - கைவிடுதல். நிகழ்தல் - வாழ்தல். அடியார்
என்றது சிவபுரத்திருப்பவரை. (சு)

நிற்பாரநிற்கிலலவுலகினிலலோமினிநாஞ்செல்வோமே
பொற்பாலொப்பாந்தருமேனிப்புயங்களுள்வான் பொன்னடிக்
கே நிற்போல்லாந்தாழாதேநிற்கும்பரிசேயொருப்படுமின்
நிற்பாரினின்றுபேழ்கணிததாற்பெறுதற்கரியனபெருமானே.

(ப - னா.) நிற்பார் நிற்க - நிற்பவர் நிற்க, நில்லா வுலகில் -
நில்லாத வுலகத்தில், நில்லோம் - நிற்கோம், இனி நாம் செல்வோம் -
இனி நாம் போவோம், பொற்பால் - அழகினால், ஒப்பு ஆம் - (தனக்
குத்தானே) சமாதமாகி, திருமேனி - திருமேனியை யுடைய
புயங்கன் ஆள்வான பொன்னடிக் கே நிற்பீர் எல்லாம் - புயங்களுள்

வான் பொன்னடிககே விருப்புற்று நிற்பீ எல்லீரும், தாழாதே நிற்
கும் பரிசீச - தாழ்க்காமல் நிறகும் தன்மைக்கே, ஒருப்படுமின் -
ஒருப்படுவகன், பின்பால நின்று-பின்னிடததே நின்று, பேழ்க்ணித
தால் - விழித்தால், பெருமான் - பெருமானாவன், பெறுதற்கு
அரியன் - அடைதற்கரியவன் ஆவான், எ - று.

(ந - னா.) பொய்யுலகத்தில் இருப்பவர் இருக்கட்டும், இனி
நாம் நிலலோம், செலலுகோம், புயங்கப்பெருமான் திருவடிப்பேற்
றுக்கே விருப்பமடைகது நிற்பவர்களாகிய நீங்கள் எல்லீரும் தாமதி
யாமல் வரது ஒருப்படுங்கள், அப்படி செய்யாமல் பின்னிட்டு நின்று
விழித்தால் இறைவன், நாம பெறுதற்கரியவனாவான் என்பது.

(வி - னா.) நில்லாவுலகு - பொய்யுலகு. “பொற்பா லொப்பாந்
திருமேனி” என்பதற்கு அழகிய பால்போலுந் திருமேனி என்
றுரைத்தலு மொன்று. பேழ்க்ணித்தல் - விழித்தல். (எ)

பெருமான் பேரானந்ததுப்பிரியாதிருக்கப்பெற்றீர்கா
ளருமாலுற்றுபின்னைநீர்மமாவழுங்கியரற்றாதே
திருமாமணியேர் திருக்கதவநதிறந்தபோதே சிவபுரத்துத்
திருமாலறியாத் திருப்புயங்கன நிருததாளசெனறுசோவோமே.

(ப - னா.) பெருமான் - பெருமானது, பேரானந்தத்து - பே
ரின்பத்தில், பிரியாதிருக்கப் பெற்றீர்கான் - நீங்காதிருக்கக் பெற்றீர்
கான், அருமால் உற்று பின்னை நீர் அழுகி அரற்றாதே - அரிய மயக்
கம்பூண்டு மேலே நீங்கள் தன்பய்ப்பட்டு அரற்றாமல், திருமா மணி
சேர் - திருமாமணிகள் பொருந்திய, திருக்கதவம் திறந்தபோதே -
திருக்கதவு திறந்திருக்கும்போதே, சிவபுரதே - சிவபுரத்தில், திரு
மால் அறியா - திருமாலும் அறியவொண்ணாத, திருப்புயங்கன் -
திருப்புயங்கனது, திருத்தான் - திருவடிகளை, சென்று சேர்வோம் -
சென்று அடைவோம், எ - று.

(க - னா.) இறைவனது பேரின்பத்தினின்றும் நீங்காதிருக்
கப்பெற்றவர்களே, நீங்கள் அரியமயக்கமடைந்து துன்புற்றாற்றாமல்
சிவபுரத்தது திருக்கதவு திறந்திருக்கும்போதே சென்று புயங்கப்
பெருமான் திருவடிநயச சோவோம என்பது.

(வி - னா.) மரல் - மயக்கம். அழுங்குதல் - துன்புறுத்தல்
திருமாமணி - அழகும் பெருமையுமுள்ள மணி. (அ)

சேரக்கருதிசசிரதனையைத்திருத்தவைத்துசசிந்திமின்
போரிற்பொலியுமவேற்கண்ணுளபங்கனபுயங்கனருளமுத
மாரப்பருகிபாராதவாராவங்கூவமுநதுவீர
போரப்பரிமின்சிவனகழற்கேபொய்யிற்கிடநதுபுரளாதே.

(ப - னா) சேரக்கருதி - அடையக்கருதி, சிரதனையை - மன
த்தை, திருநத வைத்து - திருநதும்படி வைத்து, சிரதிரின் - சிரதி
யுங்கள், போரில் பொலியும் - போரத்தொழிலால் பொலிவின்ற,
வேல் - வேல்போன்ற, கண்ணுள் - கண்களையுடையவளாகிய உமா
தேவியின், பங்கன - பாகன், புயங்கன் - புயங்கமென்னுந் திருக்கூத்
தினையுடையவன், அருள் அழுதம் - அருளாகிய அமிரதத்தை, ஆர
பருகி - நிறையப்பருகி, ஆராத - தெவிட்டாத, ஆரவம் கூர - அன்பு
மிக, அமுநதுவீர - மூழ்தவீர, பொய்யில் கிடந்து - பொய்யுலகிற்
கிடந்து, புரளாது - புரளாமல், சிவன கழற்கே போரபுரிமின் - சிவ
பெருமானது திருவடிககண்ணே மிகவும் அன்புசெய்யுங்கள், எ-று.

(க - னா.) மனத்தைத் திருத்திச் சிவபெருமானது திருவடி
யையே சிந்தியுங்கள், அவனது அருளாகிய அமிரதத்தைப் பருகி,
இரதப் பொய்யுலகிற்கிடந்து புரளாமல் அவனது திருவடிககே அன்பு
செய்யுங்கள் என்பது.

(வி - னா) ஆரதல் - நிறைதல், செவிட்டல். ஆரவம்-அன்பு,
கூர்தல் - மிகுதல். போர - மிச. புரிதல் - விருப்புதல் (அன்புசெய்
தல்.) (ஆ)

. புரள்வாரதொழுவாரபுகழ்வாராயின்றேவநதாளாகாதீ
மருள்வீரபினனைதிபாராமதிபுட்கலங்கமயங்குவீர
தெருள்வீரகவிதுசெய்யின்சிவலோகக்கோனறிபுபுயங்க
னருளாரபெறுவாரகலிடத்தேயந்தோவந்தோவந்தோவே.

(ப - னா.) புரள்வார் - புரளுவார்கள், தொழுவார் - வணங்கு
வார்கள், புதுவார் - புதுவார்கள், ஆய் - ஆகி, இனதேவநது - இப்

(க - ணா.) தொண்டாகளே, நீங்கள் கொடிப்படையாய்ச் செல்லுங்கள், பததாகளே, நீங்கள் சூழச்செல்லுங்கள், யோகிகளே, நீங்கள் பெரும்படைவகுப்பைச் செல்லுதலுங்கள், சித்தாகளே, நீங்கள் பிண்ணியாய்ச் செல்லுங்கள், இப்படி செய்தால் துன்பமாகிய படை நம்மீது வராமல் வென்று முத்தியுலகை ஆளப்பெறவோம் என்பது.

(வி - ணா.) தூசி முறபடை. கடைக்கடழை-பிண்ணணி. (௭)
திருசசிற்றம்பலம்.

திரு வெண்பா.

அணைந்தோதன்மை

நேரிசைவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெய்யவினையிரண்டுமெவந்தகலமெய்யிருகிப
பொய்யும்பொடியாகா தெனசெய்கேன்—செய்ய
திருவாபெருந்துறையான் நேணுந்துசெருதி
மருவாதிருந்தேன மனதது.

(ப - ணா.) செய்ய - செக்விய, திரு ஆர் - அழகுநிறைந்த, பெருந்துறையான் - திருப்பெருந்தறையை யுடையவன், சேன் உதது செருதி - தேனைச்சொரிக்கின்ற செருதியை நிகர்த்த திருமேனியை, மருவாது இருந்தேன்-பொருந்தா திருந்தேனது, மனத்த-மனத்தில், வெய்ய வினை இரண்டும் - கொடிய வினைகளிரண்டும், வெந்து அகல் - வெந்தொழிய, மெய் உருகி - உடலுருகி, பொய்யும் பொடியாகாது - பொய்யும் நீராகாது, எனசெய்கேன் - யாதுசெய்கேன்
எ - று.

(க - ணா.) திருப்பெருந்துறை யிறைவனது திருமேனியைச் சித்தியாத என மனததில், கொடிய வினைகளிரண்டும் வெந்தொழிய,

உடலுருகிப் பொயநடைகளும் நீருகாது எனசெய்யக்கடவேன் என்பது.

(வி - னா.) திரு - செலவம் எனினுமாம். செந்நீ - செந்நீயை நிகர்த்த திருமேனி. தேனுந்து செந்நீ - தேன் பொழுகின்ற செந்நீ எனினும் பொருந்தும். வினையிரண்டுமே பிறவிக் கேதுவாதலால் “வெய்யவினை யிரண்டும்” என்றார். (ச)

ஆர்க்கோவரந்துகோ வாடுகோபாடுகோ
பார்க்கோபரம்பரணை யெனசெய்கேன—நிர்ப்பரிய
வானநதமாலேற்று மத்தனபெருந்துறையான்
ருனென்பாராரொருவா தாழ்ந்தது.

(ப - னா.) தாழ்ந்தது - வணங்கி, தீர்ப்பு அரிய - நீக்குதற்கரிய, ஆநதமால் ஏற்றம் - இன்பமயக்கத்தை யேற்றுகின்ற, அத்தன - எமது தந்தை, பெருந்துறையான் - திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், என்பாரா - என்று சொல்லுவோர், ஆ ஒருவா - யாரொருவா (ஒருவருமில்லை) ஆககோ - ஆரவாரிக்கவோ, அரற்றகோ - அரற்றவோ, ஆடுகோ - ஆடவோ, பாடுகோ-பாடவோ, பரம்பரணையாவருக்கும்மேலானவனே, எனசெய்கேன்-யாதுசெய்கேன், எ-று.

(ந - னா.) வணங்குகின்ற, எமக்கு இன்பமயக்கத்தை மிகுவிக்கின்ற எமது தந்தைபாகிய திருப்பெருந்துறையை யுடையவனே, யென்றுசொல்லுவோர் ஒருவருமில்லை, யாடுவனானுமே யிருந்து ஆரவாரித்தல் முதலியவற்றைச் செய்யவோ, யாதுசெய்கேன் என்பது.

(வி - னா) ஆர்த்தல் - ஆரவாரித்தல். அரற்றல் - பலகார்பேசல். ஆடுதல் - ஆந்தக்களிப்பாற் கூத்தாடுதல். பாடுதல் - புசுழ்ந்து பாடல். (உ)

செய்தபிழையரியேன் சேவடிபேகைதொழுதே
யுய்யும்வகையி னுயிர்ப்பறியேன்—வையத்
திருந்துறையுள்வேன்படுததேன் சிந்தனைக்கேகோத்தான்
பெருந்துறையினமேய பிரான்.

(ப - னா.) வைவதத - உலகத்து, இருந்து - எழுந்தருளியிருந்து, உறையுள் - உறையிலுள்ள, வேல் மடுத்த-வேலையெடுத்த, என்சிந்தனைககே கோத்தான் - என்மனத்திற்கோத்தான், பெருந்துறையில மெய்பிரான - திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய பிரான், செயத பிழை அறியேன் - செய்த குற்றத்தை அறிகிலேன், சேவடியை கைதொழுது - சேவடியையே கைதொழுது, உய்யும் வகையின்-உய்யும் வகையால், உயிப்பு அறியேன்-பிழைப்பு அறியேன், ஏ-று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபிரான், தன வேலாயுதத்தை யென்மனத்தின்மீது பிரயோகித்தான், இதற்குக் காரணமாக யான்செய்த குற்றத்தை அறிகதிலேன், அவனது திருவடியையே கைதொழுது உய்யும்வகையோடு உயிர்வாழ்தலையும் அறியேன் என்பது.

(வி - னா.) உயதல்-கடைத்தேறுதல். உயிப்பு-உயிர்வாழ்தல்.

முன்னையினை யிரண்டும் வேரறுத்து முன்னின்றான்
பின்னைபிறப்பறுக்கும் பேராளன்—நென்னன்
பெருந்துறையின்மேய பெருங்கருணையாளன்
வருந்துயரநிர்க்கு மருந்து

(ப - னா.) முன்னையினை யிரண்டும் - முற்பிறப்பிற் செய்த வினைகளிரண்டையும், வேர அறுத்து - வேரோடறுத்து, முன்னின்றான் - ஏதிரே நின்றவனும், பின்னை பிறப்பு அறுக்கும் - பின்னையுண்டாகும் பிறவினையறுக்கின்ற, பேர ஆனன் - பேரையுடையவனும், தென்னன் - தென்னனும், பெருந்துறையில் மேய - திருப்பெருந்துறையிற் பொருந்திய, பெருங் கருணையாளன் - பெருங்கருணையை யுடையவனும் ஆகிய சிவபிரான், வரும் துயரம் தீரக்கும் மருந்து - வருந்துன்பங்களை நீக்குகின்ற மருந்தாவன், ஏ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறையிலெழுந்தருளிய பெருங்கருணையாளனும், வருந்துன்பங்களை யொழிககு மருந்தும் ஆகிய சிவபிரான் முன்னையினை யிரண்டையும் வேரறுத்து, இனி வரக் கடவாபாத பிறப்பையும் அறுக்கின்றவனும் என்னெதிரே நின்றான் என்பது.

(வி - னா.) முனை வினை யிரண்டு என்றது கல்வினை தீவினை
களை. பேராண் - திருநாமத்தை யுடையவன். (௫)

அறையோவறிவாக் கனைத்துலகும்பின்ற
மறையோனுமாலு மால்கொளளு—பிறையோன்
பெருந்துறையுணமேய பெருமான்பிரியா
திருந்துறையுமென்னெஞ்சு தின்று.

(ப் - னா) அனைத்து உலகும் ஈனற - எல்லா வுலகங்களையும்
படைத்த, மறையோனும் - பிரமனும், மாலும் - திருமாலும், மால்
கொளளும் - விருப்பங் கொளருகின்ற, இறையோன் - இறைவன்,
பெருந்துறையுண்மேய பெருமான் - திருப்பெருந்துறையில் எழுந்
தருளிய பெருமாள், பிரிபாதிருத்து - நீங்காமலிருத்து, இன்று என்
நெஞ்சத்து உறையும் - இன்று என மனத்தில் வாழ்வான், (ஆதலால்)
அறிவாக்கு அறையோ - அறிபவாக்கு முறையோ, எ - று.

(க - னா.) பிரமனும் திருமாலும் மயங்குதற்குக் காரணமான
இறைவனும், பெருந்துறையி லெழுந்தருளிய பெருமானும் ஆகிய
சிவபிரான் என்மனத்திற பிரியா துறைகின்றான் என்பது.

(வி - னா) படைப்புத் தொழிலை யுடையவனாதலால் பிரமனை
“அனைத்துலகு மின்ற மறையோன்” என்றார். மால் கொள்ளுதல் -
மயங்குதல். அறை - முறைமை. (டு)

பித்தென்னையேற்றும் பிறப்பறுக்குமபேச்சரிதா
மத்தமேயாக்குமவர தென்மனத்தை—யததன
பெருந்துறையானுட்கொண்டு பேரருளானோக்கு
மருந்திறவாப்பேரின்பம் வரது.

(ப - னா.) அததன் - எமதுதன்னை, பெருந்துறையான் - திருப்
பெருந்துறையை யுடையவன், ஆட்கொண்டு - அடிமைகொண்டு,
பேரருளால் - பெருங்கருணையால், நோசகும் - பார்க்கின்ற, மருந்து -
பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாயிருப்பவன், (அந்தச்சிவபெருமாள்) வந்து -
இவ்விடத் தெழுந்தருளி, என்னை பித்து ஏற்றும் - என்னைப்பித்
தேற்றுவான், பிறப்பு அறுக்கும் - பிறவித்தளையைச் சேதிப்பான்,
வந்து - எழுந்தருளி, என்மனத்தை - என்மனத்தை, பேச்சு அரிது

ஆம் - பேசுதல அருமையாகிய, மத்தம் ஆக்கும் - உன் மத்தமாக்குவான், எ - று.

(க - னா.) எமது தந்தையும், என்னை அடிமைகொண்டு தன் பெருங்கருணையால் நோக்குகின்ற மருந்தா யிருப்பவனுமாகிய சிவ பெருமான் இவ்விடத்தெழுந்தருளி எனக்குப் பித்தேற்றுவான், என்பிறவித்தனையைச் சேதிப்பான், என்னை உன் மத்தனாகுகுவான் என்பது.

(வி - னா.) மருந்து - அமிர்தம். வந்து என்றது-வலியவந்து என்றபடி. (சு)

வாராவழியருளி வந்தெனக்குமாறின்றி
யாராவமுதா யமைந்தன்றே—சீரா
திருத்தென்பெருந்துறையா னென் சிந்தைமேய
வொருததன்பெருக்கு மொளி.

(ப - னா.) வாராவழி அருளி - மீட்டும் பிறவிக்குவாராதமுத் திருநெறியை அருள்செய்து, வந்து எனக்கு மாறு இன்றி - வந்து எனக்கு மாறுபடுதலின்றி, ஆரா அமுது ஆய் அமைந்தன்று - தெவிட்டாத அமிர்தமா யமைத்தது, (யாதெனின்) சீர ஆ - மேனமை யமைத்த, தென் - அழகாகிய, திருப்பெருந்துறையான் - திருப்பெருந்துறையை யுடையவன், என் சிந்தைமேய - என்மனத்தி லெழுந்தருளிய, ஒருததன் - ஒப்பற்றவன், (அந்தச் சிவபெருமான்) பெருக்கும் - பெருசுச்செய்கிற, ஒளி - ஒளியேயாம், எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறையி லெழுந்தருளி யிருப்பவனாகிய சிவபெருமான் பெருகச்செய்கிற ஞானவொளியானது எனக்கு முதத்திருநெறியை அருள்செய்து தெவிட்டாத அமிர்தமா யமைத்தது என்பது.

வி - னா.) வாராவழி - மீட்டும் பிறவிக்கு வராமலுக்குக் காரணமாகிய முத்திருநெறி. மாறு இன்றி என்பதற்கு - எனனால் ஒருகைம்மாரினின்றுணைப்பினும் பொருதும். (எ)

யாவர்க்குமேலா மளவிலாச்சீருடையான்
யாவாக்குவீழா மடியேனை—யாவரும்
பெற்றறியாவினபத்துள் வைத்தாய்க்கென்னெம்பெருமான்
மற்றறியேனசெய்யும் வகை.

(ப - னா.) யாவாக்கும் மேலாம் - எல்லார்க்கும் மேலாகிய, அளவு இல்லா - அளவற்ற, சீர் உடையான் - சிறப்புடையவனும், யாவாக்கும் கீழ் ஆம் அடியேனை - எல்லார்க்கும் கீழாகிய அடியேனை, யாவரும் - எல்லாரும், பெற்று அறியா இன்பத்துள் - பெற்றறியாத ஆந்நததில், வைத்தாய்க்கு - வைத்தவனும் ஆகிய உனக்கு, என் எம் பெருமான்-என எம்பிரானே, செய்யும் வகை அறியேன் - கைம் மாறு செய்யும் வகையினை அறிகிலேன், எ - று.

(க - னா) எல்லாரினுஞ் சிறந்தவனும், மிகவும் இழிந்தவனாகிய என்னை யான என்றுங் கண்டறியாத இன்பத்தில் வைத்தவனும் ஆகிய உனக்குக் கைம்மாறுசெய்யும் வகையை அறிகிலேன் என்பது.

(வி - னா.) இறைவன் மேன்மைக் கெல்லையென்றும், தாம் கீழ்மைகெல்லையென்றும் அறிவித்ததற்கு “யாவார்க்கு மேலாமள விலாச் சிருடையான்” என்றும், “யாவார்க்குக் கீழாமடியேன்” என்றும் கூறினா. பெற்றறியாவினபம் என்றது முன்பொருகாலததுங் கண்டறியாத இன்பம் என்றபடி. (2)

மூவருமும்பத்துமூவரு மற்றொழிந்த
தேவருங்காணாச் சிவபெருமான்—மாவேறி
வையகத்தேவந்திழிந்த வாகழல்களவந்திகக
மெய்யகத்தேயினப மிகும்.

(ப - னா.) மூவரும்-மும்மூர்த்திகளும், மூப்பதது மூவரும்-மூப் பத்துமுககோடிதேவர்களும், ஒழிந்த தேவரும்-ஒழிந்த தேவர்களும், காண-காணவொண்ணாத, சிவபெருமான் - சிவபிரான், மா எறி - குதி னாமீதேறி, வையகத்தே வந்து இழிந்த - இவவுலகின்கண்ணேவந்தி ருக்கின், வாகழல்கள் - நெடிய திருவடிகளை, வந்திக்க-வணங்கின், மெய் அகத்தே-உண்மையாகிய மனத்தின்கண்ணே, இனபம் மிகும்- ஆந்நதம் பெருகும், எ - று.

(க - னா) மும்மூர்த்திகள் முதலான தேவர்களும் காண வொண்ணாத சிவபெருமான், குதினோடேறி இவ்வுலகத்தில் எழுக

தருளின திருவடிகளை வணங்கினால் என மனத்தின்கண் ஆர்த்துப் பெருகாநிற்கும் எனபது.

(வி - னா.) மூவர் - படைப்பு காப்பு அழிப்பு எனனும் மூத் தொழிற்கும் உரியவராகிய பிரம விஷ்ணு ருதிராகள். மூப்பத்து மூவர் - ஆதிததா - கட, அச்சுவினிகள் - உ, உருத்திரா - கக, வசுக் கன் - ஸ. ஒழிந்த தேவா - இரதிரன்முதலான மற்றைத் தேவாகள். உந்தித்தல் - புழுத்தல் எனினுமாம். (௯)

இருந்தென்னையாண்டா னிணையடியேசிறித்த் திருந்திரந்துகொண் ணெஞ்சேயெல்லார—தருவகாண் பெருநுறையின்மேய பெருங்கருணையாளன் மருந்துருவாயென்மனத்தே வந்து.

(ப - னா.) நெஞ்சே - மனமே, பெருந்துறையில மேய-திருப் பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய, பெருங்கருணையாளன் - பெருங் கருணையை யுடையவனாகிய சிவபெருமான, மருந்து உரு ஆய் - மருந் தருவாகி, என் மனத்தே வந்து இருந்து - என் மனத்தில் வந்து எழுந்தருளி, என்னை ஆண்டான்-என்னை ஆண்டுமொண்டருளினான், (ஆதலால் அவனது) இணை அடியே சிறித்தது இருந்து - இரண்டு திருவடிகளையுமே சித்தித்துக்கொண்டிருந்து, எல்லாம் - (உனக்கு வேண்டிவன) யாவையும், இரந்து கொள் - பிரார்த்தித்ததக் கொள், தரும் - (தடையின்றித்) தந்தருளுவன, எ - று.

(க - னா.) மனமே, என்னை யாண்டருளின இறைவனது திரு வடியைச் சிறித்திருந்து, இரந்துகொள்வா யாயின், நீ யிரப்பவற் றையெல்லாம் திருப்பெருந்துறையான் தந்தருளுவன் என்பது.

(வி - னா.) எல்லாம் தரும் என்றது இரதிரன் முகலிய இறை வாவர் பதங்கள் முதல் முத்திப்பத மனவாயுள்ள எல்லாபதங்களையும் தருவன் என்றபடி. (௧௦)

இன் பம்பெருக்கியிருளகற்றி யெஞ்ஞான் றுந் துன்பந்தொடாவதுததுச் சோதியா—யன்பமைததுச் சீரார்பெருநுறையா னென்னுடையசிறந்தையே யூராகக்கொண்டா னுவந்து.

(ப - னா.) சீர் ஆர் - சிறப்புப் பொருத்திப், பெருகுதிறையான் - திருப்பெருகுதிறைய யுடையவன், இன்பம் பெருக்கி - ஆகுதிறைப் பெருக்கச்செய்து, இருள் அகற்றி - (அஞ்ஞானமாகிய) இருட்டை நீக்கி, எ ஞான்றும் - எந்நாளும், துன்பம் தொடர்வு அறுத்து - துன்பம் நம்மைத் தொடர்தலைச் சேதித்து, சோதி ஆய் - ஒளி யுருவாகி, அனபு அமைத்து - அனபினை நிறைத்து, என்னுடைய சிந்தையே - என் மனத்தையே, உவந்து - விருப்பி, ஊர் ஆக கொண்டான் - ஊராகக்கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தவன், எ - று.

(க - னா.) திருப்பெருந்துறைச் சிவபெருமான் எனக்கு இன்பத்தைப் பெருக்கச்செய்து, அஞ்ஞான விருளை யொழித்து, துன்பத்தைப் பற்றறுத்து, ஒளி யுருவாய் என் மனத்தையே தனக்கு ஊராகக்கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தான் என்பது.

(வி - னா.) தொடர்வு - பற்று.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப ண் ட ா ய ந ா ன் ம றை .

அறுபவத்துக்கையின்மையுரைத்தல்.

நேரிசைவெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டாய்நான்மறையும் பாஸனுக்காமாலயனுங்
கண்டாருமில்லைக் கடையேனைத்—தொண்டாகக்
கொண்டருளுங்கோகழியெங் கோமாற்குநெஞ்சமே
யுண்டாமோகைம்மா றுரை.

(ப - னா.) நெஞ்சமே - மனமே, பணநி ஆய - பழமையாகிய, நான்மறையும் - நான்கு வேதங்களும், பால் அணுகா - தன்னிடத்தணுகமாட்டா, மால் அயனும் - திருமாலும் பிரமனும், கண்டாரு

மில்லை - கண்டவருமல்லா, (அநவனமாக) - கடையேனை - கடையாகிய என்னை, தொண்டி ஆக - அடிமையாக, கொண்டருளும் - கொண்டருளுகின்ற, கோகழி - திருவாவடுதிறையை யுடையவனாகிய, எம் கோமாத்ரு - எம்மிறைவனுக்கு, கைமமாறு உண்டாமோ-கைம்மாறு உளதாகுமோ, உரை - சொல்வாயாக, எ - று.

(க - னா.) மனமே, வேதங்களும் தன்னை யணுகமாட்டா, திருமால் பிரமன் எனப்படும் கண்டறியாரா, அப்படியிருக்க, எம் மிறைவன், கடையேனாகிய என்னைத் தொண்டாகக்கொண்டருளின தற்கு யாம செயதற்குரிய கைம்மாறென்றுளதோ, நீ சொல்வாயாக எனபது.

(வி - னா.) வேதம் அநாதியாகையால் “பண்டாய நான்மறை” எனறா. (க)

உள்ளமலமூன்றுமாய வுருபெருந்தேன்
வெள்ளந்தரும்பரியின மேலவந்த—வள்ளன்
மருவுமபெருந்துறையை வாழ்த்துமின்களவாழ்த்தத்
கருவுங்கெடுமிறிவிக காடு.

(ப - னா.) உள்ளமலம் மூன்றும் - உளதாகிய மூன்று மலங்களும், மாய-நசிக்க, உரு - சிந்துகின்ற, பெரும தேன வெள்ளம் தரும் - பெரிய இன்பத்தேனபெருகைக கொடுக்கிற, பரியின்மேல் வந்த - குதிரையின்மீதுவந்த, வள்ளல் - வள்ளலாகிய சிவபெருமான், மருவும்-எழுந்தருளியிருக்கிற, பெருந்துறையை-திருப்பெருந்துறையை, வாழ்த்துமின்கள் - வாழ்த்துங்கள், வாழ்த்த - வாழ்த்தின, பிறவிகாடு - நமது பிறவிக்காடானது, கருவும் கெடும் - வேரோடும் அழியும், எ - று.

(க - னா.) நமது மும்மலங்கள் அற்றொழியும்வண்ணம் இன்பபெருகைக தந்து குதிரையூறதுவகை வள்ளலாகிய சிவபிரானது திருப்பெருந்துறையை வாழ்த்துங்கள், வாழ்த்தினால் உங்களுடைய பிறவிக்காடானது வேரோடும் அற்றொழியும் எனபது.

(வி - னா.) மும்மலங்களாவன - ஆணவம், மாயை, காமியம் என்பன. (உ)

காட்டகத்துவேடன் கடலில்வலைவாண
னாட்டிப்பரிப்பாக நமவினையை—வீட்டி
யருளும்பெருந்துறையா னங்கமலபாத
மருளுங்கெடநெஞ்சே வாழ்த்து.

(ப - னா.) நெஞ்சே - மனமே, காட்டகத்து வேடன் - காட்
டின்சண் வேடனும், கடலில் வலைவாணன் - கடலில் வலையனும்,
நாட்டில் பரிப்பாகன் - நாட்டில் குதினாப்பாகனும், நம் வினையை -
நமது வினைகளை, வீட்டி - கெடுத்தி, அருளும் - நமக்கருள் செய்
கின்ற, பெருந்துறையான் - திருப்பெருந்துறையை யுடையவன்,
(அநதச் சிகபெருமானது) அம் - அழகாகிய, கமலம் - தாமரை மலர்
போன்ற, பாதம் - திருவடியை, மருளும் கெட - நமது பிறவி மயக்
கமும் அழியும்படி, வாழ்த்து - நீ வாழ்த்துவாயாக, எ - று.

(க - னா.) காட்டில் கேடனாகியும், கடலில் வலையனாகியும்,
நாட்டில் குதினாச் சேவகனாகியும், நம் வினையை யொழித்தருளும்
திருப்பெருந்துறையானாகியும் இருக்கிற சிவபெருமானது அழகிய
பாத தாமரைகளை, நெஞ்சமே நமது பிறவி மயக்கம் அறும்படி வாழ்த்
துவாயாக என்பது.

(வி - னா.) வீட்டுதல் - அழித்தல். வலைவாணன் - வலைவீசி
வாழ்பவன். (க)

வாழ்த்தாகளாவாரும் வல்வினையைமாய்ப்பாருந்
தாழ்ந்துலகமேததத தருவாருஞ்—சூழ்த்தமரர்
சென்றிறைஞ்சியேததுந திருவாரபெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சியேதது நமா

(ப - னா.) வாழ்த்தாகள் ஆவாரும் - வாழ்த்தவர்கள் ஆவோ
ரும், வல் வினையை மாய்ப்பாரும் - வலிய வினைகளைக் கெடுப்போரும்,
உலகம் தாழ்த்து ஏதத தருவாரும் - உலகம் பணிந்து துதிக்கத் தரு
வோரும், (யாவறெனின்) அமரர் - தேவர்கள், சூழ்த்து சென்று -
சூழ்த்து போய், இறைஞ்சி ஏததம் - பணிந்து துதிக்கின்ற, திரு
ஆர பெருந்துறையை - அழகு நிறைந்த திருப்பெருந்துறையை,
நன்று இறைஞ்சி வத்தம் - நன்றாகப் பணிந்து துதிக்கின்ற, நமா -
நமாகளே யாவா, எ - று.

(க - னா.) தேவர்கள் வந்து வணங்கித்ததிக்கின்ற திருப்பெருந்துறையை வணங்கித் ததிக்கின்ற நம்மவர்களே, பேரின்பவாழ்வுக்குரியவரும், வலியவர்களைக் கெடுப்பவரும், உலகத்தார் ததிக்குத்தகுதியுள்ளவரும் ஆவா என்பது.

(வி - னா.) வாழ்ந்தார்கள் - பேரின்பவாழ்வுபெற்று வாழ்ந்தவர்கள். தாழ்த்தல் - வணங்குதல். அமரா - இறவாதவா இது மங்கலவழக்கு. (சு)

நண்ணிப்பெருந்துறையை நம்மிடாகள்போயசல
வெண்ணியெழுக்கோசழிக் கரசைப்—பண்ணின்
மொழியாளோடுத்தர கோசமங்கைமன்னிக்
கழியாதிருந்தவனைக்காண்.

(ப - னா.) நெஞ்சே - மனமே, நம் இடர்கள் போய் அசல - நமது துன்பங்கள் நீங்கிப்போக, பெருந்துறையை நண்ணி - திருப், பெருந்துறையை அடைந்து, கோசழிகு ஆரசை-துறைசை நாதனை, எண்ணி எழு-நினைந்தெழுவாயாக, பண்ணின் மொழியாளோடு - பண்போலும் மொழியையுடையவனாகிய உமாதேவியோடும், உத்தரகோசமங்கை மன்னி - திருவுத்தரகோசமங்கையில் நிலைபெற்று, கழியாது இருந்தவனை - நீங்காமலிருந்தவனை, காண் - காண்பாயாக, எ - று.

(க - னா.) மனமே, நமது துன்பங்கள் நீங்கிப்போகும் வண்ணம், திருப்பெருந்துறையைடைந்து கோசுழிநாதனை நினைந்தெழுவாயாக, உமாதேவியாளோடு திருவுத்தரகோசமங்கையில் நிலைபெற்றிருந்த சிவபிரானைக் கண்டியவாயாக என்பது.

(வி - னா.) நம்மிடாகள் என்றது நமதுபிறவித்துன்பங்கள் என்றபடி. (சு)

காணுங்கரணங்க ளெல்லாம்பேரின்பமெனப்
பேணுமடியா பிறப்பகலக—காணு ம
பெரியானைநெஞ்சே பெருந்துறையிலென்றும்
பிரியானைவாயாரப் பேசு.

(ப - னா.) நெஞ்சே - மனமே, காணும் கரணங்கள் எல்லாம் - காணப்படுகிற கரணங்களையாவும், பேரின்பம் என - போராத்நவருவ

மாக, பேணும் - விரும்புகின்ற, அடியார்-அடியார்களுடைய, பிறப்பு அகல - பிறவீதிக்குமபடி, காணும் - நோக்குகின்ற, பெரியானை-பெரியோனை, பெருந்துறையில் - திருப்பெருந்துறையில், என்றும் பிரியானை - எகாணும் பிரியாதிருப்பவனை, வாயார பேசு-வாயாரப் புகழ் நடனாப்பாயாக, எ - று.

(க - னா.) மனமே, காணப்படுகிற கரணங்களையாவும் பேரின் பவடிவாகவேகாணுகிற அடியார்களுடைய பிறவீதிக்குமபடி நோக்குகின்ற பெரியோனும், திருப்பெருந்துறையை நீங்காதவனும் ஆகிய சிவபெருமானே, வாயாரமாழ்ந்துவாயாக என்பது

(வி - னா) கரணம் - கருவி. காணும்பெரியானை என்றதில் காணல் கருவிநோக்கம்வைத்தல். (சு)

பேசும்பொருளுக கிதமாமபேச்சிற்கு
மாளிமணியின் மணிவாரததை—பேசுப
பெருந்துறையேயென்று பிறப்பமுததேனல்ல
மருத்தினடியெனமனத்தே வைத்து

(ப - னா.) பேசும் பொருளுகது - பேசுகின்றபொருள்களுக்கு, இலககு - இலக்காய், இதம் ஆம் - இதமுமாகின்ற, பேசு இறந்த - பேச்சற்ற, மாசு இல் மணியின் - மாசிலாமணியாகிய சிவபிரானது, மணிகாரததை பேசி - திருவார்த்தையைப் பேசி, பெருந்துறையே என்று - திருப்பெருந்துறையே என்று, கல்ல மருத்தின அடி - சிறந்த மருத்துபோலவானது திருவடிபை, என் மனத்தேவைத்து - என் மனத்தில் இருத்தி, பிறப்பு அறுத்தேன்-என்பிறவீப்பிணியை ஒழித்தேன் எ - று.

(க - னா.) பேசுகின்ற பொருள்களுக்கு இலக்காயும் இதமாய் மிருக்கிற பேச்சிற்குத் த மாசிலாமணியாகிய சிவபெருமானது திருவார்த்தையைப்பேசி, திருப்பெருந்துறையேயென்று புழங்குது, சிறந்த மருத்துபோலவானது திருவடிபை என்மனத்தில இருத்தி என்பிறவீப்பிணியை ஒழித்தேன் என்பது

(வி - னா.) இலககு-குறி (லக்யம்). இதம் - இனிமை. மணிவாரததை - திருவார்த்தை (இறைவன் புகழையெகேதுப் பேசும் பேச்சு) (எ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்படையாட்சி.

சீவோபாதியொழித்தல்.

ஆசிரியவீருத்தம்.

திருச்சிறீநம்பலம்.

கண்களிரண்டுமவன் கழல்கணடுகளிப்பனவாகாதே
 காரிகையாசடமவாழ்விலெனவாழ்வுகடைப்படுமாகாதே
 மண்களிலவந்துபிறந்திடுமாமுமறந்திடுமாகாதே
 மாலரியாமலாப்பாதபிரண்டும்வணங்குதுமாகாதே
 பண்களிகூர் தருபாடலொடாடல்பயின்றிடுமாகாதே
 பாண்டிநன னாடுடையான்படையாட்சிகள் பாடுதுமாகாதே
 விண்களிகூர்வதோராவேதகமவந்துவெளிப்படுமாகாதே
 மின்வலைவீசியகானவனவந்துவெளிப்படுமாயிடிலே.

(ப - னா) மின் வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படு
 மாயிடில - மீனின் பொருட்டி வலை வீசின கேடனாகிய இறைவன்
 வந்து வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகொடியின், கண்கள் இரண்டும் - இர
 ண்டு கண்களும், அவன் கழல் கணடு - அவன திருவடியைக்கண்டு,
 களிப்பன ஆகாது - களிப்படைவன ஆகாது, காரிகையாகள் தம்
 வாழ்வி - மாதா வாழ்விலும், என் வாழ்வு - என் வாழ்க்கை, கடைப்
 படும் - ஆகாது - கடைப்படுதலும் ஆகாது, மண்களில வந்து பிறந்திடு
 மாறு - ஸ்ரீரங்கத்தில் வந்து பிறக்கும் விதத்தை, மறந்திடும்
 ஆகாது - மறந்தலும் ஆகாது, மால் அறியா - திருமாலறியாத,
 மலர் பா - ஆரவாரம் - தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளிரண்டை
 யும், வணங்குதும் ஆகாது - வணங்குதலும் ஆகாது, பண்களி கூர்
 தரு - பண்களின் களிப்பு மிகுந்த, பாடலொடு ஆடல் - பாடலோடு
 ஆடுதலும், பயின்றிடும் ஆகாது - பழகுதலும் ஆகாது, பாண்டி நல்
 னாடு உடையான படை யாட்சின் - நல்ல பாண்டி நாட்டை யுடை
 யவுடைய சிவபெருமானது படை யாட்சினை, பாடுதும் ஆகாது -

பாடுதலும் ஆகாது, விண்ணி கூவாது விண்ணுலகம் களிப்பு மிகுதற சேதுவாகிய, ஓ வேதகம் வந்த - ஒரு வேறுபாடு உடன, வெளி படும ஆகாது - வெளிப்படுதலும் ஆகாது, எ - று.

(க - ண) இறைவனைக் கண்டவாக ஒரு வியாபாரமும் நிசுலாகாது என்பது.

(வி - ண.) களிப்பன - களிகுந் தொழில்கள். கடைப்படு தலும் எனபது கடைப்படும எனக் குறைத்து வந்தது. இது தொகுத் தலினபாற்படும். மறந்திடும் முதலியவற்றிற்கும் இவ்வாறே கொள்க. பிறப்பிடப் பணமை கோக்கி மண்களில் எனப் பண்மை கூறினா. வேதகம் - வேறு படுத்தல். இது வேறுபடுத்தற்குரிய பொருளாகிய சிவபெருமானாகையிற்று. வேறுபடுத்தலாகது - ஆன்மாக்களுடைய சிவத்துவத்தை மாற்றிச் சிவத்துவத்தை யருள செய்தல். மெய்யன் பர் இறைவனைக் கண்டபின் வேறு விவகாரங்களில் அவர் பிரவேசி யார் என்பது இத்திருப்படை யாட்சியின் சுருத்து. (க)

ஒன்றினொடொன்றுமோனாந்தினொடைநாமுயிப்பதுமாகாதே
யுன்னடியாரடிபாரடியோமெனவுய்ந்தனவாகாதே
கன றைநினைந்தெழுதாயெனவந்தகணக்கதுவாகாதே
காரணமாகுமனாதிருணங்களாகருத்ததுமயாகாதே
நன்றிதுதிதெனவந்தநமிககநடதனவாகாதே
நாமுமேலாமடியாருடனேசெலநண்ணுதுமாகாதே
பென்றுமெனனபுரிறைநதபராவமுதெய்துவதாகாதே
யேறுடையானையொருடைநாயகனைன்னுள்புகுந்திடில்.

(ப - ண) ஏறு உடையான்-இடபவாகத்ததை யுடையவனும், என்னை ஆன் உடை நாயகன் - என்னை அடிமையாகவுடையவனு மாகிய சிவபெருமான், என உன் புகுந்திடில் - என்னுள்ளே பிர வேசித்துவிட்டால், ஒன்றினொடு ஒன்றும் - ஒன்றோடொன்றும், ஓர் ஐத்தினொடு ஐத்தும் - ஒரு ஐத்தோடு ஐத்தும், உயிர்ப்பதம் ஆகாது - பிழைத்திருத்தலும் ஆகாது, உன் அடியார் அடியார் - உன் அடியாரடியார்க்கு, அடியோம் என - அடியோங்கொன்று, உய்த்தன ஆகாது - உய்த்தவையும் ஆகாது, கனறை நினைந்து எழு - கனறை நினைக்கெழுந்த, நாய் என வந்த - நாய்ப்பகவைப்போல

வந்த, கணக்கது ஆகாத் - முறைமையும் ஆகாத, காரணம் ஆகும் - காரணமாகிய, அநாதி குணங்கள் - பழைய குணங்கள், கருத்த உறும் ஆகாத - மனத்திற பொருத்ததலும் ஆகாத, இது நன்று இது தீது என வந்த-இது நனமை இது தீமையென்று உண்டாகிய, நடுகைம் - நடுகைமானது, நடந்தன ஆகாத - நடந்தவையும் ஆகாத, நாமும் - யாமும், எல்லாம் அடியாருடனே செல்ல - எல்லா அடியா ரோடுமேபோக, கண்ணுதம் ஆகாத - மனத்திற கொள்ளுதலும் ஆகாத, எனறும் - எனநாளும், என் அன்பு நினைந்த - என் அன்புரு வாய் நினைந்த, பராவமுது - மேலான் அமிரதம், எய்துவது ஆகாத- கிடைப்பதும் ஆகாத, ஏ - று.

(க - ண) இடபவாகனாகிய பரமசிவன் என்னுட் புருந்த விட்டால் வேறு யாதொரு விவகாரங்களும் நிகழலாகாத எனபது.

(வி - ண.) ஒன்றினொடு ஒன்று - சிவ சிவர்கள். ஐந்தினொடு ஐந்து - தசேந்திரியங்கள். நடுகைம் - சலகம். பரவமுது பராவமுது என நீட்டல் பெற்றது. (உ)

பந்தவிகாரகுணங்கள் பறிந்து மறித்திடுமாகாதே .

பாவனையாய்கருத்தினில்வந்த பராவமுதாகாதே

யந்தமிலாதவகண்டமுநமுளகப்படுமாகாதே

யாதிமுதற்பரமாயபரஞ்சுடரண்ணுவதாகாதே

செந்துவாயாய்மடவாரிடரானவைசிந்திடுமாகாதே

சேலனகண்களவன்றிருமேனிதினைப்பனவாகாதே

யிர்திரளுலவிடர்பிறவித்துயரோருவதாகாதே

யென்னுடைநாயகனாகியவிசனெதிர்ப்படுமாயிடினே

புடைய

(ப - ண) என்னுடை நாயகன் ஆகிய ஈசன் - என்னுயின்,

தலைவனாகிய ஈச்சான், எதிர் படுமாயிடின - எதிர்ப்படுவானாகன்,

பந்த விகார குணங்கள்-பிறவித்தளைக்கேதுவாகிய விகாரகுண, பா

பறித்து மறித்திடும் ஆகாத - வெளிப்பட்டு மீளுதலும் ஆகாதுதில்

வனை ஆய கருத்தினில் வந்த - எண்ணங்களுண்டாகிற மனத்

தோன்றின, பரா அமுது ஆகாத - சிறந்த அமுதம் ஆகாத, அந்

இவ்வாத அகண்டமும் - முடிவில்லாத அகண்டப்பொருளும், ந

முன் அகப்படும் ஆகாத - கம்முள்ளே அகப்படுதலும் ஆகாது

முதல் பரம் ஆய பாஞ்சுடர் - ஆதிமுதலாகிய மேலான பாஞ்சோதி, அன்னுவத ஆகாதி - கம்மை அணுகுவதும் ஆகாது, செம் தவா வாப் மடவா - செம்பவளவாயினையுடைய மாதாத, இடர் ஆனவை- துன்பங்களானவை, சிந்திடும் ஆகாத - கெடுவதும் ஆகாது, சேல் அன்ன கண்கள் - சேல்பாலுங் கண்கள், அவன் திருமேனி - அவனது திருமேனியை, திளைப்பன ஆகாது - அதுபலிப்பனவும் ஆகாது, இத்திர ஞாலம் - இத்திரசாலம்போன்ற, இடர் - துன்பத்திற்கிடமாகிய, பிறவித்தயர் - பிறவித்தக்கம், எருவது ஆகாது - ஒழிந்துபோதலும் ஆகாது, எ - று.

(க - னா) என்னுடைய தலைவனாகிய சிவபெருமான் எதிர்ப்பட்டுவிட்டால், வேற யாதொரு விவகாரங்களும் நிகழலாகாது என்பது.

(வி - னா) பந்தம் - பிறவிக்கட்டு. விகாரகுணங்கள் - ஆன்மாவுக்கு அநாதத்ததை விளைப்பனவாகிய குணங்கள். அகண்டம் - கண்டிக்கப்படாத பொருள். துவர் - பவளம். இத்திரசாலம் - இத்திரஞாலம் என வந்தது இடைப்போலி. (ங)

என்னணியார்முலையாகமனைந்துடனின்றிபுறுமாகாதே
யெலலையின்மாக்கருணைக்கடலின் நிமிதாடுதுமாகாதே
நன்மணிநாத முழங்கியெனுள்ளுறநண்ணுவதாகாதே
நாதனணித்திருநீர்நினைந்திலுநண்ணுவதாகாதே
மன்னியவன்பரிலென்பணிமுந்துறவைகுவதாகாதே
மாமறையும்மரியாமலர்ப்பாதமவணங்குதுமாகாதே
யின்னியற்செங்கமுநீர்மலொன்றலையெய்துவதாகாதே
யென்னையுடைபபெருமானுள்சனெழுந்தருளப்பெறிலே.

(ப - னா.) என்னை உடை பெருமான் - என்னை ஆளாவது உடைய இறைவன், அருள் ஈசன் - எமக்கருள்செய்கிற ஈசன், எழுந்தருளப்பெறில் - எழுந்தருளப்பெற்றால், என் அணி ஆர் முலை - என்னுடைய அழகுபொருந்திய தனைகள், ஆகம் அனைத்த - இறைவனது திருமார்போடு பொருந்தி, உடன் இன்பு உறும் ஆகாது - சுகித்தலும் ஆகாது, எல்ல இல் - எல்லையில்லா, மா - பெரிய, கரு

ணைக்கடல் - அருட்கடலில், இன்று - இப்பொழுது, இனித ஆம
தும் ஆகாது - இனிதாக மூழ்குவதும் ஆகாது, நல் - நெந்த, நாதம்
முழுவல் - நாதமானது சத்தித்தது, என உள் உற - என் மனத்திற்
பெருந்த, நண்ணுதும் ஆகாது - அணுகுவதும் ஆகாது, நாதன் -
இறைவனது, அணி திருநீற்றினை - அழகிய திருநீற்றை, நித்த
யம் - நாள்தோறும், நண்ணுவது ஆகாது - அணிவதும் ஆகாது,
மன்னிய அன்பரில் - நிலைபெற்ற அன்பரினும், என் பணி - என
திருத்தொண்டானது, முத்து வைகுவது ஆகாது - முற்பட நிகழ்
வதும் ஆகாது, மா மறையும் - பெருமைபொருந்திய வேதங்களும்,
அறியா - அறியவொண்ணாது, மலர் பாதம் - தாமரைமலர்போலும்
திருவடிகளை, உணரவருதும் ஆகாது - வணங்குவதும் ஆகாது, இன்
இயல் - இனிய குணத்தையுடைய, செவகமுரீர் மலர் - திருவடித்
தாமரை மலர், என தலை - என் சிரசின்மேல், எய்துவது ஆகாது -
பொருந்தவதும் ஆகாது, எ - று.

(க - னா.) எம்மிறைவன் எழுந்தருளப்பெற்றால் கேறு விவ
காரங்கள் ஒன்றும் எய்மிடத்து நிகழலாகாது என்பது.

(வி - நா.) ஆகம் - மார்பு நாதம் - நாதத்தவதும். செங்கு
ரீர் இவ்விடத்துத் தாமரைகளாய்றறு. (சு)

மண்ணினின்மாயைமதித்துவகுத்தமயக்கறுமாகாதே
வானவரும்மறியாமலாபபாதமவணங்குதுமாகாதே
கண்ணிலிகாலமனைத்தினும்வந்தகலக்கறுமாகாதே
காதலசெயுமமடியாராமனமின்றுகளித்திடமாகாதே
பெண்ணையாரெனநாமெனவந்தபிணக்கறுமாகாதே
பேரறிபாதவனேகபவங்கள்பிழைத்தனவாகாதே
யெண்ணியாகியசித்திகள்வந்தெனையெய்துவதாகாதே
யென்னையுடைப்பெருமானருளிசனெழுந்தருளப்பெறிலே.

(ப - னா.) என்னை உடை பெருமான் - என்னை யாளாகவு
டைய இறைவன், அருள் ஈசன் - மெககு அருள்செய்கின்ற ஈசன்,
எழுந்தருளப் பெறில் - எழுந்தருளப் பெற்றால், மண்ணினில் - பூமி
யில், மாயை - மாயையாப, மதித்து வகுத்த - மதித்த வகுத்தப்
பட்ட, மயக்கு - மயக்கமானது, அறும் ஆகாது - அற்றொழிதலும்.

ஆகாது, வானவரும் - தேவரும், அறியா - அறியவொண்ணாத, மலர் பாதம் - தாமரைமலர்போலத் திருவடிவைய, வணங்குதும் ஆகாது - வணங்குவதும் ஆகாது, கண் இலி காலம் அனைத்தினும் வந்த-நினை ததற்கரிய நெடுங்காலமாய்வந்த, கலக்கு - கலக்கமானது, அறும் ஆகாது - அற்றொழிதலும் ஆகாது, காதல் செய்யும் - அன்பு செய்கின்ற, அடியாரா மனம் - அடியவா மனமானது, இன்று களித்திடும் ஆகாது - இன்று களித்திடிலும் ஆகாது, பெண் அலி ஆண் என - பெண் அலி ஆண் என்று சொல்லவும், நாம் என - நாம் எனறுசொல்லவும், வந்த - உண்டாகிய, பிணக்கு - பிணக்கமானது, அறும் ஆகாது - அற்றொழிதலும் ஆகாது, போ அறிபாத - பெயர்களை அறியவொண்ணாத, அனேகபவங்கள் - பலபிறவிகளினின்றும், பிழைத்தன ஆகாது - தப்புவன ஆகாது, எண் இலி ஆகிய - எண்ணிலலாத, சித்திகள் - சித்திகள், வாது என்னை எய்தவது ஆகாது - வந்து என்னை அடைதலும் ஆகாது, எ - று

(க - னா) எமமிறைவன் எழுந்தருளப்பெற்றால் வேறுவிவகாரங்கள் ஒன்றும் எய்மிடத்து நிகழலாகாது என்பது.

(வி - னா) வானவா - விண்ணுலகிலுள்ளவா, கண் - முதலில் தொழிற பெயா. அலி - பேடு (ரு)

பொன்னியலுத்திருமேனிவெண்ணிறபொலிந்திடுமாகாதே
பூமழைமாதவாகைகள்குவித்துபொழிந்திடுமாகாதே
மின்னியனுண்ணிடையார்கள்கருத்துவெளிப்படுமாகாதே
வீணமுரனறெழுமோசையிலின்பமிகுத்திடுமாகாதே
தன்னடியாரடியெனறலைத்துதழைப்பனலாகாதே
தாளடியோமுடனேயுயவந்துதலைப்படுமாகாதே
மின்னியமெங்குநிறைந்தினிதாகயியம்பிடுமாகாதே
யென்னைமுனாளுடையீசுனெனத்தனெழுந்தருளப்பெறிலே.

(ப - னா.) என்னை முன் ஆள உடை ஈசன்-என்னைமுன்னே ஆளாசவுடைய ஈசனும், என் அததன் - என் தந்தையும்ஆகிய சிவ பெருமான், எழுந்தருளப்பெறில் - எழுந்தருளப்பெற்றால், பொன இயலும் - பொன்னிறம் பொருந்திய, திருமேனி - திருமேனியில்,

வெண்ணீறு-திருவெண்ணீறு, பொலிந்திம் ஆகாது-விளங்குதலும் ஆகாது, மாதவா - பெரிய தவசிசுருடைய, கைகன் - கைகளானவை, குவித்த - கூப்பி, பூமழை - மலர்மாரியை, பொழிந்திம் ஆகாது-பொழிந்திதெலும் ஆகாது, மின் இயல் துண் இடையார் - மின் னின தன்மைவாய்ந்த துண்ணிய இடையாராகிய மாதருடைய, கருத்த - எண்ணம், வெளிப் படும் ஆகாது-வெளிப்படுத்தலும் ஆகாது, வீணை மூன்று எழும் ஒசையில் - வீணையானது முழங்குதலா லுண்டாகிற ஒசையில், இடைப் மிகுத்திம் ஆகாது - இடைப் மிகுத்தித்தலும் ஆகாது, தன் அடியார் அடி - தன் அடியாருடைய பாதங்கள், என் தலைமீது - என் சிமென்மேல், தழைப்பன ஆகாது - தழைப்பனவும் ஆகாது, அடியோம் - அடியோங்கன், உடனே உய்ய - இப்பொழுதே உய்யும் பொருட்டு, தான்வந்து-தான் எழுந்தருளி, தலைபடும் ஆகாது - கலத்தலும் ஆகாது, எங்கும் - எவவிடத்தும், இன் இயம் நிறைத - இனிய வாத்தியங்கள் நிறைந்து, இனிதாக இயம் பிடம் ஆகாது - இனிதாக ஒலித்தலும் ஆகாது, எ - று.

(க - ணா.) எனனை ஆளாகவுடைய இறைவன் எழுந்தருளப் பெற்றால் வேறு விவகாரங்கள் சிறிதும் எம்மிடத்து நிகழலாகாது என்பது.

(வி - ணா.) மின்னியல் என்றது மின்கொடி போலத்துவருதலை. மூரலல் - சத்தித்தல, தலைப்படுத்தல் - கலத்தல். இன்னியம் ஒரு சொல்லாகக்கொள்ளினும் அமையும். (சு)

சொல்லியலாதெழுதுமணியோசைசுவைதருமாகாதே
துண்ணெனவென்னுமன் னியசோதிதொடாதெழுமாகாதே
பல்லியல்பாயபரப்பறவாதபராபரமாகாதே
பண்டறியாதபராபரவங்கன்பரந்தெழுமாகாதே
வில்லியனன்னுதலார்மயலின் றுவிலைநதிமொகாதே
விண்ணவருமமறியாதவிழுப்பொருளிப்பொருளாகாதே
யெல்லையிலாதனவெண்குணமானவையெய்திமொகாதே
யிந்துசிகாமணியெங்களைவாள்வெழுந்தருளப்பெறிலே.

(ப - ணா.) இந்து சிகாமணி - சந்திரசேகரனாகிய மாணிக்கம், எங்களை ஆள்-எங்களை ஆண்டருளும்பொருட்டு, எழுந்தருளப்பெறில்-

எழுந்தருள்பெற்றால், சொல் இயலாது - சொல்லுதற்கியலாதபடி,
எழு - உண்டாகின்ற, தூமணி ஒசை - பரிசுத்தமானமணியோசை,
சுவைதரும் ஆகாது - இன்பந்தருதலும் ஆகாது, துண்ணென - வினா
வாக, என் உளனம் மன்னிய சோதி-என்மனத்தில நிலைபெற்றஒளி,
தொடாது எழும் ஆகாது-தொடர்ந்தெழுதலும் ஆகாது, பல இயல்பு
ஆய - பலவகையாகிய, பாப்பு அறவாத - பாப்பு அறம்படி யெழுந்
தருளின, பராபரம் ஆகாது - பராபரமும் ஆகாது, பண்டு அறியாத -
முறகாலத்தில் அறியாத, பரம் அதுபவங்கள்-பரம்பொருளின அதுபவ
ங்கள், பராது எழும் ஆகாது-பரந்தெழுதலும் ஆகாது, வில இயல் கல்
துதலா மயல்-விலைநிகர்த்த அழகிய நெற்றியையுடைய மாதர்மைய
லானது, இன்று விளைநிலம் ஆகாது - இன்று உண்டாதலும் ஆகாது,
விண்ணவரும் அறியாத - தேவரும் அறியாத, விழு பொருள் இ
பொருள் ஆகாது - மேலானபொருளாகிய இப்பொருளும் ஆகாது, எல்
லை இல்லாதன - எல்லையற்றனவாகிய, எண்குணம் ஆனவை - எண்
குணங்களானவை, எய்திடம் ஆகாது - அடைந்திடத்தலும் ஆகாது,
எ - று.

(க - னா.) சந்திரசேகரனாகிய எம்மிறைவன் எம்மையாளும்
பொருட்டு எழுந்தருள்பெற்றால், வேறுவிடகாரங்கள் சிறிதும் எம்
மிடத்த நிதமுலாகாது என்பது.

(வி - னா.) இயல் - இசைதல். பாப்பு - வீடயதூதர்சியில்
வினாவு எண்குணமாவது - தன்வயத்தினால், தூயவுடம்பினனா
தல், இயற்கையுணர்வின்னால்தல், முற்றுமுணாதல், இயல்பாகவே
பாசங்களிளிங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை,
வரம்பிலின்பமுடைமை, உடதூலாரிதனை முறையே, சுவதந்திரத்து
வம், விசுத்ததேகம், நிராமயானமா, சருவஞ்ஞத்துவம், அநாதிபோ
தம், அலுப்தசத்தி, அநாதசத்தி, திருப்தி, னைபர். (எ)

சங்குதிரன்முழான்றெழுமோசைதழைப்பனவாகாதே
சாதிவிடாதகுணங்கணமமோசலிததிமமாகாதே
யங்கிதுநன்றிதுநன்றெனுமாயையடங்கிமமாகாதே
யாசையெலாமடியாடியோமெனுமத்தனையாகாதே
செங்கயலொண்கண்மடந்தையாசுகதைதினையபனவாகாதே
சீரடியார்கள்சிவானுபவங்கடெரிந்திமமாகாதே
பெங்குநிறைந்தமுதுபுரஞ்சுடரெய்துவதாகாதே
யீறறியாமறையோனெனையாளவெழுந்தருள்பெறிலே.

(ப - னா) நறு அறியா - முடிவறியப்படாத, மறையோன் - வேதியனாகிய சிவபிரான், என்னை ஆன - என்னை யானும்பொருட்டி, எழுந்தருளப் பெறில் - எழுந்தருளப்பெற்றால், சங்கு திரண்டு - சங்கு கள் கூடி, முரன்று எழும் ஒசை - சத்தித்தெழுதினற ஒசையானது, தழைப்பன ஆகாது - மிகு வனவும் ஆகாது, சாதிவிடாதருணங்கள் - சாதியைப்பற்றி விடாதிருக்கிறகுணங்கள், நம்மோடு சலித்திடும் ஆகாது - நம்மோடுவெறுத்திடெதலும் ஆகாது, அங்கு - அவ்விடத்தில், இது நன்று இது நன்று என்னும்மாயை - இது நன்று இது நன்று என்கிற மாயை, அடங்கிநம் ஆகாது - அடங்கிவிடுதலும் ஆகாது, எல்லாம் - எல்லா வகையாலும், அடியார் அடியோம் என்னும் ஆசை - அடியார்க்கடியோம் என்னும் விருப்பம், அத்தனை ஆகாது - சிறிதும் ஆகாது, செம கயல்-செவந்த கயல் மீனபோலும், ஒள கண்-ஒட்பமா கிப கண்களையுடைய, மடநதையா-மாதரது, சிந்தை-மனம், தீளைப் பன ஆகாது-துகாவன ஆகாது, சோ அடியார்கள் - சிறப்பினையுடைய அடியார்கள, சிவாதுபவங்கள்-சிவாதுபவங்களை, தெரிந்திடும் ஆகாது- தெரிந்திடெதலும் ஆகாது, எவரும் நிறைந்து-எவவிடத்தும் நிறைந்து, அமுது ஊறு - அமிதஞ் சுரக்கின்ற, பாஞ்சடா - பாஞ்சோதி யானது, எய்துவது ஆகாது - மெச்சுக கிடைப்பதும் ஆகாது, எ - று.

(க - னா) தனது முடிவு ஒருவராலும் அறியப்படாத சிவ பெருமான என்னை யானும்பொருட்டி எழுந்தருளப்பெற்றால், வேறு விவகாரங்கள் சிறிதும் எமமிடத்து நிகழலாகாது எனபது.

(வி - னா.) சங்கு திரண்டு முரன்றெழுமோசை என்றது இடை பிங்கலைகளை யடைததுச் சுழிமுறைமைத் திறத்து சென்றவிடத்து, அவ்விடத்தில் கேட்கப்படுகின்ற இறைவனது நடாச சிலம்போ சையை. இது போன்ற விஷயங்கள் அதுபவ ரூபமுள்ள குரு முகத்தால் அறியப்படவேண்டி யிருத்தலால் இங்கு விரித்துணைக்கப் படவில்லை.

(அ)

திருச்சிறநம்பலம்

ஆனந்தமாஸ.

சிவாநுபவவிருபபம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னேரணையபூங்கழல்களடைந்தாரகடந்தார்வியனுலகம்
பொன்னேரணையமலாகொண்டுபோற்றுகின்றாரமரெல்லாவ
கன்னேரணையமனக்கடையாய்க்கழிப்புண்டவலக்கடல்வீழ்த
வென்னேரணையேனினியுனகூடுமவண்ணமியம்பாயே.

(ப - ஸா) மின் வா அணைய - மின்னினது அழகை நிகாத்த,
பூ கழல்கள் - தாமரைமலர்போலும் திருவழகனோ, அடைந்தார் -
அடைந்தோர், வியன் உலகம் - பெரிய வுலகமாயததை, கடந்தார் -
வென்றார்கள், அமரா எல்லாம் - தேவா எல்லாரும், பொன் வா
அணைய - பொன்னினது அழகை நிகாத்த, மலா கொண்டு - மலா
களைக்கொண்டு, போற்றுகின்றா - அருச்சியாநின்றார்கள், (அங்ஙன
மாக) கண்ணோர் அணைய - கலிலநிகாத்த, மணம் - மனததையுடைய,
கடையாய்-கடையாகி, கழிப்பு உண்டு-ஒழிக்கப்பட்டு, அகலம் கடல்
வீழ்த - துன்பக்கடலில் வீழ்ந்த, என்னோ அணையேன் - என்னை
கானே நிகர்த்தவனாகிய நான், இனி - இனி, உன்னை கூடும் வண்
ணம் - உன்னை யடையும்வண்ணம், இயம்பாய - சொல்லாய், ஏ-று.

(க - ஸா.) இறைவனே, உன் திருவடியை யடைந்தவர்கள்
இவ்வுலகமாயையை வென்றார்கள், தேவர்கள் மலர்களால் அருச்
சிதது உன்னை வணங்காநின்றார்கள், அப்படியிருக்க, கல்மனததை
யுடையோரும் கடைப்பட்டுத் துன்பக்கடலில் வீழ்ந்திருக்கவே
னாகிய நான் இனி உன்னைக் கூடும்வண்ணம் சொல்வாயாக என்பது.

(வி - ஸா) மின்னேரணைய என்பதை மின் நோர் அணைய
எனப் பிரித்து மின்னை நிகாத்த அத்தனமைத்தாகிய என்றுரைப்பி

னுமாம். பொன்னேரையை என்பதற்கும் இவ்வாறுணாக்கலாம். அவ
லம் - துன்பம். என்னேரையேன் என்றது இழிவினால் எனக்கு நா
னே நிகரான படி. (4)

என்னுலறியாப்பதந்ததாயானதறியாதேகெட்டே
னுன்னுலொனறுநகுறைவிலையுடையாயடிமைக்கொன்பேன்
பன்னாளுந்னைப்பணிகேதத்தும்பழையவடியரொடுங்கூடா
தெனனாயகமேபிற்பட்டிங்கிருந்தேனோய்க்குவிருந்தாயே.

(ப - னா) என்னுல் அறியா - என்னுல் அறியப்படாத, பதம் -
இடத்தை, தந்தாய - கொடுத்தாய, யான் அது அறியாதே கெட்
டேன் - நான் அதனை யறியாமலே கெட்டேன், உன்னுல் ஒன்றும்
குறைவு இல்லை - உன்னுல் சிறிதும் குறைவில்லை, உடையாய - உடை
யவனே, அடிமைக்கு - அடியேனுக்கு, ஆர என்பேன் - யாரிடுக்கி
றாகன் என்பேன், பல நான் - பல நாளும், உன்னை பணிகது எத்
தும் - உன்னை வணங்கித் துதிக்கின்ற, பழைய அடியா ரொடும்
கூடாது - பழைய அடியாரோடுங் கூடாமல், என் நாயகமே - என்
நாயகனே, பிறப்பட்டு - பிறகிட்டு, இங்கு - இவ்விடத்தில், நோய்க்கு
விருந்தாய் - நோய்களுக்கு விருந்தாய், இருந்தேன் - இருந்துவிட்
டேன், எ - து.

(ஈ - னா) என்னுல் அறியப்படாத இடத்தைக் கொடுத்தாய்,
யான் அதனை யறியாமலே கெட்டேன், உன்னுல் சிறிதும் குறை
வில்லை, உடையவனே, அடிமைக் குதவியாவா ஒருவருமில்லை, என்
நாளும் உன்னை வணங்கித் துதிக்கின்ற பழ அடியாரோடும் சேரா
மல், இறைவனே, நோய்களுக்கு விருந்தாய் இவ்விடத்திருந்தேன்
என்பது.

(வி - னா) பதம் - பதவி (இடம்). (2)

சீலமின்றினோன்பின் நிச்செறிவேயின்றியறிவின்றித்
தோலின்பாவைக்கூததாட்டாய்ச்சுழன் றுணிமுத்துகிடப்பேனை
மாலுங்காட்டிவழிகாட்டிவாராவுலகநெறியேறக்
கோலங்காட்டியாண்டாணைக்கொடியேனென்றோகூடுவதே.

(ப - னா.) சிலம் இன்றி - நல்லொழுக்கமின்றி, நோன்பு இன்றி - நோன்பில்லாமல், செறிவு இன்றி - அடக்கமில்லாமல், அறிவு இன்றி - அறிவில்லாமல், தோலின்பாவை - தோற்பாவையின், கூத்தாட்டி ஆய் - கூத்தாட்டுப்போன்று, சுழன்று விழுந்துகிடப்பேனை - சுழன்றுவிழ்ந்துகிடக்கின்ற ஏனை, மாலும் காட்டி - தன்னிடத்தே விருப்பமும் உண்டாக்கி, கழிசாட்டி - நெறிசாட்டி, வாரா உலகம் - மீனாவலகத்திலு, நெறி ஏற - மூறையாயேற, கோலம் காட்டி - தன் திருக்கோலத்தையும் காட்டி, ஆண்டாரினை - ஆண்டருளினவனை, கொடியேன - கொடியனேன், கூடுவது - அடைவது, என்றோ - எங்காளோ, ஏ - து.

(க - னா.) நல்லொழுக்கம், நோன்பு, அடக்கம் முதலியவை வல்லாமல் தோற்பாவையின் கூத்தாட்டுப்போலச் சுழன்று விழுந்துகிடக்கின்ற ஏனைத் தன்னவிரும்பும்படிசெய்து, நன்னெறியையுங்காட்டி, முதலியுலகிலேறும்படி தன் திருக்கோலத்தையுங்காட்டி ஆண்டருளின இறைவனைக் கொடியேன் சென்று கூடுவது எங்காளோ என்பது.

(வி - னா.) சிலம் - ஒழுக்கம். நோன்பு - விரதம். தோலின்பாவை - தோலினாற்செய்த பிரதிமை. (க)

கெடுவேன்கெடுமொகெடுகின்றேனகேடிலாதாய்பழிகொண்டாய் படுவேன்படுவதெல்லாநான்பட்டாற்பின்னைப்பவனென்னே கொடுமாநகத்தழந்தாமேகாத்தாட்கொள்ளுங்குருமணியே நடுவாய்நிலலாதொழிந்தக்காணன்றோவெங்கனாகமே.

(ப - னா.) கெடுவேன் - கெடுவேன், கெடுமொகெடுகின்றேன் - கெடும் வண்ணம் கெடுகின்றேன், கேடிலாதாய் - கேடில்லாதவனே, பழிகொண்டாய் - நீ பழியையேற்றுக்கொண்டாய், படுவேன் - படுவேன், படுவது எல்லாம் - படவேண்டுகதெல்லாம், நான்பட்டால் - நான்பட்டால், பின்னை - பிறகு, பயன் என்னே - பயன் யாதோ, கொடுமா நகத்து அழுந்தாமே - கொடியபெரிய நகத்தில் மூழ்காமல், காத்து ஆள் கொள்ளும் - காத்தாட்கொள்ளுகின்ற, குருமணியே - குருமணியே, நடு ஆய் நிலலாது - நடுவு நிலைமையாய் நிலலா

மல், ஒழிந்தசகால் - நீ யொழிந்தால், எங்கன் நாயகமே - என்கன் நாயகனே, நன்றோ - உனக்கு அழகாமோ, ஏ - று.

(க - னா.) அழிவிலலாதவனே, நான் கொடாரின்றேன், நான் துன்பப்பட்டால் உனக்குப் பயனுண்டோ, நாகத்தில் அழுந்தாமல் என்னைக காததாண்டருங்கின்ற குருமணியே, நீ நடுவு நிலையே யொழிந்தால், அது உனக்கு நன்றாகுமோ என்பது.

(வி - னா) கெடுமா கெடுதல் - தப்பாமல் அழிதல். குரு மணி - நாயகமணி. நடுவாய் நிறைவு - ஒருபாற கோடாமற் சமமாய் கிற்றல். (ச)

தாயாயமுலையைத்தருவானே தாராதொழிந்தாற்சவலையாய் நாயேனகழித்துபோவேனோமடியினிததானலகுதியே தாயேயென்றுனருளடைத்தேன்றாய்நீயென்பாவிலலையே நாயேனடிமையுடனுகவாண்டாய்நானருள்வேண்டாவோ.

(ப - னா) தாயாய் முலையை தருவானே - தாயாகி முலை கொடுப்பவனே, தாராது ஒழிந்தால் - கொடாதொழிந்தால், சவலை ஆப - சவலையாகி, நாயேன கழித்துபோவேனோ - நாயினேன் ஒழித்துபோவேனோ, மடி - மடியிரானே, இனிததான் - இனியாயினும், நல்குதியே - உருள்செய்வையோ, தாயே என்று - தாயேயென்று உன்தான் அடைக்கேன - உன்திருவடியை அடைந்தேன், நீ என்பால் தயா இவலையே - நீ யென்னிடததுத் தயவுடையை யல்லையோ - நாயேன் அடிமை - நாயினேனும் எனது அடிமைத்திறமும், உடன் ஆக - ஒருசேர, ஆண்டாய் - ஆண்டருளினாய், நான்தான் வேண்டாவோ - நான்மாத்திரம் வேண்டாவோ, ஏ - று.

(க - னா) தாயாய் முலையுட்கோனே, நீ தாராதொழிந்தால் நான் சவலையாய் அழித்துபோககோ, இனியாயினும் அருள்செய்ய வேண்டும், தாயேயென்று உன்திருவடியை யடைந்தேன், உனக்கு என்மீது தயை வில்லையோ, நான்வேண்டாவோ என்பது.

(வி - னா.) சவலை - மெலிந்த குழந்தை. கல்குதல் - கிருபை செய்தல். (ரு)

கோவேயருளவேண்டாவோகொடியேன் கெடவேயமையுமே
யாவாவென்னுவிடிலெண்ணையஞ்செலென்பாராரோதான்
சாவாரொல்லாமென்னளவோதக்கவாரனறென்றாரோ
தேவேதில்லைநடமாட்திகைத்தேனினித்தான்றேற்றயே.

(ப - னா.) கோவே - இறைவனே, அருளவேண்டாகோ - நீ
யருள்செய்யவேண்டாவோ, கொடியேன் கெட அமையுமே - கொடி
யேன் கெடின் அமையுமோ, ஆவா என்னு விடின் - நீ ஐயோவென்
றிரங்காவிடின், அஞ்செல் எனபா - அஞ்சற்க என்பவா, ஆரோ -
யாருளரோ, சாவா எல்லாம் - இறப்பாரெல்லாம், என் அளவோ -
என்னளவேயோ, தக்க ஆறு அன்று எனாரோ - இது தகுதியாகிய
வழியின்றென்று சொல்லாரோ, தேவே - தேவனே, தில்லைநடம்
ஆம் - திருத்தில்லையில் நடநஞ்செய்கோனே, திகைத்தேன் - மயங்
கினேன், இனிதான் - இனியாயினும், தேற்றாய் - என்னைத்தெ
ளிவிப்பாயாக, எ - று.

(ந - னா.) இறைவனே, நீ யருள்செய்யவேண்டாகோ, கொ
டியேன கெட்டால் உனக்குப்போதுமோ, நீயே எனக்கிரங்காவிடின்
என்னை பயப்படாதே யெனபவா யாவா, நான் திகைத்தேன், இனி
யாயினும் என்னைத் தெளிவிப்பாயாக என்பது.

(வி - னா.) அமையுமே என்பதில் ஈற்றேகாரம் வினா. திகைத்
தல் - மயங்குதல். (சு)

நரியைக்குதிராப்பரியாக்கிஞாலமெல்லாநிகழ்வித்துப்
பெரியதென்னன்மதுரையெல்லாம்பிச்சதேறும்பெருந்துறையா
யரியபொருளையவநாகியப்பாபாண்டிவெள்ளமே
தெரியவரியபரஞ்சோதிசெய்வதொன்றாமறியேனே.

(ப - னா.) நரியை - குதிரையை, பரி குதிரை ஆக்கி - வாகன
மாகத் தாங்குகின்ற குதிரை யாக்கி, ஞாலம் எல்லாம் நிகழ்வித்து -
உலகமெல்லாம் சஞ்சரிக்கச் செய்து, பெரிய - பெரிதாகிய, தென்
னன் மதுரை எல்லாம் - பாண்டியனது மதுரை முழுதும், பிச்சு
ஏற்றம் - பித்தேற்றின, பெருந்துறையாய் - திருப்பெருந்துறையை
யுடையவனே, அரிய பொருளே - அருமையாகிய பொருளே, அவி

நாசி அப்பா - அவி நாசி யப்பனே, பாண்டி வெள்ளமே - பாண்டிப் பெருக்கே, தெரிய அரிய பாஞ்சோதி - தெரிவதம் கரிதாகிய பாஞ்சோதியே, செய்வது - செய்தற்குரியதை, ஒன்றும் அறியேன் - சிறிதும் அறியேன், எ - று.

(க - னா.) நரிகளைப் பரிகளாகச் செய்து, பூமி முழுதும் பாவச்செய்து, மதுரை நகரத்தார்க்கெல்லாம் பித்தேற்றின திருப்பெருந்துறை யிறைவனே, அரிய பொருளே, அவிகாசி யப்பனே, பாண்டி வெள்ளமே, தெரிதற்கரிய மேலான ஒளியே, செய்தற்குரிய காரியத்தைச் சிறிதும் அறிகதிலேன் என்பது.

(வி - னா.) பரி - முதனிலைத் தொழிலாகு பெயர். சுமப்பது என்பது பொருள். அவநாசி - ஓர் திருப்பதி. (எ)

திருச்சிறறம்பலம்.

அச் சோ ப் ப தி க ம்.

அநுபவவழியறியாமை.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிறறம்பலம்.

முத்திரெறியறியாதமூர்க்கரோடு முயல்வேளைப் பத்திரெறியறிவித்துப்பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ் சித்தமலமறுவித்துச்சிவமாக்கியெணையாண்ட வத்தனெனக்கருளியவாரூர்பெறுவாரச்சோவே.

(ப - னா.) முத்திரெறி அறியாத - முத்திவழியை அறியாத, மூர்க்கரோடு முயல்வேளை - மூர்க்கரோடு முயன்று திரிகின்ற எனக்கு, பத்திரெறி அறிவித்து - பத்திமார்க்கத்தை அறிவித்து, பழவினைகள் பாறும் வண்ணம் - பழமையாகிய வினைகள் நீங்கும்வண்ணம், சித்தமலம் அறுவித்து - மனக்களங்கத்தை அறும்படி செய்து,

சிவம் ஆகதி - சிவமாகதி, என்னை ஆண்ட - என்னை ஆண்டருளின
அத்தன் - எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான், எனக்கு அருளிய
ஆறு - எனக்கு அருள்செய்தவண்ணம், ஆர் பெறுவார் - யார் பெறு
தற்குரியர், அச்சோ - (இது என்ன) அதிசயம், ஏ - று.

(க - ணா.) மோகூடமார்க்கத்தை அறியாத மூர்க்கரோடு கூடித்
திரிகின்ற எனக்குப் பததிமார்க்கத்தை அறிவித்த என் பழவினைகள்
நீங்கும்வண்ணம், மனக்கனங்கம் அறச்செய்து சிவமாகதி என்னை
யாண்டருளின எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் எனக்கு அருள்
செய்தவண்ணம் அருள்செய்யப்பெறுவோர் யாவர் என்பது

(வி - ணா) முத்திரெறி - வீட்டுநெறி. மூர்க்கர் - மூடர்.
பத்திரெறி - அன்புசெய்யுந் வழி. பாரல் - நீங்கல், அச்சோ - அதி
சய விடைச்சொல். (க)

நெறியல்லாநெறிதன்னைநெறியாகநினைவேனைச்
சிறுநெறிகளாசேராமேதிருவருளேசேரும்வண்ணம்
குறியொன்றுமில்லாதகூத்தனறன்கூத்தையெனக்
கறியும்வண்ணமருளியவாறாபெறுவாரசேரவே.

(ப - ணா.) நெறி அல்லா நெறி தன்னை - வழியல்லாத வழி
யை, நெறி ஆக நினைவேனை - வழியாக நினைக்கின்ற என்னை, சிறு
நெறிகள் சேராமே - சிறு வழிகளை யடையாமல், திருவருளே சேரும்
வண்ணம் - திருவருளையே அடையும்வண்ணம், குறி ஒன்றும் இல்
லாத - குறிகள் ஒன்றுமில்லாத, கூத்தன் - கூத்தப்பிரானது, கூத்
தை - கூத்தாட்டத்தை, எனக்கு அறியும் வண்ணம் - எனக்கு அறி
யலாம் வகை, அருளிய ஆறு - அருள் செய்தவண்ணம், ஆர் பெறு
வார் - யார் பெறுதற்குரியர், அச்சோ - (இது என்ன) அதிசயம்,
ஏ - று.

(க - ணா.) வழியல்லா வழியை வழியாக நினைக்கின்ற என்னை
அற்பமார்க்கங்களிற் சேராமல் திருவருளையே சேரும்படி, இறைவன்
தன் திருக்கூத்தை எனக்கறிவித்ததுபோல அறிவிக்கப்பெறுவோர்
யாவர் என்பது.

(வி - ணா.) நெறியல்லா நெறி - தி நெறி. சிறுநெறி - பிற
சமயமார்க்கம். குறி - அடையானம். (உ)

யொய்யெல்லாமெய்யென்றுபுணாமூலையப்போகத்தே
மையலுறககடவேளைமாளாமேகாததருளித்
தையலிடங்கொண்டபிரான் தற்கழலேசேரும்வண்ணம்
மையனெனக்கருளியவாரூபெறுவாரச்சோவே.

ப - னா.) பொய எல்லாம் மெய் என்று - பொயப்பொருள்
களெல்லாம் மெய்ப்பொருள்களென்று நினைத்து, புணாமூலையா
போகத்தே - நெருங்கிய தனங்குளையுடைய மாதரது போகத்தின்
கண்ணே, மையல் உறக்கடவேளை - மயக்கமிக்க கடவேளுகிய
என்னை, மாளாமே காத் தருளி - (அதனுளை) மடியாமற் காத் தருளி,
தையல் - உமாதேவியை, இடம் கொண்ட பிரான் - இடப்பாகத்திற்
கொண்ட சிவபெருமான, ஐயை - ஐயன், (அவன்) தன் கழலே
சேரும் வண்ணம் - தன் திருவடியையே அடையும்வண்ணம், எனக்கு
அருளிய ஆறு - எனக்கு அருள்செய்த வண்ணம், ஆர பெறுவார் -
யார்பெறுதற்குரியவர், அச்சோ - (இது என்ன) அதிசயம், ஏ - று.

(க - னா) பொய்யை மெய்யென்றுநினைத்து மாதர் மயக்கத்
திற் சிக்கி மாளகின்ற என்னைக்காததருளித் தன் திருவடியையே சே
ரும்வண்ணம் இறைவன எனக்கருள்செய்ததுபோல அருள் செய்யப்
பெறுவோராவா என்பது.

ரீவி - னா.) புணாதல - நெருங்குதல். போகம் - சுகம். மாளு
தல் - அழிதல். (ங)

மண்ணதனிற் பிறகதெய்ததுமாண்டுவிழக்கடவேளை
யெண்ணமில்லவனபருளியெனையாண்டிடெனையுறதன்
சுண்ணவெண்ணீர்நனிவித்துத்தூய்நெறியேசேரும்வண்ண
மண்ணலெனக்கருளியவாரூபெறுவாரச்சோவே.

(ப - னா.) மண்ணதனில் - மண்ணுலகில், பிறகது எய்த்து
பிறகதினைத்து, மாண்டு விழக்கடவேளை - முடிந்துவிழக்கடவேளுகிய
என்னை, எண்ணம் இல்லா அன்பு அருளி - அனவற்ற அன்பை அருள்
செய்து, என்னை ஆண்டு இட்டு - எண்ணாட்கொண்டு, என்னையும் -
அடியேனையும், தன் சுண்ண வெண்ணீறு அணிவித்து - தனதுபொடி
யாகிய வெண்ணீர்நைததரிப்பித்து, தூ நெறியே சேரும் வண்ணம் -

பரிசுத்தமாகிய வழியையே யடையும் வண்ணம், அண்ணல் - பெரியோனாகிய சிவபெருமான், எனக்கு அருளிய ஆறு - எனக்கு அருள் செய்தவாறு, ஆர பெறுவாரா - யார பெருதற்குரியவர், அச்சோ - (இது என்ன) அதிசயம், எ - று.

(க - னா.) இந்த மண்ணிலகிற் பிறத்தினைத்து மாண்டொழியக்கடவேனாகிய என்னைச சிவபெருமான் தன் திருவெண்ணிறணிவித்து நலவழியையடையச் செயதருளினதுபோல அருள்செய்யப் பெறுவோராவா என்பது.

(வி - னா.) மன என்றது மண்ணிலகத்தை, எண்ணம் - அளவு, சுண்ணம் - பொடி, தூ நெறி - வீட்டுநெறி. (சு)

பஞ்சாயவாடிமடவாரகடைக்கண்ணாஸீடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாயதுயர் கூரநிற்பேனுன்னருள்பெற்றே
னுப்பஞ்சேனுடையானேயடியேனைவருகவென்
றஞ்சேலென்றருளியவாரூரபெறுவாரச்சோவே.

(ப - னா.) பஞ்ச ஆய - பஞ்ச போன்ற, அடி - பாதங்களை யுடைய, மடவார - மாதரது, கடை கண்ணால் இடா பட்டு - கடைகண்ணினால் துன்பப்பட்டு, நெஞ்ச ஆயதுயர் கூர - மனத்திலுண்டாகியதுயரம் மிகுமபடி, நிற்பேன - நிற்பவனாகிய நான், உன் அருள் பெற்றேன - உன் அருளைப் பெற்றேனாகி, நான் உயஞ்சேன் - நான் உயந்தேன், உடையானே - உடையவனே, அடியேனை - அடியனை, வருக என்று - வருக வென்றும், அஞ்சேல் என்று - அஞ்சற்கவென்றும், அருளிய ஆறு - நீ அருள் செய்தவாறு, ஆர் பெறுவாரா - யார் பெறுவார்கள், அச்சோ - (இது என்ன) அதிசயம், எ - று.

(க - னா.) .மாதா கடைக்கண்ணால் துன்புற்று மனம் வருங்கியிருக்கிற நான் உன் அருள் பெற்று உயந்தேன், நீ என்னை அஞ்சாதே வாவென றருளசெய்ததுபோல அருள் செய்யப் பெறுகோர் யாவர் என்பது.

(வி - னா.) பஞ்சாய என்பதற்குச் செம்பஞ் சூட்டின என் றுணர்த்தலுமாம். மடவார் - மடப்பமுடையவர். (இ)

வெந்துவிழுமுடற்பிறவிமெய்யென்றுவினைபெருக்கி
கொந்துகுழற்கோல்வளையார்குவிமுலைமேல்வீழ்வேனைப்
பந்தமறுத்தெனையாண்டுபரிசறவென்றுரிசுமறுத்
தநதமெனக்கருளியவாரூர்பெறுவாரச்சோவே.

(ப - னா) வெந்து விழும் - வெந்து நீராய் விழுகின்ற, உடற்
பிறவி - உடலினது பிறப்பு, மெய் என்று - உண்மை யென்று,
வினை பெருக்கி - வினைகளைப் பெருகச்செய்து, கொந்த - பூக்கொத்
தணிந்த, குழல் - கூந்தலையுடைய, கோல் வளையா - மாதரது, குவி
முலை மேல் வீழ்வேனை - குவிந்த தனக்களின் மீது ஆசையுடையே
னாகிய என்னை, பந்தம் அறுத்தது-பிறவிகட்டடைச் சேதித்தது, என்னை
ஆண்டு - என்னை ஆண்டருளி, பரிசு அற - குண மறுமபடி, என்
துரிசும் அறுத்த - என குறறத்தையும் அறுத்தது, அந்தம் - முடிவான
பொருளை, எனக்கு அருளிய ஆறு - எனக்குருள்செய்த வாறு, ஆர்
பெறுவார - ஆர் பெறுவாரான், அச்சோ - (இது என்ன) அதிசயம்,
எ - று.

(ந - னா) வெருதொழிதற்குரிய உடம்பின் தோற்றத்தை
மெய்யென்றெண்ணி, வினைகளைப் பெருக்கி மாதர் தனங்களின்மீது
வீழ்வேனாகிய என்னை, பந்த மறுத்தாண்டு என் குறறங்களை யொழி
த்து முடிவான பொருளை எனக்குருள்செய்ததுபோல அருள் செய
யப் பெறுவோர் யாவா என்பது.

(வி - னா.) உடற் பிறவி - உடம்போடு கூடிப் பிறக்கும்
பிறப்பு எனினுமாம். கொத்தது கொந்தது என மெலித்தலு பெற்றது.
அந்தம் - வேத முடிவான பொருள். (சு)

சுதயலரா மையலிலே தாழ்த்துவிழக்கடவேனைப்
பையவேகொடுபோந்துபாசமெனுந்தாமுருங்கி
யுய்யுநெறிகாட்டுவித்திட்டோக்காரத்துட்பொருளை
யையனெனக்கருளியவாரூர்பெறுவாரச்சோவே.

(ப - னா) சுதயலரா மையலிலே - மாதர் மயக்கத்திலே,
தாழ்த்து விழக்கடவேனை - தாழ்த்துவிழக்கடவேனாகிய என்னை,

பையவே கொடு போத்து - மெல்லவே கொண்டுவந்து, பாசம் என்னும் - பாசம் என்கிற, தாழ் உருவி - தாழ்க்கோலை வாங்கி, உய்யும் கெறி காட்டுவித்திட்டு - பிழைக்கும் வழியைக் காட்டுவித்து, ஒங்காரத்த உட்பொருளை - பிரணவத்தினுட்பொருளை, ஐயன் - ஐயனாவன், எனக்கு அருளிய ஆறு - எனக்கு அருள்செய்தவண்ணம், ஆர் பெறுவார் - யார் பெறுதற்குரியா, அச்சோ - (இது என்ன) அதிசயம், எ - று.

(க - னா.) மாதா மயக்கத்தில் அழுத்துவேனாகிய என்னை, மெல்லக் கொண்டுவந்து பாசத்தாழை வாங்கி, உய்யும் வழி காட்டி, பிரணவப்பொருளை இறைவன் எனக்கருள்செய்ததுபோல அருள் செய்மாப்பெறுவோராவா என்பது.

(வி - னா.) பைய - மெல்லென. தாழ் - கதவுக்கிடிக் தாழ்க்கோல். (எ)

சாதல்பிறப்பென்னுத்தடஞ்சுழியிற்றமொறிக்
காதலின் மிககணியிழைமாராகலவியிலேவிழுவேனை
மாதொருகூறுடைய பிரான் தன்கழலேசேரும்வண்ணம்
மாதியெனக்கருளியவாறார்பெருவாரச்சோவே.

(ப - னா.) சாதல் பிறப்பு என்னும் - இறப்பு பிறப்பு என்கிற, தடம் சுழியில் - பெருஞ்சுழியிரகிக், தமொறி-தமொற்றமடைந்து, காதலின் மிககு - ஆசையில் மிகுந்து, அணியிழைமார்-மாதரது, கலவியிலே விழுவேனை - கலவியிலே விழுகின்ற என்னை, மாதா ஒருகூறு உடைய பிரான் - பெண்ணை ஒருபாகத்திலுடைய பெருமான், ஆதி - முதல்வன், தன்கழலேசேரும் வண்ணம் - தன் திருவடியையே அடையும் வண்ணம், எனக்கு அருளிய ஆறு - எனக்கு அருள் செய்தவண்ணம், ஆர் பெருவார் - யார் பெறுதற்குரியவர், அச்சோ - (இது என்ன) அதிசயம், எ - று.

(க - னா.) இறப்புப் பிறப்பென்கிற பெருஞ்சுழியிற் கிண்த் தமொறி ஆசை அதிகரித்து மாதரது கலவியில் விழுகின்ற என்னைப் பெண்பாகனாகிய கிவபெருமான் தன் திருவடியை அடையும்வண்ணம் எனக்கருள்செய்ததுபோல அருள்செய்யப் பெறுவோராவார் என்பது.

(வி - னா.) அணியிழையா - ஆபரணங்களை யணிந்தவர்.
கலவி - கலத்தல், (புணர்ச்சி). (அ)

செம்மைநலமுடையாதசிதடரொமிந்திரிவேணே
மூம்மைமலமுவித்துமுதலாயமுதலவனெரு
னம்மையுமோர்பொருளாக்கிராய்சிவிகையேறழவித்த
வம்மையெனக்கருளியவாறூர்பெருவாரச்சோவே.

(ப - னா) செம்மை நலம் அறியாத - செம்மையாகிய நன்
னெறியை யறியாத, சிதடரொடுமி திரிவேணே - அறிவிலிகளோடுங்
கூடித்திரிகின்றவளுகிய என்னை, மூம்மை மலம் அறுவித்தது - மூம்
மலங்களையும் அறுப்பண்ணி, முதல ஆய-முதறபொருளாகிய, முகல்
வன் - சிலைவன், நம்மையும் ஓர் பொருள் ஆக்கி - எம்மையு மொரு
பொருளாகச்செய்து, நாய் சிவிகை ஏறறு வித்த அம்மை - நாயைச்
சிவிகையிலேறச்செய்த அழகை, எனக்கு அருளிய ஆறு - எனக்குள்ளு
செய்தவாறு, ஆர் பெறுவார - யார் பெறுதற்குரியார், அச்சேர - (இது
என்ன) அதிசயம், எ - று.

(க - னா.) செம்மையாகிய நன்னெறியை யறியாத சீழ்மக்க
ளோடுங் கூடித் திரிகின்ற என்னை, இறைவன் ஓர் பொருளாக்கி
என் மூம்மலங்களைப் போகக்கி னாயைச் சிவிகையில் ஏறறுவித்தது
போல உயாததின அழகை எனக்கு அருள் செய்ததுபோல அருள்
செய்யப் பெறுவோர் யாவர் என்பது.

(வி - னா.) செம்மை நலம் என்றது மிக்க நலம் என்றபடி.
சிதடர் - அறிவில்லாதவர். (ஆ)

திருச்சிறந்தம்பலம்

திருவாசகம்

மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

சீவமயம்.

திருப்பாசுரவகராதி.

பாசுரம்.	பக்கம்.	பாசுரம்.	பக்கம்.	பாசுரம்.	பக்கம்.
அங்கண்ணே	சுசு0	அழகேபுரிந்	ந.அ.எ	அணைவெம்	க0சு
அங்கியருக	உஉசு	அழிவினறி	ச0சு	இடக்குங்	சுசுசு
அடாபுல	ககசு	அழுதே	எ.அ.	இணையா	உஉ0
அடற்கரி	ககஉ	அளவறு	ந.அ.	இரதிரனு	கருஉ
அடியாராள்	சசுசு	அளவிலாப்	ந.எ0	இரதிரிய	ந.சுசு
அடியாரா	ந.எந	அளிதது	ந.கஉ	இப்பாடே	உஎசு
அடியேனவ	எரு	அளிபுண	ந.உந	இப்பிறப்பி	சசுசு
அடியேனல்ல	ந.அ.க	அறகேபெற்	ந.எரு	இயக்கிமா	ந.சு.ரு
அட்டமூத்தி	சசுரு	அறவையே	சசுசு	இரங்குநம்	உகக
அணிமுடி	சருசு	அறிவனே	சசு	இரத்திர	உசுஅ
அண்ணாமலை	கசுசு	அறிவிலா	ந.சு	இருகை	சந
அதிபழசு	உ.அ.ந	அறகெடு	கஎ0	இருடிணிந்	ந.ந.ந
அத்தனை	சசுஅ	அறக்கிலே	ந.ப.அ	இருதலை	கசு
அத்தியுரித	உ.ந.க	அறையோ	சஎசு	இருகதென்	சஅஉ
அத்தையா	க.அ.எ	அனபாதி	ந.ப.அ	திருகதென்னை	க0உ
அப்பனே	அ.எ	அன்பினு	உசுரு	இரப்பு	எஉ
அம்பரமாய	உகசு	அன்றலரீழ	உஉஅ	இருப்புதரு	சஉக
அம்பலத	சசு	அன்றையே	ந.அ.ரு	இவலை	அ.ந.
அம்மையே	சகக	அன்னையி	கந.ந	இழிதகன	சுசு
அயனையச	உகக	ஆடாப்பூ	உருசு	இன்பகதரு	உசு
அயனறலை	சஅஉ	ஆடுகின்றி	ந.ரு	இன்பம்	சஅப
அளிகும்	கசுஅ	ஆட்டின	உந.சு	இன்பான்	உஎப
அரிடானே	க.அ.	ஆட்டுத்தேவா	ந.0எ	இனமெனக்	உசுசு
அருணலிந்	உஎசு	ஆணைவலி	உருந	இன்னிசை	உஅக
அருந்தருக	உகசு	ஆதமிலி	சஉஉ	நகனேநீ	எக
அருமந்த	கசுசு	ஆதியுமந்த	கஉஎ	சசனையென்	ரு0
அருளாதொ	உசுஉ	ஆமாழன்	கரு	சண்டிய	ச0அ
அருளாமுத	ந.எந	ஆயநான	உசு	சரபு	உந.உ
அருளுடை	சகசு	ஆயமொ	உஎசு	உகந்தானே	உஅஅ
அனாசனே	உசுசு	ஆககோ	சஎஎ	உவகையிற	சசுஎ
அனாசேபொன	உக0	ஆத்தபிற	கச0	உடையகா	அ.சு
அனாசேய	ககரு	ஆவகைநாமு	கஅ0	உடையாளு	உஅஎ
அனாயாடு	உ00	ஆவாதிரு	உந.சு	உடையானே	ருசு
அலரவனு	உ.க.உ	ஆவாவரியய	உ00	உணர்ந்த	உசுஎ
அல்லிக்கமல	ந.ந.சு	ஆறறகில்லே	ந.ந.ரு	உண்டொ	
அவமாய	கசுஅ	ஆனையாக	கசு0	உண்ணப்	ரு0க

பாசுரம்	பக்கம்	பாசுரம்.	பக்கம்	பாசுரம்.	பக்கம்.
உத்தமனத்த	ச	என்றம்	உசக	கல்லாமன	கருந்.
உமபர்	சுக	ஏசாநீர்ப்	உகூ	களிவந்த	கூ00
உய்யவல்லா	உகூ	ஏசினுமயா	கூச	கனவனகடி	கூகூ
உரியேனல	சகூ	ஏதமில்	உகூ	கறங்கோலை	உகூ
உருகிப்பெ	உகூ	ஏபந்த	சகூ	கற்போலு	உசகூ
உருத்தெரியா	கூகூ	ஏராரினா	உகூ	கற்றறியேன	சகூ
உணமாண்ட	உசகூ	ஏதரு	உகூ	கனகேயுந்	உகூ
உலககை	ககூ	ஏழைத்தொ	உகூ	கனனூரித	உகூ
உலவாக	கூகூ	ஏழைபாவ	சகூ	காசணி	கூ00
உவலைச்	உகூ	ஐயநீன்	கூகூ	காட்டகத்து	சகூ
உழிதருகா	கூ	ஓண்ணிந்த	கூகூ	காணலாம	சகூ
உழைதரு	கூகூ	ஒணமை	கூ	காணுவகா	சகூ
உள்ளப்	ககூ	ஒப்புகை	சகூ	காணுமொழி	சகூ
உள்ளமல	சகூ	ஒருவனே	கூகூ	காணுமாறு	கூகூ
உள்ளன	கூகூ	ஒன்றைய	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
உறறவாக்	கூகூ	ஒன்றினே	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
உறறனா	சகூ	ஒன்றமபே	கூகூ	காணுமாறு	கூகூ
உன்னகரியசி	உகூ	ஒடுங்குவந்	கூகூ	காணுமாறு	கூகூ
உன்னகரியபதி	உகூ	பாதே	கூகூ	காணுமாறு	கூகூ
உணையுதப்	உகூ	பவிலா	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
உணலாட்டு	சகூ	ஒரொருகா	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
உணையுயிர	கூகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
எங்கனையக	கூகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
எச்சமமறிவே	கூகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
ண்ணிலேன்	கூகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
ண்ணுடை	சகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
எகதையா	சகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
எகதையெ	உகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
எமபிரா	சகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
எயதலாவ	கூகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
எயததே	கூகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
எரிமூன்று	உகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
எறும்பிடை	கூகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
எனைநாடு	கூகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
என்பாலேப்	சகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
என்புந்ருந்	சகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
என்பே	சகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
என்னனி	சகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
என்னப	சகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ
உலையா	சகூ	கூகூயும்	சகூ	காணுமாறு	கூகூ

திருப்பாசுவகராதி.

௩

பாசுரம்.	பக்கம்	பாசுரம்.	பக்கம்	பாசுரம்.	பக்கம்.
கோந்தனவு	௨௭௦	சுந்தரத	௨௬௬	தாயாய்	௫௦௦
கோம்பரி	௧௦௩	சுந்தரநீற	௧௬௬	தாரணை	௧௨௩
கோம்பில	௪௩௩	சுருள்புரி	௩௬௬	தாராயு	௭௭
கோம்மை	௪௩௬	சூடகந்தேர	௧௭௦	தாராவருனொ	௩௭௭
கொழுமணி	௧௦௮	சூடுவேன	௧௬௩	தாளியறுகி	௨௬௧
கொளஞ	௪௭	சூரியனார்	௨௩௮	தானந்தமில்	௨௧௪
கொள்ளேர்	௬௧	செங்கணேடு	௧௫௦	திக்குத்திக்கு	௩௩௭
கொள்ளேன்	௩	செங்கணை	௧௪௫	தினப்பார	௨௨௬
கொன்றை	௨௬௨	செடியாராகனை	௨௫௨	திருந்தவார	௩௫௬
கோணிலா	௪௦௩	செப்பார	௧௫௮	திருமாலும	௧௬௬
கோயில்குடி	௨௧௧	செம்மை	௦௦௮	திருவார	௧௬௭
கோலமேனி	௩௬௪	செய்த	௪௭௭	தினத்தின	௧௮௬
கோலவரை	௦௫௬	செய்யவாய்	௨௭௩	தினிலை	௨௪௫
கோலாலமா	௨௧௩	செய்வதறி	௫௧	தினகின்ற	௬௫
கோவே	௦௧௧	செல்லநல்	௪௮	திருநவன்	௬௪
கோழிசிலம்	௧௩௪	செழிமினற	௬௩	துடிக்கோ	௩௫௫
கோற்றேனெ	௩௬௩	செழுக்கமல	௩௬௩	துடிக்கோடு	௪௩௧
கோற்றேன	௨௭௨	செழியுமி	௪௪௩	துணியாவரு	௩௭௭
சங்கமநிறந்தி	௧௭௬	செழியும	௪௦௬	துண்டப	௧௫௬
சங்கரா	௬௧	சேர்க்கருதி	௪௭௩	துப்பனே	௩௫௬
சங்கு	௪௬௫	சோல்லிய	௪௬௪	துவென்	௪௫௬
சச்சை	௧௧௧	சோத்யாய்	௩௦௧	தெங்குலவு	௨௫௬
சடையா	௪௨௮	சோத்யே	௩௦௨	தென்பாலுந்	௨௧௪
சட்டோர்னை	௧௮௮	சோலைப்பசு	௨௭௭	தெனாநிறுத்தி	௨௪௦
சதுரை	௪௦௫	சூலம்நீர்	௩௧௧	தெவச்சவன்	௪௪௪
சந்நிரை	௧௬௧	சூனகரு	௧௭	தெவாக்கோ	௩௪
சலமுடைய	௨௪௮	சூனவா	௪௭௪	தேனகமா	௧௮௧
சாடியவே	௨௩௪	நுதைவிலா	௪௦௦	தேனாடு	௨௨௩
சாதல	௦௦௭	சக்கர	௨௩௬	தேனாடு	௫௬
சாதிசுலம்	௩௬௨	சக்கரையு	௦௧௨	தேனாடு	௨௬௫
சாவமுன்	௦	தச்சுவீடு	௨௩௩	தேன்புக	௨௧௬
சித்தையேபுது	௪௪௮	தந்தன	௩௦௨	தையலார்	௫௦௬
சித்தனை	௨௭	தரிக்கிலே	௦௮	தையலார்	௨௬௨
சிதை	௭௧	தவமே	௬	தொண்டர்கா	௪௭௫
சிரிப்பார்	௨௬௨	தறிசெறி	௪௦௧	தேவாந்துகி	௧௬௪
சிரிப்பிப்பன்	௧௦௪	தனிது	௧௬௬	நங்காய்தே	௨௧௫
சீரார்த்து	௨௩௧	தனியனென்	௨௬	நவமைமொ	௪௪௬
சிராரபவ	௦௫௦	தனமை	௫௬	நஞ்சமா	௨௫௨
சிலமினறி	௪௬௮	தாநாடு	௨௭௨	நடித்து	௪௬௮
சீவாரநதி	௩௨௨	தாதாயமுவேழு	௩௪௦	நண்ணிப	௪௬௬
சுட்பொற்	௩௬௪	தாமேதம	௪௬௮	நரினய	௫௦௧

திருப்பாசர்வகராதி.

பாகரம்.	பக்கம்.	பாகரம்	பக்கம்	பாகரம்.	பக்கம்
நலகர	௨௬௩	பணப்பட்ட	௨௨௨	பிட்டுநேர்	௩௬௨
நல்லமலரி	௨௩௬	பண்ணுந	௪௨௨	பிணக்கிலாத	௩௬௧
நனுக	௨௧௭	பண்ணினேர்	௩௪௬	பினியெவர	௩௬௦
நாடகத்தா	௧௨	பத்தாருழி	௪௪௭	பித்தென்	௩௬௦
நாத்தமுடைய	௪௦௮	பத்திமை	௩௬௬	பித்தெனனை	௪௭௬
நாமகணை	௨௩௭	பத்திலனை	௪௬௪	பிரமணி	௨௪௮
நயிறுடைப்	௨௨௨	பத்தனைவீர	௩௬௪	பிறவியனை	௩௬௬
நாயிறகடையா	௩௮௬	பத்தவிகார	௪௬௦	பிறவியென்	௪௪௬
நாயேனை	௧௬௧	பப்பற	௨௮௨	பிறிவறியா	௩௬௬
நானூடி	௩௮௬	பரந்துபல்	௭	புகவேதக	௧௧
நானூரென்	௧௮௩	பரம்பர	௧௧௪	புகவேவே	௪௬௮
நானுமன	௧௧௨	பரவுவாரி	௧௭	புகழ்மின்	௪௭௧
நானேபோ	௪௨௭	பரவுவாரவர்	௩௩௦	புகுவதா	௩௬
நானமறை	௨௩௮	பரிந்துவந்து	௩௬௦	புகுவே	௩௬
நான்றனக	௧௬௧	பரிதிகாழொ	௩௪௦	புணாப்ப	௬௩
நித்தமண	௨௮௬	பருவரை	௪௪	புத்தனமு	௨௪௪
நிருத்தனே	௩௮௩	பவனெம்	௧௧	புத்தனபுர	௨௦௬
நிலநீர்	௨௪௩	பழிப்பினி	௧௦௦	புத்தனாறு	௩௬௬
நினைப்ப	௭௦	பழுதிற்றுல்	௩௪	புளவார	௪௭௬
நினையப்பிற	௩௩௬	பற்றுவகவை	௩௬௬	புலன்கழ	௧௦௬
நிறபார	௪௭௧	பன்னாடபரவி	௨௨௪	புலனே	௩௦௩
நீக்கிழன்	௩௩௨	பாங்கினேடு	௩௭௧	புலனியிற	௨௮௬
நீண்டகர	௨௬௦	பாசம்பரநு	௧௨௦	புழவீனா	௪௩௦
நீண்டமாலு	௩௩௬	பாசவே	௪௧௭	புறம்	௭௭
நீதியாவன	௩௨௮	பாடவே	௮௦	புறநிலவா	௩௬௬
நீரினப்பெவ	௪௦௩	பாடிமாலபுக	௩௪௪	புறமாய	௩௦௪
நீலவரு	௨௬௩	பாடிற்றிலே	௧௦௬	புனபுலவ	௪௬௬
நெக்துநெக்	௩௪௦	பாதான	௧௩௬	பூங்கமல	௪௨௮
நெடுநத	௧௮௮	பாராவிக	௧௩௬	பூசுவதும	௨௮௬
நெறிசெய	௨௨௮	பாருருவாய	௪௬௧	பூதெனாத	௩௬௬
நெறிபலலா	௩௦௩	பாரொடு	௩௪௩	பூதகட்டா	௨௮௬
நோயுந்று	௧௩௦	பாரோ	௩௨௪	பூதகடோ	௩௬௬
பங்கியமா	௨௪௬	பாபத	௩௦௪	பூதாரரு	௨௮௬
பசுணைத்தா	௪௦௩	பாபாடு	௨௦௪	பூமேலயனே	௧௬௩
பஞ்சாப	௪௦௪	பாப்பதி	௨௩௪	பூவா	௪௮௮
பஞ்சாபகடி	௩௦௩	பாலகனற்	௨௩௬	பூவா	௪௮௮
பஞ்சினமெல்	௩௪௭	பாலுமருத	௨௨௬	பூவியல்	௧௬௮
படமாகவெ	௨௨௮	பாழ்ச்செய	௪௬௩	பூவேறு	௧௬௮
பணிவார	௭௬	பாவநாசா	௩௦௪	பெருநீற	௪௦௭
பணசுமந	௧௩௬	பாற்றிரு	௪௬௩	பெருமான்	௪௭௬
பண்டாய	௪௮௩	பாணினை	௪௬௮	பெரும்பெரு	௩௬௬

திருப்பாசுவகாதி.

[illegible]

பாசரம்.	பக்கம்.	பாசரம்.	பக்கம்.	பாசரம்.	பக்கம்.
வளைந்தது	உருஉ	வ்சைசதா	ருஉ	வெள்ளை	உச
வன்புலால்	ருசு௭	விடுமின	ச௭௦	வெள்ளை	உச௭
வனெனஞ்	க௭௦	விடைவிடா	ச௭௨	வெறுப்பன	ருசுச
வாட்டடங்	க௭௩	விண்ணை	உச௭௭	வெறுவாதி	ச௭௭௭
வாராவழி	ச௭௦	விண்ணை	க௭௭௭	வேண்டத்	ருசுச
வாவிகே	உச௭௭	விண்ணை	உ௦௭	வேண்டி	ச௭௭
வாழ்தின்	உ௦	விவிய	ச௭௦	வேண்டி	ருசுச
வாழ்தது	ச௭	வினைக்கேட	ருசுச	வேண்டி	ருசுச
வாழ்ததா	ச௭௭	வினைப்பிறவி	ருசுச	வேதமு	க௭௭
வாளுலா	ச௭௦	வினையில	உரு	வேதமு	உரு௭
வானநா	ச௭	வினையென	ச௭	வேவத	ச௭௭
வானவன்	உ௭௭	வேந்தின	உருச	வேனிலவேன	ச௭
வானு	ச௭	வேந்தின	ருசு	வேனிலவேன	ச௭
வானகெட்டு	உ௭௭	வேந்தின	ருசு	வைத்தி	க௭௭
வான்பாவிய	ருசு௭	வேந்தின	உருச	வைப்புமா	ரு௭௭
வான்பாத	க௭௭	வேந்தின	ச௭௭	வைபக	க௭௭
விச்ச	ச௭	வேந்தின	ருசு		
விச்சு	௭௭	வேந்தின	ச௭௦		

சமயநூலீ வயசு

ஆப்பருக்கெண்பத்தொன்றன்வாதவூருக்குச்
செப்பியநாடெட்டிறையவீசு—மிப்புகயித
சுந்தராகுலாவாறுதொனனானசமபந்தாக

திருச்சிறுதமபலம்.